

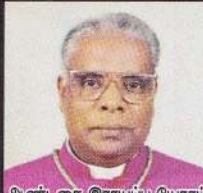

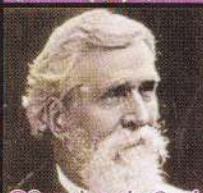

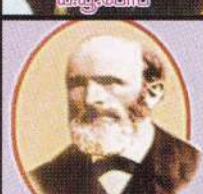

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு. மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு.

			
தனிநாயகம் அடிகளார்	மறைமலை அடிகளார்	சின்னடை இராயப்பு யோசப்	தேவநேயப் பாவாணர்
			
உ.வே.சாமிநாதையர்	அன்னம்பிரகாச அடிகள்	இரொபட் கால்குவெல்	கி.வெ.தாமோதரம்மின்னை
			
நாசி கந்தையா	வெ.பி.பி.சு.அல்லிசு	மீ.பி.பி.சு.	வீரமா முன்வர்
			
ஆ.வி.சாமி பண்டிதர்	பாரதிதாசன்	மரு.சா.மு.வேல் மிச்சு கிரிசன்	சூரிய.நாராயண சாத்திரர்
			
கீகன்பால்கு	பீற்றர் பேர்சிவால்	வினஸ்லோ	என்.ஆர்.கெம்சிங்டன்

ஆக்கம்

கலைவல்லார் (கலாபூசணம்)

நா.வை.குமரிவேந்தன் (மகேந்திரராசா)

**மொழி, பண்பாடு, வரலாறு,
மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு
பகுதி - I**

**ஆசிரியர்
கலைவல்லர் (கலாபூசணம்)
நா.வை.குமரவேந்தன் (மகேந்திரராசா)**

1005

1005

**வெளியீடு
இலங்கைக் குமர்த்தமிழ்ப் பணிமன்றம்
கிள்ளொச்சி**

நூல் விரிப்பு

நூலின் பெயர் :-	மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு.
ஆசிரியர் :-	நா.வை.குமரிவேந்தன்(மகேந்திரராசா).
வெளியீடு :-	இலங்கைக் குமரித் தமிழ்ப் பணிமன்றம், 208, குமரித்தமிழ் இல்லம், செம்மொழி வளாகம், ஏ9 வீதி, மகிழ்புரம் (ஆனந்தபுரம்) மேற்கு, கிளிநொச்சி.
தொ. பேசி :-	0094776203788.
உரிமை :-	ஆசிரியருக்கு
முதற்பதிப்பு :-	விடை (வைகாசி)த் திங்கள் திருவள்ளுவர் ஆண்டு (தி.ஆ) ௨0௨௨ (2052),கி.பி.2021. கலி 5123
விலை :-	450/-

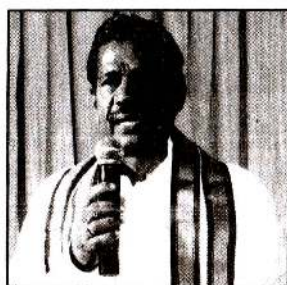
Book Details

Book title :-	Mozhi, Panpaadu, Varalaaru, Meedppu, Kaappu, Valarppu.
Author :-	Naa. Vai. Kumariventhan(Mahendrarajah)
Copy Right :-	Author
First Edition :-	Vedai (May)th Thinkal, Thiruvalluvar Aandu 2052, (May 2021)
Publication :-	Elankaik Kumarith Thamizhp Panimantram. 208, A9 Road, Anandapuram west, Kilinochchi. T,P.00776203788
Price :-	300/-
ISBN :-	978 – 624 – 5026 – 11 – 1
Bar Code :-	9 786245 026111

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு.

படையல்

4000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே எல்லாத் துறைகளிலும் உயர்ந்திருந்த தமிழ்மொழியை, அம்மொழி மாந்தரை, கி.மு.1800 அளவில் வந்தேறிகளான(கலி ஆண்டு.1300) வைதீகவேத ஆரியர் இழிவுபடுத்தி சாக்கடையில் வீழ்த்தி கிட்டத்தட்ட 3500 ஆண்டுகளாய் நாறடித்து வரும் நிலையில், இயற்கையின் அருளால் கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டைத் தொடர்ந்து தமிழ் நிலத்தில் (இலங்கை, இந்திய) வாழ்ந்த அமெரிக்க, ஐரோப்பிய, ஆங்கிலேய, தமிழ்க், கிறித்தவ திருத் தொண்டர்களும் ஏனைத் தமிழ்த் தொண்டர்களும் தமிழைத், தமிழனை மீட்டெடுக்க, அதன் பெருமைகளை உலகின் உச்சிக்குக் கொண்டு செல்ல அரும்பணி ஆற்றிய அத்திருத் தொண்டர்களுக்கும், (முன்னடை) என் உடன் பிறப்புக்களான நா.வை.குமராசா (மணி), நா.வை. அரியராசா அவர்களுக்கும் இந்நூல் படையல்.

கவிஞர்
நாகலிங்கம் வைத்திலிங்கம்
குமராசா
தலைவர் கரைச்சி,
பைந்திரசபை, கரை.தெற்கு
ப.நோ.கூ.ச.
ஆளுநர்.இலங்கைக் குமரித்தமிழ்ப்
பணிமன்றம்

கவிஞர், கலைஞர்
நாகலிங்கம் வைத்திலிங்கம்
அரியராசா
தொலைத்தொடர்பு
ஆய்வாளர்.

உ ள ள ட க் க ம்

		பக்
	முன்னுரை	07
	என்னுரை	14
	வாழ்த்துரை	31
1.0.	மொழிப் பற்று	36
1.1.	தமிழ்நில எல்லையும் தமிழன் பரம்பனும்.	39
1.2.	இந்தமாத கட்டொருமைப்பாடு.	43
2.0.	காரியின் கணக்கதிகார, தொல்காப்பியப் பாயிரக் குளறுபடிகள்.	44
3.0.	தொல்காப்பிய இடைச் செருகல் தமிழைக் காப்பாற்றியதா?.	46
4.0.	தமிழின் தொன்மையைத் திரித்தல்.	48
5.0.	வடவரின் தில்லை சுழல் வட்டம் (சிதம்பர சக்கரம்) தேவநாகரி.	50
6.0.	தமிழ்- யப்பானிய மொழிகளுக்கிடையிலான தொடர்பு.	54
7.0.	தமிழர் உறுதிமொழி	56
7.1.	பிறக்கும் குழந்தைக்கு தமிழில் பெயரிடுதல்.	56
7.2.	எழுத்து. ஒலிப்பு வழக்கில், வேற்றுமொழி எழுத்துக்கள், செற்களை, கொச்சை, பைந்தி (பிரதேச)வழக்குகளை புகுத்தலையும், ஊக்குவித்தலையும் தவிர்த்தலும்.	59
7.2.1.	மொழிக்காப்பு	64
7.2.2.	தமிழரின் உலகம் தழுவிய பண்பாடு.	67
7.3.0.	தமிழன் உள்வீட்டு கோயில்,இன்பியல்,துன்பியல் நிகழ்வுகளைத் தமிழில் மட்டும் நடத்துதல்	68
7.3.1.	கோயில்களில் தாய்மொழியில் வழிபாடு.	69
7.3.2.	இன்பியல்	75
7.3.2.1.	இந்துத் திருமணம்.	76
7.3.2.1.1.	அம்மி மிதித்தல்.	76
7.3.2.1.2.	அருந்ததி காட்டல்	78
7.3.2.1.3.	தீவலம் வருதல்.	79
7.3.2.2.	சீர்திருத்தத் திருமணம்.	79
7.3.3.0.	துன்பியல் நிகழ்வுகள்.	82
7.3.3.1.	அனைத்திற்கும் பரப்புரை.	83
7.3.3.2.	கொடை உள்ளம்.	85
7.3.3.3.	தமிழ்நெறிப் பள்ளிகள்	89
7.4.0.	பெயரின் முதல் எழுத்துக்களை, கையொப்பங்களை தமிழில் இடுதல்.	91

7.5.0.	தமிழர் திருவள்ளுவர் தொடராண்டை சுறவ(தைத் திங்கள் முதல் நாளான பொங்கல் நாளில் தொடங்கல்.	91
7.5.1.0.	தமிழர் நாட்காட்டி முறை.	94
7.5.1.1.	தமிழர் நாட்காட்டி நாட்கள், மாதங்களுக்குப் பெயரிடல்.	97
7.5.1.2.	தமிழ் எழுத்தெண்கள்	99
7.5.1.3.	தமிழரின் இயற்கைச் சமநிலை வாழ்வு.	101
7.5.2.0.	மாந்த இடப்பெயர்ச்சி	101
7.6.0.	சாதி, சமய, பொருள் வள,பெண்ணிழிவு என்ற கட்டுக்களில் இருந்து விடுபடல்.	104
7.6.1.	சாதியம்(வர்ணாச்சிரமம்).	104
7.6.2.	சமயம்(மதம்)	113
7.6.3.	தமிழர் ஒழுக்கவியல்(பெண்ணிழிவு தவிர்த்தல்)	116
7.7.0.	உடல் உள நலம் பேணல் (சமயமும் அறிவியலும்).	119
7.7.1.	சைவக் கோயில்களில் குடமுழுக்கு(கும்பாபிசேகம்), மூன்றுவேளை வழிபாடு ஏன்?	119
7.7.2.	தொல்தமிழனின் அறிவியல் மரபியலாகியது.	121
7.7.3.	தொல் தமிழனின் மருத்துவமும்,உருத்திராட்சமும் மாலையும்,மாந்தஉடல் சுரப்பிகளும்	124
7.7.4.	ஒருங்கு(யோக)நெறியாளர்களும்,சித்தர்களும் கண்ட மருத்துவம்	128
7.8.0.	உடல்உள மேம்பாட்டிற்கு ஒருங்கு(யோக)நெறி.	133
7.8.1.	அரச ஒருங்கு (இராசயோக)நெறி. (குண்டலினி படம்)	134
7.9.0.	தமிழர் உள்வீட்டு பண்பாட்டு நிகழ்வுகளில் சீருடை அணிதல்.	138
7.10.0.	ஊர்தோறும் விழிப்புக் குழுக்கள் ஏற்படுத்தல்.	140
8.0.0.	தமிழின் வளர்ச்சி.	142
8.1.0.	தமிழ் எழுத்துக் குளறுபடிகள்.	142
8.2.0.	எழுத்துச் சீர்திருத்தம்.	143
8.2.1.	இலக்கண வரம்பைப் பின்பற்றல்.	149
8.2.2.	செம்மொழி தமிழ்.	150
8.2.3.	தமிழர் தாய்வழிக் குழுகாயம்.	154
8.2.4.	ஒரு இனத்தின் மீபெரும் ஆற்றல் (இனப்பெருக்கம்).	159
8.2.5.	இலங்கைப் பௌத்தத்திற்கு ஏன் புதுமொழி?	161
9.0	தமிழர் ஆண்டுமுறைகள்.	163
9.1	உவாமாத ஆண்டுமுறை.	164

9.2	ஞாயிறு உடுமாத ஆண்டுமுறை.	164
9.3	வியாழன் மாத ஆண்டுமுறை.	166
9.4	திங்கள் ஞாயிறு(உவா)மாத ஆண்டுமுறை.	167
9.5	தொல்காப்பிய ஆண்டுமுறை.	169
9.6	தொல்காப்பிய பரசுராம ஆண்டுமுறை.	170
9.7	திங்கள் உடுமாத ஆண்டுமுறை.	170
9.8	வெப்ப மண்டில ஆண்டுமுறை	171
9.9.	சமயச்சார்பும், சார்பின்மையும். (ஆண்டு முறைகள்)	171
9.10	தமிழ் ஆண்டுமுறை பற்றிய இருக்குவேதச் சான்றுகள்.	173
9.11	வடவரின் கணிய நூல்கள்.	175
10.0	சிங்களவரின் மொழி மத வளர்ச்சி.	176
10.1	சிங்கள மொழி வளர்ச்சி.	176
10.2	சிங்களரின் கட்டொருமைப்பாடு.	182
10.3	இலங்கையில் பௌத்தமும், சிங்களமும் வளர்த்த தமிழ் நாட்டுத் தமிழ் பௌத்தர்கள்.	185
11.0	மாமரபு(மகாவம்ச).	193
11.1	புத்தரின்(ததாகதர்) இலங்கைக்கான முதல் வருகை.(மகியங்கனை)	194
11.2	புத்தரின் இலங்கைக்கான இரண்டாம் வருகை(நாகதீபம்)	198
11.3	புத்தரின் இலங்கைக்கான மூன்றாம் வருகை(கல்யாணி, சிறிபாத, அம்பாறை, அநுரதபுரம்)	203
11.4	புத்தபெருமானின் வினைத்தீபம்.	206
11.5	மாமரபின் முதற்பாட உள்ளீட்டிற்கு அடித்தளமிடல்.	207
11.6	வேதப் பிராமணர் கொடுமையினால் புலம்பெயர்ந்த தமிழ்நாட்டுத் தமிழர் சிங்களராதல்.	210
11.7	வரலாற்றுப்பற்றிப்புக்கள்.(படம்திருக்கோணமலை)	211
11.8	வரலாற்றுத் திரிப்புக்கள்	215
11.9	தமிழரின் ஆயள்வேத மருத்துவம் அல்லது இராவண மருத்துவம்.	219
12.0	கல்விக் கொள்கை.	222
12.1	மனிதநேயமற்ற முதலாளித்துவ கல்விக்கொள்கை.	228
12.2	தமிழ்த் தேசியம்.	229
13.0	இனியதமிழ்ப் பெயர்கள்.	231
14.0	தமிழர் நாட்காட்டி தி.ஆ.உ 0ருஉ(2052), கி.பி.2021 (தொல்தமிழர் ஆண்டு5123—கலி)	241
15.0	பின்னிணைப்பு	265

15.1	நாள்மீன்களும், ஓரைகளும், மாதங்களும்.	265
15.2	நாள்மீன், கணம், விலங்கு, புள், மரம்செடி.	266
15.3	நாள்மீன்களின் தலைத்தெய்வம், தலைமீனுக்கான உடுக்கூட்டம்.	267
15.4	தம்மைத் தமிழர் என நினைப்பவர்கள் கற்கவேண்டிய நூல்கள்	268
15.5	நாரதர் கிருட்டிணன் கூட்டால் பிறந்த பிள்ளைகளின் பெயர்கள்(60ஆண்டு சுழற்சி)	269
15.6	நூலாசிரியரின் வாழ்வியற் செலவு.	270
15.8	உசாத்துணை நூல்கள்	278
15.7	ஈழவளநாட்டின் வரைபடம் கி.மு 1000-கி.மு100	280

முன்னுரை

மொழி பண்பாடு வரலாறு (மீட்டி, காப்பு, வளர்ப்பு)

தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் அந்தத் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்

என்று புரட்சிப் பாவலன் பாரதிதாசன் பாடிச் சென்றதன் மூலம் தமிழ் என்ற “மொழி” தமிழர் வாழ்வியலில் தம் உயிருக்குச் சமமானது என்று அறைந்து கூறுகின்றார். அது மட்டுமல்ல,

“எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத ‘தமிழ்’ என்று சங்கேழுமங்கு” என இன்னோரிடத்தில் அடித்துக் கூறுகின்றார். இக்கூற்றுக்களால் ‘மொழி’ என்ற சொல் பெயராகவும் வினையாகவும் ஆணையாகவும் செயற்படுவதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அத்தகைய மொழியை இந்நூலாசிரியர் முதன்மைப்படுத்தியதாகவே நூலின் தலைப்பை கொடுத்துள்ளார். இது இங்கு பெயராகி நின்ற தன் பெயரை உடைய ஒரு மக்கள் கூட்டத்தின் வாழ்வியல் கூறுகளான பண்பாடு சார்பாகவும் இந்தப் பண்பாடு சுட்டி நிற்கும் சரித்திரமான வரலாறு பற்றியும் இறுக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்ட ஒரு சொல்லாட்சியை தன்னுள் அடக்கி ஒரு நீண்ட வரலாற்றைக் கூறுமாறு அல்லது பேசுமாறு ‘மொழி’ கின்றது. எமது மொழி தமிழ் எனவே அதன் வரலாற்றோடு எம்மை இணைப்பதே இந்நூலாசிரியர் மேற்கொண்ட பணி அதுவே பண்பாடாகவும், இரண்டும் ஒன்றாகியதையே “வரலாறு” என்றும் சொல்லாமல் சொல்கின்றார். இது ஒரு நுண்மான் நுழைபுலத்தோரின் தெளிவு.

ஆக ஆதி முதல் மொழி தோன்றிய காலம் பற்றிய வரலாறும் அந்த வரலாறு கூறும் பண்பாடும், இவ் இரண்டிற்கும் சொந்தமான உரிமம் பூண்டு நிற்பது ‘மொழி’ பற்றியதான கூற்றேயாம்.

“கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே
முன்தோன்றி மூத்த குடி” என்று

அய்யனாரிதனார் கூறிய கூற்றில் குடி என்பது குடிமம், குடிமக்கள் என்பதன் வினையாக நின்று அந்த மக்கள் தம்மை அடையாளப்படுத்த வேண்டியது மொழியையே ஆகும். “குடிமக்கட்கே மொழி” குடிமக்கள் தமக்கே மொழி என்று அறுதியாகவும் உறுதியாகவும் கூறுவதன் மூலம் மொழியின் ஆதி முதல் வரலாற்றைக் கூற வைப்பதேயாகும்.

அய்யனாரிதனாரின் கூற்று மனிதவாழ்வின் ஆரம்ப காலத்தை வரலாற்றின் தோற்றுவாயை குறிப்பதாகக் கூறப்பட்ட கூற்றாகக் கொள்ளலாம். குடி என்பது இனம் சார்ந்த ஒரு சொல், இனம் என்று கூறின் அது மொழி சார்ந்த சொல்லாகப் பரிணமிக்கின்றது. மொழி தோற்றம் பெறும் போது தான் “இனம்” என்ற ஒரு வரைபு வெளிப்படும். இனம் என்பது விரிவடையும் போது அல்லது வளர்ச்சி அடையும் போது அது பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துவதாக அமையும். மொழியும் பண்பாடும் இணைந்து வரும்போது அதுவே குறித்த ஒரு மொழியினதோ இனத்தினதோ வரலாறாகப் புலப்படும். இதுதான் மனித வாழ்வின் வரலாறாகப் பரிணமித்துள்ளது.

இன்று உலகில் 2000ம் மொழிகள் வரை எழுத்து பேச்சு வகைப்படுத்தலில் திருந்தியமொழிகளாக அறிஞர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இந்த மொழிகள் வரிசையில் தமிழ் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தலைமை மொழியாக ஒப்பியல் இலக்கணம் தந்த “கால்டுவெல்” என்ற மொழியியல் அறிஞர் கூறிப் போந்தார். அவர் மொழி இயல் ஆய்வு செய்தவர்களில் முதன்மையானவராக உலகம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

“தமிழ் தன்னிடையே இடம் பெற்றிருக்கும் சமற்கிருதச் சொற்களை அறவே ஒழித்து விட்டு உயிர்வாழ்வதோடு அவற்றின் துணையை ஒரு சிறிதும் வேண்டாமல் வளம் பெற்று வாழ்வதும் இயலும்” ... இக்கூற்று தமிழ் மொழியின் வரலாற்றில் ஆழமானதும் முழுமையானதுமான கூற்றாகும். இது மொழி பற்றிய நூலின் தலைப்பின் இயல்பு, வரலாறு, கலப்பு, எல்லாவற்றையும் ஒன்றிணைத்து தனக்குள்ளே தன் புகழை எடுத்து இடித்துரைப்பதாக இருக்கின்றது.

நூலின் முதன்மைப் பொருள் மொழிதான். எனவே மொழி சார்பான ஒரு வரலாற்றுப் பார்வையை முதலில் பார்த்துக் கொள்வது நன்மை பயக்கும்.

தமிழ்மொழியானது ஆதியில் உருவ எழுத்துக்களாயும், பின்னர் கோல் எழுத்துக்களையும் அதன் பிறகு வட்ட எழுத்துக்களையும் பின்னர் சதுர எழுத்துக்களையும் கொண்டு மாறுதல் அடைந்து வந்திருக்கின்றது. இது மொழி ஆராய்ச்சி யாளர்களின் முடிவாகவும் உறுதியுமான கூற்றுமாகும்.

உருவ எழுத்துக்காலத்தில் தமிழில் இருந்து சீனம், கடாரம், சுமெரியம், பீனீசியம், எகிப்தியம் முதலிய மொழிகள் பிரிந்தனவாம். கோல் எழுத்துக் காலத்தில் மராட்டியம் வங்கம், கோசலம், பலாச்சியம், ஆரியம், பாளி, பிராகிருது முதலிய மொழிகளும் பிரிந்தனவாம்.

வட்டெழுத்துக் காலத்தில் தமிழில் இருந்து கன்னடம், தெலுங்கு, துளு, மலையாளம், முதலிய மொழிகளும் பிரிந்தனவாம், தமிழுக்கு தற்காலம் சதுர எழுத்துக்காலம் என்றும் மொழி ஆய்வுவறிஞர்கள் கூற்று. ஆக, ஆதி மொழி என்பதும் தமிழ் பல மொழிகளின் தாய் என்பதும் மனோன்மணியம் சுந்தரம் பிள்ளை கூறிப் போந்தார்.

வரலாற்றில் அரப்பா, மொகஞ்சதாரோ ஆகிய தமிழரின் நகரங்கள் ஆசிய இந்துநதி தீரத்து வாழ்விடங்கள் ஆன அரப்பா மொகஞ்சதாரோ.... போன்ற பெரு நகரங்கள் இயற்கையின் கொடிய மண்மாரியால் அழியப்பட்ட போது தமிழர்கள் கங்கை நதிப் பிரதேசத்தில் குடியேறினர். கங்கைப் பிரதேச வாழ்வும் முன்னதையைப் போலவே சிறப்பானதாக அமைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்தனர்.

பிறறைக்காலத்தில் ஆரியர்கள் வடமேற்குக் கணவாய்கள் வழியாக தமிழ் நாட்டில் (அப்போதைய) கங்கை நதிப் பிரதேசத்துள் பிரவேசித்தனர். ஆரியருக்கும் தமிழர்களுக்கும் பலத்த போர் மூண்டது. ஆரிய தமிழ்ப் போர் 600 ஆண்டுகள் நடந்ததாம். ஆரியர்கள் வென்றனர். குதிரைப் படை வலுவே ஆரியர்களது வெற்றிக்கு காரணமானது. ஆரியரோடு ஒரு பகுதித்தமிழர்கள் இணைந்து கொண்டு ஆரியத்தமிழர்கள் ஆக தோற்றுப் போன தமிழர்கள் விந்திய மலைக்குத் தெற்கே தக்காணத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களோடு சென்று இணைந்து கொண்டனர்.

கங்கைப் பிரதேசத்தை வென்ற ஆரியர்கள் அந்தப் பிரதேசத்தை “ஆரியாவர்த்தம்” எனப் பெயர் சூட்டி தமது வாழ்வை மேற்கொண்டனர். இது வரலாற்றாய்வாளர் கூற்றாகும்.

வரலாற்றில் தக்காணத்தில் தான் தமிழுக்கு வட்டெழுத்துக்காலம் தொடங்கியதாம். இது ஆய்வாளர் தம் கூற்றாகும். வரலாற்று ஆய்வாளர்களான அறிஞர் சார் - யானி - மார்சல் என்பவரும் திருத்தொண்டர் ஈரோசு என்னும் பாதிரியாரும் சிந்து நதிப்பிரதேசத்தில் உள்ள அரப்பா, மொகஞ்சதாரோ என்னும் இடங்களில் அகழ்ந்து கண்டு பிடித்த பொருட்களையும் கட்டிடங்களையும் நோக்குமிடத்து அவைகளெல்லாம் கி.மு 5000க்குப் பல்லாண்டுகள் முற்பட்டவை என்றும், அவைகளெல்லாம் தமிழர் நாகரிகத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன என்றும் அந்நாகரிகம் ஆரியர் இந்தியாவுக்கு வருவதற்குப் பன்னூற்றாண்டுகள் முன்னர் இருந்த நாகரிகம் என்றும் இக் கட்டிடங்களில் தமிழில் உருவ எழுத்துக்களால் செதுக்கப்பட்ட பல வரிகள் காணப்படுகின்றன என்றும் அது கற்காலத்துக்கும் (Neolithic - age) செப்புக் காலத்துக்கும் (Copper - Age) இடைப்பட்ட நாகரிகத்தைக் கொண்ட தென்றும் தமிழருக்கே சிறப்பான மூக்கு அணிகலங்களும்

தாலி முதலிய கழுத்து அணிகலங்களும் அக்கட்டங்களில் காணப்படுகின்றன. என்றும் கூறுகின்றனர்.

இவ் ஆய்வின் போது பெண் உருவச் சிலை (பெண் தெய்வம்) ஒன்றுடன் மூன்று முகமுடைய ஒரு சிலையும் கண்டெடுக்கப்பட்டனவாம். ஆதியில் தாய் வழிச் சமூகத்தையும் - அக்காலத்தில் பெண்களை (தாய்)த் தெய்வமாக வழிபட்டிருக்கலாமென்றும் பிற்காலத்தில் ஆண் தெய்வம் - அது முருகனோ... என்றும் கருதுக்குட்பட்டான். சங்க காலத்திலும் முருகன் தான் தெய்வமாகக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது என்பதும் உற்று நோக்கத்தக்கது. எனினும் சிந்து வெளி நாகரிக எழுத்துக்கள் உருவ எழுத்துக்களாக இருந்தன எனவும் அவை தமிழ் எழுத்துக்குரிய எழுத்து என்ற முடிவுக்கும் அவர்கள் வந்தனர். எனவே தமிழ் மொழியின் ஆதி மூல காலமான “கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றி மூத்தமொழி” என்பதற்கான வரலாற்று ஆய்வாகக் கொள்ளலாம். இது தக்கசான்றாதாரமும் ஆகும்.

இராமாயண காலத்தில் அயோத்தியிலும் கோசலத்திலும் கிட்கிந்தையிலும் இன்னும் வட நாட்டில் பல இடங்களிலும் தமிழ் மொழி பொது மொழியாக இருந்ததென்று திருவாளர் நாராயண அய்யங்கார் 1939ம் வருடம் செந்தமிழ் செய்தித்தாளில் “வான்மீகரும் தமிழும்” என்ற கட்டுரையில் விளக்கியுள்ளாராம் ஆதலின் தமிழ்மொழி இராமாயண காலத்தில் இமயத்தில் (வடபெருங்கல்) இருந்து தென்குமரி ஆறுவரை பரவி இருந்ததென்று அறியலாம்.

“மொழி” சார்பான பலவிடங்களையும் பலமொழிகள் தமிழ் மொழியிலிருந்து பிரிந்ததென்பதையும் முன்னுக்குக் குறிப்பிட்டு உள்ளோம். அடுத்துப் பண்பாடு பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டும்.

சிந்துவெளி ஆய்வின் கண்டெடுத்த மூக்குத்தி, தாலி என்பன பெண்கள் அணியும் பண்பாட்டு அணிகள் ஆகும். தமிழர் பண்பாட்டில் இந்நகைகளும் திருமணமான பெண்கள் குங்குமம் வைப்பதும், ஆண்கள் சந்தனம் வைப்பதும் பெண்கள் சேலை அணிதல் ஆண்கள் வேட்டி சால்வை அணிதல் அதைவிட வீட்டில் கோலம் போடுதல் நிறைகுடம் வைத்தல், கோலாட்டம், கும்மி (பெண்களுக்கானது) திருமணத்தில் மாமன் மகனை தாய் வழியோ தந்தை வழியோ உள்ள உறவு முறை திருமணம் நடைமுறையில் இருந்தது. கோயில் வழிபாடும் திருவிழாக்கள் நடத்துவதும் குறித்த திருவிழாக்காலத்தில் விரதம் இருப்பதும் பெருவழக்கமான பண்பாட்டு விழுமியங்களாகும். கோவில் நிகழ்ச்சிகளான திருவிழாக்களில் பெண்கள் பால் செம்பு, கற்பூரச் சட்டி, சில்லுச்சட்டி எடுத்து விரதம் இருப்பதும் ஆண்கள் அலகு சங்கிலிகுத்தி காவடி, கரகம் எடுப்பது என்பனவும் பாரம்பரிய பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளாகவும் இருக்கின்றன. இருந்தன. வயதான

பெண்கள் (மணமாகுமுன்) கால்முட்டப்பாவாடை சட்டை அணிவது வளையல் தோடு அணிவதும் பருவமடைந்த பெண்கள் பாவாடையோடு துண்டுத்தாவணி (சிறுநாடை) அணிவதும் முக்குத்தி அணிவதும் ஆண்கள் வேட்டி கால்வையும் மணமாகாத ஆண்கள் வேட்டி மட்டும் அணிந்தும் பெருவழக்கில் இருந்த பண்பாட்டுக் கோலங்களாகும். தவில் நாதசரம், உடுக்கு பறை என்பனவும் இருந்தன.

ஆரியம் வந்து தமிழ் மக்களோடு கலந்தபின்னர் வழிபாட்டு முறைகளில் பெரும்மாற்றங்களும் வைதீகமத ரீதியான பண்பாட்டு மாற்றங்கள் எனப் பலமாறுதல்களும் வழிபடும் தெய்வங்களிலும் ஆரியச் செல்வாக்கு நால்வரண நடைமுறைகள், கலப்பால் பண்பாட்டிலும் வழிபாட்டு முறைகளிலும் மாற்றங்கள் பல ஏற்பட்டு சாதி ரீதியான அணுகுமுறைகளும் வெளிப்பட்டு ஆசார் விதிமுறை மாற்றங்கள் எனப் பலவாறு திரிபுபட்டநிலை தோன்றியது. இதில் குறிப்பாக சங்ககாலத்திலிருந்து வந்த முருக வழிபாடும் தாய்த் தெய்வ வழிபாடுகளிலும் பல்லவர் காலத்திலிருந்து விநாயக வழிபாடு ஒரு சர்ச்சைக்குரியதாகவே இருந்தது. தமிழர் வரலாற்றிலிருந்து பார்த்தால் நரசிம்ம வர்ம பல்லவன் தமிழ் நாட்டை ஆண்ட போது வடநாட்டிலுள்ள வாதாபி மீது படையெடுத்து வெற்றி கொண்டான். பரஞ்சோதி என்ற தளபதி வாதாபியை வென்று வரும் போது பல்லவர் வழிபட்டுவந்த விநாயகர் விக்கிரகத்தை வெற்றியின் சின்னமாக எடுத்துக் கொண்டு வந்து மாமல்லபுரத்திலே வைத்தான். (கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டு) அதன் பின்னரே விநாயக வழிபாடு தமிழ் நாட்டிலும் தமிழர் வாழும் இடங்களிலும் ஏற்பட்டது. அது மட்டுமல்லாது அந்நாள் நூலாசிரியர்களும் தம் வெளியீடுகளிலும் விநாயகர் காப்பு எழுதும் முறைமையும் பெருந்தேவனார் காலத்தின் பின்னர் கி.பி 10ம் நூற்றாண்டில் இருந்து சேர்ந்தது. முன்னைய சங்க நூல்களுக்குக் கூட இந்தப் பெருந்தேவனாரே கடவுள் வாழ்த்தாக ஒன்றைச் சேர்த்துக் கொண்டார். அதன் பின்னரே முருகனுக்கு அண்ணனாக விநாயகரும் சிவனுக்கு மகனாகவும் ஆக்கப்பட்டார்.

இந்த வரலாற்று இழிவைப் போக்க வெகுண்டெழுந்த பெரியார் ஈ.வெ.ரா. அவர்கள் விநாயகர் எதிர்ப்பை தீவிரமாக எதிர்த்துக் கொண்டார். சென்னைப்பட்டணத்துச் சந்திகள் தோறும் உயரமான ஏணிப்படிகள் வைத்து விநாயகர் சிலையை கயிற்றில் கட்டி தெருத்தெருவாக இழுத்து வந்து சந்தியில் வைத்திருக்கும் ஏணியில் தானே ஏறி நின்று விநாயகரைக்கட்டி இழுத்த கயிற்றோடு இழுத்து தூக்கி ஏணியின் மேல் வைத்து தன் கால் செருப்பால் விநாயகர் சிலைக்கு அடித்துத்தாக்கினார். பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் முன்நிலையில் சென்னை பட்டினத்தில் மட்டுமன்றி தமிழ் நாட்டின் முக்கியமான தெருக்களிலும் சந்திகளிலும் விநாயகர் அவமதிப்புப் போர் தொடர்ச்சியாக நடத்தப்பட்டது. தற்போது

சென்னையிலும் அதனைச் சூழ உள்ள இடங்களிலும் விநாயகர் வழிபாடும் இல்லை. கோவிலும் இல்லாது போனது மட்டுமல்லாது மக்கள் மனங்களிலிருந்து விநாயகர் விட்டெறியப்பட்டு விட்டார். தமிழர் பண்பாட்டில் மிகப் பெரும் தாக்கத்தையும் விழிப்பையும் ஏற்படுத்திய பெரியார் பாராட்டுக்குரியவராக வரலாற்றில் மிளிர்கின்றார். போற்றப்படுகின்றார்.

பண்பாட்டில் திருமணம் சாதி ரீதியாகவே ஆரியர் வரவுக்குப் பின்னர் நடைபெற்றன. அதிலும் வைணவ சைவ, மதங்களின் முதன்மை மிகத் தீவிரமாக நிகழ்ந்து கொண்டது. அடுத்து நாட்காட்டி, தமிழ் திருமண முறை என்பனவும் சீர்திருத்த நடைமுறைகள், பகுத்தறிவுத் தொடர்பான செயற்பாடுகளால் நடைபெறத் தொடங்கியது இப்பண்பாட்டுத் தொடர் போராட்டங்கள் மறைமலை அடிகள், வி.கல்யாண சுந்தரனார். காலத்தில் (1916 - 19) மறைமலை அடிகளின் மகள் நீலாம்பிகை, கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம், சோமசுந்தர பாரதியார் மிகத்தீவிரமாக நடந்தேறியது. இதில் குறிப்பிடத்தக்க விடயம் மறைமலை அடிகளின் மகள் நீலாம்பிகை அம்மையாரின் திருமணமுறை விடயமே. மறைமலை அடிகளின் மகள் நீலாம்பிகை அம்மையார் தனது திருமணத்தை அறிவியல், பகுத்தறிவு பாதையில் நடத்த தன் தந்தையிடம் கூறி மணமேடை அமைத்து மூன்று நிமிடங்கள் தனித்தமிழில் (பிறமொழிக் கலப்பின்றி) பேசும் ஒருவரையே தான் மாலையிட்டுக் கணவனாக ஏற்பதாக அறிவித்து அப்படியே செய்து காட்டினார். எந்தப் பெண்ணும் துணியாத அளவுக்கு துணிந்து செயற்பட்டு முழுத் தமிழினத்திற்கும் தமிழ்ப் பெண்களுக்கும் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்து பெருமை சேர்த்தார். பகுத்தறிவு கொண்ட அனைவரது ஆரவாரத்தோடும் ஆசீர்வாதத் தோடும் இத்திருமணம் இனிது நிறைவேறியது மிகச் சிறப்பாக.

தனித்தமிழ் சொற் பயன்பாடும் வட மொழி இல்லாத தமிழைக் கடைப்பிடிப்பதிலும் பெரியார் ஈ.வெ.ரா.வும் அறிஞர் அண்ணா, கருணாநிதி ஆகியோர் இன்னும் பலர் மிக அதிகமான நிகழ்வுகளை வடமொழிக் கலப்பின்றி நிறைவேற்றினார். தமிழர் ஆண்டும், மறைமலை அடிகள் வி.க. காலப்பகுதியில் (1916 - 1919) தமிழர் ஆண்டு நாட்காட்டியும் வகுக்கப்பட்டு வள்ளுவர் ஆண்டு கிறித்துவின் ஆண்டிற்கும் முன்னதாக 31 ஆண்டாக உள்ளதால் அதுவே தமிழர் ஆண்டாகக் கொண்டு தைப் பொங்கல் நாளையே தமிழர் புது வருடமாகவும் திருநாளாகவும் கொள்ள வழிப்படுத்தி, இன்று நடாத்தியும் வருகின்றனர்.

இவை எல்லாம் வரலாற்றின் மாபெரும் மாற்றங்களாகும். ஆரிய நாகரிகத்தின் தாக்கத்திற்கு தமிழர்கள் மதரீதியாக நான்கு வர்ண முறையை கடைப்பிடித்து சாதிமுறையைக் கைக் கொண்டதால் அதற்கெதிராக வர்ணாச்சிரம தர்மத்தை எதிர்த்து

அறிஞர் பெருமக்கள் தம் நூல்களை வெளியிட்டு ஆரிய வர்ணாச்சிரமப் போக்கை முறியடித்தனர். தமிழர் (தற்போதைய நிலையில்) முதல் நூலான தொல்காப்பியத்தின் நெளிவுகளிவகள் தெரிந்தவர்கள் மூலம் தெளிவுபடுத்தி வரலாற்றின் வர்ணாச்சிரமப் போக்கை திசைமாற்றினர். நூலாசிரியர் பணி மகத்தானதே.

தலைப்போடும், வரலாற்றோடும் தொடர்புடைய அறிஞர் தம் கூற்றுக்கள் சில; தொல்காப்பியத்தில் அகத்திணை புறத்ததிணை இயல்புகளில் எங்குமே வடநூலார் கூறும் வருணனைக் குறிப்பு ஒரு சிறிதும் இல்லை (தொல்காப்பிய கருத்துரையில் - நாவலர் சோமசுந்தரம் பாரதியார்)

வடவாரிய நூல்களில் பேசப்படும் நால்வகை வருணப் பாகுபாடு பண்டைத்தமிழ் மக்களிடம் வழங்காத ஒன்று (தொல்காப்பிய ஆய்வுரையில் - வெள்ளைவாரணனார்.)

பழந்தமிழகத்தில் மக்களை நில வகையால் பகுத்தல் அல்லாது குல வகையாற் பகுத்துரைக்கும் வழக்கம் என்றுமே நிலவியதில்லை. (தொல்காப்பிய ஆய்வுரையில் - வெள்ளை வாரணனார்)

சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் அன்றையபோரில் ஆரியரோடு சேர்ந்து கொண்டு ஆரியத்தமிழராக மாறிய எடுப்பார் கைப் பிள்ளைகளான தமிழர்களால் ஏற்பட்ட இழிவுகளும் வரலாற்று வழக்களும் இடர்பாடுகளும் தமிழர் வாழ்வியலை பலதுயரங்களையும் இன்னல்களையும் தந்து இடர் படுத்தியமையை மிகவும் தெளிவாகவும் யதார்த்தமாகவும் எடுத்துரைத்து வென்று நூலாக்கி அனைத்துத் தமிழரும் கற்றறிந்து ஒழுகவும் மற்றவர்கட்கு வழிகாட்டிகளாக வாழ வைக்கவும் கற்றுக் கொள்ள ஒவ்வொரு உண்மைத் தமிழனும் முன்வர வேண்டும். என்பதே புதியதொரு சமுதாயத்தைப் படைக்க விரும்பும் அனைவரதும் ஆசையும் வேணவாவுமாகும். அவ்வேணவாவை நூலாசிரியர் மிகவும் தெளிவாகத் தந்துள்ளார் என்பதை மன நிறைவோடு தெரிவித்து இப்பெரு முயற்சியில் வென்று கொண்ட குமரிவேந்தன் அவர்களை அவரது நூல் பணிக்காகப் பெரிதும் பாராட்டி வாழ்த்துவோம் வாழ்க பல்லாண்டு இனிது

“வாழ்க நின் தமிழ்ப்பணி”

இல 5

அறிவியல் நகர் வடக்கு,

கிளிநொச்சி.

வளவை வளவன்

23.03.2021

என்னுரை

எந்தக்கட்சியில் நீ இருந்தாலும்
 இனத்தை மறந்திடாதே -தமிழா!
 இனத்தை மறந்திடாதே -உன்
 சொந்தக் குடும்பம் தனைப்பல கருத்தால்
 சுட்டுப் பொசுக்கிடாதே -தமிழா
 சுட்டுப்பொசுக்கிடாதே!
 எந்தத் திசையில் நீ இருந்தாலும்
 ஏற்றந் துறந்திடாதே! -தமிழின்
 எழிலைத் துறந்திடாதே! -பழங்
 கந்தலை யுடுத்துக் கஞ்சியை யருந்திடினும்
 கனிலை யிழந்தி டாதே! -இனக்
 கருத்தை யழித்தி டாதே!
 எந்த நிலத்தினில் நீ இருந்தாலும்
 இயல்பை மறந்திடாதே --இனத்தின்
 இணைப்பை யறுத்திடாதே! -உன்
 முந்தையர் வாழ்ந்த முதுதமிழ் நாட்டின்
 மொழியை மறந்திடாதே -உணர்வை
 மூளி யாக்கிடாதே!
 எந்தப் படையினில் நீ இருந்தாலும்
 இனத்தை எதிர்த்திடாதே! -தமிழா
 எதிரிக் குழைத்திடாதே -உன்
 சொந்தத் தமையனைத் தம்பியைக் கொல்லவே
 குழ்ச்சி நினைந்திடாதே! -பகைவன்
 சோற்றில் நனைந்திடாதே!-----பாவலரேறு

“பொய்யகல நாளும் புகழ்விளைத்தல் என் வியப்பாம்
 வையகம் போர்த்த வயங்கொலி நீர் - கையகலக்
 கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே
 முன்தோன்றி மூத்தகுடி”

(ஐயனாரிதனார், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கி.பி10-12நா.ஆண்)

அதாவது தமிழர் நிலங்கள் ஐந்தில் (குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல்) முதல் தோன்றியது மலையும் (கல்) மலைசார்ந்த

இடமுமே ஆகும். இந்த நிலத்தில் தோன்றிய மூத்த குடி தமிழனே ஆவான்.

உலக அளவில் அறிவியல் ஆராய்ச்சி முடிவுகளை சான்று (சட்ட) வாயிலாக ஏற்றுக் கொண்டு அதனை வெளியிடும் அறிவியல் இதழ்களில் (ஆங்கிலம்) “இயற்கை (Nature)” முதன்மையானது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஐதராபாத்திலுள்ள நுண்ணிய கலங்கள் (மூலக் கூறுகளின் உயிரியல் ஆய்வு நடுவம் (Centre for cellular and molecular biology research) யான தொல்மனிதனை 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவனது மரபியல் சார்ந்து ஆய்வு செய்ததன் பெறுபேறாய் கிழக்கு ஆபிரிக்காவில் இருந்து புலம் பெயர்ந்த மனிதன் தென்னிந்தியாவில் குடியேறிப் பின் அங்கிருந்து சிலர் வெளியேறி அந்தமான் தீவுகளில் நிலை கொண்டனர். இந்த அந்தமான் தென்னிந்திய குடிகளுக்கிடையிலான மரபியல் சிலவகைகளில் ஒத்துப் போவதாய் உள்ளதாம் என்கின்றர். ஆனால் இந்நிலை ஏனைய வட இந்திய, ஐரோப்பிய மரபியலுக்கிடையில் காணப்பட வில்லை என ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றதாம் ஆகையால் இந்திய மண்ணின் தொல் குடிகள் முதற்குடிகள் தென்னிந்தியத் தமிழர்களே எனச் சூட்டுகின்றார் இவ்வாய்வு நடுவத்தின் தலைவர் கே. தங்கராசு அவர்கள், இவ் அறிவியல் ஆய்வு முடிவானது இலங்கை இந்திய மண்ணின் தொல் குடிகள் தமிழர்களே என்பதையும் அவர்களின் மொழியே உலகின் முதல் மொழி என்பதையும் உறுதி செய்வதோடு, ஞானப் பிரகாசர் - தேவநேயர் ஏற்றக் கோட்பாட்டையும் உறுதி செய்வதாயுள்ளது.

அந்தமான் குடிகள் 65 ஆயிரம் ஆண்டுகளாக அங்கு நிலைத்து வாழ்கின்றனர். அவர்களின் மரபியல் உலகின் வேறெந்த இனத்தின் மரபியலோடும் ஒத்திருக்கவில்லை என்பதும், தென்னிந்தியர்களுடன் மட்டுமே ஒத்துப்போவதால் இம் முடிவு எட்டப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. அது மாத்திரமல்லாது தென்னிந்தியர்களின் மரபியலும் உலகின் வேறெந்த இனத்தின் மரபியலோடும் ஒத்தும் போகவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். குறித்த இவ்வாய்வு இலங்கைத் தமிழர், சிங்களவரிடையே நடத்தப்படுமாயின் இவர்களுக்கிடையிலான மரபியல் 100 விழுக்காடு ஒத்துப் போவதாய் காண முடியும் (ஆய்வுக்குரியது) மக்களின் ஒற்றுமைக்கு மதமோ, மொழியோ இடையூறானதல்ல என்பதைப் புரிந்து கொண்டால் எல்லாம் நலமே. ஒரு தமிழரும் ஒரு சிங்களவரும் இலங்கைக்கு வெளியில் சந்திக்கும் போது அவர்களிடையே ஒரு பற்றை, அன்பை, பிணைப்பை உணர முடியும். இது மதம் மொழிக்கப்பால் ஒரு நாட்டார் என்ற நேசம் தான். பொதுவாக தமிழர்கள் தம் மொழியின் வரலாறு அதாவது அது கடந்து வந்த வழிபற்றியோ, தாம் (தமிழர்) கூனிக் குறகிய வரலாறு பற்றியோ தம் மண்மறிப்பு வரலாறு பற்றியோ, தெரியாதவர்களாகவே

உள்ளனர். இது வந்தேறியவர்களின் வல்மேலாண்மையே முதற் காரணமாகும்.

மொழி என்பது மாந்தனின் வாய் வழியாய் எழுப்பும் ஒலியிற் றொடங்கிற்று. பலவழிகள் கடந்து கணக்கற்ற தலைமுறை வழியாக சிறுகச்சிறுக ஆக்கப்பெற்றதே மொழி. வைதீகவேத மரபார் கூறும் கடவுளரால் (பிரம்மா- பிரம்மம்) ஆக்கப்பட்ட தன்று. கழிபல காலந்தொட்டு எந்தவொரு விலங்கும் எந்த மாற்றம் அடையாமலும், பேச முடியாமலும் இருக்கும் போது மனிதன் மட்டும் பல்துறை வளர்ச்சி பெற்றவனாய், உலகை வியப்பில் ஆழ்த்தி, தன் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தி முன் செல்கின்றான் என்றால் அதற்குக் காரணம் அவனுக்கு இந்த இயற்கை வழங்கிய கொடைதான் மொழி. தமிழர் ஒலிப்பு, எழுத்து, சொல், வசனம், ஓசை, இசை கண்டபின் மொழியை உருவகித்தவர்கள். இதன்மூலம் இலக்கியம் கண்டு, பின் இலக்கணம் யாத்தவர்கள். எழுத் தொலிப்புக்கும் “உந்தி முதலா முந்து வளித் தோன்றித்..... திறம்படத் தெரியும் காட்சியான (தொல். எழுத். பிறப்பியல் பனு.83)” என இலக்கணம் கண்டவர்கள். ஒலியியல் நெறிபிறழாமல் ஓர்ஒலிக்கு ஓர் எழுத்து என்ற அடிப்படையில் 7000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ் எழுத்திற்கு மயங்கா மரபைக் கற்பித்தவர் தொல்காப்பியர்.

இன்று பலமொழிகளும் இலக்கணம் கண்ட மொழிகளிலிருந்தே புது மொழிகளுக்கான (செயற்கை) இலக்கணத்தைத் தொகுத்துள்ளனர். கி.பி.19ஆம் நூ.ஆ. வரை சங்கதத்தை எழுத தமிழெழுத்து அமைதியான கிரந்தமே பயன்படுத்தப் பட்டது என்பதுதான் உண்மை. எனவே தேவமொழி என்பது தமிழ்மொழியே ஆகும். ஆய்வறிஞர் வெங்காளூர்க் குணா அவர்கள் தனது தொல்பாப்பியர் காலம் என்ற நூலில் இன்றைய தொல்காப்பிய ஆய்வுகள் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது தொல்காப்பியத்தின் இலக்கண அமைதியையும், அதிலான இடைச் செருகல்களையும், மீமிகப் பிற்காலத்தில் எழுதப்பெற்ற பனம் பானாரின் சிறப்புப் பாயிரத்தையும் அடியொற்றியே நடை பெறுவதாகச் சுட்டுகின்றார். வந்தேறி வைதீகவேத வட மொழியாளராலும், அவர் சார்பு அபல் மாநில வல்மேலாண்மையர் காரணமாயும் தமிழ்மண் அடிமைப் படுத்தப்பட்டு. முழுமுடத்தில் ஆழ்ந்ததால், அவர்களின் வரலாற்றுத் தடையங்களை முழுமையாய் அழித்துவிட்டனர் எதிரிகள். எனவே தொல் காப்பியத்தின் தொன்மையை ஒப்பியல் வரலாற்றை அடியொற்றிய ஆய்வை மேற்கொண்டால் மட்டுமே அதன் காலம் 7000ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்ற உண்மை உறுதிப்படும்.

மொழி ஒரு இனத்தை அடையாளப் படுத்துகின்றது. இனம் அதன் பண்பாட்டை, இருப்பிடத்தை உறுதி செய்கின்றது. பண்பாடானது மரபியல், குழுகவியல், இனவியல் சார்ந்து மரபுவழியாக வாழையடி வாழையாய் பின்பற்றப்படுகின்ற பழக்க வழக்கங்களை, பண்பை, ஒழுக்கத்தை, கலைகளை வெளிப்படுத்துகின்றது. இருப்பிடம் அவனது வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியை உறுதிசெய்கின்றது எனலாம். எனவே மொழி என்பது அதுசார்ந்த இனத்தின் அனைத்துத் துறைகளையும் அதன் கூறுகளையும் உள்ளடக்கிய, முனையை மட்டும் வெளிக்காட்டி மாவாரியில் அமிழ்ந்து கிடக்கும் மாபெரும் பனிப் பாறைபோன்றது என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடுமில்லை.

தமிழ் முதற்றாய்மொழி, குமரித்தாய் மொழி, உலகின் முதல்மொழி, உலகமொழிகளுக்கு எல்லாம் வேரும், வித்தும் ஆனமொழியாய் உள்ளது. ஒருமொழிக்கு அரணாய் இருப்பது அம்மொழியின் இலக்கணமாகும். தமிழினத்தின் மொழியின் பாதுகாப்புக் களஞ்சியம் தான் தொல்காப்பியம் (தொல் + காப்பு + இயம்). தொல்காப்பியம் தமிழனுக்கு பாதுகாப்பு அரண் மட்டுமல்ல, வாழ்வியல் ஆவணமாகவும் பொழியப்பட்டுள்ளது. தமிழ் எழுத்துக்களைக் கற்றவர்கள் அனைவரும் எந்த இடர்பாடுமின்றி கற்கவும், ஏனையோருக்குக் கற்பிக்கவும் ஏற்றதாய் சுவைத்துண்ணும் அமிழ்தமாய், தேனாய் கையில் கிடைத்திருக்கின்றது. தமிழ் பிற எந்தமொழிக்கும் கடன்பட்டதோ, வேறொரு மொழியில் இருந்து கிளைத்து வளர்ந்ததோ அல்ல. திசைதெரியாது தத்தளிக்கும் சிலர் திராவிடத்தில் இருந்துதான் தமிழ் கிளைத்தது என்று கரடி விடுகின்றனர். “தமிழென் கிளவியும் அதனோர் அற்றே” (தொல். எழுத். புள்ளி மயங்கியல் பனு.385) எனக் குறிப்பிடும். இதற்கு தமிழ்த்தெரு என்பதை தமிழ்த்தெரு என்றும், தமிழ்க்கலையை தமிழ்க்கலை எனச்சுட்டுவதன் மூலம் தெளிவுபடுத்துவார். இவ்விளக்கம் மேற்குறித்த தமிழ்மேல் காழ்புணர்வு கொண்ட தளம்பல் நிலைக்காரருக்கு போதுமான ஒன்றாகும்.

மொழியியல் என்பது ஒப்பியன் மொழியியலும், வரலாற்று மொழியியலும், எழுத்தும், இலக்கணமும் வாய்க்கப் பெற்ற மொழிகளுக்கு மட்டுமே உரியவை. இவையற்ற மொழிகளுக்கு எழுத்தும் இலக்கணமும் அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்துவது வண்ணனை மொழியியல். இவை வரையறுக்கப் பட்டால் மட்டுமே அம்மொழியின் ஒப்பியன் மொழியியலையும், வரலாற்றியலையும் வரையறுக்க முடியும் என்பர் அறிஞர். “எல்லாச் சொல்லும் பொருள்

குறித்தன” என்பார் தொல்காப்பியர். ஆனால் “எல்லாச் சொல்லும் இடுகுறிப் பெயரே” என்பார் நன்னூல் பவணந்தியார் (கி.பி.12ஆம் நூ.ஆ.). இது அன்று தமிழ் மொழிக்கு ஏற்பட்ட ஒரு நெருக்கடி நிலையையே உணர்த்துவதாய் உள்ளது (தொல்காப்பியம் வெளிப்படாத காலமாய் இருக்கலாம்). இதுவே வண்ணனை மொழியின் அடித்தளமாகும். சோவியத் நாடு உட்பட பலபிற நாடுகளுக்கு எழுத்து, இலக்கணம் இல்லா மொழிகளுக்கு அவற்றை உருவாக்கப் பயன் பட்டுள்ளது. இது தமிழுக்குத் தேவையோ?

பொருளின் தன்மை அறிந்து மருத்துவன் ஒருவன் நல்லதொரு பெறுபேற்றைத் தரும் மருந்தைக் கூட்டுவதுபோல, ஒவ்வோர் சொல்லின் பொருள்(காரணம்) உணர்ந்த புலவன் நல்லதான பாநடையும் உரைநடையும் அமைத்தலுக்கு ஏதுவாகின்றது. கற்றறிந்த பெரியோர் ஒருபொருளுக்கு பெயரிடும்போது (தன்பிள்ளைக்குத் தன்னும்) அதன் ஏதேனும் ஒரு குணத்தால் பெயரிடாது இடுகுறிப் (பொருளற்ற) பெயரை வைப்பாராயின் அவர் தம் அறிவுடைமைக்கு இழுக்கு ஏற்படுத்துபவர் ஆகின்றார். “மொழிப் பொருட்காரணம் விழிப்பத் தோன்றா” (தொல். சொல். 877 ஆம் பனுவல்) என்ற சூத்திரத்தின் மூலம் தமிழில் இடுகுறிச் சொற்களுக்கு இடமில்லை என்பதை தெளிவுபடுத்துகின்றார். வடமொழியாளர் களவாடிய தமிழ் சொற்களில் காரணம் விளங்காது மறைந்த சொற்களை ரூடம்(மறைவு) என்றனர். அன்று தொல்காப்பியத்தை அறிந்திராத பவணந்தியார் (நன்னூலார்) வடமொழிச் சொல்லான ரூடத்தை இடு குறியென மொழி பெயர்த்துக் கொண்டார். இதை “பகுப்பாற் பயனற்றிடு குறியாகி” என்ற சூத்திரத்தால் பெலப்படுத்துகின்றார் நன்னூலார். நன்னூல், வீரசோழியம் போன்ற பல நூல்கள் வடமொழி இலக்கணம் சார்ந்து யாக்கப் பெற்றவையே. இவை தமிழனுக்கு வேண்டுவதில்லை.

ஒரு இனத்தின் அடையாளம் அவரின் மொழியால் காப்பாற்றப் படுகின்றது. சீனர்கள், யப்பானியர்கள் அவர்களின் பெயர்களாலேயே இன அடையாளத்தைக் கண்டு கொள்கின்றனர். சீனாவில் பிறந்த ஒருவருக்கு சீனமொழியில் பெயரில்லை என்றால் அவர்களுக்கு எந்த அரச சலுகைகளும் வழங்கப்படுவது இல்லையாம். உலக மக்களெல்லாம் தம் தாய் மொழியில் தான் தம்பிள்ளைகட்குப் பெயரிடுகின்றனர். வேற்று மொழிப் பெயர் கொண்ட தம்நாட்டு மக்களையே பலநாடுகள் தம்நாட்டுக் குடிகளாக ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அண்மையில் பிரான்சில் இருந்து இயெனிவாவிற்கு

தொடர் வண்டியில் செல்லும் போது அருகில் இருந்த பெண்ணிடம் பிரெஞ்சு மொழி தெரியாததால் ஆங்கிலத்தில் கதைக்க முயற்சிக்க, அவர் அருகில் இருந்தவரை தன் விரலால் சுட்டியபோது அவர், ஆங்கிலத்தில் “பிரெஞ்சு நாட்டுக்காரர் தம் தாய் மொழியில் தான் பேசுவார்கள்” என்றார். இது தான் அவர்களின் மொழிப்பற்றின் அடையாளம். அங்கு அரசைவிட பலமுள்ள மொழி காப்பு நிறுவனம் ஒன்றும் இருக்கிறதாம். அந்நாட்டினர் வேற்று மொழி பேசினால் அவர்களுக்கு தண்டம் விதிக்கவும் அவர்களால் முடியுமாம்.

தமிழர்கள் மூடத்தில் மூழ்கியவர்களாகவும், மதம், சாதியக் கூறுகளால் முளைச் சலவை செய்யப் பெற்றவர்களாகவும் நடமாடுகின்றனர். தமிழரில் பலருக்குத் தமிழ் எது?, வடமொழி எது?, கிரந்தம் என்றால் எது? என்ற பாகுபாடு எதுவும் தெரியாது. ஏட்டுக்கல்வியால் பெற்ற பட்டச் சுமைகளைத் தாங்கிக் கொண்டு சோதிடர் காலடியில் தம் பிள்ளைகளுக்குப் பெயர் வைக்க விழுகின்றனர். வடமொழியில், கிரந்த எழுத்துக்களை புகுத்திப் பெயர் வைப்பதால் தமக்குப் பெருமையென அற்ப புத்தியினர் நினைக்கின்றனர். மொழிப்பற்று அற்றுப் போனதினாலும், மொழியின் வரலாறு தெரியாததனாலும், நல்லதமிழ் வழக்குகள் அருகிப் போனதினாலுமே இந்த நிலையாகும். சோதிடர்களே! நீங்கள் தமிழர்கள். உங்கள் வீட்டு மொழி தமிழ். நீங்கள் தமிழர்களால் உண்டு, உடுத்து, வளம் சேர்ப்பவர்கள். ஏன் இலக்கண வரம்பை மீறி ட, ர, ல, ற போன்ற தமிழ் எழுத்துக்களை பெயரின் முதலெழுத்தாக வைக்க அல்லது கிரந்த எழுத்துக்களான ஸ்ரீ, ஷ, ஸ, ஜ, போன்றவற்றை பெயரின் முதலெழுத்தாக, இடை எழுத்தாக, கடை எழுத்தாக இருக்கத் தூண்டுகின்றீர்கள். இம்முறையாக பெயர் வைத்தால் இலங்கையின் ஆட்சியையே பிடித்து விடலாம் எனவும் கூறுகிறீர்களாம்.

இது தமிழ் மொழியின் தூய்மையை, இலக்கண வரம்பை சிதைக்கும் கொடூர்ச் செயற்பாடெனப் புரியவில்லையா? அல்லது நீங்களும் விளங்கிக் கொள்ளாது செயற்படுகின்றீர்களா? அல்லது வடமொழி, கிரந்தத்தின் மேல் கொண்ட கள்ளக் காதலா? கடந்த 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழுள் வேற்றுமொழித் திணிப்பும், இலக்கணச் சிதைப்பும் இழுத்து வரப்படுவது கண்கூடு. நாளை ள, மு, ன, ண என்ற எழுத்துக்களை பெயரின் முதலெழுத்தாக வைக்கவும் முயற்சிக்கப் படலாம். கணக்கதிகாரம் தந்த காரிபோன்ற தற்குறித் தமிழரும் இதைச் செயலாக்க முன்வரலாம் என்பதால்,

முதல் கோணல் முற்றும் கோணலாக மாறிவிடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தினாலேயே இவை தெளிவு படுத்தப்படுகின்றன. மொழிவழி வரும் அடையாளத்தை தமிழன் தள்ளி வைத்தால் அம்மொழி இனத்தைத் தள்ளி வைப்பது எதிரிக்கு எளிதாகி விடுமென்பதை ஒவ்வொரு தமிழனும் உணரவேண்டும், உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும்.

“தாய்மொழியை வாய்மொழியால் அறியக்கூடும்
தமிழ்ப்பற்றை அவர்பெயரால் அறியக்கூடும்”

(உவமைப் பாவலர் - சுரதா)

வினோத், வினயா, சுரேஷ், சுலக்ஷணா, ராஜஸ்ரீ, ஜெயஸ்ரீ, அபிலாஸ், அக்ஷய், ருபேஷ், கிஷோர், சந்தோஷ், ப்ரனேஸ், போன்ற பெயர்களை உற்று நோக்கிப் பார்த்தால் இவை எந்த மொழிக்கு, எந்த இனத்திற்கு, எந்த நாட்டிற்கு உரியன என்பதோ, எப்பொருள் கொண்டதோ என யாருக்காவது புரிகிறதா? இன்னும் சிலவற்றில் பொருளிருக்கும் இனம்சுட்டாது. அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பைக் கேட்டால் அருவருப்புத்தான் உண்டாகும்(எடுத்துக் காட்டு - எ.கா.).

க்ருஸ்ணா - கறுப்பா, பூவராகன் - நிலப்பன்றி,

நவநீதன் - வெண்ணை, ஷ்யாமளா - கறுப்பாயி,

வேணு - மூங்கில், கமலம் - மலம், யூறினி - சிறுநீர்க்குழலி.

பிறந்த குழந்தைக்குப் தமிழ்ப் பெற்றோர் யூறினி எனப்பெயரிட்டனர். இது உருசிய நாட்டு விண்வெளி வீரர் யூறிக்ககாரினை நினைவு கூர்ந்து வைக்கப் பட்டதோ தெரியவில்லை. பிள்ளையும் வளர்ந்து கல்வியில் மேம்பட்டு பல்கலைக் கழகம் சென்றாள், அங்கு அவள் சிறுநீர் (மூத்திர)க்குழலி என்றே சக மாணவர்களால் அழைக்கப் பட்டதால் மனமுடைந்து தற்கொலை செய்து கொண்டாளாம். அழகு தமிழில் ஆயிரமாயிரம் பெயர்கள் இருக்கவும் (ப.229 பார்க்க) வடமொழியின், கிரந்தத்தின் கள்ளக் காதலர்களால் திணிக்கப்படும் பொருளற்ற, அருவருப்பான பெயர்களை தம்பிள்ளைகளைச் சுமக்க வைக்கின்றனர் தமிழ்ப் பெற்றோர். எல்லாத் துறைகளிலும் இமயமாய் இருந்த தமிழினம் இன்று வாழ்வியல் கூறுகளில் அயலவர் திணிப்புக்களை மகிழ்வுடன் ஏற்று திரிந்து, தேய்ந்து, அழிந்து போவது நிறுத்தப்பட வேண்டுமானால் தமிழன் தன்னுணர்வு பெற்றாலே விடிவு கிடைக்கும்.

மேலே குறிப்பிட்டது போல மொழி மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு என்பது அதன் எல்லாக் கூறுகளையும்(பண்பாடு, வரலாறு, ஒழுக்கம் போன்ற)உள்ளடக்கும் மீபெரும் மாவாரி. அது மொழியாய் உருவான இற்றைக்கு 50000 ஆண்டு கால வரையறைக்கு மேற்பட்டது. மாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்

தொன்று நிகழ்ந்த தனைத்தும் உணர்ந்திடு
குழகலை வாணர்களும் -- இவள்
என்று பிறந்தவள் என்றுணராத
இயல்பினளாம் எங்கள்தாய்

என்று தமிழ்த்தாயின் தொன்மைச் சிறப்பினைப்போற்றி விளிக்கின்றார். பல்லாயிரமாண்டு வளர்ச்சி கண்டு இருந்த குமரித் தமிழைத், தமிழனை விலங்காண்டிகளாய் ஆடு, மாடு ஓட்டிவந்த ஒரு மொழியில்லாக் கூட்டம் சிந்துவெளியில் கி.மு.1800களில் (இவர்களை எதிர்த்தவர் தொடர் ஆண்டு 1320 — வடமொழியில் இதை கலியாண்டென்பர்) உள்ளிட்டு காரிய வெறியாட்டம், களியாட்டம் ஆடத்தொடங்கியது. இதன் மூலம் அங்கிருந்த தொல் குடியினரை விலங்காண்டிகளான வைதீகவேத ஆரியர் இந்திரன், அக்கினி தலைமையில் சூறையாடவும், அவர்களின் நாகரிக வாழ்வியலையும் சிதைத்துச் சீரழிக்கவும் தொடங்கினர். குடியிருப்புக்களைத் தீயிட்டு கொழுத்தியும், நீர் தேக்கங்களின் அணைகளை உடைத்து அவர்களின் வளங்களை, அவர்களையும் நீர் வெள்ளத்தில் மூழ்கடித்தனர். அங்கிருந்து கங்கைக்கும் இயமுனைக்கும் இடைப்பட்ட ஆரியவர்த்தனம் என்ற சமவெளியை வந்தடைய கிட்டத்தட்ட 900 ஆண்டுகள் ஆகின.

ஆரியவர்த்தத்திலேயே (இந்துசுத்தானம்) வைதீகவேத நெறி கட்டமைக்கப் பட்டது. இதன்மூலம் சாதிய (வர்ணாச்சிரம)கட்டமைப்பு வலுவாக்கப்பட்டது. இதை எதிர்த்து வடநாட்டில் சாங்கிய, யோக, உலகாய்த, ஆசீவக மெய்யியல்களும், சமண, பௌத்த மதங்களும் உருப்பெற்றன. கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டளவில் இச்சமயங்கள் தமிழ்நாட்டின் வட எல்லையை அண்மித்து இருந்தன. இக்கால கட்டத்திலேயே புச்சியமித்திரன் என்ற பிராமண அரசன் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி கொலை வெறித் தாண்டவம் ஆடியதோடு நின்றுவிடாது மநு(த்தீ)நெறி சட்டக் கோவையையும் செயற்படுத்தத் தொடங்கினான். பல பௌத்தப் பள்ளிகள் தரைமட்டம் ஆக்கப்பட்டன. பௌத்தர்களின் உயிர்களும் காவுகொள்ளப்பட்டன. நாலந்தா நூலகம், பல்கலைக்

கழகம் எரித்துச் சாம்பலாக்கப் பெற்றது. தொடர்ந்து 300ஆண்டுகள் தமிழ்நாட்டில் களப்பிரர் ஆட்சி. இவர்கள் சமண, பௌத்த மதங்களுக்கு ஆதரவு காட்டினர். ஆனாலும் இம்மதங்களும், வைதீகவேத மதமும் வடமொழியாகிய பாகதமொழியை முன்னிலைப் படுத்தியதால் தமிழ்மொழி கலப்பு மொழியானது.

இவர்களின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே தமிழில் இலக்கியங்கள், ஐம்பெரும் காப்பியங்கள் சமண, பௌத்த சமயத்தாரால் யாக்கப்பெற்று வெளிக் கொணரப்பட்டன. இதை தமிழின் பொற் காலமெனக் கூறிடின் அது மிகையாகாது. பின் பல்லவர் ஆட்சி. இக்காலப்பகுதியில் வைதீகவேத மரபார், கொடுஞ் சிவனியர் கூட்டினால் பல்லாயிரக் கணக்கான சமணர்களின், பல நூற்றுக் கணக்கான ஆசீவகர்களின் உயிர்கள் காவு கொள்ளப்பட்டன. அத்தோடு வடநாட்டில் இருந்து வைதீகப் பிராமணர்கள் வகைதொகை இன்றி இறக்குமதி செய்யப் பெற்று சூத்திரராக்கப்பட்ட ஏழைத் தமிழ்மக்களை அவர்களின் குடியிருப்புக்களில் இருந்து விரட்டி அடித்து வெளியேற்றப் பட்டனர். இவை பிராமணர் குடியிருப்புக்களாக மாற்றப்பட்டன. ஏழைத்தமிழரின் அனைத்து வளங்களையும் பறித்து பிராமணர்களுக்கு வழங்கியதோடு, அவர்களைப் பிராமணர்க்கு அடிமையும் ஆக்கினர்

பல்லவம், கொடுஞ்சிவனியம் வடநாட்டில் இருந்து தமிழ் நாட்டில் உள்நுழைந்தது ஆயினும் அம்மதத்தவரான அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் போன்றோர் தமிழ்ப் பற்றும், உணர்வும் கொண்டவர்களாய் செயற்பட்டு உள்ளனர். தொடர்ந்து வந்த கலப்பின தமிழரசர்களில் அருண் மொழித்தேவர் என்ற இராசராச சோழனைத் தவிர, பின் வந்த அனைத்து ஆட்சியாளர்களும் வைதீகவேதப் பிராமணர்க்கு அடிபணிந்தே செயற்பட்டனர். தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் முகம்கொடுத்த இடர் இன்னல்கள் சொல்லில் அடங்காதவை (நா.வை.இன் “மதுரை எரிகிறது” என்ற நூலின்.”சேரநாடு கேரளநாடாகியது” என்ற தலைப்புப் பார்க்க).

நூல் அழித்தார்- ஏடொழித்தார்
நுண்ணறிவாய்ச் செயற்பட்டார்
நூல்போட்டுப் புல்சொருகி
நுழைக்க வைத்தார் பல தெய்வம்
சிந்தமிழ்த்தார்- நாடெடுத்தார்
தீ வளர்த்தார் புலால் உண்டார்
தந்திட்டார் பல தொன்மம்

தமிழ் தீட்டு மொழி என்றார்
நால்வேதம் ஓதவைத்தார்
நற்கோயில் உள்நுழைந்தார்
நால்வருணப்பிரிவுரைத்தார்
நற்குறட்குக் கீதை தந்தார்
ஆரியக் கூத் தாடல் களில்
அருந் தமிழர் விழலானார்
காரியங்கள் படுபிழை நாம்
கடைச்சாதி சூத்திரராம்

கலாபூசணம் சோ.இராசேந்திரம்(தாமரைத்தீவான்)

காரவேலன், புச்சியமித்திரன், வைதீகவேதப் பிராமணர், நம்பூதிரிப் பிராமணர்கள், கொடுஞ் சிவனியர்களின் காலம் தொடங்கி தமிழ் நாட்டுத் (சேர, சோழ, பாண்டிய) தமிழர்கள் கி.பி7ஆம் நூற்றாண்டளவில் (பல்லவர் ஆட்சி) வகை தொகை இன்றி புலம் பெயர்ந்து இலங்கைத் தீவின் கரையோரப் பகுதியான சிலாபம் தொடக்கம் காலி வரையுள்ள இடங்களில் தம்மை நிலைப்படுத்திக் கொண்டு அங்கிருந்த கலப்பின மக்களான சிங்கள (மொழி என்ற தகுதியைப் பெறாத நிலையில்) மக்களுடன் கலந்து தாழும் சிங்களவர்களாக மாறிவிட்டனர். மாமரபின் முதலாம் பாடத்தில் ததாகதர் (சம்புத்த, விசயர், புத்தர்) இரண்டாம் தடவை ஈழம் வந்தபோது எட்டுக்கோடி நாகர்களின் அகத்துமா (ஆத்துமா) ஈடேற்றத்திற்கான பாதுபாப்பு புத்தம், தம்மம் (தர்மம்), சங்கத்தில் அடைக்கலம் புகுவதும், ஐந்து நன்னடத்தைகளை (பஞ்சசீலம்) கைக்கொள்வதும் தான் என்கின்றார். நாகர்கள் மனிதர்கள் என்பதையும் நூறாயிரக் கணக்கில் அன்று வாழ்ந்தார்கள் என்பதையும், வடக்கு, மேற்கு, நடுவக(மத்தி) பகுதிகளில் ஆற்றல் மிகு நாகர்களின் ஆட்சி நடைபெற்றது என்பதையும் மாமரபு (மகாவம்சம்) உறுதி செய்வதாய் உள்ளது.

அத்தோடு இந்தத் ததாகதர் வேறு, மகதத்தை விட்டு வெளிவராத புத்தகாயாவில் அருள் (ஞானம்) பெற்ற கௌதம புத்தர் வேறானவர் என்ற தோற்றுப் பாட்டையும் இந்நூல் வெளிப்படுத்துகிறது (ஆய்வுக் குரியது). இலங்கைப் பௌத்தர்கள் (அரசு) முதலாம் பாடத்தில் வரும் சம்புத்தரை பின்பற்றுபவர்களாய் இருக்க வேண்டும் (ஆய்வுக்குரியது). ஏனெனில் முதலாம் பாடத்தில் புத்தரின் மூன்று வருகையின் போதும் தமது இருப்புக்கான இடங்களாக மகியங்களை, நாகதீபம், கல்யாணி, அம்பாறை, அநுராதபுரம் (அன்று முழு இலங்கையும் நாகர், இயக்கர்களின் ஆளுகையின் கீழ் இருந்தவை என்பதை மாமரபு

முதலாம் பாடமே உறுதிசெய்யும், அதுமாத்திரம் அல்லாது ஊர், நகர, பட்டின, ஆற்றுப் பெயர்களும் இன்றுவரை தமிழ்ப் பெயராக இருப்பதும் இன்னொரு வலுவான சான்றாகும்) போன்ற இடங்களை அடையாளமிடுகின்றார். அத்தோடு இயக்கர், நாகரைத் தவிர வேறொரு மனித இனமோ, மொழியோ இலங்கையில் இருந்திருக்கவில்லை என்பதையும் உறுதி செய்வதாய் உள்ளது.

பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ் ஏட்டுச் சுவடிகளை தமிழர்களைக் கொண்டே அனல்வாதம் (போகிவிழா) என்று தீயிலிட்டும், புனல்வாதம் (ஆடிப்பெருக்கு) என்று வெள்ளத்திலிட்டும் அழித்து ஒழித்தனர். இந்த வடவர்கள் இன்றும் தொடர்கிறது. வைதீகவேத மரபார். தமிழைச் சிதைக்க தமிழ், வடமொழி, கிரந்தம் கலந்த மணிப்பவள (மணிப்பிரவாள) நடையை உருவாக்கி தமிழைச் சீரழித்தனர். இந்த அழிப்பு கடந்த 3800 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒவ்வொரு வடிவத்தில் இழுத்து வரப்பட்ட தமிழனின் இருண்ட காலமாக காட்சி தருகிறது. இக்காலப் பகுதியில் தமிழனிடம் இருந்த அனைத்தையும் கரவாகவும், வெளிப் படையாகவும் தட்டிப் பறித்து மொழிமாற்றம் செய்தும், தம்மைப் புடம்போட்டுக் கொண்டதோடல்லாமல், அந்த மூலங்களை ஒன்று விடாமல் அழித் தொழித்து விட்டனர். பின் வடவர்கள் தம்மொழியில் ஆக்கிக் கொண்டவற்றை மூலமாக வைத்து தமிழ் நூல்யாத்து, அவற்றை வழிநூல் என்கின்றனர். தமிழின் தொன்மையும், அவன் தொல் வரலாறும் வெளிப்பட்டு விடாமல் கழுக்குக் கண்கொண்டு உற்று நோக்கியபடியே உள்ளனர். இலங்கைத் தீவிலும் இதேவிதமான ஒரு நடைமுறையே பின்பற்றப் படுகின்றது. மறுபிறவி (அவதாரம்) என்ற ஒன்று உண்டானால் புத்தகாயாவில் அருள் (ஞானம்) ஒளிபெற்ற புத்தர் பெருமான் ஈழத்தில் பிறந்து அவரின் முப்பாதுகாப்பான புத்தம், தம்மம் (தர்மம்), சங்கக் கொள்கைகளையும், ஐந்து நன்னடைத் தைகளை (பஞ்சசீலக் கொள்கைகளையும்) பரப்புரை செய்ய வேண்டும். அப்போது தான் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர் தன்னை முற்று முழுதாய் துறந்து அரத்தம் சிந்தாத சமத்துவத்திற்காய் 50ஆண்டுகளுக்கு மேல் இரப்போடு ஏந்தித் திரிந்தன் நுண் பொருளை புரிந்துகொள்ள முடியும்.

அத்தோடு மண்ணின் மைந்தரின் (தமிழரின்) பஸ்துறை வரலாறும் பள்ளிகளிலோ, பல்கலைக் கழகங்களிலோ மேலோட்டமாகத் தன்னும புகட்டப்படுவதில்லை. இவர்களின் வரலாற்று அடையாளங்களும் திரிக்கப்பட்டும், மறைக்கப்பட்டும், இருட்டடிப்புக்கும் உள்ளாவதால் எதையும் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பும் மறுக்கப்படுகிறது.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இந்து நாகரிகம் என்றதுறை தமிழர்களின் முளைச் சலவைக்கும் காரணமாகிறது. இவர்கள் பொதுவாக இந்திய வடமொழி, வைதீகம் சார்ந்து அவற்றிற்கு முண்டு கொடுப்பவர் களாகவும், தமிழ் சார்ந்த எல்லாச் சான்றுகளையும் மறுப்பதோடு பொய் என்றும் கூட கூறுவதற்குப் பின் நிற்பதில்லை. இன்றும் திருவள்ளுவரின் சாதி பற்றி ஆய்வு செய்கின்றனர் என்றால் இதைவிடக் கேவலம் வேறென்ன இருக்க முடியும். உண்மைத் தமிழனாய் தன்னை அடையாளம் காட்ட விரும்பும் ஒருவர் வந்தான் வரத்தான் தன்னை மேன்னிலைப்படுத்த மண்ணின் மக்களை (தமிழரை) இழிவுபடுத்தப் புனைந்து பொய்க் கட்டுக்கதைகளை குறிப்பாக கம்பராமாயணம், மாயாரதம், திருவள்ளுவர் பிறப்பு போன்றவை பற்றி அவன் சார்பாய் நின்று வாதம் புரிவதை நிறுத்த வேண்டும். உண்மை இல்லாதவற்றை உண்மையாக்கி தமிழினத்தை தமிழாநீ இழிவுபடுத்தலாமோ? இங்கு சில இடங்களில் என் இனத்தவர்களை சாடி, சற்றுக் கடுந்தொனியில் கூட்டுவது என் மொழி மீது, என் இனம் மீது எனக்குள்ள எல்லை கடந்த பற்றும், உணர்வும், அன்பும் தான், நாம் நுனிப்புல் மேய்ந்துவிட்டு, எம்மை நாம் தாழ்த்தக் கூடாது. அது நம்மீது காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்களுக்குப் பலம்

அண்மை நாட்களில் தமிழர் பகுதிகளில் அரசின், பௌத்த பிக்குகளின் கெடுபிடிகள் மிக விறுவிறுப்புக்கொண்ட செயற்பாடு களாகக் காட்சி தருகின்றன. குறிப்பாக யாழ் செயலகத்திலிருந்த காணி ஆவணங்கள் அனைத்துலக மகளிர் நாளன்று இரவு வடமாகாணத் திற்கான மின் தடையை ஏற்படுத்தி “கும்” இருட்டில் களவாடப்பட்டு, சில நாட்களின் பின் அவை செயலகத்தில் பாரப்படுத்தப்பட்டதாம், பளைப் பகுதியில் பல ஏக்கர் காணிகள் பெரும்பான்மையின் பாதுகாப்பு அலுவலர்களின் குடியேற்றத்திற்காக கையகப்படுத்தப் பட்டுள்ளதாம். அத்தோடு குறுந்தூர் மலைப்பகுதி, செங்கலடியில் ஒரு பகுதி பெரும்பான்மையினக் குடியேற்றத் திற்காகவும், அகழாய்வுக்காகவும், பௌத்த பிக்குகள் தலைமையில் வன் ஊடுருவல் (பறிப்பு) நடத்தப்பட்டுள்ளதாம். உருத்திரபுரம் சிவன் கோவில் வளாகம் போன்ற பல தமிழர் இடங்களில் அகழாய்வு செய்யவென தொல்லியல் திணைக்களம் முனைந்து நிற்கிறது.

இச் செயற்பாடுகள் அனைத்துமே தமிழர் முரண் செயற்பாடு களாகவும், அவர்களின் மன உளைச்சலைத் தூண்டி அவர்களைத் துன்புறுத்தும் நடவடிக்கைகளாகவே காட்சி தருகின்றன. இவையெல்லாம் மக்கள் நடுவில் ஒரு இனமுரண்பாட்டைக் கட்டி

எழுப்பி, அதைக் காரணம் காட்டி சட்டம், ஒழுங்கு நிலை குலைத்து விட்டதெனக் கூறி அவசரகாலச் சட்டம், பயங்கரவாதச் சட்டங்களை ஏற்படுத்தி கடந்த காலங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தமிழருக்கெதிரான ஒடுக்கு முறைகளைக் கட்டவிழ்த்து விட ஏற்படுத்தப்படும் திரை மறைவுச் செயற்பாடுகளோ தெரியவில்லை. உலகில் தோன்றிய அருளாளர்களில் 28ஆவது அகவையில் அனைத்தையும் துறந்து கடவுள் மறுப்பாளராய், சாதி மறுப்பாளராய், அரத்தம் சிந்தா சமத்துவத்திற்காய் அமைதியே உருவமாய் “உனக்கு நீ ஒளியாய் இரு” என்றும், “உன் சுயத்தை நீ உயர்வாய் விரும்புவது போல் அயலவன் சுயத்தையும் முழுமையாய் ஏற்றுக் கொள்” என 50 ஆண்டுகள் பரப்புரை செய்தவரை தம்மதக் கடவுளாய், தலைவராய் ஏற்றுக் கொண்ட புத்த மதத்தவர்களா? இலங்கைச் சிங்கள இனம் என்ற ஐயப்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றது. அரசும் மதமும் எவ்வழி, மக்களும் அவ் வழிதானே, தமிழனுக்கென்று அரசு கிடையாது. மொழியும், இருப்பிடமும் தான். அதில் அவனை இடர், இன்னல், துன்புறுத்தல் இல்லாது வாழ விட முடியாதா?

இது எனது பன்னிரண்டாவது நூல், இந்நூல்கள் அத்தனையும் தமிழ் மொழி, தமிழினம் பற்றியதே. இந்நூல்கள் மூலம் நாம் நாமாக எம்மொழியை நிலைத்து நிலை நிறுத்த வேண்டும். அதன் தூய்மை பேணப்பட வேண்டும். இந்நூலுள் தமிழ் மொழியை முன்னிலைப்படுத்தும் ஆக்கங்கள், இவ்வாண்டிற்கான தமிழர் நாட்காட்டி, இனிய தமிழ்ப் பெயர்கள், நாம் கற்க வேண்டிய நூல்கள், தமிழர் ஆண்டு முறைகள், தமிழ்த் திருமண நடைமுறைகள், தொல் தமிழன் அறிவியல் எப்படி மரபியல் வடிவம் பெற்றது, அதன் உள்ளீடுகள். உடல், உள நலன்கள் எப்படிப் பேணப்படலாம். ததாகதர் (சம்புத்த) இலங்கைக்கான வருகைகள், சிங்கள மொழி வளர்ச்சி போன்ற பலவும் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன.

நாம் எங்கே நிற்கின்றோம் என்பதையும் தெரிந்து புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே எழுதப்படுகின்றன. இவை போட்டியில் பரிசு பெறுவதற்காகவோ அல்லது விற்பனைக்காகவோ எழுதப்படவில்லை. தமிழினம் குறிப்பாக இலங்கைத் தமிழர் தம் பின்னணி (வரலாறு - இனம் பற்றிய பல்துறைகளும்) தெரியாதவர் களாகவே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதால், நான் கற்றதை, விளங்கிக் கொண்டதை ஏனையவர்கள் அறிய வேண்டும் என்பதே என் விருப்பு. இதன் காரணமாய் பல இடங்களில் கூறியவை கூறலாக அவற்றின் முதன்மை கருதி வலியுறுத்தும் பொருட்டும், நினைவூட்டும் பொருட்டும்

மனதில் பதிய வைக்கும் பொருட்டும் சுட்டப்படுகின்றன. வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போன்ற நடவடிக்கைகளே தமிழர் காழ்ப்புணர்வு கொண்டோரால் நடத்தப்படுகின்றன. உலக நாடுகள், அங்கு வாழும் மக்கள், இனங்கள், மொழிகள், மதங்கள் கலைகள், பண்பாடு பற்றிய வரலாறுகளை அறிந்திருக்கின்றோம். மொழியில்லாது நாடில்லாது நாடோடிகளாய் (சொந்த நாடில்லாதும்,) சில நாடுகளிலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட குற்றச் செயல் புரிந்தவர்களும், தொல்குடிநாடுகளில் உள்ளிட்டு அங்குள்ள மக்களை கொன்று குவித்தும், அங்கிருந்தபெண்களுடன் கூடியும் தமக்கான நிலைத்த ஒரு நாட்டை இனத்தை உருவாக்கியவர்களின் வரலாறுகளையும் படித்திருக்கின்றோம்.

ஏன் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக வாழ்ந்த தம் சொந்த நாட்டில் இருந்தே அத் தொல்குடிமக்களை இன்பபடுகொலை புரிந்து விரட்டியடித்த வைதீகவேத ஆரியர், கிட்லர், முசோலினி, மிலோ செவிக், இடி அமீன் போன்றவர்கள் பற்றியும், உலகப் போர்கள், மதப் போர்கள் பற்றியும் கற்றுக் கொண்டும் இருக்கும் நாம், எம் நாட்டின் மதங்கள், மொழிகள், போன்றவற்றின் வளர்ச்சி, காலம் காலமாக வாழ்ந்து வரும் நிலம் போன்ற எவையும் தெரியாதவர்களாக சதைப்பிண்டங்களாகவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஒரு நாட்டின் குடிமகன் என்ற வகையில் ஒவ்வொருவரும் தன் தாய்நாடு பற்றிய புரிந்துணர்வை பெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தினால், பலரும் தமது ஆக்கங்களின் ஊடாக வெளிப்படுத்தியவற்றில், நான் கற்றுக் கொண்டவற்றிலிருந்து சிலவற்றை சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றேன். இவை எம்மினம் தொடர்ந்து முகம் கொடுக்கும் இடர் இன்னல் பற்றியதே. எம்மால் எதைச் செய்ய முடியாவிட்டாலும் எம்மொழியை தூய நிலையில் நாம் நாமாக பாதுகாக்க வேண்டும். அது எமது அடிப்படைப் பிறப்பு உரிமை என்பதை ஓரளவுக்கேனும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவே இவை எழுதப்படுகின்றன.

இலங்கை இந்திய மண்ணின் தொல்குடியினரான தொல் தமிழர் 4000 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக முகம் கொடுத்து வரும் இடர் இன்னல்களையும் ஒடுக்கு முறைகளையும் தன்னைத் தமிழன் என நினைக்கும் ஒவ்வொருவனும் தெரிந்து புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது தான் இந் நூலின் நோக்கமாகும். இங்கு சுட்டிக் காட்டப் படுபவை அவனுடைய அன்றாட வாழ்வில் இழுத்து வரப்படும் இழுத்து வரப்பட்ட நிகழ்வுகளை அதன் உள்ளீடுகளை அறிந்து கொள்ள ஏதுவாயிருக்கும். நோயுற்றவன், அந்நோயைப் பட்டறிகின்றவன்

(அனுபவிப்பவன்) தானே அந்நோய்பற்றியும் சிந்தித்துச் செயற்படுவதற்காகவே இவை வெளிப்படுத்தப் படுகின்றன. ஈழவள நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் இங்கு இரண்டு இனமும், நான்கு மதங்களுமே உள்ளன. இந்த நாட்டில் வாழும் ஒவ்வொருவரும் தன்னினம்பற்றி அல்லது தன் மதம் பற்றி தெரிந்து கொண்டால் மட்டும் போதாது. அடுத்தவரின் மொழி, பண்பாடு, மதம் பற்றித் தெரிந்து, புரிந்து கொண்டால் மட்டுமே மனித நேயமுள்ள ஒரு சமத்துவ, சமாதான வாழ்வை தளம்பல் இல்லாத ஒரு நிலையை நாடு அடைய முடியும்.

இந்நூலில் சுட்டப்படும் ஒவ்வொரு தலைப்பும், துணைத்தலைப்பும் மாவாரியில் அமிழ்ந்து கிடக்கும், முனையை மட்டும் வெளிக்காட்டி நிற்கும் மாபெரும் பணிப்பாறைக்கு ஒப்பானது. அவற்றை விரிப்பதாயின் ஒவ்வொன்றிற்கும் பலநூறு பக்கங்கள் கொண்ட தனி நூல்களே யாக்க முடியும். இந்திய வைதீக வேதமரபாரின் தமிழனுக்கு, தமிழுக்கு எதிரான குணம் மாறப் போவதில்லை அது 3500 ஆண்டுகளுக்கு மேலாய் தொடர்ந்து வரும் மரபணுச் செயற்பாடு, இவர்கள் இந்தியக் குடித்தொகையில் 5 விழுக்காட்டினராய் இருந்தாலும் இவர்களின் மேலாண்மையே நடுவண் அரசை ஆட்டிப்படைக்கிறது. இலங்கையிலும் அதே நிலைப்பாடு தான் (அரசும், மத்ததலைவர்களும்). சிறுபான்மைத் தமிழராய் ஆக்கப்பட்ட தமிழருக்கு எதிரான செயற்பாடுகள். ஆனால் இவர்கள் பின்பற்றும் மதம் அன்பை, சமாதானத்தை, அடுத்தவரையும் தன்னைப் போல் நேசிப்பதையுமே புத்தர் பெருமான் தனது 50 ஆண்டுகால இரப்போடு ஏந்திப்பரப்புரை செய்த செயலானது வெளிப்படுத்தும். அவர் கடவுள் மறுப்பாளராக, சாதியக் கோட்பாட்டுக்கு எதிரான, அனைத்து மனிதரும் சமத்துவமானவர்கள் என்பதையே பரப்புரை செய்தவர். எனவே இக்கோட்பாடுகளிலிருந்து உண்மைப் பௌத்தர்கள் மாற மாட்டார்கள் என்பது வெள்ளிடை மலை போல் உள்ளது. மாமரபை ஆய்வு செய்தவர்களே (சிமித்) அதன் நம்பகத்தன்மையைக் கேள்விக் குறியாக்கியுள்ளனர். மாமரபின் முதல் பாடமே உண்மை அருள் (ஞானம்) பெற்ற புத்தர் பெருமானை தரம் தாழ்த்துவது போல் காணப்படுகிறது. அம் முதல் பாடத்தைத் தான் அரசும், மதத் தலைவர்களும் அடியொன்றிச் செயற்படுகின்றனரா என்பது புரியாத புதிராகவே உள்ளது.

மொழி அழிந்தால் இனமில்லை!

இனம் அழிந்தால் நாடில்லை!

என்பது உலகப் பொன்வாக்கு! எனவே ஒவ்வொரு தமிழனும் தன் மொழியை பல்வகையாலும் மீட்டெடுக்க, பாதுகாக்க வளர்க்க

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

தாம் தாமாக முயற்சி எடுக்க வேண்டும். மொழியை சிதைக்க முயற்சிக்காதீர்! இந்த நூலின் அடிப்படை நோக்கம் அதுவே எவ்வளவிற கெவ்வளவு மொழிக் கலப்பைத் தவிர்க்க முடியுமோ அவ்வளவிற்கு தவிர்த்து எழுதப்பட்டுள்ளது. அடைப்பில் சில சொற்களுக்கான வேற்று மொழிச் சொற்கள் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளன. நூலை வாங்கிப் படித்து தமிழ் அன்னையை வாழ வையுங்கள். இங்கு சிதைக்கப்பட்ட திரிக்கப்பட்ட மறைக்கப்பட்ட, இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்ட தலைப்புகளே தொட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இதைத் தொடர்ந்து தனித் தனித் தலைப்புகளில் விரிவான நூல்கள் வெளிவரும்.

இன்றும் நான் ஒரு தமிழ் கற்றுக் கொண்டிருக்கும் மாணவன் தான். இந்நூலுக்கு மொழியின் வளர்ச்சி பற்றிய (வரிவடிவ வளர்ச்சி) தகவல்களையும், அவை இடையிடையே பிரிந்து புது மொழிகளின் உருவாக்கத்தையும், தமிழ் வடக்கு (இமயம்) வரை பரவி இருந்ததையும், அதன் வழிபண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியையும், தனித்தமிழ் வடிவம் கொடுத்த மறைமலையடிகளின் மகள் நீலம்பிகை அம்மாளின் உணர்வு வாயிலான செயற்பாட்டையும் ஈ.வெ.ரா. பெரியாரவர்களின் தமிழ் விழிப்புணர்வு நோக்கிய கடவுள் மறுப்பு, சாதிய மறுப்புச் செயற்பாடுகளையும் தனது முன்னுரையிலே வழங்கியுள்ள மூத்த இலக்கியவாதியும், சிறந்த கவிஞரும், குமுகாயச் சீரகேடுகளை மனத்துணிவோடு வெளிப்படுத்தியும், பல்துறை ஆக்கங்களுக்கான பல பரிசில்களையும், விருதுகளையும் பெற்ற வளவை வளவன் என்ற மா.செல்லத்தம்பி ஐயாவிற்கு எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

அத்தோடு இங்கு மரபுக் கவிதையில் வாழ்த்துரை வழங்கிய கிழக்கின் பெருங்கவி, மேனாள் பள்ளி முதல்வர் தாமரைவில், ஈச்சநதீவின் மைந்தர், கலைவல்லார் (கலாபூசணம்) தாமரைத்தீவான் சோ. இராசேந்திரம் ஐயா அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள் என்றும் உரியதாகும். ஒரு சமயக்குரவராக மட்டுமாயில்லாது, “சிரிப்பைவிடு அழுகையை நேசி” என்ற அடிப்படையில் “ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசியாற்றல், அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்” என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்குச் செயல்வடிவம் கொடுத்து பொருள் வளம் குன்றிய மக்களின் ஈடேற்றத்திற்காய் இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்விற்கு கலந்துரையாடல் நாடகம், சிறுகதைகளுடாக விழிப்புணர்வுட்டி செயற்படும் காவேரிக்கலா மன்றத்தின் நிறைவேற்று இயக்குநர் கலைஞர், கவிஞர், சிறுகதை எழுத்தாளர் வண.முனை.து.சி.யோசுவா அவர்கள் இந்நூலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கியும் இதன் வெளிவரவிற்கு

பங்களிப்பு நல்கியமைக்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதிலும் மனநிறைவு அடைகின்றேன்.

அத்தோடு எனது செயற்பாடுகளுக்கெல்லாம் தட்டிக் கொடுத்து ஊக்கப்படுத்தும் முனை.பேரா.சி.சிவலிங்கராசா, வாழ்நாட் பேரா.முனை. அ.சண்முகதாசு, முனை.பண்டிதர். செ.திருநாவுக்கரசு, செந்தமிழ்ச் சொல்லருவி ச.இலலீசன் அவர்களுக்கும், இவர்களை யெல்லாம் என்னோடு இணைத்து வைத்த குமரித்தமிழ்த் தாய்க்கும் என் கோடி நன்றிகள். இந்நூலைத் திறந்த மனத்துடன் ஆக்க முறையில் திறனாய்ந்து கூறுக.

இந்நூலை தட்டச்சுச் செய்த எனது மகள் திருவாட்டி நிரஞ்சலன் வேந்தினி (சுவெந்தினி)க்கும், மெய்ப்பும் பார்த்த என் துணைவியார் திருவாட்டி நல்லினி (புனிதலிலாவதி) அவர்களுக்கும்,

என் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க பகுத்தறிவு !! மறுமலர்ச்சி பெறுக தமிழர் பண்பாடு!!!

வாழ்த்துரை

தமிழ் வாழ்வுக்கு அரணாகி

மீண்டும் இங்கே
தமிழுக்கு ஓர் பெரும் அரண்,
இங்கே எழுந்து நிற்கிறது - அது
முரண் நீக்கும்
பெரும் வரமாய் - உன்னில்
வந்துதிக்க வாய்த்ததுவே
நம் காலம்...

நம் தமிழ் மொழி காவலர்
ஆழி கடல் ஊடறுத்து
அகம் குளிரச் செய்து
எங்கள் மண்ணின்
மொழிவேராகி நமக்காய்
“குமரிவேந்தனாய்” வாய்த்ததுவே
நம் காலம்...

மங்காத உன் வாழ்வில்
தாங்காத உன் விழிகள்
அறுவகை விழி தாங்கி
மொழி, பண்பாடு, வரலாறு
மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு - என
உயர் அரண் ஒளிர
“நீ” சங்காய் முழங்கி
தமிழர் வாழ்வு மிளிர
வையத்துள் நீ
தமிழுக்கு முத்தாய்
வாய்த்ததுவே
நம் காலம்...

சந்ததிகள் “இனி”
தாய்மொழியை
தாய தம் வழி மொழியாய்
நல் வாழ்வியல்
குலவிளக்காய் கொண்டாடிட
நீள தடம் பதிக்க
நீ அதன் உளி ஆக உழைக்க
வாய்த்ததுவே
நம் காலம்...

பாரெங்கும் தமிழர்
கொடி பரப்பி படரினும்
தமிழருக்கு வேர் கொடுத்த
அன்னை தமிழை
யாரும் வாளெடுத்தும்
அறுக்கா - பெரும்
அரண் அமைத்து
“நீ” சுமக்க,
தமிழர் தோள் கொடுக்க
தோள் சேர்க்கும்
தலைமகனாய் “நீ”
வாய்த்ததுவே
நம் காலம்

தமிழுக்கு நீ வேந்தன்
இல்லையாகியிருந்தால்
சந்ததிகள் நாளை
தூய தமிழ் இல்லா
பிள்ளையாகியிருப்பார்,
அந்தத்தொல்லை நீங்க
தமிழ் அன்னைக்கு நீ பிள்ளையாகி

தூய தமிழ் எங்கும் உயர்,
ஒங்கி ஒலிக்க
உன் வலி பாரா
உழைப்புடன்
நீ தமிழுக்கு
வாய்த்ததுவே
நம் காலம்...

தூய தமிழ் ஒலிக்கு “வழியாகி”
தமிழர் வாழ்வுக்கு “அரணாகி”
இனமான உணர்வுக்கு “துணையாகி”
தமிழ் மொழி பேச்சுக்கு “சுவையாகி”
பாரெல்லாம் தமிழ் மணம் வீச “காற்றாகி”
மங்காத பேரொளி ஒளிர்ந்திட “விழியாகி”
உன் தமிழ் பணி தொடர்ந்திட
காலம் உனக்கு வாய்க்கட்டும்...

வண.முனை.து.சி.யோசுவா அடிகளார்
இயக்குநர்
காவேரி கலாமன்றம்
கிளிநொச்சி.

வாழ்த்துரை

- 1) பேச்சுத் தமிழருக்குள்
பேசா 'நடை'த் தமிழன்,
மூச்சுக்கு மூச்சாக
முத்தமிழாய் வாழுவவன்.

பன்னூல் தமிழ் ஆய்ந்து
பக்குவமாய்த் தீட்டியவன்,
நன்னூலால் எதிர்கால
நலங்காணும் கோட்பாட்டன்.

குமரித் தமிழ் மன்றைக்
குடும்பத்துடன் கண்டு,
எமக்கும் வழி காட்டும்
இன்பப் பெரும் புலவன்!

குமரி(யின்) வேந்தன் எனக்
கூறநா வினிக்கிறதே?
எமது மண் கிளிநொச்சி
என்ன தவம் செய்ததுவோ?

*****

- 2) கிளிநொச்சி குமரி வேந்தர்
கிளறிடும் தமிழின் நொச்சி
அழகிய தமிழைத் தந்த
அவருமென் நெஞ்சில் உள்ளார்

அங்கோர்பா வாணர் என்பார்
அருந்தமிழ் தந்து சென்றார்
இங்கொரு குமரி வேந்தர்
இன்தமிழ் தருதற் குள்ளார்

என்விழி மங்கி னாலும்
இனியநூல் பயில உண்டாம்
நன்னூல்கள் இன்னும் தீட்டி
நல்குக குமரி வேந்தர்

படிப்பது குறைந்தும் காட்சி
பார்ப்பது கூடி னாலும்
முடிப்பன முடித்துச் செல்வோம்
முழி க்கட்டும் நம்மவர்கள்.

*****

- 3) தமிழர்க்கில்லைமெய் வரலாறு
சாற்றுகை முக்காலதுவும்பொய்!
அமுதாத்தமிழ்என் பதுவும்பொய்
ஆர்தான் உள்ளார் கலக்காதார்!

ஒருமறைமலையார்-- பாவாணர்
ஒருபாவேந்தர் -- ஒருகுழவி
ஒருதனி குமரி(நா) வேந்தன்
ஒருமு.வ—ஒரு திரு வீ.க!

போதுந்தானா தமிழுக்கு
புறமுமகமும் படிபடுதா?
காதில் தமிழொலி கேட்கிறதா
கைப்பா-- இனிக்கும்கற்கண்டா?

எல்லாத்தொன்மம் -- பச்சைப்பொய்
எளிதில் உண்மை வெளிவரா!
எல்லாம் மெய்ப்பொருள் காணுங்கால்
இருக்கும் இரண்டு விழுக்காடே!

கலாபூசணம் சோ.இராசேந்திரம் (தாமரைத்தீவான்),
மேனாள் பள்ளி முதல்வர், (ஈச்சம்தீவு)
கிருட்ணபுரம், திருக்கோணமலை

மொழி பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

1.0 மொழிப் பற்று.

தாய்மொழி வளமானதாக, தொன்று தொட்டு பெருமை உடையதாக, சிறப்புடையதாக, வேறென்ன தகைமைகளைப் பெற்றிருந்தாலும் தமிழர்களைப் பொறுத்த வரையில் அது பற்றிக் கவலையில்லை. அவர்களுக்கு தாய் மொழிப் பற்றிருந்தால் தானே கவலை கொள்ள! அவர்களுக்கு வேண்டுவது எல்லாம் அவர்களின் பொது வாழ்க்கைக்கும், அரசியல் வாழ்க்கைக்கும் உரிய மொழியேயாகும். ஆனால் தமிழரினம் இன்று உலகப் பொதுமொழியாய் உள்ள ஆங்கிலத்திற்கும், அரசியல் மொழியான சிங்கள மொழிக்கும் முதன்மை கொடுப்பது போல் தம் தாய் மொழிக்குக் கொடுப்பதில்லை. நல்ல வேளையாக இலங்கை அரசு இந்நாட்டு பிள்ளைகளின் க.பொ.த. (உயர்தரம்) வரையுமான கல்வியை தாய்மொழி வழிக் கல்வியாக வைத்திருப்பதால் தாய்மொழிப் பற்றும், உணர்வும் உள்ளவர்கள் சற்று ஆறுதலடைந்தாலும் பல்கலைக் கழகக் கல்வி கலைப்பிரிவு தவிர்ந்த ஏனைய துறைகள் ஆங்கில மொழிவழிக் கல்வியாகவே உள்ளது மிகவும் வேதனை தருவதாயுள்ளது. இவர்கள் பல்கலைக் கழகம் முடித்துவந்து நாசா (அமெரிக்கா)விற்கா தொழில்பார்க்கப் போகப் போகிறார்கள்!.

பலரும் மும்மொழிக் கல்வி நல்லதென்றும் அதைப் பிள்ளைகளில் திணிக்க முனைகின்றனர். அவை எவ்வளவிற்கு பயன்படும்? தாய்மொழி வழிக் கல்வி இல்லையானால், அது பண்படாத, இலக்கிய, இலக்கண வளம் அற்றதாக, அற, அறிவு, ஒழுக்கம், நீதி, போன்ற நாகரிக அலகுகள் அற்றதாக இருக்குமானால் அதைக் கற்காமலே தமிழர்கள் இலகுவாகப் புறக்கணித்து விடுவார்கள். இவர்களின் பொல்லாத காலம் அது பலவகையிலும் பண்பட்ட ஒரு உயர்மொழியாய் இருப்பதால் போற்றிக் கற்க வேண்டியுள்ளது. ஒருவன் பலமொழிகள் கற்பதனால் அறிஞனாகவோ, சிந்தனை யாளனாகவோ மாறிவிட முடியாது. இதற்கு மாறாக நீண்ட நேரத்தை பிறமொழிக் கற்கையில் ஈடுபடுத்துவதால் தனது இயல்பான ஆற்றலை இழக்கின்றான். உலகிலே அதியுயர் காப்பியங்களை, இலக்கி யங்களை, அறிவியல் கண்டு பிடிப்புக்களை, அதிசிறந்த மெய்யியல்களை உலகத்திற்காய் ஆக்கிக் கொடுத்தவர்கள் தாய் மொழி மட்டும் தெரிந்த அறிஞர் பெருமக்களே. விதிவிலக் கானவர்கள் சிலரும் இருக்கலாம், மறுக்கவில்லை.

உலகில் பலரும் ஒரு சொல்லை அல்லது ஒரு நாட்டின் பெயரை உச்சரிக்கும் போது தம் தாய்மொழி ஒலிப்பிலேயே பலுக்குகின்றனர் ஆத்திரேலியா என்றதை சீனன் அடலியா, என்றும், இந்தியன் ஆத்திரேலியா என்றும் சிலர் அவுத்திரேலியா என்றும் பலுக்கும்போது இலங்கைத் தமிழர் ஆங்கிலேயன் ஒலிப்பது போன்று ஒலிக்க வேண்டும் என பெரு முயற்சி எடுக்கின்றனர். தமிழர் ஆங்கிலத் திற்காக உயிரைக்கொடுக்க நினைப்பதுபோல் ஒரு யப்பானியனோ, அமெரிக்கனோ அலட்டிக் கொள்வதில்லை. இலங்கைத் தமிழரில் பெரும்பாலானோர் தாய்மொழிப் பற்று அற்றவர்கள். வீட்டுப்பெயர், விற்பனை நிலையப் பெயர்கள், ஊர்களின் பெயர்கள், வீதிகளின், ஒழுங்கைகளின் பெயர்கள், அஞ்சல் உறையில் எழுதும் முகவரிகள், ஏன் தங்களின் கையொப்பங்களை, பிள்ளைகளின் பெயர்களைக் கூட தமிழில் வைக்க மாட்டார்கள். இதற்கு இரண்டு காரணங்களைச் சுட்டமுடியும். ஒன்று தமிழ், வைதீகவேத வடமொழியாளரால் அவர்கள் சிந்து வெளியில் உள்ளிட்ட கி.மு.1700 ஆம் ஆண்டை அண்மித்தே இழிவுமொழி ஆக்கப்பட்டு அடிப்படைப் பிறப்புரிமை பறிக்கப் பட்டு தாழ்நிலைப் படுத்தியதும், இரண்டாவது உலக மொழியென ஆங்கிலமும், பெரும்பான்மையின மொழியென சிங்களமும் அடிமைப் படுத்தியதுமே ஆகும்.

அதுமாத்திரமல்ல கிரந்த எழுத்துக்களை, ஆங்கில எழுத்துக்களை, வடமொழி, ஆங்கில சொற்களை தமது பெயருட் (முன்னால், இடையில், பின்னால்) புகுத்துவதால் தமக்குப் பெருமையென அற்ப மூளை(புத்தி)யர் நினைப்பதும் இங்கு மனம் கொள்ளத் தக்கதாகும். தமிழின் தொன்மையை வரையறை செய்ய முடியாத பல்லாயிர மாண்டு தொன்மையுடைய இலக்கண, இலக்கிய வளம்கொண்ட, பண்பட்ட, நாகரிக உச்சியில் நிற்கும் மொழி தமிழ். ஆனால் சிங்களமொழிக்கு வரலாற்றுப் பழமையோ, இலக்கிய, இலக்கண வளமோ கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டு வரை இருந்து இருக்கவில்லை. ஆனால் தொடர்ந்த அரசியல் வரலாறும், தேவநம்பியதீசன் (கி.மு. 276-236)காலத்தில் இருந்து தொடர்ந்த மதவரலாறும் இருக்கின்றது. முழுக்க முழுக்க இவர்களின் செயற்பாடு பாளி, சமற்கிருத மொழியிலேயே இழுத்து வரப்பட்டது. புதிதாகச் செய்யப்பட்ட எழு என்ற சிங்களமொழி 700ஆண்டுகளின் முன் வளர்ச்சி கண்ட பிள்ளை. ஆனால் அரசு இவர்களது என்பதால் இன்று இச்சிங்கள மொழி அரச திணைக்களங்கள், வைப்பகங்கள், இன்னும் பல நிறுவனங்களில் தமிழில் சிங்கள உச்சரிப்போடு எழுதப்படுகின்றது.

இது தமிழ் மொழியின் சிதைப்புக்கும், வேற்றுமொழி ஊடுருவலுக்கும் அடிகோலும் என்பதில் ஐயமில்லை. இம்மொழி அன்றாட ஆட்சி நடவடிக்கை, வாணிக, போக்குவரவு போன்ற செயற்பாடுகளுக்குமே மட்டுப் படுத்தப்படுகிறது. எனவே மாணவர்களின் கற்றல் காலத்தில் இந்த பெரும்பான்மை மொழியும், பொதுமொழியும் அவர்களின் இயல்பாயுள்ள சிந்தனை ஆற்றலையும், முளைக் கூர்மையையும் சிதறடிக்கும் பெரும் சுமையே. இவற்றை கல்விக் கொள்கை வகுப்பாளர் கணக்கில் எடுப்பார்களா?

தமிழ் பல்வளம் படைத்து இந்திய மொழிகள் 150 மேற்பட்ட வற்றிற்குத் தாயாகும் தகுதியைப் பெற்று தொன்மைச் சிறப்புடையதாய் இருந்தாலும், அதையிட்டுப் பெருமை கொள்ளலாமே தவிர, இதனால் அது வாழ முடியாது. மொழியின் உயிர் கல்வியாளரிடமோ, துறைசார் அறிஞர், வல்லுநர்களிடமோ இன்று இல்லை. அது பொதுமக்களின் உள்ளத்தில் அவர்களின் நாளாந்தச் செயற்பாடுகளிற்றான் தங்கியுள்ளது. நேற்று உருவாகிய கொச்சை மொழியாக இருந்தாலும் பொதுமக்களின் (அரசியல்) மொழியானால் அது ஓங்கி வளர, வாழ முடியும் (700—1000 ஆண்டுகளில் சிங்களம், மலையாளம், ஏன்? ஆங்கிலம் கூட 700 ஆண்டுகள் முற்பட எழுச்சி கண்டவையே). 1910இல் எச்.யி.வெல்சு என்ற ஆங்கிலேயர் எழுதிய “நான் எதிர் நோக்குவன்” (my anticipation) என்ற நூலில் பிரெஞ்சு மொழியே உலக மொழியாகும் என எழுதினார். ஆனால் அவரிருக்கும் போதே அது பொய்யாகிவிட்டது.

தமிழர் இன்று என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை நெஞ்சில் நிறுத்தி “ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு” என்னும் உண்மையை, எவர் மறந்தாலும் மறக்கலாம் ஆனால் சிறுபான்மையராகிய தமிழர்கள் மறக்கக்கூடாது. தொல்பழம் காலத்தில் நாவலம் தேயமாம் இந்தியாவின் (பாகிசுதான், இலங்கை உட்பட) இமயம் முதல் குமரிமலை, குமரியாறு தாண்டி ப.ஹுளியாறுவரை (ஈழவள நாட்டிற்கும் அப்பால், விசயனின் வருகைக்கு முன், அதாவது கி.மு.500முன்.) பரந்து விரிந்து கிடந்த பெருமொழிதான் தமிழ். ஆனால் இன்று இந்தியாவிலும் (தமிழ் நாடு) சரி, ஈழவள நாட்டிலும் சரி சிறுபான்மையினராகவே தமிழர் உள்ளனர். தமிழ்மொழி வாழவேண்டுமானால் தமிழர் ஒன்றுபட்டு முழங்க வேண்டும், ஒன்றுபட்டு வழக்காடவேண்டும். இல்லையேல் சிங்களம் அரசாட்சி மொழியாக, பௌத்த மதம் அரசு மதமாக மட்டுமல்லாது, காலப் போக்கில் சிறுபான்மையினரின்

குடியிருப்புக்கள் (டி.எசு.செனநாயக்கா காலத்திலேயே 1940 களிலேயே தொடக்கப்பட்டு விட்டது), பறிபோகும் நிலையும் ஏற்படலாம். இன்று குறுந்தார் மலையை கையாகப்படுத்த பிக்குகள் முனைப்போடு செயற்படுகின்றனர்.

1.1.1. தமிழ்நில எல்லையும் தமிழின் பரம்பலும்

வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்
நாற்பெயர் எல்லை அகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழியது என்மனார் புலவர் ---

தொல். பொ. (1336: 3—5, தொல்காப்பிய தெளி, ச.வே.சு)

ஏழுவகை (பாட்டு, உரை, நூல், வாய்மொழி, பிசி, அங்கதம், முதுசொல்) இலக்கிய வகைகளும் சேர, சோழ, பாண்டியர் என்ற மூவேந்தர் ஆளுகை எல்லை வடக்கு தெற்காக வடவேங்கடம் தென்குமரி, கிழக்கு மேற்காக கடல்களும் கொண்ட தமிழ் நாட்டவர் வழங்கும் யாப்பின் வகைகள் என்பார் முனை.ச.வே.சு அவர்கள் தனது தொல்காப்பியம் தெளிவுரையில். இது கி.பி.8-9 ஆம் நூற்றாண்டளவில் பணம்பரணாரால் பாடப்பெற்ற சிறப்புப் பாயிரத்தை அடியொற்றிய கருத்தாகும்.

மேற்குறித்த பனுவலில் தமிழ் நாட்டின் எல்லைகள் வரையறுக்கப்பட்டு இருக்கவில்லை. ஏனெனில் அது நான்கு பக்கமும் (இமயம், குணகடல், குமரி (இந்திய)க்கடல்) குடாக்கடல்) குளிர்ச்சியான (தண்) எல்லைகளை உடைய, கொடையால் புகழ்பெற்ற (வண்புகழ்) தமிழ் மூவேந்தர் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட ஒருமொழித் தேசம் (பொழில்) நாவலந்தீவில் (அன்றைய இந்தியா, இலங்கை, பாகித்தான், வங்காளதேசம் உட்பட) வழங்கும் யாப்பின் வகைகள் என அறிவோர் கூறுவர் என்பதே இத் தொல்காப்பியப் பாவிற்ரு பொருத்தமுடைய கருத்தாய் இருக்க முடியும். இது தொல்காப்பியரால், தொல். பொ. (1336 ஆவது, ச.வே.சு) பாவினால் வரையறை செய்யப் பெற்றது.

வடநாட்டரசன் காரவேலனால் கி.மு.165 ஆம் ஆண்டில் பொறிக்கப்பட்ட ஓரிசா மாநிலத்தின் புவனேசுவரத்திற்கு அண்மையில் உள்ள யானைக்குகை (அத்திக்கும்பா)க் கல்வெட்டு தமிழ் மூவேந்தர்கள், 12 வேளார்களுக்கும் இடையில் 1300 ஆண்டுகளாய் இருந்த போர் தவிர்ப்பு (ஒற்றுமை)க் கூட்டு உடன்படிக்கையை உடைத்துச் சிதைத்ததாகக் கூறுகிறது. இதற்கு அவனுக்கு

உதவியவர் மூவேந்தரில் ஒருவரான சேரமன்னன் என்றும் அறியலாம். இவ்வொற்றுமை இருந்தது என்பதை உறுதி செய்வது போல் சோழமன்னன் இராகுயம் வேட்ட பெருநற் கிள்ளியால் உறையூரில் நடத்தப்பெற்ற பெருவேள்விக்கு சேரமான் மாவண்கோவும், பாண்டியன் காணப்போர் தந்த உக்கிரப் பெருவழுதியும் சென்று கலந்து கொண்ட போது அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியின் அவைப் புலவரும், தூதருமான சங்ககால ஔவையார் அங்கு சென்று அவர்களை நல்லதே செய்து நீடு வாழ்ந்திருக்க வாழ்த்தி வந்ததாக புறநாநூற்றுப் பாடல் 367 செப்புகின்றது.

இளங்கோ அடிகளின் சிலப்பதிகார காலத்தில் கூட தமிழனை இழிவு கூறிய வடநாட்டு அரசர்களான கனக வியாசரைக் கொண்டு கண்ணகிக்குப் படிமம் அமைக்க இமயத்தில் கல்லெடுக்க அவர்கள் மேல் படையெடுத்து சேரன் செங்குட்டுவன் புறப்பட இருந்த போது சதகர்னி என்ற வடநாட்டரசன் தான் எடுத்து அனுப்புவதாகக் கூறியும் அதைச் செவிமடுக்காது தனக்குக் கங்கையைக் கடக்க ஓடும் கேட்டுச் சென்று, இமயத்தில் கல்லெடுத்து கனக, விநசயரைக் கொண்டே சுமப்பித்துக் கொண்டு வந்து கோயில் கட்டுகின்றான். இவை தமிழ் மூவேந்தரின் குறிப்பாக சேரரின் மேலாண்மை இமயம்வரை சிலப்பதிகார காலம் வரை இருந்தது என்பதை உறுதிசெய்யப் போதுமானதாகும் இதை கடைச் சங்ககால புலவர் காரிகிழார் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைப் பாடிய புறநாநூற்றுப் பாடல் 6: 1 - 4, புலவர் குறுங் கோழியூர்க் கிழார் சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறையைப் பாடிய புறநாநூற்றுப் பாடல் 17: 1- 5 என்பனவும் உறுதிசெய்யும்.

வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்கும்
தெனாஅது உருகெழு குமரியன்தெற்கும்
குணாஅது கரைபொரு தொடுகடல் குணக்கும்
குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்கும்
-(பு.நா.6:1-4) எனத் தொடர்கிறது

தென்குமரி வட பெருங்கல்
குணகுட கடலா எல்லை
குன்று மலை காடு நாடு
ஒன்று பட்டு வழி மொழியக்
கொடிது கடிந்து கோல் திருத்திப்
(புற.நா.17: 1—5) எனத் தொடர்கிறது.

தொல் காப்பிய காலமானது பனம்பாரனாரின் பாயிரத்திற்கு 1000 — 1500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாய் இருக்க வேண்டும். பொதுவாகப் பலரும் தாம் வாழும் காலம், அன்றைய குழல், பின்பற்றப்படும் மரபுகள், பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே உரை, ஆய்வு நூல்களை யாக்கின்றனர். ஆய்வுகள் என வரும்போது அத்தொல் நூல்கள் யாக்கப் பெற்ற காலம், குழல், பின்பற்றப்பட்ட மரபுகள், ஆக்கப்பட்டதற்கான காரண, காரியங்கள் போன்ற பல காரணிகளை உள்வாங்கியே செயல் செய்ய வேண்டும். இன்று பலரும் நடுநிலை தவிர்த்தும், பக்கச் சார்பாகவும், தம் கள்ளக் காதல் சார்ந்தும் (மொழி,மதம்,சாதி) எழுதுவதால் வாசகன் உண்மை எது? பொய்மை எதுவெனத் தெரியாது மயங்கி நிற்கின்றான். அன்றில் இருந்து சாதி உயர்ச்சி பெறவும் சிலபல சலுகைகளுக்காகவும் காலங் காலமாக இழுத்துவரப்பட்ட தற்குறித்தனம் இன்றும் பட்டம் பெறவும், பதவி உயர்வு, சலுகைகள் பெறவும் அதே தற்குறித்தன செயற்பாடாகவே தொடர்கிறது.

“மயங்கா மரபின் எழுத்து முறை காட்டி” என தொல் காப்பியத்தின் பாயிர வரிகள் மூலம் மரபுவழிப்பட்ட தமிழ் ஒலிப்பையும், தமிழ் எழுத்தையும் ஒலிப்பிற்கேற்ற எழுத்தாக தமிழ் வரிவடிவத்தை தொல்காப்பியர் ஆக்கித் தந்துள்ளார் எனலாம். ஒலியியல் நெறி பிறழாமல் ஓர் ஒலிக்கு ஓர் எழுத்து என்ற முறையில் உயிர், மெய், ஆய்தம், குறில், நெடில் எனவும் வகைப்படுத்தி தமிழ் எழுத்திற்கு மயங்கா மரபைக் கற்பித்தது தொல்காப்பியம். தெற்கில் இருந்து வடக்கு நோக்கி பரவிப் பரந்து மாற்றங்கள் பல பெற்று கி.மு.5000 ஆண்டளவில் தோன்றிய தொல்காப்பிய முதல் இலக்கணமே உலகின் முந்தை இலக்கண நூலாகும். தொல்காப்பியம் தமிழ் எழுத்துக்கே இலக்கணம் கூறுவது. ஏனெனில் தொல்.எழு. 102:6—7 இல் “அது இவண் நுவலாது எழுந்த புறத்து இசைக்கும் மெய் தெரி வழியிசை அளவு நுவன்றிசினே” என்பார். இதனால் நுவலத்தக்க எழுத் தொலியையே நுவலாததாகக் கூறுகின்றார். எனவே தொல் காப்பியத்தில் நுவலத்தக்க எழுத்துக்கள் தமிழ் எழுத்துக்கள் மட்டுமே என்பதை உறுதி செய்யும்.

தொல்காப்பிய காலத்தில் வளம்பெற்ற வேற்று மொழிகளோ, வேற்றுமொழி இலக்கணங்களோ இருந்திருக்கவில்லை. இதன் காரணமாகவோ என்னவோ ஒப்பீட்டு முறையில் தன்னும் அவ் வெழுத்துப் பிறப்பு முறை பற்றிக் குறிப்பிடப் படவில்லைப் போலும்.

பல முந்து நூல்களைக் கொண்டு ஒரு நூலைத் தொகுக்கும் போது அதனுடன் தொடர்புபட்ட நூல்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டுத் தானே இருக்க வேண்டும். தொல் காப்பியத்தில் பல இடங்களில் என்ப, என்மனார் புலவர், நுனித்தகு புலவர் கூறிய நூலே என்றவாறாக கூறுபவர் அப்படியான நூல்கள் இருந்திருப்பின் கட்டாயமாகத் தொட்டுக் காட்டியிருப்பார் என்பது மனம் கொள்ளத் தக்கதாகும். தொல்காப்பியம் எழுத்துப் பிறப்புப்பற்றி கூறும் விளக்கம், வளியில் ஏற்படும் மாறுபாடு (உறழ்ச்சி)களுக்கு ஏற்ப ஒலியின் அளவுகளை வரையறுத்து அவ்வவ் ஒலிகளுக்கான எழுத்தக்களை உயிர், மெய், எனப் பிரித்துக் காட்டி வியப்புற வைத்துள்ளார்.

எழுத்தும், எழுத் தொலியும் பிறக்கும் இயங்கியலையும், அவற்றின் மாத்திரைகளையும் பற்றிய விளக்கம் ஒலியறிவியல், உடலறிவியலின் வெளிப்பாடாய் துலங்குகின்றது. அத்தோடு சிக்கலும், குறைகள் நிறைந்ததுமான ஒட்டெழுத்துக்களை நீக்கிவிட்டு ஓர் ஒலிக்கு ஓர் எழுத்து என்ற மயங்கா மரபை உருவாக்கிய பெருமை தொல் காப்பியத்திற்கு மட்டுமே உண்டு. இவ் எழுத்திலக்கண வழியிலேயே தமிழி (பிராமி) வரிவடிவம் மலர்ந்தது எனலாம் (குணாவின் தொல்காப்பிய காலம், ப. 252). தமிழுக்கு உரிய பிற்கால வட்டேழுத்துக்களையும், கிரந்த எழுத்துக்களையும் விட அசோகனின் கல்வெட்டுக்களில் உள்ள எழுத்துக்களே தமிழ் எழுத்தக்களின் ஒலியமைப்புக்களை முழுமையான வகையில் எதிரொலிக்கின்றன என்பார் முனைவர் பர்னல் தமது தென்னிந்திய கல்வெட்டுக்கள் என்ற ஆங்கில நூலில் ப.49).

ஓரெழுத்துடன் இன்னோர் எழுத்து மயங்கிக் கிடக்கும் ஒட்டெழுத்து முறை பிராமி என்ற பழைய வரிவடிவத்தில் இல்லை. இவ்வொட்டு எழுத்து முறை கிரந்த வரி வடிவத்திலேயே அமைந்தது. இந்தக் கிரந்தக் கலப்பின எழுத்துத் தோன்றிய பின்னரே கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் இக்கிரந்த வரி வடிவத்தைத் தழுவிக்கொண்டன. கருநாடகத்தின் பிரமகிரியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட அசோகனின் கல்வெட்டு எழுத்திற்கு பிராமி என்ற பெயரே கொடுக்கப்பட்டது. தமிழ் வரிவடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிராமி எழுதப் பெற்றது என்பதை மறைப்பதற்கு கிரந்தப் பிராமி எழுத்தில் இருந்து வந்ததென உருட்டும் பிரட்டுமாக்கி கரடி விடுகின்றனர் வடவர்.

1.2. இந்துமத கட்டொருமைப்பாடு

பௌத்த மதத்தின் சமத்துவக் கொள்கை மிகவும் பரந்துபட்டது. இங்கு புத்தர் என்ற மூலமே உண்டு. ஆணும், பெண்ணும் சம தகுதியுடையர்கள். இவர்கள் இருசாராரும் துறவறம் மேற்கொள்ள முடியும். ஆணின் துறவு நிலை பிக்கு என்பதும் பெண்ணின் துறவு நிலை பிக்குனி என்பதுமாகும். சிங்கள மக்களில் சாதிப்பிரிவுகள் காணப்பட்டாலும், அவர்கள் எச்சாதியினராயினும் பிக்கு, பிக்குனியாக ஆகமுடியும். இவர்கள் சிறுவராய் இருக்கும் போதே பெற்றோர் இவர்களை தாங்கள் விரும்பினால் பிக்கு, பிக்குனி குருகுல வாழ்க்கைக்கு கையளிக்க முடியும். நாம் என்ற உணர்வுடன் அனைத்தும் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் தமிழர்கள் ஒன்றுபட்டு ஒரு கட்டொருமைப்பாட்டுடன் செயற்பட முடியாத ஒரு நிலையே அவர்கள் வாழ்வில் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழர்கள் தாம் இந்து மதத்தவர என்று கூறிக் கொண்டாலும் அங்கு முரண்பாடுள்ள பல மதங்களின் சேர்க்கையாகவே அது உள்ளது. இப்போர்வை (இந்து) தமிழினத்திற்கு மட்டும் உரியதல்ல. பல இந்திய இனத்தவரின் போர்வையாகவே இது உள்ளது.

இந்தியத் தென் மாநிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால் இங்கு தெலுங்கர், மலையாளிகள், கன்னடர், மராட்டியர், துளுவர் எனப் பல இனத்தவர், இந்திய வடமாநிலங்களைச் சேர்ந்த பல்மொழி இனத்தவர்களும் இதில் அடங்குவர். இவர்கள் வைதீக வேத மதத்தவராக, வைணவ (மாலிய) வடகலை, தென்கலை மதத்தவராக, கொடுஞ் சிவனியர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். வைதீக, வேத மரபு சாதிய வெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மனிதப் பிறப்பையே கூறுபோட்டு கொச்சைப்படுத்துவது. தமிழர்கள் என்று தம்மைக் கூறிக் கொள்பவர்களில் 90 விழுக்காட்டினர் இந்தச்சாதிய வெறிக்கு உட்பட்டவர்கள். சிலர் தம்மை சைவர் என்று கூறிக் கொண்டாலும் அவர்களின் அனைத்துச் செயற் பாடுகளும் வைதீக முறைப்பட்டதே யாகும். சிந்து வெளியில் எப்போ இன்றைய வைதீக, வேத வடமொழியாளர்கள் உள்ளிட்டார்களோ, மகத நாட்டு விசயன் இலங்கையில் எப்போது காலடி எடுத்து வைத்தானோ அன்றே தொல் குடிகளின் நாம் உணர்வு திட்டமிட்டுச் சிதைக்கப்பட்டதால் அரசற்று, நாடற்று, மொழியும் சிதைப்புக்குள்ளாகி பல்வடிவம் எடுத்து இன்று சீரழிந்து நிற்கின்றது. எனவே தமிழர் நடுவில் “நாம் ஒருவர்” என்ற உணர்வு தோன்ற வேண்டுமானால்,

1. சாதியம் துடைத்து எறியப்படவேண்டும்.
2. தமிழர் மதம் சிந்துவெளி, சங்ககால மக்கள் நிலைக்கு மறுமலர்ச்சி பெறவேண்டும்.

மகாத்மா காந்தியவர்கள் ஒருமுறை குறிப்பிடும் போது சாதியம் அழிந்தால் இந்துத்துவம் அழிந்துவிடும் என்று எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளாராம் (ஆய்வுக்குரியது). இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தின் போது இராம வழிபாட்டை காந்தியவர்கள் நிலை நிறுத்த முற்பட்ட போது, இவருக்கு மகாத்மா என்ற பெயரைச்சூட்டிய மாகவி இரவீந்திரநாத் தாகூர் அவர்கள், “காந்தி, அவரது தனிப்பட்ட ஒன்றில் தலையிட விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்தியா போன்ற பல்லின மக்கள் வாழும் நாட்டில், விடுதலைப் போராட்டத்தின் முழுமையை இது சீரழித்துவிடும்” என்கிறார்.

2.0. காரியின் கணக்கதிகார, தொல்காப்பியப் பாயிரக் குளறுபடிகள்:-

செயற்கை மொழியான சங்கதம் (சமற்கிருதம்) வடக்கில் தோன்றிய வடதமிழ் மொழிகளான பாகத மொழிகளை (பிராகிருதம், பாளி, மாகதி போன்ற) அடியொற்றி தமிழுடன் கலந்து குமரி மாவட்டத்தில் உருவாக்கியதில் தற்குறித் தமிழ் வள்ளுவக் கணியர்களின் பெரும்பங்கு காணப்படுகிறது (குணாவின் வள்ளுவப் பார்ப்பாரியம், ப.115). முன்னைத் தமிழ் வள்ளுவக் கணியர்கள் ஆய்ந்தறிந்து வெளிப்படுத்திய வானியல், கணிதவியல், கணிதம் போன்றவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்து சங்கத(சமற்கிருத) மொழியில் அவற்றை தற்குறித் தமிழ் கணியர்களுடன் இணைந்து மொழி மாற்றம் செய்து கொண்டு மூலநூல்களை அழித்துவிட்டு, ஆரியக் கணிதம் என்ற பெயரில் புதிய நூல்களை வைதீகவேத மரபார் யாத்துக்கொண்டனர். வள்ளுவக் கணியரிடம் இருந்து அறிவுக் களவாடியது மட்டுமல்லாமல் ஆரியக் கணியமே மூலநூல் என்று அதைத் திரித்துப் புரட்டி அதை மீண்டும் தமிழ்ப் படுத்தினர். இதைக் கணக்கு அதிகாரத்தின் அவையடக்கமாக (பாயிரம்) சொல்வது எவ்வளவு பெரிய புரட்டு (குணாவின், வள்ளுவத்தின் வீழ்ச்சி ப.163-164).

ஆரியமொழியால் முன்னரந்தணர் எடுத்துரைத்த கூரிய கணிதநூலைக் குவலையந் தன்னில் யானுஞ் சூரியன் தனக்கு நேரே தோன்றும் மின்மினிப் புழுப்போல்

சீரிய தமிழால் சொல்வேன் சிறந்த வரிகளம்மா----- (கணக்கதிகாரம் அவையடக்கம்)

கணக்கதிகாரத்தை யாத்தவர் கொறுக்கையின் கோமானாகிய புத்தனின் மகன் காரி. நாள் மீன்களை கூட இவர் சாதிய (வர்ணாசிரம) நெறி அடிப்படையில் பிராமணன், அரசன், வணிகன், வேளாளன், பஞ்சமன், புலையன் என்றெல்லாம் பிரித்துள்ளாராம். இவரின் பெயரைத் தான் சனிக் கோளிற்கு இட்டுள்ளனர். காரி (கறுப்பன்) என்ற பெயர் பிராமணர் பார்வையில் கீழ்நிலைச் சாதியைக் குறிப்பதாகும். இவர் பார்பனியத்தின் தொண்டரடிப் பொடியராய் தன்மானம் இழந்து வாழ்ந்த வள்ளுவக் கணியராய் இருந்து, பிராமணராய் மாறியவராகக் கொள்ளப்படுகின்றார் (அப்பர், சம்பந்தர் போல், குணாவின் வள்ளுவப் பார்பாரியம் ப.164). இதை மண்டல புருடன் எழுதிய சூடாமணி உள்ளமுடையான் 307வது பாடல் உறுதிசெய்யும் (குணாவின் வள்ளுவத்தின் வீழ்ச்சி ப.164).

தொல்காப்பியப் பாயிரம்:

வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆஇடைத்
தமிழ் கூறும் நல் உலகத்து
வழக்கும் செய்யுளும் ஆஇருமுதலின்
எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்
செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்து நூல்கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்
புலம் தொகுத்தோனே போக்கறுபனுவல்
நிலம் தரு திருவில் பாண்டியன் அவையத்து
அறம் கரை நாவின் நான் மறை முற்றிய
அதங்கோட்டு ஆசாற்கு அரில்தபத்தெரிந்து
மயங்கா மரபின் எழுத்து முறை காட்டி
மல்கு நீர் வரைப்பின் ஐந்திரம் நிறைந்த
தொல்காப்பியன் எனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமையோனே.

நூலுக்குப் பாயிரம் (முன்னுரை) கட்டாயம் தேவை என்பது இறையனார் அகப் பொருளுரை தோன்றிய பின்னரே கி.பி.750 ஆம் ஆண்டளவில் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது எனலாம். இச்சிறப்புப் பாயிரத்தில் “முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணி” என்ற வரிக்கு உரைகண்ட பலரும் முதல்நூல், முன்னை இலக்கணமென்ப

பொருளுரைத்தனர். இது ஒருவேளை பல முந்துநூல்கள் கொண்டு யாக்கப் பெற்று இருக்கலாம். ஆனால் இதுவரை கிடைத்திராத ஐந்திரம், அகத்தியம் கொண்டு தொல்காப்பியம் யாக்கப் பெற்றதற்கான அறிவு, அறிவியல் வாயிலான எதுவித சான்றுகளும் கிடைக்கவில்லை என்பதை பட்டங்கள் பெற்ற அறிஞர் பெருமக்கள் மனம் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் “ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன்” என்ற வரிக்கு பொருளுரைக்கும் போது ஐந்திரம் என்னும் வடமொழி இலக்கண நூற் செய்திகளையும் கற்று யாத்ததாகக் கூறுவர். இதுவும் கணக்கதிகார பாயிரத்தின் வழிவந்த புரட்டுக் கூற்றேயாகும். முதல்நூல் என்பதற்கு இலக்கணமாக தொல்காப்பியம் கூறுவது:

வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதல் நூலாகும்.
வழி எனப்படுவது அதன் வழித்தாகும்
வழியின் நெறியே நால்வகைத்தாகும்
தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழிபெயர்த்து
அதர்ப்பட யாத்தலோடு அனை மரபினவே. -- (தொ. பொ.9:96--99).

அதாவது செய்வினைப் பயனை அடையாத, தூய்மையான அறிவினையுடைய முன்னோனால் செய்யப் பெற்றது முதல்நூல். அதன்வழி வருவது வழிநூல். அதுவும் நான்கு வழிப்படும். அதாவது முதல்நூலில் உள்ளவற்றை தொகுத்தும், விரித்தும், தொகுத்தும் விரித்தும், மொழிபெயர்த்தும் நூல்கள் ஆக்கல் எனப் பொருள்படும். இங்கு வழிநூல் நான்கு வழிப்படும் எனக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் தொல்காப்பிய காலத்தில் தகுதியான, வளம்மிக்க ஒரு வேற்று மொழியோ அதற்கான ஒரு இலக்கணமோ இருந்திருக்கவில்லை. எனவே இந்த மொழி பெயர்த்தலுக்கான தேவைப்பாடு இருந்திருக்க வில்லை. ஆகையால் “மொழிபெயர்த்து” என்றசொல் இடைச்செருகல் என்பதில் எந்த ஐயப்பாட்டிற்கும் இடமில்லை.

3.0.தொல்காப்பிய இடைச்செருகல் தமிழைக் காப்பாற்றியதா?

அசோகனின் காலத்தின் முன் பாகத மொழிக்கு எழுத்தே இல்லை. அவனால் உருவாக்கப் பெற்ற பிராமி வரிவடிவந்தான் பாகத மொழிக்கான முதல் வரிவடிவம் என்பது ஐராவதம் மகாதேவனின் கண்டுபிடிப்பாகும்.

வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரிஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே

(தொல்.சொ.9:5 ,ச.வே.சு.884)

தொல்காப்பிய நூற்பாவில் வரும் வடவெழுத்து அசோகனின் பிராமியைக் குறித்ததா? உறுதியாக அப்படி இருக்க முடியாது. எனவே இப்பாவும் ஒரு இடைச் செருகல் என்பதை உறுதிசெய்யும். இப்பாவை ஒட்டி வருவனவும் இடைச் செருகலாகவே இருக்க வேண்டும் (குணாவின் தொல்காப்பிய காலம் ப.272) என்பர் அறிஞர். தொல். பொருள் மரபியலில் வரும்;

“வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை” (தொல்காப்பியம் தெளிவுரை ச.வே.சு.1578)

இவை போன்ற இடைச் செருகல்கள் இருந்து இராவிட்டால் தொல்காப்பியமே தமிழன் கைக்குக் கிடைத்திருக்க வாய்ப்பு இருந்திருக்காது எனலாம். அன்று வேதமரபாருக்கு வரிவடிவம் ஒன்று இல்லாது இருந்ததாலும், தமக்கும் தமிழ் இலக்கணம் பயன்படலாம் என்ற காரணத்தினாலும், மேற்போந்த இடைச் செருகல்கள் காரணமாகவும் இந்நூல் அழிப்பில் இருந்து தப்பியிருக்க முடியும்.

முந்தை இலக்கியமே இல்லாத சங்கத (சமற்கிருத)மொழி கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டில் தான் எகப்பராந்தோ (esperanto) போன்ற செயற்கை மொழியாக தோற்றுவிக்கப் பட்டதையும், அது தோற்றுவிக்கப் பட்ட போது அதற்கென சொந்த வரிவடிவம் இல்லாமையும், சங்கத மொழியில் நூல் உருவாக்க தமிழ் வரிவடிவத்தைத் தழுவி உருவாக்கிய கிரந்த எழுத்தில் தான் பாகத வழியில், தமிழ் நான்மறை சங்கத மொழியில் கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது என்ற வரலாற்று உண்மையை இன்றுவரை ஒளித்து மறைத்து வைத்திருந்த வைதீகவேத மரபாரின் குட்டு வெளிப்பட்டுள்ளது. உலக இணையம் (internet) என்ற புதிய அறிவு ஊடகம் மேற்கூறிய மெய்மைகளை வழங்கி புத்தொளி அளித்துள்ளது. இதனால் அரண்டு, மருண்டுபோன வைதீகர் ஐராவதம் (மகாதேவன்) யானை மீதேறி அசோகன் பிராமி வடிவத்தின் வழியில் தான் தமிழுக்கு எழுத்து வந்ததென்று பிரமி(மை) பிடித்து ஓலமிடத் தொடங்கியது (குணாவின் தொல்காப்பியர் காலம் ப.273).

பிராமிக்கு பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழுக்கு வரிவடிவம் இருந்தது என்ற உண்மையை உலகம் கண்டுகொள்ளத் தொடங்கியதால் நிலைகுலைந்து போன வைதீகம் உலகளாவிய எழுத்து ஒதுக்கீட்டில் (தமிழ் ஒருங்கு குறித் தொகுப்பியம் -- Unicode consortion) தமிழுக்குக் கிடைத்த 128 எழுத்து ஒதுக்கீட்டுடன் கிரந்த எழுத்துக்களையும் சேர்க்குமாறு அடம்பிடித்து நிற்கிறது (நா.வை.இன் மதுரை எரிகிறது நூல் ப.67). 19ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் பொது வரிவடிவமே இல்லாத சங்கதத்தை எழுத தமிழ் வரிவடிவத்தைத் தழுவி கிரந்த எழுத்து உருவாக்கப்பட்டது. இதைத் தெரியாதவர்களுக்குப் பொய்ப்பாடம் புகட்ட கிரந்த எழுத்தில் இருந்துதான் தமிழுக்கு வரிவடிவம் வந்ததெனக் கூறக் கனவு காண்கிறது (பேரன் பாட்டனைப் பெற்ற கதைதான், இவர்களின் வரலாற்றுத் திரிப்புக்கள்) வைதீகம். வந்தேறிகளின் கிட்டத்தட்ட 4000 ஆண்டுகளாக தொடரும், அவர்கள் மேலாண்மையில் செயற்படும் இந்திய நடுவண் அரசும் தமிழின், தமிழனின் உண்மை வரலாற்றை தலையெடுக்க விடக் கூடாது என்பதற்காக பொய்யையும், புரட்டுக் களையும், திரிப்புக்களையும் தம் விருப்புக்கு ஏற்றதாய் புனைந்து பரப்புரை செய்கின்றது(இலங்கைப் பெரும்பான்மை அரசும் இதே வழிச் செயற்பாடுதான்).

4.0 தமிழின் முதன்மையை திரித்தல்:-

முதன்மையான ஐரோப்பிய மொழிகளில் அவற்றின் பொதுவான வேர்ச் சொற்களை உள்ளடக்கி 1887இல் போலிச நாட்டின் மருத்துவரும், உளவியலாளருமான எல்.எல். சமண்கொவ் (1859—1917) என்பவரால் உருவாக்கப்பட்ட மொழியே எசுப்பராந்தோவாகும். இந்த மொழிபோல கி.பி. இல் தமிழையும் வடதமிழான பாகதத்தையும் (பிராகிருதம், பாளி, மாகதி போன்ற) கலந்து செயற்கை மொழியாக உருவாக்கப் பெற்றதே சங்கத (சமற்கிருத) மொழியாகும். தமிழ் எழுத்துக்களின் ஒலிப்புக்களைக் கொண்டே சங்கதமொழி ஒலியன்கள் உருவாக்கப் பெற்றனவாம் (குணாவின் தொல்கா. காலம், ப.211). இதை மறைத்து அராமிய, பிளிசிய எழுத்திலிருந்து பிராமி கி.மு.500இல் ஆக்கப்பட்ட தாம் எனக்கரடி விட்டனர் வடவர். இதை ஐரோப்பியரான அல்பிரட் வெபர், பியூலர் போன்றோரும் தலையில் வைத்துக் கரகம் ஆடினாராம். ஆனால் இரேமண் அக்கின் என்பார் பிராமி எழுத்து சிந்துவெளி எழுத்தைத் தழுவி 1500 ஆண்டுகளின் பின் உருவாக்கப்பட்ட எழுத்து வடிவம் என்பர் (குணா, தொல்.காலம். ப.213).

வடமேற்கு இந்தியாவில் அலெக்சாண்டர் ஆட்சி, கிரேக்கவழி அரசாட்சி, பின் குசானர் ஆட்சி தொடர்ந்த நிலையிலும் சங்கதமொழி என்ற ஒருமொழி இருக்கவில்லை. பிற்காலக் குசானர் புத்த சமயத்தைப் பின்பற்றிய போதும் கிரேக்கமொழிச் சேர்ப்புடனேயே காசுகளை வெளியிட்டனர். மோரியரின் பின்வந்த சாதவாகன்னரும் அதன் பின்னான 300ஆண்டு களப்பிரர் ஆட்சியிலும், பின்தொடர்ந்த பல்லவர் ஆட்சியிலும் வடதமிழான பாகத (பிராகிருதம், பாளி, மாகதி போன்ற) மொழியையே ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டு இருந்தனர். பிற்காலப் பல்லவர் ஆட்சியிலேயே சங்கதமொழி மெல்லத் தலைகாட்டத் தொடங்கியது. அதுவரையில் பாகத மொழியில் கருத்துபோர் நடைபெற்று இருக்கலாம். இதைத் தூக்கிப் பிடிக்கும் மேலையர் தமிழின் தொன்மையைப் பற்றியும் சுட்டிக் காட்டத் தவறவில்லை. குறிப்பாக

1) பாகித்தானின் பலமொழிகளின் வேர்கள் தமிழிய மொழியிலேயே காணப்படுவதாக அந்நாட்டின் மொழியியலாளர்கள் பலரும் இவை சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் புழக்கத்தில் இருந்து அதன் வழிவந்தவை என்றும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர் (ரி.இரகுமானின், “இசுலாமிய பரவலுக்கு முற்பட்ட சிந்துவெளி மக்களும், மொழிகளும்”, 2009 என்ற ஆங்கிலநூல் பார்க்க).

2) தொல்பழம் காலத்து நடு ஆசியா, நாவலந்தீவில் (இன்றைய இந்தியா, பாகித்தான், பங்களதேசம், இலங்கை உட்பட) தமிழர்களே பெரும்பான்மையினராக இருந்தனர். நடு ஆசியப் பகுதியில் அரப்பா (கி.மு.3000) பண்பாட்டினரான தமிழிய மக்களான பிராகுவி மொழி பேசனர் மூன்று இலக்கம் (300000) பேருக்கு மேல் இன்றுவரை அங்கு வாழ்கின்றனர்.

3) இந்திய, ஐரோப்பிய மொழிகளில் தமிழிய மொழிச் சுட்டுக்கள் வணிக, ஆயர் வாழ்வினுடாகப் பரந்துபட்டு இருக்கலாம் என்றும் இதற்குக் காரணம் தமிழியமொழி பேசனர் இன்றும் சிந்துவெளி, நடுவாசியப் பகுதிகளில் வாழ்ந்துகொண்டு இருப்பதுமே காரணமாகும்.

4) நடுவாசியாவில் அரப்பாவழித் தமிழர் குடியேற்றங்கள் தோன்ற வணிக நலன்களே வழிவகுத்தன.

5) அரப்பாப் பண்பாட்டு மரபுகளே பாக்திரிய பண்பாட்டின் முன்னோடிகள் எனலாம்.

6) பாக்திரியா, கிரேக்க வந்தேறிகளின் நாடாக நெடுங்காலம் இருந்ததால் சொந்தொகுதி, மொழியமைப்பு, தமிழிய அடிக்கட்டும், கிரேக்க-, சலாவிய மொழியையும் பேசிய, சகர்களின் மேற்கட்டும் இயைந்து துக்கேரியமொழி கி.மு.முதல் நூற்றாண்டில் உருவாகி இருக்கலாம் என்கின்றனர். இத் துக்கேரிய மொழியும் தமிழ்மொழி போல் கொளுவுநிலை மொழியாகவும், இலக்கண ஒற்றுமை கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றதாம்.

7) வடமேற்கு இந்தியா, நடுவாசியாவில் வழக்கில் இருந்த பாகதத்துள் கிரேக்கம் புகுந்ததென்றும் கூறுவர்.

வைதீகவேதப் பிராமணியம் மேலாண்மை செலுத்தும் இந்திய நடுவணரசும், ஏனை வடமொழியாளர்களும், தமிழர் தவிர்ந்த ஏனைத் திராவிடர்களும் தமிழின் தொன்மையை உலகிற்குப் புலப்படாமல் இருக்க தமிழே உலகின் முதல்மொழி என்ற மெய்மையை மறைப்பதற்கும், மறுப்பதற்கும் திட்டம் இட்டு தற்போது முந்தைத் திராவிடம் என்ற முன்னை மொழியில் இருந்தே தமிழும், தெலுங்கும், கன்னடமும், துளுவும், மலையாளமும் தோன்றின என்னும் பொய்மையை மெய்மை ஆக்க கால்டுவெல்லின் திராவிடத்தையே கொளு கொம்பாகக் கொண்டதோடு அல்லாமல் உலக மொழியியலாளர்களும் அதையே துரும்பாக மாற்றிச் செயற்பட வைத்தது. ஒருவர் விடும் சிறுதவறு காலப்போக்கில் எவ்வளவு பெரிய பெருச்சாளி ஆகிவிடுகிறது என்பதை தமிழன் பட்டறிந்து கொண்டே இருக்கின்றான்.

5.0. வடவரின் தில்லை சுழல்வட்டம் (சிதம்பர சக்கரம்) தேவநாகரி:-

காலத்தை வெகுவாகப் பின்தள்ளி, தேவநாகரி என்ற எழுத்து வரிவடிவம் கி.பி.11 ஆம் நூற்றாண்டின்பின் தோன்றியது என்பது பலரின் கருத்தாக உள்ளது. அத்தோடு சங்கத (சமற்கிருத) மொழிக்கு குப்தர், காலமான கி.பி.320 இற்கும் 550இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஒருவகை வரிவடிவம் தோன்றியதாம் என்பவர்களே குப்தர் கால எழுத்தை பிந்திய பிராமி எழுத்தென்று முரண்படவும் கூறுகின்றனர். வரிவடிவமே இல்லாத சங்கதத்திற்கு “சந்திப் பிரகரணம்” போன்ற எழுத்திலக்கணம் ஒன்று இருந்திருக்க முடியுமா? எழுத்தே இல்லாத மொழிக்கு எழுத்தொலிகளைத் துல்லியமாகப் பலுக்க “சிக்கை” என்ற ஒலிப்புப் பயிற்சி எதற்கு? எல்லாமே ஒன்றுக் கொன்று முரணான ஆய்வுகளும் எழுத்துக்களும். “பெண்டாட்டியே

இல்லாத ஒருவன் ஆராவமுதம் என்று பிள்ளைக்குப் பெயர் சூட்டிய” கதையாகவே உள்ளது. தேவநாகரியின் மிக முந்தைய வரிவடிவமே குடில எழுத்து என்பவர்கள், அதன் காலம் கி.பி.992ஆம் ஆண்டென்பர் (குடிலக் கல்வெட்டு). ஒரு சொல்லின் மேல் படுக்கைக் கோடிடும் முறை குடில எழுத்துக் காலத்தில் தோன்றியது என்றும் கூறுவர். குடில என்பதன் பொருள் வளைந்தது, கோணலானது எனப்பொருள் படுவதால் (சங்ககதத்தில்) இது தமிழ் வட்டெழுத்தாகவும் இருக்கலாம்.

குடில எழுத்தில் இருந்தே வங்க, அசாமி மொழிகளுக்கு வரிவடிவம் தோன்றியதென்றும் கூறுகின்றனர். கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டில் சங்ககதத்தில் எழுத “நாகரி” என்ற வரிவடிவம் பயன்படுத்தப் பெற்ற தென்றும் கூறுகின்றனர். எனவே தொல் நகர்ப்புற நாகரிகத்தைத் தோற்றவித்த நாகர்களின் எழுத்தைக் கொண்டு தேவர்களின் மொழியை எழுதும் வரிவடிவமே “தேவநாகரி” என்றது தானே அதன் பொருளாகும்!. ஆங்கில ஆட்சிக்கு முன் தரமான வரிவடிவம் (standardized script) இருக்கவில்லை. ஆகவேதான் கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தேவநாகரி எழுத்தைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். அத்தோடு ஒவ்வொரு தேவநாகரிச் சொல்லின் மேலும் படுக்கைக் கோடிடும் முறையையும் தொடக்கினர் எனலாம்.

குப்தர் எழுத்தில் ஈகார, ஊகார, ஏகாரமும் இல்லை என்பர். குடில எழுத்தின் வடிவமே “முன்னை தேவநாகரி” எழுத்தின் வடிவம் என்பர். குப்தர் எழுத்தை, குடில எழுத்தை சங்கத மொழியை எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்தப் பட்டதேயன்றி சங்கத மொழிக்கு மட்டுமான வரி வடிவமாய் அவை இருந்ததில்லை என்பர் அறிஞர். பாகத மொழி வரிவடிவம் தமிழ் உயிரெழுத்துக்கள் சிலவற்றைக் குறைத்தும், கூட்டியும் (சா, கு, உ, ஊ, வண, வெண, ஒ, ஓள போலும்), க், ச், ட், த், ப் மெய்யெலிகள் ஒவ்வொன்றையும் நான்காக்கியும் அம்மொழிக்கு வரிவடிவம் கற்பிக்கப்பட்டது. சங்கதம் குப்தர் காலத்தில் தோன்றியது என்றும், குப்தர் எழுத்தும் “பிந்திய பிராமி” என்றும் கூறுவர். பாளிமொழியையும் கூட அவ்வெழுத்துக்களில் தான் எழுதியதாகவும் கூறுவர் (அறிவர் குணா, தொல்.காப்.காலம், ப.206). மேற்குறித்த குளறுபடிகள் நிறைந்த ஒன்றைத்தான் சிதம்பர சக்கரத்தைப் பேய் பார்ப்பது போல் என்று கூறுகிறார்களோ தெரியவில்லை.

சங்கத(சமற்கிருத) வேதங்கள் கிரந்த எழுத்துக்களிலேயே கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டளவில் எழுதி வைக்கப்பட்டு இருந்தன. கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டுவரை இக்கிரந்த எழுத்தே பயன் படுத்தப்பட்டு உள்ளது. கி.பி. 20ஆம் நூ.ஆண்டில் தான் கிரந்த மரபு ஒழிந்து தேவநாகரி எழுதும் வழக்காறு தோன்றியது (குணாவின் தொல். காப். காலம். ப.207). கிரந்தம் ஒரு மொழியல்ல. வரிவடிவம் இல்லாத சங்கத (சமற்கிருத)த்தை எழுதத் தமிழ் எழுத்து அமைதியைத் தழுவி தமிழகத்தில் வேத மரபாரோடு இணைந்த சாதியுயர்ச்சி பெற்ற தற்குறித் தமிழர்களால் உருவாக்கப் பெற்ற வரிவடிவம். சங்கதத்திற்கு வரிவடிவம் ஆக்கிக் கொடுத்ததும் தமிழகம் தான். இன்று வடஇந்திய மாநிலங்களில் கிந்தி என்றமொழி பெரும்பான்மை மக்களால் பேசப்படுகின்றது. சமற்கிருதம் (சங்கதம்) பேச்சு வழக்கில் இல்லாத யாருமே பேசாதமொழி. கிந்தி மொழிக்கும் சமற்கிருத மொழிக்கும் வரிவடிவம் ஒன்றாகவே உள்ளது. இவ்வெழுத்துக்களை சமற்கிருதத்தில் பயன்படுத்தும் பொழுது தேவநாகரி என்கின்றனர். இங்கு எழுத்து ஒன்றாய் இருந்தாலும் சமற்கிருத சொற்களின் அமைப்பு, உச்சரிப்பு (ஒலிப்பு), பொருள் கிந்தியில் இருந்து வேறுபடுகின்றதாம். சமற்கிருத எழுத்துக்கும் கிரந்த எழுத்துக்கும் எவ்வித ஒற்றுமையும் இல்லை. ஆனால் இரண்டு மொழிகளின் சொற்களின் உச்சரிப்பும், பொருளும் ஒன்றாகவே உள்ளனவாம்.

எழுத்து வடிவமில்லாத வேதங்களுக்கு எழுத்து வடிவம் கொடுக்க கிந்தி எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்த முயற்சித்த போது அது கைகூடாத காரணத்தால் அதே எழுத்துக்களுக்கு புதிய ஒலிப்பை உருவாக்கி அதற்கு நாகரி எனப் பெயர் சூட்டினர். ஆரியர்கள் சொந்த மொழி ஒன்றோடு தொல் நாவலம் தீவில் (சிந்துவில்) நுழையாத காரணத்தால் இங்கிருந்த தொல் தமிழை சிதைப்பதற்கும், அதை அழிப்பதற்கும், அடையாளம் அற்றதாக ஆக்கவும் அதிகவனம் செலுத்தப்பட்டதே அன்றி தமக்கான தனித்துவமான ஒரு மொழியை அதன் வரலாற்று வளர்ச்சி அடிப்படையில் இன்றுவரை ஆக்கிக் கொள்ளவில்லை. போதாததிற்கு இக்குதம்பலில் இருந்துதான் தமிழ்மொழி தோன்றியது என்று பகுத்தறிவு அற்றவர்களாய் மாறித்தவளை போன்று இரச்சலிடுகின்றனர். ஈழவள நாட்டிலும் 700 ஆண்டுகளுக்குள் மொழி கண்ட கலப்பினத்தாரான பெரும்பான்மை இனத்தாரும் துள்ளிக் குதிக்கின்றனர்.

“வட மொழியாளர்களுக்கு சொந்த வழக்கு மொழி இன்மையால் நூலிற்கு மட்டும் பயன்படுத்தப் பெற்ற எழுத்தை “கிரந்தாட்சரம்”

என்றனர். தமிழ் ஏட்டெழுத்தில் இருந்து திரிந்து எழுந்ததே கிரந்தம் ஆகும் (பாவாணர், வடமொழி வரலாறு பகுதி2, ப.127)". தமிழெழுத்துக்களுடன் கிரந்த எழுத்துக்களைக் கலந்து எழுதும் வழக்கம் கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் உருவானது. சங்கதச் சொல்லுக்கு பின்னொட்டாக வரும் தமிழ்ச் சொற்கள் தமிழிலேயே எழுதப்பெற்றது. கிரந்தம் தென்னிந்தியாவிற்கு (கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துளு போன்ற) மட்டுமே உரியதாகும்.

இற்றைக்கு 3800ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தியாவின் சிந்து வெளியில் உள்ளிட்ட விலங்காண்டிகளான வைதீகவேத ஆரியரும், 2400ஆண்டுகளுக்கு முன் இலங்கையுள் உள்ளிட்ட வடஇந்திய (மகத, இலாலா நாட்டு) கலப்பின விசயன் குழுவினரும் கண்ட தெல்லாம் அவர்களை வியப்படைய வைத்தது. இங்கிருந்த தொல் குடியினர் இன்றைய நாகரிகத்திற்குச் சற்றும் குறையாத நாகரிகத்தோடும், பண்பாட்டோடும், ஒழுக்கத்தோடும் வாழ்ந்திருந்தார்கள் என்பதை சிந்துவெளி, அரப்பா, மொகஞ்சதரோ, ஆதிச்ச நல்லூர், அண்மைய கீழடி (மதுரைக்கு அண்மையில்) நிலத்தடி ஆய்வுகளும், போம்பே, பூம்புகார் போன்ற கடலடி ஆய்வுகளும், தொல்லியல், கல்வெட்டியல் ஆய்வுகளும், இலக்கிய, இலக்கண, தொன்மக் கதைகள், வரலாற்று நூல்கள், மாமரபு (மகாவம்சம் சுட்டும் இயக்கர், நாகர்) போன்றவை வெளிப்படுத்தும் சான்றுகளும் வெளிப்படுத்துபவையாக உள்ளன. இவ்வனைத்துச் சான்றுகளும் தொல் குடியினர் சார்ந்ததாகவே இருந்தும் இந் நாடுகளைப் பிடித்தவர்கள் கையில் ஆளுகையும், அவர்களின் மேலாண்மையும் இருப்பதால் இச்சான்றுகளை எல்லாம் திரிக்கவும், மறைக்கவும், இருட்டடிப்புச் செய்யவும் செயல் செய்கின்றனர்.

தமிழரிடம் இருந்த அனைத்து வளங்களையும் வன் முறையிலும், கரவாகவும் தக்கவைத்துக் கொண்டனர். அவர்களுக்கான மொழியை, அதற்கான வரிவடிவத்தை, அதற்கான இலக்கணத்தை, அவர் (வந்தேறி)களின் மதவளர்ச்சிக்கான (வைதீகம், வைணவம், பௌத்தம், சமணம் போன்ற) அனைத்தையும் அவர்களின் உயர்ச்சி நோக்கிச் செய்தனர் தமிழர். அத்தனையையும் தமிழனிடம் இருந்து பெற்றுக் கொண்ட, பறித்துக் கொண்ட இவர்கள் புகுந்த நாட்தொடக்கம் அவனது (தொல்குடியின்) இருப்பை (மொழி, வரலாறு, நிலம், கல்வி, தொழில் போன்ற), அனைத்துத் துறைகளையும் கேள்விக்குறி ஆக்கியுள்ளனர். இவையெல்லாம் ஒருவன் எங்கு பிறந்திருந்தாலும், அவன் ஒடுக்கப்படும் போது அதைப்பற்றி கேட்பது

அவனது அடிப்படைப் பிறப்புரிமை. கேட்டால் எங்கள் பிச்சையில் வாழுங்கள் என்கின்றனர் தமிழர் பிச்சையில் உயர்ந்தவர்கள். இன்னொருவர் இவர்கள் அழிக்கப்பட வேண்டும் என்கிறார். எவ்வளவு கொடுமை. இன்றுவரை “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்று வாழும் இன்றைய உண்மைத் தமிழனின் நிலை இது.

6.0. தமிழ் - யப்பானிய மொழிகளுக்கு இடையிலான தொடர்பு:-

ஆசியாவில் மாந்த மரபியல் வரலாற்று வரைபடம்(mapping human genetic history in asia) என்ற பொருளிலான ஆய்வு பத்து ஆசிய நாடுகளில் நடத்தப்பட்டது. 130,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் தென்னாபிரிக்காவில் தோன்றிய மாந்தர் இனம் கீழை ஆசியாவிற்கு இந்தியாவின் ஊடாகப் பரவியது. மாந்தக் குருமி அமைப்பைச் (human genome organization—HUGO) சேர்ந்த 90 அறிவியலாளர்கள் இவ்வாய்வில் பங்கெடுத்தனர். மாந்த இனத்தின் முதல் பெயர்ச்சி அலை தென்னிந்தியாவில் தான் தொடங்கி, தென்கிழக்கு ஆசியாவில் பரவிய மக்கள் தொகையின் பெரும் பாலானவற்றின் முன்னோர்கள் இருந்திருக்கின்றனர் என்பது, அறிவியல் தொழில் ஆய்வுக் கழகத்தின் (council of scientific and industrial research—CSIR) இயக்குநராகிய சமீர் பிரமச்சாரியின் கருத்தாய்வுள்ளது. தென்னிந்தியாவில் இருந்தே தாய்லாந்து, மலேசியா, இந்தோனேசியா, பிலிப்பைன்சு ஆகிய கீழை நாடுகளுக்கு பரவியதாகவும், இங்கிருந்து வடக்கே பரவியவர்கள் ஆத்திரோனேசியா என்ற மக்கட் பிரிவினராய் பிரிந்தனராம். இது தொல் படிவங்களை (fossils) அடியொற்றி எழுதப்பட்ட மாந்தவியற் கோட்பாட்டை பொய்ப்பிக்கிறது என்றும் கூறுகின்றார் (இது குமரிக்கண்ட கோட்பாட்டை உறுதி செய்வதாய் உள்ளது - ஞானப்பிரகாசர்- பாவாணர் ஏற்றக்கோட்பாடு).

இந்த ஆய்வின்படி யப்பானியரும் தமிழர்வழி வந்த கீழாசிய இனத்தவரே. யப்பானியப் பேரறிஞர் சுசுமு ஓனோ அவர்கள் 30ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழுக்கும் யப்பானிய மொழிக்கும் இடையிலான உறவுகளை ஆய்ந்து வெளியிட்டுள்ளமை, குறித்த உயிரி மரபியல் வரலாற்று வரைபடக் கோட்பாட்டை உறுதிசெய்வதாய் உள்ளது. இவர் கொறிய மொழி, ஐனுமொழி, இந்தோனேசிய மொழிகளை யப்பானிய மொழியுடன் ஒப்பிட்டு கொறிய மொழியின் முதல் ஆவணம் கி.பி. 15ஆம் நூ.ஆ. என்றும், மங்கோலிய மொழியின் முதல் ஆவணம் கி.பி.13ஆம் நூ.ஆ.என்றும்,

ஐனு மொழிக்கு வரிவடிவமே இல்லை என்றும் சுட்டுகின்றார். யப்பானிய மொழியியல் ஆய்வின் முன்னோடிகளான சுசுமு சிபா, அக்கிராபூசியாரா பேரா. மினோருகோ, பேரறிஞர் சுசுமு ஒனோ ஆகியோர் யப்பானிய மொழியை உலகின் எல்லா மொழிகளுடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துவிட்டனர். ஆனால் அது தமிழ்மொழிக்கே மிக அணுக்கமானது என்பது ஒனோவின் அறுதியும், உறுதியும், இறுதியுமான முடிவாகும் (susumu ono the geneology of the Japanese language --tamil).

தமிழ், யப்பானியம், பின்னியம், துருக்கியம், ஆகிய உலக மொழிகளே கொளுவு நிலை (agglutinating) மொழிகளாகும். சிறிய மாறுதல்களைப் புலப்படுத்தும் வகையில் முன்னொட்டுக்களையும், பின்னொட்டுக்களையும் மூலச் சொல்லுடன் இணைத்துக் கொள்ள முடிந்த மொழிகளே கொளுவுநிலை மொழிகளாம் என்பர். யப்பானிய மீப்பழமையான முதல் ஆவணம் கி.பி.7ஆம் நூ.ஆண்டிற்கு உரியதாம். பண்டை யப்பானியச் சொற்களுக்கும் கழக (சங்க)த் தமிழ்ச் சொற்களுக்கும் இடையில் ஒலியன் ஒற்றுமையும், ப்(f) என்ற யப்பானிய ஒலிப்பும், தமிழ் ப் என்ற ஒலிப்பிற்கு நிகரானது என்பதையும் ஒனோ ஐயம்திரிபிற்கு இடமின்றி கண்டறிந்து உள்ளார். தமிழில் வழங்கும் பல உறவுச் சொற்கள் பண்டை யப்பானிய வட்டார வழக்குகளில் உள்ளதையும் அவர் சுட்டுகின்றார். அதேபோல் இலக்கண ஒற்றுமைகளையும் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டுவார். தமிழில் உள்ளதுபோல் யப்பானிய மொழியிலும் பெயர்ச்சொல் திரிபுறாது என்றும், எழுவாயை அடுத்தே பயனிலை வருமென்றும், தமிழைப் போன்றே பெயரடை பெயர்ச் சொல்லுக்கு முன்னால் வருமென்றும், வினையடை வினைச் சொல்லுக்கு முன்னால் வருமென்றும் ஐயம் திரிபற விளக்குவார் சுசுமு ஒனோ அவர்கள்.

ஒருமொழிச் சொற்களை இன்னொரு மொழி கடனானப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும், ஆனால் இலக்கணக் கடன் வழங்க முடியாது. அவ்வாறு இரவலாகப் பெற்றால் இரண்டு மொழிக்கும் தொப்பூழ் உறவு இருக்கத்தான் வேண்டும் என்பது உறுதியானது. இதை தனிநாயகம் அடிகளாரின் உற்ற நண்பரும் தமிழறிஞருமான முனை.கமில் சுவலபில் (செக்கோசுலோவாக்கியா, 1990) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். யப்பானியத்திற்கும், தமிழுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமைகளை வெறும் கிறுக்குத்தனமான பொருத்த மென கருதிவிட முடியாது.

மிக ஆழமான உயிரி மரபியல் உறவு முறையையே அது உள்ளபடியே எதிரொலிக்கின்றது. ஒணோவின் ஆய்வுகள் அத்தகு உறவு முறைகளையே மெய்ப்பிக்க முயல்கின்றன என்பார் (Japanese- tamil scholar susumu ono pass away. tamil net 16.07.2008). தமிழ்ப்கையே பேயரசாய் கோலோச்சி வரும் காலகட்டத்தில் தமிழின், தொல்காப்பியத்தின் தொன்மையை உலகிற்குப் புலப்படுத்துவது இயலாக் காரியமாய்த் தென்படலாம். ஆனால் ஒன்று மட்டும் உறுதி. தமிழின் தொன்மையை உலகின் பார்வைக்குக் கொண்டுவர அறிவுக்களத்தில் நடந்துவரும் இப்பெரும்பாடும், தமிழரின் தேசிய இனப்போரின் இன்றியமையாக் கூறேயாகும். உலகின் மூத்தகுடி, முதற்குடி, முதன்மொழி தன்னைத்தான் தற்காத்துக் கொள்ளவும் புதைக்கப்பட்ட தன் வரலாற்றை மீட்டெடுக்கவும், தமிழ்ப்பகை மீது ஆய்வுப் புலத்தில் தொடுத்து வரும் இந்தப் போரும் கூட ஒருவகையான கரந்தடிப் போரேயாகும். தமிழரின் அறிவுப் போரளிகள் இந்தப் போரில் வென்றுதான் ஆகவேண்டும் (அறிவர் குணா தனது தொல் காப்பியத்தின் காலம், ப.285) என்பார்.

7.0.0. தமிழர் உறுதிமொழி

7.1.0 பிறக்கும் குழந்தைக்கு தமிழில் பெயரிடுதல்.

தாழ்ச்சியுறும் தமிழினத்தன் மேன்மையெல்லாம்
தமிழ்மொழியின் மேன்மை ஒன்றே ----- பாவலரேறு

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” (தொல்காப்பியம்
தெளிவுரை, முனை. ச.வே.சு.640)

பிறக்கும் குழந்தைக்கு வைக்கும் பெயரும்கூட பொருள் பொதிந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பதே தமிழர் இலக்கணமாகும். ஆனால் இன்றைய தமிழரின் நடை முறையில் பொருளுள்ள பெயரை அல்லது இலக்கண வரம்பை கணக்கில் கொள்ளாத நிலையே காணப்படுகின்றது. இன்று குழந்தைகளுக்குப் பெயரிடுவதற்கு நாடுவது வடமொழி, சமற்கிருதத்தின் மேல் கள்ளக் காதல் கொண்ட சோதிடர்களையே (இவர்கள் தமிழைச் சிதைப்பதில் கரவாகச் செயற்படுபவர்கள்), அவர்களும் தமிழ்ச் சொற்களுக்கு முதலெழுத்தாக வரக்கூடாததான ட, ர, ல, ற போன்ற எழுத்துக்களை அல்லது கிரந்த எழுத்துக்களான ஸ, ஸ்ரீ, ஜ, போன்ற எழுத்துக்களில்

பெயரைத் தொடங்க வலியுறுத்துகின்றனர். தமிழர்களும் பல்லாண்டு காலமாக தொடர்ந்து மூளைச் சலவை செய்யப்படுபவர்களாய் இருப்பதால் மறுப்பின்றி கடைப்பிடிக்கின்றனர். வைக்கும் பெயர்களும் வடமொழி, ஆங்கில, கிரந்த மொழி கலந்த பெயர்களாகவே உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக என் (N). ரமேசு(ஸ்), இங்கு முதலெழுத்து ஆங்கிலம், பெயர் வடமொழி, ஸ் கிரந்தம், ர, மே தமிழ் எழுத்துக்கள். தமிழன் பெயரில் நான்கு மொழிகள், தன்மானமுள்ள, தன்னைத் தமிழனென அடையாளப் படுத்தும் ஒருவன் இப்படி ஒருபெயரை வைப்பானா? இதைவிட கேவலமான ஒரு செயலுண்டா? வெட்கத்தின் மேல் வெட்கம்!. இனிப்பிறக்கும் பிள்ளைகளுக்காவது தமிழில் பெயரிடுங்கள்.

உலகில் பொருளிலக்கணம் உள்ளமொழி தமிழ் மட்டுமே. தொல்காப்பியம் மட்டுமே முதல் ஐந்திலக்கண நூலாகும். அதாவது எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்பவையாம். இவ்விலக்கண நூல் கி.மு. 7ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதென்று கூறப்பட்டாலும், இன்று பலரும் இது இன்னும் பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்கின்றனர் (வெங்காளர் குணா தனது “தொல்காப்பிய காலம்” என்ற நூலில், கி.மு.1500 என்பார்). கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டினதாகக் கொள்ளப்படும் புத்தமிழ்திரரின் வீரசோழியம் என்ற இலக்கணநூல் சொல்,எழுத்து, பொருள், யாப்பைக் கொண்டு இருந்தாலும் அது வடமொழி இலக்கணம் சார்ந்து நிற்பதால் மதிப்பிழந்து போனது. இவற்றைவிட வைத்தியநாத தேசிகரின் கி.பி.17ஆம் நூற்றாண்டினதான இலக்கணக் கொத்து, இத்தாலியரான பெச்சுக்கி என்ற வீரமாமுனிவரின் கி.பி.18ஆம் நூற்றாண்டினதான தொன்னூல் விளக்கம், 19ஆம் நூற்றாண்டினதான முத்து வீரரின் முத்து வீரியம் போன்ற ஐந்திலக்கண நூல்களும், இன்னும் பல பொருளிலக்கண, யாப்பிலக்கண நூல்களும், அவற்றின் உரைநூல்கள் இருந்தும் ஒரு குழந்தைக்குப் பெயர் தமிழில் சூட்ட முடியாதென்றால், வள்ளுவன் வாக்கின்படி அப்பிறப்பு இழுக்குக்கு உரியதே ஆகும். பிள்ளைகளின் பெயர்கள் மட்டுமல்ல தமிழர்களின் வாழ்விடங்கள் (இல்லம், இருப்பிடம், மனை, அகம், வீடு) எல்லாம் தமிழ்ப் பெயர் தாங்கவேண்டும், வாணிப நிலையங்கள் (அங்காடி, களஞ்சியம், மண்டி, விற்பனை மாடம், கடை) அனைத்துமே தமிழ்ப் பெயரைச் சூட்டவேண்டும், தொழிலகங்களின் (ஊர்தித் திருத்தகங்கள், பதிப்பகங்கள், நகை மாடங்கள், சிறுறுண்டிச் சாலைகள் போன்ற அனைத்தும்) பெயர்களும் தமிழாய் ஒளிர

வேண்டும். “வணக்கம் வருக!” என வரவேற்க வேண்டும் (எங்கும் தமிழாய் எதிலும் தமிழாய் மாறவேண்டும்).

ஆங்கிலத்தைக் கற்கையிலும் அயல் மொழியைக் கற்கையிலும்

எந்நாளும்

தீங்கனியைச் செந்தமிழை தமிழினத்தின் பொன்னேட்டை உயிராய்க்கொள்வீர்!

மேலே கூறப்பட்டவை சிலரின் பார்வையில் குறுகிய நோக்கம் கொண்டதென்றும், பண்டைத் தமிழர்கள் உலக பரந்த கண்ணோட்டம் உடையவர்கள் என்றும் அதற்கு கணியன் பூங்குன்றனாரின் புறநாநூற்றுப் பாடல் 192ஐ சுட்டி அதன் முதலடியான “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” ஐ கூறுவர். இப்பரந்த கண்ணோட்டத்தில் பல தமிழர்கள் தம் பனுவல்களைத் தொடக்கியுள்ளனர் என்பது உண்மைதான். இது தமிழில் காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்களுக்கு ஊக்கியாக அல்லவா அமைந்து விடுகின்றது. இதன் பெறுபேறு “கழுதை தேய்ந்து சித்தெறும்பு ஆகிய” கதையாக அல்லவா உள்ளது. எனவே இந்த நிலை மாறவேண்டும் என்றால் இப்பாடலின் அடுத்த அடியான “தீதும் நன்றும் பிறந்தர வாரா” என்ற நிலையை ஒவ்வொரு தமிழனும் உச்சிமேல் கொள்ள வேண்டும். அண்மையிலே ஒரு அறிவிப்பு, நூறாயிரம் (100,000), அகவை 45இற்கு உட்பட்டவர்களுக்கு வடமாகாணத்தில் பயிர் செய்கையில் ஈடுபட ஆளுக்கு ஒரு ஏக்கர்ப்படி காணி வழங்கப்பட உள்ளதாம். இதன் அடிப்படை நோக்கம் பெரும்பான்மை இனத்தவரை குடியேற்றவே (ஆய்வுக்குரியது) என்கின்றனர் சிலர். இதுபற்றி பரந்த (புறந்த) மனப்பான்மை உள்ள தமிழ் அரசியல் தலைமைகள் என்ன செய்யப்போகின்றனர். அன்று பதவிக்கும், பல்லக்கிற்கும் காட்டிக் கொடுத்து, தமிழனை நடுத்தெருவில் விட்டதுபோல், இவை இனியும் தொடருமா?

உலகில் 6000(ஆறாயிரம்) இற்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் 200(இருநூறு) இற்கு மேற்பட்டவை இலக்கிய இலக்கணம் கண்டவை. இவ்விருநூறையும் கலந்து ஒருமொழி ஆக்க முடியுமோ? அல்லது ஒரே ஒலிப்பில் தன்னும் சொற்களை ஆக்க முடியுமோ? ஒரே வரிவடிவத்தைக் கொண்ட மொழிகளின் ஒலிப்பு வடிவம் வேறுபாடாய் உள்ளபோது அப்படிப் புகுத்துவதானது ஒருமொழியின் தனித்துவத்தை சிதைக்கின்றது என்பதை ஏன் புரிந்து கொள்ள மறுக்கின்றனர். ஒருமொழி அல்லது பொதுமொழி என்னும் கோட்பாடு உலகின் ஏனைய மொழிகளை அழித்துவிடும் என்பது தான் உலக

மொழியியல், குழகவியல், பண்பாட்டியல் அறிஞர்களின் கருத்துக்களாய் உள்ளன. கிட்டத்தட்ட ஒரே வரிவடிவத்தைக் கொண்ட ஐரோப்பிய மொழிகளே தமக்கிடையில் ஒலிப்பு முறையில் மாற்றம் செய்ய முயற்சிக்குவதும் இல்லை, விரும்பவும் இல்லை. இந்நாடுகள் ஆங்கில மொழியைக் கொலைகார மொழி என்கின்றனர். தாய்மொழி வளர்ச்சிக்கு இது பெரும் தடையாய் உள்ளது. அது தாய்மொழித் தேசிய உணர்வை மழுங்கடிப்பது மட்டுமல்லாது இம்மொழி பேசுநரின் சிந்தனை வெளிப்பாட்டை மங்க, மழுங்கச் செய்கின்றன என்கின்றனர்.

7.2.0. எழுத்து, ஒலிப்பு, வழக்கில் வேற்றுமொழி எழுத்துக்கள், சொற்களையும், கொச்சை, பைந்திர (பிரதேச) வழக்குகளைப் புகுத்தாமலும், அவற்றை ஊக்குவிப்பதைத் தவிர்த்தலும்

பெயரில் எவ்வளவிற்கு எவ்வளவு மொழித் தூய்மை பேணப்படுகின்றதோ அந்த அளவிற்கு தமிழ் ஆக்கங்களிலும் மொழித் தூய்மை பேணப்படவேண்டும். மொழித் தூய்மை பேணப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே இலக்கணங்கள் யாக்கப்பெற்றன. ஒருமொழியின் வரிவடிவ எழுத்துக்கள் கூடும்போது ஒலிப்பு முறையில் இடர்பாடு ஏற்படுகின்றது. 30 எழுத்தாயிருந்த பிராகிருதம் 41 எழுத்துக் கொண்ட பாளி மொழியானது, இதுபின் 51 எழுத்துக்களைக் கொண்ட சங்கதமொழி அல்லது தேவமொழி என்று கூறப்பட்ட சமற்கிருதம் உருவாகி இன்று தேவநாகரி என்றநிலையை அடைந்துள்ளது. தனித்துவமான மொழி, அதற்கான இலக்கணத்தைக் கொண்டிராத புதுமொழிகளின் நிலை அதுதான். ஆனால் இன்று இம்மொழிகள் (தேவநாகரியைத் தவிர) எதுவும் மக்கள் பயன்பாட்டில் இல்லை. இன்றைய சிங்களமொழியும் மெற்குறித்த படிமுறையில் வளர்ந்ததே. ஒருமொழியின் வரிவடிவங்கள் அதிகமாகும் போது அம்மொழி சிதைவுற்று கிளைமொழிகள் தோன்றுகின்றன.

காலத்திற்குக் காலம் தமிழன்னைக்காய் தங்களை ஈகம் செய்யத் தமிழ் உணர்வாளர் தோன்றுவதுபோல் தமிழைச் சிதைப்பதற்கும், அதனைத் தாழ்த்திப் பரப்புவை செய்வதற்கும் தமிழால் உண்டு, வளம் சேர்க்கும் அறிஞர் என்று தம்மைக் கூறிக்கொள்ளும் பலரும் தோன்றத்தான் செய்கின்றனர். இவர்களுக்கு முன்னும் பின்னும் இருந்த பேரா. வையாபுரிப்பிள்ளை போன்றோரை அடியொற்றி குமரி பெரு நிலப் பரப்புக் கோட்பாட்டை, தமிழ்ச் சங்கங்கள் இருந்ததற்கான சான்றுகளை மறைக்கவும், இருட்டடிப்புச் செய்யவும்,

காலத்தால் பின்தள்ளவும், இவை பொய்யென பரப்புரை செய்யும் பலரையும் காணலாம். அவர்கள் அத்தோடு நின்றுவிடாது எழுத்துச் சீர்திருத்தம், ஒலிப்புச் சீர்திருத்தம் என்று கூறிக்கொண்டு தமிழின் தூய்மையை, அதன் தனித்தியங்கும் தன்மையை சிதைத்துச் சீரழிக்க முனைப்பாகச் செயற்படுகின்றனர்.

சங்கத் தமிழ் மதுரையிலே, 1901 ஆண்டளவில் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தையும், செந்தமிழ் கல்லூரியையும், நூலகத்தையும், தொடக்கியவர் பாலந்தம் பாண்டித்துரைத் தேவராவார். செந்தமிழ் மாதிகையையும் வெளியிட்டவர். தொடக்க நிலைப் (பிரவேச) பண்டிதம், இளநிலை (பால) பண்டிதம், பண்டிதம் போன்ற கற்கைகளையும், அதற்கான தேர்வுகளையும் நடத்தி தமிழுக்கு ஆக்கம் கொடுத்தார். இவருக்குச் சகல வழிகளிலும் உதவியவர் அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் ஆறுமுக நாவலருடன் இணைந்து சைவ பரிபாலன சபைப் பள்ளிகளையும், யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தையும் வழி நடத்திக்கொண்டு இருந்த சுன்னாகம் ஆ. குமாரசாமிப் புலவராவார். ஆனாலும் தமிழ்க் காழ்ப்புணர்வு கொண்ட வேற்று மொழி, மத வெறியர்கள் மதுரைத் தமிழ் சங்கம், நூலகம், கல்லூரி போன்ற அனைத்தையும் தீயிட்டு எரித்துச் சாம்பல் ஆக்கினர் (94000 பழம் பெரும் நூல்களைக் கொண்டு இருந்த யாழ்.நூலகம் இலங்கை பெரும்பான்மை இன அமைச்சர்களான காமினி திசநாயக்கா, சிறில் மத்தியு போன்றோரின் முன்னிலையில் 1981இல் தீக்கிரை ஆக்கப்பட்டது போல், பல்லாயிரக் கணக்கான பௌத்த, ஏனையதுறை நூல்களையும் கொண்டிருந்த இந்திய நாலந்தா பல்கலைக் கழக நூலகம் எரிக்கப் பட்டதுபோல்).

மனிதம் என்ற தன்மை கடந்து யேர்மனி யேர்மனியருக்கே (நாடோடிகளாய் வந்து உள் நுழைந்த சிலரும் இக்கொள்ளகயர்) என்ற அடிப்படையில் பல இலக்கம் யூதர்களைக் கொன்று குவித்த கிட்லர் கூட அயல்நாடுகளின் மேல் படையெடுத்த போது அந்நாட்டு கல்விக் கூடங்கள், நூலகங்கள் மீது தாக்குதல் நடத்த தன் படையினருக்கே தடை விதித்திருந்தான் (அதன் பெறுமதியைத் தெரிந்து கொண்டதால்). இது இலங்கை, இந்தியத் தமிழன், தமிழ் மீது காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்க்கும், வெறி பிடித்தவர்களுக்கும் புரியவா போகிறது!. காலத்திற்குக் காலம் பிறப்புரிமை வழிப்பட்ட வாழ்வுரிமையை கேட்கும் போதும் இனவன்முறை தூண்டிவிடப் பெற்று தமிழன் அழிக்கப்படுகின்றான், இது கடந்த காலம் புகட்டும் பாடங்கள்.

பாண்டித்துரை தேவர் காலத்தில் மதுரையில் திருக்குறள் நூலைத் தேடினர், கிடைக்கவில்லை. ஆங்கிலேயரான டி.எம். சுகாத்தியர் (டி.எம்.ஸ்காட்) திருக்குறளைத் திருத்தி வெளியிட்டிருந்தார். “அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி உகர முதற்றே உலகு” என முதற் குறளில் தொடங்கிச் சிதைத்திருந்தார். இதைக் கண்ட இலக்கணப் புலவர் அரசஞ் சண்முகனார் கோபக் கனல் கொண்டாராம். ஆனால் பாண்டித்துரை தேவர் தன்னை அடக்கிக் கொண்டு சுகாத்தியாரிடம், அவர் பதிப்பித்த அத்தனை திருக்குறள் நூல்களையும் கொண்டு வரக் கேட்டபோது, அவரும் தனது நூல்களை மதித்து தமிழ்ச் சங்கம் கேட்பதாக நினைத்து அனைத்துப் படிகளையும் வழங்கி அதற்கான பணத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். தேவரவர்கள் பெரும் குழியொன்றை வெட்டி அதில் அத்தனை படிகளையும் இட்டு தீயிட்டுக் கொழுத்தி தன்னை ஆற்றுப் படுத்திக் கொண்டார் (செம் மொழிச் செம்மல்கள் -1, பக்.112). தமிழையும், தமிழனையும் சிதைத்துச் சீரழிக்க எத்தனை தமிழ்க் காழ்ப்புக் கொடூரர்கள்.

இற்றைக்குச் சரியாக 100 ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்த் தூய்மை பேணப்பட வேண்டும், தமிழுள் கலந்துள்ள களைகள், கல்லுகள் அதாவது வேற்றுமொழி எழுத்துக்கள், சொற்கள் களையப்பட வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கோடு சுவாமி வேதாச்சலம் என்ற மறைமலை அடிகளார், அவரது மகள் நீலாம்பிகை அம்மாள், க.க.பிள்ளை, கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம், வி.கலியாணசுந்தரனார், சோமசுந்தர பாரதியார் இன்னும் பலரும் இணைந்து பெரும் இயக்கமாகச் செயற்படத் தொடங்கினர். இக்காலப் பகுதியில் பண்டிதமொழி அல்லது தமிழ்மொழி என்பது மணிப்பவள, மணிப்பிரவாள(ஒரே கருத்துடைய தமிழ் சமற்கிருதம் இணைந்த சொல்), சமற்கிருத, கிரந்த எழுத்துக்கள், சொற்களை உள்ளடக்கிய கலப்பு மொழியாகவே இருந்தது. “சாதம்” என்ற வடமொழிச் சொல்லிற்காய் “சோறு” என்ற தமிழ் சொல்லை பயன்படுத்தலாம் என்று மறைமலையார் கூறியபோது, தமிழ் தாத்தா என்று புகழப்பட்டவரும், பல பழம் தமிழ் ஏட்டுச் சுவடிகளை தேடி, அலைந்து திரிந்து எடுத்துச் சேர்த்து, பதிப்பித்து வெளிப்படுத்திய “உ.வே.சாமிநாதையர்” சோறு என்ற சொல் வேலைக்காரன் பேச்சு எனக் கூறித் தமிழைக் கொச்சைப் படுத்தினார். இவர் ஒரு தமிழ் நாட்டுத் தமிழர். பிராமணர். வடமொழி, சமற்கிருதக் காதல் அவரை இப்படி கூற வைத்ததோ தெரியவில்லை. இதுதான் பிராமணக் குறும்பு எனச் சாடினாராம் மறைமலையார்.

அன்று மறைமலையார் தனித்தமிழ் (தூய்மை) செயற்பாட்டில் இறங்கிய போது அதை எதிர்த்தவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள், சங்க இலக்கியங்களை, காப்பியங்களைத், திருக்குறளைக் காலத்தால் பின்தள்ள பெரு முயற்சி செய்த பேரா.வையாபுரிப் பிள்ளை, சிலம்புச் செல்வர் என்றும், தமிழறிஞர் என்றும், கன்னடரும், தெலுங்கரும், மலையாளிகளும் தமிழ் நாட்டின் எல்லை ஊர்களையும், நகரங்களையும் கரவாகக் கையகப்படுத்தி தம் மாநிலங்களுடன் இணைக்க முழுமூச்சாய் செயற்பட்ட போது அதை எதிர்த்துப் போராடி மீட்டெடுத்தவரான மா. பொ. சிவஞானம், வரதராயிலு இன்னும் சிலரும் இதில் அடங்குவர். இப்படியான குறைபாடானது பலவெற்றியாளர் நடுவிலும் காணப்படுவதாய் உள்ளது. இந்தியா விண்வெளிக்கு ஏவுகணை அனுப்ப முதன்மை விஞ்ஞானியாய் இருந்து செயற்பட்டவரும், அறிவியலாளரும், தமிழறிஞருமான அப்துல் கலாம் அவர்கள் இந்தியாவின் ஆட்சித் தலைவராய் (சனாதிபதி) இருந்த போது கூடாங்குளத்தில் அணுமின் உலை கட்டமைக்கத் தொடங்கிய போது, அதனால் விளையக் கூடிய பேரிடர்கள் குறித்து வெளிப்படுத்தி அதைத் தடுத்து நிறுத்தும்படி இவரை வேண்டித் தமிழ்நாட்டு மக்கள் போராட்டம் நடத்தினர்.

அவர் அம் மக்களுக்குக் கொடுத்த விளக்கம், “காவேரி ஆறு பெருக்கு எடுத்து கரிகாலன் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டிய கல்லணையில் உடைப்பு ஏற்பட்டு, அதனால் ஏற்படும் அழிவுடன் அணுமின் உலைக் கசிவை ஒப்பிட்டார். இது அவரின் அறிவியல் முதன்மைக்கு, நாட்டின் தலைமை முதன்மைக்கு, தமிழின் முதன்மைக்கு ஏற்புடைய ஒன்றாய் இல்லையே!. அணுக்கசிவால் ஏற்படும் தாக்கம், கொடூரம், அழிவு எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு இழுத்துச் செல்லப்படக்கூடியது. 80 ஆண்டுகளுக்கு முன் இரண்டாம் உலகப்பெரும் போரின்போது அமெரிக்காவால் யப்பானின் கிரோசிமா, நாகசாகியில் போடப்பெற்ற அணுக்குண்டின் தாக்கத்தால் ஏற்பட்ட கொடூர விளைவுகள் இன்னும் தொடரும் போதும், இந்தியாவில், சோவியத் இரசியாவில், யப்பானில் அணுமின் கசிவால் ஏற்பட்ட அழிவுகளை உலகம் அறிந்திருக்கும் நிலையில் இவ் ஒப்பீடு ஏற்புடையதாய் இல்லையே!. இது இந்திய நடுவரைசை மனநிறைவடையச் செய்யவும், தனது பதவியை தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காகவுமா?,

இலக்கியமும் கலையும், என்ற பகுதியில், பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலமும் நவீனமயமாக்கலும் என்ற நூலில், 19ஆம்

நூற்றாண்டில் தமிழ் அச்சப் பண்பாடும் புத்தக உருவாக்கமும் என்ற தலைப்பின் கீழ் வி. அரசு என்பார் குறிப்பிடும் போது, “பெரிய தொன்மம் (புராணம்) திருமுருகாற்றுப்படை முதலான சைவசமய நூல்களுக்கு உரை எழுதல், மற்றும் பதிப்பித்தல் ஆகியவற்றைச் செய்த நாவலர் சங்க நூல்கள் மீது கவனம் செலுத்தாமல் போனது அவர் செய்த பெரும் வரலாற்றுத் தவறென்றே மதிப்பிடலாம்” என்கின்றார். “1850 களில் தம்மிடம் இருந்த சங்க இலக்கியச் சுவடிகளை நாவலர் பதிப்பித்து வெளிக் கொண்டு வந்திருப்பாரேயானால் பின்னர் “தமிழ்த் தாத்தா” உருவாக வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காதென்றும், இவரது கண்ணை மறைத்தது மதம் என்று கூறுவதோடு, மதம் எல்லாக் காலங்களிலும் மதம் பிடித்தே செயற்படுவது என்பது வரலாற்றின் முடிவு என்றும்” வெளிப்படுத்துகின்றார். இது ஆறுமுக நாவலரது மதச் சாதிய கடும் போக்கை வெளிப்படுத்துவதாகச் சுட்டுகின்றனர். குறிப்பாக சங்க இலக்கியங்களின் உள்ளீடுகள் மதச் சார்பையோ, சாதிய ஏற்றத்தாழ்வையோ ஏற்றுக் கொள்ளாதவை அதுவே தொல் தமிழனின் பண்பாடு (கடவுள் மறுப்பு, சாதி மறுப்பு, கொடை (தானம்) மறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவை) அத்தோடு இச் சங்கப் பாடல்கள் தனித்தமிழாய் (இழிவு மொழி) இருந்ததும் (மணிப்பிரவாளமாய் இல்லாது), இவை மதவாதிகளுக்கு ஏற்புடைய ஒன்றல்லவே! அன்று தனது பெயரைக் கூட ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுக நாவலர் என்றே குறிப்பிட்டும் வந்ததால் இதுவும் ஒரு காரணமாய் இருந்திருக்கலாம் என்கின்றனர் சிலர்.

காந்தி அவர்கள் விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் இராம வணக்கப் பரப்புரை, சாதியம் அழிந்தால் இந்துத்துவம் அழிந்துவிடும் என்ற மன வெளிப்பாடுகளும் எதற்காக?, 75ஆண்டுகளுக்கு முன் ஈ.வெ.ரா, அறிஞர் அண்ணா, கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம், சம்பத் போன்ற சிலரும் கூடி காலையில் “தமிழர் கழகம்” தொடக்கப்பட்டது. ஆனால் கன்னடர், தெலுங்கர் காரணமாய் அன்று மாலையில் அது “திராவிடர் கழகம்”மானது, இப்படி வையாபுரியார், ஆறுமுகநாவலர் மா.பொ.சி, உ.வே.சா. பாரதியார், அண்ணா, கருணாநிதி போன்ற குறைபாடுடைய பலரையும் குறிப்பிடலாம். இதனாலேயே வள்ளுவனாரும்,

குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல் (கு.504) என்றார் போலும்.

7.2.1 மொழிக் காப்பு

ஒரு மொழிக்குக் கட்டாயமாக இலக்கண வரம்பு என்பது ஓர் குளத்திற்கு, நீர்த்தேக்கத்திற்கு அணைக்கட்டு எவ்வளவு முதன்மையானதோ, ஒரு வயலுக்கு வரம்புகள் எவ்வளவு முதன்மை ஆனதோ அதே போன்று ஒரு மொழிக்கான பாதுகாப்பு அரண், வரம்பு அம்மொழியின் இலக்கணமே. அரண் இல்லை என்றால் நாடு வளம் பெறாது. அந்த வகையில் இலக்கண வரம்பு மொழியைப் பாதுகாக்கின்றது. ஒரு நாட்டின் கடல், நில எல்லைகள் ஏன் வரையறை செய்யப்படுகின்றன. அதுவும் நாட்டின் வளங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், வேற்றினத்தாரின் ஊடுருவலைத் தடுத்து நிறுத்து வதற்குமே ஆகும். இந்த வரையறைகள் இல்லை என்றால் வேற்றினத் தாரும், வேற்றின மொழிகளும் உள்ளிட்டு உள்நாட்டு ஆளகையையும், அதன் மொழிகளையும் சிதைத்து விடுகின்றன. இன்று வேற்றின ஊடுருவல் குறைந்திருந்தாலும், அவர்களின் வல் மேலாண்மை சிறிய, வலு, வளம் குன்றிய நாடுகள் மீது செலுத்தப் படுகிறது. அதே வேளை நாட்டிற்குள்ளேயே பெரும் பான்மையினர் சிறுபான்மையியரின் அடிப்படைப்பிறப்பு உரிமைகளைக் கூட பறித்தெடுப்பதற்கு மூர்க்கத்தனத்தோடு செயற்படுகின்றனர்.

பொதுவாக தமிழ்க் குமுகாயம் எல்லாவற்றிற்கும் வாய் பிளப்பவர்களாகவும், தற்குறித்தனத்தோடும் இருப்பதால் பெரும் பான்மை இன அரசுகள் தாம் நினைப்பதை இலகுவாக செயற்படுத்தி விடுகின்றன. மிக அண்மையில் யாழ். பல்கலைக் கழக வளாகத்தில் இருந்த முள்ளிவாய்க்கால் நினைவு நடுகல்லை இரவோடு இரவாக இடித்துத் தரை மட்டமாக்கப் பெற்றது. இச்செயற்பாடு குறித்து நியாயப் படுத்தலும் அரங்கேறியது. உள்ளூர், புலம்பெயர் மக்களின் ஒருமித்த எதிர்ப்பினாலும், சில நாடுகளால், இது மனிதாபிமானமற்ற செயற்பாடு எனச் சுட்டிக்காட்டப் பட்டதாலும் மீண்டும் அந்த இடத்திலேயே முள்ளிவாய்க்கால் நினைவு தூபியைக் கட்ட அடிக்கல் நாட்டப்பட்டுள்ளது வரவேற்கத்தக்க செயற்பாடாகும்.

தமிழ் மாவட்டங்களில் அரசால் பணிக்கமர்த்தப்படும் அலுவலர்கள் மொழிபற்றிச் சிந்திப்பவர்களாய் காணப்படுவது அரிதாகவே உள்ளது. கல்வி, பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சென்ற ஒரு தனி அமைச்சும், திணைக்களமும் உண்டு. இத்திணைக்களம் ஆண்டு தோறும் கலை பண்பாட்டு விழுமியங்களை மேம்படுத்தும் நோக்கமாக பல்துறை சார்ந்த தமிழ் ஆக்கங்களை எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்களிடம்

இருந்து பெற்று, சிறந்த ஆக்கங்களிற்கு பரிசும் கொடுக்கிறது. இவை பைந்திர (பிரதேச)ச் செயலர் பிரிவு, மாவட்டச் செயலர் பிரிவு, மாகாணப் பிரிவென பல பண்பாட்டுப் பேரவைகளை உருவாக்கி தேசிய அளவில் அவற்றின் தரம் நோக்கப்பட்டு பரிசில்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் இப்பரிசில்களை தெரிவு செய்பவர்கள் தமது மதம் சார்ந்து, தாம் பின்பற்றும் மொழிநடை சார்ந்து தெரிவுகளைச் செய்வதால் மொழி முழுமையாய்ப் புறக்கணிக்கப் படுகிறது. கடந்த காலங்களில் பரிசுபெற்ற பல ஆக்கங்கள் வடமொழி, ஆங்கில, கிரந்த எழுத்துக்கள், சொற்களையும், பைந்திர வழக்குக்களையும், கொச்சை வழக்குகளையும் பயன்படுத்தி எழுதப் பெற்றனவாய் உள்ளன. இது மொழியைப் பலவீனப் படுத்துகிறது. பரிசு பெறுபவர் தமது எழுத்து நடை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது என நினைத்து மீண்டும் அதே முறையில் எழுத முயற்சிக்கின்றனர். இப்பரிசு பெறும் நூல்களை வாசிக்கும் ஒருவர் இதே நடைமுறையைப் பின்பற்றத் தூண்டப்படுகிறார். காலப்போக்கில் மொழி சிதைக்கப்படுகிறது. இவையெல்லாம் நீண்டகால ஒட்டத்தில் புது மொழி உருவாக்கத்திற்கு வழிவிடுகின்றது.

பொதுவாக பரிசுத் தெரிவுக்குழு ஆக்கத்தின் மொழிநிலையை நோக்காது உட்பொருளை மட்டும் நோக்குவதாலேயே இத்தவறு பலவேளைகளில் ஏற்படுகிறது. ஒரு இனத்தின், மொழியின் கூறுதான் அதன் பண்பாடு. எனவே இங்கு மொழியே முதன்மைக் காரணியாக நோக்கப்படவேண்டும். மொழியே இனத்தின், பண்பாட்டின் விளைநிலம். அதைச் சிதைக்க இடம் தரலாமோ!. கம்பர் குலோத்துங்க மன்னனுடன் முரண்பட்டு சடையப்ப வள்ளலின் உதவியோடு இராமாயணத்தைத் தொகுக்கின்றார். அங்கே தமிழ் இருக்கிறது, கவிநயம் இருக்கிறது. ஆனால் அதன் உட்பொருள் தமிழனை ஒரு பெண்பித்தனாகக் காட்டி இழிவுபடுத்தும் நிலை. தகுதி வாய்ந்த அனைத்துத் தமிழ் நூல்களும் ஒழுக்கவியலை முதன்மைப் படுத்துவது. உலகில் ஒழுக்கவியல் என்ற பண்பாட்டுக் கூறு தமிழினிடம் மட்டுந்தான் இருக்க, கம்பன் என்ற தற்குறி இராமாயானத்தின் மூலம் ஒட்டுமொத்த தமிழினத்தையே இழிவு செய்திருக்கின்றான்.

இராவணன் யார்? தன் செயற்பாட்டின் மூலம் தமிழனின் ஒழுக்கத்தின் உச்சியை இமயமாய் காட்டியவன். அவன் மாபெரும் வீரன். பஸ்துறை(10மீல்) ஆற்றல் மிக்கவன். எவனோடும் ஒப்பிடமுடியாத ஈடுஇணை அற்றவன், தமிழன். இவை வைதீக வேத

வடமொழியாளருக்குப் பிடிக்குமா என்ன? வடமொழி வால்மீகி இராமாயணம் இதன் அடிப்படை. இன்றுவரை 10வயது தமிழ்ப்பிள்ளையின் நெஞ்சிலும் இராவணன் ஒரு இழிவுப் பிறவியாக பரப்புரை செய்யப் படுகின்றான். கிருட்டிணன் 16000 பெண்களுடன் இலீலை செய்தவர், போதாததற்கு நாரதரைப் பெண்ணாக்கிக் கூடி 60பிள்ளைகளைப் பெற்றவர். இப்பிள்ளைகளின் பெயரில் 60ஆண்டுச்சுழற்சி. இப்பிள்ளைகள் பிறந்த நாள் தமிழரின் ஆண்டுப் பிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. ஆனால் அவர் (கிருட்டிணன்) பரமாத்மாவாம். விரும்பி வந்த சீதையை களங்கப்படுத்தாது வைத்துக் பாதுகாத்தவன் இராவணன். அப்படிப்பட்டவனை, அவனின் உடன் பிறப்புக்களை இழிவு படுத்தி யாக்கப் பெற்றுது தான் இந்த இராமாயணம். ஏனம்(பாத்திரம்) கம்பன், பால் கவிநயம், அதில் விட்ட ஒரு துளி நஞ்சு, தமிழன் இழிவு, இதைத் தமிழன் ஏற்கலாமோ? சிலர் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ செய்யும் தவறு நீண்டகால தொடர்நிலையில் எப்படியான இழிவை, இடரை ஏற்படுத்து மென்பதை உணர்வில்லாத தமிழன் உணரமாட்டான் தான் இதை நீதிவெண்பாச் செய்யுள் 74 சற்றுப் புரியும்படியாக விளக்குகின்றது.

நன்றறியாத தீயோர்க்கு இடம் கொடுத்த நல்லோர்க்கும் துன்றுகிளைக்கும் துயர்சேரும் - குன்றிடத்தில் பின்னிரவில் வந்தகரும்பிள்ளைக்கு இடம்கொடுத்த அன்ன முதல்பட்டது போல்.

அதாவது செங்குத்தான மலை உச்சியில் அரச அன்னம் தன்னினத்துடன் கூடி வாழ்கிறது. ஒரு நாள் நடுவிரவில் ஒரு காகம் மழையில் நனைந்து வந்து தங்க இடம் கேட்கிறது. அரச அன்னமும் உடன்படுகிறது. அடுத்த நாள் காலை காகம் பறந்து சென்றுவிடுகிறது. ஆனால் அது அன்றிரவு இட்ட எச்சத்திலிருந்து ஒரு ஆலமரம் வளர்ந்து படர்ந்து விரிகின்றது. அதன் கிளைகளிலிருந்து விழுதுவிட்டு நிலத்தைத் தொடுகிறது. இக்காலப் பகுதியில் அன்ன இனமும் பல்கிப் பெருகுகின்றது. இந்த விழுதின் வழியாக வேடன் ஒருவன் ஏறி மலையுச்சிக்குச் சென்று கண்ணி வைத்து அன்னப் பறவைகளைப் பிடிக்கின்றான். காலப் போக்கில் அன்ன இனமும் முற்றாக அழிக்கப்பட்டு விடுகிறது. அன்று அரச அன்னம் விட்ட தவறு அந்த இனமே அழிந்துபோக அடிக்கோலியது. இதுவே கடந்த 4000ஆண்டுத் தமிழரின் வாழ்வியலாகும். கி.பி. 12, 13ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் இசுலாமியர் இந்தியா மீது படை எடுத்து வந்து கைப்பற்றிக்

கொண்டனர். திப்பு சுல்தான் தமிழ் நாட்டில் தனது படைவீரர் 600பேருடன் நுழைந்தபோது வீதியின் இருமருங்கிலும் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் வேடிக்கையாகப் பார்த்து நின்றார்களாம். அவர்கள் ஒவ்வொரு கல்லெடுத்து அடித்திருந்தாலே தங்கள் படை நிலைகுலைந்து ஓடி இருக்கும் என்பார். இதுதான் வேற்றினத்ததார் சிந்துவெளிக் கரையிலும், இலங்கையின் வடமேற்குக் கரையிலும் உள்ளிட்டபோது நடந்தேறியது.

மொழியுழிந்தால் இனமழியும், இனமழிந்தால் நாடில்லை. எனவே ஒவ்வொரு தமிழரும் தம் மொழியைக் காக்க எல்லா வழிகளிலும், எல்லா நிலைகளிலும் முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் மேற்குறித்த பாடலின் பொருளாகும். இலங்கைக்கு வந்த இசுலாமியரும், மகத நாட்டு விசயனும் தோழர்களும், தம் பெண்டு, பிள்ளைகளோடு வந்தவர்களல்ல. இங்கிருந்த பெண்களை, இந்தியத் தென் தமிழ்நாட்டுப் பெண்களை வருவித்து மணந்து கொண்டவர்கள். இதன் காரணமாய் அவர்கள் பல்கிப்பெருகினார்கள். தமிழர் இனம்(உணர்வுள்ள) ஒடுக்கப்பட்டு, கூனிக்குறுகி, இன்று இந்த நிலைக்கு ஆளாகியுள்ளது. (அன்ன முதல் பட்டது போல்). சில வேளைகளில் சிலரின் பார்வையில் இச்செய்யுள் குறித்த கூற்றுக்களுக்குப் பொருத்தப்பாடு அற்றதாய் நோக்கப்படலாம். ஆனால் வள்ளுவனார் இவற்றிற்கெல்லாம் நுண்பொருளை, உண்மைப் பொருளை, மெய்ப் பொருளை தேடுங்கள், காணுங்கள் என்பார்.

7.2.2.தமிழரின் உலகம் தழுவிய பண்பாடு

தமிழர் தம் பண்பாட்டு உயர்நிலையை, நாகரீக மேம்பாட்டை தம் நூல்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தி “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற “கணியன் பூங்குன்றனார்” இன் கருத்தியலை முன்னிறுத்தி நூல்கள் யாத்தார்கள். திருக்குறளில் “ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு” என்றும், திருமுருகாற்றுப்படையில் “உலகம் உவப்ப” என நக்கீரரும், “உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கரிய” என பெரியதொன்மம் (புராணம்) தந்த சேக்கிழாரும், “உலகம் யாவையும்” எனக் கம்பர் தமது இராமாயணத்திலும் கூறுபவற்றை நோக்கிப் பார்த்தால் தமிழரின் உலகம் நோக்கிய பரந்துபட்ட கண்ணோட்டத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். உலக மொழிகளில் எல்லாத் துறைகளுக்கும் நூல்கள் யாக்கப் பெற்றிருந்தாலும் அவர்களால் தவிர்க்கப்பட்ட ஒழுக்க வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டே தமிழ்நூல்கள் யாக்கப்

பெற்றன. இது தமிழரின் பண்பின், நாகரிகத்தின், உயிர் இரக்கத்தின், அன்பின் உச்சியைத் தொட்டுக் காட்டுவதாய் உள்ளது என்பது பல பன்மொழி அறிஞர்களின் கருத்தாயுள்ளது. ஆங்கில, அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளைப் பொறுத்த வரையில் ஒழுக்கவியல் என்ற ஒன்றில்லை, எனவே அவர்கள் மாக்களாக (விலங்குகளாக) வாழ்முடியும், கட்டுப்பாடுகளில்லை பால்வேறுபாடு இன்றி திருமணமும் செய்யலாம் என்கிறது அவர்களின் அரசுகள்.

“அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு” என்ற குறள் வாக்கு உயிரிரக்க இலக்கணத்திற்கு போதுமானதாகும். தமிழனின் ஒழுக்கவியலுக்கும் இலக்கணம் தருவது தமிழின் பொன் குவியல் தொல்காப்பியமாகும். இன்று தமிழ்மொழி செம்மொழியாக, உயர் மொழியாக, தனித்தன்மை மிக்க மொழியாக, எந்த மொழியின் கூட்டுமில்லாது தனித்தியங்க வல்லதாக, இயற்கைமொழியாக, வரலாற்று எல்லைகளைத் தாண்டி இயங்கிக்கொண்டு இருப்பதற்கும் காரணம் அதன் பிறழ்ச்சியில்லா இலக்கண வரம்பே என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாய் துலங்கும். தமிழ்மொழி, தமிழினம் நிலைக்க வேண்டுமாயின் அதற்கு எல்லை தமிழ் இலக்கணம் தான் என்பதை ஒவ்வொரு தமிழனும் உணர்ந்து செயற்படவேண்டும். அதுதான் அவனின் தலையாய கடமை.

7.3.0 தமிழன் உள்வீட்டு இன்பியல், துன்பியல், கோயில் நிகழ்வுகளை தமிழில் மட்டும் நடத்தல்.

பொதுவாக தமிழர்களில் 80 மேற்பட்ட விழுக்காட்டினர் இந்துக்களாகவே உள்ளனர். உலகின் பெருமதங்களைப் பின்பற்றுகின்ற (பௌத்தம், கிறீத்தவம் போன்ற) மக்களின் தாய்மொழியிலேயே மேற்குறித்த அனைத்து நிகழ்வுகளும் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் இந்துமதத்தினர் மட்டுமே எவருக்கும் புரியாத, அதைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட ஒருவர் தன்னும் உலகில் இல்லாத, அழிந்துபோன ஒருமொழியில் தம் நிகழ்வுகளை இன்று வரை நடத்துகின்றனர். அன்று இந்துத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்ட அரச ஆட்சியின் கீழ் பிராமணர்கள் ஒலிக்கும் உச்சரிப்புக்களை இரைச்சல்களை காது கொடுத்துக் கேட்கும் சூத்திரரான தமிழர்களின் காதுகளில் ஈயம்காச்சி ஊற்றப்பட்டதாகவும், இன்னும் சிலருக்கு சுடுகோல் உள்நுழைக்கப் பெற்றதாவும் கூறப்படுகிறது. இன்று அம்மொழி சூத்திரருக்கு புரியா தென்பதால் அக்கொடுஞ் செயலை நிறுத்திவிட்டனர் போலும். பல இந்துத் தலைவர்கள் மேடை

ஏறிவிட்டால் தங்களைச் சைவரென்கின்றனர். போதாததற்கு சைவமும் தமிழும் தமிழனின் இரண்டு கண்கள் என்றும் கரடி விடுகின்றனர். கண்ணப்பரின் இரண்டு கண்களும் தோண்டப் பட்டதோடு சைவமும் தமிழும் போய் இந்துவும் சமற்கிருதமும் அதை நிரப்பிக் கொண்டுள்ளது என்பது தானே உண்மை.

இந்நிகழ்வுகளில் நிகழ்த்தப்படும் கரண (சடங்கு) முறைகளும், இதற்குக் கூறப்படும் தமிழன் ஒழுக்கவியல் முரண் தொன்மங்களும் (இவை இன்னொரு தலைப்பில் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளது) ஏற்புடையதாய் இல்லை. இங்கே வெளிப்படையாய் தெரியும் உண்மை என்னவென்றால் தமிழர்கள் வணங்கும் தெய்வங்கள் எல்லாமே வடநாட்டு இந்து (வைதீக)க் கடவுளர் என்பதால் அவர்களுக்கு வடமொழி சமற்கிருதம் தானே புரியும் மொழியாய் இருக்கும். தேவார, திருவாசக, திருப்புகழ், திருப்பல்பாண்டு, திருவாய் மொழி, பட்டினத்தார், அருண கிரிநாதர் போன்றோரின் பாடல்களைப் பாடி என்ன பயன்?. இவை அவர்களுக்குப் புரியப்போவதில்லை. தமிழர்களின் வேண்டுதல்களும் தமிழாய் இருப்பதால் எந்த பலனும் கிடைக்காது. எனவே தமிழர்கள் மூன்று காலென்று முரண்டு பிடிக்காது இரண்டு, நாலு, கால்கள் என்று தெரிந்து, விளங்கி, புரிந்து செயற்பட வேண்டும்.

7.3.1. கோயில்களில் தாய்மொழியில் வழிபாடு.

தமிழர் கோயில்களில் தமிழிலேயே வழிபாடு நடத்தப்படுதல் வேண்டும். உலக சமயங்கள் பலவற்றின் வழிபாடுகள் அச் சமயங்களைப் பின்பற்றும் மக்களின் மொழிகளிலேயே நடத்தப் படுகிறது. கடவுள் என்பது எமது ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு மறைபொருள். அந்த ஆற்றலுக்கு நாடு, இனம், மொழியென்று ஒன்றில்லை என்பதுதான் இன்றைய நடப்பியல் (யதார்த்தம்). சமயம் என்பது மக்களை நல்வழிப் படுத்தவும், அவர்களின் உடல், உள இன்னல்களை ஆற்றுப் படுத்தவே கட்டமைக்கப் பெற்றது. மாந்தனுக்காக கடவுள், சமயம் உருவாக்கப்பட்டதே அன்றி மதத்திற்காக (கடவுளுக்காக) மாந்தன் தோன்றவில்லை என்பதை ஒவ்வொரு மாந்தப் பிறவியும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். தோற்றம் பெற்ற விலங்குகளைக் கூட மாந்தன் வழிபடும் (போற்றும், புகழும்) பழக்கத்தைத் தொன்று தொட்டு வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளான். இதில் மாந்தனின் உயிருக்கு உலைவைக்கும் விலங்குகளும், அவன் உடல் வளர்ச்சிக்கு உதவும் விலங்குகளும் அடங்கும். இவற்றில்

குறிப்பாக பாம்பை, ஆ(பசு)வை, எருதை, தொல்பழங்காலம் தொட்டும், இன்று சீதைக்கு உதவிய குரங்கை (அநுமானை- ஆஞ்சநேயனாம்) கடவுளராக்கியும் வழிபடுகின்றனர். தமிழர்கள் மரங்களை வேம்பு, ஆல், அரசு, அறுகம் புல்லு போன்றனவற்றையும் அவற்றின் மருத்துவக் குணம்நோக்கிப் போற்றினர்.

தொல்தமிழர் மீ மிகப் பழங்காலத்தில் சூரியனை, திங்களை (நிலா), தீயை வணங்கினர். இவற்றைப் போற்றியதற்குக் காரணம் அவை தொடர்ந்த ஒளியை, வெளிச்சத்தையும் (இருட்டின்றி), அவனுக்கு மனத்தில் ஏற்பட்ட பயத்தைப் போக்கிய காரணமாகவும் அதைச் செய்தான். காலப்போக்கில் உலகின் அத்தனை நடப்பிற்கும் சூரியனே காரணமாய் இருந்ததால் அவன் அச்சூரியனை (நூயிறை) தனது முழுமுதலாகப் போற்றி மகிழ்ந்தான் எனலாம். தெற்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு ஆசியாவை, கிழக்கு ஆபிரிக்காவை உள்ளடக்கிய பகுதியே இயற்கைச் சமநிலை கொண்ட பகுதியாகவும் மாறாத் தோற்றத்தோடு வாழ்விற்கு உகந்ததாகவும் இருந்ததால் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் தொல்மாந்தன் தொடர்ந்து நிலைத்து வாழுமுடிந்தது.

இயல்பாகவே மாந்தன் சிந்திக்கும் ஆற்றலும், தேடலும் மிக்கவனாகவே இருந்து இருக்கின்றான். அவன் நாகரிகமும், பண்பும் உடையவனாக வளர்ந்தபோது அவனிடம் மதம் என்ற ஒன்று இருந்திருக்கவில்லை. பற்று, பக்தி என்பவற்றை ஏற்பவனாகவும் இருந்து இருக்கவில்லை. இதை தமிழனின் தொல் இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் ஐயம்திரிபற வெளிப்படுத்தும். அன்று மதம், வழிபாடு என்று ஒன்று இருந்து இருக்குமானால் கட்டாயமாக அதற்கான நூல்கள் வெளிப் பட்டுத் தானே இருக்கவேண்டும். கி.மு - கி.பி இல் நூல் வடிவம் பெற்ற இருக்குவேதம் சிந்துவெளித் தொல் குடியினரை வேள்வி செய்யாதவர், கொடை வழங்காதவர், கொலை செய்யாதவர் போன்ற அவர்களின் நற்குணங்கள் பற்றிப் பேசுகிறது. சிந்துவெளி அகழ்வின் போது ஒரு கொலைக் கருவி தன்னும் இருந்ததாக இதுவரை எதுவித தடயங்களோ, சான்றுகளோ இல்லை.

சிந்து வெளியில் உள்ளிட்ட அநாகரிக, விலங்காண்டிகளாலேயே இந்த மதமென்னும் கோட்பாடு தொல்குடியினரை எத்திப் பிழைப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது எனலாம். கி.மு 2000ஆண்டுகளின் முன் பயன்படுத்தப்பட்ட பல பொருட்களின் தடயங்கள் அரப்பா, மொகஞ்சாதரோ, சிந்துவெளியின் அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப் பட்டதாயினும் கொலைக் கருவிகளோ, மத அடையாளங்களை

வெளிப்படுத்தும் சான்றுகளோ கிடைக்கவில்லை. அங்கு நாகரிக உச்சியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த தொல்குடி தமிழர்களிடம் இருந்த மொழி, நாகரிகக் கூறுகளை வந்தேறிகள் தமதாக்கிக் கொண்டனர். கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு தமிழ் அசோகப் பிராமியை அடியொற்றி, கி.பி அளவில் தமிழ் தழுவிய வரிவடிவத்தில் செயற்கை மொழிகளை உண்டுபண்ணினர். மதம் என்ற போர்வையில் தம்மை தேவர்களென்றும், தமது மொழி தேவமொழி என்றும் ஆக்கிக்கொண்டனர். தமிழ்மொழியை இழிவு(நீசமொழி) மொழியாக்கி தமிழனை (சூத்திரன்) தீண்டத்தகாதவன் ஆக்கும் சாதியக் கொடுமையை (வார்ணாசிரம) கட்டவிழ்த்து விட்டனர், தமிழனின் வளங்களை, பதவிகளைப் பறித்துக் கொண்டும், மதத்தை (வைதீகம்) முன்னிறுத்திச் செயற்பட்டதனால் உருவாகியதே இந்த வைதீக மதத்தின் மேலாண்மையும், அவர்களின் கடவுளரின் மேலாண்மையும் ஆகும்.

வடமொழியாளரின் தமிழ்நாட்டு ஊடுருவலும், அவர்கள் சார்ந்த அரசும், ஆட்சியும், அவர்களின் வடமொழிசார்ந்த மதங்களான பௌத்தம், சமணம், வைதீகம், கொடுஞ் சிவனியம் (கபாலிகர், காளமுகர், பாசுபதர்--இதுவும் வடநாட்டு வரவே) போன்றவையும், தமிழனையும், அவன் மொழியையும், பண்பாட்டையும், ஒழுக்க வியலையும். கீழ்நிலைப்படுத்தியது. தமிழ் மக்கள் இவர்களுக்கு பெரியளவிலான ஒத்துழைப்பு வழங்கவில்லை. காரவேலனை (கி.மு 165) தொடர்ந்து மநுநெறி புசியமித்திரனும் பின் களப்பிரர், இவர்கள் காலத்தில் பௌத்தம், சமணம், ஆசீவகம் போன்ற மதங்கள் தளைத்தோங்கின.

களப்பிரர்களின் 300 ஆண்டுகால ஆட்சியிலே தமிழர்களைத் தலை நிமிர் வைத்த, உலகின் உயர் காப்பியங்களான இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரம், சீத்தலைச் சாத்தனாரின் மணிமேகலை, பெருந்தேவனாரின் சீவகசிந்தாமனியும், வளையாபதியும், குண்டல கேசியும் தமிழ் சமண, பௌத்த மதத்தினரால் யாத்து தமிழனுக்கு வழங்கப் பெற்ற ஈடுணையற்ற ஐம்பெருங் காப்பியங்களாகும். இவர்களை தொடர்ந்து பல்லவர், அடுத்துக் கலப்புச் சோழரும், பாண்டியரும், நாயக்கர்களுமான வடுக்கரளின் ஆட்சி வல்லாண்மையின் அடக்கு முறையின் கீழ் வைதீகம் தளைத் தோங்கியது. அவர்களின் சாதியமும் (வர்ணாச்சிரம), வடமொழி, பாகதம் (பிராகிருதம், பாளி, மாகதி போன்ற), சமற்கிருதம், கிரந்தம் போன்ற மொழிகளும் (மணிப்பவள அல்லது மணிப்பிரவள) தமிழர் நடுவில் திணிக்கப்பட்டது.

பல்லவர் காலத்தில் கொடுஞ் சிவனியர்களான நாயன்மார் அப்பர் (கபாலிகர்), சம்பந்தர் (காளமுகர்) போன்றோர் தமிழர்களைத் தம்பக்கம் இழுக்கவும், வைதீகப் பிராமணியத்துடன் இணைந்து பிராமணியத் தகுதியைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்கோடும் தமிழைக் கேடயமாகவும், கருவி (ஆயுதம்)யாகவும் எடுத்து ஆசீவக, பௌத்த, சமண மதங்களை தமிழ்நாட்டில் இருந்து விரட்டவும், அப்பர் காலத்தில் பழையாறில் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஆசீவகர் கொல்லப்பட்டும் (குணாவின் வள்ளுவப் பாரிப்பாரியம்-ப.162), சம்பந்தர் காலத்தில் (கி.பி.7,8,ஆம்.நா.ஆ) எண்ணாயிரம் சமணர்கள் கழுவினும், கற்காணத்திலும் இடப்பட்டு கொடுரமாக கொலை செய்யப் பட்டனர் (வள்ளுவப் பாரிப்பாரியம் ப.168). எஞ்சியிருந்தோரும் ஓடஓட விரட்டப்பட்டனர்.

இச்சமண சமயத்ததார் யாத்த ஆயிரக் கணக்கான பணுவல்களில் பாண்டிய அரசனொருவனால் தீயிலிட்டும் (இதற்குப் போகிப் பண்டிகையாம்), ஆற்றில் இட்டும் (ஆடிப்பெருக்கில் இடல்) அழிக்கப் பட்டவை போக எஞ்சியவையே இன்று காணப்படும் நாலடியாராகும். அன்று பௌத்தத் தலைமையகம் காஞ்சிபுரத்திலேயே இருந்தது. அங்கிருந்த பௌத்தப் பள்ளிகளும் தரைமட்டம் ஆக்கப்பட்டன. இன்று காஞ்சி புரத்தில் உள்ள காஞ்சி காமாட்சி கோயில் முன்பு பௌத்தர்களின் தாரதேவியின் கோயிலாயிருந்தது (பௌத்தமும் தமிழும், மயிலை சீனி. வெங்கடசாமி) என்பர். நாகர்கோயில் பௌத்தப் பள்ளியில் இருந்த பொன்னாலான புத்தர் சிலையைக் கடத்தி அதை விறரே திருச்சி திருவரங்கக் கோயில் கட்டப்பட்டதாம் (ஆய்வுக்குரியது). இக்காலப் பகுதியிலேயே ஆதிசங்கரரின் அத்தைத் தலையெடுத்தது (விரிக்க நீளும்). பௌத்தம், சமணம், ஆசீவகம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து விரட்டப்பட்டு வைதீகம் தளைத்தது.

வடநாட்டு வைதீகக் கடவுளான விநாயகர், சுப்பிரமணியர், தெய்வானை, துர்க்கை, சரசுவதி, இலட்சுமி, அநுமான் கிருட்ணன் போன்ற பல கடவுளரும் உள்வாங்கப்பட்டு சிவனுக்கு இருந்த முத்தொழில்களான படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் பறிக்கப்பட்டு, பிரிக்கப்பட்டு, வடநாட்டு பிரம்மாவிற்கு படைத்தலும், கிருட்ணனுக்கு காத்தலும், உருத்திரனுக்கு (சிவன்) அழித்தலும், வழங்கப்பட்டது. சுப்பிரமணியனுள் முருகனையும், துர்க்கையுள் கொற்றவையைப் (அம்மன்) புதைத்து, தெய்வானை என்ற பெண்ணை சுப்பிரமணியனின் இரண்டாம் மனைவியாக்கியும், போதாதற்கு சிறீராமன், அநுமானையும் உட்படுத்தியும் உள்ளனர். தமிழன் ஒழுக்கவியலுக்கு முரணான

தொன்மங்களைத் தொகுத்து தமிழன் தலையில் கட்டினர். அதன்பின் தொடர்ந்த இசுலாமியரின் படையெடுப்பும், குறையாடலும் அரங்கேறியது. கி.பி.16ஆம் நூ.ஆ.தொடக்கத்தில் ஐரோப்பியரான போர்த்துக்கேயர், இடச்சுக்கார், ஆங்கிலேயரின் இந்திய, இலங்கை மண்ணில் உள்ளீடும் ஆட்சியும். வேற்றினத்தார் ஆட்சியின் பின் கி.பி.20ஆம் நூ.ஆ. நடுப் பகுதியில் இந்தியா, இலங்கையின் பெரும் பாண்மையனருக்கு விடுதலை வழங்கி இந்நாடுகளின் சிறுபான்மையினரை அவர்களின் அடிமைகளாக்கிச் சென்றனர் அந்நிய ஆட்சியர். தமிழ் நாட்டில் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட திராவிடர் (தெலுங்கர்) ஆட்சியிலும் தமிழன் ஒடுக்குதலில் எந்த மாற்றமும் கிடைக்கவில்லை.

ம.கோ. (எம்.யீ.ஆர்) இராமச்சந்திரன் தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சராய் இருந்தபோது கோவில் பூசைகள் தமிழில் நடைபெறவேண்டும் என தமிழர்கள் முறையிட்டபோது இது பற்றி ஆராய்ப்பட முதலமைச்சரால் ஒரு குழு அமர்த்தப்பட்டு, அக்குழுவும் கோவில் பூசைகள் தமிழில் நடத்தப்படலாம் என பரிந்துரை செய்தது. ஆனால் தன்னை தமிழன்(தன்மானம், தன்னுணர்வு இல்லாதவன்) என்று கூறிக்கொண்டு உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தது. அங்கு, அது கடவுளுக்கு விளங்கும் மொழி சமற்கிருதம் தானென்று வாதாடியது. அந்தளவேடு அது நின்றவிட்டது. இன்றுவரை தமிழனுக்குப் புரியாத அந்த வடவர் மொழியிலேயே பூசைகள். தமிழன் வாய்பார்த்து, வாய் பிளந்து நிற்கின்றான். அண்மையிலே இணுவிலிலே ஒரு சிவன் கோவில் அமைக்கப் பெற்று தமிழில் கரணங்கள் ஒதி வழிபாடு நடைபெறுகிறது. ஆனாலும் அடிமைத் தனமும், தாழ்வுணர்ச்சியும் சாதிய வெறியும் கொண்டவர்கள் ஏற்பார்களா? இந்த நடைமுறையை எல்லாத் தமிழர் கோவில்களிலும் நடைபெற தன்மான உணர்வு உள்ளவர்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் தற்போது தமிழில் வழிபாடு, கோயில் குடமுழுக்கு (கும்பாபிசேகம்) நிகழ்வுகளை சிவாச்சாரியார் மு.பெ. சத்திவேல் முருகனார் முன்னின்று நடத்தி வருகின்றார். அண்மையில் தஞ்சாவூர் பெருவுடையார் கோயிலின் குடமுழுக்கு தமிழில் இவரால் நடத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது அன்னைத் தமிழுக்கு இடப்பட்ட விலங்கு டைப்பு என்று பெருமைப்படலாம். இவை தமிழர்கோயில் அனைத்திலும் தொடரப்பட வேண்டும்.

எல்லாத் தகைமையும் உள்ள உலகின் முதன்மொழி, உயர்மொழி, செம்மொழி; அவர்கள் கூறுவதுபோல் இழிவு மொழியல்ல என்பதை

தன்மானத் தமிழர்கள் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும். இது தமிழன் பிறப்புரிமையும், அடிப்படை உரிமையும், அவனின் தேசியமும் கூட. தமிழர் கோயில் (வைதீகக்கடவுள்) களில் குடமுழுக்கு, பெரு திரு விழாக்களுக்கு விளம்பல்கள் (நிகழ்ச்சி நிரல்) அச்சிடும்போது அதில் காணப்படும் எழுத்துக்கள், சொற்கள், கிரந்தம், வட மொழியாகவே இருக்கும். இது பலருக்கு விளங்குவதில்லை. இதைப் பார்ப்பவர்களும் மூளைச் சலவைக்கு உள்ளானவர்கள். தம் மொழி, பண்பாடு, வரலாறு என்ன வென்று தெரியாதவர்கள் தானே. உண்டு, உடுத்து, உழைத்து (பிழைபட), மகிழ்வாய் (உல்லாசமாக) காலத்தைக் கழித்து விட்டால் அவர்களுக்குப் போதும். இதுவே இன்றைய வாழ்வு. இன்று வரையில் தமிழ் கடவுள் பெயர் (முருகன், பிள்ளையார் போன்ற) சொல்லி ஒரு பூ தன்னும் சாற்றியது கிடையாது.

தம்முள் புரையோடியுள்ள அழுக்குகளை நீக்காது மாற்றானுடன் முரண்படுவது ஏற்புடையதல்ல. வடமொழியும், ஆங்கிலமும் தமிழ் மொழியை நாறடிக்கலாம் என்றால் சிங்களமும் அதனுடன் சேரட்டுமே. பௌத்த மதத்தை எடுத்துப்பாருங்கள் இந்தியாவில், இலங்கையில், பர்மாவில் (மியன்மார்), தாய்லாந்து, கம்போடியா, சீனா, கொரியா, யப்பான் போன்ற பல நாடுகளுக்கு இம்மதம் புத்தர் பரப்புரை செய்த மாகதி (பாளி) மொழியிலும், புத்தரின் மறைவுக்குப்பின் புத்த மெய்யியல் தேரவாத (சனயான) மாகவும், இதை ஒருமதமாக்கும் நோக்கோடு மகாயான (வைதுல்ய)ம் என்ற பிரிவு சமற்கிருதத்துடனும் தான் கொண்டு சென்று பரப்பப்பட்டது. ஆனால் அந்நாட்டினர் மொழியுணர்வு, நாட்டுணர்வு, இன உணர்வு உள்ளவர்கள் என்ற காரணத்தினால் தம் மொழியையே மத மொழியாக்கித், தேசிய மதமாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். கிரீத்தவத்தைப் பாருங்கள், உலகம் பூராகவும் அம்மதத்தைப் பின்பற்றும் மக்களின் தாய் மொழியில் அத்தனை வழிபாடுகளும் நடைபெறுகின்றது. அது மாத்திரம் அல்லாமல் எவரும் அம்மதங்களின் குருவாக முடியும். பெண்களுக்கும் கூட அத்தகுதிகள் (மதகுரு) வழங்கப்பட்டுள்ளது. தமிழரினத்தால் ஏன் இதைப்புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தன்விரலே தன்கண்ணைக் குத்தும் நிலைதான் இதுவா?

“நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக்

குலத்தின்கண் ஐயப் படும்”

(கு.958)

என்பார் உலக வாழ்வியல் மெய்யியல் தந்த வள்ளுவனார். அதாவது உலகில் பிறந்த ஒருவனுக்கு தன் மொழியில், இனத்தில், நாட்டில் பற்றில்லை (நாரின்மை) என்றால் அவனது பிறப்பு ஐயப்பாட்டிற்கு உரியதென்கின்றார். இக்குறளின்படி இன்றுள்ள தமிழரின் பிறப்பு ஐயப்பாட்டிற்கு உரியதா???

7.3.2. இன்பியல்:

பொதுவாக தமிழன் உள்வீட்டு நிகழ்வுகள் என்று கூறும்போது குழந்தை பிறந்து முதல் மாத முடிவு விழா, பெண்பிள்ளைகளின் பூப்பு நன்னீராட்டு விழா, அதன்பின் பிறந்தநாள் விழா, இல்லற இணைவு (திருமணம்) விழா, புதுமனைப் புகுவிழா போன்ற விழாக்கள் பொதுவாக குடும்ப நிலைக்கு ஏற்றவாறாக நடத்தப்படுகின்றன. இதில் பிறந்தநாள் தவிர்ந்த ஏனைய நிகழ்வுகளில் இந்து (வைதீக) மதம் சார்ந்த மதக்குரவர் வருகை தந்து துடக்கு (தீட்டு)க்கழிப்பு அவர் தலைமையில் புரியாத மொழியில் நிகழ்வுகள் நடைபெறும். இந்த விழாக்கள் தமிழன் வீட்டில், உறவுகளோடு, நண்பர்களோடு, அயலவர்களோடு கொண்டாடப்படும் விழாக்கள். இவ் விழாக்கள் இவ்வனைவரையும் இன்பத்தில் ஆழ்த்துகின்ற விழா. இந்த விழாவிலே உன்னை அடையாளப் படுத்துகின்ற மொழி, அதன் பண்பாடு, அதன் ஒழுக்கம், அதன் நாகரீகம் போன்ற பல கூறுகளையும் அது வெளிப்படுத்துவதாய் இருக்க வேண்டும். இதில் தன் மொழியை, அதன் பண்பாட்டு, ஒழுக்க விழுமியங்கள் அடையாளப் படுத்தவில்லை என்றால் வேறு எங்குதான் அதை வெளிப்படுத்த முடியும்.

ஒரு இல்லற இணைவு விழாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; இவ்விழா திருமணம் செய்யவுள்ள மணமகன் மணமகளை, அவர்தம் பெற்றோரை, அவர் தம் உடன் பிறப்புக்களை, உறவுகளை, அயலவர்களை, நண்பர்களை, ஏன் அந்த ஊரையே இன்பக் களிப்பில் ஆழ்த்துகின்ற இன்பவிழா. இந்த விழாவில் கலந்து கொள்ளும் 98 விழுக்காட்டினர் தமிழர்களே. இவ்விழாவிலே உன் தாய் மொழிக்கு இடமில்லை என்றால் அதைவிட கீழ்த்தரமான (தன்மானம் கெட்ட) ஒரு செயல் இருக்க முடியுமா? உன் தாய் மொழி அந்தளவிற்கு கீழ்த்தரமான இழிவு மொழியா? சிந்தித்துப் பாருங்கள்! இத்திருமண, பூப்பு நன்னீராட்டு விழாவிற்கு அழைப்பிதழ் அடிக்கின்றனர். அதில் ஒரு பக்கம் முற்றுமுழுதாக ஆங்கிலத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகின்றது. அடுத்த பக்கம் ஒரு சில எழுத்துக்களை மட்டும் தமிழிற்கு

விட்டு(இன்னும் சிலகாலம் போனால் இவ் எழுத்துக்களையும் கிரந்த எழுத்தென்பர்). ஏனைய சொற்களும், எழுத்துக்களும் வடமொழி, சங்கத (சமற்கருத) மாயும், கிரந்த எழுத்துக்களுமாய் உள்ளது.

இலக்கியத்திற்கு மீயுயர் உலகப் பரிசை (நோபிள்)ப் பெற்ற உலக சமத்துவத்திற்காய் உலகம் தழுவிய சாதி, மத, நிற, மொழி, நாடு வேறுபாடற்ற ஒரு உலகைப் படைக்க விரும்பி சாந்தி நிகேதன், விசுவபாரதி குருகுலங்கள் அமைத்து “சிரிப்பை விடு அழுகையை நேசி” என்ற கபிர்தாசின் கூற்றுக் கிணங்க, பிற்படுத்தப் பெற்ற இளம் குமுகாயத்திற்காகவே தன்னை ஈகம் செய்த கீதாஞ்சலிப் புகழ் வங்கத்து கவிஞர், இருநாட்டுத் தேசிய பாடல்களை பாடிய (இந்தி, வங்கம்) இரவீந்திரநாத் தாகூர் அவர்கள் தமிழர் பற்றிக் கூறும்போது “உலகின் பல உயர்ந்த இலக்கியங்களையும், காப்பியங்களையும் தமிழரினம் கொண்டிருந்தும் அவற்றைப் புறக்கணித்து வேற்று மொழிகளுக்கு தம்மைக் கீழ்ப்படுத்தும் தமிழினம் போல் உலகில் வேறோரினம் இல்லை” என்பார். யார் தான் சொல்லி என்ன பயன்? அவன் மாறப் போவது இல்லை என்று முடிவெடுத்து எல்லோரும் ஒதுங்கி விடமாட்டார்கள். தம்மை ஈகையாக்கி (தன் மொழி, தன் இனம், நாட்டிற்காக) சிலர் தோன்றிக்கொண்டே இருக்கத்தான் செய்வார்கள். அது தன் உணர்வின், தன்மானத்தின், தன் உரிமையின் வெளிப்பாடு.

7.3.2.1. இந்துத் திருமணம்:

இது தமிழ்த் திருமணம் அல்ல. இத் திருமணங்கள் எல்லாமே வடமொழி, சமற்கிருத வழித் திருமணங்களாகவே நடத்தப்படுகின்றன. அங்கு சொல்லப்படுகின்ற கரண முறைகளும் பெண்ணை இழிவு படுத்தி, அச்சுறுத்துபவையாகவே உள்ளன. குறிப்பாக அம்மி மிதித்தல், அருந்ததி காட்டல், தீவலம் வருதல் போன்ற கரணங்கள் தமிழன் ஒழுக்கவியலுக்கும், 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சங்ககால நடைமுறைகளுக்கும் முரணானவையே.

7.3.2.1.1. அம்மி மிதித்தல்:

அம்மி என்பது ஆவுடையப்பனை (ஒளி = ஆற்றல் = மாதொருபாகன், =சிவன்சக்தி)நினைவுகூறுவதாகவும், தெய்வநிலை பொருந்தியதாகவும் உள்ளது. 60 ஆண்டுகளிற்கு முன், மகப்பேறு கிடைத்த பின் அவர்க்கான உணவுகள் இந்த அம்மி அரையலின் மூலமாகவே

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

தயாரிக்கப்பட்டது. அன்று சிறுவர்களோ, வளர்ந்தவர்களோ இந்த அம்மியின் மேல், உரல் உலக்கையின் மேல் கால் வைக்க முடியாது. வைத்தால் தண்டனைதான். கார்த்திகை விளக்கீடு, தீபாவளித் திருநாட்கள் என்றால் இவற்றின் மேல் சுட்டி வைத்து ஒளியேற்றுவார்கள். ஆனால் அப்படியாக ஒரு தெய்வ நிலையுள்ள (புனிதமான), அம்மியில் மணமகள் தன் காலை வைக்க அவளுக்கு மணமகன் மெட்டி அணிவிக்கின்றார். இது ஏற்புடைய ஒன்றல்ல. இச்சடங்கிற்கு கூறப்படும் தொன்ம (புராண)க் கதையையும் உற்று நோக்குவது பொருத்தமான ஒன்றாகும்.

கௌதம முனிவரின் மனைவியார் அகலிகை மிக அழகானவர். அதிகாலையிலேயே முனிவர் ஆற்றுக்கு நீராடச் சென்று வந்து தனது தியானத்தை தொடங்குவது வழக்கமாயிருந்தது. ஒருமுறை தேவர்களின் தலைவனாகிய இந்திரன் அகலிகையைக் கண்டதால் அவள் அழகில் மயங்கி விட்டானாம்; எனவே ஒருநாள் காலை இந்திரன் கௌதமரின் ஆச்சிரமத்திற்கு அருகாமையில் வந்து ஒளிந்திருந்தான். முனிவர் நீராடச் சென்றபின் அவரின் (முனிவரின்) வேடமிட்டு வந்து அகலிகையோடு கூடியிருக்கும் போது, அவ்விடம் நீராடித்திரும்பி வந்த முனிவர் இந்நிகழ்வை நேரடியாகக் கண்டுவிட்டதால் கோபங் கொண்டு அகலிகையைக் கல்லாக மாற்றிவிட்டு, இந்திரன் உடம்பெல்லாம் பல கண்கள்(?) உண்டாக வரம் (சாபம்) இட்டாராம். இவ் ஒழுக்கவியல் இழிவை பல நூறுபேர் முன்னிலையில் நினைவூட்டுவது எவ்வளவு நாகரிகமற்ற செயலென்பதை தமிழர்கள் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்படியொரு கரணத்தை ஏன் ஆணுக்கு வைக்கவில்லை? இக்கரணமானது கட்டாயமாக திருமண நிகழ்விலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும். (இக்கதை குருவிக் கரம்பைவேலுவின் சிந்து முதல் குமரிவரை, ப.208-209)

ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசம்புளார் கோமான்
இந்திரனே சாலும் கரி (குறள். 25)

இக்குறளுக்கு இருவிதமான உரைகள் கூறப்படுகின்றன.

1. ஐம்புலன்களையும் அடக்கித் தன்னைத் தான் ஆள்பவனின் (கௌதம முனிவனின்) ஆற்றலுக்கு தேவர்களின் தலைவனாகிய இந்திரனே இலக்காகி உடலெல்லாம் கண்ணுடையவன் ஆனான்

என்பர். (இது மேற்குறித்த கௌதமர்-அகலிகை கதையை சுட்டுவது).

2. ஐம்புலன்களையும் அடக்கிய எண்ணற்ற புகழுடம்பாளர் திறத்திற்கு சான்று இந்திரன் (ஐந்திரன்) அவர்களின் பெருந்தலைவனாய் இருப்பது என்றும் கூறுவர். இங்கு ஐந்திரன் என்றது இந்திரனாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. பண்டைக் காலத்தில் ஒருங்கு (இராசயோக) நெறியில் எட்டுப்படி நிலைகளைக் கடந்தவர்களை ஐந்திரர், உள்விழியர், அறிதுயிலர், விஞ்ஞையர், வாலறிவர் என்பர். இவர்களே ஐந்திரம் என்ற தமிழ்மறை தொகுத்தவர்கள். இதைப்புரட்டி தமிழர்களால் உண்டு, உடுத்தது, வளம்சேர்க்கும் வடமொழி, சமற்கிருதத்தின் மேல் கள்ளக் காதல் கொண்டோர் நான்மறை என்கின்றனர்.

7.3.2.1.2 அருந்ததி காட்டல்:

முனைவர். பக்தவத்சல பாரதி அவர்களின் “தமிழர் மானிடவியல்” என்ற நூலில் அருந்ததி பற்றிய பல தொன்ம (புராண)க் கதைகள் கூறப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கதையிலும் வேறுவேறு பெயருடைய கணவர்கள் சுட்டப்படுகின்றனர். அவை எல்லாமே பெண்ணை இழிவுபடுத்தும் கதைகளாகவே உள்ளன. இங்கு ஒரு கதையைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். தூர்வாச முனிவரின் மனைவியே அருந்ததி. முனிவரின் காலை வழிபாட்டிற்காக அதிகாலை ஆற்றங்கரை சென்று ஆற்றுக்கரை மண்ணில் குடம் வனைந்து அதில் ஆற்றுநீர் கொண்டு வந்த பின்பே முனிவரின் பூசைகள் நடைபெறும். குறித்த நாளன்று அருந்ததி ஆற்றங்கரை சென்றபோது வானத்தில் சென்றுகொண்டு இருந்த காந்தருபனைக் கண்டு அவனழகில் மயங்கி விட்டாள். பின் தண்ணீர் எடுக்க வேண்டும் என்ற நினைவு வந்தபோது, குடத்தை ஆற்றங்கரை மண்ணிலே வனைய முயன்றும் அவளால் அது முடிய வில்லை. அவள் வராததால் அவளது தவறு முனிவருக்கு புரிந்துவிட்டது. அதனால் சினங்கொண்டு தனது பிள்ளைகளை ஒவ்வொருவராக அழைத்து அவளைக் கொன்றுவிடக் கேட்டார். எல்லோரும் மறுத்து விட, கடைசி மகனான பரசுராமன் ஒத்துக் கொண்டானாம். ஆனால் தான் தாயைக் கொன்றாலும் அவளை உயிர்ப்பித்து வானத்து நாள்மீனாக (நட்சத்திரமாக) ஆக்கவேண்டும் எனக் கோரினான். அதன்படி அவள் பரசுராமனால் கொலை செய்யப்பட, அவளை உயிர்ப்பித்து வானத்து நாள்மீனாக ஆக்கினாராம் முனிவர். இவ் ஒழுக்கவியல் இழிவுகளை

பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் நினைவூட்டுவது இன்றைய நிலையில் ஏற்புடையதல்ல. இதுவும் திருமண நிகழ்வில் இருந்து நீக்கப்பட வேண்டும்.

7.3.2.1.3. தீவலம் வருதல்

இங்கு தீ என்பது வைதீக வேத மதத்தவரின் அக்கினி பகவானைக் குறிப்பதாகும். இவன் இருக்கு வேதத்துடன் தொடர்பு பட்டவனாய் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இருக்கு வேதப் பாடல்கள் சிந்துவெளித் தொல்குடி மக்களை அழிக்க கூக்குரலிட்டு அழைப்பது சோமபானக் குடிவெறியன் இந்திரனையும், பெண் பித்தனும், தொல் குடிகளின் இருப்பிடங்களை தீயிட்டு சாம்பல் ஆக்கியவனும் ஆன அக்கினியை யுமாகும்., இந்திரன் ஒரு பெரிய வேள்வியைச் செய்ய பல முனிவர்-களையும், தவத்தாரையும்(இருடிகள்) அழைத்திருக்கின்றான். இதற்கு இந்த இருடிகள் (இரிசிகள்) தம் துணைவியரோடு வந்திருக்கின்றனர்.

இந்த இருடிகளின் மனைவியர் மிக அழகானவர்களாம். இவர்களைக் கண்ட அக்கினி இவர்களுடன் தான் கூடவேண்டுமென்று விருப்பம் கொண்டிருக்கின்றான். இதை அறிந்து கொண்ட அக்கினியின் மனைவி அந்த இருடிகளின் பெண்களின் வேடமணிந்து அவனது இச்சையைத் தீர்த்தாளாம். இவளது பெயர் “சுவாகாகா” என்பது. இதை நினைவூட்டவே தீக்குண்டம் (அக்கினி) வளர்த்து அதில் நெய்யிட்டும், தேசிக்காய் இட்டும் “சுவாகாகா, சுவாகாகா” எனத் தொடர்ந்து கூறுவதும், அக்கினியின் இச்சையை அவனது மனைவியைக் கொண்டு (தணிப்பதற்காகவே) அடக்குவதற்குமாகும். எனவே இவ் இழிவுகளைத் தமிழன் தொடர்ந்து சுமக்க வேண்டுமா? என்ற கேள்விகள் எழுந்த போதுதான் பலர் இவற்றை நீக்கி விட்டு சீர்திருத்தத் திருமணங்களை நடத்தி வைக்கவும், அது பற்றிய விளக்கங்களையும் கொடுக்க விளைந்தனர். இங்கு கூறப்படும் போற்றிகளும் (மந்திரங்கள்) பெண்ணை, ஆணை இழிவு செய்பவையாம், ஆகையால் இவையும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

7.3.2.2. சீர்திருத்தத் திருமணம்

மறைமலை அடிகளார், கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம், வ. உ. சிதம்பரனார் போன்றோரும், ஈ.வெ.ரா(ஈ.வெ.இராமசாமி) பெரியார், அறிஞர் அண்ணா, இவர்களின் திராவிடக் கட்சிகள் இன்று வரை இச்சீர்திருத்தத் திருமணங்களை நடத்திக் கொண்டு இருக்கின்றனர். இலங்கையின்

தமிழ் மாவட்டங்களில் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக நடத்தப் படுகிறது. குறிப்பாகத் தேவாரம் திருவாசகம் பாடியும், திருக்குறளை நடுவகப் படுத்தியும் மேற்குறித்த பெண்ணிழிவுக் கரணங்களைத் தவிர்த்து செயற்படுத்தப்படுகிறது. இங்கு இன்னொரு சிறப்பும் காணப்படுகிறது. சில குடும்பங்களில் தாயில்லாமல் தந்தை மட்டும் இருப்பார், சில குடும்பங்களில் தந்தை இல்லாது தாயே எல்லாமாக இருந்து பிள்ளைகளை ஆளாக்குகின்ற போது, தமது தாய் அல்லது தந்தை இந்துத் திருமணங்களில் மணமக்களை ஒருவருக் கொருவர் கையளிக்க (தத்தம்) முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. அதனால் சில பிள்ளைகள் பெற்றோரில் இருக்கும் ஒருவர் தான் கையளிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர். இதை திருக்குறள் நெறித் திருமணமுறை ஏற்றுக் கொள்கின்றது. அத்தோடு இருவேறு இனத்தவர், இருவேறு சாதியினர், இருவேறு மதத்தவர் இணைவதையும் “ஒன்றே குலம் (மாந்த) ஒருவனே தேவன்” என்ற அடிப்படையில் ஏற்று இணைத்து வைக்கிறது (மணமக்களின் இசைவுடன்). குறிப்பாக இலங்கைக் குமரித் தமிழ்ப் பணி மன்றம், இதில் முன்னோடியாக இருந்து நடத்தி வைக்கிறது.

தமிழர் வாழ்வியல் களவு, கற்பு என்ற அடிப்படையில் அமைந்தது. இன்று களவு என்பது ஒருவரை ஒருவர் விரும்பியபின் அவர்கள் இணைந்து கொள்வதற்கு அவர்களின் சாதி, சமயம், இனம், இவர்களின் கற்பு வாழ்க்கைக்கு இடையூறாகின்றது (திருமணத்திற்கு). எனவே இவற்றை சீர்செய்யும் முகமாக மணமக்களின் விருப்போடு சமயம் சாதி சாராது திருக்குறள் நெறித்திருமணங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

பண்டைக்காலத் திருமணங்கள் எப்படி நடத்தப்பெற்றது என்பதை சங்க இலக்கிய நூலான அகநாநூற்றுப் பாடல்கள் 86, 136 ஆகிய வெளிப்படுத்தும். அத்தோடு மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணரின் “தமிழர் திருமணம்” என்ற நூலும் விரிவாக (குறிப்பாக மணமக்களுக்கு இடையே இருக்க வேண்டிய பொருத்தப்பாடுகள் - இன்றைய சோதிடக் குறிப்புப் பொருத்தமல்ல, மணமகனுக்கான பல கட்டுப்பாடுகள் போன்றனவும்) எடுத்து இயம்புகின்றன. அங்கு ஒரு வெள்ளுவா (பூரணை-பெளர்ணமி) நாளிலே பந்தலிட்டு வெண்மணல் பரப்பி பந்தல் காலில் அரசனைக் குறிக்க அரசகொம்பு கட்டி மணமக்களை மஞ்சள் நீரில் குளிப்பாட்டிப், புத்தாடை அணிவித்து, அகவை முதிர்ந்த வாழ்வரசிகள் குடமடித்து ஒலி எழுப்பி

கும்மியடித்து, குடிமகன் வாழ்த்துப்பா பாட திருமணங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இந்நடைமுறை 60 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட நெடுந்தீவு போன்ற ஊர்ப் புறங்களில் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெற்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அங்கு சமயச் சார்புகளோ, சாதிச் சார்புகளோ இருக்கவில்லை (நா. வை. குமரிவேந்தனின் “பெய்யெனப் பெய்யும் மழை” எனும் நூல் பார்க்க). திருநாண் கட்டியபின் இவர்கள் பார்வைக்கு “முளைப்பாலிகை” என்ற பொருள் வைக்கப்படுமாம். அதாவது ஒரு மண்சட்டியில் மண்ணிட்டு அதில் தொண்டு (ஒன்பது-நவ) தவசங்கள் (தானியம்) இட்டு நீருற்றி வளர்த்த அத் தவசப் பயிர்களை அவர்களின் பார்வைக்கு வைப்பார்களாம் (முழுவியளம்). இந்நடைமுறை இன்று பந்தல்காலிட்டு அதைச்சுற்றி தொண்டு தவசமிட்டு (நவதானியம்) நீருற்றி வளர்ப்பதைக் குறிப்பதாகும். மணமக்கள் தம் இல்லில் புகும்போதும் வாசலில் ஒளியேற்றியே உள்நுழைவார்கள். இந் நடைமுறைகள் தமிழனுக்கு எந்த இழிவையும் சுட்டாத சிறந்த நடைமுறையாகும்.

ஆனால் குறிப்பாக இலங்கைத் தமிழர்(இலங்கையை தாய் நாடாகக் கொண்டவர்கள்)களைப் பொறுத்தவரையில் ஐந்து(5) விழுக்காட்டுக்கும் குறைவான தமிழரைத்தவிர ஏனையோர் மொழிபற்றியோ, தம் பண்பாடு பழக்கவழக்கங்கள் பற்றியோ, தம் வரலாறுச் சிறப்புக்கள் பற்றியோ, ஒழுக்கவியல் பற்றியோ எதுவும் தெரியாதவர்களாகவே உள்ளனர். பிறந்துவிட்டோம், எப்படியும் வாழலாம், இதில் மொழி யென்பதும், பண்பாடு பழக்கவழக்கங்கள், வரலாறு என்பதும் “தமக்கிடும் விலங்காக” விளம்பல், புலம்பல் செய்கின்றனர். ஆம் விலங்காக (ஐந்தறிவு மாக்கள்) வாழ நினைப்பவர்க்கு இவை விலங்குதான். மேற்குறிப்பிட்ட ஐந்து விழுக்காட்டினருள் மூன்று(3) விழுக்காட்டினருக்கு சரி, பிழை தெரிந்தாலும், தம் பட்டம் பதவிகளை, வசதி, வாய்ப்புக்களை இழக்க விரும்பாதவர்களாகவும், இவற்றைத் தக்கை வைத்துக் கொள்ள தற்குறித் தன்மையோடும், ஒரு நடுநிலையாளனைக் காட்டிக் கொடுக்கவும் பின்நிற்பதில்லை. இது தமிழன் வாழ்விலே பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக புரையோடியுள்ள அவனது இயல்புக் (மரபணுவாயிலான) குணமாக மாறிவிட்டது. தமிழன் தன் மொழியை, தன் கடவுளரை, தன் மதத்தை, தன் பண்பை, தன் இனத்தை, தன் செயற்பாட்டினால் இழிவுபடுத்துவதன் மூலம் தன்னையே இழிவுசெய்கின்றான் என்பதை புரிந்து கொள்ள மறுக்கின்றான்.

7.3.3. துன்பியல் நிகழ்வுகள்

இத்துன்பியல் நிகழ்வுகளும் இறந்தவரை வீடுபேறு (மோட்சம்) அடையும்படியாக வைதீக (இந்து) முறையில் சமற்கிருத மொழியில் நடத்தப்படுகிறது. இந் நடைமுறையில் உயிர்பெற்று மீண்டவரோ அல்லது அவர் வீடுபேறு அடைந்தார் என்பதற்கோ இதுவரையில் எந்தவிதச் சான்றும் இல்லை. இந்த வீடுபேறுபற்றி இலக்கியங்களோ, தொல்காப்பியம் போன்ற இலக்கண நூல்களோ, காப்பியங்களோ, திருக்குறளோ, ஔவை நூல்களோ எந்த இடத்திலும் ஒரு சிறு குறிப்பைத் தன்னும் தொட்டுக் காட்டவில்லை. ஆயிரம் ஆண்டுக்குள் ஏற்பட்ட சமயம் சார்ந்து, நெஞ்சை நெகிழ, இழகச் செய்யும் சுண்ணப்பாடல்கள், பட்டினத்தார் பாடல்கள், தேவாரம், திருவாசகம் இறைபற்று மிகுதியால் பாடப்பெற்றன. இன்று இவை இந்நிகழ்வுகளில் மொழியென்ற அளவில் தலைமை தாங்குவதால் சற்று மன ஆறுதல் அடையமுடியும். இதுவும் வடமொழியாய் (அந்நிய - வேற்று) இல்லாததால் பெருமையடைய முடியும். ஆனாலும் இந்நிகழ்வுகள் தமிழனின் உள்வீட்டு நிகழ்வுகள். இங்கு அவனது அடிப்படையும், பிறப்புரிமையுமான தாய்மொழி (தமிழ்த்தேசியம்) முன்னிலை வகிக்க வேண்டும்.

உள்வீட்டு நிகழ்வுகளில் தாய்மொழியைத் தவிர்த்து அடுத்தமொழி உள்ளிடக்கூடாது. இல்லை பழகிவிட்டோம், கடைப்பிடிக்க முடியா தென்றால் “தமிழ்த் தேசியம்” என்பதற்கே இலக்கணம் அற்றுப் போய்விடும், கேலிக் கூத்தாகிவிடும். இன்று இத் தமிழ்த் தேசியம் என்றால் என்ன என்பது பொதுவாக ஒருவருக்கும் தெரியாத அல்லது காட்டிக் கொள்ளாத நிலையையே தமிழன் கடைப்பிடிக்கின்றான். மேடை ஏறிவிட்டால் ஏதேதோ எல்லாம் முழங்குவார்கள். ஆனால் அவர்கள் தனிமனிதர்களாக உள்ளும் புறமும் நோக்கிப் பார்த்தால் தன்னினத்திற்கு உரிய மொழியைப், பண்பாட்டை, ஒழுக்கவியலைப் பேணுவதாக இருப்பதில்லை. இது இன்றைய நடப்பியலாய் உள்ளது. இவர்கள் தமிழ்த் தேசியம் பற்றிப் பேசலாமோ? “ஊருக்கு அறிவுரை (உபதேசம்) உனக்கில்லையடி” என்ற கோட்பாடு தான் எஞ்சி நிற்கிறது. குறிப்பாக ஒரு மரண வீட்டில் நடக்கும் சடங்குகள் ஏன்? எப்படிச் செய்யப்படுகின்றன என்பதையும் சற்று பகுத்தறிவோடு உற்று நோக்குவது இங்கு பொருத்தமுடையதாகும். அன்று பிராமணியம் தவிர்த்த ஏனைய நடைமுறைகளே ஒருவர் உண்மையாக இறந்து விட்டார் என்பதை உறுதி செய்ய தேவைப்பட்டது. இவை அடிப்படை அறிவியல் சார்ந்தது. (ப.155 - 158வரை பார்க்க)

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

எனவே தமிழர் தம் அன்றாட வாழ்வில் நூற்றுக்குநூறு தன் தாய் மொழியைப் பயன்படுத்த வேண்டும். தமிழ் மொழி உலகின் முதன்மொழி. தமிழர்கள் எல்லாச் சிறப்புக்களிலும் இரண்டாம் தரத்தவரல்ல. வடவரும், ஐரோப்பியரும் தவழும் மழலையர்களாகவே, கொலைவெறி மட்டும் உள்ளவர்களாக, தமிழர் தேயுமாம் நாவலந்தீவுள் உள்ளிட்டார்கள். அதை இன்றைய ஆய்வுகள் பல வகையிலும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கின்றன. அண்மையிலே இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த “வால்டர் வில்லியம் செகிட்” (Walter William Skeat) என்ற ஆய்வாளர் தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களை ஆங்கில நூல்களோடு ஒப்பிட்டு ஆங்கிலத்தில் உள்ள 14200 சொற்களில் 12000 மேற்பட்ட சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களில் இருந்து ஆக்கப்பட்டவையென சான்றுகாட்டி நிறுவியுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. (“ஊ குழாய்”) எடுத்துக்காட்டு

ஒளிரும் உடுவை தமிழில் சோதி, சோதிவட்டம் சோதிஇடம், என்பதை சோடக் (Zodiac) என்று ஆங்கிலத்திலும் சோடியோகோசு (Zodiokos) எனக் கிரேக்கத்திலும், சோடியகசு (Zodiacus) என இலத்தீனிலும் கூறப்படும். அதேபோல்

ஆடு → யாடு → யார் → இயர் (Year) என ஆங்கிலமாகிறது.

யாடு → யாண்டு → ஆண்டு → ஆண் → அனம் (Annum) → அநுயல் (Annual) → அனிவசரி (Anniversary) எனவும் ஆங்கிலமாகிறது தமிழின் மொழி மட்டுமல்ல வானியல், அணுவியல், அறிவியல் அனைத்துமே அவ்விடமிருந்து தட்டிப்பறிக்கப்பட்டவை என்பதை தமிழன் உணர்ந்தால் மட்டுமே மீட்சியுண்டு.

7.3.3.1. அனைத்திற்கும் பரப்புரை

இன்று உலகில் பரப்புரை, விளம்பல் செய்யப் பெறாத அன்றாட தேவைகள் இல்லை என்றே கூறமுடியும். கட்டாயமாக விளம்பல் தேவை. தேவைப்படும், தேவைப்படாத பொருட்களுக்கும், களியாடட நிகழ்வுகளுக்கும் தொலைக் காட்சி, தொலைபேசி, வானொலி, முகநூல் போன்ற பரப்புரை பொறிகள் தேவைப்படுகின்றன. குறித்த பரப்புரைப் பொறிகள், பொருட்களுக்கும் பரப்புரை தேவை. பலமதங்கள் (வைதீகம், வைணவம், சைவம், காணபத்தியம், சாத்வம் போன்ற பல) இணைந்து ஒரு மதமாக (இந்து) இருப்பதற்கும், அம்மதக் கடவுளரை முன்னிறுத்தி பல தொன்ம கற்பனை கதைகளை

புனைந்து (இராமாயணம், மாபாரதம் போன்ற) அவற்றை வரலாறாக்கவும் கடவுளாக்கவும் (இராமாயணத்தில், இராமன், சீதை அனுமான் போன்றவர்களையும்) மாபாரதத்தில் தமிழர் ஒழுக்க வியலுக்கு முரணாக திரௌபதி, தருமன், கிருட்டிணன், கண்ணன் போன்றோரையும், விநாயகர், சுப்பிரமணியன் என்பாரை முன்னிலைப் படுத்தியும் பல பொய், புழுகு, புனைவு, தொன்மக் கதைகளையும் யாத்து வானொலியிலும், திரையரங்குகளில் நாடகமாகவும், தொலைக் காட்சி நாடகமாக்கியும், திரைப் படங்களாக்கியும், பரந்த அளவில் விளம்பல் செய்யப்படுகின்றது.

தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும், மக்களின் மூட நம்பிக்கைகளில் தொய்வு நிலை ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற் காகவும், இடையறாது செயற்படுகின்றனர். இவற்றிற்கு பலகோடி உருபாக்களைக் கொடுத்து (மூளைச் சலவை செய்யப்பட்டவர்களும், மதத்தால் முதலாளி ஆகுபவர்களும்) கழகங்கள், சங்கங்கள், மன்றங்கள், மாசபைகள், பேரவைகள் உருவாக்கி செயற்படுகின்றனர். இன்னொரு பகுதியினர் ஒரு மதத்தைப் (கிறீத்து, புத்தம் போன்ற) பல கூறாக்கி(கடவுளை மறுத்த புத்தரையே கடவுளாக்கி, கடவுள் வழிபாட்டுக்குள் கொண்டுவரச் செய்யப்பட்ட சதிதான் சமற்கிருத மகாயான பௌத்தம்), ஏதோ ஏதோ கூறி மக்களை சிந்திக்க விடாது மூளைச் சலவை செய்கின்றனர். அரசுகளின் மேலாண்மையில் இயங்கும் பெரும்பான்மையின மதங்களும் வழிபட மக்களில்லாத இடங்களில் கூட கோயில் அமைத்துக் கொண்டும் (குறிப்பாக இலங்கையின் வடகிழக்குப் பகுதிகளில்) அவற்றின் வரலாற்றைக் காலத்தால் பின்தள்ளுவதற்காக அக்கோயில்கள் கட்டப் பயன்படுத்தும் பொருட்களை, குறிப்பாக செங்கட்டி கற்கள் போன்றவற்றை (பலநூறு ஆண்டு காலம் கடந்த பழைய பொருட்களை) கொண்டு கட்டுமானம் செய்கின்றனர் (பொய் வரலாறு படைக்கும் தூரநோக்குச் சிந்தனையோடு). வருங்காலத் தலைமுறை இவற்றை வைத்துத்தான் வரலாறு எழுதப் போகிறது. (பேரா. பரணவிதான செய்த குளறுபடிகள் போல்)

அன்று இந்த தமிழன் புனைவு ஒழுக்க இழிவுகளை வெளிப்படுத்தும் மாபாரதத்தையும் இராமாயணத்தையும் (புத்தர் காலத்திற்கு பிற்பட்டது) மக்கள் நடுவில் பரப்ப அவர்களுக்கு குருகுலங்கள் அமைத்து இலவச உடை, உணவு, தங்குமிட வாய்ப்புக்களை வழங்கியே செயல் செய்தனர். ஏனெனில் அன்று கி.மு.500 தொடக்கம் கி.பி.500வரை சிந்து முதல் குமரியும் தாண்டி இலங்கை வரை 75

விழுக்காட்டினர் பௌத்தர்களாகவும் 25 விழுக்காட்டினர் சமணர்களாகவும் இருந்தனர் என்பதே காரணமாகும். இன்றும் கூட ஏதோ ஒரு வகையில் செயற்பாடுகள் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. ஆனால் மொழி பற்றி, அதன்பண்பாடு, ஒழுக்கம், வரலாறு, இசை பற்றியும் சிந்திக்க, அதை தெரிந்துகொள்ள, வெளிப்படுத்த யாருக்குமே எந்தவித அக்கறைப்பாடும் இல்லை. அரங்குகளிலே தமிழிசை இல்லை, தமிழ்க் கடவுளரை முன்னிலைப் படுத்தும் பாடல்கள் இல்லை, வேற்று மொழிக் கடவுளரும், வேற்று மொழிப் பாடல்களும் தான். 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பல இசைத்தமிழ் ஆய்வுகளைச் செய்தும், மாநாடுகளை நடத்தியும் தமிழிசைதான் உலகின் மீத தொன்மையானது என்றும் சான்று காட்டி நிறுவினார் மருத்துவரும், இசைத் தமிழ் ஆய்வாளருமான தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர். இதை கருணாமிர்த சாகரம் என்ற பெயரிலே நான்கு தொகுப்புக்களாக 1917ஆம் ஆண்டில் வெளிப்படுத்தினார். இந்நூலில் ஓரிடத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார், “12000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே வழங்கி வந்த ஒன்றை இப்போது சொல்வது சற்று வியப்பாக (நூதனமாக) தோன்றும் என்றாலும் தொன்மை மறைந்து மற்றவர் தங்களுடையது என்று சொல்லும் காலத்திலாவது தனது பிறப்பு உரிமையையும், முத்தமிழில் ஒன்றான இசைத் தமிழின் தொல் மேன்மையையும் சொல்லாது இருந்தால் அது தமிழனாய்ப் பிறந்த ஒருவரின் தாழ்நிலைக் காரியம்” என்கின்றார் (கருணாமிர்த சாகரம் முதலாம் பொத்தகம்- நாலாம் (4) பகுதி). இது தமிழன் மண்டையில் ஏறுமா என்ன? தமிழ் தன்னைத்தான் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் என்றும் பல கல்வியாளர்கள் கூட புலம்பல், அலம்பல் செய்கின்றனர். இன்று தமிழ்மொழி நிலைத்து நின்ற தென்றால், அதற்குக் காரணம் பட்டம், பதவி, பணத்திற்கு விலை போகாது தம்மையே ஈகம் செய்தவர்களே. எனவே மொழியும், அந்த மொழி பேசும் இனமும், அதன் விழுமியங்களும் (சிறப்புக்களும்) நிலைத்து நின்று வாழ வேண்டுமாயின் அதற்கும் தொடர்ந்த பரப்புரை, விளம்பல் வேண்டும்.

7.3.3.2. கொடை உள்ளம்

ஒவ்வொரு ஊரிலும், ஊர் முன்னேற்ற வளர்ச்சி அமைப்புக்கள் இருப்பதுபோல், மொழிகாப்புக்கும், புதைக்கப்பட்டவற்றை மீட்பதற்கும் அதை வளர்ப்பதற்கும் தமிழ் முன்னோர் காட்டிய வழியில் செல்ல தமிழ் நெறிப் பள்ளிகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான உதவிகளை வழங்க கொடையாளர்கள் முன்வர வேண்டும். புலம்

பெயர்ந்த சிலர் பெரும் கொடையாளர்கள் ஆகவே இருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களில் பலர் தம் நாட்டிலுள்ள பல வழிநடத்துநர்களின் செயற்பாடுகள், முதலில் தம்மை நீதியாளர்களாகக் காட்டி, பின் தமக்கு மறைமுகமாக வளம் சேர்ப்பவர்களாக அரசு உயர் பதவிகளில் இருந்தவர்கள், இருப்பவர்கள், மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள், கோயில் அறங்காவலர் போன்ற பலரைக் காணலாம். இவர்களின் அடுத்த படி அரசியல் கதிரை பிடிப்பது. இதன் காரணமாய் சில கொடையாளர்கள் சற்றுப் பின் வாங்குகின்றனர். இருந்தாலும் சிலர் இலைமறை காயாக இருந்துகொண்டு தமது செயற்பாடுகளில் தொய்வில்லாது நடைமுறைப் படுத்துகின்றனர்.

தமிழர் பகுதிகளிலுள்ள மருத்துவ மனைகள், சிறுவர் இல்லங்கள், மூத்தோர் இல்லங்கள் போன்றவற்றிற்கு வாரி வழங்குகின்றனர். சிறிய அளவிலும், பெண் தலைமையேற்ற, போரினால் இடருற்ற குடும்பங்கள், அவர்களின் பிள்ளைகளின் கல்வி, ஆதரவற்ற சிறார்கள் போன்ற இன்னோரன்ன மக்கள் குழாமிற்கு கொடைவழங்கி அவர்களின் ஈடேற்றத்திற்காய் உழைக்கின்றனர். புலிகளின் அழிப்போடு ஓட்டு மொத்தத் தமிழினமும் அழிந்திருக்கும், ஆனால் மேற்குறித்த ஈகமனம் கொண்ட புலம் பெயர்ந்த தமிழ் கொடையாளர்களால் தான் தமிழினம் தலைநிமிர்ந்து நிற்கிறது என்பது மறைக்க, மறுக்க முடியாத உண்மை. புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் ஒவ்வொரு குடும்பமும் ஓடி ஓடி உழைத்து சிறுகச்சிறுகச் சேமித்துத்தான் இங்குள்ள பலருக்கும் கொடை வழங்குகின்றது. அங்கு அவர்கள் கோடி, இலக்கங்களுக்கு உரித்தானவர்கள் அல்ல. புலம்பெயர்ந்து வாழும் 95 விழுக்காட்டினரும் அவ் அரசின் பெரும் கடனாளிகள் (அவர் கடனடைக்க 30-50 ஆண்டுகள் செல்லும்). அவர்களின் வேர்வை இங்கு சரியானவர்களிடம் போய்ச் சேரவேண்டும். கபிர்தாசின் “சிரிப்பை விடு அழுகையை நேசி” என்ற மாந்த அன்பின், உயிரிரக்கத்தின் வெளிப்பாடே இச்செயற்பாடுகள் ஆகும்.

தமிழர் தொல் இலக்கியங்கள் பல கொடையாளர்களை கூறும், முல்லைக்குத் தேர்கொடுத்தான் பாரி, குளிரில் நடுங்கிக் கொண்டிருந்த மயிலுக்கு தன் போர்வையை கொடுத்தான் பேகன், அரசு கருவூலங்களை எல்லாம் கொடையாக வழங்கி காலியாக்கிய தன் அண்ணன் குமணனை காட்டிற்குத் துரத்திய தம்பி, அவனால் சிலவேளை தனது அரசுபதவி பறிபோய்விடுமோ என்ற குழப்பத்தில்

குமணன் தலையைக் கொண்டு வருபவர்க்கு பல ஆயிரம் பொன் கொடுக்க முனைந்திருக்க, இதை அறியாத வறுமையால் வாடிய ஒரு புலவன் குமணன் இருக்கும் இடம் அறிந்து, சென்று, தன் வறுமையைப் போக்க உதவி கோரியபோது, தன் அரையிலிருந்த வாளை எடுத்துத், தன் தலையை வெட்டிக் கொண்டு போய் அரசரிடம் (தம்பியிடம்) கொடுத்தால் உனக்கு போதிய அளவு பொன்கிடைக்குமென ஆற்றுப்படுத்தி வாளைக் கொடுத்த கொடைச் சிறப்பும், வானளாவ உயர்ந்து நிற்பதையும் காணலாம்.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி பெரும்வீரன், சிற்றரசனும் கூட. அவனது அவைப்புலவர் ஒளவைப் பாட்டியார் (சங்ககால). அவர் அவனது அவைப் புலவர் மாத்திரமல்ல, அவரது நண்பர், தூதராகவும் செல்பவர். அவன் ஒரு கொடை வள்ளலும் கூட. அவனது நண்பர் ஒருவருக்கு நீண்ட நாள் வாழ்வைத் தரக்கூடிய நெல்லிக்கனியொன்று கிடைத்ததாம். அவர் அதை நெடுமான் அஞ்சிக்கு வழங்க, அவன் அதை உண்ணாது ஒளவை வாழ்ந்தால் தமிழ் வாழும், தமிழ் நீடு வாழவேண்டும் என்று நினைத்து வழங்கியவன். சடையப்பர் என்ற வள்ளல் இல்லையென்றால் இன்று வரை தமிழனை இழிவுபடுத்தும் கம்பராமாயணமும் இல்லை. கம்பனும் இருந்திருக்க மாட்டார். பொதுவாக தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் பகுத்தறிவிற்கு இடமில்லை, மூடத்திற்கு தான் முதலிடம். உண்மைகள், ஆய்வு வெளிப்பாடுகள் ஆகியவற்றை மறுக்கும் அளவிற்கு, ஏற்கும் மனப்பக்குவம் இல்லை. இலக்கியங்களை, வரலாற்றை எல்லாம் பொய்யென்றும், கட்டுக்கதையென்றும் தள்ளி வைத்து விடுவார்கள். முட்டையில் மயிர் பிடுங்கி அதில் பேனும் பார்ப்பார்கள். காலம் காலமாக இப்படியான கும்பல்கள் இருந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன.

சிந்தனையாளர் விவேகானந்த அடிகளார் குறிப்பிடும் போது “உண்மைச் செய்திகளை அறிந்து கொள்ளக் கூடிய வரலாற்று ஆய்வின் சிறப்பை மக்கள் மிகவும் குறைத்து மதிப்பிடுகின்றனர். முடிவு நல்லதாயின் வழி கெட்டதாயினும் தவறில்லை என்கின்றனர். உண்மையை ஆராய்ந்து உணரவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் மூட நம்பிக்கையை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வது தொன்று தொட்டு எம்மரபாய் உள்ளது. உண்மையில் மட்டுமே உங்கள் பார்வையைப் பதிக்கவேண்டும் பிற மூடநம்பிக்கைகளில் இருந்து அறவே விலகி இருக்க வேண்டும்” என்பார். இது போன்ற பல சீர்திருத்தக் கூற்றுக்களால், பலநாயன்மார், வள்ளலார் போன்றோருக்கு வீடுபேறு

இயற்கைக்கு(இறப்பு) மாறான முறையில் கிடைத்தது போல் இவருக்கும் இளம் அகவையிலேயே வீடுபேறு அளிக்கப்பட்டதோ தெரியவில்லை.

அன்று சிலர் தம் உடல்களை எரிக்கவோ, தாழ்க்கவோ வேண்டாம் என்றுகூறி, தாம் இறந்தபின் தம் உடலை பறவைகளும், விலங்குகளும் உணவாக உண்ணப் போட்டுவிட வேண்டு மென்றனர். இவர்களின் உடல்களைப் போடுவதற்கு இடமும் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது (சக்கரவாளக் கோட்டம் அருகில் அறிவர் குணாவின் நூல்)

இந்த தமிழ் இலக்கியங்கள், அவற்றின் உரைகள் எவற்றை எல்லாம் வெளிப்படுத்தியதோ அவை எல்லாம் இன்றும் தொடர்கின்றன என்பதில் ஐயப்பட வேண்டியது இல்லை. இன்றும்

“அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு (கு.72)” என்ற

வள்ளுவன் வாக்கிற்கு “அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு” என்றதை இலக்கணமாகப் பலரும் கொண்டு மருத்துவத் துறைக்கு பல வகைகளிலும் உதவ முன்வந்துள்ளனர். மருத்துவக் கற்கைக்கு தம் உடலை வழங்குவது, தம் உறுப்புக்கள் சிலவற்றை வழங்குவது போன்றனவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் கூறமுடியும். அது மட்டுமல்லாது மருத்துவ மனைக்கான தளபாட வசதிகள், கட்டடத்திற்கான நிதி உதவிகள், மருத்துவப் பகுப்பாய் விற்கான மருத்துவக் கருவிகள், பொறிகள் போன்றனவும் பல இலக்கம் உருபாவை தாண்டியும் கொடை வழங்குகின்றனர். அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் வட மாகாணத்தின் பெரிய மருத்துவ மனையாகவும், மருத்துவக் கற்கைக் கான மருத்துவப் பல்கலைக் கழகமாகவும் செயற்படும் யாழ் மருத்துவ மனைக்கு அரசோ, அரசு ஒதுக்கிடோ செய்யாத மாபெரும் பணியை தமது தன்னிகரில்லா ஈக உணர்வினால் வழங்கி உள்ளனர். இக் கொடையானது தமிழினத்திற்கும் இந் நாட்டிற்கும் திரு. பொன்னுத்துரை இரஞ்சன் (இலண்டன்), திரு. எசு. ரி. கதிர்காமநாதன் (சூறிச்) மற்றும் திரு.நந்தபாலன் இன்னும் சில நலன் விரும்பிகளும் இணைந்து 12கோடி உருபா பெறுமதியான தரமான, யப்பான் உற்பத்தியான, பல நோய்களைப் பகுப்பாய்வு செய்து வெளிப்படுத்தும் “160துண்டு கணிப் பொறிப்பாட்டு உட்டள வரைவு வரியோடி (160 Slice c.t.Scanner)” ஒன்றை யாழ் மருத்துவமனைக்கு வழங்கியுள்ளனர். இது எவரும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத, இமயத்தைத்

தொடும் கொடை வள்ளாண்மை என்பதும், தமிழன் உள்ளவரை அவர்கள் போற்றப்பட வேண்டியவர்களும் ஆவர். இவர்கள் புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழ்பவர்கள். புலம்பெயர் வாழநர் எப்படியாக பணத்தை சேர்க்கிறார்கள் என்பதை அறிய அங்கு சில நாளாவது தங்கி வாழ்ந்தவர்களுக்குத் தான் அது புரியும் (அதாவது தங்களை குடும்பமாகப் பிழிந்து). இந்த ஈகமனம் ஒவ்வொருவருக்கும் வேண்டும், வரவேண்டும். தமிழர் நிலங்களிலே பல கோடிப் பணக்காரக் கோயில்கள் இருக்கின்றன. இவை எத்தனை நல்வாழ்வளிக்கும் தொண்டுகளை, அறக்கட்டளைகளை உருவாக்கிச் செயற்படுத்த முடியும். சிலர் சொல்வார்கள் சிலரை “எச்சில்க் கையால் காகம் துரத்தமாட்டார்கள்” என்று. இது அவர்கள் கையில் ஒட்டியிருக்கும் ஒரு சோற்று அவிள் கூட காகத்திற்கு போய் விடக்கூடாது என்பதனால். சிலர் இருக்கிறார்கள் கோயிலுக்கு இலக்கக்கணக்கில் தாரை வார்ப்பார்கள். அதில் பயன்பெறுபவர்!!! அக்கோயிலுள் இருப்பவர்களுக்குத் தான் வெளிச்சம்.

“படமாடக் கோயில் பரமர்க்கு ஒன்றிந்தால்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு அங்காக
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்றிந்தால்
படமாடக் கோயில் பரமர்க்கும் அதுமாமே”.....

திருமந்திரம், திருமுலர். இதுவே அறிவு
சார்ந்த உண்மை மெய்யியல்

7.3.3.3. தமிழ் நெறிப்பள்ளிகள்

இப்பள்ளிகளின் முதல்நோக்கு தமிழர்களின் சங்க இலக்கியங்கள், அவற்றின் விரிவுரைகள், தொல்காப்பியம், நன்னூல் வரையிலான இலக்கணங்கள், அவற்றின் விரிவுரைகள். காப்பியங்கள், திருக்குறள், ஒளவை நூல்கள் என்ற அளவில் அவற்றின் உரைகளும் அதன் வரலாறும். மொழியின், இயல், இசை, நாடக, பண்பாடு, ஒழுக்கவியல் போன்றனவற்றின் வரலாறு, அவை கடந்து வந்த ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாகத் தொடரும், முகம் கொடுக்கும் சவால்கள் குறிப்பாக சிதைப்புக்கள், மறைப்புக்கள், அழிப்புக்கள் எவை? யார் யார் இதற்குக் காரணர். குறித்த இலக்கிய, இலக்கண, காப்பிய நூல்கள் வெளிப்படுத்துகின்ற வாழ்வியல் கூறுகளான ஒழுக்கம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், அதன் நாகரீக வளர்ச்சியில் வானியல், அணுவியல், கணியவியல், மருத்துவம், வேளாண்துறை, இசையியல், இசைக் கருவிகள், நாடகம், கூத்துப் போன்ற இன்னோரன்ன

துறைகளின் அடிப்படைத் தன்மைகளை உணர்த்திப் புரிய வைக்கவே ஆகும்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தமிழர் யார்? எங்கிருந்து வந்தவர்கள்? அவர்களின் மரபுவழித் தொடர்ச்சி எப்படியானது? தமிழ்மொழி இழிவானதா? அதை தமிழன் வீட்டு நிகழ்வுகளான இன்பியல், துன்பியல், கோவில் வழிபாட்டிற்கு இது உகந்தது இல்லையா? தமிழர்க்கென்று ஒரு மதம் இருந்ததா? அதன் தொடர்ச்சி இன்று வரை எப்படியானது? தமிழனின் அடிப்படை நூல்கள் என்று காண்பவற்றில் (மேற்குறித்தவை) மதம், சமயம், கடவுள் கோட்பாடு உண்டா? அதை அவர்கள் பின்பற்றினார்களா? வைதீக வேதமான இருக்குவேதத்தில் சிந்துவெளி மக்கள் பற்றிய ஏதாவது செய்திகள் காணப்படுகிறதா? இலங்கையின் தொல் குடிகள் எவர்? இத்தொல் குடிகள் பற்றி அறியத் தடயங்கள், சான்றுகள் உண்டா? அல்லது இந்திய வடதிராவிடர் அடிப்படையில் இங்கு ஈழத்திலும் சிதைக்கப்பட்டதா? மறைக்கப்பட்டதா? திரிக்கப்பட்டதா? போன்ற பல கேள்விகளுக்கு மறுமொழி காணப்படவேண்டும். இவற்றை நடுவகப்படுத்தி, ஒரு தனித் தமிழ்ப் பள்ளியாக அதாவது தமிழர்மொழி வேற்றுக் கலப்பில்லாது இயங்க முடியாததா? என்பவற்றை அடிப்படையாக வைத்து செயற்படுத்த வேண்டும்.

இக் கற்கையானது சிறுவர், இளைஞர், தொழில் பார்ப்போருக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும். அடுத்த நிலை மூத்தோருக்கும், இது தேவையான ஒன்றே. அறநெறி என்பது தமிழ்மொழிக்கு மட்டுமே உரியது. உள்ளது. அதுவே பண்பு, ஒழுக்கம், கொடை, நடுநிலை பற்றிக் கூறுவது. மதநெறிப் பள்ளிகளில் அறநெறிக்கு இடமுண்டா? மதநெறி வேறு. அறநெறி வேறு. அறம் என்பது தமிழன் கண்டது. தொடர்ந்து பின்பற்றப்படுவது. பண்டைய நாட்தொட்டு பொம்மை (உருவம்) வைத்து களியாட்டங்களை, வெறிக் கூத்துக்களாகவும், வேள்விகள் தீ வளர்த்து பெரிய யாகங்கள், விலங்குகளை சுட்டுப் பொசுக்கி உண்டு, பல இழிவு (ஒழுக்கமுரண்) நிகழ்வுகளை உட்படுத்தி(இதை வால்மீகி இராமாயணம் வெளிப்படுத்தும், சிந்து முதல் குமரிவரை ப.197) காணப்படாத அவற்றிற்கு பலியிட்டு, உண்டு, களிகூரும் விழாக்களாகவே நடாத்தப்பட்டன. இன்றும் இதன் எச்சங்கள் (வெளிப்பாடுகள்) அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடைபெறுகிறது. இன்று 100 விழுக்காடும் வணிகத்தை நடுவகப்படுத்தியே கடவுளரும் அவர்கள் கோயில்களும் உள்ளன. இவை இன்று நேற்றல்ல பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து வருவது இவற்றைச்

சீர்திருத்தப் புறப்பட்ட முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்களை நாத்திக ரென்றும், பாவிக்கென்றும் வை (தூற்று) கின்றது வைதீக வேதமரபு.

7.4. பெயரின் முதல் எழுத்துக்களை, கையொப்பங்களை தமிழில் இடுதல்.

அண்ணளவாக 450ஆண்டுகள் வேற்றினத்தார் (ஐரோப்பிய, ஆங்கிலேய) ஆட்சியின் கீழ் அடைபட்டுக் கிடந்ததால் அவ்வாட்சி ஆளரின் மொழியிலேயே (கடைசியாக ஆங்கிலேயர்) பெயரின் முன் தந்தை, பாட்டனின் பெயரின் முதலெழுத்துக்களையும், கை ஒப்பங்களையும் ஆங்கிலத்தில் அன்று இடவேண்டி இருந்தது. இன்று இலங்கை அவர்களிடம் இருந்து விடுதலை பெற்று 70ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இந்த அடிமைக் குணத்திலிருந்து தமிழனால் விடுபட முடியாதென்றால் வேறெதில் இவன் தன் அடிப்படை உரிமையை, தன் தேசியத்தை உணர, வெளிப்படுத்தப் போகின்றான். பிறந்தோம், வளர்ந்தோம், உழைத்தோம், களிகூர்ந்தோம், உண்டோம், எச்சமிட்டோம், இறந்தோம் என்றில்லாது, பிறப்பு ஒருவனுக்கு வரலாறாய் இல்லாவிட்டாலும் இறப்பு அவனுக்கு ஒரு வரலாறாய் இருக்கவேண்டும் என்பர் அறிஞர்.

7.5.0. தமிழர், திருவள்ளுவர் தொடராண்டை (தி.ஆ), சுறவ(தை)த் திங்கள் முதல் நாளான பொங்கல் நாளில் தொடங்கல்.

சுழன்றும்ஏர்ப் பின்ன துலகம் அதனால்

உழந்தும் உழவே தலை. (கு.1031)

என்பார் செந்நாப் போதர் வள்ளுவனார்

தமிழர்களின் மீப் பழமை வாய்ந்த தொல்காப்பிய ஆண்டு முறை 6500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்கின்றனர் (வெங்காளர் குணாவின் வள்ளுவத்தின் வீழ்ச்சி). இன்று நடைமுறையிலுள்ள, ஆண்டுதோறும் வெளிவரும் 60ஆண்டுச் சுழற்சிக்கு உரிய இரகுநாதையரின் குறித்த ஆண்டுக்கான வாக்கிய ஐந்திர (பஞ்சாங்க) த்தில், கிசரி (அராபியர்) ஆண்டு 1441 என்றும், மலையாள (கொல்லம்) ஆண்டு 1195 என்றும், சாலி வாகன (வடநாட்டார்) ஆண்டு 1943 என்றும் வெளிப்படுத்து வதைக் காணலாம். இதன்படி தமிழனின் ஆண்டு முறைத் தொடர்ச்சி 60 ஆண்டுகளுக்குள் அடக்கப் படுவதால் அவன் வரலாற்று தொடர்ச்சி அற்றவன் ஆகின்றான். குறிப்பாக இந்திய இந்து (வைதீக வேத ஆரிய) வடமொழியாளர் மேலாண்மையைப் பொறுத்த வரையிலும், இலங்கை பெரும்பான்மையின சிங்களவரைப் பொறுத்த

வரையிலும் தொல்லியல், கல்வெட்டியல், கடல், நில அகழ்வு ஆய்வுகளின் மூலம் கிடைக்கும் உண்மையான தமிழர் வரலாற்றுச் சான்றுகளை திரிப்பதிலும், சிதைப்பதிலும், புறக்கணிப்பு, இருட்டிப்புச் செய்வதிலும் வெகு மூர்க்கத்தனமாகச் செயற்படுகின்றனர். இதன் வெளிப்பாடே தமிழர் தொடராண்டுச் சிதைப்புமாகும்.

இந்த வாக்கிய ஐந்திர (பஞ்சாங்க)த்தில் கலியாண்டாக 5122 என (கி.பி.2020ஐ) குறிக்கப்பட்டு இருப்பது, தொல் தமிழரின் தொல் காப்பிய ஆண்டின் ஒரு கூறாய் இருக்கலாம் (ஆய்வுக்குரியது). கலி என்பது ஒரு வடமொழிச் சொல். இதன் பொருள் எதிர்ப்பவன் (மநுநெறியை), மறுப்பவன், ஏற்காதவன் என்றும் கூறப்படுகிறது. எனவே கலியாண்டு என்பது தொல்குடியினரின் கொள்கை, கோட்பாடுகளுக்கு முரணான புதுநெறி (மநுநெறி) புகுத்தியவர்களுக்கு எதிராக செயற்பட்டவர்களின் ஆண்டுத் தொடர்ச்சியாக இருந்திருக்கிறது எனலாம். அதாவது வைதீக வேத ஆரியர் சிந்து வெளியில் உள்ளிட்ட போது, அவர்களின் இருக்கு வேதம் கூறும் அங்கிருந்த தொல் குடியினரான தாசர் (கறுப்பர், இராட்சதர், அரக்கர் போன்றோரின்) களின் ஆண்டுக் கணக்கைக் குறிப்பதாய் இருக்கலாம். இவ்வாண்டுக் கணக்கை தமிழர்கள் தமது தொடராண்டாக உறுதி செய்ய வைதீக மேலாண்மை இந்திய நடுவரைசு இடம் தரப் போவதில்லை, இதை, இதனால் இடர்படும் தமிழன் செயற்படுத்த வேண்டும். இதற்கு எவரின் பரிந்துரையும் தேவையில்லை. இவை தமிழன் தாம் தாமாகச் செயற்படுத்த வேண்டிய நாளாந்தக் கடமைகள்.

இக்கலியாண்டை இழுத்து வந்தால் தமிழரின் தொல்காப்பியத் தொடராண்டு, தொல்.ஆ.3102 ஆக கி.பி.00 இல் இருந்திருக்கும். இதை உற்று நோக்காததால், குறித்த குழப்ப நிலை காரணமாகவே தமிழனுக்கு ஒரு தொடராண்டை தொடக்கும் நிலை ஏற்பட்டது எனலாம். 1918—1920 காலப் பகுதியில் மறைமலை அடிகளாரின் தலைமையில் கூடியகுழு திருவள்ளுவரின் பெயரில் தொடராண்டை கி.மு. 31இல் (திருவள்ளுவர் ஆண்டு=தி.ஆ.00) சுறவ(தை)த் திங்கள் பொங்கல் நாளில் தொடக்க முடிவு செய்தது. இக்காலப் பகுதியே பெருவிளைச்சலைத் தரும் வானாவாரி வேளாண் பயிர்ச் செய்கையின் அறுவடைக் காலமாகும். இது உழவரான தமிழர் உள்ளமும், இல்லமும் நிறைந்திருக்கும் காலம். ஆட்சியாளர்களும் நிலவிளைவு வரியூடாக தம் திறை சேரிகளை நிரப்பும் காலப் பகுதியுமாகும். அன்று வானாவாரி அறுவடை தொடங்கும் காலமே வேளாண்

ஆண்டின் தொடக்கமாகக் கொள்ளப்பட்டது. அத்தோடு ஞாயிற்றின் வடதிசைச் செலவு சுறவ(தை)த் திங்களில் தொடங்கு வதாலும், அது மேழவிழு முன்னுறலை தழுவியதாகவும் இருந்ததால், சுறவ திங்கள் முதல் நாளே பண்டைத் தமிழர் ஆண்டின் முதல் நாளாக கொண்டாடப்பட்டது.

மண்ணின், மொழியின் மைந்தரின் புதுவருவாய்க்கான காலமானதாய் இது இருந்ததால் இதை ஆண்டின் முதல்நாளாகக் கொள்வதில் வியப்பொன்றும் இல்லையே!. இதுவே இன்றும் இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்வுக்கும், அறிவுக்கும் ஏற்புடையதாகும். தொல் தமிழர் காலத்தை நொடி, நாழிகை, நாள், கிழமை, திங்கள் (மாதம்), ஆண்டு, ஊழி என்றும், வானியல் முறைப்படி வரையறை செய்துள்ளனர். 60 நாழிகை ஒரு நாளென்றும், ஒருநாளை வைகறை, காலை, நண்பகல், ஏற்பாடு, மாலை, யாமம் என்று சிறுபொழுதுகள் ஆறாகவும், ஆண்டை இள வேனில், முதுவேனில், கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி என ஆறு பருவங்களாகவும் பிரித்தனர்.

இப்படியாக குறுகிய கணக்கீடுகளில் கவனம் செலுத்தியவர்கள் வாழ்க்கை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை மொழி, இனம், நாடு ஆகியவற்றிற்குப் பொதுவான தொடராண்டு வழக்கத்தைக் கைக்கொள்ளாதது வியப்பாகவும், வருத்தம் தருவதுமாகும். ஆனாலும் இந்த 60 ஆண்டுச் சுழற்சி அன்றைய அரச பிராமணக் கூட்டால் தமிழர் நடுவில் கட்டாயப் படுத்தி உள் நுழைக்கப் பெற்றதாய் (கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டின் பின், வைதீக, வைணவ, கொடுஞ்சிவனிய, சமண, பௌத்த, ஆசீவக, இன்னும் சில மதங்களும் தமிழ் நாட்டில் முரண்பட்டு நின்ற காலம்) இருக்கவேண்டும். இன்றுவரை இந்த வைதீக (இந்து) மேலாண்மையில் இருந்து இந்திய நடுவனரசு விடுபட்டபாடு இல்லையே!. அதுமாத்திரம் அல்லாது ஒரு இனத்தின் வரலாறு என்பது அதன் கால நீட்சியிலேயே தங்கியுள்ளது என்பதால் வடவர்களும், அவர்களின் தொண்டரடிப் பொடியரான தமிழ்த் தற்குறிகளுமாக இணைந்து இந்த 60 ஆண்டுச் சுழற்சியை 1600 ஆண்டுகளுக்கு முன்(கி.பி.317 அல்லது கி.பி.426, இல் (நா.வை.இன் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை, ப.87 பார்க்க) நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டனர் எனலாம்.

7.5.1 தமிழர் நாட்காட்டி நடைமுறை:-

தமிழ் வானியலாளரும், கணியருமாகிய வள்ளுவர்களிடம் இருந்து கரவாகவும், அடுத்தும் தட்டிப்பறித்தும், தற் குறியர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டும் அவர்கள் யாத்த திங்கள் மாத, வியாழன் மாத, ஞாயிற்றுமாத ஆண்டுக் கணக்குகளை தமதாக்கிக் கொண்டு வடமொழி (சங்கத) சித்தாந்தத்தைத் தழுவி ஞாயிற்று மாதங்களுக்கு இருந்த பெயர்களை மட்டும் நீக்கிவிட்டு அந்ஞாயிற்று மாதங்கள் மீது திங்கள் மாதங்களின் பெயர்களைத் திணித்தனர். இன்று இதுவே தமிழர்களின் வழக்காகி விட்டிருக்கிறது. எனவேதான் இந்த திரிப்புக்கள், திணிப்புக்களில் இருந்து மீட்சியடைய வேண்டும் தமிழினம் என்பதற்காகவே இலங்கைக் குமரித் தமிழ்ப்பணி மன்றம் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழர் நாட்காட்டியை வெளியிட்டு வருகிறது (தி.ஆ.2042 இல் இருந்து, கி.பி.2011).

இந்த தமிழ் (தமிழர்) நாட்காட்டி நடைமுறை 1916-1919 காலப்பகுதியில் தனித்தமிழ் இயக்கத்தை தொடக்கிவைத்த “சுவாமி வேதாச்சலம்” என்ற தனது இயற்பெயரை தனித்தமிழில் “மறைமலை அடிகள்” என மாற்றி வைத்துச் செயற்பட்ட இவரையே சாரும். இது இவரும் கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம், சோமசுந்தர பாரதியார், அடிகளாரின் மகள் நீலாம்பிகை அம்மாள் ஆகிய பலரும் சேர்ந்து பச்சையப்பன் கல்லூரியில் கூடி எடுத்த முடிவினாலேயாகும். இவர்கள் தமிழர் களுக்கு ஒரு தொடர் ஆண்டு முறையில்லாத காரணத்தினால் திருவள்ளுவர் கிறீத்துவுக்கு 31 ஆண்டுகளுக்கு முன் பிறந்தவராகக் கொண்டு திருவள்ளுவர் தொடராண்டைத் தொடக்குவதென்றும் ஆண்டின் மாதப் பெயர்களை நடைமுறையில் உள்ள திங்களாண்டு மாதப் பெயர்களை நீக்கி, ஞாயிற்று ஆண்டு மாதப் பெயர்களை : சுறவம், கும்பம், மீனம், மேழம், விடை, ஆடவை, கடகம், மடங்கல், கன்னி, துலை, நளி, சிலை எனக் கொள்ளவும், கிழமை நாட்களில் புதன் கிழமைக்குப் பகரமாக அறிவன் என்றும், சனிக் கிழமைக்குப் பகரமாக காரி என்றும், மாதத்தின் நாட்களை எண் எழுத்தில் (க, உ,ங், ச, ரு, சா, எ, அ, கூ, க0 என) இடுவதென்றும், ஆண்டின் தொடக்க நாளை சுறவத் திங்கள் முதல் நாளாம் “பொங்கல்” நாளில் தொடக்கவும் முடிவு செய்தனர்.

நடைமுறையில் இருக்கும் நாட்காட்டி முறையினால் தமிழன் வரலாற்றைக் குழிதோண்டிப் புதைக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட அறுபதாண்டுச் சுழற்சியை நீக்கவும், தமிழன் வடித்த ஞாற்றாண்டு முறையைத் தொடரவும், அந்தந்த மாதங்களுக்கு உரிய உடுக்களின் பெயர்களை அதாவது அதற்கு ஏற்றதாய் ஞாயிற்று மாதப் பெயர்களைச் சூட்டவும், கிழமை நாட்களின் ஓரிரு பெயருக்கு கூறப்படும் தமிழன் ஒழுக்கவியலுக்கு முரணான தொன்ம (புராண) கட்டுக் கதைகளோடு தொடர்புடைய பெயர்களை நீக்கித் தூய்மைப்படுத்தவும், மேலே குறிப்பிட்ட ஆண்டு முறைகளில் தமிழன் வாழ்வியலோடும், பருவங்களோடும், சமயம் சாராது ஞாயிற்றின் வடதிசைச் செலவு, மேழவிழு முன்னுறலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஞாயிற்று ஆண்டு முறையைக் கைகொள்ளவும் முடிவு செய்தனர்.

இதுவே கருத்தாழமும், பொருள் பொதிந்ததும், அறிவும் அறிவியல் சார்ந்தும் செயற்படுவதற்கு ஏற்ற காரணியாய் அமைந்தது. மேழ மாதம் ஆண்டின் முதல் மாதமாக பல்நூறு ஆண்டுகளாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்தாலும், அது பல கருதுகோள்களை (Assumptions) முன்வைத்துத் தான் ஏற்படுத்தப்பட்டது (மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது). இந்த 60 ஆண்டுச் சுழற்சிக்குக் கூறப்படும் தொன்மக் கதையையும் அறிந்திருப்பது நல்லது. மூளைச் சலவை முழுமையாய் செய்யப் பெறாதவர்கள் சிலவேளை தெளிவுபெறலாம்.

வைதீக வேத (இந்து) மதத்தில் கூறப்படும் நாரதருக்கு அவர் காலத்தில் தனக்கொரு துணையைத் தேடிக்கொள்ள முடியவில்லை. அதனால் அவர் ஒவ்வொரு வீடு வீடாகச் சென்றிருக்கின்றார். ஆனால் அவர் சென்ற இடமெல்லாம் அவ்வீட்டுப் பெண்களுடன் கிருட்ண பரமாத்மாவைக் கண்டிருக்கிறார். இதனால் மனமுடைந்துபோன நாரதர் நேரடியாகவே இது பற்றி கிருட்ணருடன் பேசியபோது, அவர் நாரதரைப் பெண்ணாக மாறித் தன்னை அடையும்படி கூறியிருக்கிறார். நாரதரும்(ஆண்) பெண்ணாக மாறி அவரை அடைந்து இன்று வழக்கிலுள்ள 60 சங்கதப் பெயர் கொண்ட பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்து, அப் பிள்ளைகளின் பெயர்களிலேயே “அட்சய” வில் தொடங்கிப் “பிரபவ” யில் முடிய (60பெயர்களையும் பின் இணைப்பில் - 1, பார்க்க) வடமொழியான சங்கதத்தில் (விளம்பி தவிர) ஆண்டுப் பெயர்கள் வழங்கி வருகின்றன. இந்துப் புத்தாண்டு இப்பிள்ளைகளின் பிறந்தநாள் விழாவாக, சிந்திக்க முடியாத, உணர்வற்ற, மூளை சலவை செய்யப்பட்ட தமிழர்களால் ஆண்டு தோறும் செயற்படுத்தப்பட்டு, கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. சோற்றுக்கு மட்டுமே வாழும்

தமிழன் எங்கே இதை உணரப்போகின்றான். இவ்வாண்டு முறை தொடராய் இல்லாமல் 60 ஆண்டுச் சுழற்சியில் சிக்கிச் சீரழிகிறது. ஒரு இனத்தின் வரலாறென்பது அதன் கால நீட்சியிலேயே முழுமையாய்த் தங்கியுள்ளது என்பதை தமிழன், புரிந்து கொள்ளுவதைத் தடைப் படுத்துவதே இதன் நோக்கமாகும்.

வந்தேறிகளால் தமிழரினத்தின் அத்தனை சிறப்புக்களும் புதைத்து அழிக்கப்பட்ட பின், சில உணர்வுள்ள, தன்மானமுள்ள தம்மினத்தின் மேன்மையை அறிந்து உணர்ந்து கொண்டவர்களின் செயற்பாடே தமிழனுக்கு ஒரு தொடராண்டு தேவையென்ற நிலைப்பாடு. ஆனால் இது தேவையில்லை, பழகிவிட்டோம் என்று கூறிக்கொண்டு தம்மைப் பரந்த (பறந்த) தன்மான மனப்பான்மையர் என்று கூறி மேடையேறுபவர்கள் பலர் இருக்கத் தான் செய்கின்றார்கள். வைதீக வடமொழியாளனுக்கு, ஐரோப்பியனுக்கு. நேற்று வந்தேறிய புதுக் கலப்பு இனத்தாருக்கு (இலங்கை உட்பட) எல்லாம் தன்னாடு, தன்மொழி, தன் இனம் என உரிமை கொண்டாடி, அவைபற்றிய விழிப்புணர்வும், தன்மான உணர்வும் இருக்கலாம், அவன் எதையும் பேசலாம். செயற்படுத்தலாம். ஆனால் பல ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகள் இம்மண்ணிலே வாழும் உணர்வுள்ள தமிழன் எதுவும்!! வாயே திறக்கக்கூடாது, மாற்றான் கூறினால் பறுவாயில்லை! தற்குறித் தமிழனே வசை பாடுகிறான்.

அடுத்துக் கிழமை நாட்களில் புதன் கிழமைக்கும், சனிக் கிழமைக்கும் கூறப்படும் தொன்மக் கதைகள் தமிழன் வாழ்வியலோடு பொருந்துவதாய் இல்லை. இந்துமதத் தேவர்களுக்கு எல்லாம் ஆசான், குரு (குருப்பெயர்ச்சி) என்று அழைக்கப்படுகின்ற ஆண்டளப்பானாகிய வியாழன், இவரின் துணைவியார் தாரை, இவரை வன்முறையாக சந்திரன் (வியாழனின் மாணவன்) என்பான் கூடியதால் பிறந்த பிள்ளையே புதனாம். அதுபோல் சனி என்ற பெயரும் அதாவது தமிழனுக்குத் தொல்லையும், இடர் இன்னலையும் அவன் வாழ்வில் தொடர்ந்து கொடுப்பவராகவே இருப்பதால் உளவியல் வாயிலான தாக்கத்திற்கு உள்ளாகின்றான். எனவே தமிழன் ஒழுக்கவியலுக்கு ஏற்படும் இழிவு நிலையைப் போக்கவும், உளவியல் இன்னலைத் தவிர்க்கவும் புதனுக்குப் பகரமாக (பதில்) “அறிவன்” என்றும், சனிக்குப் பகரமாக காரி என்றும் பெயர் சுட்டினர்.

தொல்காப்பியத்தின் வழிநூலான புறப்பொருள் வெண்பா மாலையில், வாகைத்திணையில்

“புகழ்நுவல முக்காலமும்

நிகழ்புரிபவன் இயல்புரைத்தன்று”

என்ற அடிகளுக்கு கடந்த, நிகழ், எதிர் காலம் ஆகிய முக்கால நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் “அறிவுடைய”வனுடைய தன்மையைச் சொல்லியது என்பார் பொ.வே.சுந்தரனார்.

“மனுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்

நெறியில் ஆற்றிய அறிவன் நேயமும்” (தொல்காப்பியம்)

மேற்குறித்த பனுவல்கள் காரணமாக, புதனுக்கு “அறிவன்” என வைக்கப்பட்டது போலும். அதேபோல் காரி என்பவரும் கணக்கியலின் பேரறிஞராக கணிக்கப்பட்டவர். அவர் தமிழுக்கு வழங்கிய கணக்கியல் காரணமாய் அப்பெயரை சனிக்கு இட்டுள்ளனர் எனலாம். எனவே சனிக்குக் காரி (முதலில் வழங்கப்பட்டது)எனவும், புதனுக்கு அறிவன் என்ற பெயர்களை இடுவதென்றும் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அத்தோடு அரிசியில் கலக்கப்பட்ட கற்களைக் களைந்தெடுப்பது போலவும், நெல், உணவுப் பயிருடே வளரும் களைகளைக் களைவதைப் போலவும், புடவை கடைக்குச் சென்றால் ஒரு சேலையைத் தெரிவு செய்ய எத்தனையோ சேலைகளைப் பார்த்துத் தெரிவு செய்யும் தமிழர்கள், தமிழுள் கலக்கப்பட்ட போர்த்துக்கேய, ஆங்கில, கிரந்த எழுத்துக்களை, வடமொழிச் சங்கத, பாகதச் சொற்களை(களைகள்) நீக்கித் தமிழைத் தூய்மைப் படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கோடும், தமிழன் பெருந் தொழிலாம் வேளாண்மையையும், அரசு, மக்களின் பெருவரவுக்கான காலத்தையும், பருவச்சிறப்பையும், கருத்தில் கொண்டும், சுறவ(தை)த் திங்கள் பொங்கல் நாளில் தொடங்கவும் முடிவு செய்தனர்.

7.5.1.1 தமிழர் நாட்காட்டி நாட்கள், மாதங்களுக்குப் பெயரிடல்.

மேற்குறித்தவற்றின் அடிப்படையில் தமிழ் நாட்காட்டியைத் தொகுக்கவும், எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை அதில் உட்படுத்தவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1. திருவள்ளுவர் தொடராண்டுத் (தி.ஆ.00) தொடக்கம் கி.மு 31
2. திருவள்ளுவர் ஆண்டின் முதல்நாள் சுறவ(தை)த் திங்கள் பொங்கல் நாள்.
3. கிழமைநாட்கள்; ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், அறிவன்(புதன்), வியாழன், வெள்ளி, காரி(சனி)
4. மாதங்கள்; சுறவம்(தை), கும்பம்(மாசி), மீனம்(பங்குனி), மேழம்(சித்திரை), விடை(வைகாசி), ஆடவை(ஆனி), கடகம்(ஆடி), மடங்கல்(ஆவணி), கன்னி(புரட்டாதி), துலை(ஐப்பசி), நளி(கார்த்திகை), சிலை(மார்கழி).
5. இலக்கங்கள்; க(ஒன்று), உ(இரண்டு), ங(மூன்று), ச(நான்கு), ரு(ஐந்து), சா (ஆறு), ஏ(ஏழு), அ(எட்டு), கூ (தொண்டு), க0(பத்து-ள்)
6. கிழமையின் முதல் நாள் ஞாயிறாகக் கொள்ளப்பட்டது.

இங்கு ஞாயிறு மாதப் பெயர்களைப் பொறுத்தவரையில் குறித்த மாதங்களில் வானில் தொலை தூரத்தில் தோன்றிய நாள் மீன்களின் (நட்சத்திரங்கள்) கூட்ட உடு வடிவத்தையே குறித்தன.

சுறவம்; சுறாமீன் போன்ற நாள்மீன்களின் கூட்ட வடிவத்தைக் குறித்தது.

கும்பம்; குடை போன்ற நாள்மீன்களின் கூட்ட வடிவத்தைக் குறித்தது.

மீனம்; பொதுவான மீன்வடிவத்தை போன்ற நாள்மீன்களின் கூட்டத் தோற்றம்.

மேழம்; ஆடு போன்ற நாள்மீன்களின் கூட்டத் தோற்றம்.

விடை; எருது போன்ற நாள்மீன்களின் கூட்டத் தோற்றம்.

ஆடவை; ஆணின் குறி போன்ற நாள்மீன்களின் கூட்டத் தோற்றம்.

கடகம்; நண்டு போன்ற நாள்மீன்களின் கூட்டத் தோற்றம்.

மடங்கல்; சிங்கம் போன்ற நாள்மீன்களின் கூட்டத் தோற்றம்.

கன்னி; பெண்குறி போன்ற நாள்மீன்களின் கூட்டத் தோற்றம்.

துலை; சமன்கோல்(தராசு) போன்ற நாள்மீன்களின் கூட்டத் தோற்றம்.

நளி; தேள் போன்ற நாள்மீன்களின் கூட்டத் தோற்றம்.

சிலை; ஓர்சிலை(உருவம்) போன்ற நாள்மீன்களின் கூட்டத் தோற்றம்.

இப்படி நாளீனங்களின்(நட்சத்திரங்களின்) கூட்டத் தோற்ற அமைப்பை வைத்தே மாதங்களுக்கான பெயர்களை இட்டுள்ளனர்.

7.5.1.2. தமிழ் எழுத்தெண்கள்

எழு என்னும் சொல்லின் வழியாக வந்தவையே எழுது, எழும்பு, எழுச்சி, எழுஉ, எழுப்பு, எழுத்து என்னும் சொற்களாகும். தாமும், தடையுமிட்ட பாதுகாப்பு அரண்களைக் கொண்டவர்கள் தமிழர்கள். ஆகையால் தமிழர்கள் எழுத்துச் சிதைவுக்கும், அதன் அழிவுக்கும் இடம்தரக் கூடாதென்பார் இலக்கணச் செம்மல் இரா.இளங்குமரனார் (தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம், வாழ்வியல் விளக்கம், ப.43இல்). எழுத்தும் எண்ணும் இணைந்த மொழி தமிழ். இற்றைக்கு 70—80 ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழர் ஆவணங்கள் அனைத்தும் (காணி, பிறப்பு, இறப்புப் போன்றன) தமிழ் எழுத்தெண்களில் தான் எண்கள் எழுதப்பெற்றன. இன்று இவ்வெழுத்தெண்கள் மறக்கப் பட்டவையாக, மறைக்கப்பட்டவையாக ஆகியுள்ளன.

இலங்கைத் தமிழர். தமிழ் நாட்டுத் தமிழர்கள் இதை பறக்க விட்டிருந்தாலும் ஏனைய தொன்னிந்தியத் திராவிடர்கள் (கன்னடம், தெலுங்கு, மலயாளம் போன்ற) பயன்படுத்துகின்றனராம். மொழிசியகத் தீவின் பணத்தாள்களில் இவ் எழுத்தெண்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். பண்டைத் தமிழர்கள் பயன்படுத்திய எழுத்தெண்கள் க, உ, ங, ச, ரு, சா, எ, அ, க, இவை மருவித் திரிந்தே 1, 2, 3,..... என்ற இலக்கங்கள் வழக்கிற்கு வந்தன எனலாம். இவ் எழுத்தெண்களே பண்டைத் தமிழர் வணிகச் செயற்பாடுகளுக்கு பயன்பட்டதாகும். தமிழில் எழுத்தே எண்ணாக இருந்ததினால் எழுத்தும் எண்ணும் இணைந்தே வழங்கின. “எழுத்தறியத் தீரும் இழிதகைமை” என்றும், “எழுத்தறி வித்தவன் இறைவன்” என்றும் வழக்கில் நிலைத்தன எனலாம். ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது, பத்து என நூறுவரை எண்ணும் போது எல்லா எண்களும் உகரங்களாக முடிவதைக் காணலாம். இவற்றுள் ஒன்பது, தொண்ணூறு என்பவை ஏனைய எண்களுக்குப் பொருத்தப்பாடாய் இல்லாமல் தப்பிவந்தது போன்ற ஒரு தோற்றப்பாட்டைத் தருவதாய் உள்ளது. தொல்தமிழர் ஒன்பதைத் தொண்டு என்றே குறித்தனர்.

தொல்காப்பியத்தில் தொண்டும், ஒன்பதும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது (445, 1358). பரிபாடலிலும் தொண்டும், ஒன்பதும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஒன்பது வழக்கிற்கு வந்ததால் எண்பதின் பின் வரும் தொன்பது தொண்ணூறாயும், தொண்ணூறாய் இருக்க வேண்டியது தொள்ளாயிரமாயும் ஆனது. ஓரிடத்தில் விடும் தவறு தொடர்ந்து வரும் பலவிடங்களில் தவறுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதற்கு இது மிகப் பொருத்தமான எடுத்துக் காட்டாகும். தொண்டு என்று கூறும் தொல் காப்பியம் கட்டாயமாக ஒன்பது என்பதையும் வரையளவு செய்திருக்க முடியாது ஆகையால் இதுவும் ஒரு விடைச்செருகலாய் இருக்கலாம். இதன் அடிப்படையில் பரிபாடலிலும் இது அதன் ஆசிரியரால் கூட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். தமிழர் வரலாறும் அண்மைக்கால பெனார்யி, சட்டர்யி, வையாபுரிப் பிள்ளை, மகாதேவன், மாநாமர், பரணவிதான, இந்திரபாலா போன்ற பலரின் நூல்களின், ஆய்வுகளின், நடுநிலை அற்ற செயற்பாடுகளினால் இடியப்பச் சிக்கலாக்கி உள்ளனர். தவறுகள் திருத்தப்பட்ட, மறுக்கப்பட்ட பின்னும், சிலர் இத்தவறுகளை வைத்தே சிலம்பம் ஆடுகின்றனர். வரலாறு எழுதுகின்றனர். “குள்ளநரிக் கூட்டம் வந்து குறுக்கிடும், நல்லவர்க் குத் தொல்லை தந்து மயக்கிடும்” என்ற திரைப்பட பாடல் அடிகள் இதற்குப் பொருந்தி வருவதாய் உள்ளது.

எழுத்தெண்களை ஒன்றிலிருந்து நூறுவரை எண்ணும்போது இவை உகரத்தில் முடிவதானது ஒலி எளிமையையும் ஒழுங்குறுத்தத்தையும் நோக்கின் பண்டையரின் அறிவாழம் புலப்படும். அன்று ஆயிரம் இருந்தது அதன் மேற்பட்டவை தாமரை, வெள்ளம், ஆம்பல் எனக் குறிப்பிடப்பட்டன. இவை ஆயிரம் அடுக்கிய ஆயிரமாகக் கொள்ளப்பட்டன. இவை சங்க, வள்ளுவர் காலத்தில் கோடி அடுக்கிய கோடியாக உயர்ந்தன. வழக்கில் இன்றும் கோடானு கோடி, கோடாகோடி என வழங்கப்படுவதைக் காணமுடியும். தொல்காப்பியம் “எல்லே இலக்கம்(754)” என பெரும் செல்வர்களை ஒளி உடை செல்வர்கள் (இலக்கங்களுக்கு உரியர்) என்றது.

இவ்வெழுத்து எண்களையே பயன்படுத்தி இலங்கைக் குமரித் தமிழ்ப்பணி மன்றம் ஆண்டு தோறும் தமிழர் நாட்காட்டியை வெளியிட்டு வருகின்றது. தமிழர் அடையாளங்கள் தொலைந்துபோக, அழிந்து போக, மாற்றார் அழித்து விடக்கூடாது என்பதும், இவை தொல் தமிழனின் அறிவு, அறிவியல் சார்ந்த ஆற்றல்கள் என்பதும், இவை மீட்டெடுக்கப்பட்டு, பாதுகாத்து, பயன்படுத்துவதன் மூலம் தமிழன் தன் அடையாளங்களைத் தனித்துவத்தை தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதனாலேயாகும்.

7.5.1.3. தமிழரின் இயற்கைச் சமநிலை வாழ்வு.

குமரிக்கண்ட தமிழரினம் ஞாயிற்று மண்டிலத்தின் நில நடுக்கோட்டிற்கு அண்மித்து வாழ்ந்ததன் காரணமாகவே இயற்கையின் சமநிலை வாழ்விற்கான அத்தனை சிறப்புக்களையும் பெற்றனர். சமமான பகலிரவு, சீரான காலநிலையும் பருவங்களும் அவனை எந்த வகையிலும் துன்புறுத்தாத சூழல் (கொடும் வரட்சியோ, கொடும் குளிரோ). இயற்கையான உணவு, உடலை, உள்ளத்தை தாக்காத மூலிகை உணவுப் பயிர்கள், இப்படிப் பலப்பல மாந்த வாழ்வியலுக்குத் தேவைப்படும் காரணிகளும் உள்ளதான சீரநிலை அவனை ஒழுக்கத்தில், பண்பில், நாகரிகத்தில், அறிவில், அறிவியலில், மொழியில் உயர்ச்சி பெற வைத்தது. அணுவியலின், வானியலின், கணியியலில், மொழியியலின் உச்சிகளாகவே, அவர்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றனர்.

7.5.2.0. மாந்த இடப்பெயர்ச்சி

மாந்தத் தோற்றத்தின் பின் மொழியறிவாக் காலத்திலேயே அவன் இடப்பெயர்ச்சி வீச்சிற்கு ஆளாகி, குமரி பெருநிலப் பரப்பை தனது வாழ்விடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்திருந்தான். அந்நிலையிலே தான் மொழி முளைவிடத் தொடங்கியிருக்கலாம் (70,000 ஆண்டு வரையில்). பலர் இங்கு நிலைத் திருக்க, ஏனையோர் பல பக்கங்களாலும் இடப் பெயர்ச்சிக்கு உள்ளாகி இருக்கின்றனர். ஆய்வுகள் சீனா, யப்பான், மங்கோலியா, இந்தோனேசியா, அந்தமான், நிக்கோபார், அவுத்திரேலியா போன்ற இடங்களுக்கு 60,000 70,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் இடம் பெயர்ந்து இருக்கலாம் எனக்கூறுகின்றன.

அண்மையில் அவுத்திரேலிய 10500அடி உயர ஓட்சியாறு பாயும் ஓட்சி மலையின் உச்சியில் பனிக்கட்டிப் படலதின் கீழ் 5300 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த ஒரு ஆண்மகனின் உடலை கண்டெடுத்து ஆய்வுகள் நடத்தியபோது பல உண்மைகளைக் கண்டறிந்து உள்ளனர். இவ்வுடல் பழுதடையாமலும், உடலில் பச்சை குத்தப்பட்டு இருந்ததாகவும், விலங்குத் தோலை உடுத்தபடியும், தோலிலான காலணிகள், கோடரி போன்ற கருவியையும் கண்டெடுத்துள்ளனர். அவன் வல்லெழுத்துக்களான ஆ, ஈ, ஏ, ஊ, ஓ போன்ற எழுத்துக்களை பயன்படுத்தி இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகின்றனர். இது ஒரு நாகரிக வளர்ச்சி கண்ட தொல் தமிழனின் உடலாய் இருக்கலாம் என்றும் கருத்துக் கூறுகின்றனர்.

குமரிப் பெருநிலப் பரப்பின் பெரும்பகுதி கடலில் மூழ்கிய போது பலர் கடல்வழியாக இந்தியாவின் குணக்கடல், குடாக்கடல் கரைகளை அடைந்து தம்மை அங்கு நிலைப் படுத்தி இருக்கவேண்டும். ஆந்திரா, ஓரிசா மாநிலங்களின் கீழ்கரை, சேரநாடு, கர்நாடக மாநிலங்களின் மேற்குக் கரையிலும் தொல் தமிழர் குடியேறி இருக்கவேண்டும் என்றும் சில ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். அப்பொழுது தமிழரினம் மொழி கண்டவர்களாக, ஒழுக்கம், பண்பு, நாகரிகம் உடைய வர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். 30,000 – 50,000ஆண்டு கால இடைவெளியில் இந்தியா, நடுஆசியா போன்ற இடங்களுக்கும் சில ஐரோப்பிய நாடுகள் உள்ளும் ஊடுருவி இருக்க முடியும். எனவே மொழியின் உருவாக்கம் எப்படியும் 30,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்தோன்றி இருக்க முடியும்.

முதல் மொழி கட்டாயமாக ஒலிப்பு முறையில் இருந்தே தோன்றி இருக்க முடியும். முதலில் இயல்பான ஒலிப்பே (ஆ, ஈ, ஊ போன்றன) எழுத்தாகியது. பல ஒலிப்புக்களின் எழுத்துக்கள் சேர்ந்தே சொல்லாகியது. இப்படியே ஆழ்ந்த தேடல், சிந்தனையின் மூலமே இன்று மாந்த இனம் பட்டறிகின்ற வாழ்வியல் கூறுகள் உயர்ந்து இருக்க வேண்டும். இற்றைக்கு 10,000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட ஒருமொழித் தேச இந்திய (நாவலந்தேய)த் தொல் குடிமக்கள் பல் துறைகளிலும் மேம்பட்டவர்களாகவே வாழ்ந்து இருக்கின்றனர். அதே காலகட்டத்தில் வாழ்ந்து இருந்தவர்கள் (சிந்து வெளி உட்பட) கொலை வெறியர்களாக, கொள்ளை வெறியர்களாக, வேள்விகள் செய்பவர்களாக இருக்கவில்லை என்பதை “இருக்கு வேத”மும் உறுதி செய்வதாய் உள்ளது. எல்லா வித வளங்களையும், நாகரிகத்தையும் அடைந்தவர்களாகவே அவர்களின் செயற்பாடுகள் வெளிப்படுத்திச் சான்று (தமிழ் முச்சங்கங்கள்) பகர்கின்றன.

சிந்துவெளியில் புகுந்தவர்கள், வட, தென் அமெரிக்காவில், அவுத்திரேலியாவில் புகுந்தவர்கள் முறையே வேதவாரியர், ஐரோப்பியர், ஆங்கிலேயர் என்போர் கொள்ளைக்காரர்களாகவும், கொடுரராகவும், அவர்களை எதிர்த்த மண்ணின் மைந்தர்களான தொல்குடி மக்களைக் கொன்று குவித்து அவர்களின் பிணக் குவியலின் மேல் தம் கொடி நாட்டிவிட்டு, அத்தொல் குடியினரின் அறிவியல், அணுவியல், கணியியல், மருத்துவவியல், வானியல், மொழியியல், கணிதவியல், கட்டிடவியல், இசையியல், இசைக் கருவிகள் போன்ற அத்தனையையும் தட்டிப்பறித்தது மட்டுமல்லாது,

அவர்களின் இயற்கை வளங்களையும் குறையாடி, தமதாக்கிக் கொண்டு, அவர்களின் வரலாற்றையும் குறிப்பாக மொழியின் தன்மையையும் சிதைத்து, புதைத்துவிட்டு பசுத்தோல் போர்த்த புலிகளாய் வேடமிட்டு இன்று உலகிற்கு நாடகம் காட்டுகின்றனர்.

இந்தவகையில் சிந்துவெளி ஊடுருவல் தொடங்கி இன்றுவரை இலங்கை, தென்னிந்திய தொல்குடி மக்களான தமிழர்கள் முகங் கொடுக்கும் இடர்களுக்கும், இன்னல்களுக்கும், கொடூரங்களுக்கும் அளவேயில்லை. பல்முனைத் தாக்குதல் போல் கரவாகவும் வெளிப்படையாகவும், மொழியழிப்பும், இனஅழிப்பும், நிலப்பறிப்பும் தொடர்கின்றது.

இந்த வகையிலே தொல்தமிழ் வள்ளுவக் கணியர்களால் ஆக்கப்பட்ட ஞாயிற்று, திங்கள், வியாழன் ஆண்டு முறைகளை ஒன்றுடன் ஒன்றை செருகியதோடு மட்டுமல்லாமல், அவற்றை வைதீகப் பிராமணிய (பஞ்சாங்க)நாட்டிகளாக வடிவமைத்து விட்டதால் அதை மீட்டெடுக்கும் முகமாகவும், தமிழர் அடையாளத்தை உறுதி செய்யும் வகையில் வடிவமைக்கப் பட்டதே தமிழரின் திருவள்ளவர் தொடராண்டு (ஞாயிற்றாண்டு) முறையாகும். இன்று இத்தொடராண்டின் தொடக்கமாக கி.மு 31 ஆண்டைக் கொண்டிருந்தாலும் இது நூறு விழுக்காடு ஆய்வுவாயிலாக நிறுவப் படவில்லை.

அன்று வையாபுரிகளும், பனார்சிகளும், மகாதேவன்களும், சுனிக்குமார் சட்டர்யிகளும் (தமிழ் தெரியாத தமிழ் துறைத் தலைவராய் இருந்து பாவாணரின் வளர்ச்சியை உயர்ச்சியை தடைப்படுத்திய வடவர்) போன்றபலரும் தமிழின் வரலாற்றைப் பின்தள்ளுவதிலும், தமிழன் உயர்ச்சியை தடைப்படுத்துவதிலும் முழு மூச்சாய் இருந்ததே காரணமாகும். அத்தோடு தமிழ் நூல்களை (பனுவல்களை)க் காலத்தால் பின்தள்ளி அதன் வரலாற்றை சிதைக்கப் போட்டி போட்டு நின்ற காலம். அவர்களுக்கு ஆதரவான அரசுகள். ஆனால் இத் திருவள்ளவர் ஆண்டுத் தொடக்க நாள் கி.மு 500-1000 ஆண்டுகளைத் தாண்டியும் அதன் மொழியியல் தகுதி முன்னிறுத்துவதாய் உள்ளது என்கின்றனர் சில ஆய்வாளர்கள்.

இன்று தொல்காப்பிய இலக்கணம் கி.மு. 1500 ஆண்டுகள் பழைமையான தென்று கூட ஆய்வாளர் சிலர் கூறுகின்றனர். இன்னும் சிலர் கி.மு 5000 ஆண்டுகள் என்று கூறுவாரும் உளர். இங்கு

குறிப்பிட்ட தொல்காப்பிய ஆண்டு முறையே மீப் பழையான தென்றும், அதன்காலம் கி.மு. 6699 எனக் கூறப்படும்போது (அறிவர்.குணாவின் வள்ளுவத்தின் வீழ்ச்சி ப.169) தொல்காப்பிய காலம் ஏன் கி.மு. 10,000 (பத்தாயிரம்) ஆண்டுகளாக இருக்கக் கூடாது? இதுவே சரியான கணிப்பீடாகவும் இருக்கலாம். சங்க இலக்கிய, காப்பிய, தொல்காப்பிய, திருக்குறள் நூல்கள் அத்தனையுமே செவிவழி, வாய்வழி, மனனம் செய்யப்பட்டவைகளாக இருந்து வரிவடிவம் ஏற்பட்டபின் நூல்வடிவம் பெற்றவை.

தமிழ் வரி வடிவங்கள் காலம் காலமாகத் தமிழ்ப் பகைவர்களால் சிதைக்கப்பட்டு, அழிக்கப்பட்டு, திரித்து வாசிக்கப்பட்டு, தமிழ் அடையாளமே இல்லாமலும் ஆக்கப்பட்டு வந்தன என்பது தான் உண்மை. இன்றுவரை புரையோடியுள்ள இக்குணம் (இந்திய நடுவனரசினர், இலங்கைப் பெரும்பான்மை அரசினர் நடுவில்) கடந்த 2500--3000 ஆண்டுகளில் எவ்வித மாற்றத்தையும் அடையவில்லை என்பது கண்கூடாய் தெரிந்த ஒன்றே. விவேகானந்த அடிகளார் வரலாறு பற்றிக் குறிப்பிடும் போது “திருவிழாக் கூட்டத்திலே தன்பிள்ளையைத் தொலைத்துவிட்ட ஒருதாய் எப்படிப் பதறி அடித்துப், பதைபதைத்துத், துடிதுடித்துத் தேடுவாளோ அப்படித் தன் வரலாற்றைத் தொலைத்துவிட்ட ஒரு இனம் அதைத் தேடவேண்டும்” என்பார். இந்த அடிப்படையிலே தான் சற்று விரிவாக இந்நூல் யாக்கப்படுகிறது.

7.6.0. சாதி, சமய, பொருள் வள, பெண்ணிழிவு, என்ற கட்டுகளிலிருந்து விடுபடுதல்.

7.6.1 சாதியம்(வர்ணாச்சிரமம்):-

இங்கு முதற்கூறாயும், முதன்மைக் கூறாயும் நிற்பது சாதியமே. இது எங்கே தோன்றியது?, எப்படித் தோன்றியது?, யாரால் தோற்றுவிக்கப் பட்டது?, ஏன் தோற்றுவிக்கப்பட்டது?, எப்படி வளர்க்கப்பட்டது?, இதன் வளர்ச்சிக்கு காரணர்கள் யார்?, இதை வளர்க்க கையாளப்பட்ட வழிமுறைகள் எவை?, இதை ஏற்று அனைவரும் வாய்பொத்தி, காதடைத்து, கைகட்டி நின்றார்களா? என்பவை போன்ற பலகேள்விகளுக்கு விடை கண்டால் மாத்திரமே இதன் உள் நோக்கைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இற்றைக்கு 2800 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒரு அசைக்க முடியாத அமைப்பாக சாதியம் காட்சி தருகிறது.

சிந்துவெளியில் புகுந்து தங்களை ஆரியரெனக் கூறிக்கொண்டு உள்ளிட்டது ஒரு ஆடு, மாடு மேய்க்கும் விலங்கா(காட்டுமிரா)ண்டி இனம். இன்றைய நாகரிகத்திற்கு சற்றும் குறையாத உயர் நாகரிகத்துடன்(சிந்துவெளி, அரப்பா, மொகஞ்சதரோ அகழாய்வுகள் இவற்றை உறுதிசெய்து வெளிப்படுத்தும்) வாழ்ந்திருந்தனர் மண்ணின் மைந்தர்களான தொல்குடியினரான தமிழிய தாச இனத்தவர். அவர்களிடம் மதமோ, கடவுளரோ இல்லாததால் தீவளர்த்து அதில் ஆடு, மாடு, குதிரை போன்றவற்றை வேள்வி என்னும் பெயரில் இட்டுப் பொசுக்கி உண்டு, சோமபானம் (வெறியூட்டும் குடிவகை) குடித்து காமக் களியாட்டம் (தமிழன் ஒழுக்கவியல் முரண்) நடத்தும் முறைகளோ, கொடை (தானம்) வழங்கும் முறையோ, கொடூரக் கொலை வெறி நிலைப்பாடுகளோ காணப்படவில்லை.

அவர்களின் தொழில் வேளாண்மையே. அங்கு நீர்த் தேக்கங்களும், அவற்றிற்கான வடிகால் அமைப்புக்களும், செங்கல்லிலான கட்டடங்களும், கழிவு நீர் வழிந்தோடும் வடிகால் அமைப்புக்களும் காணப்பட்டதாம். இவற்றை எல்லாம் வந்தேறிகளின் தலைவனான இந்திரனும், அவனுடன் இருந்த அக்கினியும், பிரகாசபதியும், தாச தற்குறியன் திவோதாசன்(தாச இனத்தைக் காட்டிக் கொடுத்த முதல் தமிழன் - திராவிடன்) இணைந்து தாசர்களின் (திராவிடர்) வளங்களைச் சூறையாடியும், சிதைத்தும், அவர்களை கொலை வேள்வி செய்தும், தப்பி ஓடி காட்டில் மறைந்திருந்த தாச அறிஞர்கள், சான்றோரை கொலை வெறிகொண்ட அவனது சரமை என்ற நாய்களை ஏவி அவர்களை கொல்லுவித்தானாம். இவற்றை இருக்குவேதப் பாடல்கள் சான்று காட்டும் (குருவிக் கரம்பை வேலுவின் சிந்து முதல் குமரிவரை ப.10-11).

சிந்துவெளித் தாசரினம் நிறத்தால், மொழியால் சுமேரியர், அக்கேடியர், மொனாக (எகிப்து), பொனீசியர் (சிரியா), ஈப்ருசு, மைசீனியர், மொசப்பெத்தேமியர், யேலம் மக்களை ஒத்திருந்தது மாத்திரமல்லாது இவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பையும் பேணிவந்துள்ளனர் (மேற்படி நூல் ப.8). சிந்துவெளி மண்ணின் மக்களை இருக்குவேதம் கறுப்பர், அரக்கர், இராட்சதர், தாசர், தாசுயுக்கள் என்றும் பலவாறாக சுட்டினர் என்பதை இருக்குவேதப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்தும். இவர்கள் தாசர்களை சிதறடித்தும், அவர்களுடன் கலந்தும், வன்புணர்விலும் (அவுத்திரேலியாவுள் கி.பி. 1700களில் புகுந்த ஆங்கிலேயக் குற்றவாளிகள் அங்கிருந்த மண்ணின் தொல்குடி மக்களை வன்புணர்வுக்கு உட்படுத்தி

இனவழிப்புச் செய்தது போல், வட அமெரிக்காவில் கி.பி.1500களில் புகுந்த இதே ஆங்கிலேயர் அம்மண்ணின் தொல் குடியினரான செவ்விந்தியர்களை பூண்டோடு அழித்து அந்நாட்டைக் கையகப் படுத்தியது போல்) கலப்பினமாக்கிய தோடு அவர்களிடமிருந்த அறிவியல், மெய்யியல், மருத்துவம், கட்டிடக்கலை போன்றன வற்றையும் தமதாக்கிக் கொண்டு, வெறிபிடித்த நாய்களாய் இடையில் சந்தித்த தொல்குடியினரை இடர், இன்னல், கொடூரங்களுக்கு உட்படுத்தி மெல்ல மெல்ல 1000ஆண்டுகால (கி.மு.800) இடைவெளியில் “ஆரியவர்த்தம்” என்ற கங்கைச் சம வெளிக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

இங்கேதான் வைதீக வேத ஆரியருக்கான வலுவான அமைப்பொன்று உருவாக்கப்பட்டது. இது அவர்கள் தாமும், தம்சுற்றமும் எந்தவித உடலுழைப்புமின்றி வயிறு வளர்த்தால் போதும் என்ற எத்திப்பிழைக்கும் அற்பத்தனமான ஆசையால் உருவாக்கப்பட்டது. இந்திய நாட்டின் தொல்குடி மக்களுக்கு எதிராக ஆரியர் நலம் நோக்கி அவர்களால் கட்டமைக்கப் பெற்றுதுதான் சாதியம் என்ற அமைப்பு. இதற்கு வந்தேறிகளுக்குத் தேவைப்பட்டது நான்கே நான்கு எழுத்தால் உருவாக்கப்பட்ட “புருடன்” அல்லது “பிரம்மா” என்ற ஒருசொல் மட்டுமே. புருடனைப் படைத்த அவர்கள் பிரம்மாவின் நெற்றி(முகம்)யால் பிறந்தவன் பிராமணன் என்றும், கை(தோள்)யால் பிறந்தவன் சத்திரியன் (அரசன்) என்றும், தொடையால் (அடிவயிறு) பிறந்தவன் வைசிகன் (வணிகன்) என்றும், காலடியால் (பாதம்) பிறந்தவன் சூத்திரன் (தமிழன்- இழிபிறப்பு) என்றும் தரம் பிரித்தனர். அத்தோடு பிராமணன் வைசிக மனைவியிடம் பெறும் பிள்ளை அம்பட்டன் என்றும், சூத்தரச்சியிடம் பெறும்பிள்ளை நிசாதன் என்றும், சத்திரியனுக்கு சூத்திரச்சியிடம் பெறும்பிள்ளை உக்கிரன் என்றும், சத்திரியன் பிராமணத்தியிடம் பெறும் பிள்ளை சூதன்என்றும், சூத்திரனுக்கு பிராமண, சத்திரிய, வைசிக பெண்களுடாகக் கிடைக்கும் பிள்ளை மனிதப் பிறப்பில் மிகத்தாழ்ந்த பிறப்பான சண்டாளன் என்றும் சாதியப் பிரிப்பானது ஐந்து (பஞ்ச)பாண்டவரின் தேவி திரௌபவதி சேலை போல நீண்டு செல்வதாக மனு தர்மம் அதி.10. கூறுகிறதாம் (சிந்து முதல் குமரி வரை ப.33,34). இதை எதிர்த்தவர்கள் கொல்லப்பட்டும், நாடுகடத்தப்பட்டும், அடிமையாக் கப்பட்டும் போயினர்.

இந்தப் புதிய ஏற்பாட்டிற்கு அல்லது அமைப்பிற்குப் பெயர்தான் நால்வருணம், சதுர்வரணம், வருணாச்சிரமம் என்றானது. இது

உலகின் வேறெந்த நாட்டிலும் இல்லாத புதிய ஏற்பாடு. எந்த இனமும் கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அமைப்பு, அது மாத்திரமா உலகில் வேறெந்த இனத்திற்கும் கிட்டாத வெற்றி. கடந்த 2800 ஆண்டுகளாக இந்திய மண்ணில், இலங்கையின் தமிழ் பகுதிகளில் இருந்தும் அவர்களின் (பிராமணரின்) ஒரு மயிரைத் தன்னும் யாராலும் அசைக்க முடிய வில்லை என்பார் குருவிக் கரம்பைவேலு தமது சிந்து முதல்-ப.32இல். இப்புதிய ஏற்பாட்டின் தலைவர்களும் இவ்வாரியப் பிராமணரே. இவர்களுக்கு சத்திரியர்களும், வைசியர்களும் அத்தனை வளங்களையும் வழங்க வேண்டும். சூத்திரர் (தாசர்) இம்முப் பிரிவினர்க்கும் எந்த முணு முணுப்பமின்றி ஊதியம் எதிர்பாராது ஏவல் செய்ய வேண்டும். இதை கி.பி.8--14ஆம் நூற்றாண்டின் இடையில் வெளியான பகவத் கீதையும் வலியுறுத்தும் (4:-13, 9:-32, அதிகாரங்கள் 3, 18, 23, ந.வை இன் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை, ப.61, 62, பார்க்க). இதை சூத்திரன், சூத்திரச்சிக்குப் பிறந்த ஆய்வாளரும் ஒத்துக் கொள்வர். மேற்குறித்த அனைத்தும் ஆரியப் பிராமணரின் வெடிப்பொலி, உருவம், நிறம் போன்றவற்றால் மண்ணின் மக்களை வாய்பிளக்க வைத்த அதேநேரம் பிராமணரும் தம்பொலிவால் செருக்குற்றிருந்தனர். இதனால் அன்றைய தமிழ் மன்னரும், அரசரும் அவர்களின் பெண்டு பிள்ளைகள் அழகு கண்டு அவரடி பணிந்தனர் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு கு(ச)முக பொருளாதார அமைப்பிலும் மேலோங்கி நிற்பது அக் குமுகத்தின் அடித்தளமும், அதன் மேற்கட்டுத் தளமுமாகும். இங்கு உற்பத்தி உறுப்புகளின் தொகுப்பே அடித்தளம். கார்ல்க மார்க்சின் கருத்துப்படி “அந்தக் கு(ச) முகத்தின் அடித்தளம் தான் மேற்கட்டுமானத்தின் தன்மையை தீர்மானிக்கின்றது” என்பார். ஆனால் “இந்தியக் குமுகத்தின் அடித்தளத் தன்மையை (சூத்திரரின்) மேற்கட்டுமானம் ஆன பிராமணரே தீர்மானிக்கின்றனர்”. இலெனின் அவர்கள் குறிப்பிடும் போது “அரசு என்பது ஒரு இனம் (வர்க்கம்) மற்றொரு இனத்தால் ஒடுக்கப் படுவதற்கான பொறி (இயந்திரம்)” என்பார். இங்கு நாய் பார்க்கும் வேலையை எருமை மாட்டிடம், கழுதையிடம் மாற்றப்படும் என்பர். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் அரசு சாதியத்தை, மதத்தை தலைமை தாங்க வைத்துள்ளது (மறைமுகமாக), இலங்கையில் மதத்தையும், வாரிசு முறையையும் தலைமை தாங்க வைத்துள்ளது.

இந்தியச் சாதியக் கொடுமை கண்டு பொறுக்காத விவேகானந்த அடிகளார் “குமுகச் சாதிப் பிரிவினைகள் மலிந்த பயித்தியக்காரரின் கூடாரமும், கலியுகத்தின் வைதீகவேதப் பிராமணர் வடிவில் (உருபத்தில்) இருக்கும் இந்தக் கொடியவர்களிடம் (இராட்சதர்) இருந்து ஏழைத்தமிழ் மக்களை இறைவன் காத்து வாழ்வி (இரட்சி)ப்பாராக” என மனம் நோகின்றார். இதையே தந்தை செல்வநாயகம் அவர்கள், தான் இறுதியாகக் கலந்து கொண்ட இலங்கை நாடாளுமன்றக் கூட்டத்தில் தமிழருக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளைப் பொறுக்காது 50ஆண்டுகளுக்கு முன் “இலங்கைத் தமிழர்களை இறைவன் தான் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று தன் மனவேதனையை வெளிப்படுத்தினார். ஆனால் இன்றுவரை தமிழர் அழிப்புப் பெருகுகின்றதே ஒழிய எந்தக் கடவுளும் மீட்க வரவில்லை. சிலமதங்கள் கூறுகின்ற மறுபிறப்பு (அவதாரம்) உண்மையானால் மகதநாட்டில் பிறப்பெடுத்த புத்தர்பெருமான் இலங்கையில் பெரும்பான்மை இனத்தில் பிறந்து மூவகைப் பாதுகாப்பையும், ஐந்து நன்னடத்தைகளையும் (பஞ்சீலம்) மறுமலர்ச்சி பெறச் செய்ய வேண்டும். இவ்வேண்டுதல் கைகூடுமா? அவரால் மட்டுமே தீர்வு காணமுடியும் (தமிழனின் இருப்பு உறுதிசெய்யப்படும்).

மூவேந்தரின் ஆட்சிக் கூறுகளான சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளுள் வடநாட்டில் இருந்து வகைதொகை இன்றி வைதீகப் பிராமணர்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டனர். பல்லவர் காலந் தொட்டு சாளுக்கிய சோழர் (கலப்பு) காலம் வரை (கி.பி.8—கி.பி.13 நூற்றாண்டு). இவர்களின் வரவால் மண்ணின் மக்களான தமிழர் முகம் கொடுத்த கொடுமைகளுக்கு அளவே இல்லை. சேரநாட்டுள் இறங்கிய நம்பூதிரிப் பிராமணர் அரசனையும் தம்மோடு இணைத்துக் கொண்டு இவர்களால் சாதி உயர்ச்சி வழங்கப்பட்ட நாயர், வெள்ளாளரும் இணைந்து கொண்டு ஏழைத் தமிழர்களை (இழிபிறப்பினர்) துன்புறுத்தி அவர்களின் வளங்களை (சொத்துக்கள், நிலங்கள் உட்பட) பறித்துக் கொண்டு காட்டிற்குள் விரட்டி, கொடூரக் கொலைகளும் புரிந்தனர். இன்று குமரி மாவட்டம் சேரநாட்டில் இருந்து விரட்டப்பட்ட தமிழரிடம். அன்றைய சேரநாடு இன்று மலையாளமொழி பேசும் கேரளம் (நா.வை இன் மதுரை எரிகிறது, ப.54—61வரை). நசுக்கப்படும் மக்களுக்காக விவேகானந்த அடிகள் குரல் கொடுத்ததால் அவரை இளம் அகவையிலேயே வீடுபேறடைய அது வைத்தது போலும். இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் பெரும்பான்மை இனவரசு மொழியை, மதத்தை அடிப்படையாக

வைத்தும் ஒடுக்குகின்றது. சமத்துவம், நடுநிலை என்ற பேச்சிற்கே இடமில்லை. கடந்த காலங்களில் தமிழின அடிப்படை உரிமை பற்றி நாடாளமன்றில் பேசினாலே அவர்களுக்கு விரைவில் வீடுபேறு வழங்கப் பட்டுவிடும்.

இலங்கைத் தமிழரை பொறுத்த வரையில் அவர்களிடம் மறை முகமாகவும், சில வேளைகளில் வெளிப்படையாகவும் சாதிய வெறியும், மதவெறியும் வெளிப்பட்டு நிற்கிறது. தமிழ் மண்ணின் சொந்தக்காரரைக் கூறுபோடவும், அவர்கள் உணர்வற்றவர்களாய், தாழ்வுணர்ச்சி கொண்டவர்களாய், அடிமையராய் என்றும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் ஏற்படுத்தப் பட்டதே சாதியம். இதை வலுப்படுத்தி கெட்டியாக்க உருவாக்கப் பட்டதே மதம். தமிழனின் மொழியை, அவனது கடவுளரை, பண்பாட்டை, ஒழுக்க வியலையும், அவனையும், அவன் வரலாற்றையும் சிதைத்தும், திரித்தும், அழித்தும் தமிழினம் என்றுமே ஒன்று சேராதிருக்கத் தடுத்தும், வரும் நச்சுக்(விசங்)களின் காலடியில் விழுந்து எழும்புவதை விடக் கேவலம் தமிழனுக்கு வேறுண்டா? இப்பெலவீனம் தமிழரை ஒடுக்குவதற்கு எதிரிக்கு வழிவகுக்கின்றது. இப்பித்தலாட்டம் (சாதி,சமய) ஒழிந்தால் மட்டுமே தமிழனுக்கு வாழ்வுண்டு!. ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு ஒற்றுமை நீங்கின் அனைவர்க்கும் தாழ்வு.

இந்தியாவின் அரசியல் யாப்பை வரைந்த உயர் சட்டவாளர் அம்பேக்கர் அவர்கள் குறிப்பிடும் போது “உலகில் நாம் வாழ்வதற்காக எவ்வாறு போராடவேண்டி உள்ளது. இவ்வுலக வாழ்வின் நலங்களே நமக்கு முதன்மையானது. வேறோர் உலகத்தின் துய்ப்பு நமக்கு வேண்டியதில்லை. துளசிச் செடியும் உருத்திராட்சம் காய் மாலையும் உங்களை இந்நாட்டின் வட்டிக்கடைக் கொள்ளையரிடம் இருந்து விடுதலை செய்து விடாது. பற்று (பக்தி), களிப்பு (பரவசம்) கொண்டு பாடித் திரிவதால் நிலவுடைமை சுரண்டல் காரரிடம் இருந்து உங்களைக் காப்பாற்ற ஏந்தப் பரந்தாமனும் பறந்து வரப்போவதில்லை. ஏனெனில் குமுகாயத்தின் பெரும்பகுதி இத்தகைய பயனற்ற மாயைகளிலும், முடத்தனங்களிலும், மந்திரத்திலும் முடங்கி மயங்கிக் கிடக்கிறது. சிறிதளவே அறிவுள்ள தன்னலக் கும்பல் (இந்தியச் சனத் தொகையில் 3 விழுக்காட்டினர்) குமுகாயத்தை (சாதி, சமயம் என்று) அழித்து கொண்டு இருக்கிறது” என்று முழக்கமிட்டு தன்சாதி (குத்திரர்) 200000 (இரண்டிலக்கம்) பேருடன் புத்த சமயத்தில் சேர்ந்து கொண்டார். இவையெல்லாம் தமிழனுக்கு எங்கே புரியப்போகிறது.

“பிறப்பொக்கும் எல்லா வயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்”

(கு.972) என்பார் வள்ளுவனார்.

“தெங்கும் பனையும் நாவல் மூங்கில்
வேம்பும் மாவும் அரசும் ஆலும்
வேற்றின மலர்த்தூள் தன்சினை ஏற்கா
நீருள் வாழும் மீனின் வகையும்
நிலத்தில் ஊரும் அரவும் அரணை
அணிலும் எலியும் காக்கை குயிலும்
பருந்தும் கழுகும் கிளியும் புறாவும்
பரியும் நரியும் மாடும் மானும்
தன்னினம் விட்டு வேற்றினம் புணர்ந்து
குட்டியோ முட்டையோ ஈனாதல் அறியோம்!
மானுடக் கேடன் மனுவெனுவ கயவன்
புகன்ற மேலோன் பார்ப்பான் கீழாள்
புலைச்சியைப் புணர்ந்து குழுவியை ஈனல்
காண்கிறோம் அன்றோ? கற்றிடு பாடம்!
என்றன் தோழா என்னுயிர்த் தமிழா
இப்புவி மாந்தர் இருபால் எவரும்
நிறமும் நாடும் மொழியும் கடந்து
கூடி வாழ்ந்து குழவி ஈனலால்
மாந்தன் எல்லாம் ஓரினம் அறிக!
பிராமணன் கதைக்கும் மனுவை
பெயர்த்தே எறிந்து அழிப்போம் துணிந்தே!
பொறிஞர், பாவலர், ஆய்வர் மி.அகன். (நூலாசிரியரின் குரு)

மதம் பற்றிக் கூறவந்த விவேகானந்த அடிகளார்: “மதம் மனிதனுக்கா
அன்றி, மனிதன் மதத்திற்காக அல்ல. மனிதனை மனிதனாக
மதிக்காத மதம், அவனது பொருளாதார வளர்ச்சியை தடைசெய்யும்
மதம், மதமென்று சொல்லத் தகுதியற்றது. விலங்கைத் தொடலாம்
என்னைத் தொடாதே எனக் கூறும் மதம் மதமல்ல. மதத்தின்
பெயரால் செய்யப்படும் சூழ்ச்சி. குமுகாயத்தில் சிலரை வாழவைத்து
பலரை அறியாமையில், மூடநம்பிக்கையில், ஏழ்மையில்
வைத்திருக்கும் மதம் மக்களுக்கு ஏற்றதல்ல. அது மதத்தின்
பெயரால் மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் பெருங்கொடூரம்” என்பார்.
இவை மதவெறியர்க்கு பிடிக்குமா என்னை? கடவுள் அவரை

ஆட்கொண்டு(கொன்று) விட்டார் போலும். வள்ளலாரென்ற இராமலிங்க அடிகளாருக்கும் நடந்தது இதுதான்.

இந்த தமிழ்நெறிப் பள்ளியினூடாக மேற்குறித்த தலைப்பின் அடிப்படையில், தமிழர் குமுகாயத்தில் புரையோடியுள்ள மாந்த ஏற்றத்தாழ்வு அதாவது மதவெறி, சாதிய ஏற்றத்தாழ்வு, பொருள்வள ஏற்றத்தாழ்வு, எப்படி உருவானது, இது தொல் தமிழன் ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஒன்றா? அல்லது சுரண்டியும், ஏந்திப்பிழைக்கவும் தொல் தமிழர் நிலங்களில் ஊடுருவி, உலகப் பரந்த கண்ணோட்டத்துடன் வாழ்ந்த தமிழர்களின் ஒட்டுமொத்த பலத்தையும் வீரத்தையும் பண்பு, ஒழுக்கத்தையும் சிதைத்து அவனைப் பலவீனன் ஆக்குவதற்கு வேற்றின (வடவர், அராபியர், ஐரோப்பியர்)க் களவாடிகள் ஏற்படுத்திய பாகுபாடா? ‘அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு’ என்பார் தமிழ் நெறியாளர். இந்த வேற்றினக் களவாடிகள் ஒன்றும் நாகரிகம், மருத்துவம், வானியல், அணுவியல், கணிவியல், இசை, கூத்து போன்ற பல் துறைகளும் தெரியாத மழலையராக, கொலை வெறியும், சுரண்டலும் தெரிந்தவர்களாகவே உள் நுழைந்தனர்.

அவர்கள் தமிழ் நிலத்தில் கண்டதெல்லாம் இறும்பூதாய் (அதிசயம்)க் காட்சி அளித்தது. எனவே அவற்றை எல்லாம் களவாடி தமதாக்கிக் கொண்டனர். ஆகையால் தான் இவர்களைக் களவாடிகள் என்று கூற வேண்டியுள்ளது. சொந்த ஒரு நாடல்லாது விலங்காண்டி (காட்டு மிராண்டி)களாக அலைந்து திரிந்தார்கள். தொல் குடிகளைத் தொடர்ந்து இடர், இன்னல், கொடூரம், கொலைகளிற்கு உட்படுத்தி அவர்களை அவர்தம் சொந்த நிலங்களிலிருந்து விரட்டி அடித்துத் துரத்தியும், அங்கிருந்த பெண்களை (இவர்கள் பெண்டு, பிள்ளைகளோடு வரவில்லை) வல்லுறவிற்கு உட்படுத்தியும், அவர் களினூடாக தமக்கென ஒரு இனத்தையும், தொல்லின மக்களின் மொழியை திரிப்புக்கும், சிதைப்பிற்கும், குறுக்கத்திற்கும் உள்ளாக்கி, அத் தொல்குடி மக்களிடம் இருந்தே அனைத்தையும் கற்றுக்கொண்டு தமக்கான மொழியை, இலக்கணத்தை, இலக்கியத்தை, வடமொழியாளர் கி.பி முற்பகுதியிலும், சிங்களர், மலையாளிகள் முறையே கி.பி.13ஆம், 10ஆம் நூ.ஆ அளவிலும் உருவாக்கிக் கொண்டனர்.

இலங்கையின் பெரும்பான்மை இனமும், இந்திய வட மொழியார்களும் இவ்வகையில் வந்தேறி இங்கிருந்த தொல் குடியினருடன்

கலந்தவர்களே. இதை பண்பாளரும், பகுத்தறி வாளருமான அறிவர். முனைவர். விக்ரிமபாகு கருணாரத்ன அவர்கள் அடித்துக் கூறுகின்றார். இவர் இன்று நேற்றல்ல, தமிழ் மக்களுக்காய் தொடர்ந்து குரல்(அவர்களின் இடர், இன்னலின் போது) கொடுக்கும் நடுநிலையாளர், முழுப் பூசணிக்காயை ஒருபிடி சோற்றில் மறைக்க முடியாது தானே. நா.வை.இன் “மதுரைளிகிறது” என்ற நூலில் ‘சேர நாடு கேரள நாடானது (இன்றைய மலையாளம்)’ என்ற தலைப்பின் கீழ் எப்படியாக சேரநாட்டுத் தொல்பொருள்களான தமிழர்கள், வந்தேறிகளான நம்புதிரிப் பிராமணரும், அங்கிருந்த இவர்களால் சாதி உயர்ச்சி பெற்ற நாயர், வெள்ளாளர்களால் எவ்வளவு கொடுந் களுக்கும், கொடுமைகளுக்கும் ஆளாகி அவர்களின் (சொத்து) வளம், நிலங்கள் பறிக்கப்பட்டு ஓடஓட விரட்டி அடிக்கப்பட்டார்கள் என்பதைக் காணலாம். இலங்கையிலும் இடி.எசு. செனநாயக்க ஆட்சியின் போது பல இலக்கம் குறிஞ்சி நில மக்களின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டதும் (தமிழ் தற்குறிகளின் ஒத்துழைப்போடு), பின் சிறிமா சாத்திரி ஒப்பந்தத்தின் கீழ் அவர்களில் பலபேர் (இலக்கம்) நாடு கடத்தப்பட்டதும் நடந்தேறிய செயற்பாடுகளே!

ஐரோப்பியர் நம் வளங்களைச் சூறையாடினர் என்றாலும் சில நல்லவற்றையும் சாதி உடைப்பு, சமத்துவக் கல்வி செய்துவிட்டு கிட்டத்தட்ட 400 ஆண்டுகளில் வெளியேறி விட்டனர். அவர்கள் இங்கு ஒரு இனத்தை, மொழியை உண்டாக்க வில்லை. பலதமிழ் அறிஞர் பெருமக்களை உருவாக்கித் தந்தவர்கள். இவர்களெல்லாம் அவர்கள் கட்டி நடத்திய பள்ளிகளில் கற்றவர்கள். மேற்கத்தேய மருத்துவக் கல்விக்கும் அடித்தளம் இட்டவர்கள். அவர்கள் வெளியேறும்போது பெரும்பான்மை இனத்திடமே ஆட்சியை விட்டுச் சென்றனர். இதற்கு யார் காரணர், அவர்களல்ல. இந்தியாவில் என்ன நடந்தது, பிடித்த பிடியில் யின்னா பாகிசுத்தானைத் தனியரசாகப் பிரித்தெடுத்தார். இங்கிருந்த தமிழ் தலைவர்கள் தற்பெருமையும் (பல்லக்கில் தூக்கினால், தேரில் வைத்து இழுத்தால்), வயிறு நிரம்பினால் போதும் என்ற நிலையில் தங்களை மதிப்பார்ந்தவர்களாகக் காட்டி தமிழினத்தை கால் வாரிவிட்டனர். நல்லாட்சி அரசிலும் இணைந் திருந்த தமிழ் தலைவர்கள் அனைத்துலக நீதி மன்றில் தமிழி னத்திற்கு இழைக்கப்பட்ட இழப்புகளுக்கு நியாயம் கேட்க முடியாமல் தடுத்து நிறுத்தி விட்டனர்.

தமிழ்த் தற்குறிகள் ஓட்டுமொத்தத் தமிழர் மீதும் மண்வாரிக் கொட்டியபடியே உள்ளனர். இன்றுவரை தமிழன் (கதிரை

பிடிப்பவர்கள்) இனம்பற்றிய தூரநோக்குச் சிந்தனை அற்றே வாழ்கின்றான் என்பதை நிறுவிக் கொண்டே இருக்கின்றான். இங்கிருக்கும் பொது மகனும் கையால் ஆகாதவர்களாக அவர்களின் மொழி, பண்பாட்டைத் சிதைத்து தம் அடையாளங்களைத் தொலைத்துக் கொண்டும் இருக்கின்றனர். இவர்களென்ன அமெரிக்காவில் அல்லது செவ்வாய், வியாழனில் குடியேறவா போகிறார்கள். பகட்டுக்காக வாழ்பவர்கள் தமிழர்களே என்று கூறலாம். இன்றைய தமிழர்கள் தங்களை யாரென்று அறியாத, அரையில் துண்டுதுணி இருக்கா என்பது கூடத் தெரியாமல் தம்மை மறந்தநிலையில் ஓடிக்கொண்டு இருக்கும் இனமெனக் கூறலாம்.

7.6.2.மதம் (சமயம்)

இலங்கைத் தமிழரின், இந்திய மக்களின் சாதியமும், மதமும் ஒரு நுகத்தில் பூட்டிய இரு எருதுகளை ஒத்தவை. ஒன்று மற்றொன்றில் கலந்து இணைந்து பிரிக்க முடியாத ஒன்றாயுள்ளது. எனவே தான் சாதியம் அழிந்தால் இந்து(வைதீக) மதம் அழிந்து விடுமென அமைதி (ஆகிம்சா) வாதிகள் கவலையுற்று கருத்துக் கூறினார்கள் போலும். ஈழவள நாட்டில் தமிழர் பின்பற்றும் மதங்கள் இந்து, இசுலாம், கிறித்தவம் ஆகியவையே. அண்மைக் காலமாக இம்மதங்களுக்கு இடையில் ஒரு முறுகல் நிலையே காணப்படுகின்றது. இந்தியாவில் மத வன்முறைகளுக்கு பக்க பலமாகச் செயற்படும் சிவசேனை இலங்கை மண்ணிலும் உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவ்வியக்கம் முன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் உள்ளூராட்சித் தேர்தல்களின் (ஊர் மன்ற, நகர, மாநகர) போது, மாகாணசபைத் தேர்தல்களின் போது சைவ வேட்பாளர்களுக்கு வாக்களிக்குமாறு கோரி இருந்தது. இந்துக்கள் மட்டும் உள்ள இலங்கையில் எங்கிருந்து சைவர்கள் வந்தனரென்று புரியவில்லை. தமிழன் தமிழனாய் ஒன்று சேரக்கூடா தென்பதில் சிவசேனைக்கு எவ்வளவு அக்கறை.

கடந்த ஆண்டு (2019) கொச்சிக்கடை (கொழும்பு)யில், நீர்கொழும்பில், மட்டக்களப்பில் கிறித்தவர்களின் உயிர்த் தெழுந்த ஞாயிறன்று கோயில்களில் வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு இருந்த ஏழைத் தமிழ் கிறித்தவ மக்களை இலக்கு வைத்து இலங்கை தமிழ் இசுலாமியத் தற்கொலைக் குண்டு தீவிரவாதிகள் அங்கு குண்டுகளை வெடிக்க வைத்து 300இற்கு மேற்பட்டோரின் உயிர்களைக் காவு கொண்டும், பல நூறுபேர்களை ஊனமாக்கியும் தமது கோழைத் தனத்தை வெளிப்படுத்தினர் (இது ஒருசில அரசியலாளர்க்கு முன்

கூட்டியே தெரிந்திருந்தும், மௌனம் காத்தனராம்--ஆய்வுக்குரியது). இசுவாமிய தமிழ்த் தாய்க்குப் (முன்னோர்) பிறந்த தமிழர்கள். இலங்கையின் பெரும்பான்மை இனமும்(கலப்பினம்) இவ்வழிப் பட்டவர்களே. தமிழ்த் தற்குறியினர் இன்னொரு பக்கம். உண்மைத் தமிழனாக யாரும் இருக்கக் கூடாதா? ஏன் இந்த வெறித்தனம்?. இதிலிருந்து மீட்சியில்லையா?

இன்று தமிழ் கு(ச)முகத்திற்கு தன்னளவில் எல்லா மட்டங்களிலும் பன்மையியம் முதன்மைத் தேவையாய் உள்ளது. குறிப்பாக இன, மத(சமயம்), சாதியம் குறிப்பிடத் தக்கவை. அகஈகத்தின் வெளிப்பாடே பொறுத்துப் போதலும் இயைந்து போதலுமாகும். அதாவது எல்லா நிலைகளிலும் இன, மத, நல்லிணக்கம் வேண்டப் படுகின்றது. இதையே பன்மையியம் அல்லது பன்மவியம் என்கின்றனர். ஈழவள நாட்டின் கூட்டொருமைப் பாட்டிற்கு வலுச் சேர்க்கும் அத்தனை துறைகளும் இன்று சூனிய (பூச்சிய) நிலைக்கு இழுத்து வரப்பட்டு இருக்கிறது. இதில் வெளிப்படையாய் கடைப் பிடிக்கப்படுவது பெரும்பான்மை இனத்தின் (சில ஆண்டுகள் முன்) தமிழர்க்கு எதிரான ஒடுக்கு முறை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். அண்மையில் தங்களுக்கு பல்வகை அடிப்படை மனித உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட நிலையில், இதனால் இடருற்ற, இன்னலுற்ற இளைஞர் குமுகம் கருவி எடுத்துப் போராடி 30ஆண்டுகால இடைவெளியில் மறைந்து போனார்கள். இவர்களுக்கும் உறவுகள், நண்பர்களும் உண்டு. இறப்பு அனைவருக்கும் பொதுவானது. இதை நினைவு கூறலும் பொதுவானது. வெற்றி பெறுபவர் பிரிவிலும், தோல்வியைத் தழுபவர் பிரிவிலும் இறப்புண்டு. இவர்களை நினைவு கூர்ந்து மலர்சாற்றி, தீபம் ஏற்றுவதில் என்ன தவறு. இது பிறப்பெடுத்த ஒருவரின் அடிப்படைப் பிறப்பு உரிமையல்லவா! மனிதம் என்பது எது? இவற்றில் எல்லாம் பன்மையியமும், மனித அன்பும்(நேயம்) வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதில் இன, மத வேற்றுமைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

இந்நாடு ஈரின, நால்மத பண்பாடுகளைக் கொண்டது. இதை ஓரின, ஓர்மத நாடாக மாற்றுவது என்பது இயற்கைக்கும், இயல்புக்கும் ஏற்புடையதாகுமா? தமிழர் நடுவிலும், சிங்களவர் நடுவிலும் இந்து, பௌத்த தனித்தனி ஒருமையியம் வலுப்பெற்று நிற்பதை கடந்தகால செயற்பாடுகள் மூலம் அவை முன்னிலை வகிப்பதைக் காணலாம். இந்த ஒருமையியத்தினால் ஏற்படப் போகும் இடர்களுக்கான மாற்றுவழி தான் பன்மையியம். இது “அடுத்தவரின் சமயத்தை

ஒவ்வொருவரும் எவ்வாறு புரிந்து கொள்கின்றனர் என்பதை பகிர்ந்து கொள்ளக் கோருகிறது. மற்றவரிடம் காணப்படுகின்ற சமய ஒருமைப்பாடு கனிவோடும், மதிப்போடும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும் போது அது அகசக (ஆன்மீக) வளமைக்கும், வளர்ச்சிக்கும் வழிவிடுகிறது” என்பார் கனடாவின் சமயவியல் போராசிரியர். யேம்சு அவர்கள். “சமயங்கள் வெளிப்படுத்தும் அறநெறிக் கோட்பாடுகளை ஊறுபடுத்தாது புரிந்து, காத்து, ஏற்கத் தக்கவற்றை மேலாண்மைத் தலையீடுகளுக்கு இடம் தராது ஏற்றுக் கொள்வது பன்மையியம் எனப்படுகிறது. இது எந்த விதத்திலும் குமுக முன்னேற்றத்திற்கு தடையாகி விடாது” என்பார் இத்தாலியரான குமுக வேரோட்ட செயற்பாட்டாளர் அந்தோணியா கிராம்சி அவர்கள். எனவே சமயப் பன்மையியத்தை தேசிய அளவில் வளர்த்து எடுக்க வேண்டியது கல்வியாளர்களின் உடனடித்தேவையாய் உள்ளது.

இனத்தால், மொழியால், மதத்தால், நிறத்தால் (சாதியால்) பிளவுபடுத்தப் பட்டுள்ள மக்கள் ஒன்றுபடுவதற்கு ஒரேவழி உலக அன்பே. இந்த உலகளாவிய அன்பே(கண்ணோட்டம்) கணியன் பூங்குன்றனாரை “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” எனக் கூறவைத்தது. திருமந்திரம் தந்த திருமூலரை “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்றும், “வேறுபடும் சமயம் எல்லாம் புகுந்து பார்க்கின் விளங்கு பரம்பொருளே” என்று தாயுமானவர் சுவாமியையும், “சாதியும் மதமும் காணா ஆதி அநாதியாம் அருட்பெரும் சோதி” என்று இராமலிங்க அடிகளார் என்ற வள்ளலாரையும் நாடும், மொழியும், மதமும் கடந்து நிற்கும் இயற்கையை (இறைவனை)க் கூறவைத்தது எனலாம். இதையே புத்தரும், “அன்புதான் உலகமா ஆற்றல் (சக்தி)” என்றும், “அன்புடையார் எம்பும் உரியர் பிறற்கு” என்று வள்ளுவரையும் கூறவைத்தது. இன்று மதங்கள் அன்பைப் சமத்துவ உணர்வைப் புறம்தள்ளி மத நஞ்சான ஒருமையியத்தையே மக்கள் மனதில் மதவாதிகள் விதைக்கின்றனர். மதவேறுபாடுகளை நாளொரு வண்ணமும், பொழுதொரு மேனியுமாக ஊட்டுகின்றனர். இது மதவெறியை, இனவெறியை தூண்டுவதற்கு அரசியலாளர்களால் கதிரை பிடிப்பதற்காக இடப்படும் தீக்கு, எண்ணை ஊற்றி தீச்சுவாலையாக எழும்ப வழி சமைத்துக் கொடுக்கிறது. இதன் மூலம் அழிப்புக்கள், கொலைகள், பாலியல் வன்முறைகள் காலத்திற்குக் காலம் ஈழ வளநாட்டில் நடை பெற்றுக் கொண்டே இருக்கிறது.

எங்கே இப்பன்மையியத்திற்கு இடம் கொடாது பெரும் பான்மையின மேலாண்மை கோலோச்சுகின்றதோ அங்கு மக்களாட்சி மறுப்பு நிகழ்கிறது. இதனால் மக்கள் நடுவில் வகுப்பு வாதப் பண்பாடு தலை தூக்குகின்றது. இதன் பின்னணியில் சிறுபான்மை இனத்தவரின் அடிப்படைப் பிறப்பு உரிமைகள் கூட மறுக்கப்படுவதால் அவர்கள் தமது உண்மை எழிலை இழந்து விடுகின்றனர்.

7.6.3. தமிழர் ஒழுக்கவியல் (பெண்ணிழிவு தவிர்த்தல்)

தொன்று தொட்டு தமிழர் இனம் தாய்வழிக் கு(ச)முகமாகவே பண்பாட்டு நிலையில் நிமிர்ந்து நிற்கிறது. பொதுவாக தாய்மண் என்றும், தாய்மொழி என்றும், நிலமகள், மலைமகள், கலைமகள், திருமகள், மாரியம்மன், கடலன்னை, என்றும் பலவாறாக பெண்ணை முன்னிலைப் படுத்துகின்ற நடைமுறையே பின்பற்றப்பட்டுள்ளது என்பது தமிழர் அனைவரும் அறிந்த உண்மையே. இதை சான்று காட்டி உறுதி செய்வதாய் கடைச் சங்ககாலம் (கி.மு.2— கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டு) படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. கடைச் சங்ககாலத்தில் உலக வரலாற்றில் எந்த இனத்திலும் எந்த நாட்டிலும் காணப்படாத 50இற்கு மேற்பட்ட தமிழ் பெண்பாற் புலவர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்றால் இதைவிடப் பெருமையும், சிறப்பும் தமிழனுக்குத் தேவையா? இவர்கள் சங்க இலக்கிய பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்களில் பல பனுவல்களைப் பாடி இருப்பதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ்ப் பெண்கள் எத்தகைய உயர்நிலைத் தகுதியைப் பெற்றிருந்தனர் என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியும். சங்ககாலப் பெண்பாற் புலவர்கள் சிலரைக் குறிப்பது பொருத்தம் உடையதாய் இருக்கும். ஆதிமந்தியார், நாகையார், பூதப்பாண்டியனின் தேவி பெருங்கோப் பெண்டு, பாரி மகளிர், வெள்ளி வீதியார், காமக் கண்ணியார், நக்கண்ணையார், காக்கை பாடினியார், வெண்ணிக் குயத்தியார், நச்சொள்ளையார், மாசாத்தியார், பொன்முடியார் என இன்னும் பலரையும் குறிப்பிடமுடியும். ஆனாலும் இவர்களுக்கு எல்லாம் தலைமணியாய் விளங்கும் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியன் அவைப்புலவரும், தூதரும், நண்பரும், சேர, சோழ, பாண்டிய மூவேந்தரையும் ஒருசேர உறையூரில் சந்தித்த வருமான ஒளவையார் தலை சிறந்தவருமாவார்.

ஐம்பெரும் காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி போன்றனவும் பெண்ணின்

பெருமையே பேசுவன. இவை பௌத்த, சமண சமயத்தாரால் தமிழன் ஒழுக்கவியலைத் தழுவி எழுதப் பெற்றவை. இந்து வைதீகவேத ஆரிய மநுநெறியின் பெண்ணிழிவுக் கோட்பாட்டில் பெண்ணுக்கு வீடுபேறு இல்லை, அவளுக்குத் துறவு இல்லை, அவள் கோயில் பூசாரி ஆக முடியாது என்பவற்றையும் தகர்க்கவும், அவளின் தளம்பாத ஒழுக்க நிலையை வெளிப்படுத்தவும், அவளின் கற்பென்னும் திண்மையை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டவும் சமணரான சேரன் செங்குட்டுவனின் தம்பி இளங்கோ அடிகளால் யாக்கப் பெற்றதே உலகின் இலக்கிய உச்சியைத் தொட்டுக் காட்டும் சிலப்பதிகாரக் காப்பியமாகும். இக் காப்பியத்தில் வரும் அத்தனை பெண்களையும் பெருமைப் படுத்தி, அவர்களை முன்னிலைப் படுத்துகின்றார். எந்த ஒரு ஆணுக்கும் மதிப்பு அளித்தாரில்லை. மநுநெறியின் எல்லாச் சாதிப் பெண்களும் இழிவானவர்கள் என்பதை மறுத்து தேவந்தியை, சேரன் கட்டுவித்த கண்ணகி கோயிலுக்கு பூசாரி ஆக்கினார். இதன் மூலமாக தொல் தமிழரின் பெண் தெய்வ வழிபாட்டை மறுமலர்ச்சி பெற வைத்தார் (நா.வை.இன் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை ப.57—68). “உன்னை அறிந்தால் நீ உன்னை அறிந்தால் உலகத்தில் போராடலாம்” என்பது ஒரு திரைப் படப்படல் துணுக்கு. ஆனால் தமிழனோ கடந்த சில ஆயிரம் ஆண்டுகளாக கூட இருந்தே குழி பறிப்பவனுக்குக் குடை பிடிக்கின்றான் (நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே இந்த நிலை கெட்ட மாந்தரை நினைந்து விட்டால் என்பார் பாரதி)..

இவற்றோடு நின்றுவிடவில்லை தமிழனின் வரலாற்றை, இயல், இசை, நாடகத்தை, இவற்றோடு இணைந்த அனைத்து துறைகளையும் விலாவாரியாக இளங்கோ அடிகள் விளக்கிச் செல்கின்றார். அதுமாத்திரமா அன்றைய பண்பாட்டியல், குழகவியல், மதவியல், பழக்க வழக்கங்கள் போன்ற பல்வேறு நிலைகளையும் அவர் தொட்டுக் காட்டத் தவறவில்லை. இந்நூல் தமிழனுக்குக் கிடைத்த அரும்பெரும் செல்வக் களஞ்சியம். இந்நூல் பள்ளிகளில் பாடநூல் ஆக்கப்பட்டு அது வெளிப்படுத்தும் உண்மைப்பொருள், நுண்பொருள் ஆய்வு அடிப்படையில் வகுப்பறையில் மாணவர்க்குப் புகட்டப்பட வேண்டும்.

இலங்கைத் தமிழரைப் பொறுத்தவரையில் 20ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் தமிழர் நடுவில் பெண்ணிழிவு, பெண்ணடிமைத் தனம் பேணப்படவில்லை. ஆண் பெண்ணிற்கு இடையில் காதல்(அன்பு) வழி

சமத்துவ உணர்வே காணப்பட்டது. சிலவேளைகளில் கருத்து முரண்பாடு ஏற்பட்டாலும் ஓரிரு நாட்களில் இது தீர்ந்து விடுகிறது. அன்று ஆண்கள் வெளியுழைப்பிலும் பெண்கள் வீடு, பெற்றோர், பிள்ளைகளின், உறவுகளின் நலன்களை கவனிப்பவர்களாகச் செயற்பட்டனர். வெளியில் செல்லும் ஆண்களை விட வீட்டிலிருக்கும் பெண்களுக்கே வேலைப்பழு கூடியதாய் இருந்தது. அவர்கள் அறிவுத்துறையிலும் தன் கணவனுக்கு, பிள்ளைகளுக்கு ஆசான் களாகவே இருந்துள்ளனர். ஒழுக்கம் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இறுக்கமாகக் கைக் கொள்ளப்பட்டது. அன்று மணவிலக்குக் கோரி நீதிமன்றம் சென்றவர்கள் மிக அரிதாகவே காணப்பட்டனர். ஆனால் இந்த 21ஆம் நூற்றாண்டோ மேற்கத்தேய நாகரித்தின் விலங்கு வாழ்க்கையில் சிக்குண்டவர்களாய் ஒழுக்கவியல், பண்பாட்டு மதிப்புக்களை தூரவே தூக்கி எறிந்துவிட்டு கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலமென சில ஆண்களும் பல இளம் பெண்களும் செயற்படுகின்றனர்.

வடமாகாணத்தின் எந்த நீதிமன்றத்துள் நுழைந்தாலும் அங்கு ஓரிரு குழந்தைகளுக்குத் தாயாய் இருப்பவர் தான் கணவருடன் இணைந்து வாழ முடியாதென்றும் தனக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் மாதாந்தப் புரத்தல்(தாபரிப்பு) செலவுக்காய் பணம் கோருகின்றனர். சட்டமும் இன்று பெண்ணுக்குச் சார்பானதாகவே காணப்படுவதால் அந்தக் கணவன் மாதம் இருபதாயிரமோ, முப்பதாயிரமோ கட்ட ஆணையிடப் படுகிறார். அந்தப் பணத்தில் ஒரு உந்துருளி (பெண்ணுக்கானது), அதில் சவாரி. இதற்கு அதிகமாகப் பெண்ணின் தாயோ, சிலவேளை வேறொருவரோ காரணமாய் இருக்கின்றனர். இதற்கு முதற் காரணியாய் இருப்பது கணவன் தனது பெற்றோரிடமோ, உடன் பிறப்புக்களிடமோ தன் உறவுகளிடமோ செல்லக் கூடாதென்பதும், ஐறவு கொண்டும், அவரது உழைப்பு முழுவதும் தன் கைக்கு வரவேண்டும் (பணப்பேய் பிடித்தவர்களாய், கணக்குக் கேட்பவர்களாய்) என்பதுமாகும்.

இதை தொடர்ந்த சிக்கலாக்கி தமது காரியத்தை நிறைவேற்றிக் (சட்டம் அவர்கள் கையில்) கொள்கின்றனர். அவரும் தன் மதிப்பை (கௌரவத்தை) காப்பாற்றிக் கொள்ள பெட்டிப் பாம்பாய் ஆகி விடுகின்றார். ஒருசில ஆண்களும் இவ்வடங்காப் பிடாரிகள்போல் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள் இதுதான் இன்றைய தமிழர் ஒழுக்கப் பண்பாட்டின் குமுகநிலை. பெண்ணை உச்சத்திலே வைத்துப் பார்த்த ஆண், இன்று சட்டத்தால் இழிநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளான்

என்பதே உண்மை. அண்மைக் காலங்களில் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஆணும் ஆணும், பெண்ணும் பெண்ணும் திருமணம் செய்துகொள்ளலாம் என சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது போல், எந்தப் பெண்ணும் எந்த ஆணும் எந்த நேரத்திலும் (விலங்காய்) இணைந்து கொள்ளலாம் எனச் சட்டம் கொண்டு வரும் நாள் வெகுதூரத்தில் உள்ளதுபோல் தெரியவில்லை. ஐயப்பாடும், துர்நடத்தைகளும் இன்று கொலையிலும், தற்கொலையிலும் முடிவுறுகிறது.

7.7.0. உடல், உள நலம்பேணல் (சமயமும் அறிவியலும்)

7.7.1. சைவக் கோயில்களில் குடமுழுக்கு, மூன்றுநேர வழிபாடுகள் ஏன்?

தமிழர்கள் இந்து சமய(வைதீக) நெறிகளெனப் பின்பற்றுபவை பொதுவாக பிராமணர்க்கான கொடைகள், வேள்விகள், சடங்குகள் செய்வதன் மூலம் இவ்வுலகில் எல்லா விதமான வெற்றிகளையும் பெற்றுவிடலாம். வீடுபேற்றை அடைந்து (மறுமை) விடமுடியும் என்ற அதீத நம்பிக்கையில் தமது காலத்தைக் கடத்துகின்றனர். ஆனால் ஒரு பொதுமகன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நேர்மை, வாய்மை, மன ஒருமைப்பாடு, புலனடக்கம் போன்ற ஒழுக்கநெறிகளை அவ்வளவாக இந்துமதம் வலியுறுத்தவில்லை. இந் நடைமுறைகளால் பலன், பயனுண்டா என்பதை நடுவு கூறமுடியாததே. உண்ணா நோன்பு இருப்பதால் உணவு செரிப்பு உறுப்புக்கள் சீரடைகின்றது. “சட்(ஷ்ட)டி யில் இருந்தால் அகப் பையில் வரும்” என முருக நோன்பின் சிறப்பை பலரும் அறிந்திருக்கின்றனர். அதாவது பல ஆண்டுகளாய் குழந்தைப் பேறு கிடைக்காதவர்களுக்கு குழந்தை கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதை இது சுட்டும். இந்த நோன்பானது திருமணம் ஆகிய இருபாலாருக்கும் உரியதாகும். ஆனால் இன்று திருமணம் ஆகாதவர்களும், 60வது வயதைத் தாண்டியவர்களும் இந்நோன்பைக் கைக் கொள்கின்றனர், ஏன் என்பது புரியாத புதிராகவே உள்ளது.

கோயில் திருவிழாவின் போது கோயிலில் குடிக்கொண்டிருக்கும் பெருமானை வீதிவலம் கொண்டுவரும் போது அடியழிப்பு என்ற ஒருநிகழ்வு பெண்களால் அரங்கேற்றப்படுகிறது. இப்பயிற்சியின் மூலம் பெண்களின் இடுப்பு விரிவடைகின்றது. இப்பயிற்சியானது மகப் பேற்றுக் காலத்தில் இவர்களுக்கு உதவுகின்றது. பொதுவாக தொல் பழங்காலத்தில் தவத்தார், சித்தர்கள் திருநீறு பூசுவதையும், கோயில்வீதி சுற்றி உருளுவதையும், உருத்திராட்சம் காய்மாலை

அணிவதையும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இவை இன்றுவரை தொடர்கின்றது. இத்திருநீறு ஆனது ஒருவர் நீராடிய பின் உடலின் குளிர் ஏறும் பொருத்துக்களான நெற்றி, கழுத்து, தோள்பட்டை, கை, இடுப்பு விலாவின் பின்புறம் போன்ற இடங்களில் பூசி(தீட்சை) நீர்ப்பிடிப்பை எடுத்துவிடுகின்றன. நீர்ப்பிடிப்பின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய நோய்களில் இருந்து உடல் பாதுகாக்கப் படுகிறது. தமிழர்கள் நடுவில் இக்குறியிடும் வழக்கிற்கு(தீட்சை) கட்டுப்பாடு பிராமணர்களால் விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்பழக்கமானது குறிப்பாக அவத்திரேலியத் தொல்குடியினரிடம் இன்றுவரை செறிந்து காணப்படுகின்றது. இவர்கள் உடல் முழுவதுமே வெள்ளைக் கோடிட்டு நடனமும் ஆடுகின்றனர்.

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் எனத் தொன்று தொட்டு மரபுவழியாகக் கூறப்படுகின்றதே ஏன்? கோயிலின் படிமம்(இறைவன்) எழுந்தருளி இருக்கும் கருவறையின் வெளிப்புற உச்சியில் ஒரு மாழை (உலோகம்) யிலான கலசமொன்றை வைத்து அதைச் செப்புப் பட்டியினால் தொடுத்து கருவறையில் இருக்கும் படிமத்தை நீரினால், இளநீரினால், பாலினால் குளிப்பாட்டும் பொழுது அவை வெளியேறி வெளியில் விழும் இடத்தில் புவித்தொடுப்பைச் செய்கின்றனரே ஏன்? கோயிலின் வெளிவாசலில் வானளாவ எழுப்பப்படும் கோபுரத்தின் உச்சியில் மாழையிலாக கலசங்களை வைத்து இவற்றைச் செப்புத் தகட்டினால் புவிக்குத் தொடுக்கின்றனரே ஏன்? இக்கலசங்களின் முனைகளை மிகக் கூராக ஆக்கி வாளை நோக்கி அமைத்து உள்ளனரே ஏன்? கோடையில் நடைபெறும் கோயில் திருவிழாக் காலங்களில் கொடிக் கம்பங்கள் நடப்பட்டு, கொடிச் சீலையுடன் செப்புக் கம்பி சுற்றப்பட்டு கம்பத்தின் உச்சியிலிருந்து கம்பம் நடப்பட்டுள்ள பீடம் வரை தொடுக்கப் படுகின்றதே ஏன்? ஒரு திருக்கோயிலில் இறை படிமத்தை நிலை நிறுத்த (பிரதிச்டை)கண்ணம்(பல மூலிகைப் பொருட்கள் கலந்து) இடித்து குடமுழுக்கு (கும்பாபிசேகம்) செய்கிறார்களே ஏன்?

கோயில்களில் ஒவ்வொருநாளும் மூன்று வேளையும் படிமத்திற்கு முழுக்கிட்டு வழிபாடு(பூசனை) செய்கிறார்களே ஏன்? முழுக்கிட்ட பால், இளநீர், நீர் கருவறையால் வெளிவரும் போது அடியவர்கள் அதைக் கையில் ஏந்தி வாயிலிட்டு, கண்ணில் பூசி, தலையில் தடவுகின்றனரே ஏன்? காவடி ஆட்டங்களும் நடைபெறுகின்றனவே ஏன்? 12 ஆண்டுகளின் பின் மீண்டும் கோயில்களில் குடமுழுக்குச் செய்கின்றனர் எதற்காக என்பதை எப்போதாவது பகுத்தறிவோடு

சிந்தித்து பார்த்து இருக்கின்றார்களா? இல்லையே! ஏன்? எல்லோரும் செய்கின்றனர், இதில் ஆராய என்ன இருக்கிறது என நினைத்துக் கொண்டு அனைவரும் செயற்படுகின்றார். தேடலும் ஆய்வும் தான் எம் அறியாமை போக்கும் அருமருந்தாகும். இதில் பொதிந்து கிடப்பது பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொல் தமிழரின் அறிவியல், மருத்துவம், கட்டிட தொழில்நுட்பச் செய்திகளும் செயற்பாடுகளுமாகும். இவை எல்லாம் எம்மவரிடம் இருந்து 3700 ஆண்டுகளுக்கு முன் சிந்துவெளியில் புகுந்த வைதிகவேத ஆரியரும், 700 ஆண்டுகளுக்கு முன் உள்ளிட்ட அராபியரும், 500 ஆண்டுகளுக்கு முன் புகுந்த ஐரோப்பியரும் நிலத்தில் தவழும் மழலையராக, விலங்காண்டிகளாக, கொள்ளையராகவும், கொலைகாரராகவுமே உள்ளிட்டு தமிழினிடம் இருந்தவற்றை தட்டிப் பறித்துத் தமதாக்கிக் கொண்டு இன்றும் தமிழனில் சவாரி செய்கின்றனர்.

7.7.2. தொல்தமிழனின் அறிவியல் மரபியல் ஆகியது:

கும்ப(மாசி)த் திங்கள் தொடக்கம் மடங்க (ஆவணி)ல் திங்கள் வரையான காலப்பகுதி கோடை காலமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆனாலும் மீன(பங்குனி)த் திங்கள் தொடக்கம் கடக(ஆடி)த் திங்கள் வரையுமான காலப்பகுதி “வெய்யிலோ கொடுமை” என்னும் அளவிற்கு தாங்க முடியாத வெம்மை. இக்காலப் பகுதியிலே மிதமிஞ்சிய வெப்பத்தின் காரணமாய் அம்மை, சின்னமுத்து, பறவைக் காச்சல், பொக்கிளிப்பான், கண்ணோய், கூவைக்கட்டு போன்ற பல உயிர்கொல்லித் தொற்றுநோய்கள் தோன்றுகின்றன. எனவேதான் மேழ(சித்திரை)த் திங்களில் பிள்ளை பிறந்தால் அக்குடி கெடும் என்றனர் முன்னோர். இது எப்படி?

பொதுவாகத் தமிழர்கள் கடக(ஆடி)த் திங்களில் திருமண இணைப்புக்களை மேற் கொள்வதில்லை. ஏனெனில் இம்மாதத்தில் திருமணமானால் இவர்களுக்கு பத்துத் திங்களின் பின்தான் குழந்தை கிடைக்க வாய்ப்புண்டு. இன்றுபோல் அன்று கருக்கலைப்பின் மூலம் உயிர்க்கொலை செய்து இன அழிப்புச் செய்யும் கொடூரர்கள் இருந்திருக்க வில்லை. ஒவ்வோர் மனித உயிரையும் தம்முயிராகவே எண்ணினர். மீன (பங்குனி)த் திங்கள் உத்தர நாளையொட்டி ஞாயிறு (சூரியன்) நில நடுக்கோட்டிற்கு வருகின்றது. பகலிரவு சமவேளையாகவும், ஞாயிறு தலையுச்சிக்கு நேராய் புவிக்கு மிக அண்மித்தும் வருவதால் ஆண்டின் மீயுயர் வெப்பநிலைக் கொடுமை இக்காலப் பகுதியிலேயே காணப்படுகின்றது. இதனால் இக்காலப் பகுதியில்

பிறக்கும் குழந்தை, பெற்றெடுக்கும் தாய் பெலவீனர்களாய் காணப்படுவதால் வெப்ப மிகுதியால் தோன்றும் தொற்று நோய்கள் இவர்களைப் பற்றிக் கொள்கின்றது. இதன் காரணமாய் மரணங்கள் கூட ஏற்பட்டு இருக்கலாம். இதனால் இந்நோய் அயலவரை, ஏன் அந்த ஊரையே சுடுகாடாக்கி இருக்கலாம். எனவே தான் மீன உத்தரத்தன்று சிவனுடைய நெற்றிக் கண்ணில் இருந்து தீப்பொறியாக முருகன் தோன்றி காமனை (இக்காம இச்சை தானே ஒரு ஊரே சுடுகாடாகக் காரணமென்பதால்) அழித்ததாகக் கதை கூறுகின்றது. மக்களை வெம்மையினால் ஏற்படக்கூடிய நோய்களில் இருந்து காப்பாற்றவே இக்கதை கூறப்பட்டு இருக்க வேண்டும்.

மேற்குறித்த கோடை காலமாகிய மீனம் தொடக்கம் கடகம் வரையிலான காலப்பகுதியில் கடும் வெப்பத்தின் காரணமாய் வரட்சி ஏற்பட்டு நிலநீர் ஆவியாகி வான்பரப்பில் முகில் கூட்டமாகிறது. இதன் காரணமாய் முகில் ஒன்றோடொன்று மோதி இடிமின்னல் உருவாகி புவியதிரும் வகையில் இடிக்கிறது. இந்நிகழ்வின் போது அதிஉயர் மின்அழுத்தம் உருவாகி முகிலிடையே மின்னலாகி புவியைத் தாக்குகின்றது. இதனால் மக்கள், அவர்களின் இருப்பிடங்கள் எரிக்கப்படுகின்றது, உயிரிழப்புக்களும் ஏற்படுகின்றன. இவை இன்றும் தொடரும் நிகழ்வுகள். இவ்விடர்கள், உயிர் இழப்புக்களில் இருந்து மக்களைக் காப்பாற்ற கோயிற் கோபுரங்களை உயரக் கட்டி இடிதாங்கிகளாக மாழைகளில் கூர்முனையோடு கலசங்களை உருவாக்கி அங்கே நிலை நிறுத்தினர். இக்கூர் முனைகள் முகில்களுக்கு இடையே தோன்றும் உயர் மின் அழுத்தத்தை செயலிழக்கச் செய்து, செப்புப் பட்டியினாடாக ஒழுக்கு மின்னோட்டத்தை புவிக்குக் கடத்துகிறது. இதுவும் கலசம் ஈரப்பற்று உடையதாய் இருந்தால் மட்டுமே இச்செயற்பாடு கைகூடும். இதற்காகவே இக்கலசங்கள் வரகுத் தவச (தானிய)த்தினால் நிரப்பப்பட்டு குடமுழுக்ககுக் காலத்தில் நிலைப்படுத்தப் படுகின்றன.. இவ்வரகானது 12 (பன்னிரண்டு) ஆண்டுகளுக்கு ஈரப்பற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்குமாம். குடமுழுக்கின் போது (12 ஆண்டுக்கொரு முறை) மாற்றப்படும். புவித்தொடுப்பு ஈரப்பற்று உடையதாய் இருந்தால் மட்டுமே மின் கடத்தப்பட்டு மக்களின் உயிரிழப்புக்கள் தவிர்க்கப் படலாம். இதன் காரணமாகவே அதிகமான கோயில் திருவிழாக்கள் கோடைகாலத்தில் நடத்தப் பெறுகின்றன. கொடிக் கம்பமும் இச்செயற்பாடு நோக்கியதே. மாரிகாலத்தை விட கோடை கால மின்னல் இடிகளே கூடிய இடரைத் தருவதாகும்.

கோயில் கருவறையில் குடமுழுக்கின் போது படிமத்தை நிலைநிறுத்த எண் மருந்துகளான (அட்டபந்தனம்) கொம்பரக்கு, சுக்காங்கல் தூள், குங்கிலியம், கற்காலி, செம்பஞ்சு, சாதிலிங்கம், தேன்மெழுகு, எருமை வெண்ணெய் போன்ற மூலிகை மருத்துவப் பொருட்களை இடித்துச் சுண்ணமாக்கி பிசைந்து பீடத்தில் இட்டு படிமத்தை நிலை நிறுத்துகின்றனர்.

இது பாடல் வழியாகவும் வெளிப்படுத்தப்படும்

கொம்பரக்கு சுக்கான்தூள் குங்குலியம் கற்காலி
செம்பஞ்சு சாதிலிங்கம் தேன்மொழுகு - தம்பழுது
நீக்கெருமை வெண்ணெயை கூட்டியதை நன்கிடித்து
ஆக்கல் அட்ட பந்தனம் ஆம்.

இன்னொரு பாடலில்
சுக்கான் தூள் சர்க்கரை தொல்பேயன் நற்கனியும்
ஒக்கக் கலந்தமைத்தல் உற்றதிரி பந்தனம் ஆம்.

இம்முன்று மருந்துகளும் கலந்த கலவையை திரிபந்தனம் எனக் கூறப்படுகின்றது. இதைத் தவிர்க்க முடியாத நேரத்தில் பயன்படுத்த முடியும். ஆனால் எண்மருந்தே சிறந்ததென்பர்.

பால், இளநீர், தண்ணீர், பழம், நவமணி, போன்ற 16 வகைப் பொருட்களை தனித்தனியாக குடங்களில் இட்டு அவற்றுள் நீர் நிரப்பி தெய்வப் படிமத்திற்கு குளிப்பாட்டும் போது அவை படிம மூலிகைச் சுண்ணத்துடன் வேதியல் தாக்கம் (chemical reaction) உற்று வடிந்து கருவறையால் வெளிச் சென்று கருவறை வெளிப்புற உச்சியில் பொருத்தப்பட்டு இருக்கும் கலசத்தின் புவித்தொடுப்பு இடத்தில் (மண்ணில்) விழுந்து அப்பகுதியை ஈரப்பற்று உடையதாய் ஆக்குவதோடு, அந்நீரைக் கையில் எடுத்து வாயிலிட்டு, கண்ணில் ஒற்றித், தலையில் பூசுகின்றனர் அடியவர்கள். இது அவர்களின் நோய் தீர்க்கும் அருமருந்தாக கொண்டு தீர்த்தம் (தீர் + தம்) என்கின்றனர். அத்தோடு மின்னொழுக்கு இடரும் இதனால் தீர்க்கப் படுகிறது. இவையெல்லாம் பண்டைத் தமிழினின் அறிவியல் சார்ந்த செயற்பாடுகளே ஆகும். தொல்தமிழரான தொடக்ககால மாந்த வியலாளர்கள் மாந்த அன்பின்(நேயம்) மேலீட்டால், உயிர் இரக்கத்தினால் ஒவ்வொரு உயிரையும் பாதுகாப்பதற்கு அன்று அவன் கண்ட அறிவியலை எப்படி மெய்யியலாக்கி பிறப்பு என்பது

எமக்காகவும், பிறருக்காகவும் வாழத்தான் என்பதை எழுத்தறியாக் காலத்திலேயே இவ்வளவு ஆற்றல் அவனிடம் குடிகொண்டு இருந்ததை உறுதி செய்துள்ளனர் என்பதைக் காணும் போது மனம் கொள்ளையின்பம் கொள்கின்றது.

மனித உடலும் வெளி மருத்துவ செயற்பாடுகள் இல்லாமலேயே தன்குறைகளைத் தானே சீரசெய்யும் வகையில் பிறப்பெடுத்து இருக்கின்றது. உடலில் ஏற்படும் காயங்கள் முறிவுகள் தானாகவே எந்த மருந்தும் இல்லாமல் இயல்பாய் குணமாவதை நேரடியாகக் காணக் கூடியதாய் உள்ளது. அன்றைய போர் முறைகளில் வர்ம அல்லது மர்மப் போர்கலை கையாளப்பட்டு இருப்பதை அறிய முடிகின்றது. எதிரியின் உடலில் சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் தாக்கினால் அதை அவன் தடுக்க முடியாது சுருண்டு விழுவானாம். இன்றைய கராட்டி முறையும் கூட இதைத் தழுவினதாகவே கொள்ளப்படலாம். மனித உடல் பூராகவும் ஏராளமான நாடிப் பின்னலாய் அமைந்துள்ளன. இந்த நாடிகள் சந்திக்கும் இடங்களை வர்ம அல்லது மர்மப் புள்ளிகள் என்கின்றனர். இச்சந்திகள் அல்லது நடுவங்கள் உடலின் சில முதன்மை உறுப்புக்களுடன் தொடர்பு பட்டுள்ளன. இதை தொல் பழங்காலந் தொட்டே ஒருங்கு(யோக) நெறியாளர்கள், சித்தர்கள் அறிந்து வைத்துள்ளனர். அந்த அடிப்படையிலே தான் இன்றைய அறிவியல் வளர்ந்துள்ளது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. இவையெல்லாம் வந்தேறிய வைதீக வேத ஆரியர்களாலும் (வடவர்கள்), அராபிய, ஐரோப்பியர்களாலும் தமிழினிடம் இருந்து தட்டிப் பறிக்கப்பட்டவை. இவர்கள் தமிழ் மண்ணில் கொள்ளைக் காரராகவும், கொலைகாரராகவும் விலங்காண்டி (காட்டுமிராண்டி) களாக உள்ளிட்டனர் என்பதை இருக்குவேதப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்தும்.

7.7.3.தொல்தமிழன் மருத்துவமும் உருத்திராட்சம் விதை மாலையும், மாந்த உடல் சுரப்புக்களும்.

இன்றைய மருத்துவர்கள் நோயாளரின் இந்நடுவங்களை நுனி விரல்களால் சில தடவைகள் அழுத்தியோ, ஊசியினால் குத்தியோ, அல்லது சில காந்தக் கருவியினால் தட்டியோ அப்புள்ளிகளை ஊக்குவிக்கின்றனர். இதனால் இந்நடுவங்களுடன் தொடர்புடைய உறுப்புக்கள் புத்துணர்ச்சி பெற்று சிறப்பாக இயங்கத் தொடங்குகின்றன. அன்றைய ஒருங்கு (யோக) நெறியாளர்கள்,

சித்தர்கள் தாமரை இருக்கை (பத்மாசனம் அல்லது சுகாசனம்)யில் அமர்ந்து கொண்டும், கழுத்தில், தோள்பட்டையில் (புயம்), மணிக் கட்டுக்களில், தலையில் உருத்திராட்சம் காய் மாலைகளையும் அணிந்து கொண்டு இருப்பதையும் காணமுடியும். அத்தோடு தமது கட்டைவிரல் பெருவிரலால் உருத்திராட்சம் விதைகளை உருட்டிக் கொண்டும் இருப்பவர்களாகவும் காட்சி அளிப்பர். இவ்விதைகள் நேப்பாளம், பர்மா போன்ற இடங்களிலும் மைசூர் (எருமைநாடு) காட்டுப் பகுதிகளிலும் பெறப்படுகின்றதாம். இதில் மைசூரில் இருந்து பெறப்படுபவை தரம் குறைந்தவை என்கின்றனர்.

இவ் உருத்திராட்சம் விதைகள் ஒழுங்கு அற்றவைகளாகவே காணப்படுகின்றன (மேடு பள்ளம்). இவற்றை அணியும் போது இவ்விதைகள் நாடி நடுவங்களை அழுத்துவதும், கழுத்தில் மாலையாகக் கிடக்கின்ற விதைகள் கழுத்து, நெஞ்சிலுள்ள நாடி நடுவங்களை அழுத்துவதாலும் அதனுடன் தொடர்பு உடைய உடல் உறுப்புக்கள் திறம்பட செயற்படுகின்றன என்கின்றனர். விரல்களில் உருட்டும் போதும் விரல் உள்ளுணிகளில் உள்ள நடுவங்கள் அழுத்தப் படுகையிலும் உடலுறுப்புக்கள் அனைத்தும் புத்துணர்ச்சி பெற்று திறம்பட இயங்குகின்றனவாம். பண்டைய நாட்களில் பல் துறைகளிலும் விற்பன்னராய் (முதல்நூல், வழிநூல், சார்பு நூல்களை துறைபோகக் கற்றவர்கள்) இருந்த அறிஞர் பெருமக்கள் (ஐந்திரர்) தமது தகுதியை வெளிப்படுத்த இவ் உருத்திராட்சம் காய்மாலையை, முப்புரி நூலை தமது இரண்டாம் பிறப்பாகக் கொண்டு மார்பிலே அணிகின்றனர் என அருங்கலைச் செப்பு என்ற நூல் கூறுவதாக அயோத்திதாச பண்டிதர் கூறுவார். இங்கு இரண்டாம் பிறப்பென்றுது குழவி (சேய்) தன்தாயின் கருப்பையில் அதன் தொப்பூழ்கொடி ஊடாகவே மூச்சு இடப் புறமார்பு வழியாக ஏறி கண்புரவ நடுவமான மூக்கின் முனையைத் தாண்டி தலையுச்சிக்கு சென்று பிடரிவழியாக வலதுபுற முதுகின்வழி இறங்கித் தொப்பூழில் சேரும். தொப்பூழ்கொடி இடது வலது மார்க்பைச் சுற்றி இருப்பதையே இப்பூநூல் குறிப்பதாக சான்றோர் கூறுவர். தாயின் வயிற்றில் இருந்து பிறப்பது முதல் பிறப்பென்றும், ஐந்திரர் தகுதியைப் பெறுவது இரண்டாம் பிறப்பென்றும் கொண்டதால் முதற் பிறப்பை நினைவு கூறுமுகமாகவே இம் முப்புரி நூலை அணிந்தனராம் என்பர்.

கட்டைவிரலின் நுனிப் பகுதியில் முளை, பீனியல் சுரப்பி, கார்னியல் நாடி(brain, pineal gland, carnial nerve) யுடன் தொடர்புடைய வர்மப் புள்ளிகள் காணப்படுவதால் உருத்திராட்சம் விதைகளை உருட்டும்

போது இவை புத்தூக்கம் பெறுகின்றன. அதேபோல் அடுத்த விரலின் நுனிகள் கண், காது மற்றும் முதன்மை நாடிகளின் வர்மப் புள்ளிகள் காணப்படுவதால் உருத்திராட்சம் விதைகளை குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் உருட்டும் போது புத்துணர்ச்சி பெற்று செயற்படுகின்றனவாம். ஒரு ஒருங்கு (யோக) நெறியாளர் அல்லது சடங்கு செய்யும் பூசாரிகள் தங்கள் விரல்களின் உள்நுனிகளை கட்டை விரலின் உள்நுனியால் தொடுவதையும், இசை வாணர்களும் இச்செயற்பாடுகளை இடையறாது செய்வதன் நோக்கம் தம்முடலில் எந்தச் சோர்வும் இல்லாது வர்மப் புள்ளிகளை ஊக்கப் படுத்துவதன் மூலம் உடலில் உள்ள சுரப்புக்களை செயற்படுத்தி புத்தூக்கம் கொடுப்பதற்கே ஆகும். அதாவது மூளை, பீனியல், பிட்யூட்டரி (brain, pineal, pituitary) சுரப்புக்களை திறம்பட இயக்க வைப்பதற்கே.

உள்ளங்கைகளை அடிக்கடி உரஞ்சும் போதும், கைகூப்பி வணங்கும் போதும் உள்ளங்கைகளில் உள்ள வர்மப் புள்ளிகள் உடலில் எல்லா உறுப்புக்களுக்குமான சுரப்புக்களையும் இயங்க வைக்கின்ற செயற்பாடுகளே இவையாகும். திருக்கோயில்களுக்குச் சென்றால் பலரும் (ஆண்கள்) முகம் குப்புறப் படுத்து கால், விரல்கள், முழங்கால், வயிறு, மார்பு, முகம், தாடைகள், உள்ளங்கை போன்ற எட்டு உறுப்புக்களும் ஒழுங்கற்ற தரையில் படுப்படியாக தெய்வத் தொழுகை (அட்டாங்க) செய்வதன் மூலம் தமது வர்மப் புள்ளிகளைப் புத்தூக்கம் பெறச் செய்து உடலுக்குத் தேவையான சுரப்புக்களை சுரக்க வைக்கின்றனர். இவை மாத்திரமா? தெய்வ உலா கோயிலைச் சுற்றி உள்வீதி, வெளிவீதியில் நடைபெறும்போது பலரும் கரடு முரடான அத்தரையில் கால்நடையாக நடந்தும், உருண்டும் செல்வதைக் காணமுடியும். இவை உள்ளங்காலில், உடலில் உள்ள வர்மப் புள்ளிகளைத் தூண்டி உடலை புத்துணர்ச்சி பெறவும், அரத்தக் குழாய்களில் ஏற்படும் கொழுப்புக் கட்டிகளை கரைத்து நெஞ்சடைப்பு நோயில் இருந்து பாதுகாப்பதற்குமாகும். திருமணமான பெண்களும் அடியழித்தல் என்ற சடங்கை தெய்வத்தைச் சுமந்து செல்பவர்களில் பின் தவழ்ந்து சென்று அவர்களின் அடிகளை அழிப்பர். இதன் மூலம் பெண்களின் இடுப்பு விரிவடைவதாகவும் மகப்பேற்று காலத்தில் இலகுவாக நலமுடன் மகப்பேறு நடைபெற வழிவகுக்கும். இவையெல்லாம் உடல் நலம் சார்ந்ததும், அறிவியலின் முற்றும் முதிர்ந்த பட்டறிவின் வெளிப்பாடுமாகும். நெற்றியில் பொட்டிடும் இடத்தில்தான் மன ஆற்றலைத் தூண்டுகின்ற வர்மப் புள்ளி இருக்கிறது. தலைவாரி (சீப்பு) கொண்டு தலைமயிரை

இடது, வலது, நடு உச்சி என்று பிரித்து வாருகின்றபோது தலையில் உள்ள வர்மப் புள்ளிகள் தூண்டப் பெற்று பல சுரப்புக்களும் சுரப்பதால் மனம் செம்மைப் படுகின்றது. இன்றும் முள்ளுகளைக் கொண்ட இறப்பர் காலணிகளைப் பலரும் அணிவது காலடியில் (பாதம்) தூண்டப்படாதுள்ள வர்மப் புள்ளிகளைத் தூண்டுவதற்கே ஆகும். இம் மருத்துவ முறைகளை இன்று அ..கழுத்த (Acu pressure) மருத்துவம், குத்தாசி (Acupuncture) மருத்துவமெனக் கூறுகின்றனர்.

மனிதனுடைய முள்ளந்தண்டு ஒரு நீண்ட எலும்பாய் இல்லாமல் 33தனித்தனி வளையங்களைக் கொண்ட கோர்க்கப்பட்ட கயிறு போன்ற தண்டுவடமாகும் (spinal cord). இவ்வளையங்களும் ஒன்றுக் கொன்று வேறு பட்டவையாகவே காணப்படுகின்றன. கழுத்து, மார்பு, வயிற்றில் வெவ்வேறு வடிவத்திலும், அதன் கீழ்நுனி (குண்டிப்பகுதி) ஒரு முக்கோணம் போலவும் உள்ளது. உடலில் நடைபெறும் எல்லாவிதமான செயற்பாட்டிற்கும் பொறுப்பான மூளை சிலவற்றைத் தண்டுவடத்தின் மூலம் செயற்படுத்துகின்றது. அத்தோடு இத்தண்டு வடத்திற்கு உடலின் மற்றெல்லா உறுப்புக்களுடனும் தொடர்பு காணப்படுகின்றது. வெகுகாலத்திற்கு முன்னரே ஒருங்கு (யோக) நெறியாளர்களும், சித்தர்களும் இன்றைய மருத்துவக் கருவிகளைக் கண்டுபிடிக்க முன்னரே அரியபல உண்மைகளைக் கண்டறிந்து, சிந்தித்து, ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தி உள்ளனர். இந்தப் பேரண்டமும், மனிதனும் ஐம்பெரும் பூதங்களால் (நிலம், நீர், வான், காற்று, தீ) ஆக்கப்பட்டவை. ஆனால் இவற்றில் இருந்து வேறு பட்ட மனம் என்ற ஆறாவது குணத்தையும் மனிதன் பெற்றிருக்கின்றான்.

தண்டுவடத்தின் கீழ்நுனியில் இருந்து கழுத்து வரையிலான ஐந்து பகுதிகளில் 1) கீழ் முக்கோண எலும்புப் பகுதி (coccygeal), 2) மேல் முக்கோணப் பகுதி (sacral), 3)கீழ் முதுகுப் பகுதி (lumbar) 4) முதுகுப் பகுதி (dorsal), 5) கழுத்துப் பகுதி (cervical) ஆகியவைக்கு அருகில் தான் முதன்மையான நாளில்லாச் சுரப்பிகளான கோணாட்சு (konads). விதைப்பை (testes), கருப்பை (overies), அட்றினல் (adrenal), தைமசு (thymus), கேடயச்சுரப்பி (thyroid) அமைந்துள்ளன. இதன் நடுவங்களை மெய்யியலாக மண், நீர், தீ, காற்று, வான் என ஐம்பூதங்களைச் சுட்டுகின்றதாம். இவற்றையே ஒருங்கு(யோக)நெறி மரபில் மூலாதாரம், சுவாதிட்சடானம்,

மணிபூரம், அனாகதம், விசக்தி என ஒருங்குநெறிச் சக்கரங்கள் என்கின்றனர். நெற்றியின் இரு இமைப் புருவங்களுக்கு நடுவில் மூக்கின் மேற்பகுதி முடியும் இடத்தில் அமைந்துள்ள பிட்யூட்டிரிக்கு நேரே அமைந் திருப்பது ஆக்ளை (மனவாற்றல்) என்றும், தலையில் கைப்போதலமசு, பினியல் ஆகிய சுரப்பிகள் அமைந்துள்ள மூளையை சகசுராரம் (sahasraram) மீமிகு மகிழ்ச்சியின் இருக்கை என்றும் போற்றுகின்றனர். இவையெல்லாம் அறிவாற்றல் மிகு தமிழ் ஒருங்கு(யோக) நெறியாளர்களால் ஆய்ந்தறிந்து வெளிப்படுத்தப் பட்டவையாய் இருந்தும் இவை வடமொழியாளர்களால் வடமொழியில் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டபின் தமிழ் மூலங்கள் அழிக்கப் பட்டதையே இப்பெயர்கள் சுட்டுகின்றன. இவை தற்குறித் தமிழரின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் செயற்படுத்தி இருக்கமுடியாது.

7.7.4. உயிரிரக்கத்தின் வெளிப்பாடே ஒருங்கு (யோக) நெறியாளரும், சித்தர்களும் கண்ட மருத்துவம்.

பண்டை ஒருங்கு (யோக) நெறியாளர்களும், சித்தர்களும் மூளை, தண்டுவடம் (முள்ளந்தண்டு), நெஞ்சான்குலை (இதயம்) போன்ற வற்றிற்கு முதன்மை கொடுக்காது கண்ணுக்குப் புலப்படாத நாடிகள் பற்றியும், ஒருங்கு (யோக)ச் சக்கரங்கள் பற்றியுமே ஆய்ந்து விளக்கம் அளித்துள்ளனர் எனலாம். உடலின் நரம்புக் கலங்களில் இருந்து பிரிந்து செல்லும் இழைகளுக்கு நாடிகளாக ஆயிரக் கணக்கில் குறுக்கும் நெடுக்குமான நாடிப் பின்னல்கள் அமைந்துள்ளதை காணலாம். நரம்புகளை (nerve)ப் போல நாளங்கள் கண் பார்வைக்குத் துலங்காதவை. ஆனால் இந்நாடிகளின் இயக்கங் களைக் கண்டறிந்து விளக்கியவர்கள் சித்தர்களே. இந்நாடிகள் தான் எண்ணங்களையும், உணர்வுகளையும் உடலின் ஒரு பகுதில் இருந்து இன்னொரு பகுதிக்கும், மூளைக்கும் மின் துடிப்புக்களாக கொண்டு செல்கின்றனவாம். குண்டலினி ஆற்றலும் கூட மூலாதாரத்தில் இருந்து கொண்டு நாடிகளின் மூலமே செயற்படுகின்றதாம். நாடிகளுக்கும் உடல் உள நலத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு (சித்த மருத்துவம்).

இத்தகைய நாடிகள் 72000இற்கு மேல் உடலில் காணப்பட்டாலும் இதில் குறிப்பாக 10 நாடிகளே முதன்மை ஆனவைகளாகக் கொள்ளப் படுகின்றன. குறிப்பாக இடகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை, திருமகள் (இலட்சுமி), கலைமகள் (சரசுவதி), மேதா, காந்தாரி, அலம்புடை, சங்கினி, குகு போன்றனவே அவை. தண்டுவடத்தின் ஊடாக

தலையில் இருந்து குண்டிவரை செல்லும் ஒரு நுண்ணிய நரம்புக் குழாயே சுழுமுனை எனப்படுகின்றது. இதன் கீழ் நுனியை குண்டலினிக் கமலம் அல்லது மூலாதாரம் எனப்படுகிறது. இச்சுழுமுனை நாடியிலிருந்து இடதுபுறமாக இடகலையும், வலது புறமாகப் பிங்கலையுமான நாடிகள் மூலாதாரத்தில் தொடங்கி நெற்றிப் பகுதியிலுள்ள ஆக்ஞை வரை ஒரே பக்கமாகச் செல்லாது வலது இடது என மாறிமாறி வளைந்து சுவாதிச்டானம், மணிபூரம் ஆகிய சக்கரங்களை சுற்றிக்கொண்டு ஆக்ஞை வரை சென்று இடகலை இடது நாசியிலும், பிங்கலை வலது நாசியிலும் நிற்கின்றன. இதன்வழியே உயிராற்றல் ஆகிய மூச்சுக் காற்று (சுவாசம்) உள்ளே செல்வதும் வெளியே வருவதுமாக உள்ளது. இச்சுழுமுனை நாடியினுள்ளே வேறு நாடிகள் காணப்படு வதாகவும், ஆற்றல் மிகுந்த புதிய நாடியான பிரம்ம நாடி கீழ் முனையில் இருந்து சகசுராரம் வரை செல்வதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இதன்மூலம் குண்டலினி ஆற்றல் சக்கரங்களை ஊடுருவி சகசுராரத்தை அடைவதாகவும், இதுவே அரச(இராச)வீதி என்றும் ஒருங்கு நெறி நூல்களில் கூறப்படுகின்றதாம். இங்கு இடகலை, பிங்கலை நாடி மனிதப் பிறவி எல்லாவற்றிலும் செயற்படும். ஆனால் சுழுமுனை நாடி ஒருங்குநெறிப் பயிற்சி உள்ளவரிடமே இயங்கும் என்பர்.

இடகலை, இடது நாசி மூச்சுக் காற்று (சுவாசம்), அமிர்த நாடி இயக்கம் ஞானேந்திரியங்களின் வழிபட்டு தெய்வ சிந்தனை, அன்பு, தியாகம் போன்ற உயர் பண்புகளை ஊக்குவிக்கும் என்றும், பிங்கலை, வலது நாசி மூச்சுக் காற்று, நச்சு இயக்கம் கன்மேந்திரியங்களின் வழிபட்டு தன்னலம், குது, பொறாமை, கோபம் போன்ற கீழ்த்தர உணர்வுகளைத் தூண்டும் என்பர். இதன் காரணமாக உடலில் நச்சுச் சுரப்புக்கள் தோன்றி உடல் நலக் குறைபாட்டை ஏற்படுத்துகின்றது. அதேநேரம் இடகலை (அமிர்த)நாடி செயற்பாட்டினால் நம்பிக்கை, திடம்(தேரியம்), பற்று, அன்பு, மகிழ்ச்சி, நடுநிலை உணர்வு, இணைந்து போதல் போன்ற பண்புகளும் வெளிப்படுகின்றதாம். முதலில் மனிதனுக்குத் தோன்றும் எண்ணம் நான், எனது என்பது தான். சிறு குழந்தைகள், பிள்ளைகளை (2 - 10வயதிற் குட்பட்ட) நோக்கிப் பார்த்தால் இவ்வுண்மையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இதன் பிறப்பிலிருந்தே நாம், எமது என்ற எண்ணம் உருவாக பெற்றோர், ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளை வழிநடத்த வேண்டும். ஐந்தில் வளையாவிட்டால் ஐம்பதில் வளையா தென்பதை உணர்ந்து செயற்படவேண்டும். இதற்கு சிறந்த ஒரேவழி சிறுவயதில்

இருந்தே ஒருங்கு(யோக) நெறியையும், தியானத்தையும் பழகத் தொடங்கினால் நச்சு நாடி (பிங்கலை) இயக்கத்தை தடுத்து இடகலையை ஊக்குவிக்க முடியும். இது நாம், எமது என்ற நிலையை உருவாக்கும்.

மனிதனின் மூளை, நெஞ்சாங்குலை (இதயம்), மூச்சுக்காற்று (சுவாசம்) போன்ற பெரிய உறுப்புக்களை விட பலசிறிய சுரப்புக்கள் முதன்மையான பங்களிப்பை உடலுக்கு வழங்குகின்றன. இதில் நாளம் உள்ளவை, நாளமில்லாதவை என இருபிரிவுகள் காணப்படும். இவற்றில் வேதியல் நீர்மங்களும் (chemical liquids), சுரப்புக்களும் சுரக்கின்றன. நாளமுள்ள சுரப்புக்கள் தனித்த பைகளில் இந் நீர்மங்களை சேகரித்து வைத்து தேவைக்கு ஏற்றவிதத்தில் அரத்தத்தில் அல்லது வெளியில் விடுகின்றன. நாளமில்லா சுரப்புக்களில் உற்பத்தியாகும் நீர்மங்கள் நேரடியாகவே அரத்தத்தில் கலந்து விடுகின்றன. இவை மிகச்சிறிய நுண்ணியதாக இருந்தாலும் விளைவுகள் நம்ப முடியாத ஆற்றல் உடையவையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இவை ஒன்றை ஒன்று சார்ந்தும், எதிர்த்தும், சேர்ந்தும் செயற்படுகின்றனவாம்.

பீனியல் சுரப்பி (pineal gland), மூளையின் கீழ்ப்பகுதியில் காணப்படுவது. எல்லாச் சுரப்பிகளையும் விட மேன்மை பொருந்தியது. இதை அருட்குரப்பி, தலைமைச் சுரப்பி, மூன்றாம் கண் என்றும் சிறப்பாகக் கூறப்படுகிறது. இது உடலையும் உள்ளத்தையும் இணைக்கும் இணைப்பு. இச்சுரப்பி மூளையின் அடியில் இரு அரைக் கோளங்களுக்கு நடுவில் 100—200 மில்லிகிராம் எடையுள்ள ஒரு சிறிய கொண்டல் கடலை போன்ற அளவில் புதைந்து கிடக்கிறது. இது பைன் மரவடிவில் கூம்பு போல் இருப்பதால் இப்பெயர் வழங்கப்பட்டு உள்ளது போலும். முதலில் மருத்துவர்களால் இது கண்டறியப் படவில்லை. பிட்யூட்டரியையே முதன்மையான சுரப்பியாகக் கொண்டு இருந்தனர். தற்போது இப்பீனியல் சுரப்பியே மீசிறந்ததென ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். கடுகு சிறிது காரம் பெரிது என்பதுபோல பிறப்பில் இருந்து இறப்பு வரை மிகச் சுறுசுறுப்பாகச் செயற்படுகிறது. இதன் அமைப்பு வெளிப் பார்வைக்கு கண்போன்றே காட்சி தருவதாம். வெளிப்புறமாக ஒரு பளிங்கு போன்ற வில்லையும் (lens), அதனுள் விட்ரியசு அங்கம் எனப்படும் ஒளிபுகும் தன்மையுள்ள யெல்லியும் நிறைந்துள்ளதாம். அத்தோடு ஒளிக்கருணர்வு கொண்ட கலங்கள் (cells) நிறைந்த விழித் திரையும், அரத்த

நாளப்படலங்களும், தனி நரம்பும் உள்ளதென்பர். பெருமுளையில் காணப்படும் அசுட்ரோ சைட்டுக்கள் இதிலும் காணப்படுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. உடல் வளர்ச்சித் தரத்தை, நீர்- உப்புச் சமநிலை, சர்க்கரை அளவு, குருதியமைப்பு, உணவுச் செரிமானம், பாலுறுப்புக் களின் வளர்ச்சி, நடவடிக்கைகளையும் கட்டுப்படுத்தும். இச்சுரப்பை ஆழ்ந்த தியானம், குண்டலினி யோகநெறிகளால் தூண்ட முடியுமென்பர்.

பிட்யூட்டரி சுரப்பி (pituitary gland), இரண்டு கண் புருவங்களுக்கு இடையில் மூக்கின் அடிப்பகுதி சந்திக்கும் (ஆக்னா) இடத்திற்குப் பின்னால் உள்நாக்கிற்கு மேலே முளையின் அடிப்புறத்தில் கைப் போதாலமசில் ஒரு சிறுகாம்பில் பட்டாணிக் கடலையளவில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இதன் எடை 0.5கிராம் ஆனாலும் அதில் நீர்ப்பங்கு 85 விழுக்காடாகும். இச்சுரப்பிக்குச் சிறிது மேலே ஒரு சிறுகாம்பில் பீனியல் சுரப்பி உள்ளதாம். இன்று மூன்றாம் கண் என்பது பீனியல் சுரப்பிக்கும், நெற்றிக் கண்ணென பிட்யூட்டரி சுரப்பிக்கும் வழங்கப்படுகின்றது. இச்சுரப்பி ஒருநாளில் ஒரு மில்லியனின் ஒரு பங்கு கிராம் மட்டுமே சுரக்கின்றது என்றாலும், உலகில் உள்ள சிக்கலான பொருட்களில் இதுவும் ஒன்றென்கின்றனர். இது மற்றைய சுரப்பிகளைத் தன்கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கின்றதாம். இச் சுரப்பியின் செயற்றிறன் காரணமாகவே ஒருவன் திறமை சாலியாக இருப்பதும், மூடனாக இருப்பதற்கும் காரணமென்பர். இளமை, முதுமை, குள்ளம், நெட்டை, குழந்தை கிடைப்பதற்கும் இச் சுரப்பி மனம் வைத்தால் மட்டுமே முடியுமாம். உடலில் ஏற்படும் காயம், முறிவு போன்றவற்றையும் இதுவே சீர் செய்கின்றது. ஆனால் மனிதனால் இதற்கு நன்றியாய் இருப்பதைத் தவிர வேறெந்த எந்த உதவியையும் செய்யமுடியாது என்றும் கூறப்படுகிறது.

கேடயச் சுரப்பி (thyroid gland), இது கழுத்தில் குரல்வளைக்குச் சற்றுக்கீழே வண்ணாத்திப் பூச்சி போன்ற வடிவத்தில் (தேனடை) காற்றுக் குழாயில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. 20கிராம் எடையுள்ளது. ஒருநாளில் 2.8மில்லியன் கிராமின் ஒரு பங்கையே சுரக்கின்றது. வாழ்வின் வேகத்தை தீர்மானிக்கின்றது. சுரப்புக் குறைந்தால் மூடர்நிலை, கூடினால் இயல்பு நிலையில் மாறுபாடாம். பராதைராயிட் உடலுக்கான ஆற்றலைக் கூட்டவே இச்சுரப்பு பயன்படுகின்றது. இது செயற்பட அயாதன் ஊட்டம் தேவை என்பதால் கடலுப்பு இத்தேவையை நிறைவு செய்கின்றது.

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

தைமசு சுரப்பி (thymus gland), இது மாற்புக் கூட்டின் உள்ளே இரண்டு மூச்சுப் பைகளுக்கிடையில் நடுமார்பு எலும்பின் மேல்பக்கமாக (அனாகதம்) உள்ளது. உடலை நோய் நுண்ணுயிரிகளிடம் இருந்து பாதுகாப்பதே அதன் முதன்மைப் பணியாகக் கொண்டுள்ளதாம். ஒருநாட்டின் பாதுகாப்பு முறைமைகளை விட இதன்பணி மேன்மை ஆனது என்கின்றனர்.

உடலெலும்பின் நடுவில் உள்ள மச்சை (bone marrow) வெண்ணணுக்களை உற்பத்தி செய்து தைமசு சுரப்பியில் வந்து முதிர்ச்சி பெற்று வெவ்வேறு பணியிடங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. மாற்று உறுப்புப் பண்டுவத்தின் போது இவ்வுறுப்பு செயலிழக்க செய்யப்படுகிறதாம். இல்லையேல் இச்சுரப்பு உடலில் உள்வந்த உறுப்பை எதிரியாகப் நினைத்து ஒதுங்கி விடுமாம்.

அட்ரினல் சுரப்பி (adrenal gland), இது அமைந்துள்ள இடம் மணிபூரம் என்பர். சிறுநீரகங்களின் மேல் முனையில் அட்ரினல் கார்டெசு, அட்ரினல் மெடுல்லா என இரு சுரப்பிகள் இருக்கின்றன. அட்ரினல் கார்டெசு பற்றாக் குறையினால் களைப்பு, சோர்வு, உணவில் விருப்பமின்மை, ஊக்கமின்மை போன்ற உடல் வாயிலான தாக்கங்கள் ஏற்படலாம். மெடுல்லா மனவெழுச்சி உண்டாகும் வேளைகளில் மட்டும் சுரக்கிறது. வன்மையாகச் செயற்படும் விதத்தில் உடலின் மொத்த ஆற்றலையும் ஒன்று திரட்டும் தன்மைகொண்டதாம்.

இப்படியாக உடலின் ஒழுங்கான செயற்பாட்டிற்கு நாடிகள், நாளங்கள் பல்வேறு சுரப்புக்கள் அவை எப்படியாகச் செயற்படுகின்றன, அவற்றின் அமைப்பு, செயற்பாடு, தொல் மாந்தரின் அறிவியல் எப்படி எழுத்தறியாக் காலத்தில் சமயச் சடங்குகளாக மாறி மாந்தப் பிறவிக்கு எப்படி எல்லாம் உதவியதைக் கண்டோம். இவற்றை இன்னும் ஆழமாக புரிந்து உணர்ந்து கொள்வதற்கு ஒருங்கு (யோக) நெறி பற்றிய நெறிமுறைகளை தெரிந்து கொள்வதன் வாயிலாக உடல் உள அமைதியை, நோயற்ற வாழ்வை ஏற்படுத்த முடியும்.

7.8.0. உடல் உள மேம்பாட்டிற்கு ஒருங்கு(யோக)நெறி

அந்நெறி இந்நெறி என்னாது அட் டாங்கத்து
நந்நெறி சென்று சமாதியிலே நின்மின்
அந்நெறி செல்வார்க்கு ஞானத்தில் ஏகலாம்
புந்நெறி யாகத்தில் போக்கில்லை ஆகுமே

என ஒருங்கு(யோக) நெறியை முன்னிலைப்படுத்தி மூவாயிரம் தமிழ் தந்த திருமூல நாயனாரின் கூற்றை சேக்கிழாரின் பெரியதொன்மத்தின் பத்தாம் திருமறை ஆகிய திருமந்திரம் அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றது. அதாவது மனத்தை குழப்பும் வகையில் அந்தநெறி, இந்தநெறி என்று அலையாது எட்டுப்படிகளை (அட்டாங்க) உடைய நந்நெறியை கைக்கொண்டு சமாதியில் நின்றால் அருளை (ஞானத்தை) பெறலாம், யாகம் போன்ற வேள்வி நெறிகளால் எப்பயனும் இல்லை என்பதே இப்பாடலின் பொருளாகும்.

மனிதனின் நல் வாழ்விற்கான வழிமுறைகள் பலவற்றையும் எல்லாவகையான தமிழர் இலக்கியங்களும் சுட்டிக் காட்டுவதை காணலாம். உயிர் உய்வடைய மனம் கருவியாக அமையும் நிலை, மனத்தின் அமைப்பு, அதன் செயற்பாடு, அதன் ஆற்றல் பற்றிய சமய நூல்கள், மெய்யியல் (தத்துவ) நூல்கள் விரிவாக விளக்கம் தருகின்றன. சமயச் சான்றோர்களின் பற்று (பக்தி) இலக்கியங்கள், அருளுரைகள் மனதை நன்னெறிப் படுத்தும் வழிமுறைகளையே சுட்டி நிற்கின்றன. தமிழ் நாட்டின் அருளாளர்களான ஒருங்கு(யோக) நெறியாளர்களும், சித்தர்களுமான தமிழ் மெய்யியலாளர்கள் மனித உடல் இயங்கியல் பற்றியும், உடலுக்கும் உளமாகிய மனத்திற்கும் உள்ள தொடர்புகளை அறிந்து, சிந்தித்து, ஆய்ந்து அரியபல உண்மைகளையும், நுண்மைகளையும் உள்ளடக்கி வெளிப்படுத்தி உள்ளதையும் கண்கூடாகக் காணமுடியும்.

மாந்தர் எந்தெந்த நெறிமுறைகளை கைக்கொண்டு எத்தகைய வாழ்க்கையை வாழ்ந்தால் இவ்வுலகில் சிறப்புற வாழலாம், இறந்தபின் மீண்டும் பிறவாத நிலையை எப்படி அடையலாம் என்பதையும் தீர்க்கமாக வெளிப்படுத்தி உள்ளனர். அத்தகைய வழிகளில் முதன்மையானதும், தலையாயதுமாய் இருப்பது ஒருங்கு(யோக) நெறி மட்டுமேயாகும். இதற்கும் திருமூலர் கூறும் முதற்படி ஆசை அல்லது பற்றை அறுங்கள் என்பதுதான்.

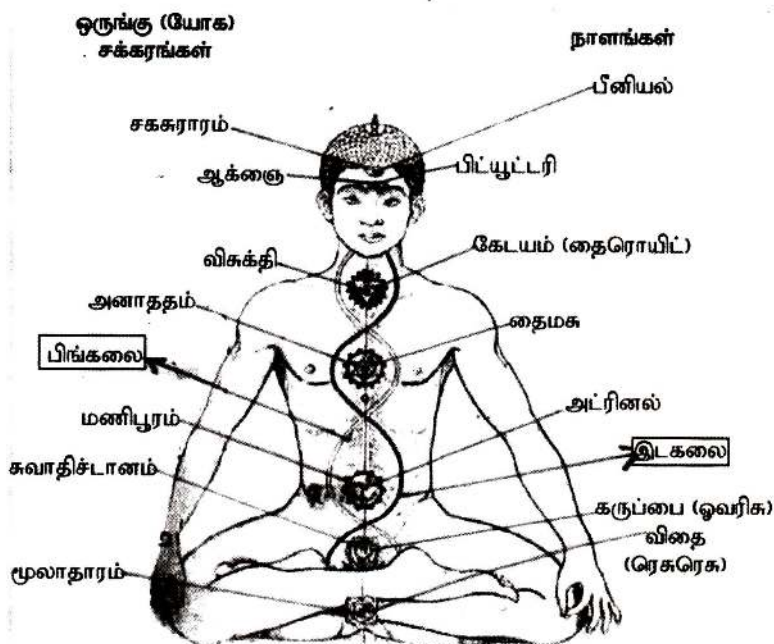
ஆசை அறுமின் ஆசை அறுமின்
ஈசனோடு ஆயினும் ஆசை அறுமின்
ஆசைப் படப்பட ஆய்வரும் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட ஆனந்தமாமே -- என்பார்.

இதை உலக மெய்யியல் தந்த வள்ளுவனார்

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றை
பற்றுக் பற்று விடற்கு -- என்பார்

பலரும் ஆசையை விடு என்கின்றனரே ஒழிய எப்படி அதைச் செயற்படுத்துவது என்று யாரும் கூறுவாரில்லை.

7.8.1 அரசு ஒருங்கு (இராச யோக)நெறி:-

(குண்டலினிச் செயற்பாடு)

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

உலகில் பிறந்த ஒவ்வொரு மனிதனும் சிறப்பான வாழ்வை வாழமுடியும். இறந்த பின்னும் மீண்டும் பிறவாத தெய்வ நிலையை அடைய முடியும் என்பதை அறிவுறுத்தி அதற்குரிய வழிமுறைகள் என்ன, என்னவெனக் கூறுவதுதான் அரசு ஒருங்கு (இராசயோக) நெறியாகும். இந்தியப் பண்பாட்டிற்கு தமிழர் தந்தகொடையே இசை, நாடகம், யோகம்நெறி, பற்றுநெறி என்பார் எசு.கே.சட்டர்யீ என்பார். யோகநெறிகள் எனப் பலரும் பலநடை முறைகள் கூறுகின்றனர். ஆனால் இவற்றில் பற்றுயோகம், கர்மயோகம், ஞானயோகம், இராசயோகம் போன்ற நெறிகளே முதன்மை ஆனவையாகக் கூறப்படுகின்றது. இவற்றில் முதல் மூன்றும் இராசயோக நெறியுள் அடங்குவதால் அரசு ஒருங்கு (இராசயோக) நெறியையே உயர்வானதாக அனைவரும் கொள்வர். இவற்றை முதலில் கைக்கொண்டு நெறிப்படுத்தியவர்கள் தமிழ் நாட்டுத் தமிழ்ச் சித்தர்களே ஆவர். குறிப்பாக பதஞ்சலி என்ற தமிழ் முனிவரே இதை ஒழுங்கு படுத்தி முறைப்படுத்தியதால், இது பதஞ்சலி யோகநெறி என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. இக்கலை தமிழ் நாட்டிற்கே சொந்தமானது. ஆனாலும் வைதீகவேத ஆரியரின் அடுத்துக் கெடுப்பால் யோகநெறி நூல்கள் தமிழில் இல்லாது அழிக்கப்பட்டு வடமொழியில் மட்டும் உலாவருகிறது. இவர்கள் இன்றுவரை தமிழ், தமிழரென்றால் கெடுப்புச் செயற்பாடுகள்தான். தமிழ்மொழி இந்நாள்வரை கோயில், இன்பியல், துன்பியலுக்கான வீட்டுமொழி ஆகவில்லையே! இதைவிடத் தாழ்வு தமிழனுக்கு வேறு உண்டோ?

இயம நியமமே எண்ணிலா ஆதனம்
நயமுறு பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம்
சயமிகு தாரணை தியானம் சமாதி
அயமுறு அட்டாங்க மாவது மாமே --- திருமூலர் திருமந்திரம்.

தீதுநீக்கல் (இயமம்)- கொல்லாமை, வாய்மை, களவாடாமை, நெறி தவறாமை, கொடை (தானம்)பெறாமை போன்ற பலவும்.

நல்லனசெய்தல்(நியமம்):- அற, அறிவு, ஒழுக்க நூல்களைக் கற்று அதன்படி ஒழுகல்.

இருக்கை(ஆதனம்-ஆசனம்):- உடலைச் சமநிலையில் நேராக நிறுத்தல்.

முச்சு(பிராணாயாமம்):- உயிராற்றலை அடக்கல், கட்டுப்படுத்தல், முச்சுப் பயிற்சி.

புலனடக்கம்(பிரத்தியாகாரம்):- ஐம்பொறிகளால் உண்டாகும் ஐம்புல இச்சைகளையும், உலக சுகங்களில் இருந்து விடுபடல்.

ஒருமுகப்படுத்தல்(தாரணை):- மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி ,ஒரிடத்தில் குவித்தல்.

சிந்தனை(தியானம்):- ஒன்றுபற்றி ஆழ்ந்த இடையறாச் சிந்தனை.

அடக்க(சமதி)நிலை:- மெய்மறந்த உயர்ந்த நினைவுநிலை

இவற்றைத் திருமந்திரப் பாடல்கள் 554, 556, 559, 561, 563 என்பன விரிவுபடக் கூறும். இவ் எட்டுப்படிச் செயற்பாடு களையும் உற்றுநோக்கிச் சிந்தித்தால் இது ஒரு ஊறுதி நிலைச் செயற்பாடாய் காணமுடியும். ஒன்றிலிருந்துதான் அடுத்த நிலைக்குச் செல்ல முடியும். தீயதை அகற்றினால் தான் நல்லதைச் செய்ய முடியும். இவ்வமைதி நிலை உள்ளத்தில் உண்டாகும் போது இருக்கைகளை இலகுவாகச் செய்ய முடியும். இருக்கைகள் புத்துணர்ச்சியையும், புத்தாக்கத்தையும் தரும். இந்நிலையில் மூச்சைக் கட்டுப்படுத்தி தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க இம்மூச்சுப் பயிற்சி (பிராணாயாமம்) பெரிதும் உதவும். இதன் வெற்றி என்பது ஐம்புலன் அடக்கத்தில் தங்கியுள்ளது. ஐம்புலக் கட்டுப்பாடு உடலில் குடிகொள்ளும் போது ஒருமுகச் சிந்தனை உருவாகி தியானமாகிச் சமதிநிலையை அடைய முடியும். இந்நிலை தொடர்ந்த பயிற்சியின் ஊடாகப் பெறப்படும். பொதுவாக இருக்கையைத் செய்யத் தொடங்கும் போது இறைபோற்றியை அல்லது 1, 2, 3,...என தொடர்ந்து எண்ணி அந்த இருக்கையை செய்ய முடிந்தவரை சரியான முறையில் எண்ணிக் கணக்கை மனதில் எடுத்துச் செல்லும் போது(தவறுவிடாது) வேறொரு சிந்தனை குறுக்கிட முடியாது. இது ஐம்புலன் அடக்கத்திற்கும், மனதை ஒருநிலைப் படுத்தவும் உதவி புரிகின்றது. இவை பயிற்சியின் ஊடாகக் கண்ட உண்மைகள். இங்கு மூச்சுப் பயிற்சியும், ஐம்புலனடக்கத் தியானமும் முன்னிலை வகிக்கின்றது.

பொதுவாக ஒருவரின் உடல் உள ஆற்றலின் வெளிப்பாடு இவை மூலமே வெளிப் படுத்தப்படும். இவ்வெளிப்படுத்தல் ஏனைய நிலைகளின் செயற்பாடு இல்லாமல் முழுமை பெறமுடியாது என்பதை மனம்கொள்ள வேண்டும். உடற் பயிற்சி மூலம் தசைகளை முறுகச் செய்து உடலின் கட்டழகுத் தோற்றத்திற்கு மெருகூட்டலாம் ஆனால் ஒருங்கு (யோக) நெறி உடல், உள, நாடி, நாளங்களை ஒழுங்காகச் செயற்பட வைத்து மூளை, நெஞ்சாங்குலை (இதயம்), ஈரல்,

பித்தப்பை, சிறுநீரகம், சுரப்பிகளை சீராக இயங்கச் செய்து மாந்தனின் உடல், உள மேம்பாட்டிற்கு நோயில்லாப் பெருவாழ்விற்கு வழிசமைக்கின்றது. குறிப்பாக மூச்சுப் பயிற்சி, குண்டலினி பற்றி சற்று விரிவாகத் தெரிந்து கொள்வது நலம் பயப்பதாய் இருக்கும். மூச்சுப்பயிற்சி (பிராணாயாமம்) உடலில் உள்ள ஆற்றலை(சக்தி) அடக்கி ஆள்வதும் உடலில் செயற்படும் இயக்கமாகத் தோன்றுவதும், எண்ணற்ற ஆற்றலாக வெளிப்படுவதும் ஆகும். இது உயிரைக் கட்டுப்படுத்தி உள அமைதியை, மன ஆறுதலை, விடுதலையை, மரணமில்லாப் பெருவாழ்வை பெற உதவுகின்றது. இப் பயிற்சியின் போது கண்களை மூடி காற்றை உள்ளிழுத்து வெளிவிட வேண்டும். அப்பொழுது ஓம், ஓம் என்றோ, ஆமென், ஆமென் என்றோ வாயில் முணுமுணுத்துக் கொள்ளலாம்.

மூச்சை மூக்கின் துளைவழி உள்ளிழுத்தல் 16 மாத்திரை அளவு பூரகம் என்றும்,

மூச்சை மூக்கின் துளைவழி வெளிவிடல் 32 மாத்திரை அளவு இரேசகம் என்றும்,

உள்ளிழுத்த மூச்சை உடலுள் அடக்குதல் 64 மாத்திரை அளவு கும்பகம் என்று பெயரிட்டு,

இந்நேர அளவுகளில் பயிற்சியைத் தொடரலாம் என்றும் தனது திருமந்திரவழி செபுவார்.

ஏறுதல் பூரகம் ஈரெட்டு வாமத்தால்

ஆறுதல் கும்பகம் அறுபத்து நாலதில்

ஊறுதல் முப்பத்தி ரெண்டதி ரேசகம்

மாறுதல் ஒன்றின கண் வஞ்சகமாமே --- (திரும.568)

எனக் கூறும். திருமந்திரங்கள் 567, 569, 571, 575, 576. என்பனவும் மூச்சுப் பயிற்சியை விரிவாக விளம்புகின்றன. மேற்குறித்த பனுவலின் வழி பயிற்றப்பட்டவர்கள் காலனை உதைத்து விரட்டுவராம். இப்பயிற்சி நெறி குண்டலினி ஆற்றலைப் பெறவும் உந்து ஆற்றலாய் உள்ளது.

குண்டலினி ஆற்றலானது சுழுமுனை(சகும்னா) நாடிவழி மலவாசலுக்கு 2அங்குலம் மேல் (மூலாதாரம்)தொடங்கி மேல்நோக்கி எழுந்து ஆறு நடுவங்களை(மையங்களை)த் தாண்டி ஏழாவது நடுவத்தில் நிலை கொள்ளும் என்பர்.

நடுவம்	அமைப்பு	சுரப்பி	மெய்யியல்	பயன்
மூலாதாரம்	மல வாசலுக்கு 2அங்.மேல்	டெசுடெசு (விதைப்பை)	நிலம்	வன்மை நல்வாழ், வாக்கு
சுவாதிட்டானம்	பாலுறுப்பு (யன்ன இந்திரி)	ஓவறிசு (கருப்பை)	நீர்	புலன் அடக்கல்
மணிபூரம்	தொப்பூழ் கொடி (நாபி)	அட்ரினல்	நெருப்பு	உடல்நிலை அறிதல், நோய் நீங்கல்
அனாகதம்	நெஞ் சாங்குலை (இதயம்)	தைமசு	காற்று	வாக்கு வன்மை, புரியா தவை புரிதல்
விசக்தி	நாவின் அடி (தொண்டை)	கேடயச் சுரப்பி	வான்	மூதறிஞன், சுகதுக்க பாகுபாடு நீங்கல்
ஆக்ஞை	கண்புருவ நடுவம்	பிட்யூட்டரி (நெற்றிகண்)	மனம்	தெய்வீகநிலை, ஒளி
சகச்சாரம்	தலை	பீனியல் (3ம் கண்)	ஐம்பூதம்	சுமாதிறலை

குண்டலினி ஆற்றலைப் பெற்றவர்கள் (திருமந்.569) என்றும் இளமையையும், காற்றைப்போல் விண்ணிடை பறக்கும் ஆற்றலையும் பெறுவாராம். திருமந்.576 இன்படி இவ்வுடலிலே குடிபுகுந்த இரு மங்கையராகிய இடகலை, பிங்கலை(நாடிகள்) என்பர் முக்கு வாயிலாக 12அங்குலம் ஓடிஓடி மீள்வாராம். இதில் 8அங்குலம் தாம் எடுத்துக் கொண்டு 4அங்குல மூச்சை வீணேபோக்காமல் 567இல் குறிப்பிட்டபடி கூட்டிக் கொண்டால் இறைநிலை அடையலாம் என்பார் திருமூல நாயனார்.

7.9.0. தமிழர் உள்வீட்டு பண்பாட்டு நிகழ்வுகளில் சீருடை அணிதல்:-

தமிழர் உள்வீட்டு நிகழ்வுகள் என்பது வாழையடி வாழையாக, தலைமுறை தலைமுறையாக தொன்று தொட்டு நடைமுறையில் இருக்கும் பழக்க வழக்கமாகக் கூறிடின் அது மிகையாகாது.

பொதுவாக நிகழ்வுகளில் பங்கு கொள்பவர்கள் நூறு விழுக்காட்டினரும் தமிழர்களாகவும், அறிந்தவர், தெரிந்தவராகவுமே இருப்பர். தொன்று தொட்டு நாகரிகம் அடைந்தவர்களாகவே இருக்கும் இவர்கள் மூடங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பது போல், இன அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய முதன்மையைக் கொடுப்பதில்லை. தமிழருக்கான சீருடையை எடுத்து நோக்கினால் குறிப்பாக ஆண்கள் அதை புறக்கணிக்கின்றனர் என்றே கூறமுடியும். பொதுவாக இசுலாமியரை, சிங்களரை, ஏன் தமிழ் நாட்டுத் தமிழர்களை உற்று நோக்கினால் அவர்கள், அவர்களின் பண்பாட்டுடன் இணைந்த சீருடைகளிலேயே கோயில் வழிபாடு, இன்பியல், துன்பியல் நிகழ்வுகளில் காட்சி தருகின்றனர். இலங்கைத் தமிழர்கள் மட்டும் தான் வந்தான் வரத்தான் பண்பாட்டிற்கு அடிபணிகின்றான். ஒவ்வொரு நாட்டினரும் (இனமும்) தம்நாட்டின் தட்பவெட்ப நிலையை, சுற்றுச்சூழலை, நாட்டின் வளங்களை மனத்தில் கொண்டே தமக்கான ஆடை, அணி, உணவு வகைகளை பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பட்டறிவின் மூலமாக வரையறை செய்தனர்

ஐரோப்பிய நாடுகள், கனடா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் ஆண்டின் கூடியகாலப் பகுதி மிதமிஞ்சிய குளிராய் காணப்பட்டதால் அம்மக்கள் தம்மை காத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு உடலில் குளிரேறிவிடாது தடுக்கவே இறுக்கமான தடித்த உடைகளை அணிந்தனர். ஆனால் தமிழர் நிலப்பகுதியோ வெய்யிலோ கொடுமை என்ற அளவிலே உடலை மூடி உடையணிய முடியாத நிலை. எனவேதான் பண்டைத் தமிழன் எப்படியான உடையை அணிவதின் மூலம் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை வெளிப்படுத்தி உள்ளான். ஆயிரமாண்டளவில் மொழிகண்டு அம்மொழி இனமாகிய சிங்கள மக்களிடம் இருந்து பலவற்றைக் கற்கவேண்டி உள்ளது. அவர்களின் கோயில் வழிபாடு, கட்டொருமைப்பாடு, பண்பை நோக்கினால் தமிழரை விட அவர்கள் பலபடி உயர்ந்தே நிற்கின்றனர் எனலாம். தமிழர்களே! ஒருமுறையாவது ஒருவெள்ளுவா (பூரணை—போயா) நாளில் ஒரு விகாரைக்கு சென்று பாருங்கள் அங்கு எல்லோருமே ஒரே வெள்ளைச் சீருடை, அங்கே பொருள் வள ஏற்றத் தாழ்வில்லை. சாதியில்லை, ஆண் பெண் அழகுப் பாகுபாடில்லை. நாட்டின் முதல்வரும், தெருவில் இரக்கப்போபவரும் ஒரே நிலைதான். அங்கு அவர்களுக்கிடையில் இடைவெளி இல்லை. தமக்கிடையில் தனித்துவமான சுயத்தை காட்டுபவர்கள். ஆனால் ஏன் தமிழர்களின்

சுயத்தை ஏற்க மறுக்கின்றனர். புத்தகாயாவில் அருள்(ஞானம்) பெற்ற புத்தர் பெருமான் “உன் சுயத்தை நீ விரும்புவதுபோல் அடுத்தவர் சுயத்தையும் ஏற்றுக்கொள்” என அறிவுரை கூறுகின்றார். இப்படிப்பட்ட புத்தபெருமான் மாமரபு கூறுவது போல் தனக்கான இடம் இலங்கையென்றும், அதை உறுதி செய்வதற்காய் இலங்கை வந்து இடம் பிடித்திருப்பாரா?

இற்றைக்கு 150ஆண்டுகளுக்கு முன் இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் மருத்துவக் கல்வியைத் தொடக்கி வைத்த அமெரிக்கரான பச்சையப்பன் என்ற சாமுவேல் பிக்ச் கிரீன் என்பார் தமிழர் தேசியம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, இன்று தமிழர்கள் இந்து ஐரோப்பியர்களாக மாறிவிட்டனர் என்பார். இது தமிழர்கள் அன்றே தமது மதத் (சைவத்) தையும், பாண்பாட்டையும் தொலைத்து விட்டனர் என்பதை ஒளிவு மறைவின்றி வெளிப்படுத்துவதைக் காணலாம்.

7.10.0. ஊர்தோறும் விழிப்புக் குழுக்களை ஏற்படுத்தல்:-

இன்று தமிழ் மாவட்டங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு ஊர்தோறும் வேண்டப்படும் ஒன்றாய் விழிப்புக் குழுக்கள் தேவைப் படுகின்றன. 18—25 வயதிற்கு உட்பட்ட இளைஞர்கள் குமுகாயம் மதுவுக்கு அடிமையாவதும், கொலை, கொள்ளை, வாள்வெட்டு, பாலியல் துர் நடத்தைகளில் ஈடுபடுவதும், வெறி (போதை) ஊட்டும் தூள் நுகர்வும், அதன் விற்பனையாளராகவும் ஆவதால் அது அவர்களைக் கெடுத்தழித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. இச்செயற்பாடானது உடனடியாக தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும் இல்லையேல் தமிழ்க் குமுகாயம் அடையாளம் அற்று அழிந்து போவதற்கு தமிழினமே காரணமாய் இருந்துவிடக் கூடாது. தங்களைப் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களாகக் காட்டிக் கொள்பவர்களே இவ்வினம் அழிக்கும் செயற்பாடுகளுக்கு பசுத்தோல் போர்த்துத் தலைமை தாங்கு வதாகவும் கூறப்படுகின்றது. எல்லா நிலைகளிலும் வேலி பயிர் மேயும் நிலைதான் தமிழ் மாவட்டங்களில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. இது தமிழினத்தை அழித் தொழிக்க எதிரியின் கைகளுக்குப் பலமூட்டும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

அண்மையில் வட்டக்கச்சியில் வீதியில் சென்ற பெண் பிள்ளையைக் கேலி செய்த இளைஞர்களை ஒருவர் தட்டிக் கேட்டிருக்கிறார். இதைப் பொறுக்க முடியாதவர்களாய் இவ்விளைஞர்கள் அவரை அழைத்துக் கத்தியால் குத்திக் கொன்றிருக்கின்றனர். இதன்

காரணமாய் அவ்வூரில் ஏற்பட்ட பதட்ட நிலையைச் சீர்செய்யக் காவல்துறை சென்றதாகவும், அங்கு இறந்தவரின் குடும்ப உறுப்பினர்களை இவர்கள் தாக்கியதாகவும் முகநூல் செய்திகள் குறிப்பிடுகின்றன (ஆய்வுக்குரியது). கடந்த காலங்களிலும் பெண்களின் மார் பகங்களை வெட்டுதல், சிலரை வாள் வெட்டிற்கு பலியாக்குதல் போன்றவை தமிழ் மக்களைக் அச்சுறுத்தி அவர்களைக் குறிவைத்து நடத்தப்பட்டது பலரும் அறிந்ததே. இவ்வாண்டு மகளிர் நாளன்று இரவு வடமாகாணம் முழுமையும் மின்தடை ஏற்பட்ட வேளையில் யாழ். செயல கத்திலிருந்த காணி ஆவணங்கள் திருட்டுப் போயுள்ளதாக உறுதிப்படுத்தப்படாத வாய்வழி, செவிவழிச் செய்தியாக அறியக்கிடக்கிறது. மீண்டும் இவ்வாவணங்கள் யாழ் செயலகத்தில் கையளிக்கப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

திருநகர் பகுதியில் உள்ளகடை வாசலில் நின்ற இருமுதியவர்கள் இன்றைய இளைஞர்களின் கஞ்சா, தூள், மது பயன்பாட்டினால் குமுகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள தளம்பல் நிலை பற்றி உரையாடிக்கொண்டு இருந்திருக்கின்றனர். சடுதியாக அவ்விடம் வந்த இளைஞன் ஒருவன் அவர்களை அதட்டி கஞ்சா, மது, தூள்கதை கடை வாசலில், தெருவில் நின்று கதைக்கக் கூடாததென்றும், கதைத்தால் அதிலேயே போடுவேன் என வெருட்டி விட்டு, உன்னால் நேர்மையான, நடுநிலையான அரசு அல்லது அரசு சார்பற்ற ஒரு அலுவலரை காட்ட முடியுமாவென உறுக்கி, அவ்விடம் விட்டு விலகி விட்டானாம். ஒவ்வொருவரும் தம் தவறை மறைக்க இன்னொரு வரை இழுத்து விடுவதுதான் வழக்கமாயினும், உண்மையும் அதுதான். இன்று மக்கள் அதிகம் நடமாடும் தெருவீதிகளில், சந்திகளில் நாலு, ஐந்து இளைஞர்களாகக் கூடிநின்று புகை இழுப்பதும், மது அருந்துவதும் ஒரு இயல்பான நிகழ்வாக வடிவம் பெற்றுள்ளது. இவை நிறுத்தப்பட வேண்டுமாயின் ஆட்சியாளரின் நிறைவான ஒத்துழைப்புடனேயே ஊர்தோறும் மக்கள் விழிப்புக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு இந்த அடாவடித்தனங்களை தடைசெய்ய முடியும். மாவட்டச் செயலக, பிரதேசச் செயலக, பிரதேசசபை உயர் ஆலுவலர்கள், அரசியல் தலைவர்கள் இணைந்து ஒருமுடிவை எடுத்து, காவல்துறையினருடன் இணைந்து செயற்படுத்த முடியும்.

8.0.0. தமிழின் வளர்ச்சி

8.1.0. தமிழ் எழுத்து ஒலிப்புக் குறுபடிகள்

உலகப் பொதுமொழியான ஆங்கில ஒலிப்பு முறைக்கு, வடமொழி ஒலிப்புமுறைக்கு ஏற்றதாக எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவை என்கிறனர். இக்கூற்றைச் சற்று ஆழமாக ஆய்ந்துபார்க்க வேண்டிய தேவை, உணர்வுள்ள தமிழராகிய ஒவ்வொருவருக்கும் மிகமிகத் தேவையான ஒன்றாக இருக்கின்றது. மனதில் ஏற்படும் எண்ணக் குவியலை ஒலி வடிவமாக மாற்றும் கருவியே மொழி. இந்த ஒலி வடிவத்தை காட்டும் எழுத்து வடிவம், ஒலி வடிவத்தைச் சிதைக்கும்போது மொழியும் சிதைவுக்குள்ளாகின்றது. தமிழ் இயற்கை மொழி, கால வரையறையற்ற மொழி, அதாவது “கல் தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்தகுடி” என்பது அறிஞர் வாக்கு. அதாவது குறிஞ்சி நிலத்தில் தோன்றிய முதற்குடி, முதல் மொழி என்பதுதான் இதன்பொருள் (உலகத்தோற்றத்தின்போது ஏனைய நிலங்களான முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் தோன்றுவதற்கு முன் தோன்றியது. ஒலிப்பு முறையின் அடிப்படையில் தோன்றிய மொழி. அதற்கு ஏற்ப மாறா எழுத்து முறையை கொண்டது. அதை மாற்றக்கூடாது என்பதனாற்றான் “நூன் மரபு”, “மொழி மரபு” என்றார் தொல்காப்பியர். மரபார்ந்த ஒலிப்புமுறைக்கு கேடு தரும் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவையற்றதுதானே.

இத்தாலி நாட்டிலிருந்து கிறித்தவ மதம் பரப்ப 17ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவிற்கு வருகை தந்த பொசுக்கி என்ற, தன்னை முதலில் “தேரிய நாடு”ரெனக் கூறிக்கொண்டும், பின் அது வடமொழிப் பெயரென உணர்ந்ததால் வீரமா முனிவர் என மாற்றிக் கொண்டு தமிழ் படித்து தமிழ்த் தொண்டாற்றியவர். இவரும், இன்னும் சிலரும் வட்டெழுத்து, கோலெழுத்தாயிருந்த தமிழின் எழுத்து வடிவங்களை சீர்செய்தனரேயன்றி, அவ்வெழுத்துக்களின் (30) ஒலிப்பு வடிவத்தை மாற்றவில்லை, இலக்கண வரம்பையும் மீறவில்லை. தமிழ் ஒலிப்பு முறை பற்றி தனிநாயகம் அடிகளார் கூறும் போது, தமிழிலில்லாத ஒலிப்புக்களையும், தோற்றங்களையும் வானொலி நிலையங் களிலிருந்து இடை விடாது பரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். தமிழ் ஒலிபரப்பு தமிழ் ஒலிப்புடையதாகவே அமையுமாறு தமிழர் கடைப்பிடியாய் நிற்பதில் நம்மொழியின் பாதுகாப்பிற்கு ஓர் அடிப்படையாகும் என்பார். அத்தோடு தமிழ்ச் செய்தித்தாள்கள்,

சிறுந்தமிழ்கள், பள்ளித் தமிழ்மொழிப் பாடநூல்கள் அத்தனையும் தமிழ் ஒலிப்பு முறைக்கும், வேற்றுமொழிச் சொற்கள், எழுத்துக்கள் கலக்கப்படாதும், தமிழின் தனித்தன்மையைப் பேணும் வகையில் சீர்செய்ய இவற்றுடன் இணைந்த திணைக்களங்கள், துறைசார் வல்லுநர்கள் முன் வரவேண்டும். இல்லையேல் மொழி மீட்பும், காப்பும் கேள்விக்கு உரியதாகிவிடும்.

குறிப்பாக சொல்லின் முதலெழுத்தாய் வரும் ககரம்(க), தகரம்(த), பகரம் போன்ற எழுத்துக்கள் ka. tha. pa என்றே ஒலித்தல் வேண்டும். ஆனால் இன்று ga. dha. ba என வலிந்து அடிவயிற்றில் இருந்து ஒலிப்பது நடைமுறையாய் உள்ளது. இவ் ஒலிப்பு முறை மாற்றத்தால் பல தமிழ்ச் சொற்கள் வேற்றுமொழிச் சொற்களாகி உள்ளன. ஆனாலும் ga. ja. da. dha. ba என்ற தடித்த ஒலிப்புக்கள் தமிழில் இல்லை என்றாகாது. இவ்வொலிப்புக்கள் சொல்லின் இடையில் மட்டுமே திரிந்து வரும். இவை மாத்திரமா? முகர ஒலிப்பு பலருக்கு வாயில் வராது, ளகரத்தை, லகரத்தை வேறுபடுத்தி ஒலிக்கவும் தெரியாது. அதேபோல் தந்நகரத்தை (ந), சிறப்பு ளகரத்தை (ன), டண்ணகரத்தை (ண) வேறுபடுத்தி ஒலிக்கவும் தெரியாது. தமிழ் ஒலியன்கள் செப்பமாகவும், ஒலி அறிவியல் நெறிப்படி அமைந்து இருந்தும் வடமொழியாளர்களின் தமிழ் எதிர்ப்புப் போக்கால் இப்படியான திரிப்பும், சிதைப்பும் தொடர்கின்றன. தமிழினமே விழிப்பாய் இருங்கள்!

8.2.0. எழுத்துச் சீர்திருத்தம்:-

எந்த மொழியாயினும் தாய்மொழிச் சொற்களின் அடிப்படை ஒலிப்பிற்கு ஏற்பவே எழுத்துக்கள் வரையறை செய்யப் படுகின்றன. பிறமொழி எழுத்தொலிப்பிற்காக தாய் மொழியில் புதிய எழுத்து வடிவங்களைச் சேர்ப்பதில்லை. இயற்கை மொழி, வண்ணனை மொழி ஆகியவற்றின் ஒலிப்புக்கள் உலக உயர் அறிவியல் தொழிநுட்ப வளர்ச்சிக்கு அவற்றின் எழுத்தொலிப்பு வேறுபாடு இடையூறு விளைவிக்க மாட்டாது. கணினி, தட்டச்சு, கைபேசிபோன்ற மின்னணுப் பொறிகளில் தமிழ் எழுத்துக்களைக் கையாள்வதில் எவ்வித இடர் பாட்டிற்கும் இடமில்லை. உலக நாடுகளில் தமிழ் மென் பொருள் வல்லுநர்கள் கூடி புதிய எழுத்துக்களை புகுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தையும் இதுவரையில் முன்வைக்க வில்லை என்பதும் இங்கு நோக்கத் தக்கதாகும். அது மாத்திரமல்லாது இந்திய மொழிகள், உலக மொழிகள் அதாவது பிறமொழிச் சொற்கள்

அனைத்திற்கும் தூய தமிழ்க் கலைச் சொற்களை உடனுக்குடன் உருவாக்கும் திறமையை தமிழ்மொழி பெற்றிருப்பது அதன் தனித்துவ இயல்பை வெளிப்படுத்துவதாய் உள்ளதாக அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். தென்னிந்திய மொழிகளுக்கு அதாவது தமிழிய (திராவிட) மொழிகளின் ஒப்பியன் மொழிநூல் யாத்த முனைவர் இரொபாட் கால்டுவெல் அவர்கள் தமிழ்மொழி வேறெந்த மொழியின் உதவியுமின்றி தனித்து இயங்கக் கூடியதென நன்னூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதிய தனது ஆங்கில ஒப்பியன் மொழி நூலில் (தொல்காப்பியத்தைக் கண்டு கொள்ளாத காலத்தில் 1856) வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

வடவரால் இழிவு மொழியாகத் தாழ்த்தப் பட்டிருந்த தனித் தமிழை (கோள்களைக் கூட கணிதவியல் வல்லுனரான காரி என்ற தற்குறித் தமிழர் தான் சாதி உயர்ச்சிபெற சாதிபிரித்துக் காட்டினாராம்) சாதி உயர்ச்சி செய்வதுபோல் அதன் தகுதியை உயர்த்த ஒரே கருத்துடைய வடசொல்லை தூய தனித்தமிழ்ச் சொல்லோடு இணைத்து மணிப்பவள (மணிப்பிரவாள) நடையை உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்திய செயற்பாடே இதுவாகும் (சுந்தரரின் காலம் கி.பி 9ஆம் நூற்றாண்டு, திருநாவுக்கரசர் 7, 8ஆம் நூற்றாண்டு, சம்பந்தர் 7ஆம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதி) இச்சாதி உயர்ச்சி வடமொழியோடு கலக்கப்பட்ட தமிழ் மொழிக்கு மட்டுமல்ல, தமிழ் சைவர்கள் முழுமுதற் கடவுளாகக் கொள்ளும் சிவனுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளதை பெரிய தொன்மம்(புராணம்) தந்த சேக்கிழார் பெருமான் இயற்பகை நாயனார் தொன்மத்தில் “சாதிவேதியராகிய தலைவர்” என்று குறிப்பிடுகின்றார். இது திருக்குறள் காட்டும் ஒழுக்கப் பண்பாட்டு ஓர்மையுடன் வருகரின (வட மொழியாளர்) வைதீகம் கொடுஞ் சிவனிய (ஆதிசைவர்) கபாலிக, காளமுக, பாசுபத வன்நெறிகள் முரண்பட்டு நின்றதை வெளிப்படுத்தும்.

தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்களால் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்ட கொடுஞ் சிவனியப் பக்கம் நின்ற மேற்குறித்த பிரிவுகள் சங்கதவழிப் பிராமணர் பக்கம் சார்ந்து அவர் மறைகளைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு வேதிய (பிராமணிய)த்தோடும் முரணிநின்ற சிவனியத்தை அவ்வேதி யத்தோடு இணைத்து ஒரு புதிய சமயப் பண்பாட்டிற்கு தளமிட்டனர். இங்கு ஒன்று மற்றொன்றாதல் என்னும் இயங்கியலை வெளிப் படுத்துகிறது. “வேதம் வளர்க்கவும் சைவம் விளக்குதற்கும்.....” என்றும், “வேதமொடு சைவநெறி விளங்கவந்த கவுணி யனார்.....”

என்றும், “சைவம் முதல் வைதிகமும் தழைத்து ஓதாங்க.....” என்றும் திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம் (திருமுதுகுன்றம் பக்கம் 618:1, 985:5-6, 22:4 என்பன) குறிப்பிடும். ஆக தமிழ்நாட்டில் பிரமாணிய வேதியர் சிவனியத்தை விழுங்க வழிவகுத்தவர்களில் முதன்மையும், பெரியதுமான பங்கு திருஞான சம்பந்தரையே சாரும். பிராமணியர் அல்லாச் சிவனியர்கள் தாழும் பிராமணத் தகுதியைப் பெற வேதங்களையும் மனுநூலையும் ஏற்றுக் கொண்டால் போதுமென்ற வரையறையும் வழங்கப்பட்டதால் கொடுஞ் சிவனியர்களான (வீரசைவர், ஆதிசைவர்) கபாலிகர், காளமுகர், பாசுபதர் ஆகியோர் பிராமணிய வேதியரானார்கள்.

இங்கு தேவாரம்பாடிய திருநாவுக்கரசர் (கபாலிகர்) என்ற அப்பர், திருஞானசம்பந்தர் (காளமுகர்) என்ற தமிழ் ஞானசம்பந்தர், சுந்தரமூர்த்தி (பாசுபதர்) என்ற சுந்தரர் அனைவருமே சாதி உயர்ச்சி பெற்ற அதாவது வேதப் பிராமணராய் மாறிய கொடுஞ்சிவனியர்கள் ஆவர் என்பதை, அறிவர். வெங்களுர் குணாவின் வள்ளுவப் பார்ப்பாரியம் என்ற நூல்(ப.163-164) வெளிப்படுத்தும். இங்கு இவற்றை சற்று விரிவாகத் தருவதற்குக் காரணம் தமிழ்மொழி, தமிழ் கடவுளர் (சிவன், முருகன், திருமால், கொற்றவை போன்ற) எப்படி எல்லாம் உருமாற்றம் (உருத்திரன், சுப்பிரமணியன், விட்டுணு, துர்க்கை என) செய்யப்பட்டும், சிதைக்கப்பட்டு சீரழிக்கப்பட்டது என்பதையும், தமிழ்மொழியின், தமிழ் கடவுளரின் இழிவுநிலை மாறியுள்ளதா? என்பதையும், தொட்டுக் காட்டுவதற்கும், அதை இந்நிலையில் இருந்து மீட்டெடுக்கவேண்டும் என்பதற்குமேயாகும்.

தேவையற்ற நிலையில் சமற்கிருத வருக்க (கிரந்த) எழுத்துக்கள் இந்திய மொழிகளுள் புகுத்தப்பட்ட போது அக்காலத்திலேயே தமிழ் மொழியுள் புகுத்தப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. அது மாத்திரமல்லாது ஏனைய மொழிகளுள் புகுத்தப்பட்ட சமற்கிருத கடன் சொற்களால் அம் மொழிகளின் இயல்பான வளர்ச்சி தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு விட்டதாக அம்மொழியியல் அறிஞர்கள் ஆய்ந்து அறிந்துள்ளதாக முனைவர். இரா. மதிவாணன் அவர்கள் கூறுகின்றார். தமிழ்நாட்டிலும் பல்லவ ஆட்சியின் போது சமற்கிருத (கிரந்த எழுத்து) உள்நுழைப்பு செயற்படுத்த முனைந்த போதும் அம்முயற்சி பெருந் தோல்வியையே சந்தித்தது எனலாம். சங்க இலக்கியங்களிலோ, காப்பியங் களிலோ, வீரமாமுனிவரின் (பொசுக்கி) தேம்பாவணிக் காப்பி யத்திலோ ,உமறுப்புலவரின் சீறாத்தொன்ம

(புராண)த்திலோ கம்பராமாயணத்திலோ இக்கிரந்த எழுத்துக்கள் நுழைக்கப் படவில்லை என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே வலுக்ககட்டாயமாக ஷ்(புஷ்), ஸ்(புஸ்பரத்தினம்), ஜ்(ஜயவர்த்தனா), ஹ்(ஹட்சன்) போன்ற கிரந்த எழுத்துக்கள் உள்நுழைந்தன. இலக்கண வரம்பை மீறி ட,ர,ற,ல போன்ற எழுத்துக்களையும், கிரந்த எழுத்துக்களான ஸ,ஹ,ஸ்ரீ களை பெயரின் முதல் எழுத்துக்களாகக் கொண்டு தமிழ் இலக்கண மரபைச் சிதைக்கும் வகையில் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்குப் பெயர்வைக்கத் தூண்டுகின்றனர் (வடமொழிபால் கள்ளக் காதல் கொண்ட தமிழால் உண்டு. வளமும் சேர்க்கும் சோதிடர்கள்). இவ்வெழுத்துக்களை நீக்காமல் பயன் படுத்தலாம் என சிலர் கூறுகின்றனர். ஏனெனில் பழகிவிட்டார்களாம். இவர்களைத் தமிழரென்று கூறலாமோ? ஆனால் இவ்வெழுத்துக்கள் தமிழ்மொழிக்குத் தேவைப்படாதவை. தமிழரின் அரும்பெரும் மொழி காப்பு நூலாம் தொல்காப்பியம் பிறமொழிச் சொற்களை (எழுத்து க்களை)ப் புகுத்தக் கூடாதென வரையறை செய்துள்ளது.

புதியன புகுதலும், பழையன கழிதலும் என்றும், மாற்றம் காலத்தின் கட்டாயம் என்றும், சிலர் கூறுகின்றனர். இது மாந்த குலத்திற்குத் தேவையான ஒன்றா? என்பதை ஒவ்வொருமும் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். இந்த மாற்றத் தினால் கண்ட பயன்தான் என்ன? சூழல் என்றும் இல்லாதவாறு மாசடைந்த விட்டது. அனைத்துச் செயற்பாடுகளும் மாந்த ஈடேற்றத்திற்காய் இல்லாமல் அழிப்பிற் கானதாயே காட்சி தருகின்றது. போகிப் பண்டிகை தமிழனிடமிருந்த அற, அறிவு, மெய்யியல் சார்ந்த அத்தனை ஆக்கங்களையும் அனல்வாதமாக்க தீயிட்டு அழித்தொழிக்க கரவாக வைதீகர்களால் ஏற்படுத்தப் பெற்றதாகும். இதன் இன்னொரு வடிவம் புனல்வாதம் அதாவது தலைமுறை தலைமுறையாய் என்னவென்று தெரியாது வைத்துப் பாதுகாக்கப் பெற்ற ஏட்டுச் சுவடிகள், பெறுமதி மிக்க பட்டயங்கள் போன்றவற்றை ஆடிப்பெருக்கில் இட்டு அழிப்பதுமாகும்.

மூவர் தமிழில் பாடிய (அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர்) ஆயிரக் கணக்கான தேவாரப் பனுவல்களை தில்லையம் பலத்தில் பதுக்கி வைத்து அவை உக்கி,செல்லரித்து அழிந்து போகசெய்தவர்களும் இந்த வைதீகவேத மரபாரே. இதில் நல்லதான பனுவல்களே இன்று காணும் தேவாரங்களாகும். எதில் மாற்றம் தேவை, எதில் மாற்றம் தேவையில்லை என்பதை மொழி, இனம், பண்பாடு, இடம், சூழல்,

காலநிலை சார்ந்துதானே முடிவு செய்ய வேண்டும். தொடர்ந்து பின்பற்றிவரும் பல நல்லவை என்று கூறப்படுகின்ற வாழ்வியலோடு ஒன்றித்த மரபுவழியாக, குமுகவியல் வழியாக, பண்பாட்டியல் வழியாக, ஒழுக்கவியல் வழியாக வருபவற்றை கைக் கொள்வதே மக்களின் முன்னேற்றம் அல்லது மறுமலர்ச்சி என்கின்றனர் ஆய்வியல் அறிஞர்கள். இதுவே உலக நடப்பியலுக்கு உகந்த செயற்பாடுமாகும். தேவாரம் பாடிய மூவரையும் வேதப்பிராமணராக ஏற்றுக் கொண்ட வேதமரபார் இவர்கள் பாடிய (இழிமொழியில்) தேவாரங்களை தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலில் பூட்டி வைத்து அவை உக்கி அழிந்துபோக விட்டனர். இத்தோடு திருவாசகத்தையும் கோயில்களில் பாடவிடாது தடுக்கின்றனர். இதுதான் இன்றுவரை வைதீகவேதப் பிராமணரின் செயற்பாடாய் உள்ளது. தமிழனின் இழிநிலை எப்போ மாறப்போகிறது. அவனுக்குக் குடை பிடித்து காலில் விழுந்து எழுந்துதன் இழிவு நிலையை இறுதி காலம் வரை மாறப் போவதில்லை

ஆங்கில மொழியின் அடிப்படை எழுத்துக்கள் 26. அதாவது “ஏ” (A) இல் இருந்து “சற்” (Z) வரையானவை. அவர்கள் உலகின் ஏனைய வளர்ச்சிகண்ட நாடுகளின் மொழிக்கேற்ற வகையிலோ, தமக்கு எழுத்துக்கள் போதாதென்ற காரணத் தினாலோ தம் மொழி எழுத்துக்களில் எவ்வித மாற்றத்தையும் செய்ய முயற்சிக்கவில்லை.

தம்மிடம் “ழ” எழுத்து இல்லை என்பதால் அதற்கான ஒரு புதிய எழுத்தையோ, புதிய ஒலிப்பையோ தமது மொழியில் உள்ளிடுத்திச் சீர்திருத்தம் செய்யவில்லை. அதேபோல் தமிழ் “ன, ண, ந” என்ற எழுத்துக்களிற்கு “என்” (N) என்ற ஒரு எழுத்து மட்டுமே ஆங்கிலத்தில் உள்ளது. எழுத்துக்களின் ஒலிப்புக்கும் இடமில்லை. பிரெஞ்சு, யெர்மனி போன்ற ஐரோப்பிய மொழிகளும்(சிறுசிறு அடையாள மாற்றங்களுடன்) இவ் ஆங்கில 26 எழுத்து வரி வடிவங்களையே கொண்டிருந்தாலும் அவற்றின் ஒலிப்பு ஆங்கில எழுத்து ஒலிப்பிலிருந்து வேறுபட்டதாகவே உள்ளது. இப்படி மொழிக்கு மொழி ஒலிப்பு வடிவங்கள் வேறுபாடாகவே உள்ளது என்பது வெள்ளிடை மலையாய் தோன்றும். இவற்றை எல்லாம் ஏன் தமிழனால் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது.

ஆங்கிலத்தில் “சி(C)” என்ற எழுத்தில் “சிவில் (CIVIL)” என்ற சொல்லில் “SI” எனப்படிக்கும் ஆங்கிலேயர் காம் (Calm) என்ற

சொல்லில் “கா(Ka)” எனப்படிக்கின்றனர். “சி” என்ற எழுத்தை “கா(Ka)” என்ற ஒலிப்புத்தந்து டிக்காமல் “சா(Sa)” எனப்படிக்கும் வகையில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் செய்தார்களா? எனவே ஒலிப்புப் பழக்கமே எல்லாக் காலத்திலும் எம் மொழிக்கும் ஒலிப்பு வேறுபாட்டு அதிர்வுகளை தாங்கிக் கொள்ளும் திறனுள்ள தென்பர் இலக்கண வல்லுநர்கள்.

ஆங்கிலத்தில் மகன், சண்(Son) எனப்படுவார். சூரியனையும் சண்(Sun) என்பர். இங்கு மகனுக்கும், சூரியனுக்கும் சண் என்றே கூறுகின்றனர். எழுத்துக்கள் வேறு. ஆனால் சொல்லின் ஒலிப்பு ஒன்று. Color, Colour இங்கு சொல்லொலிப்பு ஒன்றே ஆனால் எழுத் தொலிப்புக்கள் வேறானவையே. ஆங்கிள் (Angle), ஏஞ்சல் (angel), அன்ட்(And), அப்த்(Apt), அன்(An) என்ற சொற்களில் வரும் ஏ(a) எழுத்து ஐந்து வகையாகத் திரிபுறுவதை காணலாம். இதற்காக ஆங்கிலேயர் ஐந்து வகை “ஏ(A)”க்கான புதிய எழுத்துக்களை உருவாக்கியுள்ளனரா? இல்லையே. இது உலகின் எல்லா மொழிகளுக்கும் ஏற்புடைய ஒன்றே. எனவே கா(ga), யா(Ja), டா(Da,dha), பா(ba) ஆகிய ஒலிப்புக்களுக்கு புதிய வரிவடிவம் எவ்வகையிலும் தேவையற்ற, பொருத்தமற்ற ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது.

ஐகார, ஒளகார குறுக்கம் போன்று ஏகாரக்குறுக்கம் உள்ளதாகச் சிலர் தவறாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளனர். தனிமனிதரின் ஒலித் திரிப்புக்களை ஒரு மொழித் திரிப்பாகக் கொள்ள வேண்டியது இல்லை. குறிப்பாக சில பகுதிகளில் மக்களின் பேச்சுவழக்கு, ஒலிப்புவழக்கு திரிபுற்றே உள்ளது. ஆனால் அதை மொழியின் பேச்சு, ஒலிப்பு, எழுத்து வழக்காகக் கொள்வது நூன்மரபு, மொழி மரபிற்கு மாறுபட்ட திரிப்புக்களே என்பதை இலக்கண வல்லுநர்கள் எடுத்து உரைக்கின்றனர். செய்யுளைப் பாட்டாகப் பாடுவதால் தாளத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்காக “அளபொடை” வருகிறது. உரை நடையில் அளபொடை இல்லாதது போல் பேச்சு வழக்கிலும் தாளக் கட்டுப்பாடு இல்லை. தமிழில் அரை மாத்திரை பெறும் குற்றியலுகரம் குற்றியலிகரம் போன்று அரைமாத்திரை பெறும் அகரக்குறில் இல்லை.

உயிரெழுத்துக்களான ஐ, ஒள எழுத்துக்களுக்கான எழுத்து சீர்திருத்தம் தேவை என்றும் ‘ஐ’ இற்காக “அய்” என்றும் “ஒள” இற்காக “அவ்” எனவும் மாற்றவேண்டும் என்கின்றனர் சிலர். இச்சீர்திருத்தம் தேவையென கிட்டத்தட்ட 40 ஆண்டுகளுக்கு முன் ம. கோ. இராமச்சந்திரன் (எம்.யி.ஆர்) அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராய் இருந்தபோது எழுப்பப்பட்டது. அப்போது மொழியியல் ஆய்வறிஞர், மொழிஞாயிறு தேவநேயப்பாவாணர் அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்கட்கு, ஐ, ஒள எழுத்துக்களுக்கு சீர்திருத்தம் பின்வரும் காரணங்களுக்காக தேவையற்ற ஒன்றென எடுத்துரைத்தார். “ஐ” என்பது அழகு, பெருமை, நுண்மை, அருமை, வியப்பு என்ற பலபொருள் தரும் எழுத்து, சொல், ஆனால் “அய்” என்பது ஒலிக்குறிப்பு மட்டுமே. “ஒள” என்பது ஆம், தக்கது எனப்பொருள் தரும் எழுத்து, சொல். ஆனால் “அவ்” என்பது ஒரு கட்டுச்சொல் மட்டுமே. இவ் “ஐ, ஒள” என்பவை இரண்டு(2) மாத்திரைபெறும் நெட்டெழுத்துக்கள், ஆனால் “அய், அவ்” என்பவை 1 1/2 மாத்திரைபெறும் எழுத்துக்களாகும் இவை செய்யுளிலும், தமிழிசைப் பண்களிலும் வரும்போது தாளம் தப்பும் எனவும் விளக்கமளித்து அதைத் தேவையற்றது என்று புறக்கணிக்கச் செய்தார் என்பது ஒரு வரலாற்றுச் சான்று. காலத்திற்கு காலம் அரியநாயகம், பேரா. வையாபுரிப்பிள்ளை (இங்கும் சிலர்) போன்றவர்களும் தோன்றித் தமிழையும் தமிழனையும் காட்டிக் கொடுக்கவும், சிதைத்துச் சீரழித்துக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள். இது தமிழன், தமிழின் வரலாற்றில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்ட உண்மைகள்.

8.2.1. இலக்கண வரம்பைப் பின்பற்றுதல்

தமிழர்க்கென்று தொல்காப்பியர் யாத்த தொல்காப்பியம் தொடக்கம் நன்னூல் வரையான பல இலக்கண நூல்களும் அவற்றிற்கான உரைநூல்களும் மொழியின் வரையறைகளாக வரைவிலக்கணமாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழை செவ்வியல் மொழியென்றும், செந்தமிழ் என்றும், செம்மொழி என்றும் வரையறை செய்கின்றனர். அறிஞர். முனைவர். செ. வை. சண்முகம் அவர்கள் கூறும்போது செந்தமிழ், உணர்வு நிலையில் இலக்கண வரம்பை வலியுறுத்து வதாகவும், செயல்நிலையில் செம்மொழி ஆக்கத்தை வலியுறுத்து வதாகவும், மதிப்பீட்டு நிலையில் இலக்கண வரம்பை மீறும்போது

மொழி திரிபடைவதோடு புதுமொழி ஆக்கத்திற்கு வழிவகுக்கு மென்றும் கூறுவார். இதை, தான்வழங்கும் நாட்டின் பல மொழி களுக்குத் தலைமை தாங்கும் சிறப்பு, தனித் தன்மை, சீரார்ந்த பண்பு, உயர் நாகரிகம் கொண்ட தூய்மொழியாக, உயர்மொழியாக, செம்மொழியாக வாழும் மொழியென்று தமிழ் மொழியின் தன்னி கரில்லாத் தன்மையை விதந்துரைப்பார் தமது “தமிழ் மொழி வரலாறு” என்ற நூலில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரி யராயிருந்த “சூரிய நாராயண சாத்திரி” என்ற, தனது இயற்பெயரை “பரிதிமாற் கலைஞர்” என்று தமிழில் மாற்றிய தமிழ்ப் பற்றாளரான ஒரு வடமொழியாளர்.

உலகின் ஒப்புயர்வற்ற செவ்வியல் மொழி தமிழ் என்பதை சங்க இலக்கியப் பாடல் வரிகள் 26350 உறுதி செய்யப் போதுமானதென செக்கோசுலோவாக்கியப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகவும், தமிழ்த்துறை தலைவராயும், தமிழ்ப் பண்பாடு என்ற அருட்திரு. தனிநாயகம் அடிகளாரின் முத்திங்கள் தமிழேட்டின் மூலம் அறிமுகமானவரும், தனிநாயகம் அடிகளாரின் அனைத்துச் செயற்பாடுகளிலும் அவருடன் இணைந்து செயற்பட்டவரும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் நடத்தவும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் உருவாக உறுதுணையாய் இருந்த செக்கோசுலோவாக்கியர் முனைவர் கமில்சுவலபில் என்பார். இவர் தமிழ் மேல் கொண்ட அளவுகடந்த பற்றினால் தன் மகளுக்குக் கண்ணம்மா என்ற பெயரிட்டு தனது தமிழ்ப்பற்றை வெளிப்படுத்திய மாமனிதர்.

8.2.2. செம்மொழி தமிழ்:-

மக்கள் வாழ்க்கைக்கு நிலையான பயனுடையதாய் முக் காலத்திலும் வழிகாட்டியாய் இயங்கும் மொழிகளே உயர் தனிச் செம்மொழியாம். தனது மொழியியல் ஆய்வின்மூலம் தமிழே உலகின் தாய்மொழி யென சான்றுகாட்டி “தமிழ்கூறு நல்லுலகின் செம்மொழி (The primary classical language of the world- த பிறைமறி கிளசிக்கல் இலங்குச் ஒவ்த வேள்ட்) தான் தமிழென்பதை 1996ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த குறித்த ஆங்கில நூலின்மூலம் வெளிப்படுத்துவார் மொழியியல் ஆய்வறிஞர். மொழிஞாயிறு தேவநேயப்பாவாணர் அவர்கள். இந்நூல் அவர் இறவாப் புகழாளராய் அமரத்துவம் (1981)அடைந்த பின் வெளிவந்த நூலாகும். இவர்களின் ஆய்வு நூல்மூலமாகவும் தனது ஆய்வுத் திறமையாலும் 2003ஆம் ஆண்டில்

சமற்கிருதம், இலத்தீன், கிரேக்கம் போன்ற உலகச் செம் மொழிகளையும், தமிழையும் துறைபோகக் கற்றவரான யோர்ச் இலார்சன்காட் அவர்கள் தமிழ் மொழியின் தன்னிகரில்லாத தன்மையை பின்வருமாறு சுட்டுகின்றார் (நா.வை.இன் உலக உயர்தனிச் செம்மொழி செந்தமிழ் நூல் பக்கம் 57,58,59 பார்க்க).

1. இன்றுள்ள இந்தியமொழி இலக்கியங்களுள் தமிழ் இலக்கியங்கள் 1000ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தவை.
2. இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் கி.மு.200இற்கும் முற்பட்டது.
3. பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, அதாவது பதினெண்(18) மேல்கணக்கு நூல்கள் கிமு - கி.பி கால இடைப்பட்ட சமயம்சாரா நூல்கள் எனவும் காளிதாசன் நூல்களுக்கு 200 ஆண்டுகள் முற்பட்டது.
4. தமிழ் இலக்கிய மரபு இந்திய பிறவெந்த மொழியிலும் இருந்து பெறப்படாத இந்திய மண்ணுக்கே உரிய மரபுடையது.
5. தனி இலக்கியக் கொள்கை, தனி இலக்கணமரபு, மெய்ப்பாட்டியல்(முருகியல், அழகியல், நகை, வெறுப்பு போன்ற பல் உணர்வு நிலை வெளிப்பாடு- Folk Lore) உடையதும், அதன் அடிப்படையில் அமைந்த தமிழ் செம்மொழி இலக்கியம் வேறெந்த இலக்கியத்திற்கும் இல்லாத தனித்தன்மை உடையது.
6. இந்திய மண்ணிற்குரிய உணர்வை இவ்வினக்கியங்களே உணர்த்துகின்றன.
7. இது உணர்வு வாயிலான மரபுநிலையை கொண்டுள்ளமை.
8. மக்களைப்பற்றி நிறையப்பாடியதும், நுண்மான்நுழை புலம் மிக்கதும், மாந்த இனத்திற்குரிய பொதுமையான மதிப்புக்களை(விழுமியங்களை) உடையது.
9. தமிழ் செவ்வியல் இலக்கியத்தின், உலகின் தலைசிறந்த அறநூல் திருக்குறள் என்றும், இதுபோன்ற இன்னும் பல நூல்கள் உண்டென்றும், இவை பாடித் துலக்கம் தராத மாந்த இனப்பட்டறிவு ஒன்றும் இல்லை.
10. இந்தியப் பண்பாட்டையும், மரபையும் உணர்த்துவதற்கு பயிலவேண்டிய இலக்கியங்களில் முதன்மையானது தமிழ் இலக்கியமென்றும் சமற்கிருத இலக்கியங்களில் தமிழ் மரபுத்தாக்கம் அதிகம் உள்ளதென்றும் கூறப்படுகிறது.

11. அது மாத்திரமல்லாது கடைச்சங் காலத்தின் பிற்பகுதியில் யாக்கப் பெற்ற பற்று (பக்தி) சைவ (சிவனிய) இலக்கிய நூல்களே இந்து (சைவ) சமயத்தின் அடிப்படையாக இருப்பதையும், இப்பற்று இலக்கியக் கருத்துக்கள் பாகவத தொன்மம் (புராணம்) தெலுங்கு, கன்னட, சமற்கிருதப்பற்று நூல்களிலும் ஏற்றப்பட்டு இந்தியா முழுமையும் பரவியுள்ள தெனவும் தமிழ் திவ்விய பிரபந்தம் (திருமால்) வேதத்தோடு சமமாகவும் அதனுடன் சேர்த்து ஒதப்படுவதாகவும், தமிழ்மொழி உலகத்தின் சிறந்த செம்மொழி என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது என்றும் புகழாரம் சூட்டுகின்றார்.

உலகின் பன்மொழி அறிஞர்களும் ஆய்வியல் சான்றுகளோடு அழுத்தம் திருத்தமாக தமிழ் சிறந்த செம்மொழிதான் என்பதை உலகிற்கு உணர்த்தியபோதும் தமிழை, தமிழரை, சிதைத்து, சீரழித்துப் புதைத்த வைதீக வேத மேலாண்மையில் செயற்படும் இந்திய நடுவரைசு வேறுவழியின்றி அதன் தகுதி வெளிப்படுத்தப் பட்ட 100 ஆண்டுகளின் பின்னரே 2004ஆம் ஆண்டில் தமிழைச் செம்மொழியென ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனாலும் இதை “உலகத் தமிழன்”, “நண்பகல் ஞாயிறு” அருட்திரு. தனிநாயகம் அடிகள், சென்னை, தமிழ்வளர்ச்சிக் கழகம் 1951ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் பேரா. இரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்களின் தலைமையிலே நடத்தப் பெற்ற தமிழ் விழாவிலே இற்றைக்கு 70 ஆண்டுகளுக்கு முன் கூறியதை உலகத் தமிழ்க்கழக வெளியீடான “முதல் மொழியை” அடிகளாரின் நூற்றாண்டுச் சிறப்பிதழாக வெளியிட்டு அடிகளாரின் இக்கூற்றை வெளிப் படுத்தியுள்ளனர்.

“இந்திய வரலாற்று நூல்களை எடுத்து நோக்குமின் இந்தியக் கண்டுபிடிப்புக்கள் (Discovery of India- டிசகவரி ஒவ் இந்தியா) என்றும், இந்திய இலக்கிய வரலாறு (History of Indian literature - கிகற்றி ஒவ் இந்தியன் இலிற்றிரேச்சர்) என்றும் பலப்படப் புனைந்து வெளிவரும் ஏடுகளை விரித்துப் பார்மின். மாக்கமுல்லர், பின்றர்னிட்சு போன்றவர்கள் முதலாகப் பலரும் வடமொழி இலக்கியத்தின் பெருமைகளையே விரித்துக்கூறுவர். இவ்விந்திய வரலாற்றிலே தமிழ் இலக்கியத்தைப்பற்றியோ, தமிழிய (திராவிட)நாகரீகத்தைப் பற்றியோ ஒரு சொல்லேனும், ஒரு குறிப்பேனும், ஒரு கருத்தேனும் காணக் கிடையா. இந்தியப்பண்பு, இந்திய நாகரீகம், இந்தியக் கலைகள், இந்திய மொழிகள் என அவர்கள் மொழிவன எல்லாம், தமிழிய

(திராவிட) பண்பு, தமிழிய நாகரீகம், தமிழியக் கலைகள், தமிழிய மொழிகள் என்பவற்றையே ஆகும். ஆனாலும் பல்லாண்டுகளாக நடுவுநிலை கடந்தோர் பலர் இவ்வுண்மையை மறைத்தும், திரித்தும், ஒழித்தும் நூல்கள் யாத்தமையினால் இன்று இவ்வுண்மையை எடுத்துக் கூறுவதும், மக்கள் மனதில் ஐயம் விளைவிப்பதாக இருக்கின்றது” என்று அக்கட்டுரை முடிக்கின்றது.

ஆனாலும் இன்றும் கூட நிலத்தடி அகழ்வாய்வுகளும், மொழியியல், குமுகியல், பண்பாட்டியியல், மரபியல் ஆய்வுகளும் இவற்றை, இவ்வுண்மைகளை வெளிப்படுத்தினாலும் இவற்றை புரிந்து, விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவர் (ஏறா மண்டைகள்) உறக்கத்தில் இருப்பவர் போல் நடிப்பவர் பலர் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். இங்கு இன்னும் ஒன்றைக்கூற வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. என்னதான் முனை. இரொபாட் கால்டுவெல், “இருட்டில் ஷம்புக் கூட்டை கட்டியணைத்து இன்பம் கண்ட தற்குறித்தமிழருக்கு தனது திராவிட ஒப்பியன் மொழிநூல் மூலம் உறக்கத்தை நீக்கித்தமிழால் எம்மொழியின் கூட்டுமின்றி தனித்தியங்க முடியுமென்ற வெளிச்சத்தைக் காட்டினாராயினும் தமிழரின் தொன்மையின் வரலாற்றைச் சிதைக்கும் வகையில் மாந்த இறக்கக் கோட்பாட்டையும், திராவிடம் என்ற இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாகக் காட்டி தமிழ், தமிழர்மேல் காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்க்கும், தற்குறித் தமிழரின் மூளைக்கும் விருந்துவைத்துச் சென்றதானது (தெரியாது செய்த தவறோ தெரியவில்லை) வருந்தத் தக்கதே. சிலரின் “தொட்டிலும் ஆட்டிப் பிள்ளையை கிள்ளும்” செயற்பாடுகளாயும் இருக்கலாம்.

கால்டுவெல் அவர்கள் கூறும் திராவிடத்தை தெலுங்கரோ, கன்னடரோ, மலையாளிகளோ, துளுவரோ ஏற்கவில்லை. தமிழன் மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு குறித்தவர்க்கு எல்லாம் தமிழ் நிலத்தில் ஊடுருவிக் குடியமர வைத்த தோடல்லாமல் ஆட்சியையும் அவர்களிடம். கையளித்துவிட்டான். (இலங்கை மண்ணிலும் பெரும்பான்மை என்ற நிலையில் ஊடுருவலும், நிலம் பறிப்பும் தமிழ் மாவட்டங்களில் அரச வல்மேலாண்மையுடன் செயற்படுத்தப் பெறுகின்றன. அடிப்படை பிறப்புரிமை பற்றிப்பேசினால் அதற்கு பயங்கரவாதம் என்ற சுழிபோடப் படுகிறது). ஒரு தமிழன் தன்னை, தன் மொழியைத் திராவிடன், திராவிடம் எனக்கூறுவான், எழுதுவானாயின் அவன் பிறப்பு வள்ளுவர் கூறுவதுபோல் (குலத்தின் கண் ஐயப்படும்), இழுக்குடைய தென்றே கூறவேண்டும்.

8.2.3. தாய்வழிக் குமுகம்:-

தமிழர்கள் தாய்வழிக் குமுகமாகவே (பெண் தலைமை) தொன்று தொட்டு வாழ்ந்து வந்தவர்கள். இவர்கள் நடுவில் மநுநெறி மூலம் பெண்ணிழிவு என்ற நச்சை விதைத்தவர்கள் வைதீகவேத வடமொழியாளர்களே. ஆண்வழித் தலைமையை உருவாக்கியவரும் இந்த வடவர்களே. இவர்களின் நூல்கள் (மநு, கீதை) பெண்ணை இழிவாகவே கூறும். அன்று திருமணம், குடும்பம் என்ற நிலைப்பாடு இருக்கவில்லை. ஆண், பெண் சந்திக்கும் போது கூடிப் பிரிகின்றனர் (களவொழுக்கம்). திரும்பவும் அவர்கள் சந்திக்கும் வாய்ப்புக்கள் அரிதாகவே இருந்திருக்கிறது. எனவே பிள்ளைகளிற்கு தாயோ, பாட்டியோ தான் எல்லாமாக இருக்கின்றனர். அப்பெண்ணுக்கே வாழையடி வாழையாக அவளது தாய் வழியாக வளங்கள் கிடைக்கின்றன (மீமிக தொன்மைக் காலம்).

இந்நடைமுறை இன்று வரை இலங்கைத் தமிழர்களிடம் தொடர்கிறது. இதுவும் குமரித்தமிழரின் வாழ்வியல் தொடர்ச்சியாகத் தொடர்கிறது. ஆனால் ஆழ்ந்த அறிவினரான தொல் தமிழர் ஒழுக்கவியலையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளாக ஆண், பெண் திருமண கரண முறைகளையும் உருவாக்கி அவர்கள் பிரிந்து போகாதபடி நிலைகொள்ள வைத்துள்ளனர். இன்றுவரை தமிழர் குமுகாயம் மட்டுமே தாய், தந்தை, உடன்பிறப்பு, உறவு என்ற வரையறையுள் தமிழர்தம் இயங்கியலாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றனர். இந்த ஒழுக்கவியல் வேறெந்த நாட்டிலும் இறுக்கமாகக் கைக் கொள்ளப் படுவதில்லை. வேற்றினத்தார் திருமணமாகினாலும் விரும்பினால் பிரிந்து வேறு எத்தனை திருமணங்களையும் செய்யலாம். இது ஆண்பெண் இரு பாலாரையும் பலவித கொடிய பாலியல் நோய்களுக்கு உட்படுத்து கின்றது என்பது கண்கூடு. இதன் காரணமாகவே பண்டைத் தமிழன் ஒழுக்கவியல் என்ற பண்பாட்டிற்கு அடித்தளம் இட்டான். தமிழன் கண்டதெல்லாம் மனிதநேயத்தின் உடல்நலம் நோக்கியதே (நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்பதை உறுதி செய்யவே ஆகும்). ஆண்-ஆண் திருமணம், பெண்-பெண் திருமணம் என சில நாடுகள் ஏற்றுக்கொண்டு இதை இன்று சட்டமாக்கி நடைமுறைப் படுத்துகின்றன. இவை மனிதனையும் (ஆற்றிவு) ஏனைய உயிரினங்களையும் (ஐந் தறிவு முதல் ஓரறிவு வரை) சமநிலைப் படுத்தும், சீர்திருத்தம் செய்யும் சட்டவரைவாக, அறிவியல் வளர்ச்சியின் (ஐந்தறிவு மாக்களின்) வெளிப்பாடாய் கொடி உயர்த்தி நிற்கிறது. இப்படிப்பல முரண்பாடுகள் தமிழ்நெறிக்கு இடையூறாக

வெளிப்படும்போது இவை பற்றிய சரியான புரிந்துணர்வைப் பெற தமிழ்நெறிப் பள்ளிகள் தேவை.

எல்லா நிலையிலும், தரத்திலும் பெண்ணானவள் ஆணுக்கு சளைத்தவள் அல்ல என்று கூறும்பொழுது அல்லது அதற்கான தகைமைகளைக் கொண்டிருக்கும்போது அவளை இழிவுப் பிறவியென கீழ்நிலைப் படுத்துவதற்கான காரணம் என்ன? ஏன்னென்பது தான் புரியாத புதிராக உள்ளது.

1. தொல் தமிழர் தாய்வழித் தலைமையை ஏற்று இன்றுவரை தெடர்வது நடந்ததாலா?. ஆம், இது ஒரு முதன்மைக் காரணியாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும்.
2. இவர்கள் அனைவருமே தொல் தமிழ்ச்சிகளாக இருந்தனர். தொல் தமிழர் எல்லாம் சூத்திரர் (தாசர், இயக்கர் அரக்கர், கறுப்பர்)களாய் இருந்தபடியால் அவர்களின் வழி வந்த பெண்களும் இழிவுப் பிறவியரே. இவர்களைத்தான் விலங்காண்டியாய் வந்தவர்கள் தமக்கு மனைவியராக்கினர். எனவே தான் வைதீக வேதத்தின்படி எல்லாச் சாதிப் பெண்களும் இழிவுப் பிறவியர் என்றனர் போலும்.
3. இல்லையேல் அவர்களுக்கு வரும் மாதவிலக்கை நடுவகப்படுத்தி வைத்தார்களா என்பதும் தெரிய வில்லை. “ஓட்டைவீடு ஒன்பது வாசல்” என்ற ஒரு திரைப்படப்பாடல் அடி அது. உடலையும், ஏனைய தொண்டு (ஒன்பது) உறுப்புக்களான 2கண், 2காது, 2மூக்கு, வாய், மலவாசல், சலவாசல் போன்ற எமது உடலிலிருந்து அழுக்குகள் வெளியேறும் வாசல் களைக் குறிப்பது. இக்கழிவுகள் ஆண், பெண் இருபாலரில் இருந்தும் வெளியேறுபவை. மாதவிலக்கு என்றாலும் கூட அதுவும் கருப்பையில் வரும் கழிவுகள் வெளி ஏறுவதைத் தானே குறிக்கும். இப்படிப் பல இழிவென தமிழினத்தை இழிவுபடுத்த ஏற்படுத்தப்பட்டவை.

மநுநூல் உழவுத் தொழிலையே இழிவுத் தொழில் என்றும், அவர்களை சூத்திரரென்றும் பிரித்து இருந்தது. ஆனால் காலப் போக்கில் அது வைசிகர் (வாணிபர்) தொழிலாக உயர்த்தப்பட்டு இருக்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்லாது தமிழ்க் குழுகாயத்தில் பின்பற்றப்படும் காரணம் தெரியாத சில பழக்க வழக்கங்கள் பற்றி இங்கு நோக்குவதும் பொருத்தப்பாடாய் இருக்கக் முடியும். பொதுவாக “துடக்கு அல்லது தீட்டு” என உறவுகள், நண்பர்கள் விலக்கும் சில

நடைமுறைகள் தமிழர் குமுகாயத்தில் தலை விரித்து ஆடுவதையும் அதன் மூலம் குறித்த காலத்திற்கு குழந்தையை, குழந்தை பெற்றுக் கொண்டவரை அல்லது பூப்பு அடைந்தவரை அவர் வதியும் வீட்டை துடக்கு வீடென்றும் தீட்டுபட்டவர்கள் என்றும் கூறி சில நாட்களுக்கு அவர் வீடு செல்வதை, அல்லது அங்கு சென்றாலும் நீர் கூட அருந்தாது அக்குடும்பத்தை இழிவுபடுத்தும் செயல்களும் இன்றுவரை தொடர்கிறது. ஒரு பெண் குழந்தையானது வளர்ந்து 10ஆவது அகவையை தாண்டிய பின் அப்பிள்ளை தாயாக மாறுவதற்கான ஒரு நிலையே பக்குவப்படல் அல்லது பூப்படைதல் (பருவ மாற்றம்) எனப்படுகிறது.

மேலே குறிப்பிட்டுதுபோல் உடலின் அக உறுப்புக்களில் உருவாகின்ற கழிவுகள் வியர்வையாக கண் பூ, காதுக்குடும்பி, மூக்குச்சளி, வாய்ச்சளி, மல, சல கழிவுகள் போல பெண்ணின் கருப்பையில் உருவாகும் கழிவே ஒரு பெண்ணின் (தாயாக மாறும் தகைமை பெற்ற) மாதவிடாயாகி வெளியேறுகிறது. இதை தீட்டென்றும், துடக்கென்றும் கூறினால், இந்த ஓட்டை வீடும், ஏனைய தொண்டு (ஒன்பது) வாசல்களால் வரும் கழிவுகள் என்ன அமுதமா? இங்கு ஒரு வேறுபாடு, சிலவேளை ஒரு கிழமைக்கும் இடையிலே வெளியேற்றம் இருக்கலாம். ஆனால் இதற்கு பிராமணரின் துடக்குக் கழித்தலால் என்ன நன்மை(பெறுபேறு). மொழியில், பண்பாட்டில் சீர்திருத்தம் (அல்ல சிதைப்பு) செய்ய வேண்டும் என்கின்றனர். பழையன கழிதலும், புதிய புகுதலும் (மாற்றம்) தேவையென்கின்றனர். அவையல்ல! இவையல்லவோ புதுப்பிக் கப்பட, சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டியவை. இன்று பெண்கள் அதிகம் (ஆண்களைவிட) பேர் தொழில் பாரப்பவர்களாக இருக்கின்றனர். இந்தத் துடக்கின் நிலை!! இவற்றை இன்னும் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எழுத முடியும். ஆனால் ஓர் அளவேனும் நல்லறிவு உள்ளவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள்.

அடுத்து ஒரு வீட்டில் இறப்பு நடக்கிறது. இறந்தவர் ஒரு பெரிய ஈகியாக, சிந்தனையாளராக, அறிஞனாக, பல்துறை சார்ந்த வல்லுநராக இருந்தாலும், அவர் வீடும், உறவுகளும் தீட்டிற்கு, துடக்கிற்கு உரியவர்கள் ஆகின்றனர். அவர் உயிரோடு இருந்தபோது அவரை மதித்து, போற்றிப் புகழ்ந்தவர்கள் அவரை தீட்டிற்குரிய வராக்கி இழிவுபடுத்துகின்றனர். சில சைவர்கள் கூறும்போது அவருக்குச் செய்யும் இறுதிச்சடங்கு (2ஆம் வகுப்பு பிராமணரால்) இறந்தவரை “சிவன்” நிலையடை வைப்பதாம். இறுதிக் கரணத்தில்

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

இப்படி உயர்நிலை வழங்கப்பட்ட ஒருவரின் வீட்டை (இல்லத்தை), உறவுகளை இழிவுபடுத்தும் தீட்டை அவர்கள் மேல் சுமத்தலாமோ? இல்லை தீட்டுத்தான் என்பவர்கள் அவர்களை இழிவுபடுத்த அவர்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று தண்ணீர் தன்னும் குடிக்க மாட்டோம், குடித்தால் தீட்டுப்பட்டு விடுவோம் என்பதுபோல் மறுப்பது எவ்வளவு கீழ்த்தரமான செயல். அதைவிட தீட்டுக்கழியும் வரை அவ்வீடு செல்லாமல் இருப்பது நன்று. கிட்டிய (அரத்த) உறவுகளே நோன்பு (விரதம்) என்றும், கோயில் என்றும், குளம் என்றும் திருமணம் என்றும் சாட்டுப்போக்குச் சொல்லி உறவை கொச்சைப் படுத்துகின்றவர்களும் இருக்கின்றார்கள். இவை எல்லாம் மண்ணின் மக்களை எத்திப் பிழைக்க வந்த வந்தேறிகளால் 4000 ஆண்டுகளாக இழுத்துவரப்படும் மூடத்தின் மொத்த வடிவமாகும். ஒரு மரண வீட்டில் நடைபெறுகின்ற இறுதிக்கரண முறைகளை சற்று உற்றநோக்குவதும் இங்கு பொருத்த முடையதாய் இருக்க முடியும்.

ஒப்பாரியிட்டு, சத்தமிட்டு தம் தலையில், நெஞ்சில் அடித்து ஓசை எழுப்பி இறந்தவரின் உடலிலடித்து ஓலமிடுகின்றனர். பின் அரப்பெண்ணை வைத்து நீராட்டுகின்றனர். அவரை நன்றாக ஈரம் துடைத்தபின் திருநீறால் அவரின் உடலில் பொருத்துக்கள் பார்த்து(குளிரேறும் இடங்கள்) திருநீற்றுக் குறியிடுகின்றனர். அதன்பின் மஞ்சள், அறுகம்புல் சேர்த்த திடித்து நீர் விட்டுப்பிசைந்து கண்கள் இரண்டையும் மூடி அதன்மேல் இட்டுபறைப் பேரிசையுடன் சுடுகாடு கொண்டு சென்று அவரை எரிக்க அடுக்கியுள்ள கட்டைகளின் (சிதையின்) மேல் வைத்தபின் அவருக்குத் தீ மூட்டுபவர் நீர்க்குடத்துடன் சுற்றிவர ஒவ்வொரு சுற்றிலும் நீர் குடத்தில் ஓட்டை இடப்பட்டு அவ்ஓட்டையால் வரும் நீர் இறந்தவர் உடலில் தெளிக்கப்படும் (மூன்று சுற்றுக்கள்). அதன்பின்னே தான் அவ்வுடலுக்கத் தீயிடப்படுகிறது.

தொல்பழம் காலத்தில் உடலை எரிக்கும் : நடைமுறை இருக்கவில்லை. தாழிகள், கல்லறைகள் கட்டி குழிகள் வெட்டி அதனுள் அவர்கள் பயன்படுத்திய பொருட்கள், உண்பதற்கான பொருட்கள் போன்றவற்றை வைத்தே அடக்கம் செய்தனர். மேற்குறித்த கரண முறைகள், இறந்தவரை பல முயற்சிகளினூடாக உயிர் பெறச் செய்துவிடலாம் என்ற ஒரே நோக்கோடு தான் செயற்படுத்தப்பட்டது. மேற்குறித்த நடைமுறைகளின் பின்பே அவர் இறந்துவிட்டார் என்பதை உறுதி செய்துகொண்டு தீ மூட்டினார்கள் அல்லது அடக்கம் செய்தார்கள். அன்று அது தேவையாய் இருந்தது

(மருத்துவக் குறைபாடுகள், தீமர் மரணங்கள்). அன்று ஒரு நாள்(24மணி) கழிந்த பின் தான் உடல் அடக்கம் செய்ய அல்லது தீயிடப்பட்டது. இன்று இந்த ஒருநாள் இடைவெளி இல்லை, இறந்த $\frac{3}{4}$ மணி நேரத்துள் இறந்தவரின் உடல் கிழிக்கப்பட்டு அவருடலை பலநாள் வைத்திருப்பதற்காக பதப்படுத்தி தூரதேசங்களில் இருக்கும் பிள்ளைகள், உறவுகள் வந்து அவ்வுடலைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக அவரை முழுமையாக சாகடித்து விடுகின்றனர். ஆனால் இந்த நடைமுறையைப் பொறுத்தவரையில் இசுலாமியர் 24மணி நேர இடை வெளியில் இறந்தவரின் உடல் அடக்கம் செய்துவிடுகின்றனர்.

தமிழர் நடைமுறை என்பது வந்தான் வரத்தானிற்கு பிழைப்புக் கொடுப்பதற்காகவே, பழக்கப்பட்டு விட்டோம் என்பவர்களால் நடத்தப்படுகிறது. மாற்றம் (சீர்திருத்தம்) இவற்றிலல்லோ தேவை. அதிகமாக தமிழர் (இந்துக்கள்) வீடுகளில் பாரவூர்திகள் செல்லக்கூடிய பெரிய கடவை, படலைகளுடன் காணப்படும். அருகில் உந்துருளி செல்லக் கூடிய ஒரு கடவை. ஆனால் இறந்தவரின் உடலை அவரின் வதிவிட வளவிலிருந்து வெளியில் எடுப்பதென்றால் இக்கடவைகள் பயன்படுத்தப்பட மாட்டாது. அவ்வளவின் சுற்றுமதிலுக்கு மேலாக தூக்குவார்கள் அல்லது கல்வேலி, கம்பிவேலி, கிடுகுவேலி, தகரவேலி என்றால் அவற்றைப் பிடுங்கி அல்லது வெட்டித்தான் வெளிக் கொணரப்படும். நல்ல வேளை சுற்றுமதில் உடைக்கப் படுவதில்லை. (மதில் திருப்பிக்கட்ட பணச் செலவாகும் என்பதால்)

100 ஆண்டுகள் முன் இக்கடவைகள் ஒருவர் கடந்து போகும் வழியாகவே (கடப்பை) இருந்தது. இறந்தவர் உடலை குறைந்தது நான்கு பேராவது சுமந்து தான் வெளியில் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்காகத்தான் அன்றைய எல்லை வேலிகளில் அகலவழி ஏற்படுத்தப்பட்டு இறந்தவரின் உடலை வெளியே கொண்டு வந்தனர். இந்நடைமுறையை இன்றும் பின்பற்றப் படுகிறது. என்றால் இதைவிட மூடம் வேறொன்றும் இருக்கமுடியாது தானே. இவற்றி லல்லோ மாற்றம் தேவை. அத்தோடு துணைவி இருக்க கணவன் இறந்துவிட்டால் அம்மனைவியின் திருநாளை கழற்றி சூழ்ந்திருப் பவர்கள் எல்லாம் அலறியடித்து அவரில் வைப்பதாக ஒரு கரணம். இப்படி ஒரு கரண நிகழ்வு தேவையா? என்பது பலரின் கேள்வியாய் உள்ளது. இன்று இவையெல்லாம் குறும்படம் போல் தயாரிக்கப் படுகின்றன. இவற்றில் எல்லோ மாற்றம் தேவை.

8.2.4. ஓர் இனத்தின் மீபெரும் ஆற்றல் (இனப்பெருக்கம்)

உலகின் மூத்தகுடியான தமிழினம், இயற்கை இடர்பாடுகளான வெள்ளப் பெருக்கு, குறாவளி, ஆழிப்பேரலை, நிலநடுக்கம் போன்றவற்றினாலும், வேற்றினத்தாரின் படை எடுப்புக்களாலும், உள்நாட்டு இன வன்செயல்களாலும் வகை தொகையின்றி அழிக்கப்பட்டனர். 2500 ஆண்டுகளிற்கு முற்பட இருந்து வன்முறைத் திருமணங்களுடாக, குறிப்பாக வடமொழியாளர்கள், இலாலா நாட்டுக்காரர், அராபியர்கள், இந்திய, இலங்கை நாடுகளின் வளம் பறிக்க, நாடு பிடிக்க வந்தவர்கள் இங்குள்ள பெண்களைத் தமக்குத் துணையாக்கி, தம் மத மேலாண்மையின் கீழ் தம் இனத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டார்கள். சிறீமாவோ அம்மையார் ஆட்சிக்காலத்தில் சீன அரசால் கட்டமைக்கப்பட்ட பண்டாரநாயக்க நினைவு, அனைத்து உலக மாநாட்டு மண்டபத்தில் அணிசேர நாடுகளின் மாநாடு நடத்தப்பட்டது. அதில் பலநாட்டுத் தலைவர்களும் கலந்து கொண்டனர். இதில் இலிபிய நாட்டு முதல்வர் கட்டளைத் தளபதி கடாபி அவர்களும் கலந்து கொண்டார். இவரை இலங்கையின் இசுலாமியக்குழு ஒன்று சந்தித்து இலங்கையில் தமது நிலை பற்றிக்கூறி, தமக்கு உதவ வேண்டும் என கோரிக்கை விடுத்த போது, அவர், “இரண்டை நாலாக்கி, நாலை எட்டாக்கி, எட்டை பதினாறாக்கி, பதினாறை முப்பதிரெண்டாக்கி உங்கள் குறைபாடுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளுங்கள்” (ஆய்வுக் குரியது) எனக் கூறியதாக ஒரு செய்தி. இதன் உண்மை பொய்மைக்கு அப்பால், இசுலாமியக் குழுகாயத்தில் இது நிறை வேற்றப்படுகிறது. பல நகரங்களில் சிறுபான்மையராய் இருந்த இவர்கள் (50-60 ஆண்டுகளிற்கு முன்) இன்று பெரும் பான்மையினராக ஆகியுள்ளனர். மக்கள் பெருக்கம் தான் உலகின் மிகப் பெரிய போர்க்கருவி என்பது இன்றைய நடப்பியலில் இருந்து அறிந்து கொள்ள முடியும்.

ஏன்? இலங்கையில் கரையொதுங்கிய இலாலா (மகதநாடு) நாட்டின் விசயனும், அவனது கூட்டாளிகள் எழுநூறு பேரும் இலங்கை வந்து நாகரீக வளர்ச்சி பெற்றிருந்த இயக்கர் தலைவி குவேனியை அரசுரிமை பெறுவதற்காக திருமணம் செய்ததாகவும் பின் அவளைக் கொன்றுவிட்டு பாண்டிய (தமிழ்நாடு) நாட்டிலிருந்து தமிழ்ச்சிகளை வரவழைத்து தானும், நண்பர்களும், அவர்களை திருமணம் செய்து கொண்டதாகவும் இலங்கைத் தொல் வரலாறு கூறும். இன்றைய மதுரை (பாண்டிய நாடு) அண்மித்த “கீழடி” அகழாய்வு (கி.மு 600)

வெளிப்படுத்தும் உண்மை என்ன? அதாவது அங்கு நெசவு, மட்பாண்டத் தொழிலகங்கள் இருந்ததற்கான சான்றுகளை கண்டுள்ளனர். எனவே விசயனின் வருகையின் போது இலங்கைத் தொல்குடியினரான தமிழர்களும் (நெசவு, மட்பாண்டத் தொழில்) சம நாகரீகம் படைத்தவர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பதற்கு வேறு சான்றுகள் தேவையற்றது.

இங்கு புதுமை என்னவென்றால் தமிழச்சிகளை (இலங்கை, தமிழ்நாட்டு) மணந்த அராபியர் ஆண் மேலாண்மையையும், மதத்தையும் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு அம்மதக் கொள்கையில் செயற்பட்டனர். ஆனால் அவர்களின் வீட்டுமொழி தமிழாகவே இன்று வரை இருக்கின்றது, அண்மைக்கால இசுலாமிய அரசியலாளர்களின் செயற்பாடும் (நிலம் பறிப்பு) 2019 சித்திரை உயிர்தெழுந்த ஞாயிறன்று இலங்கை ஐ.எசு.ஐ.எசு தீவிரவாதிகளால் தமிழர்க்கு எதிராக கீறித்தவ கோயில்களை நடுவகப்படுத்தி 300 மேற்பட்ட தமிழ் உயிர்களை காவுகொள்ளவும் பலரை ஊனமுறச் செய்யவும் நடத்தப்பட்ட தற்கொலை குண்டு வெடிப்பு அவர்களின் தமிழர் கெதிரான காழ்ப்புணர்வை வெளிப்படுத்தப் போதுமானது. பண பலம், அரசியற் பலத்தை வைத்து எதையும், எந்த மோசடியையும் மூடிமொழுகி விடலாம். அது உலக நடப்பியல்.

இலாலா நாட்டுக்காரரும் தமிழச்சிகளை மணந்து ஆண் மேலாண்மையை முன்நிறுத்தினர். சங்கமித்திரர், சங்க மித்திரையின் பின்னேயே கி.மு 2ஆம் நூற்றாண்டு அளவிலேயே பௌத்தம் இலங்கையில் காலடி வைத்தது. ஆனாலும் கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டு வரை சமண, பௌத்த மதங்களை ஆதரித்த களப்பிரர் ஆட்சி தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றதாலும் ஓரளவு தமிழ் நாட்டிலும் அவை பரவின. அதன்பின் கி.பி 7ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் வைதீக வேதத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பல்லவராட்சியில் இந்து(வைதீக) மத மேலாண்மையும், இதை ஏற்றுக் கொள்ளாத தமிழர் ஒடுக்கு முறையும் தலைவிரித்து ஆடின (சாதிய இழிவு). இந்தியாவிலிருந்து பௌத்தர்களும், பௌத்தத் துறவியரும் வெளியேறி இலங்கையில் தஞ்சம் அடைந்தனர். ஆனாலும் தொடர்ந்த ஆட்சி மாற்றங்களும் பௌத்தத்தின் மூலம் பாளி, சமற்கிருத மொழி வரவும், தமிழுடன் இணைந்து எழுந்த மொழியானது. கி.பி.10 -- 13ஆம் நூற்றாண்டுக் கால இடைவெளியில் சிங்கள இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் யாக்கத் தொடங்கினார்.

கி.பி.13ஆம் நூ.ஆண்டிலேயே நீலப்பெருமாள் என்ற பெயருடன் 1956ஆம் ஆண்டில் சிங்களம் மட்டும் இலங்கையின் ஆட்சிமொழி ஆக்கிய எசு.டபிள்யு.ஆர்.டி. பண்டார நாயக்காவின் முன்னோர் இலங்கையில் காலடி எடுத்து வைத்தனர். கி.பி.14ஆம் நூ.ஆண்டில் தம்பி முதலி என்ற பெயருடன் 1983இல் “போர் என்றால் போர் சமாதனம் என்றால் சமாதனம்” என்ற போர் முரசுகொட்டி தமிழர்க்கு எதிரான இனவன் செயலைத் தூண்டிவிட்ட யே.ஆர். யெய வர்த்தனாவின் முன்னோர் இலங்கையில் காலடி எடுத்து வைத்தனர்(இலங்கையில் தமிழர்- முனை.கா. இந்திரபாலா, ப.367) இவர்கள் இங்கிருந்த சிங்களக் கலப்பின மக்களோடு கலந்து தம்மையும் சிங்கள மக்களாக்கிக் கொண்டனர். சிங்கள மக்களின் இலக்கிய, இலக்கண மொழி வளர்ச்சி பற்றியும், அவர்களின் மதம், அரசியல் பற்றியும் சற்று நோக்குவது பொருத்தம் உடையதாய் இருக்கும்.

8.2.5. இலங்கைப் பௌத்தத்திற்கு ஏன் புது மொழி!

சிங்கள மொழி வளர்ச்சியிலும், பௌத்த மத வளர்ச்சியிலும் தமிழ்நாட்டு பௌத்த தமிழ்த் துறவியரின் பங்கு குறிப்பிடத் தக்கவிதத்தில் முன்னிலை வகிக்கின்றது.. சிங்களம் என்ற மொழி உருவாகிய பின்பே சிங்கள இனம் என்ற அடையாளம் புத்த மத சாயத்தோடு வெளிப்பட்டது எனலாம். சிங்கள இனமக்கள் கலப்பு இனத்தவர்கள் ஆவர். அக்கால கட்டத்தில் தமிழர்களுடன், இயக்கர், நாகர், தமிழ் நாட்டினர் (சேர, சோழ, பாண்டியர்), மகதநாட்டார் எனப்படரும் கலந்திருந்தனர். பௌத்த மதம் இலங்கையில் நிலை பெற வேண்டுமானால் அதற்கு ஒரு புதுமொழி தேவை என தூரநோக்கு சிந்தனையோடு தமிழ்நாட்டு பௌத்த துறவர்களும், இங்கிருந்தவர்களும் சிந்தித்ததால் புதுமொழி ஆக்கப் பட்டது எனலாம்.

இலங்கையின் வடக்கு, வடமேற்கு, மேற்கு தமிழ்நாட்டின் (சேர, சோழ, பாண்டிய) எல்லையை மிக அண்மித்ததாய் இருந்த காரணத்தினாலும், தமிழ் நாட்டில் பல்லவ ஆட்சியாளரால் இந்து மதம் திணிக்கப்பட்டு, ஏனைய சமண, பௌத்த, ஆசீவக மதங்கள் சிதைத்து சீரழிக்கப்பட்டு, அம்மதத்தவர்கள் கொலை வேள்விக்கு உட்படுத்தப்பட்டும், ஓட ஓட விரட்டப்பட்டதால், இலங்கைக்குப் புலம் பெயர்ந்தனர். இலங்கையில் புத்தமதம் நிலைக்க வேண்டுமாயின் அது ஒரு புதுமொழி ஊடாகத்தான் நிலைபெற முடியும் என்பதும்,

தமிழ்மொழியில் தொடர்ந்தால் தமிழ் நாட்டு இந்துமத ஆட்சியாளரால் கட்டாயமாக நெருக்குதல்கள் ஏற்படலாம். (தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டநிலை இலங்கையில் ஏற்படும்) என்பதை உணர்ந்து புரிந்து புதுமொழிக்கு அடித்தளமிட்டனர். குறிப்பாக தமிழ் நாட்டுத்தமிழர்கள் கி.பி 7 ஆம் நூற்றாண்டு வரை இந்து தத்துவத்தையும், வட நாட்டு மொழிகளையும் ஏற்பவர்களாய் இருந்திருக்கவில்லை. தமிழ் நாட்டுப் பெளத்தத் துறவரும் இந்து மதத்திலும், தமிழ்மொழி, தமிழர் மீது காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்கள் ஆகவே காணப்படுகின்றனர். இதை மாமரபை தமிழில் “சிங்களவர் கதை” எனத் தந்து எசு.பொ. அவர்களும் உறுதி செய்வதாய் உள்ளது.

தொன்று தொட்டு இலங்கையின் சிற்றூர்கள் தொடக்கம் பெரிய நகரங்கள், ஊர்கள், கரையோரப்பட்டினங்கள் ஆறுகள் வரை தமிழ்ப் பெயர்களாலேயே சுட்டப்பெற்றன என்பது, இது தமிழர் தாயகம் என்பதற்கு வேறு சான்றுகள் தேவைப்படா என்பதை உறுதிசெய்யும். ஆங்கிலேயர் (அந்நியர்) ஆட்சி முடியும் வரை பெரிய அளவிலான மாற்றங்கள் இல்லாமல் தொடர்ந்தது. இன்று சில இடங்களின் பெயர்கள் சிங்கள மயப் படுத்தப்பட்டு இருந்தாலும் பல இடங்களின் பெயர்கள் தமிழாகவே உள்ளது. பின்னிணைப்பு 15.7 (பாணந்துறை, காலி, அம்மான்னோட்டை மாத்துறை, அம்பன்தோட்டை, தெய்வேந்திர முனை, திசைமாறாத கமம், கதிர்காமம் போன்ற பல). இன்று கண்டிப் பெரகரா என கொண்டாடப்படும் விழா கி.பி 2ஆம் நூற்றாண்டளவில் கயபாகு மன்னனால் இலங்கையில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட கண்ணகி அம்மன் பெருவிழாவாகும். இப்படியாக தமிழினம் புதிதாக முளைத்த வேற்றுமொழி (700-- 800 ஆண்டுக்கு முன்) இனங்களோடு கலந்து தன்னின அடையாளங்களை தொலைத்துக் கொண்டும், அவர்களின் மொழிகளுள் சங்கமமாகியும், தம் மொழி, பண்பாடு, ஒழுக்கவியலைத் தொலைத்தும் அழிந்து கொண்டு இருக்கின்றது.

அதேவேளை தமிழர் எனத்தம்மை கூறிக்கொண்டு, தமிழ் மண்ணில் நிலைத்து வாழ்பவர்கள் கூட தம் இன அழிப்பில் (கருக்கலைப்பில்) முழுமூச்சாய் நின்று செயற்படுவதானது கண்ணீரை செந்நீர் ஆக்குகின்றது. அன்று கூலிகளாக பல குடியேற்ற நாடுகளுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட தமிழினம், தொழில் வாய்ப்பு (பணம், வளம் குவிக்க) தேடிப்போன தமிழினம் இன்று அடையாளம் அற்றுப் போய் அதிக நாடுகளில் மீமிகக் கீழ் நிலையிலேயே (மார்த்தீனிக், குவாட்

லூப் போன்ற தீவுகள்) வாழ்கின்றனர் என்பார் தனிநாயக அடிகளார். எவ்வேளையிலும் எந்நாட்டிலும் இனவுணர்வும், மண் பற்றும் கொண்ட தலைவர்கள் தோன்றும் போது புலம் பெயர்ந்தோரின் நிலை கவலைக்கு உரியதே.

கடந்த 30ஆண்டுகால புலம் பெயர்வை (இலங்கையிலிருந்து) எடுத்துக் கொண்டாலும் கிட்டத் தட்ட ஏழு இலக்கம்(07) தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்துள்ளதாக அறியப்படுகிறது (ஆய்வுக்குரியது). ஆனால் இவர்களும் கூட இன்னும் ஒரு ஐம்பது ஆண்டுகளில் தம் அடையாளங்களைத் (தமிழின) தொலைத்தவர்கள் ஆகவே காணப்படுவர் என்பதில் எள்ளளவேனும் ஐயப்பாடு இல்லை. இருந்தாலும் புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் மொழி, இன, மண் பற்று உள்ளவர்களாவது உங்கள் தாய் மண்ணில் உங்களை நிலைப்படுத்தும் வகையில் ஏதாவது செய்ய முயலுங்கள். உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு, பேரப்பிள்ளைகளுக்கு தமிழைக் கற்றுக் கொடுங்கள். தமிழை உங்கள் வீட்டுமொழி ஆக்குங்கள். போகும் போகும் இடமெல்லாம் பச்சோந்திகள் போல் கலப்பினம் ஆகாதீர்கள். எந்த நாட்டிலும் அந்நாட்டு இனப்பற்றுள்ள கிட்லர்கள் தோன்றலாம், வெளிநாட்டவர் ஓட ஓட விரட்டப்படலாம். யூதர்களுக்கு (இசுரவேல்) நடந்தது எவருக்கும் நடக்கலாம். மொழி காக்க, இனம்காக்க சிந்தித்து செயற்பட உறுதிவேண்டும்.

9.0.0. தமிழர் ஆண்டு முறைகள்.

இந்தியத் தென்னாட்டில் வழங்கிவந்த நாட்காட்டிகளில் எட்டு வகைகள் உண்டு என்பர். குறிப்பாக,

1. மிக எளிய உவா மாதம் (Synodical month)
2. ஞாயிறு - உடுமாதம் (Soli - Siderial month) அல்லது குறுஞாயிற்று மாதம் (Short - Solar)
3. வியாழன் மாதம் (Jupiter or Jovian month)
4. திங்கள் - ஞாயிறு (Lune - Solar) ஆண்டுடன் தொடர்புடைய உவாமாதம்
5. தொல்காப்பிய ஆண்டு மாதம்
6. மலையாள (பரசுராம) ஆண்டு மாதம்
7. திங்கள் - உடுமாதம் (Lune - Siderial month)
8. வெப்பமண்டல (Tropical) மாதம் முறை, என்பவையாம்.

9.1. உவா மாத ஆண்டுமுறை.

இது ஒரு காருவா (அமாவாசை) நாளிலிருந்து அடுத்த காருவா (அமாவாசை) வரையான மாதத்தைக் குறிப்பது. இதன் வடிவத்தை இசிரா (Hyra) ஆண்டு நாட்காட்டியின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடியும். இம்முறை சில ஆயிரக்க நாடுகளில் பின்பற்றப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. மாதம் 29 நாள் 12 மணி 44நியமம். (இசுலாமியரின் ஆண்டு முறை என்றும் கூறப்படுகிறது).

9.2. ஞாயிறு உடுமாத ஆண்டுமுறை

ஒரு ஞாயிற்றாண்டில் பன்னிரண்டில் ஒரு கூறாக இருப்பதே ஞாயிறு உடுமாதம் எனப்படும். ஒரு நாள் மீனிலிருந்து இன்னொரு நாள் மீனுக்கென மொத்தம் 27நாள்மீன்களினூடே பெயர்ந்து ஒரு முழுச்சுற்றை முடிக்க ஞாயிறு எடுக்கும் காலமே ஒரு ஞாயிற்றாண்டு. ஒரு ஞாயிற்றாண்டின் சராசரி கால நீளம் 365 நாள் 6மணி 9 நிமையமாகும். இஞ்ஞாலத்(புவியை)தை சுற்றி ஞாயிறு பெயரும் பாதையே ஞாயிற்று மண்டலம். இந்த ஞாயிற்று மண்டலத்தில் 30° அளவிலான வில்லின் வழியாக பெயர ஞாயிறு எடுக்கும் காலம் ஞாயிற்று மாதம் எனப்படுகிறது. அதன் வடக்கு தெற்கு இறக்கங்களில் ஞாயிற்றின் பெயர்ச்சி வேறுபடுகிறது. ஞாயிற்று மண்டலமும் வான் நடுவரையும் (Celestial equator) ஒன்றை ஒன்று வெட்டும் புள்ளிகளையே விழுக்கள் (Locs) or விழுவம் என்றே கூறப்படும். 27 நாள் மீன்களில் மேழம் முதல் புள்ளியாகக் கொண்டே ஞாயிற்றாண்டு, திங்களாண்டு முதலில் தொடங்கின. குறிப்பிட்ட நாள்மீனும் மேழவிழுவும் இடம்பெயராமல் நிலை குத்தியபடியே நிற்பது என்னும் கருதுகோளை வைத்து ஞாயிற்று மாதங்கள் கணக்கிடப் பெற்றன. குறிப்பிடப்பட்டதோர் உடுவினைச் சார்ந்து ஞால நடுவரையின் மீது (earths equator) மேழவிழு ஒருமுறை சுற்றிவர 25868 ஆண்டுகளாகுமாம் என்பர். விழுக்கள் இவ்வாறு பெயர்வதை இருக்கு வேதமும் கூறுகிறதாம் (இருக்குவேத சங்கீதம் எச்.எச்.வில்சன், இந்தியக் கண்டு பிடிப்பு என்ற ஆங்கிலநூல்).

இஞ்ஞாயிற்று ஆண்டுமுறை கடைக்கழக (சங்க) காலம் வரை ஆளப்பட்டு வந்ததாகவும் கூறப்படும். மேழம் என்னும் ஓரைக்குள் ஒளிமிக்கது. புரவி (அசுவினி) நாள்மீன். ஆண்டைத் தொடங்கும் மூலநிலை புரவியில் இருந்ததெனக் கொண்டால் ஞாயிற்று ஓரைவட்டத்தில் தலை நாள்மீனாக இருந்துவந்த அவ்வுருக் கூட்டம்

அம்மேழ விழுவிலிருந்து 30° அளவிற்கு அதாவது ஒரு மாத அளவு விலக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் மேழமே ஞாயிற்று ஓரைவட்டத்தில் முதல் ஓரையாக நீடிக்கின்றது. இதன்படி ஆண்டுப் பிறப்பானது ஒரு மாதம் முன்னதாகவே வந்துவிடும் இதை மேழவிழு முன்னுறல் என்பர். இதை 2000ஆண்டுகளிற்கு முன்னரே தமிழ் வள்ளுவக்கணியர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். விழு முன்னுறலைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு ஞாலத்தானும், பருவங்களுனும் ஞாயிற்றைச் சார்பு படுத்துவது ஒருபுற மெனவும், விழு முன்னுறவைக் கணக்கில் எடுக்காமல் ஞாயிற்றை உடுக்களோடு மட்டும் சார்பு படுத்துவது மறுபுறமென்றும் வானியல் கணிப்பு இருவகைப்படும்.

இதனால் மேழவிழு பங்குனி 21 ஆக இருந்தாலும் பார்ப்பனரின் (பிராமணரின்) புத்தாண்டை சித்திரை 14இற்குத் தள்ளிப் போட வேண்டியதாயிற்று. மேழவிழுவம் மேழ நாள்மீளோடு பொருந்தியிருந்த நாளில் இடப்பட்ட மாதப் பெயர்களே வானியலிலும், கணியத்திலும் இன்றுவரை வழங்கி வருகின்றன (“மேழம், விடை, ஆடவை, கடகம், மடங்கல், கன்னி, துலை, நளி, சிலை, சுறவம், சும்பம், மீனம்”). விண்மீனைக் குறிக்கும் உடு என்பதும் ஆடு எனப் பொருள்படும். மேழ ஓரையை முதல் ஓரையாக வைப்பதற்கு முன் விடையே முதல் ஓரையாய் இருந்ததென்பர். (வைகாசி விசாகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது). இதை கிரேக்க, உரோம வானியல் நூல்களும் உறுதி செய்கின்றனவாம். இச்சித்திரை 14ஐ ஆண்டின் தொடக்கமாக வைக்க சில எடுகோள்களை (*Assumptions* – கருதுகோள்) கொண்டே தீர்மானம் செய்துள்ளனர்.

- (1) விழுமுன்னுறலை ஏற்று ஞாயிறு, திங்கள் ஓரை வட்டங்கள் மாறத்தக்கன எனக்கொள்வது.
- (2) தொன்றுதொட்டு பெயரா உடு ஓரைவட்டத்தில் (Siderial Zodiac) இருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட (நிலையான) நடு (மைய) வரையில் (Meridian) ஞாயிறு உள்ள இடத்திலிருந்து ஆண்டைத் தொடங்குவது.
- (3) 24 நாட்களுக்குப் பின்னரோ சித்திரை 14 அளவிலோ மேழவிழு இருக்கும் வகையில் விழு முன்னுறலை அமைத்துக்கொள்வது என்ற அடிப்படையிலேயே ஆண்டுத்தொடக்கம் நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப் பட்டதாகும் (வெங்காளூர் குணாவின் வள்ளுவத்தின் வீழ்ச்சி ப.153).

9.3. வியாழன் மாத ஆண்டுமுறை:

வியாழன் ஞாயிற்றை ஒருமுறை சுற்றிவர கிட்டத்தட்ட 12 ஆண்டுகள் பிடிக்கும். இவ்வியாழ மண்டலத்தின் பன்னிரண்டில் ஒரு கூறே (1/12) வியாழன் ஆண்டு (ஆட்டை) எனப்படும். கோள்களில் பெரியதும், அதன் சுழற்சியைக் கணக்கிடுவதும், மிகக் கடினமானதாய் இருந்தாலும் தொல்தமிழ் வானியலாளர்கள் அதை செவ்வனே கணித்துள்ளனர் என்பது துல்லியமாக வெளிப்படுத்தும். வியாழனை அனைத்து கோள்கள் (ஓரைகள்), நாள் மீன்களின் ஆசானாகக் (குரு) கொள்ளப்பட்டது. வியாழனின் தனிக் கணியத்தை வைத்து அதாவது அதன் பெயர்ச்சி(குருப்பெயர்ச்சி)யை வைத்து இன்றுவரை கணியம் (சோதிடம்) கூறப்படுகிறது. இடைக் கழகக் காலத்தில் யாக்கப்பெற்ற “வியாழமாலை அகவல்” அதாவது வியாழன் ஆண்டுக் கணக்கை விரித்துரைத்த அந்நூல் இன்று மறைந்து போன ஒன்றாகவுள்ளது. இவ்வாண்டு முறை ஞாயிற்று ஆண்டு முறையுடன் அண்ணளவாகப் பொருந்தி வந்ததாம். மக நாள்மீனிலோ அதன் அண்மையிலோ வியாழன் இருக்க அதில் வெள்ளுவா (பூரணை) நிகழும் நாளையே 12 ஆண்டுக்கு ஒருமுறை தமிழர்கள் குடந்தையில் “மாமகம்” என்று கூறிக் கொண்டாடு கின்றனர். இது சோழவள நாட்டில் கடைப்பிடிக்கப் பட்டதை குறிப்பால் உணர்த்தும்.

சேர, பாண்டிய நாடுகளில் தொடர்ந்து கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வந்ததாக கல்வெட்டுக்கள் கூறுவதாக முனை. க. நெடுஞ் செழியனின் “தமிழ் இலக்கியத்தில் உலகாய்தம்” என்ற நூல் கூறும்(ப.159-160). தமிழகத்துள் வந்தேறிய வைதிக, சைன, பௌத்த சமயத்தினர் இவ்வியாழன் ஆண்டுக் கணியத்தை கற்றுக் கொண்ட வேளை தமிழ் பார்ப்பார்கள் தமது திங்கள்-ஞாயிற்று ஆண்டுக் கணக்குடன் அதைப் பொருந்தும் வண்ணம் ஆக்கிக்கொண்டனர். வியாழனோடு இணைந்த நாள்மீனை வைத்து ஞாயிற்றை வியாழன் ஐந்துமுறை சுற்றிவர எடுத்துக்கொண்ட காலத்தை “வியாழ வட்டம்” என்றனர். இவ்வியாழ வட்டம் 60ஆண்டுக்கால நீட்சியை($12 \times 5 = 60$) உடையதாய் அதன் ஒவ்வொரு ஆண்டுப்பெயரும் சங்கத(சமற்கிருத) பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. ஞால ஆண்டுகள் 12 அடங்கிய ஒரு வியாழன் ஆண்டை “வற்சரம்” என்றனர். இன்று வழங்கிவரும் 60 ஆண்டுச் சுழற்சி நாட்காட்டி கி.பி 327ஆம் ஆண்டில் நடைமுறைக்கு வந்ததாக சிலரும் கி.பி 426 இலென சிலரும் முரண்பட்டு நிற்கின்றனர். இந்த 60ஆண்டுச் சுழற்சி கணிய, சோதிட அளவீடுகளுக்கு ஏற்புடைய

தேயன்றி தமிழின் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியை சிதைப்பவையாகும். எனவே இந்நடைமுறை நீக்கப்பட்டு தமிழர் தொடரான்டாக கலியாண்டு கைக்கொள்ளப் படவேண்டும். ஆரியர் சிந்துவெளியில் உள்ளிட்டபோது இருந்த ஆண்டுத்தொடர் இதுவேயாகும் (கி.மு.1700, கலி1402). அராபியனுக்கு, சாலிவாகனனுக்கு, கொல்லக் காரனுக்கு, ஆங்கிலேயனுக்கு தொடர் ஆண்டுகளைச் சுட்டும் ஐந்திரம் (பஞ்சாங்கம்) பஞ்சாங்கங்கள் தொல்குடி (தமிழன்) ஆண்டென கலியாண்டைச் சுட்டலாமே. அடையாளத்தோடு வாழ்ந்தவனை புறந்தள்ளி, தட்டிப்பறித்து நேற்று முளைத்த கலப்புக்கள் வரலாறு காட்டுகின்றன. என்று தணியுமிந்த விடுதலை (சுதந்திர)வேட்கை த்தாகம்.

இந்த ஆண்டு நடைமுறைகள் வடித் எடுக்கப்பட்ட பின்னரே “இருக்குவேதம்” வியாழன் ஞாயிற்றை வலம் வருவதை வைத்து ஆண்டைக் கணக்கிட்டதைப் பற்றிய குறிப்புக்களை வெளிப்படுத்து கின்றதாம். இருவிழுக்களை குறிக்கும் மித்திரனுடனும், வாரண னுடனும் இருமுடங்கல்களைக் குறிக்கும் இந்திரனுடனும், அரிமா (சிவன்)வுடனும் வியாழனை உறவு படுத்துவதாகவும் அது உள்ள தாம். வியாழனை அந்நூல் “பிராமணசுபதி” எனக் குறிப்பிடுகிறது என்பார் குணா தமது “வள்ளுவத்தின் வீழ்ச்சி” என்ற நூலில்(ப.136)

9.4. திங்கள் ஞாயிறு மாத(உவா மாத) ஆண்டுமுறை.

வட இந்தியாவில் வழங்கிவந்த திங்கள் மாத வழியிலான ஆண்டைச் சரிப்படுத்த உருவானதே திங்கள் ஞாயிறு ஆண்டிற்கான உவாமாத முறையாகும். வடநாட்டரசனான விக்கிரமாதித்தன் உச்சயினியைப் பிடித்து பட்டத்திற்கு வந்த நாளை முதல் நாளாகக் கணக்கிடப் படுவதே விக்கிரமாதித்தன் ஆண்டாகும். கார்த்திகை மாதமே இங்கு புத்தாண்டாகும். தெலுங்கு, கன்னடரும் இந்தத் திங்கள்-ஞாயிறு மாதக் கணக்கை கைக்கொள்கின்றனர். விக்கிரமாதித்தன் நாட் காட்டியும் இதனுடன் ஒத்துள்ளதாம். திங்கள் ஆண்டில் அடங்கும் 12 காருவா (அமாவாசை)களும், 12 வெள்ளுவாக்களும் (பூரணை) 354ஞாயிற்று நாட்களுடையது. ஞாயிற்று ஆண்டில் 365 நாட்கள் அடங்கும். இவற்றிற்கு இடைப்பட்ட 11நாள் வேறுபாட்டை ஈடுசெய்ய மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஒரு மிகை மாதத்தை(33நாட்கள்) சேர்க்க வேண்டியது ஆயிற்று. திங்கள்-ஞாயிறு நாட்காட்டிக்கு வேண்டிய மாதப் பெயர்கள் 27 நாள்மீன்களில் இருந்தே தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டது. திங்கள் ஆண்டை வகுத்தபோது அந்த

நாள்மீனிலேயே வெள்ளுவா தோன்றி இருக்கலாம். எனவே அப்பெயர்களே திங்கள் மாதங்களின் பெயர்களாயின (Madras glossary of presidency.. pp.495).

திங்கள்-ஞாயிறு ஆண்டின் முதல் மாதமாக வைகாசியை (வைசாகத்தை) வைத்த ஊழியாண்டு கி.மு 255இல் தொடங்கியதாகும். இது தெலுங்கு, கன்னட நாடுகளில் வழக்கிலுள்ள திங்கள்-ஞாயிறு ஆண்டு. தமிழக வழக்கிலுள்ள ஞாயிற்று ஆண்டிலிருந்து அண்ணளவாக 29நாள் வேறுபடும் (எடுத்துக்காட்டாக 1991இல் இந்து சிங்களப் புத்தாண்டு சித்திரை 14இல் வர தெலுங்கரின் புத்தாண்டு பங்குனி 17இல் வந்ததாம். 1989இல் சித்திரை 7இல் இருந்ததாம்). ஞாயிறு ஆண்டில் 12 ஓரைகளின் பெயர்களே, மேழம், விடை, ஆடவை, கடகம் போன்ற மாதங்களின் பெயர்கள் இடப்பட்டுள்ளன. இவ்விரு ஆண்டுகளிலும் ஆண்டுத் தொடக்கம் மேழ விழுலிருந்தே தொடங்குகின்றன. முந்தைய ஞாயிற்று ஆண்டுக் கணக்கிற்கு மாறாக திங்கள்-ஞாயிறு ஆண்டுக் கணக்கு நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டதை சிலப்பதிகாரமும் 5:64, மணிமேகலையும் 1:43-53 செப்புகின்றன. வேனில் வெயிலின் கடுமையைத் தணிக்க விசாகத் திருவிழாவும் எடுக்கப்பட்டதாம் (நடன, காசிநாதன், தொல்லியல் நோக்கில் 1993. ப.103-104). பதிற்றுப் பத்துப் பாடல் “பகனீ டாகா திரவுப் பொழுது பெருகி: மாசி நின்ற மாகூர் திங்கள்” (பதி.ப.59:1-2) என வருவது திங்கள் - ஞாயிற்று ஆண்டு மாதங்கள் (சித்திரை-வைகாசி) வழக்கில் இருந்ததைக் குறிப்பதே.

திங்கள் நாட்காட்டிகள் எல்லாம் சமயம் சார்ந்திருந்தன என்பதும், ஞாயிற்று மாதங்கள் சமயம் சாரா மாதங்களாய் இருந்தது என்பதும், உலகளாவிய உண்மையாய் இருப்பதால் வடக்கிலிருந்து வந்தேறிய வைதீக, சைன, புத்த மதங்களான ஆரிய மதங்களைச் சார்ந்தவர்களே இதைப் புகுத்தி இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக ஆரிய வைதீக வேதமதம் சார்ந்த தமிழ் நாட்டுப் பிராமணர் தமிழர் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியைச் சிதைக்க 60ஆண்டுச் சுழற்சியை ஏற்படுத்தி, அவ்வாண்டுகளுக்கு பிரவயில் தொடங்கி அட்சயில் முடிய (கிருட்டிணர் நாரதர் கூட்டால் பிறந்த 60 பிள்ளைகளின் பெயர்களை பின்னினைப்பு(5)பார்க்க) சங்கத(சமற்கிருத)ப் பெயர்களை இட்டதோடு மாதங்களுக்கும் திங்கள் மாதப் பெயர்களைச் சூட்டினர். இது சமயச்சார்பு மேலோங்கியதையே காட்டும். இதனாலேயே சமயஞ்சாரா தமிழர் நடுவிலிருந்த ஞாயிற்று ஆண்டுக் கணக்கு மதிப்பிழந்துபோகக்

காரணமானது. இதைத் தமிழ்ப் பார்ப்பனரும் (பிராமணரும்) தம் வசமாக்கிக் கொண்டதால் திங்கள்-ஞாயிறு மாதங்களான: தை, மாசி, பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி, ஆனி, ஆடி, ஆவணி, புரட்டாதி, ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி ஆகிய மாதங்கள் தமிழர் வழக்காறாய் வடிவெடுத்தது.

வட இந்தியாவில் வைகாசி(வைசாகம்) மாதமே ஆண்டின் முதல் மாதமாயிருக்க தென்னிந்தியாவில் சித்திரை(மேழ)த் திங்களே முதல் மாதமாயுள்ளது. இதை மாற்றிக்கொள்ள தென் தமிழ்ப் பிராமணர் ஒத்துக் கொள்ளாதது காரணமாய் இருக்கக்கூடும். மேழ ஓரையில் தலை மீனாகவுள்ள புரவியின்(அசுவினி) மேழவிழுவில் தொடங்கிய ஊழியாண்டு வரலாற்றின் மீதும், அறிவியலின் மீதும் தன் அடிச்சுவட்டைப் பதித்துள்ளது. இவ்வுழியாண்டை பண்டை இலத்தீன், கிரேக்கப் பண்பாடுகளும் ஏற்றுக்கொண்டன. ஆனாலும் பெயரா உடு என்னும் நிலையை விட்டுவிட்டு விழுமுன்னுறல் பெயர்ச்சியை (Precessional motion) தழுவி அவ்வுழியாண்டு பெயர்வதைக் கணக்கிடும் முறையைத் தழுவியது இன்றைய வானியல்.

9.5. தொல்காப்பிய ஆண்டுமுறை

சங்கத(சமற்கிருத) மொழியில் ஆண்டு என்பதை “வருசம்” என்றனர். அது மழை என்றும் பொருள்படும். ஒரு மழைக்காலம் தொட்டு அடுத்த மழைக்காலம் வரையான காலமே வருசம் எனப்படும். முகில்களுக்கும், மழைக்கும் தலைவனான இந்திரனை ஆறு பருவங்களுக்கும் தெய்வ மாக்கியது இதனாற் தானோ தெரியவில்லை. தொல்காப்பிய காலத்தில் மடங்கல் (ஆவணி) மாதம் தொடங்கி கடக (ஆடி) மாத வரையிலான நாட்காட்டியே வழக்கில் இருந்திருக்கிறது. இங்கு இரு திங்கள்(மாதம்)களை ஒரு காலமாக்கி ஆறு வகைப்படுத்தினர். அதாவது இளவேனில் (வைகாசி, ஆனி), முதுவேனில் (ஆடி, ஆவணி), கார்(புரட்டாதி, ஐப்பசி), கூதிர் (கார்த்திகை, மார்கழி), முன்பனி (தை, மாசி), பின்பனி (பங்குனி, சித்திரை) என வரையறை செய்தனர்.. ஆனாலும் தொல் காப்பிய ஆண்டு முறை மடங்கல் (ஆவணி), கன்னி (புரட்டாதி) மாதங்களை அடக்கிக் கார் காலத்தையே முதலில் வைக்கின்றது. இங்கு மடங்கல், கன்னி, துலை ஆகிய ஞாயிற்று மாதங்களும், ஆவணி, புரட்டாதி, ஐப்பசி போன்ற திங்கள் மாதங்களும் ஆங்கில மாதங்களின் நடுப் பகுதியிலேயே தொடங்குவது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

தொல்காப்பிய ஆண்டுமுறை குறிப்பிடுவதுபோல் ஆவணி மாதத்தில் தொடங்கும் ஆண்டு முறை குமரி மாவட்டத்தில் மட்டுமே நடைமுறையில் உள்ளதாம். தலைவியைப் பிரிந்த கணவன் கார்காலம் தொடங்கும் பொழுதே வீடு திரும்புவதை அகப்படல்கள் வெளிப்படுத்துவதைக் காணமுடியும். கார் காலத்தை ஆண்டின் தொடக்கமாக வைத்ததையே “வருசம்” என்ற சமற்கிருத(சங்கத)ச் சொல் நினைவூட்டும். பெயரா ஞாயிறு ஓரை வட்டத்திலிருக்கும் மடங்கல்(சிங்கம்) ஓரையில் ஞாயிறு இருக்கையில் (ஆவணித்திங்கள்) பெயரா திங்கள் ஓரைவட்டத்தில் அஞ்ஞாயிறு கொடுங்கத்தில் (மகத்தில்) நிற்கும். இக்கொடுங்கத்தை(மகத்தை) முதல் மாதமாகக் கொண்ட காலவழி கி.மு 669இல் தான் தொடங்கியதாம் (ஆய்வுக்கு உரியது). இதனால் தொல்காப்பிய ஆண்டு முறையே மீமிகப் பழைமையானது. செம்மறி ஆட்டை, வெள்ளாட்டைக் குறிப்பதற்கு மூடு, கடமா என்றும், ஆண் குதிரையை சேவல் எனக்குறிப்பது தொல்காப்பியம். ஆனால் கடைக்கழகக் காலத்தில் இச் சொல்லாட்சிகள் இல்லாததால் தொல் காப்பியம் கி.மு.15ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது என்பார் அறிஞர் குணா தனது “வள்ளுவத்தின் வீழ்ச்சி” ப.169இல்.

9.6. மலையாள பரசுராம ஆண்டுமுறை.

சேர(கேரள)நாட்டில் வழங்கும் மலையாள (பரசுராம) ஆண்டுமுறை மட்டுமே துலை விழுவை ஆண்டின் தொடக்கமாகக் கொண்டது. இவ்வாண்டு மாதப்பெயர்கள் ஞாயிற்றாண்டு மாதப் பெயர்களைக் கொண்டுள்ளன. சுறவம் (சனவரி) முதல் நாள்(1) அன்று ஆண்டு தொடங்கினாலும் வானியல் நெறியில் ஐரோப்பிய ஆண்டையும், மேழ விழுவையும் கொண்டே ஒழுங்கு செய்துள்ளனர். இதன்படி தைப்பொங்கல் (சனவரி 15) நாளை திருவள்ளுவர் ஆண்டின் தொடக்கம் எனக் கொள்வதும் அம் மேழ விழுவை முன்னிறுத்தியே ஆகும்.

9.7. திங்கள் உடுமாத ஆண்டுமுறை

இது ஒருநாள் மீனிலிருந்து மற்றொருநாள் மீனுக்குத் திங்கள் பெயரும் காலமாகும். இதன் நீட்சி 27நாள் 7மணி 42நிமையம், 11.5நொடியாகும். இதைக் கணியர்களே கைக்கொள்கின்றனர். கணியத்தில் வரும் திங்கள் நாளையே நாள் என்றனர். திங்கள் நின்ற இடமே நாள் மீனாகும். “மதிசேர் நாள்மீன் போல நவின்ற, சிறுபொன்

நன்கலம் சுற்ற இரீஇக்” (பு.நா.நா160:8-9). முதலில் திங்கள் மாத முறையே தமிழர்களிடம் இருந்திருக்க வேண்டும். ஞாயிற்று உடுமாதக் கணக்குப் போன்றன வள்ளுவக் கணியரால் பிற்பட ஆக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். “திங்களும் நாளும் முந்து கிளந்தன்ன” என தொல்.எழு 7:84(ச.வே.சு.தொல். தெளிவுரை. 286) இகரவீற்று ஐகாரவீற்றுப் புணர்ச்சி பற்றி விளக்கும்போது கூறும். இது திங்கள் நாட்காட்டி முதலில் இருந்தது என்பதையே உறுதிசெய்யும்.

9.8. வெப்பமண்டில மாத ஆண்டுமுறை.

இதுவும் திங்கள் ஓரை வட்டத்திற்குரிய ஆண்டுக்கணக்கே வெப்ப மண்டில மாதம் என்பர். மேழவிழுவிருந்து பெயர்ந்து சென்ற திங்கள் மீண்டும் அம்மேழவிழுவிருந்தே. மீள்கின்ற கால வெளியே இதுவாகும். இதன் மாத சராசரிக்காலம் 27நாள் 7மணி 43நிமையம் 47நொடிகளாகும். இக்கணக்கு சில நுட்பமான கணிப்புக்களுக்காக வேண்டி வானியலிலும், கணியத்திலும் ஆளப்பட்டதாம்.

9.9. சமயச் சார்பும், சார்பின்மையும்:

தமிழர் ஆண்டுமுறைகள் ஒன்று சமயம் சார்ந்தும், மற்றையது சமயம் சாராததுமாக உள்ளது. ஆனால் இவ்வாண்டு முறைகள் சிலவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வானியல், கணியியல், கணிதவியல் போன்ற பல் துறைகளில் துறைபோகிகளாய் இருந்த தமிழ் வள்ளுவக் கணியர்களால் வடித்தெடுக்கப் பெற்றவை. அன்று ஒருமொழித் தேச மாயிருந்த நாவலந்தீவு (நா+வலம் -- நாவாய் + வலம்) அல்லது இந்தியத் துணைக்கண்டம் மாந்த நா போன்ற வடிவமுடையது, “நா” என்பது மொழிக்கு உரியது. எனவே இது ஒரு மொழித் தேசம் என்பதை உறுதி செய்வதாகும். அதாவது ஒரு மொழி சுற்றிவந்த (வலம்) தேசம் என்றும் பொருள்படும். பொதுவாக “நா” வாயுள் மிதப்பதுபோன்று தொல் பழங்கால நீரில் மிதக்கும், ஓடங்களும் நாபோல் வடிவம்கொண்ட கட்டுமரங்களில் கடல் செலவை, கடற்கரையை அண்டியதாகச் செலுத்தி ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடம் சென்றனர். பண்டை காலத்தில் உள்நாடு எனப்பட்டது காடுகளும், கொடிய விலங்குகளும், விலங்காண்டிகளுமாக இருந்ததால் கடற்செலவே அவர்களுக்கு இலகுவான, பாதுகாப்பான ஒன்றாய் இருந்திருக்க வேண்டும். இக்காரணங்களால் இப்பெயர் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம்.

இந்த சமயம் சார்ந்த, சாராத ஆண்டு முறைகள் பற்றி அறிஞர் கில்பேட் சிலேற்றர் எழுதிய நூலை அறிஞர் அப்பாத்துரை அவர்கள் “இந்திய நாகரிகத்தில் தமிழிய (திராவிட)ப் பண்பு” என்ற தலைப்பிலே தமிழாக்கம் செய்து 1976இல் வெளியிட்டிருந்தார். அதில் சிலேற்றர் அவர்களின் ஆய்வுபற்றி பின்வருமாறு விரித்துரைக்கின்றார். சமயச்சார்பு ஆண்டு முறைகளுக்குத் தெலுங்கு ஐந்திரத்தை (பஞ்சாக்கத்தை) ஓர் எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லி, அதே போன்ற பிற ஆசிய நாடுகளில் வழங்கும் ஐந்திரங்களும், அதே போன்று திங்கள் ஆண்டு முறை சார்ந்த நாட்காட்டிகளாக இருப்பதையும் சுட்டுகின்றார் (சிலேட்டர்). பாரதியார், பாலகேங்காதர திலகர் போன்றோர் இவ் ஐந்திரங்கங்களே பல குளறுபடிகளுக்கு காரணமென்பர். அதே போன்று சமயம் சாராதவையையும் சுட்டுவர்.

தமிழர் வகுத்த ஞாயிறு உடுமாத ஆண்டு முறையும் சமயம் சாராததே ஆகும். ஆனால் இந்த திங்கள் ஆண்டு முறையையும், ஞாயிற்று ஆண்டு முறையையும் ஒட்ட வைத்ததால் வந்ததே இன்றைய ஐரோப்பிய ஆண்டு முறையாகும். இதை சுட்டிக் காட்டி எள்ளளவும் மட்டு மழுப்பின்றி வியக்கத்தக்க முறையில் அமைக்கப்பெற்ற ஞாயிற்று ஆண்டு முறையாக தமிழர் வடித்த நாட்காட்டி இருப்பதைக் கண்டு வியப்புறுகின்றார் சிலேற்றர். ஞாயிற்று மண்டிலத்தை பன்னிரு(12) ஓரைகளாகப் பிரித்த சிறப்பையும் ஒரு ஓரைக்குள் ஞாயிறு காலை, நண்பகல், இரவு ஆயினும் தமிழரின் ஞாயிற்று ஆண்டு முறையில் மாதம் பிறந்து விடுவதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். ஞாலத்தின் நடுவரையுடன் (equator) ஒரு குறிப்பிட்ட நடு(மைய) வரை (meridian) சேர்கின்ற இடத்தை வைத்தே ஞாயிறு எழும் வேளையை தமிழர்கள் கணக்கிட்டு வந்தனர் என்பார்.

பண்டைத் தமிழர் அமைத்த வானியல் ஆய்வு நடுவம்(மையம்) இருந்த இடத்திற்கு நேராக அந்நடுவரை இருந்திருக்கக் கூடும் என்பது அவர் தரும் சான்றாகவுள்ளது. ஞால நடுவரை மீதுள்ள சூரிய தீவு எனப்பட்ட அமெரிக்கா கையகப் படுத்தியுள்ள “தியகோ கார்சியா” தீவின் வழியாக இவ்வரை சென்றதாம். கடல் கொண்ட ப.ஃறுளி ஆற்றங்கரையில் இருந்த தென்மதுரையே தமிழரின் வானியல் நடுவகமாக (ஆய்வுகூடம்) இருந்த இடம் என்றும், தற்போதைய குமரி முனைக்குத் தெற்காகவும், இலங்கைத் தீவிற்கு மேற்காகவும் கடலிலுள்ள ஒரு பகுதியை, அது அன்று நிலப்பரப்பாய் இருந்திருக்க முடியும். ஏனெனில் இலங்கையின்

மேற்குப் பகுதியில் அமைந்த கடலில்(களனி) பலநூறு நகரங்கள் அமிழ்ந்து போனதாக “1800 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழகம்” என்ற கனக சபைப்பிள்ளையின் நூலும் சுட்டுவதாகவும் கூறுவார்.

அச்சுரியத்தீவையும் உஞ்ஞை (உச்சயி) னியையும் இணைத்த நெடுங் கோட்டினையே அன்றைய தமிழகத்தின் “கிறீன் விச்” (இதை தட்டிப்பறித்து தமதாக்கிக் கொண்டனர் ஆங்கிலேயர்) நிலநடு வரையாகப் பழந்தமிழ் வானியலாளர் ஆண்டு வந்தனர் என்பார் “இரா. மதிவாணன்” தனது “முந்து தமிழக வரலாறு” எனும் நூலில். இதை கில்பட் சிலேட்டர் உலகின் தனிஉயர் சிறப்பிற்குரிய இந்த ஆண்டுக் கணக்கு தமிழர்க்கு(திராவிடர்) எப்போது வாய்த்ததென்பது யாராலும் கண்டறிய முடியாத கால வரம்பினை உடையதென்பார். ஆனால் இது தனி உயர் சிறப்புடையது என்பதும் நடைமுறைக்கு எவ்வளவு தான் ஏந்தில்லாது இருந்தும் (சமயசார்பு நடுநிலையற்ற செயற்பாட்டினால்) அம்முறை விடாப்பிடியாகப் பின்பற்றப்படுவது என்பதும், ஏனைய ஆண்டுக் கணக்குகளை விட மிகத் துல்லியமான வானியல் கணிப்பை அது குறியாகக் கொண்டுள்ளது என்பதும், தனித்துவமானவை என்றும், முழு இந்தியாவை எடுத்துக் கொண்டாலும் தமிழிய (திராவிட) மல்லா பண்புகளின் குறுக்கீடுகள் இருந்தும், தமிழகத்திலேயே தமிழிய அறிவு நூல்கள் முழுத் தற்சார்புடன் இடையறாமல் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன என்பதையே இவை சுட்டுவதாகவும் பெருமைப்படுகின்றார் “கில்பட் சிலேட்டர்”.

9.10. தமிழ் ஆண்டுமுறை பற்றிய இருக்குவேதச் சான்றுகள்:

குளசேபன் என்ற முனிவன் பாடிய இருக்குவேதப் பாடலொன்று, “தனக்குச் செய்யப்பட்ட வழிபாட்டுப் பூசைகளை எல்லாம் ஏற்றுக் கொண்ட அவனுக்கு (வருணனுக்கு)ப் பன்னிரண்டு திங்களையும் அவற்றின் விளைவுகளையும், அப்பன்னிரண்டு திங்களுடன் கூட பின்னொட்டாக வைக்கப்பட்ட திங்கள் (மாதம்) ஒன்றையும் பற்றித் தெரியும்” எனக் குறிப்பிடுகிறது. திங்கள் ஆண்டை ஞாயிற்று ஆண்டுடன் பொருத்தி, திங்கள்-ஞாயிறு ஆண்டைத் தொகுத்தனர் என்பதை இருக்குவேதம் கூறுவதால், இருக்குவேதம் தொகுக்கப்பட்ட காலம் கி.மு 255இற்குப் பிற்பட்டதாகவே இருக்க வேண்டும் என்பர். குறித்த மேற்பாடலுக்கு உரை தந்த உரையாசிரியர்கள் திங்கள்-ஞாயிறு ஆண்டுகளைப் பொருத்தும்போது வரும் மிகை மாதத்தையே அப்பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுவதாகக் கூறுவர். சமய வழிபாட்டிற்குரிய

வேள்விகள், நோன்புகள், சடங்குகள் போன்ற செயற்பாடுகளுக்கு திங்கள் பெயர்ச்சியைத் தழுவின உவா நாட்காட்டியே உலகளாவிய தாய்ப் பயன்படுத்தப் பட்டது.

வேளாண்மையும், வாழ்வியலுக்குரிய பருவகால அறிவும், நுட்பமும் உவாமாத நாட்காட்டியுடன் பொருந்தி வரவில்லை. ஏனெனில் உவாமாத ஆண்டு 354நாட்களையே கொண்டிருந்ததால் பருவம் பார்த்து விதைக்கவும், அறுவடை செய்யவும் வேண்டிய காலங்கள் முன்னுக்குப்பின் முரணாக காணப்பட்டன. இது ஒரு குழப்ப நிலையை உருவாக்கியது. இதனால் தேவர்கள்(வடமொழியாளர்) விதைக்கும் பருவத்தில் அசுரர்கள்(தமிழர்கள்) பயிரை அறுவடை செய்து கொண்டு இருந்ததாக “சதபத பிராமணம்” ஒவென அழுது புலம்புவது திங்கள் நாட்காட்டியில் இருந்த குறைகளையே சுட்டிக் காட்டும். “பருவங்கள்” தேவர்களின் வழிபாட்டினூடு தங்களுக்கும் இடந்தரக் கோரிய போது தேவர்கள் (வடமொழி யாளர்கள்) அதை மறுத்ததால், பருவங்கள் “அசுரரை” நாடியபோது அவர்களும் அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டதால் அவர்களும் நன்மை பெற்றார்களாம். இந்நிலை கண்ட தேவர்கள் தம் உவா மாத நாட்காட்டியில் இம்முரண்பாட்டை அப்போது தான் உணர்ந்தார்களென “சதபத பிராமணம்” குறிக்கும்.

பிராமணர்கள் இழிவாகக் கொள்ளும் தமிழ் (அசுரர்)க் கணியர்கள் முன்னதாகவே இம்முரண்பாட்டை கண்டறிந்து ஞாயிற்று ஆண்டுக் கணக்கை வகுத்துக்கொண்டு அதையே பின்பற்றி வந்துள்ளனர். இதனாலேயே ஆரியப் பிராமணர்கள் (பார்ப்பனர்) தமது இக்குறைபாட்டை ஈடுசெய்ய திங்கள்-ஞாயிற்று ஆண்டில் ஒரு மிகை மாதத்தை உள்ளிடுத்தினர் எனலாம். மிகைமாத முறையை ஏற்காதவர்கள் ஓராண்டில் ஆறு(6) பருவங்களைக் கொண்டனர். மிகைமுறையை ஏற்றவர்கள் ஓராண்டில் 28 நாட்களைக் கொண்ட 13 மாதங்களையும் 7பருவங்களையும் கொள்ள வேண்டிய தாயிற்று. இக்கருத்து இருக்கு வேதத்திலும் உண்டென்பர். உட்ப் பருவங்கள் நான்கும்(4) இளவேனில், முதவேனில், கூதிர், பனி என்பவையாகும். இப்பருவங்கள் பனிமுடங்கல், மேழவிழு, வேனில்முடங்கல், துலைவிழு ஆகிய ஞாயிற்று மண்டலத்தின் 4தலைப் புள்ளிகளில் தொடங்கும். ஆனால் இருக்க வேதம் தமிழர் இலக்கிய மரபிற்கு உரியதும், வெப்ப மண்டலப் பகுதியில் வழங்கி வருவதுமான 6 பருவங்களையே பருவங்களாகக் குறிப்பிடும். (குணாவின் வள்ளுவத்தின் வீழ்ச்சி:ப.161).

இவையெல்லாம் சூரிய வைதீகர் தமிழ்தொல் குடியிடமிருந்து தட்டிப் பறித்தவற்றை உறுதி செய்யும்.

9.11. வடவரின் கணிய நூல்கள்:

வடநாட்டரசன் விக்கிரமதித்தனின் அரசவைப் புலவன் வாரகமிகிரன் கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய “பிருகத் சங்கீதை” என்னும் கணிய நூலில் தந்திரம், ஓரை, சாய்கை என்ற தலைப்புக்களில் அத்தமிழ்ச்சொற்கள் வருவதும், வியாழ வட்டத்தில் 5ஆண்டுக்கு ஒரு ஊழி என்பதும், அதாவது ஞாயிற்றைச் சுற்றிவர வியாழனின் சுழற்சியில் 5/12 பங்கோ அல்லது வியாழ வட்டத்திற்கான 60ஆண்டில் 1/12 பங்கோ ஊழியாகும். இதில் 4ஆவது ஊழியில் வரும் “வியாழன்(வியாயம்)”, ஏழாவது ஊழியில் வரும் “விளம்பி”, 10ஆவது ஊழியில் வரும் “அனலம்” ஆகிய தமிழ்ச் சொற்களையும் வாரகமிகிரன் பயன்படுத்துகின்றார். எனவே தமிழ்க் கணியரின் கணிய அறிவே வடவர் சித்தாந்தத்திற்கான முழுமையான அடிப்படை என்பதை துல்லியமாக இதன்மூலம் அறிந்துகொள்ள முடியும். இவ்வடவரால் (சங்கத, வடமொழியாளர்) இழித்துக் கூறப்படும் அசுரர் எனப்பட்ட தமிழரே இந்திய/ ஏன் உலக தொல் வானியல் கணியியலின் தந்தையரெனக் கூறிடின் அது மிகையாகாது. இதை இருக்குவேத மொழியிலேயே காண்போம். “அசுரனின் (தமிழன்) மாயையாலேயே ஞாயிறு வெளிப்படுவதை அறிவுடையோர் தங்களின் நெஞ்சில் பொதிந்திருக்கும் அடிமனத்தில் அறிந்துள்ளனர். அம் முனிவர்களோ ஞாயிற்று மண்டலத்தை நோக்குகின்றனர். ஞாயிற்றை வழிபடுமாறு விதித்தவர்கள், அஞ்ஞாயிற்றின் கதிர் மண்டலத்தையே நாடுகின்றனர்(குணா. வள்ளு.வீழ்ச்சி .ப.162 இருக்கு வேத சங்கீதம்- எச் .எச். வில்சன்).

தமிழ் வள்ளுவக் கணிய அறிவைத் தமதாக்கிக்கொண்ட வடவ (சங்கத மொழியாளர்) கி.பி3ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரே தமது கணிய நூல்களை ஆக்கிக் கொண்டனர் எனலாம். சூரியச் சித்தாந்தம் கி.பி300, ஆரியப்பட்டரின் ஆரியப்பட்டியம் கி.பி.476, வாரகமிகிரனின் பிருகத சங்கீதை, பஞ்சசித்தாந்திகை, கி.பி.505-578, பிரமகுப்தரின் பிராமகபுட சித்தாந்தம் கி.பி593, பாசுக்கராச்சாரியாரின் சித்தாந்த சிரோமணி கி.பி.1114 இலும் ஆக்கப்பெற்ற நூல்கள் போன்றவற்றால் விளங்கிக் கொள்ள முடியும் என்பார் பாவாணர் தமது “வடமொழி வரலாறு” ப.329-330 என்ற நூலில்.

10.0. சிங்களரின் மொழி, மத வளர்ச்சி:-

10.1. சிங்கள மொழி வளர்ச்சி:-

விசயன் வருகையின்போது அவனோடு வந்த மொழியாக மாகதியாக (பாளி) அல்லது அர்த்த மாகதியா (சூரசேனியா) என்பது யாருக்கும் தெரியாது. அத்தோடு இலங்கையில் கால் வைத்த உடனேயே புதுமொழியை உண்டாக்கி இருக்கவும் முடியாது. கி.மு 300களிலேயே பிராமி எழுத்துக்களின் மூலம் தமிழ், பாளி போன்ற மொழிகள் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். இலங்கையின் தொடக்ககால பௌத்த நூல்கள், தேரவாதம் (ஈனாயன) பாளிமொழியிலும், மகாயான (வைதுல்யம்) சமற்கிருத மொழிகளிலுமே எழுதப்பட்டன. கி.பி 4ஆம் நூ.ஆ— 12ஆம் நூ.ஆண்டு காலப்பகுதியில் பாளியில் 32நூல்களும், சிங்களம்(3வகை, இலக்கண வரம்பு இல்லாததால்) என்றதில் 5நூல்களும், சமற்கிருதத்தில் 2நூல்களுமே இருந்தன. கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டு— 15ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் தூய சிங்களம், கலப்புச்சிங்களம், பாளி, சமற்கிருதம் போன்ற மொழிகளில் முறையே 19, 17, 15, 2 என்ற அளவிலேயே நூல்கள் யாக்கப்பட்டுள்ளன. கி.பி.5ஆம் நூ.ஆண்டில் மாமரபு(மகாவம்சம்) என்ற நூல் கூட பாளி மொழியிலேயே மாநாம தேரரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. கி.பி 15இற்கும் கி.பி 20இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் சிங்களமொழி(கலப்பு, தூய, சிங்கள)யில் 70நூல்கள் யாக்கப்பெற்றும்(இக்கால கட்டத்திலும் சிங்கள மொழிக்கு இலக்கண வரம்பு வரையறுக்கப் படவில்லை போலும்), பாளி, சமற்கிருதம்(5,4) 9 நூல்கள் யாக்கப்பெற்றதாகவும் பெரேராவின் சிங்களமொழி நூலில் வெளிப்படுத்தப்பட்டு உள்ளதாம் (சிங்களவர்- முனை. இரா. அறவேந்தன். ப.30). இவர்கள் தூய சிங்களம் என்பது தமிழ், பாளி, சமற்கிருதம் கலந்து செய்த “எளு” என்ற மொழியையே ஆகும். பொலனறுவைக் காலத்தில் தான் கலப்புச் சிங்களத்தில் நூல்கள் யாக்கத் தொடங்கினர் எனலாம். இதனால் சிங்கள மொழியின் நெடுங்கணக்கு இருவகையாயுள்ளது. தூய சிங்களம் “சித்தத்சங்கராவ” நெடுங்கணக்காகவும், கலப்புச் சிங்களம் வரிவடிவம் என்றும் இன்றைய வரி வடிவமாகக் காணப்படுகிறது. தமிழெழுத்துக்களை அடியொற்றியே சிங்கள மொழியின் உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் காணப்படும். இவைதவிர கிரந்த எழுத்துக்கள் நான்கும் (ஸ,ஷ,ஹ,க்ஷ) காணப்படுகின்றன. சிங்கள மொழியின் நெடுங்கணக்கு வளர்ச்சியை இலங்கையில் கி.மு.3 --- கி.பி 7ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் கிடைக்கப் பெற்ற பிராமி குகைக் கல் வெட்டுக்கள், அசோகப் பிராமியில்

இருந்து வேறுபட்டு தொல் தென்னிந்திய பிராமிகளை ஒத்திருப்பதாக ஆய்வாளர் பெர்ணாந்து கூறுகின்றார். உ, எ, க, ச, த, ப, ய, ர குறியீடுகள் தென்னிந்திய, மிகிந்தலை, வெசகிரி கல்வெட்டுக்களோடு ஒத்திருப்பதாகவும், இ=+, அசோ=., ம=U, அசோக பலவகை, இ.ம= அரிக்க மேட்டுகீற்று, போன்றவற்றுடன் இலங்கை பிராமி ஒத்திருக்கிறதாம்.

பிராமி வரிவடிவம் → எளு → சித்தத் சங்கராவ → தூயசிங்களம் → கலப்புச் சிங்களம்

சிங்கள நெடுங்கணக்கு அநுராதபுரகால இறுதியில் உருவாகியுள்ள தெனலாம். கி.பி 7—11 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட, அத்தாணித் தூண்களுடாக இதை அறிந்து கொள்ள முடியும். குறிப்பாக முதலாம் விசயபாகுவின் அம்பகமுவ, பணாக்கடுவச் செப்புப்பட்டயம் நிசங்கமல்லனின், கல்வெட்டும் அன்றைய எழுத்து நிலையை வெளிப்படுத்துவனவாகும். கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பெற்ற சித்தத்சங்கராவ நெடுங்கணக்கு தமிழகக் கிரந்த எழுத்து உள்ளிட்டதால் முழுமை அடையவில்லை எனவும் கூறப்படுகிறது. அத்தோடு எளு(சிங்கள) மொழிக்கு என எழுதப்பெற்ற இலக்கணத்துள்ளும் சித்தத் சங்கராவவின் கலப்புச் சிங்களமும், நடையும் இடம் பெற்றுள்ளது என்பர். ஆனாலும் இந் நெடுங்கணக்குத் தேவையை இதுவும் நிறைவு செய்யவில்லையாம். தற்போதைய நெடுங்கணக்கு கோட்டைக் காலத்தில் நிறைவு பெற்றுள்ளதை இலக்கிய, நிகண்டு நூல் முயற்சிகள் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடியும் (சிங்களவர், அறவேந்தன்-ப.34).

தியோடர்.யி.பெரேரா(1992) சிங்கள இலக்கிய வளர்ச்சியை முன்று கால அடிப்படையில் வகுப்பார். கி.பி 4ஆம் நூ.ஆ இருந்து கி.பி 12வரை, கி.பி 13ஆம் நூ.ஆ இருந்து கி.பி 16வரை, கி.பி 17ஆம் நூ.ஆ இருந்து 20ஆம் நூ.ஆ வரை எனவும் பகுத்துக் காட்டும் முறையும் வழக்கில் இருந்ததைச் சுட்டும்(அறவே.ப.35), இதில் சமய உரைகள், படைப்பாக்க நூல்கள், வரலாற்று நூல்களாக அமைந்து உள்ளவை எனப் பிரிக்க முடியும். ஆனாலும் இதை வரலாற்று வாயிலான தலைநகர் மாற்ற அடிப்படைகளிலேயே துணியமுடியும். அதாவது அநுராதபுர, பொலநறுவை, தம்பதெனிய, கோட்டை, சீதாவக்கை, கோட்டை என்ற கால அடிப்படையிலேயே வேறுபடுத்திக் கூறமுடியும்.

அநுராதபுரகால (கி.பி 4-கி.பி 11)இலக்கியவளர்ச்சி என்பது சிங்கள மொழியைப் பொறுத்தவரையில் பூச்சியமென்றே கூறமுடியும். மொழி இல்லாது எப்படி இலக்கிய வளர்ச்சி உண்டாகும். மகாவிகாரை பிக்குகள் பாளி மொழிக்கு முதன்மை கொடுத்து இலக்கியங்களை யாத்துள்ளனர். ஆனால் அபயகிரி விகாரைப் பிக்குகள் சமற்கிருதத்திற்கே முதன்மை அளித்ததோடு இவர்களுக்கு இடையில் ஒருபோட்டி நிலையும் காணப்பட்டது எனலாம். தொடக்கத்தில் பாளிமொழியில் யாக்கப் பெற்றவை மழலை மொழியாயிருந்த சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாகவும் கருதப்படுகிறது. இவை மீண்டும் பாளி மொழிக்கு மொழி பெயர்க்கப்பட்டதால், சிங்கள மொழி பெயர்ப்புகள் மறைந்து போயினவாம். தொல்லியல், கல்வெட்டியியல் ஆய்வாளரான பரணவிதான (1969) குறிப்பிடும் போது சிங்கள பிடகங்களை பிக்குகள் வைத்திருப்பது இழிவானதாகவும், சிங்கள மொழியின் கடினத் தன்மையும், சிங்கள மொழிபெயர்ப்புக்கள் அழிந்ததற்கு காரணமாயிருக்கலாம் என்கின்றார்.

சிங்களமொழி என்பது அன்று இருக்கவுமில்லை. அப்படி இருந்து இருந்தால் கட்டாயமாக மாநாம தேரர் மாமரபை (மகாவம்சத்தை) பாளிமொழியில் எழுதியிருக்க மாட்டார் (கி.பி.5,6ஆம் நூ.ஆ.). அம்மொழியைப் பேசுவோரும் அன்று இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை, அக்கால கட்டத்தில் பிறப்பெடுப்பதாய் இருந்ததால் அம்மொழியை யாரும் புரிந்துகொள்ள முடியாததாய் இருந்திருக்கிறது. இது மும்மொழிக்(பாளி, சமற்கிருதம், தமிழ்) கலப்பில் உண்டானமொழி என்பது தான் உண்மை. அக்காலகட்டத்தில் இலக்கிய வளர்ச்சியோ, இலக்கணமோ இல்லாத மொழியாகத் தான் இருந்து இருக்கிறது. ஆய்வாளர் பரணவிதான அவர்கள் சில கல்வெட்டுக்களையே பிழைபடக் கருத்தூன்றி வாசித்துப் பதிப்பித்தும் இருக்கின்றார் (இராவணன் - நாகர்மலை). அது மாத்திரமல்லாது சிங்களமொழி ஆக்கத்தில் முழுமையாய் ஈடுபட்டுச் செயற்பட்டவர்கள் பாளி, சமஸ்கிருதம், தமிழ் தெரிந்த பிக்குகளே. இவர்களே சிங்கள இலக்கிய வளர்ச்சியின் முன்னோடிகளாய் இருக்க பேரா. பரணவிதான பிக்குகள் பீடகங்களை வைத்திருப்பது இழிவெனக்கூறுகிறார். எப்படி?

பேரா. பரணவிதா (இவர்) எழுதிய “இலங்கை வரலாறு-1960”, இலங்கைத் தமிழர்களுக்குப் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாம். அவர் எல்லாளுக்கும் துட்டகாமினிக்கும் இடையில் நடந்த போரை விரிவாக எடுத்தி யம்பியதோடு நில்லாமல் இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழர் இலங்கைக்கு அந்நியர் என்றும், இது ஒரு விடுதலைப்

போராட்டமாகவும் கருதும் வகையிலும் விளக்கம் அளித்துள்ளார் (இலங்கையில் தமிழர், இந்திரபாலா, ப.33). இது ஆரியவர்த்தனம் வரை(கி.மு.9ஆம் நூ.ஆ) வந்துவிட்ட வைதீகவேத ஆரியர் தமக்கான ஒரு தேசியத்தை உருவாக்க பொய்யும் புரட்டுமாக ஒழுக்கவியல் இழிவுகளின் மூட்டையாக உருவாக்கிய வால்மீகி இராமாயணத்தைத் தொகுத்தது போன்ற ஒரு நிலைப்பாட்டை உருவாக்கும் ஒரு முயற்சியே ஆகும். அப்படியாயின் ஈழத்தின் இராவணனும் பரணவிதான கூறும் தமிழர் என்ற அந்நியரும் எங்கிருந்து வந்தவர்கள்? இந்தியமாவாரியின் குடிகளா? வந்தேறிகள் தங்களை நிலைப்படுத்த எவ்வளவு உருட்டும், பிரட்டும், கரடியும் விடுகின்றார்கள்.

பாளி திரிபிடங்களைப் புரிந்துகொள்ள சன்ன, கடபத, பரிகதர போன்ற சிங்களமொழியிலான உரைகள் காரணமாய் அட்டுவா சிங்கள இலக்கியவகை வளர்ந்தன. இதுவே சிங்கள மொழியின் இலக்கிய வரலாற்றுப் பெருமையை தொடக்கி வைத்ததென்பார் சுமணசூரியா (1969). பல அட்டுவா இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டாலும் இன்று தம்பியா அட்டுவா கடபதய மட்டுமே காணப்படுகின்றது என்பர். சிங்கள உரைநடை முன்னோடியாக சிகவனந்த, சிகவனந்த விநிச போன்ற பௌத்தர்களுக்கான கையேடுகளும் பாளி நூல்களை மூலமாகக் கொண்டு சிங்களத்தில் எழுதப் பட்டவையே. தொடக்கத்தில் பாளி நூல்களை மூலமாகக் கொண்டு எழுதப்பெற்ற நூல்கள், அநுராதபுர இறுதிக் காலத்தின்போது சமற்கிருத நூல்களை மூலமாகக்கொண்டு எழுதப்பெற்றன. சமற்கிருத அணி இலக்கணமான “காவிய தர்சனம்” சிங்களத்தில் “சியபசுலகர” என மொழிபெயர்க்கப் பெற்றது. சீகிரிய சுவர்ப் பதிப்புக்கள் சிங்கள செய்யுள் மரபின் தொடக்கமெனக் கூறப்படுகிறது.

அநுராதபுர காலத்தைவிட பொலநறுவைக் காலம், சிங்கள் மொழி வளர்ச்சி மேன்மையுற்றது. “புத்தத் தந்தசின்ன” வரலாற்றைக் குறிக்கும் கவிதை பராக்கிரமன்(முதலாம்) காலம்வரை புழக்கத்தில் இருந்திருக்கிறது. இதை இலீலாவதி ஆட்சியில் “தடாவம்சம்” என

பாளியில் மொழி மாற்றம் செய்யப் பெற்றதாம். சிங்கள மொழி - யிலிருந்த பௌத்த கதைகள் “இரசவாகினி” என பாளியில் வெதெகதேரர் பாட்டுடைச் செய்யுளாக மாற்றியுள்ளார். மீண்டும் 14ஆம் நூ.ஆ-“சத்தர் மலாங்கார” என மொழி பெயர்க்கப் பெற்றதாம்.

(சிங்களவர், அறவேந்தன், ப.39). முதலாம் விஜயபாகு கவிஞனாக இருந்ததாகவும், பல சிங்களப் புலவர்களைப் புரந்ததாகவும் “குளவம்சம்” குறிப்பிடும். ஆனால் இவர் காலத்து ஆக்கங்கள் எதுவும் இன்று கிடைக்கப் பெறவில்லை என்பர். சமற்கிருத நூல்களைச் சார்ந்து எழுதப்பெற்ற “சசதாவத”, “முவதேவுதாவத” ஆகிய நூல்கள் பொலநறுவை காலத்திற்குரியனவாம். இந்நூல்கள் பௌத்த கதைகளை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டவை.

பிக்கு அல்லாத குருகுளுகோமி என்பார் “தர்மபிரதீபிகாவ பரிகதா”, அமாவதூர எனும் நூல்களை யாத்துள்ளார். புத்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சிறப்புற வெளிப்படுத்தும் உரைநடையில் அமாவதூர தூயசிங்களம் எனப்படும் “எளுமொழியில்” எழுதப்பெற்றதாம். சிங்கள வளர்ச்சியில் “புத்சரண” என்ற வித்தியா சக்ரவர்த்தியால் எழுதப்பெற்ற உரைநடை நூல் ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய நூலாகும். இக்காலப்பகுதியில் தூயசிங்கள, கலப்புச் சிங்களப் பயன்பாடும் ஒருசேர இயக்கம் பெற்றன. “யர்தகா அட்டுவா கடபதிய” என்ற நூலும், சாரி புத்தரால் எழுதப்பெற்ற “அபிதர்மார்த்த சங்கிரக சன்ன”வும் குறிப்பிடத்தக்கவை. “வெசசதுரு தா சன்ன”, “அட்ட தா சன்ன” ஆய நூல்களும் இக்காலத்தவையே. சன்னங்களும் (சொற்பொருள்), கடபதாக்களும் (அருஞ்சொற்கள்) சிங்கள உரைநடை வளர்ச்சி (இலக்கிய)க்கு வழிவகுத்ததை சுட்டுவார் பரணவிதான (1969). தம்பதெனியாக் (கி.பி.13ஆம் நூ.ஆ) காலந்தொட்டே ஒரு வலுவான இலக்கிய வளர்ச்சி கால்கொண்டது. இக்கால கட்டமே சிங்கள மொழியானது மீமிக செல்வாக்கு உடையதாய் முன்னேறியது.

இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு மிகச்சிறந்த கவிஞன். வனவினிச சன்னவையும், கவ்சிளுமின ஆகிய காவியங்களை எழுதியது மட்டுமல்லாது புத்தகோசரின் விசுத்திமார்க்க மகாசன்னயவை கலப்புச் சிங்களத்தில் எழுதியுள்ளான். கவ்சிளுமின கல்வியற் சான்றோர்க்கு உரியதாய் எழுதியுள்ளதாக அல்விசு (1969) கூறுவார். இக்காலத்தில் மயூரபாத தேரரின் பூயாவலிய, தர்மசேனரின் சத்தர் மரத்தனா வலிய, வெதெக தேரரின் இரசவாகினி கத்தவனகல்ல, விகாரவல்ல முதலிய நூல்களும் வெளிவந்தன. முதன்முதலில் சித்தத் சங்கராவ என்ற சிங்களமொழிக்கான இலக்கண நூல் எழுதப்பெற்றது. இதைத் தொடர்ந்து 1412-1467 ஆண்டுவாக்கில் 6ஆம் பராக்கிரமபாகு நிலைத்த ஒரு நிலையான சிங்கள அரசை(கோட்டை)

நிறுவினான். இவன் காலத்தில் உரைநடை இலக்கியங்கள் வீழ்ச்சியுற்று செய்யுள் இலக்கியம் வளர்ச்சி கண்டது. செய்யுள் இலக்கியத்தின் பொற்காலமாக கோட்டைக் காலத்தைக் குறிப்பிடுவார் வணிகதாங்க(1969), இதன்பின் இராகுல தேரர் இச்செய்யுள் வழக்கிலிருந்து வேறுபட்ட ஒரு செய்யுள் வழக்கை தொடக்கி வைத்தாக வணிகதாங்க குறிப்பிடுகின்றார் (சிங்களவர் அறவேந்தன், ப.42).

அநுரதபுர செய்யுள் வழக்கைச் சார்ந்த சீகிரிச் சுவரெழுத்தும், சியபசுலகர என்ற இரு நூல்களே கிடைக்கப்பெறுகின்றன. பிற்கால புலவர் மூவர் ஆக்கிய கீ-காவியம் எனக் கூறப்படும் கவ்சிஞமின, சசதாவத, முவ தெவு தாவத என்ற நூல்கள் வட மொழி செய்யுள் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் காணப்படுகிறதாம். புதிய செய்யுள் மரபை உருவாக்கிய இராகுலரின் “காவிய சேகர்”, பரெவிசந்தேச என்னும் புறாவிடுதூதும், செலவிகினி சந்தேச என்ற பூனைவிடு தூதும் குறிப்பிடத் தக்கவை (வணிகதாங்க, சிங்களவர் ப-43). மன்னனைப் புகழ்ந்து பாடும் “பரகும்பாசிரித” என்ற நூலையும் இராகுலரே இயற்றியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது 4அடி எதுகைச் செய்யுள்களே இன்றுவரை மக்கள் விரும்பும் யாப்பாக காணப்படுகிறது. இவர் காலத்தில் வத்தால, வீதாகம் குலத்திலக போன்ற புலவர்களும் வாழ்ந்துள்ளனர். உரைநடை நூல்களும் சில யாக்கப்பட்டன. சிங்கள தொல் நிகண்டு நூலான டுவன்மல, தொல்(புராண) நாமாவலிய போன்ற நூல்களும் இக்காலப் பகுதியினவே. இங்கு “குருவன்மல” ஆறாம் பராக்கிரம பாகுவால் எழுதப்பட்டதென்பர்.

தமிழரான நல்லாருதுணையர் (ஆய்வுக்குரியது) தொல் நாமாவலிய என்ற நூலை யாத்தவராவார். இக்கால கட்டத்தை தொடர்ந்து சிங்கள அரசியல் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு இலக்கிய வளர்ச்சி தளர்வுற்றுது. சீதாவக்கை சிங்கள ஆட்சிக்காலத்தில் மன்னர் செல்வர்களை புகழ்ந்து பாடும் செய்யுள் வகை தோற்றம் பெற்றதென்பார் எட்மண்ட் பிரிசு(1969). இக்காலத்தில் வாழ்ந்தவரான கிறீத்தவர் அழகிய வண்ண முக்கவெட்டி சுபாசிதய், சாவுல் சந்தேச, குச்சத்தீனு கட்டன என்னும் நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவர் யாப்பு முறையிலும் தகவல்களைச் சிறப்புறச்சுருக்கி இனிய மொழி வல்லமையுடன் யாத்துள்ளார் என்பார் யேம்சு அல்விசு தனது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு நூலான சித்தத் சங்கராவ முன்னுரையில் (கி.பி 1612). இவரது “குசுதந் தீனு கட்டன”

என்ற நூல் இலத்தீன், கிரேக்க தொன்மக் கதைகளுடன் ஒப்பிடக் கூடியதாம். இலங்கையின் வரலாற்று நூல்களாகக் கொள்ளப்படும் “தீவுமரபு (தீபவம்சம்), மாமரபு (மகாவம்சம்), சூளமரபு (வம்சம்) போன்றன, “இராசரத்னாகரயா” என்ற வரலாற்றுநூல் வசும்பா மாதேரரால் கண்டி மன்னன் வீரவிக்கிரம் ஆட்சிக் காலத்தில் எழுதப் பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. இது விசயன் காலம்தொட்டு (கி.மு.483--கி.பி.1271) புவனேகபாகு வரையான ஆட்சியைச் சுட்டும். இதே காலத்தில் எழுதப்பட்ட மற்றொரு நூல் “இராசவலிய” சமயம் தவிர்த்து அரசியலை மட்டும் சுட்டும் நூலாகும். இரண்டாம் இராசசிங்களின் போர் வெற்றிகள் புலவர்களைத் தூண்டியதால் மகாகட்டன, பரங்கி கட்டன என்னும் நூல்கள் போர்த்துக்கேயருக்கு எதிரான போரின் வெற்றி தோல்விகளை இராசசிங்கனை புகழ்ந்து போற்றுவனவாகும்.

கீர்த்திசிரீ இராசசிங்கன் ஆட்சிவரையிலான வரலாற்றை எழுதி சூளவம்சத்தில் சேர்க்கும் முயற்சியும் எடுக்கப்பட்ட தாம். பேசுய்ய மஞ்ஞனாசன்னய, போதிவம்ச சன்னய, பிரித்சன்னய முதலான மருந்து நூல்களும், கதிர்காமம் தொடர்பான மீபழைய வர்ணனைப் பாடலான சுககுருளு சந்தேசய, நீலகொபோ சந்தேசய முதலான தூது நூல்களும் இக்காலத்திற்குரியன. கண்டியைப் போன்று மாத்தளையிலும் சிங்கள இலக்கிய வளர்ச்சி தலைதூக்கியது. இரத்தினதேரர் “நவநாமாவலிய” வையும், சரணபாலதேரர் “கெலதில் அபிதா” ஆகிய நிகண்டு நூல்களைத் தொகுத்தனர். இந்நூலில் யாப்பிலக்கணமும் இடம் பெற்றுள்ளதாம். இக் காலகட்டத்தில் தென்னிந்திய இலக்கியத் தாக்கம் சிங்கள இலக்கியத்தில் ஊடுருவியதாகக் கூறப்படும். இந்நிலையில் கிறீத்தவ சிங்கள நூல்களும்(கி.பி 17ஆம் நூற்றாண்டு) எழுதப்பெற்றன. கி.பி18ஆம் நூற்றாண்டு கேபிரியம் பெர்ணாட்டோ எழுதிய “ஏஐ-துன்கட்டுவவே” என்ற நாடகநூல் மட்டுமே கிடைக்கின்றது.

10.2. சிங்களரின் கட்டொருமைப்பாடு

சிங்கள மக்கள் கலப்பு இனத்தவர்களாய் இருந்தாலும், அவர்கள் மொழி பாளி, சமற்கருதம், தமிழ் கலந்து செய்யப்பெற்ற புது(சிங்கள)மொழியாய் இருந்தாலும், அவர்களின் கையில் ஆட்சியும், மதமும் இருக்கும் காரணத்தினால் கட்டொருமை பாட்டுடன் ஒழுகி இன்று ஒரு தனி இனமாக, சிங்கள இனமாக விசயனின் இலங்கை

வருகையின் கிட்டத் தட்ட 1800 (கி.மு.500 –கி.பி.1300) ஆண்டுகளின் பின் உயர்ந்து நிற்கின்றனர். தேவநம்பியதீசன் காலத்தில் (கி.மு.247—207) இலங்கைக்கு மோரிய மன்னன் அசோகன் புத்த மதம் பரப்ப அனுப்பிய சங்கமித்திரர் காலந்தொட்டு புத்தர் வழிபாட்டு முறையில் கட்டொருமைப் பாடு எத்தளம்பலும் இன்றி பேணப்பட்டதால் அவர்களுக்கு இடையில் ஓரின ஓர்மை மேம்பட்டது எனலாம். எனவே புத்தர் வழிபாட்டு முறைகளையும் தமிழர் கட்டாயமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இன்று இலங்கையில் பௌத்த வழிபாட்டை பிக்கு வழிபாடு, கோயில் வழிபாடென இருவகைப் படுத்துவர். கோயில் வழிபாடு விகாரை வழிபாடு, தேவாலய(விகாரை) வழிபாடு, சைத்(செய்)திய வழிபாடு, போதி வழிபாடென பிரிப்பர். வெள்ளுவா (பூரணை – பெளர்ணமி) நாளன்று இரவு மக்களும், பிக்குகளும் கலந்து கொள்ளும், வெகு சிறப்பாக அமைக்கப் பெறும் வழிபாடே புத்தபூசை எனப்படும். இதில் அதிகம் மக்களும், பிக்குகளும் கலந்து கொள்வர். பூசை தொடக்க மணி ஒலித்தவுடன் அங்கு திரண்டிருப்பவர்கள் கருவறையில் இருந்து நீண்ட வரிசையாக மாறுவர்(எழும்பு வரிசைபோல்). இவர்கள் வழிபாட்டிற்குக் கொண்டு வந்த மலர்,பத்தி, பால், விளக்கு, உணவுப்பொருட்கள் அடங்கிய தட்டுக்களை நின்றபடியே கை மாறிமாறி கருவறையில் சேர்க்கின்றனர். தட்டுக்கள் கருவறையில் சேர்ந்தபின் மணி ஒலித்தல் நின்றுவிடும். மக்கள் மண்டபம், தரை ஏனைய இடங்களிலும் அமர்ந்து கொள்வர். பிக்குகள் பாலி மொழியில் மந்திரங்களை ஒதி அவற்றைச் சிங்கள மொழியில் விளக்குவர்.

பொருட்கள் கருவறைக்குப் போனபின் அப்பொருட்கள் யாருடையவை என அறியமுடியாது. அங்கு பொருளுரிமை வலியுறுத்தப் படுவதில்லை. இதன் மூலம் பொருட்களை பொதுவுடைமை ஆக்குவதே புத்த பூசையின் நோக்கமாகிறது. இப்பொதுவுடைமை வலியுறுத்தல் கூட்டு வழிபாட்டை அடியொற்றி ஆனதாகும் (பொதுவாக இவர்களின் குடியிருப்புக் காணிகள் கூட எல்லை இடப்படுவதில்லை). தனிப்பட்ட ஒருவரின் பொருளாயினும் பலர்வழி படைக்கப்படும் போது நன்மை (புண்ணியம்) மிகுதியாகக் கிடைக்கும் எனும் நம்பிக்கையைப் பௌத்த மதம் சிங்கள மக்களிடம் உருவாக்கி உள்ளது எனலாம். இந்நம்பிக்கை சிங்கள இனத்தைக் கட்டொருமைப்பாடு உள்ள இனமாக மாற்றிவருகிறது. குமுக

உறுப்பினர்கள் இணைந்தே புத்த பூசையை நிகழ்த்த வேண்டும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தி உள்ளதால் சிங்கள மக்களிடையே அது நெருக்கமான உறவை ஏற்படுத்தி வருகிறது.

இச்செயற்பாடானது சாதி, பால், பொருள்வள ஏற்றத்தாழ்வு போன்ற குமுகச் சீர்கேடுகளைத் தகர்த்தெறிய அடி கோலுகிறது. அது மாத்திரமல்ல அவர்கள் விகாரை வழிபாட்டில் கலந்து கொள்ளும் போது அரசுத் தலைவரிலிருந்து ஏழைக் குடியானவன் வரை வெள்ளைச் சீருடையிலேயே காணப்படுவதோடு, அவர்கள் ஒப்பனையோ, அழகு படுத்தலோ இன்றி அதிலும் சமத்துவம் பேணி (ஏற்றத்தாழ்வு அற்ற நிலை) கட்டொருமைப்பாட்டினை வலியுறுத்து கின்றனர். இந்தக் கட்டொருமைப்பாடு தான் இன்று மரக்கட்டைத் தமிழனுக்குத் தேவைப்படுகின்றது. “ஒரு கு(ச)முகத்தின் கட்டொருமைப்பாடு அக்குமுகத்தின் மதப்பிணைப்பு, திருமணநிலை, உழைப்பு தொழில் போன்றவற்றை தீர்மானிக்கும் அளவுகோல்” என்பார் பிரான்சின் கு(ச)முகவியலாளரான எமில் இடர்கீம். இக் கட்டொருமைப் பாட்டையும் இருவகைப்படுத்தி பொறியியற் கட்டொருமைப் பாடென்றும், உயிரினக் கட்டொருமைப் பாடென்னும் வரையறை செய்கின்றார். இங்கு தனித்தன்மை தவிர்க்கப்பட்டு பொதுமை வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

சிங்களக் குமுகாயத்தின் சடங்குகளை பிக்குகள் தமது கடமையாகக் கருதி முன்னின்று நிகழ்த்துகின்றனர். அதேபோன்று மக்களும் அவர்களுக்கு உதவுவதை தம் கடமையாக நினைத்து செயல் செய்கின்றனர். இத்தகைய செயற்பாடுகள் காரணமாய் அவர்களுக் கிடையில் தாம் ஓரினத்தவர், ஒரு பண்பாட்டிற்கு உரியவர், ஒரு சமயத்தவர் என்ற குமுகாய உணர்வு சிங்கள மக்கள் நடுவில் வேரூன்றிக் காணப்படுகின்றது. இந்த உணர்வின் வளர்ச்சியிலேயே குமுகாய வளர்ச்சியுறுவதாகவும் அதற்கு நாம் என்ற உணர்வு, பகிர்தல் என்ற உணர்வு, சார்ந்திருத்தல் என்ற உணர்வு போன்றவை அடித்தளங்களாக அமைகின்றன என குமுகவியல் அறிஞர் மெக்சுவர் கருதுகின்றார். சிங்கள மக்கள் நடுவில் குமுக உணர்வு வளர்வதற்கு பிக்குவழிபாட்டு முறைக்குரிய பிரித் நூல் அணிதல், கட்டினசிராமணி ஆகிய சடங்குகளே காரணமாகின்றன.

பிக்குகளை வாழும் புத்தராகவே வணங்கி, அவர்களுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் வழங்குகின்றனர். இரண்டு முறைகளில் பிரித்நூல் அணிவிக்கப்படுகிறது. தொழில், திருமணம் போன்ற

நற்காரியங்கள் நடைபெற முன்னும், வாழ்த்துப்பெற்று பிரித்நூல் அணிவது ஒருமுறை, மற்றையது நூல் அணிபவருக்கும் நீரகுவளை ஒன்றிற்கும் நூலால் தொடர்பை ஏற்படுத்தி பலபிக்குகள் சேர்ந்து மந்திரங்கள் ஒதி நூல் கட்டுவது. இறப்பு நிகழ்வுகளிலும் பிக்குகள் கலந்துகொள்வர். இவர்களுக்கு மக்கள் அன்பளிப்புக்கள் வழங்கிக் கொண்டே இருப்பர். இவர்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்குவதற்காகவே ஆண்டிற்கொரு முறை கட்டின சிராமணி என்றவிழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இச் செயற் பாடுகள் சடங்குகளாய் இல்லாது பிக்கு, மக்களின் கடமைகளாகவே கொள்ளப்படுகிறது. இவை அனைத்தின் வெளிப்பாடும் நாம் அனைவரும் ஒருவர் என்பதைக் கட்டியம் கூறுவதாகவே கொள்ளப்படும். தமிழர் குமுகாயம் இன்று சிதைந்து, சீர்கெட்டு, எந்த விதத்திலும் ஒன்றுபட முடியாமல் தறிகெட்டு நிற்கும் நிலையில் தேவைப்படுவது இந்தக் கட்டொருமைப் பாடேயாகும். நான், எனது என்ற செருக்கு, கையாலாகாத தற்பெருமை குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட வேண்டும்.

சிங்கள மக்களின் பணிவும், பண்பும் அவர்களின் நாளாந்த செயற்பாடுகளில் கண்கூடாகக் காணமுடியும். அவர்கள் வீட்டை விட்டு வெளியேறும் போது தங்கள் பெற்றோரை, பாட்டன் பாட்டியை, வீட்டில் இருக்கும் முத்தோரை காலில் விழுந்து வணங்கியே வெளியேறுவர். நிகழ்வுகளின் போதும் அவர்கள் முத்தோரிடம் இருந்து வாழ்த்து (ஆசி)ப்பெறத் தவறுவதில்லை. அவர்கள் தொழில் பார்க்கும் இடங்களிலும் தம்தொழில் முதல்வர் என்ற அடிப்படையில் இனம் சாதி அகவை பாராது அவர்களின் காலில் விழுந்து வணங்கி தமது பண்பையும், பணியையும் வெளிப்படுத்துவர். ஆசிரியர்களை, மதக் குரவர்களை தெய்வ நிலையில் வைத்தே போற்றுகின்றனர். இவை எல்லாம் அன்று தமிழனிடம் இருந்த பண்புகள்தான். ஆனால் இன்றோ காற்றுக்குப் பறக்கும் வெற்றுத்தாள் (கடதாசி)போல் ஆகிவிட்டான். அவனிடம் எஞ்சி இருப்பது நான், எனது என்ற தற்குறித்தனம் மட்டும் தான்.

10.3. இலங்கையில் பௌத்தமும் சிங்களமும் வளர்த்த தமிழ்நாட்டுப் பௌத்தர்கள்:-

இவர்களில் சிலரை இங்கு நினைவூட்ட வேண்டிய தேவை காலத்தின் கட்டாயமாகவும், தமிழர் குமுகாயமும் இவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்குமே!

சங்கமித்திரர்

இவர் தமிழ் நாட்டின் சோழ மண்டலத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் பௌத்த மதத்தின் மாகாயன(வைதுல்ய) பிரிவினர். இவர் காலத்தில் இலங்கையில் தேரவாத பௌத்தத்தை பின்பற்றிய கோதாபயன் அல்லது மேவாணபயன் (கி.பி 302-கி.பி.315) அநுராத புரத்திலிருந்து ஆட்சி புரிந்தான். இவன் அபயகிரி விகாரையிலிருந்த பிக்குகள் மாகாயன (வைதுல்ய) பௌத்தத்தை கைக் கொண்டதால் அவன் அவர்களை தமிழ்நாட்டிற்கு நாடு கடத்தி விட்டான். இதை அறிந்த சங்கமித்திரர் மாகாயனத்தை இலங்கையில் நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு இலங்கை வந்தார். இதை அறிந்த மன்னன் இவரை அழைத்து அநுராதபுரத்தில் ஈனயான (தேரவாத) பிரிவுக்குத் தலைவராயிருந்த சங்கபாலனையும் அழைத்து இருவரும் வாதிட்டு எவர் வெற்றி பெறுகின்றாரோ அவர் மதமே சிறந்ததென்று கூறி வாதிடவைத்தான். இதில் தமிழரான சங்கமித்திரரே வெற்றி பெற்றார். இதனால் கவரப்பட்ட அரசன் தானும் மாகாயான மதத்தில் இணைந்த தோடு தனது பிள்ளைகளான யேட்டதிச்சன், மகாசேனன் ஆகியோருக்கு கல்வி கற்பிக்க அவரை அமர்த்தினான். சங்கமித்திரர் அதிகம் மகாசேனன் மேல் அன்பு பாராட்டினார். இதனால் மூத்தவனான யேட்டதிச்சன் இவரிடம் பகைமை கொண்டிருந்தான். மேகவர்ணாபயன் இறந்த பொழுது மூத்த மகனான திச்சன் அரசுக் கட்டில் (கி.பி.323-333) ஏறியவுடன் மந்திரிமார் சிலரைக் கொன்று விட்டதால், சங்கமித்திரரும் தமக்கு ஏதாவது நடந்துவிடலாம் என நினைத்து தமிழ்நாடு வந்துவிட்டார். 10ஆண்டுகளின் பின் திச்சன் இறந்துவிட மகாசேனன் அரசு கட்டில் ஏறினான் (கி.பி.334-361). இதை அறிந்த சங்கமித்திரர் மீண்டும் இலங்கை சென்றார். மகாசேனனுக்கு முடிசூட்டி வைத்தவரும் இவரே. மகாசேனனும் சங்கமித்திரர் சொல்லைத் தட்டாதவனாகவும், அவரில் அன்பும், கீழ்ப்படிவும் உள்ளவனாய் இருந்தான்.

சங்கமித்திரன் தனது மாகாயான (வைதுல்ய) மதத்தை நிலை நிறுத்தும் பொருட்டு அநுராதபுரத்தில் மகாவிகாரையில் இருந்த ஈனயான(தேரவாத) பிக்குகளை அரசனைக் கொண்டே வெளியேற்றி விட்டு அவ்விகாரையில் இருந்த பொருட்களைக் கொண்டு அபயகிரி விகாரையை மெருகூட்டினார். இதற்கு உதவியாக சோணன் என்ற அமைச்சனும் இவருக்கு உதவியாக இருந்தான். ஆனால் மகாசேனனின் மனைவிகளில் ஒருத்தி ஈனயான மதத்தில் வெகுவாகப் பற்று வைத்தவள். மன்னனின் மிக அன்புக்கு உரியவளாகவும்

இருந்ததால் அவள் சோணனையும், சங்கமித்திரையும் கொல்லு வித்தாள். இச்செய்திகள் மாமரபின் (மகாவம்சத்தின்) 36, 37ஆம் அதிகாரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளதாம் (ஆய்வறிஞர் மயிலை. சீனி. வெங்கடசாமி “பௌத்தமும் தமிழும்” என்ற நூல். ப.170, 171). சில ஆய்வாளர்கள் சங்கமித்திரரும், மாணிக்கவாசகரும் ஒருவரே யெனக் கூறுகின்றனர். சங்கமித்திரர் கி.பி 4ஆம் நூற்றாண்டினர். ஆனால் மாணிக்கவாசகர் கி.பி 10ஆம் நூற்றாண்டினர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இது தவறான கூற்றாகும்.

ஆசாரிய புத்தத்த மகாதேவர்

இவரும் சோழநாட்டில் பிறந்த தமிழர். இவர் இலங்கையில் அநுராதபுரத்து மகாவிகாரையிலும் வாழ்ந்துள்ளார். இவர் எழுதிய மதராத்த வினாசினி, சூத்திர பிடகத்தின் 5ஆம் பிரிவாகிய குட்டக நிகாயத்தின் உட்பிரிவாகிய புத்தமரபு (வம்சம்) எனும் 14ஆம் பிரிவிற்கான உரையை யாத்தவர் என்பர். அபிதம்மாவதாரம் என்ற நூலையும் எழுதியவராகக் காணப்படுகின்றார். வினய வினிச்சயம், அத்தோடு அநுராதபுர மகாவிகாரையின் மகாதேவர் சங்கபாலருடைய வேண்டு கோளின் படி “உத்தரவினிச்சயம்” என்ற நூலையும் இயற்றியவராக அறியப்படுகின்றார். ரூபாருப விபாகம், யினாலங்காரம் ஆகிய நூல்களையும் யாத்துள்ளார். வினயவினிச்சயம் என்ற இவரது நூலுக்கு இலங்கை மன்னன் இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு (கி.பி1247-1282) சிங்கள மொழியில் ஒரு உரை எழுதியதாகவும் கூறப்படுகிறது. (பௌத்தமும் தமிழும். மயிலை.ப.174)

மாமரபு (மகாவம்சம்) மகாநாமன், சிறீநிவாசன், சிறீகுட்டான் என்ற பெயர்கள் ஒரு மன்னனையே குறிப்பதாகக் கூறுகின்றது. இவனது ஆட்சியாண்டு 20இற்கும் 21இற்கும் இடைப்பட்ட கால இடைவெளியில் புத்தகோசர் இலங்கைவந்து அவன் கட்டிய விகாரை ஒன்றிலிருந்து வினய பிடகத்திற்கு தாம் “சமந்தபாசாதிகா” என்ற உரையை எழுதியதாக தமது உரையில் குறிப்பிடுகின்றார். அத்தோடு தாம் எழுதிய “தம்மபதாட்டகதா” உரையில் சிறீநிவாசனை சிறீகுட்டன் எனக் குறிப்பிடுகின்றார் (மயிலை. சீனி. வெங். பௌ. தமிழ்.ப.176). இவன் இலங்கையை கி.பி 409 முதல் 430 வரையில் அரசாண்டுள்ளான். எனவே புத்தகோசரும் வயதில் சற்று மூத்தவரான புத்தத்த தேரரும் ஒரே காலத்தவர் என்பதை இவை உறுதி செய்யும். மேற்குறித்த “வினயவினிச்சயம், புத்தவம் சாட்டகதவா,

அபிதம்மாத வதாரம்” ஆகிய அற(தர்ம) நூல்களை சுமதி, கணதாசர் ஆகியோரின் வேண்டுக்கோளுக்கமைய யாத்ததாக “பூசாவல” எனும் சிங்கள நூல் குறிப்பிடுகிறதாம்.

சுமதி, சோதிபாலர்

இவர்களுடன் காஞ்சிபுரத்தில் புத்தகோசர் தங்கியிருந்தபோது இவர்கள் இவரை இலங்கை சென்று அங்குள்ள திரிபிடக நூல்களை படிக்கத்தாண்டினர். இவர்களின் வேண்டுதலின்படி தாம் “மனோரத - பூரணி, சாராத்த பகாசினி” என்ற உரைகளை எழுதியதாக தமது மனோரத பூரிணியில் குறிப்பிடுகின்றார் (மயிலை. சீனி. வெங். பௌ. தமிழ். 178). இவர்கள் கி.பி 5ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்கள்.

புத்தமித்திரர்

இவர் வீரசோழியம் எழுதிய புத்தமித்திரருக்கு முற்பட்டவர் தமிழ் நாட்டில் மாயவரத்திலுள்ள விகாரையில் வாழ்ந்தவர். கி.பி 5ஆம் நூற்றாண்டினர். இவரது வேண்டுதலுக்கமைய புத்தகோசர், திரிபிடகத்தின் மச்சிம (மஜ்ஜிம) நிகாயத்திற்கு பபஞ்சகுடனீ என்ற உரையை எழுதியதாக அறியக் கிடக்கிறது.

தர்மபால ஆசிரியர்

காஞ்சிபுரத்தில் அப்போது அமைச்சராயிருந்த ஒருவரின் மகனாவார். சிறுவயதிலேயே துறவு பூண்டவர்(கி.பி.528 -- 560). இவர் நூறு ஈனாயான பௌத்தர்களுடன் ஏழுநாள் வாதம் செய்து வெற்றி பெற்று தமது மகாயான(வைதுல்ய) கொள்கைகளை நிலைநாட்டியவர். வட இந்தியாவில் பெயர் பெற்ற பல்கலைக் கழகமாயிருந்த நாலந்தாவின் தலைமைப் பேராசிரியராக பணிக்கமர்த்தப்பட்டவர். இது அவரின் ஆழ்ந்த ஆற்றல் மிகு அறிவினை அறிந்ததாலேயே வழங்கப்பட்டது எனலாம். தன்னுடன் வாதிட தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்த ஒரு பிராமணருடன் தான் வாதிடாது தனது மாணவரான சீல பத்திரரை விடுத்து வெற்றிகொள்ளச் செய்தார். இச் சீலபத்திரரே நாலந்தாவின் தலைமை ஆசிரியராக தருமபாலரின் பின் பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டவர் ஆவர். (கி.பி.585-640). இந்த சீலபத்திரரிடமே சீனப் சுற்றுலாவாளரான 'யுவாங்சுவாங்' சமற்கிருதத்தை கற்றாராம் (மயிலை. சீனி. வெங். பௌ. தமிழ். ப.182).

ஆச்சாரிய தர்மபாலர்

இவர் பாண்டிநாட்டு தாம்பிரபரணிபாயும் திருநெல்வேலித் தஞ்சையில் பிறந்தவர். பாளிமொழியையும், பௌத்த மதத்தையும் துறைபோகக் கற்றவர். இவர் அநுராதபுரத்திலிருந்து (மகாவிகாரை), பிடக நூல்களுக்கு சிங்கள மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்த பழைய நூல்களையும் தமிழ்நாட்டுப் பௌத்தப் பள்ளிகளிலிருந்த தமிழிய (திராவிட) உரைகளையும் ஐயம்திரிபற ஆராய்ந்து சூத்திர பிடகத்தின் ஐந்தாவது பிரிவான குட்டக நிகாயவில் காணப்பட்ட “உதான இதிவுத்தசு, விமானவத்து, பேதவத்து, தேரகாதா, தெரிகாதா, சரியாபிடக ஆகிய பகுதிகளுக்கு பரமார்த்ததீபனீ என்னும் உரையை எழுதியுள்ளாராம் (மயிலை. சீனி. வெங். பௌ. தமிழ். ப. 184) அத்தோடு பரமார்த்த மஞ்சுசா, நெட்டிப கரணாத்தகதா ஆகிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவரைப்பற்றி சாசனமரபு (வம்சம்) என்னும் நூல் இதிவுத்தக தொடக்கம் நெத்தியட்டகதா வரையான உரை நூல்களை தமிழ்நாட்டின் படரதித்த விகாரையிலிருந்து எழுதியுள்ளார் என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றதாம். இவர் 14நூல்களை யாத்துள்ளதாக கந்தமரபு (வம்சம்) கூறுகிறதாம் (மேற்படி. பௌ. தமிழ். ப.185). புத்தகோசர் உரையெழுதிய சூத்திர பிடகத்தின் முதல் நான்கு நிகாயங்களுக்கு இவர் அத்தகதா என்ற உரையையும் எழுதியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இதை சாணமரபு (வம்சம்) வெளிப்படுத்தும். இவர் கி.பி 5ஆம் நூற்றாண்டுக்கு பிற்பட்டவரென்பர்.

வச்சிரபோதி(கி.பி.661-730)

பாண்டிநாட்டின் பொதிகை மலைக்கு அருகில் இருந்தவர். இந்திய நாலந்தா பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்றவர். கபிலவாசுது வரை சென்று வந்தவர். இவர் தந்திர பௌத்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர். இம்மதத்திற்கு வெச்சிரயானம், மந்திரயானம் என்ற பெயர்களும் உண்டு. இவர் இலங்கையில் அபயகிரி விகாரையில் தங்கி ஆறு திங்கள் (மாநங்கள்) அங்கு தங்கியபின் தமிழ்நாடு வந்தார். வச்சிரபோதி தனது மாணவர் அமோகவச்சிரர் கூடப் பர்மா செல்லப்பெறப்பட்டு இலங்கைவந்து (சிறீசைலன் ஆட்சி) ஒரு திங்கள் இங்கு தங்கி சீனா செல்லும் வழியில் சுமாத்ந்திரா தீவில் 5திங்கள் தங்கி கி.பி720 இல் சீனா சென்றடைந்தார். அங்கு தனது தந்திர பௌத்தக் கொள்கையைப் போதித்ததோடு அந்நூல்களை சீன மொழியிலும் மொழி பெயர்த்தார், அங்கேயே கி.பி.730 இயற்கை எய்தினார்.

புத்தமித்திரர்

இவர் வீரசோழிய இலக்கண நூல் யாத்தவரல்ல. இவர் சோழ நாட்டிலிருந்து இலங்கை அநுராதபுரம் சென்று அங்கு தங்கியிருந்திருக்கின்றார். இவரை சோழதேரரென சில பௌத்த நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றனவாம்.

தீபங்கரதேரர்

இவர் சோழவள நாட்டினர். இவருக்கு புத்தம் பிரிய தேரரென்ற பெயருமுண்டாம். இவர் இலங்கை சென்று ஆனந்தவரைதனர் என்னும் தேரரிடம் பௌத்தக் கல்வி கற்றவராம். பின் காஞ்சிபுரம் வந்து பாலாதிச்ச விகாரையின் தலைவராய் இருந்தவர். புத்தரின் உருவ அழகினையும் அவரது கொள்கைகளையும் அவரின் பௌத்த சங்கம் போன்றவற்றை உள்ளடக்கி பாளி மொழியில் பச்சமது என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார். இது 104 செய்யுள்களைக் கொண்டதாம். இவர் இயற்றிய இன்னொரு நூல் ருபசித்தி அல்லது பாடருபசித்தி என்ற பாளிமொழி இலக்கண நூல், இதற்கு இவரே உரையும் எழுதியுள்ளாராம். பச்சமது நூல் கி.பி.1100இல் இயற்றப் பட்டிருக்கலாம் என்பர். இவர் கி.பி 12ஆம் நூற்றாண்டு முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவராவார்.

அநுருத்தர்

பாண்டி நாட்டினர் அபிதம்மாத்த சங்கிரகம், பரமார்த்த வினிச்சயம், நாமருபப்பரிச்சேதம் என்னும் நூல்களை இயற்றியுள்ளார். குறிப்பாக அபிதம்மாத்த சங்கிரகம் இலங்கையிலும், பர்மாவிலும் பௌத்தர்களால் நெடுங் காலமாக போற்றிக்கற்கப்பட்டு வருகிறதாம்.

புத்தமித்திரர், மகாகாசரர்(சோழதேரர்)

இவர்கள் இலங்கையில் பலகாலம் வாழ்ந்துள்ளனர். இவர்களின் வேண்டுகோளின்படி அநுருத்தரால் எழுதப்பட்ட நூல்களே உத்தோதயம், நாமருபப் பரிச்சேதம் என்ற நூல்கள். இவர்களும் 12ஆம் நூற்றாண்டினர்.

ஆனந்ததேரர்

இவர் காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்ந்தவர். பௌத்த நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். இவர் இலங்கையில் இருந்தபோது பர்மா தேசத்தவரான

சாபத்ர் என்ற யோதிபாலர் பர்மா தேசத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார் என்பதை சாசனவம்சம் என்ற நூல் செப்பும். இவர் 50ஆண்டுகள் பர்மாவில் பௌத்த குருவாக இருந்து கி.பி.1245இல் இயற்கை யெய்தினார்.

தம்மகீர்த்தி

தாமிரபரணி பாயும் பாண்டிய நாட்டினை பௌத்த நூல்கள் தம்பராட்டா எனக் கூறும். இவர் இந்த நாட்டினர். இவர் கல்வி, கேள்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் போன்றவற்றில் மேன்மை கொண்டவர். இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு காலத்தில் இவரையும், இன்னும் பல பிக்குகளையும் வரவழைத்து பெரிய மாநாடு நடத்தியவன். இவன் தம்மகீர்த்தி மீது அன்பும், மரியாதையும் கொண்டவன். தாட்டாமரபு (வம்சம்) என்ற நூலை பாளிமொழியில் இயற்றியவர். இலங்கை வரலாற்றைக் கூறும் மாமரபின் (மகாவம்சம்) பிற்தொடர்ச்சியாக சூளவம்சம் என்னும் நூல் அதாவது மகாசேனன் முதல் இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு வரை இவரே இயற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. பராக்கிரமபாகு சிறந்த கவிஞனாகவும், நூல் யாத்தவனாகவும் காணப்படுகின்றான். இவனது ஆட்சிக்காலம் கி.பி.1236-1268 வரையாகும். எனவே தம்மகீர்த்தியின் காலம் 13ஆம் நூற்றாண்டேயாகும்.

13ஆம் நூற்றாண்டிலேயே சிங்கள இலக்கணமான சித்தத்சங்கராவ தொகுக்கப்பட்டதாக சிங்கள நூல்கள் கூறுகின்றன. இங்கு புதுமை என்னவென்றால் இவ்விலக்கண நூலைத் தொகுத்தவர் யாரென்பது தெரியவில்லையாம். விசயன் காலம் (கி.மு 500) தொட்டு பௌத்தமதம், இலங்கை ஆட்சியாளர், அரசியல் பற்றிய விரிவான வரலாற்றுச் செய்திகளைக் கூறும் சிங்கள நூல்கள், சிங்களமொழி (தூயசிங்களம், கலப்புச்சிங்களம், சிங்களம் என்று), அதன் இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றியும், அவ்வளர்ச்சிக்கு முன்னின்று உழைத்தோர் பற்றியும் தெளிவுடன் கூறும் சிங்கள நூல்கள் யக்கப்பட்டு இருக்கவும், அம் மொழியின் வரையறையான இலக்கணத்தை யாத்தவரின் பெயர் தெரியவில்லை எனக்கூறுவது ஏற்புடையதாகத் தெரியவில்லை. கி.மு 500 இல் இருந்து கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டு

வரையிலான 1800ஆண்டு பல்புற வளர்ச்சி அளப்பரியது. இக்கால கட்டத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை விலாவாரியாகக் கூறும் இந்நூல்கள் கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரை மேற்குறித்தவற்றிற்கு எல்லாம்

உச்சியாய், ஒரு மொழியின், அம் மொழியின் அடையாளமாய் விளங்கும் இனத்தின் சீர்மைக்கு வித்திட்டு, மரமாக்கியவரை, ஊர், பெயர், இல்லாதவர் ஆக்கியது தலைகுனிவிற்கு உரியதே. ஆனாலும் இவ்விலக்கண நூலை யாத்தவர்களாக “சங்கராச அனோம தச்சி” என்பாரையும், “வெதகதேரரையும்” மோதவிட்டுள்ளனர் ஆய்வாளர்கள் (சிங்களவர் - அறவேந்தன் ப.51). இவர்களில் ஒருவராய் இருக்கலாம் என்கின்றனர்.

இன்னும் விரிவாகக் கூறுவதானால் இலங்கையின் பௌத்த மத வளர்ச்சிக்கும், இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் தம்மை முழுமையாய் ஈகம் செய்து செயற்பட்டவர்கள் தமிழ்நாட்டின் சோழ, பாண்டி ஆட்சிப் பிரிவுகளில் பிறந்து வளர்ந்த (90விழுக்காட்டினர்) பாளி, சமற்கிருதம், தமிழ் விற்பன்னர்களாகிய தமிழ் பௌத்த துறவிகளும்(பிக்கு), ஆசிரியர்களுமே என்று கூறின் அது மிகையாகாது. காலத்திற்கு காலம் இலங்கை வந்து தேரவாதம் (சனாயானம்), மாகாயனம் (வைதுல்ய) ஆகிய பௌத்த பெரும் இரு பிரிவுகளின் வளர்ச்சிக்கும், இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் வழிவகுத்துக் கொடுத்தவர்களாவர். எனவே இவ்விலக்கண நூலை யாத்தவர்களில் மும்மொழியும் (பாளி, சமற்கிருதம், தமிழ் தெரிந்த முதன்மையானவராக தம்மகீர்த்தியும் இருந்திருக்க வாய்ப்பிருக்கின்றது (ஆய்வுக்குரியது). வடமொழி யாளருக்கான (பாளி, சமற்கிருதம், மாகதி, பிராகிருதம்)ஆகிய வட திராவிட மொழிகளை கிரந்தத்தை உருவாக்கிக் கொடுத்தவர்கள் தமிழ் நாட்டின் தமிழ் வள்ளுவக் கணியர்களே.

எனவே சிங்கள மொழிக்கான இலக்கணம் இப் பௌத்த துறவர்களால் வித்திடப்பட்டு இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு காலத்தில் இங்கு அழைக்கப்பட்ட “தம்மகீர்த்திதேரரும் அவருடன் வந்த குழுவினரும்” இங்கு உள்ளவர்களுடன் இணைந்து இலக்கண வரையறைகளைச் செய்திருக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டுப் பௌத்த துறவர்கள் பாளி, சமற்கிருதம், தமிழ் போன்ற மும்மொழிகளிலும் ஐயம் திரிபறக் கற்றவர்களாய் இருந்தார்கள் என்பதும், சிங்கள மொழி இலக்கணம் இம் மும்மொழி சார்ந்தும் ஒலிப்புமுறை, வரிவடிவம் என்பனவும் அவற்றை அடியொற்றியும் ஆக்கப்பட்டு இருப்பதால் தமிழ்நாட்டுப் பௌத்த துறவர்களின் பங்களிப்பு இல்லாமல் இது யாக்கப்பட்டு இருக்கமாட்டாது என்பதே ஆழமாகச் சிந்தித்து “ஆய்ந்து அறிதல்” வெளிப்படுத்தும் உண்மையாகும்.

11.0. மாமரபு(மகாவம்ச):-

இலங்கையில் முதலில் தொகுக்கப்பட்ட தீவுமரபு (திபவம்சம்) என்ற நூல் பௌத்த பிக்குகளுக்கு மனநிறைவைத் தராததாலும், அவர்களின் தமிழர் மேலாண்மை பற்றிய பயத்தினை வெளிக்காட்டி பௌத்தர்களின் நடுவில் பரப்புரை செய்ய தீவுமரபு ஏற்படையதாய்க் காணப்படாததாலும் அரச ஆணை, ஒத்துழைப்புடன் மாமரபு (மகாவம்சம்) என்ற நூல் புதுக்கி எழுதப்பெற்றதாக கூறப்படுகிறது. இலங்கையின் ஆட்சியுரிமையும் சிங்கமரபிலே இலாலா நாட்டு இளவரசிக்கும் காட்டில் வாழ்ந்த சிங்கத்திற்கும் பிறந்த பிள்ளைகளே சிங்கபாகு, சிங்கவல்லி. உடன் பிறப்புக்களான இவர்களுக்குப் பிறந்தவனே இலாலா நாட்டில் இருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட விசயன் ஆவான். புத்தரின் கோத்திரத்துடன் அரத்தக் கலப்புச் செய்த இச்சாதியினரே அரசுரிமைக்கு உரித்துடையவர்கள் என்றும் பரப்புரை செய்தனர். இலக்கிய நயத்துடனும் தமிழர் எதிர்பின் மூலமும், பௌத்த இலாலா நாட்டுக் கலப்பினக் காரருக்கு மகிழ்ச்சி (பரவசம்) ஊட்டவும், தமிழிலே யாக்கப் பெற்ற காப்பியங்களை அடிப்படையாக வைத்து, துட்டகாமினியைப் பாட்டுடைத் தலைவனாக்கி யாக்கப் பெற்றதே மாமரபாகும் (மகாவம்சம், தமிழில் எசு.பொ.சிங்களர் கதை, ப. XXI). பௌத்த சிங்களர் “பிக்குகள் உட்பட” தமிழரைத் துடைத் தெறிய வெளிப்பட்ட செயற்பாடானது, பௌத்த அன்பு, அறம், அறிவு, சமத்துவ நெறிகளுக்காய் இரக்கமே (கருணையே) வடிவாய் 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாய் இரப்போடு ஏந்தித் திரிந்த “உனக்கு நீயே ஒளி” எனக்காட்டிய, உலகிற்கே ஈகியாகிய மாபெரும் அருளாளரை கொச்சைப் படுத்துகின்றனரே இந்த மாமரபு மதவாதிகளும், அரசியலாளர்களும் என எண்ணும் போது மனம் புண்ணாகின்றது

கி.பி.19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை இனங்களுக்கு (சிங்களர், தமிழர்) இடையிலான விரிசலோ முறுகலோ பெரிதாக இருந்து இருக்கவில்லை. இதற்கு இலங்கையில் ஐரோப்பியரின் ஆட்சி ஒரு காரணமாய் இருந்து இருக்கலாம். ஆனால் கி.பி.6ஆம் நூற்றாண்டளவில் பாளிமொழியில் மகாநாம தேரரால் யாக்கப் பெற்ற மாமரபு (மகாவம்சம்)என்ற கவிதை நூல் 1200ஆண்டுகளின் பின்னதாகவே ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர் கைக்கு எட்டி இருந்தது. சிங்கள மொழியும், இனமும் தனித்துவம் பெறுமுன் பௌத்த மேன்மையின் பரப்புரை மாமரபின் (மகாவம்சம்) ஊடாக பாளி மொழியூடாகவே செய்யப்பட்டது. இதை ஆங்கில மொழி மாற்றம்

செய்து இரேணர் என்பார் 1837இல் அதை வெளியிட்டார். முதலியார் எல். சி. விசயசிங்கா, சூளமரபை (சூளவம்சம்) மொழி பெயர்த்து வெளியிடும் போது இரேணரின் மாமரபு (மகாவம்சம்) மொழி பெயர்ப்பை, இந்நூலின் முற்பகுதியாகச் சேர்த்து 1889இல் வெளியிட்டார். ஆனாலும் மாமரபை பாளிமொழியில் இருந்து மொழிபெயர்க்க ஆற்றலுள்ள சிங்கள அறிஞர்கள் எவரும் இல்லாததால் இலங்கை ஆங்கில அரசு வெளிநாட்டில் கீழைத்தேய மொழியியல் வல்லுநர்களின் உதவியை நாடியது.

இந்நூல் பலமொழியியல் அறிஞர்கள் பார்வைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு பின் இறைசு டேவிட் என்பாரின் பரிந்துரையின் பெயரில் கீழைத்தேய மொழியியல் வல்லுநரும் பாளிமொழியில் விற்பன்னருமாகிய முனை. பேரா. வில்கெம் கெய்கர் என்பாரிடம் மொழிபெயர்ப்பிற்கு விடப்பட்ட போது அவர் யெர்மன் மொழியில் அதை மொழி பெயர்த்தார். பின் இந்நூல் முனைவர் திருவாட்டி மேபல் கெய்சு போட் அவர்களால் ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்க்கப் பெற்றது. மீண்டும் கெய்கரின் மீள்பார்வைக்கு விடப்பட்டு ஆங்கில அரசின் (இலங்கை) மேற்பார்வையின் கீழ் பாளி நூற்கழகத்தின் சார்பாக 1912ஆம் ஆண்டில் மாமரபு வெளியிடப்பெற்றது. இதை அரசு ஏற்று கொண்டது. இருந்தாலும், 37அதிகாரங்களில் முதல் 10அதிகாரங்களில் உள்ள விரிவுபட்ட வரலாற்றை, சிறந்த வரலாற்று ஆசிரியரும், அறிஞருமான வி.ஏ.சிமித் அவர்கள், புனைவுத் தகவல் (அபத்தங்)களால் முடையப்பட்ட வேலைப்பாடு (வசபாவிற்ரு முற்பட்ட ஆட்சிக் காலம்) என அவற்றை மறுக்கின்றார் (மகாவம்சம்-தமிழில், சிங்களர் கதை, எசு.பொ, 2009, ப. xxviii).

11.1. புத்தரின்(ததாகதர்) இலங்கைக்கான முதல் வருகை (மகியங்கனை)

மாமரபின் முதலாம் அதிகாரம், 20ஆவது பனுவலில் “விசயர் (சம்புத்த) தமது மதத்தினை இலங்கையில் நிலை நிறுத்த, இலங்கையை தூய்மை (புனிதப்)படுத்த இலங்கைக்குப் புறப்பட்டார். தமது மதம் துலங்க வல்ல இடம் இலங்கை என அவருக்கு தெரிந்திருந்தது. இயக்கர்கள் நிரம்பிய இலங்கையில் இருந்து அவர்கள் எல்லோரும் முதலில் விரட்டப்பட வேண்டும் என்றும் அறிந்திருந்தார்” என்று அது கூறுகிறதாம். பனுவல் 21 தொடக்கம் 32வரையான பாக்கள், புத்தர் (விசயர்) இயக்கர்கள் ஒன்று கூடுகின்ற மகாநாக (மகியங்கனைக்கு அண்மித்த பகுதி) என்ற இடத்தில்

இயக்கர்கள் ஒன்று கூடி இருக்கும் போது அங்கு சென்று அவர்களைப் பயமுட்டியதால் (இயற்கைச் சீற்றங்களால்) அவர்கள் தங்களை இக்கேட்டில் இருந்து காப்பாற்ற அவரைக் கேட்டபோது, அவர் தான் அங்கு இருப்பதற்கு இடம் தரக்கோரிப் பெற்றுக் கொண்டதோடு, அவர்களுக்கு உண்டான பயக் கேட்டையும் நீக்கனார். அங்கு அவர் அமர்ந்தபோது அவரைச் சுற்றி தீச்சவாலை எழும்பியது. இயக்கர்கள் தீச்சவாலைக்கு பயந்து விலகி நின்றபோது, அப்பகுதி அவரில் இருந்து வெகுதூரம் விலகி பெரும் மலைகள் நிறைந்த காடாயான தாம். இது இலங்கையின் தொல் குடிகளான இயக்கர்களை, அவர்களின் தொல் இருப்பிடங்களில் இருந்து வன்முறை மூலம் விரட்டியடிக்கச் சுழிபோட்டு புத்தபெருமானே தொடக்கி வைத்துள்ளார் என்பதை உறுதி செய்கின்றது(மகாவம்சம், தமிழில் “சிங்களர் கதை” எசு.பொ. பக்.3—5வரை).

மாமரபின் முதலாம் பாடத்தில் ததாகதர், சம்புத்த, விசயர், புத்தர் என்ற பெயர்களை ஒருவரைக் குறிக்கவே பயன் படுத்தப்படுகிறது. 33-36 வரையான பனுவல்கள் சிவனொளி பாத மலைக்கு உரியவனான மகாசுமணவிற்கு, விசயர் தன்தலை மயிரைப் படுங்கிக் கொடுத்து அதை வணங்கி வருமாறு கூறுகிறார். 37ஆம் பனுவல் சம்புத்தர் மரணிக்கின்றார். இவரது(விசயர்) காறை எலும்பை சாரிபுத்திரனின் சீடர் சரபு இலங்கை கொண்டு சென்றதாகவும், விசயர் தலைமுடியை வைத்துக் கட்டிய செய்தியினால் வைக்கப்பட்ட தென்றும் கூறப்படுகிறது. தமிழருக்கு எதிரான போரில் அங்கு வாழ்ந்த துட்டகாமினி உத்தகூளாபயவினால் உயர்த்தப்பட்டு இருந்த அச்செய்த்தியை 80முழுமாக உயர்த்திக் கட்டினானாம். இவ்வாறு மகியங்களை செய்திய முழுமை பெறுகிறது. இலங்கையை மனிதர் வாழும் இடமாக மாற்றி புத்தர் புத்தகாயாவிற்கு(உறுவெல) சென்றார் என்கிறது(பனு.37—43.மேற்படி நூல்). தலை சுற்றுகிறதா? இங்கு காணப்படுபவை ஒன்றுக்கொன்று முரணாயுள்ளது. கௌதம புத்தரின் பின்தானே புத்தமதம் தோன்றியது? (கி.மு.3நூ.ஆ) சம்புத்த இவருக்கு முற்பட்டவரா? அப்பொழுது புத்தமதம் இருந்ததா? மகியங்களை சென்றவர் யார்? போன்ற பல கேள்விகள் எழுகின்றன. தொடக்கமே புத்த பெருமான் தன் மதத்திற்கு உரிய இடமாக இலங்கையைத் தெரிவு செய்ததும், அவரே இலங்கையின் தொல் குடியினரை விரட்டித் துரத்திய செயற்பாடானது வந்தேறியவர்களான விசயன் தலைமுறையினரை தொடர்ந்து தொல்குடியினர் மீது வன்முறைகளை கட்டவிழ்த்து விடுவதற்கான முன்மாதிரி நடவடிக்கையா? என்ற

கேள்வியும் எழுகிறது. இதற்கு ஆம் என்றுதான் விடை கூறவேண்டும். ஏனெனில் இந்நடைமுறை இன்னும் தொடர்கிறதே!.

இம்மாமரபு (மகாவம்சம்) யாக்கப் பெற்று(கி.பி.6ஆம் நூ.ஆ), 1200 ஆண்டுகளின் பின்னரே வாசிப்பிற்கும், மொழி மாற்றத்திற்கும் உள்ளானது. இக்காலப் பகுதியில் சில வேளைகளில் இடைச் செருகல்கள் நடை பெற்று இருக்கலாம். மாமரபை (மகாவம்சம்)த் தொகுத்த மகாநாம தேரர் இந்திய வடநாட்டு மதம்மாறிய வைதீகவேதப் பிராமணராயும் இருக்கலாம், ஏனெனில் புத்த பெருமானின் காலத்திலேயே சஞ்சயனின் மாணவர்களும், பிராமணர்களுமான சாரிபுத்திரன், மொக்கல்லானன் போன்ற இன்னும் பலரும் புத்தர் பெருமானின் சீடர்களாக இணைந்திருந்தவர்கள். புத்தமதம் தமிழ் நாட்டில் பரவியபோது அவர்களின் மதமொழியாக இருந்தது பாளி, மாகதி போன்ற பாகதமொழிகள் தான். மோரிய மன்னன் அசோகன் (கி.மு.280) காலத்தில் பிராமணிய மேலாண்மையை வீழ்த்தியதால் கொதிப்புற்ற புச்சியமித்திர சுங்கன் (கி.மு.184) என்ற பிராமணன் அன்றிருந்த அரசனைக் கொன்றுவிட்டு ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான். பௌத்தர் ஒருவரின் தலைக்கு 100காசு விலைபேசி அவர்களை அழித்து ஒழித்தான் (அம்பேக்கரின் “பார்ப்பனரின் வெற்றி” நூல் பார்க்க). ஆனாலும் தமிழ் நாட்டில் களப்பிரர் ஆட்சியின்போது(300ஆண்டுகள்) பௌத்தம், சமணம் மீண்டும் தலையெடுத்தன. இவர்களின் காலப்பகுதியிலேயே பௌத்த, சமண நூல்களான தமிழனை உலகின் உச்சிக்கு உயர்த்திய ஐம்பெரும் காப்பியங்கள் யாக்கப் பெற்றன.

குறிப்பாக தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் வைதீகத்தையோ, வைணவத்தையோ, கொடுஞ் சிவனியத்தையோ முதலில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும். மீண்டும் கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டளவில் பிராமணியத்தை ஏற்ற பல்லவர்களின், பின் சாளுக்கியச் சோழர்களின் ஆட்சியில் பௌத்த, சமணப் பள்ளிகள், கோயில்கள் தரைமட்டமாகின. பல ஆயிரம் பேர்களின் உயிர்களும் காவு கொள்ளப்பட்டன. பலர் சிதறி நாடுவிட்டு நாடு ஓடினர். கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் பல்லாயிரக் கணக்கான (சேர, சோழ, பாண்டிய நாட்டு)தமிழர்கள் இலங்கையின் வடமேற்கு, மேற்கு, தென்மேற்கு தெற்கு, போன்ற இடங்களில் செறிவாகவும் குடியேறி அங்கிருந்த சிங்கள மக்களுடன் கலந்து சிங்கள இனம் பெருக்கினர். இப்படி வந்தவர்களில் நீலப்பெருமாள் என்ற பெயருடன் வந்த பண்டாரகாயக்கா தலைமுறையினர், தம்பி முதலி என்ற

பெயருடன் வந்த யெய்வர்த்தனா தலைமுறையினர், சி.பி.டி.சில்வா, சிறில் மத்தியு போன்ற பலரும் அடங்குவர். கிழக்கு, வடக்கில் மிகக் குறைவானவரே தமிழ் நாட்டில் இருந்து வந்து குடியேறினர்.

சிந்துவெளியில் புகுந்த வேத ஆரியரின் இருக்குவேதம் அவர்களின் செயற்பாடுகளை தொல் குடியினர் முழுமையாய் எதிர்த்ததால் (கடவுள் மறுப்பு, வேள்வி மறுப்பு, கொடை (தானம்) மறுப்பு, கொலை மறுப்பு போன்றன) அவர்களை விரட்டி அடிக்கவும், அவர்களின் வளங்களை குறையாடவும், அவற்றை தீயிட்டும், ஆற்றணைகளை உடைத்து சொத்துக்களை அழித்தும், அவர்களைக் கொல்லும் படியாகவும் வேதவாரியரின் தலைவன் சோமபானக் குடிவெறியனும், விலங்குணவில் பெரு நாட்டம் உள்ளவனுமான இந்திரன், உதவியாளன் அக்கினியை வேண்டுதல் செய்யும் பாடல்களே இருக்குவேதப் பாடல்களாகும். எடுத்துக்காட்டாக (எ.கா),

“இந்திரனே! ஆரியர்களுக்கு கொடை(தானம்) கொடுக்கா தவர்களும், வேள்விகளை வெறுப்பவர்களும், தெய்வத்தை வணங்காதவர்களும் ஆன தச்யுக்களை (அசுரர், அரக்கர், இராட்சதர், கறுப்பர்-தொல் குடியினர்) கொண்டு அவர்களுடைய செல்வங்களைக் கொண்டுவா”! (இருக்கு, 4- 16-9).

இதையே அடிப்படையாகக் கொண்டு தொல் குடியினரைத் துடைத்து எறிந்து, பௌத்த மதத்தை நிலை நாட்டும் நோக்கம் கொண்டே மாகாநாமர் மாமரபை (மகாவம்சம்) யாத்திருக்கலாம். அத்தோடு இவர் பௌத்தத்திற்கு மாறிய வடநாட்டு (அல்லது தமிழ்நாட்டு)ப் பிராமணராகவும் இருக்கலாம் ஏனெனில் கடந்த 4000 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இவர்கள் தமிழர்மேல் தமிழின்மேல் வெறிகொண்ட காழ்ப்புணர்வு (ஏனெனில் அவர்களின் உள்ளுணர்வுக்குத் தெரியும் நாவலந்தேயம் (இந்தியா, இலங்கை) தங்களது அல்ல என்பது) இன்றும் தொடர்கிறது. ஆனால் இது இவர்களால் அனைத்தையும் இழந்து (உயிர், உடைமைகள், இருப்பிடம்), நடுத்தெருவுக்கு விரட்டப்பட்ட தொல்குடியினரான இலங்கை, இந்தியத் தமிழருக்கு இருக்க வேண்டியது.

எசு. பொ. அவர்களின் மகாவம்சம் (சிங்களர் கதை) தமிழாக்கத்தில் பக்கம் XXV இல் குறிப்பிடும் போது “இந்நூலில் பல்வேறு இடங்களில் சிங்களர் மேலாண்மையை (ஆதிக்கம்) நிலைநாட்ட தமிழர் முரண் (விரோத) நடவடிக்கையில் பௌத்தத்தில் இணைந்த பிராமணர்

ஈடுபட்டனர் என்பது அழுத்தமாகப் பதிவாகி உள்ளது” என்பார். இது கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டு வரையான தமிழரின் முன்னிலையை உறுதி செய்யும். தொல் தமிழரின் கடவுள் மறுப்பை, சாதிய மறுப்பை பௌத்தம் ஏற்றது. ஆனால் வெளிப்படையாக இதை ஏற்காத பிராமணியம், சங்கரரின் அத்வைதம் ஊடாக பௌத்த மெய்யியலை (தத்துவங்களை) உள்வாங்கிக் கொண்டது. அத்தோடு புத்தரை விட்டுணு (விச்ணு)வின் மறு பிறப்பாக்கி (அவதாரம்) பிராமணியத்துள் (இந்து) உள் வாங்கவும் தயங்கவில்லை. எனவே இருக்குவேத அடிப்படையிலேயே மாமரபு தொகுக்கப் பெற்றது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

11.2. புத்தபெருமானின் இலங்கைக்கான இரண்டாம் வருகை (நாகதீபம்).

மாமரபின் முதலாம் பாடத்தின் 44ஆம் பாடல் தொடங்கி 70ஆம் பாடல் வரை புத்தரின் இலங்கையின் நாகதீபத்திற்கான வருகையைக் குறிப்பிடுகின்றது. நாகதீபத்தின் ஆட்சியாளர்களான நாகர்கள் மகோதர, குளோதர (மாமன், மருமகன்) இடையில் வியக்கத்தக்கதும், பெறுமதி மிக்கதுமான இரத்தினக் கற்களால் கட்டமைக்கப்பட்ட அரசிருக்கைக்காக (சிம்மாசனம்) ஏற்பட்ட முரண்பாடு போராக மாறலாம் என்ற நிலையில், அதை அமைதி வழியில் தீர்த்து வைப்பதற்காக வருகை தந்திருக்கின்றார். இங்கேயும் மலை வாழ் நாகர்கள் மிகவாற்றல் படைத்தவர்களாக வாழ்ந்திருக் கின்றனர். சமதிசுமண தேவன் (தங்களைத் தேவர் எனக் கூறும் பிராமணராய் இருக்கலாம்) முற்பிறப்பில் மனிதனாய் நாகதீபத்தில் வாழ்ந்தவனாம். எனவே நாகதீபத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் மனிதர்கள் தான் என்பதை மாமரபு உறுதிசெய்கிறது. இங்கு தேவன் என்றவன் மனிதன். ஏனையோர் இயக்கர், நாகர் பிராமணரால் இழிபிறப்பு ஆக்கப்பட்டவர்கள். இதைத் தெளிவுபடுத்தவே மகாநாமர் தேவன், மனிதன் என்ற சொற்களை பயன்படுத்தினார் போலும்.

இங்கும் முதல்வரவில் மகாநாக (மகியங்கணை)வில் குழுமியிருந்த இயக்கர்களைப் பயமுட்டிக் காட்டுள் கலைத்தது போல், இங்கேயும் மந்திர மாயங்கள் மூலம் நாகர்கள் புத்தரால் பயமுட்டப்பட்டு பின் ஆற்றப்படுத்தப் படுகின்றனர். அவர்கள் புத்தரை வணங்கி எழுந்தபோது, அவர்கள் நடுவில் அமைதிதரும் வழிகளைக் கூறிச் சமாதானம் செய்தார். இவரின் அற, அறிவுரைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு சமாதானமாகி அவ்விருக்கையை அவருக்கு அளித்தனர். பின்

அவருக்கு அதிசிறந்த உணவு(தேவலோக- அமிழ்தம்)ம், குடிவகையும் வழங்கப்பட்டது. உண்டு களைப்பாறி, புத்துணர்ச்சி பெற்றவராய் அவ்விருக்கையில் அமர்ந்து, நிலத்திலும், நீரிலும் வாழ்ந்த எட்டு(8)க்கோடி நாகரின் அகத்து (ஆன்) மாக்களுக்காக மூன்று பாதுகாப்புக்களாக புத்தம், தம்மம், சங்கம் ஆகியவற்றில் அடைக்கலம் பெறுதலே என்றும், அது அகத்து (ஆன்)த் தெளிவையும் தரும் என்றும், உயிர்வதை தவிர்த்தல், திருடாமை, வாய்மை, பிறன்மனை செல்லாமை, கள்ளுண்ணாமை ஆகிய ஐந்து நன்னடைத்தைகளை (பஞ்சசீலம்) யும் புகட்டினார்.

இதில் கலந்து கொண்டு இருந்த மகோதரவின் மாமனான கல்யாணியின் (இன்றைய களனி) அரசன் மணியக்கிகவும் (மகோதரவின் தாய் மாமன்), அவனின் உறவுகளின் பிணக்கு காரணமாய் அங்கு வந்திருந்தானாம். இவன் புத்தரின் முதல் வரவையும், அவரின் அறிவுரைகளையும் அறிந்திருந்ததால் புத்தரை நோக்கி “தங்களின் இரக்க சிந்தையால் தப்பிப் பிழைத்து இருக்கின் றோம், இல்லையேல் நாம் சாம்பலாகி இருப்போம்” எனக்கூறி அடுத்த முறை தன்னாட்டிற்கு வருமாறு வேண்டிக் கொண்டான். புத்தரும் மனமுவந்து அரசிருக்கையை அவர்களிடம் கொடுத்து தனது நினைவாக அதையும், அரச மரத்தையும் வணங்கி வருமாறும் கூறி விடைபெற்றார் எனக் குறிப்பிடும் (மகாவம்சம்-- தமிழில், எசு. பொ. சிங்களர் கதை ப.9,10).

இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரம் புகார்க் காண்டத்தில் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலின் 21,22ஆம் வரிகள் “நாகநீள் நகரொடு நாகநா டதனொடு, போகநீள் புகழ்மன்னும் புகார்நக ரதுதன்னில்” எனக் குறிக்கும். இங்கு நாகநீள் நகரென்றது இலங்கையின் வடபுல (நாகதீப)த்தையும், நாக நாடென்றது இலங்கைத் தீவையும் குறிப்பதாய் உள்ளது. ஏனெனில் அன்று இலங்கையின் பெரும் பகுதியை (வடபுலம், கல்யாணி, (மேற்கு) மலைநாடு) பல்வகை ஆற்றல் மிக்க மனிதர்களான நாகர்கள் ஆண்டுவந்தனர் என்பதை மாமரபு உறுதி செய்வதாய் உள்ளது (8கோடி நாகர்கள்). இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதி இயக்கர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டதாய் இருந்திருக்கலாம். அத்தோடு புத்த (விசய)ருக்கு வழங்கப் பெற்ற தேவலோக உணவு (அமிழ்தம்) சங்க இலக்கியமான பத்துப் பாட்டில் அடங்கிய பட்டினப்பாலையில் குறிப்பிடப்படும் ஈழத்து சுலவமிக்க உணவை நினைவூட்டி உறுதி செய்வதாய் உள்ளது.

இங்கு கூறப்படும் புத்தர், கௌதம புத்தர் மகத இலாலா நாட்டு விசயனுக்கு முற்பட்டவராயும் இருக்கலாம். இம்முதல் பாடத்தில் ததாகதர், சம்புத்த, விசயர், புத்தர் என பலவாறாக குறிப்பிடுவது ஆய்வாளர்களின் தலையைச் சுற்றச் செய்வதாய் உள்ளதாகவும் கூறப்படுகிறது. அதுமாத்திரம் அல்லாது நாகருக்கும் மகத நாட்டுக் காரருக்கும் (திராவிடர்கள்) மறை முகமான ஒரு தொடர்பு இருப்பதாகக் கொள்ள புத்தரின் வாழ்வு பறை சாற்றுவதாக உள்ளது. புத்தர் முழுமையான விழிப்புணர்வைப் பெறும்பொருட்டு புத்தகாயா விற்குச் சென்று அங்குள்ள நைரஞ்சன ஆற்றிற்கு அருகில் அமைந்த ஊரான உருவேலவில்(எல்லாளன் காலத்தில் புத்தளம்- பொன்பரிப்பு அண்மித்து இப்பெயரில் ஒரு ஊரிருந்ததாம்) தமது கடின முயற்சிகளுக்குக் களமாக்கி 6ஆண்டுகள் உடலை வருத்தி கடும் தியானத்தில் (தவம்) ஈடுபட்டார். அது அவரை மரணவாசலுக்கு இட்டுச் சென்றதை உணர்ந்தபோது, இது மாந்த ஈடேற்றத்திற்கு உகந்ததல்ல என்றும், மனித பிறவியின் ஒரே மூலதனம் உடலே என்பதையும், இதுவே சிந்தனை, அகத்துமா (ஆன்மா), உணர்வு (பிரக்கஞ்) போன்றவற்றையும் உள் அடக்கி உள்ளது என்பதையும் உணர்ந்தார். இதையே மூவாயிரம் தமிழ்தந்த திருமூல நாயனார் தமது திருமந்திரத்தில்

உடம்பினை முன்னர் இழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புள்ளே உத்தமன் கோயில் கொண்டானென்று
உடம்பினை யானிருந்து தொம்புகின் றேனே என்றும்,

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்
இடம்பட மெஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே.
என்றும் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

புத்தர் தன் தவம் கலைத்து இரப்பு (பிச்சை) ஓடு ஏந்தி மக்களிடம் செல்கின்றார். இவர் அரசமரத்தடியில் இருந்து கடுந்தவம் புரிந்த போது, பலகாலம் குழந்தைப்பேறு இல்லாதிருந்த சுயாதை என்ற பெண் வேண்டுதலுக்காக அங்கு வந்தபோது கண்டிருந்த இவரை இரப்பு ஓட்டுடன் கண்ட போது (அவளுக்குக் குழந்தையும் கிடைத்திருந்தது) அவருக்குப் பொன் (தங்க) ஏனத்தில் பால்சோறு வழங்குகின்றாள். அவரும் குடித்துவிட்டு ஏனத்தை நைரஞ்சன

ஆற்றில் எறிந்தபோது இது அலையில் தத்தளித்து நாகக் கடவுளின் கோயிலில் ஒதுங்கியதாம். இது பிராமண நம்பிக்கைகளுக்கு எதிராக புத்தநெறி எதிர் நீச்சல் போட்டதை குறிக்கும் என்பார் அ.மார்க்கசு தனது 3ஆம் பதிப்பான (2017) “புத்தம் சரணம்” என்ற நூலில் (ப.48). அது மாத்திரம் அல்லாது நாகர்களும் பிராமணியத்திற்கு முரணானவர்கள் என்பதையும், நாகர்தான் நாவலம்தீவின் தொல் குடிகள் (வடதிராவடர்) என்பதையும் இதன் நுண்பொருள் சுட்டுவதாய் உள்ளது.

கிறீத்தவம், யூதம், இசுலாம் போன்ற மதங்கள் குறிப்பிடும் சாத்தான் (பிசாசு) மாறன் என்பான் வடிவில் அரசு (போதி) மரத்தடியில் கடும் தவத்தில் இருந்த புத்தரை குளப்பிவிடும் நோக்கோடு (ஆசை, வெறுப்பு, பசி, தாகம், ஏக்கம், சோர்வு, அச்சம், ஐயம் போன்றன உண்டுபண்ண) தன் அழகிய மகள்மாரை மரத்தடிக்கு அனுப்பி அவரை காம இச்சையில் விழுத்த முயற்சித்தும் பயனற்றுப்போனது. பின் பெரும் புயற்காற்றை வரச்செய்கின்றான். அதையும் நாகபாம்பு ஒன்று புத்தரைச் சுற்றிச் சூழ்ந்துகொண்டதால் அவனால் எதுவும் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. இக்கதைகள் ஊடாக வெளிப்படும் உண்மை நாகர் கடவுள் மறுப்பை, சாதிய மறுப்பை ஏற்றவர்களாகவும் அற, அறிவு நெறிகளுக்குக் (தம்மம்) கட்டுப் பட்டவர்களாகவும் இருந்ததே காரண மெனலாம். அதுமாத்திரம் அல்லாது வந்தேறிகள் தங்களை முன்னிலைப்படுத்தவும் பண்பட்ட நாகரிகம் கொண்டு வாழ்ந்த தொல் குடியினரை மனிதர்கள் அல்ல எனக்காட்டவுமே முயன்றுள்ளனர் என்பதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றது “இருக்கு வேதமும், மாமரபும். எப்படிப் பிராமணியம் புத்தத்துள் ஊடுருவி அதைச் சிதைத்து அருளான புத்தரைக் கடவுள் ஆக்கி தேரவாதத்தை உடைத்து மகாயான (ஈசுவர்)க் கூறை ஏற்படுத்தி, இலங்கையிலும் வாழ்ந்த தொல்குடியினரை (பிராமணியத்திற்கு எதிரான இயக்கர், நாகர்களை) ஓரங்கட்டி அழித்தொழிக்க சுழிபோட்டு கொடுத்தவர்கள் பாளிமொழி மாநாமர், சமற்கிருத சங்கமித்திரர் போன்ற பிராமணியத்தின் கள்ளக் காதலர்களே என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

கிறீத்தவர்களின் நூலாகிய வேத (விவிலிய)த்தின், முதற் பாடமாகிய தொன்னூலில் (ஆதியாகமம்) கடவுளானவர் உலகையும், அதிலுள்ள உயிரிகளையும் படைத்தபின் ஏதேன் என்ற அழகிய தோட்டத்தையும் படைத்து, அங்கே முதல் மனிதர்களாகிய ஆதாம் ஏவாளையும் படைக்கின்றார். அத் தோட்டத்தில் உள்ள ஒருமரத்தை காட்டி அதன்

கனியை உண்ண வேண்டாம், உண்டால் இறந்து போவீர்கள் எனவும் கட்டளை இடுகின்றார். ஆனால் அங்கு வந்த பாம்பு (சாத்தான்) அக்கனியை உண்ணும் படியாகவும், உண்டால் உலகின் நல்லது கெட்டவற்றை அறிந்து கொள்ள முடியு மென்றும் கூறுகிறது. ஆதாம், ஏவாள் சாவுக்கு அஞ்சாது (நல்லது, கெட்டதை அறியத் தம்மை ஈகியாக்க) உண்கின்றனர். அப்போது தாம் உடையில்லாது (நிர்வாணமாய்) இருப்பதைக்கண்டு பற்றைக்குள் மறைந்து, அத்தி இலைகளால் தம் அரையின் கீழ்ப்பகுதியை மறைத்துக் கொள் கின்றனர் (விவிலியம், ஆதியாகமம்3: 5-7). இங்கும் பாம்பு என்றது நாகர்களையே குறிப்பதாகும். நாகர்கள் பகுத்தறிவாளர்களாகவும், அறிஞர்களாகவும், கடவுள் மறுப்பாளராகவும், கொலை செய்யா தவர்கள் ஆகவும் இருந்ததால் வந்தேறிக் கொடூரர்களிடம் இருந்து தம்மைப்பாதுகாத்துக் கொள்ள காடுகளில் உறைந்து இருக்கிறார்கள் எனலாம்.

இராமாயாணச் சீதையை அநுமான் தேடிப் புறப்பட்ட போது, இராமன் சீதையை கோண்டுவனக் காட்டில் தேடும்படியாகவும், அங்குவாழும் பாம்பின(நாகர்)த்திற்கு எத்தீங்கும்(தீயிடல்) இழைத்துவிட வேண்டாம் எனவும் கட்டளையிடுகின்றார். இது நாகர்களின் பணிபிறகுக் கிடைத்த ஒரு சான்றாகும். நாகர்களின் (பாம்பு- நாகம்) கொள்கையர் (தொல் குடிகளின்) புத்தர் என்பதால் கிறீத்தவம் கூறும் பாம்பு, சாத்தான் என்பதால் புத்தருக்கும், உலகை எத்திப் பிழைப்பவர்கள், கொடூரத்தனம் கொண்டவர்கள், மக்களின் அடிப்படைப் பிறப்பு உரிமையைப் பறிப்பவர்கள் (மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, இருப்பிடம்) சாத்தனார் எனப்பெயர் இட்டார்களோ தெரியவில்லை, ஏனெனில் இக் கொடூரங்களுக்கு எதிரானவர் என்பதால். வடமொழியில் “கலி “ என்பது தமிழில் எதிர்ப்பு, முரண், மறுப்பு எனப்பொருள்படுவது. வைதீகவேத ஆரியர் சிந்து வெளியில் உள்ளிட்ட போது இவர்களின் கொள்கைகளை எதிர்த்தவர்கள் இங்கிருந்த தொல் குடியினரான சிந்து வெளித் தமிழர்கள். இவர்கள் ஒருதொடராண்டுக் கணக்கைப் பின்பற்றி இருக்கின்றனர், இதுவே இன்றைய ஐந்திரங்கள் (பஞ்சாங்கம்) குறிப்பிடும் கலி ஆண்டாகும் (தொல். தமிழ் ஆண்டு 5123). அதாவது ஆரியர் கொள்கைகளை எதிர்த்தவர்களின் ஆண்டு முறை. இதைத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ தம் எதிராளிகளின் ஆண்டுத் தொடரை (வந்தேறிகளுக்கான ஒரு தொடராண்டு இல்லாததால்) இன்று வரை இழுத்து வந்துள்ளதானது, தொல் குடியினரின் ஆண்டு முறையை உறுதி செய்வதாய் உள்ளது

இனிவரும் காலங்களில் தமிழர்கள் இவ்வாண்டு முறையையும், திருவள்ளுவர் ஆண்டு முறையையும் பின்பற்ற வேண்டும்.

11.3. புத்தரின் இலங்கைக்கான மூன்றாம் வருகை (கல்யாணி, சிறிபாத, அம்பாறை, அநுரதபுரம்):-

நாகதீப வருகையின் பின் மூன்றாண்டுகள் கழித்து, புத்தர் பேரொளி பெற்ற எட்டாம் (8) ஆண்டு (இவர் நாகதீபம் தாம் பேரொளி பெற்ற ஐந்தாம் ஆண்டில் வருகை தந்திருக்கிறார்) நாக அரசனான மணியக்கிகவின் வேண்டுகூலின் பேரில் 500 பிக்குகளுடன் கல்யாணி (களனி)க்கு வருகின்றார். அங்கு தூப (செய்திய) கட்டப்பட வேண்டிய இடத்தில் இரத்தினக் கற்கள் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்ட அரச இருக்கை (சிம்மாசனம்) யில் அமர்ந்து மணியக் கிகவினால் வழங்கப் பெற்ற ஈழத்து அமுத உணவை உண்டு மகிழ்ந்து அங்கு குழுமி இருந்தவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்குகின்றார். தூப என்பது பெரிய மணியைப் போன்ற வடிவத்தைக் குறிப்பது. இலங்கையில் இது தாதுகோபம் என அழைக்கப்படும். செய்திய என்பது தூய (புனித) இடமெனப் பொருள்படும். அதன்பின் புத்தர் தமது காலடியை(பாதம்) சுமணகுத்த மலையில் பதிக்கின்றார். அதனால் சிங்களரால் சிறிபாதமலை என்றும், இந்துக்களால் சிவனொளிபாத மலை என்றும், கிறீத்தவர்களால் ஆதாம் உச்சி என்றும் அழைக்கப் படுகின்றது. அதன்பின் அம்பாறைக்கு அண்மையில் உள்ள திகவாவிக்குச் சென்று அங்கு தூப கட்டப்பட வேண்டிய இடத்தைத் தூய்மை (புனிதம்) ஆக்குகின்றார்.

இங்கிருந்து குறாவளியாக அநுரதபுரம் வருகின்றார். இது தலை நகரமான போது மகாமேசுவரராம அதன் தெற்கில் அமைந்த பூங்காவாக அமைந்தது. இங்குதான் கி.மு.280ஆம் ஆண்டளவில் சங்கமித்திரரால் (இவர்வேறு மகாயான சங்க மித்திரர் வேறு— கி.பி.5ஆம் நூ.ஆ.) கொண்டு வரப்பட்ட வெள்ளரசம் கன்று நடப்பட்டதாம். இப்பகுதி தேவநம்பிய தீசனால் பிக்குகளுக்கு வழங்கப்பட்டது. இங்கேயும் ஒரு தூபவைக் (மகாமேசுவரராம) கட்டுதற்கான இடமாக புத்தரால் தூய்மை (புனித)ப் படுத்தப்பட்டதாம். இதைத் தொடர்ந்து மகாசுதூப (ரூபன்வெலிசாய) கட்டப்பட வேண்டிய இடம் தூய்மைப்படுத்தப்பட்டது. அடுத்ததாக சிலாசெய்திய (கல்விகாரையாக இருக்கலாம் என்பார் எசு.பொ) கட்டப்பட வேண்டிய இடம் தூய்மைப் படுத்தப் பெற்றதாம். பின் அங்கு குழுமியிருந்த தேவர்களுக்கு (பிராமணர்களாய் இருக்கலாம்) அற, அறிவுரை

வழங்கி யெதவனவிற்கு புறப்படுகின்றார் என மாமரபு (எசு.பொ, சிங்களர் கதை ப.71 - 84) கூறுகின்றது.

முதலாம் பாட(அதிகார) முடிவில், புத்தர் வருங்கால இலங்கையின் ஈடேற்றத்திற்காய் அன்று இலங்கையில் வாழ்ந்த அசுரர்களையும் (இயக்கர்களா?), நாகர்களையும் மேம்படுத்த, உயர்ந்த நன்மை என்ன என்பதைப் புகட்ட வந்ததாகக் கூறி நிறைவு செய்கின்றது. ஆனால் இங்கு முதலாம் வரவில் ததாகதர் (புத்தர்) தொல்குடிகளான இயக்கர்கள் வாழ்ந்த மகியங்களைப் பகுதியை அவர்களைப் பயமூட்டிப் காட்டுள் ஓடச்செய்து பறித்தது போலவும், முன்றாம் வரவில் நாடுபிடிக்கும் செயற்பாட்டில் இறங்கியது போலவும் காட்சி தருகின்றது. அதேசமயம் மகத இலாலா நாட்டு விசயனின் வருகைக்கு முன் பெரும் தொகையான மக்கள் இங்கு வாழ்ந்திருந்தார்கள் என்பதை மாமரபு (மகாவம்சம்) உறுதி செய்கின்றது. புத்தருடைய காலத்திலேயே இலங்கையில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விடுதலை (சுதந்திர) பெற்ற அரசுகள் நிலை பெற்றிருந்தன என்பதை எவ்வித மழுப்புமின்றி, மூடிமறைப்பு இல்லாது உண்மையை கூறியுள்ளதும் கவனத்திற்கு உரியதாகும்.

தொல்தமிழர (திராவிடர்)களான நாகர்களின் நாடு புத்த சமயப் பரம்பலுக்கு ஊறு விழைவிக்க மாட்டாது என்ற மனநிலையும் (மாமரபை எழுதியவர்க்கும்) புத்தருக்கு இருந்திருக்கலாம் என மனங்கொள்ள வைக்கிறது. இவை மகத நாட்டுக்காரர் (விசயன்) இங்கு வந்து குடியேறுவதற்கு முற்பட்டதான வரலாறு என்பதையும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அத்தோடு பௌத்தம் தேவநம்பிய தீசன் (கி.மு. 3ஆம் நூ.ஆ) காலத்தில் பரம்பியது. வசபாவின் ஆட்சிக் காலத்திற்கு முற்பட்ட வரலாற்றை மறுத்தும், பாண்டுகாபயனின் வரலாறு சிங்கள பௌத்த ஆளும் குலம் புத்தர் குலத்துடன் அரத்த உறவு கொண்ட தென்றும் காட்ட விரிவு படுத்தப்பட்டு உள்ளதாகவும் (10 அதிகாரங்கள்), மாமரபின் (மகாவம்சத்தின்) நம்புதிறன் வலுவானதாக இல்லை என்றும் ஆய்வாளரும், அறிஞருமான பேரா.வி. எ. சிமித் அவர்கள் (எசு.பொ, மாமரபு, சிங்களர் கதை ப. xxvi) வெளிப்படுத்துவார். மாமரபில் துட்டகாமினியின் வரலாறு 11 அதிகாரங்களிலும், புத்தரின் வருகை, அவரின் கோத்திரம், 3சங்கங்கள் ஆகிய 5அதிவாரங்கள், ஏனைய 11அதிகாரங்களில் 21அரசர்களின் மான்மியம் கூறப்படுகின்றதாம். துட்டகாமினியின் 34 ஆண்டு கால ஆட்சியில் 15 ஆண்டுகள் 7இந்தியப் படையெடுப்பாளர் ஆண்டுள்ளனராம். துட்டகாமினியுடன் போரிட்டு இறந்த தமிழ்

மன்னனான எல்லாளன் 44ஆண்டுகள் (கி.மு.145 - 101) நல்லாட்சி புரிந்துள்ளான் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

ஆனால் உலக மக்களை “உங்களுக்கு நீங்கள் ஒளியாய் இருங்கள்” என்ற மெய்யியல் தந்த புத்தர் பெருமானை இப்படி மலினப்படுத்துவது நெஞ்சத்தை உருக்குவதாகும். “தமது மதப் பரப்புரைக்காக மகதத்தைத் தவிர்த்து வேறு எந்த நாட்டிற்கும் அவர் செல்லவில்லை. பௌத்த மதம் நின்று நிலவ்வதற்கு ஏற்ற தூய (புண்ணிய) இடமாக இலங்கை மண்ணையே தேர்ந்தெடுத்தார் என்கிற நம்பமுடியாத (வினோதமான) மாய்மாலத்தை சிங்களர் மனதில் வேருன்றுவதற்காக புத்தர் மும்முறை வருகை செய்தார் என்பதை மாமரபு இட்டுக் கட்டியுள்ளது என்பார் எசு.பொ. தமது மகாவம்சம் - தமிழில், சிங்களர் கதையில் (ப.xxv). இங்கு புத்தர் பெருமானின் வாழ்வை சுருங்க நோக்குவது சிறப்புடையதாகும். இவர் கி.மு.566இல் பிறந்து தமது 20ஆவது அகவையில் (கி.மு.546) சாக்கிய சங்கத்தில் இணைந்தார்.

சங்கம் இரோகினி ஆற்று நீர்பங்கீட்டில் கோலியர் மீது போர் தொடுக்க முற்றட்ட போது தமது 28ஆவது அகவையில் குடும்பம் துறந்து, சங்கத்தையும், நாட்டையும் விட்டு இரப்பு (பிச்சை) ஓடு ஏந்தி வெளியேறினார். தமது 42ஆவது அகவையில் பேரொளி பெற்றார். கிட்டத்தட்ட 50ஆண்டுகள் கால்நடையாக மகதம் முழுவதும் சுற்றி, இரந்துண்டு மக்களின் சமத்துவ வாழ்விற்கு அற, அறிவுரை வழங்கி 80ஆண்டுகள் வாழ்ந்து கி.மு.486இல் இறவாப்புகழாளர் ஆனார். ஆனாலும் அசோகரின் கல்வெட்டுகளில் இருந்து புத்தரின் காலம்

கி.மு.566இல் இருந்து கி.மு.486வரை என மரபுவழியாகக் கணக்கிட்டாலும், புதிய ஆய்வுகளின் முடிவின்படி அவரின் காலம் கி.மு.490- 410 வரை என்கின்றனர் புதிய பௌத்தவியல் ஆய்வாளர்களான இருபர்ட் கெதினும், இடாமியன் கியோனும் (அ.மார்க்கு, புத்தம் சரணம் என்ற நூலின் 3ஆம் பதிப்பில், ப.33). அத்தோடு கௌதம புத்தருக்கு முன் பலபுத்தர்கள் தோன்றி மறைந்தார்கள் என்று நம்புவது புத்தமரபாம் (பல முரண்பாடு காரணமாக பலபுத்தரை உருவாக்கி இட்டு கட்டியிருக்க வேண்டும்) என்கின்றனர் சிலர். இலங்கைப் பெரும்பான்மையினரின் புத்தர் முப் பாதுகாப்புக்கள் (புத்தம், தம்மம், சங்கம்), ஐந்து நன்னடத்தைகளை (பஞ்சசீலம்) பரப்புரை (போதித்த) செய்தவரா அல்லது வேறுயாருமா? “ஒன்றுமே புரியல்ல உலகத்திலே”.

11.4 புத்தர் பெருமானின் வினைத்திட்டம்:-

தனது 20ஆவது அகவையில் சாக்கிய சங்கத்தில் இணைந்தவர். சாக்கியர்களையும் கோலியர்களையும் பிரித்தது இரோகினி ஆறு. இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உறவினராகவும் இருந்தனர். இரு பகுதியினர்க்கு இடையிலும் ஆற்று நீர்ப்பங்கீட்டில் முரண்பாடு முற்றி, சாக்கியர் சங்கம் கோலியர் மீது போர் தொடுக்க முடிவுசெய்தது. 28அகவையேயான புத்தர் சமாதான முறையில் தீர்க்கலாமென கூறியும் சாக்கிய சங்கம் ஏற்காததால் புத்தர் மரண தண்டனையை அல்லது நாடுகடத்தலை ஏற்க வேண்டியது ஆயிற்று. அப்போதுதான் அவருக்கு முதல் குழந்தையும் கிடைத்து இருந்தது. அவர் தன் இளம்மனைவி, பச்சைக் குழந்தை, பெற்றோர்களைப் பிரிந்து இரப்பு(பிச்சை)ஓடு ஏந்தி தன் ஊரை விட்டு வெளியேறி மகத நாடு முழுவதும் சுற்றிவந்தார். அவர் மக்களுக்கான பரப்புரைகளில் பௌத்தத்தின் அடிப்படையான அன்புநெறியே முதன்மையானதாகப் போற்றப்பட்டது. கடும் பகை, ஒருவரை ஒருவர் அழித்துக் கொள்ளல் ஏற்கப்படவில்லை. மற்றவரின் உரிமையை மதித்தலே உயர்பண்பு என்கிறது. சுயம் என்பதைவிட அருமையான ஒன்று இல்லைத்தான் ஆனால் அடுத்தவருக்கும் அவரின் சுயம் அருமையானதே. எனவே சுயத்தை நேசிக்கும் ஒருவர் மற்றவரைத் துன்புறுத்தல் ஆகாது என்பார் புத்தர் பெருமான்.

இரக்கத்தினால் (கருணையினால்) உலகு தழுவும் அன்பு நெறி, பௌத்த நெறி. மனித இருப்பின் பிறப்பு, துக்கம், மூப்பு, சாவு போன்றவற்றை எப்படி வெற்றி கொள்ளலாம் என்பது தான் புத்தரின் இலக்காய் இருந்தது. மற்றவர்களிடம் இருந்து நான் மாறுபட்டவன் அல்ல என்ற சிந்தனை மூலம் உன்னை நீ ஆற்றுப்படுத்து என்றார். யார் மீதான மதிப்பினாலோ, வழிவழி வந்த மரபினாலோ, ஏதேனும் ஒரு நம்பிக்கை யினாலோ எதையும் ஏற்றுக் கொள்ளாதீர். எது திறன் சார்ந்தது, எது குற்றமற்றது, எது துக்கத்திற்கும், நோய்க்கும் காரணமானது, எது நல்வாழ்விற்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் உரியது என நீங்கள் அறிந்து கொள்ளும் போது ஒரு சரியான நடைமுறையைக் கண்டு கொள்ள முடியுமென்பார். இதையே கிரேக்கத்தின் மெய்யியலாளர் சாக்கிரட்டீசு, உன்னையே நீ அறிவாய், அவர் சொன்னார், இவர் சொன்னார் என்றில்லாமல் எவர் சொன்ன சொல்லானாலும் ஏன்? எதற்கு? எப்படி? என்ற கேள்விகளைக் கேட்டு விடை கண்டபின் செயற்படு என்றார்.

புத்தர் தனக்குப்பின் ஒருவரிசை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலைப் பாட்டைக் கொண்டு இருக்கவில்லை. அது புத்த சமத்துவ நெறிக்கு முரணானது என்று தவிர்த்துவிட்டார். புத்தர் இயற்கை எய்துமுன் தமது முதன்மைச் சீடரான ஆனந்தரிடம் “உனக்கான தீர்வை நீயே உருவாக்கிக் கொள். உன்னை நீயே அடைக்கலமாக்கிக் கொள். உனக்கு நீயே விளக்கு. தம்மமே(அறமே) உன்தீர்வு. தம்மமே அடைக்கலம். அறத்தின் ஊடாகச் சிந்தித்து முடிவுகளை எட்டுதலே புத்தன் அளித்தநெறி” என்பார். சாதியக் கொடுமைக்கு எதிராக, கடவுள் மறுப்பை முன்வைத்து புரட்சி செய்யப் புறப்பட்ட புத்தர் சாதியைத் துறக்கவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டை வைக்காததால் சாதியத்தை உருவாக்கிய வைதீகவேத பிராமணரே புத்தத்துள் நுழைந்தனர். புத்தத்தை மதமாக்கி, தேரவாதம் (பாளிமொழி), மகாயானம்(சமற்கிருதம்) என இருசுறாக்கினர். பௌத்தம் புத்தரின் நெறியிலேயே இழுத்து வரப்பட்டு இருந்தால் இலங்கை, இந்திய மண்ணின் தொல்குடிகள் அமைதியில் வாழ்ந்திருப்பர். புத்தத்துள் தொல்குடிகள் மேல் காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்கள் நுழைந்து விட்டதால்!!! ஐயோ! அந்தோ!

11.5 மாமரபின் முதற்பாட உள்ளீட்டிற்கு அடித்தளமிடல்:-

இலங்கையில் ஆங்கில ஆட்சியின் ஒப்புதலோடு 1940இல் வரண்ட பைந்திர (பிரதேச) குடியேற்றத் திட்டத்தின் கீழ் ததாகதர் என்ற சம்புத்த அல்லது விசயரின் மதம் நின்று நிலைக்கக்கூடிய இடம் இலங்கைதான் என்ற முடிவோடு, அவரின் இலங்கைக்கான முதல் வருகையின் போது இயக்கர்கள் செறிந்து வாழ்ந்த மகாநாக என்ற மகியங்களை (இன்றைய பொலநறுவை)யில் தனக்கு இடம் வேண்டும் எனக்கூறி இவர்களை அங்கிருந்து விரட்டி அடையாள மிட்டுச் சென்ற தால் கிட்டத்தட்ட 2400 ஆண்டுகளுக்குப் பின் (கி.பி.1940) அதற்கு செயல்படிவம் கொடுக்கப்பட்டு வகைதொகையின்றி சிங்களரைக் குடியேற்றினர். அங்கு பெரும்பான்மையினராய் இருந்த தமிழர்கள் (தமிழர், இசுலாமியர்) சிறுபான்மையராய் ஆக்கப்பட்டனர்.

இடி.எசு.செனநாயக்கா காலத்தில் அம்பாறையில் தொடங்கிய நிலப் பறிப்பு கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழர்களை எவ்வளவிற்கு கூனிக் குறுகச் செய்துள்ளது என்பதை கடந்த 100 ஆண்டு காலப் புள்ளி கணக்குகள் வெளிப்படுத்தும் (அட்டவணை 1ஐ பார்க்க). இச்செயற்பாடு தொடர்ந்தும் கரவாகவும், மூர்க்கத்தனமாகவும் செயற்படுத்தப்படலாம் என ஏனைய தமிழ் மாவட்டங்களில் உள்ள மக்கள்

கிலிகொண்டு நிற்கின்றனர். கடந்த சில ஆண்டுகளாக இந் நடைமுறைக்குச்செயல் வடிவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திற்கு உட்பட்ட இரணைமடுக் குளத்தின் மேற்குக்கரை (கொக்காவில்) தொட்டு தெற்கு (அம்பகாமம்) கிழக்குக் கரைவரை மறைப்புக் கட்டி குடியேற்றத் திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் (ஆய்வுக்குரியது) கூறப்படுகின்றது. முன்னைய அரசுகளும் முல்லைத்தீவுடன் இருந்த கெனற், டொலர் பண்ணைகள் மணலாறு போன்ற பிரிவுகளும் சிங்களச் செயலர் பிரிவுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளதாம்.

தொடர்ந்து வரும் பெரும்பான்மை இன அரசுகளின் உள்ளக் கிடக்கை தமிழர் நிலமென்று ஒன்று இருக்கக் கூடாது என்பதும், இது ஒரு பௌத்த சிங்கள நாடென்பதை நிலை நிறுத்தும் முயற்சியுமாகும். தமிழர்கள் தம் அடிப்படை உரிமைபற்றி வாய் திறக்கமுடியாது. திறந்தால் பயங்கரவாதிப் பட்டம். இப் புலி வெற்றியை வைத்தே பெரும்பான்மை சிங்களப் பொதுமக்கள் மூளைச் சலவை செய்யப்படுகின்றனர். இன்னும் புலிப்பயத்தை ஊட்டுவதன் மூலம் மக்கள் சிந்தனையைத் திசைத் திருப்புகின்றனர். தற்போதைய அரசு முதல்வர் கொத்தபாய அவர்கள் மக்களாட்சித் தெரிவின் மூலம் அன்றைய அரசருக்கான தகுதியை பெற்றுள்ளார். இவர் பதவி ஏற்றவுடனேயே பல அரசு துறை (கட்டுமானம்) களுக்கும் படையினரையே தலைமை அலுவலர்களாக பணிக்கமர்த்தி உள்ளார். இன்று உலகில் ஒருசில நாடுகளில் படை (இராணுவ)த் தலைமை ஆட்சியைத் தவிர ஏனைய நாடுகளில் மக்களாட்சியே நடைபெறுகிறது. பல்துறை சார்ந்த முடிவுகளை எடுக்கும்போது பலருடைய கருத்துக்களையும், செயற்.திறன்களையும் உள்வாங்கியே செயற்படுத்த வேண்டும் என்கிறது மக்களாட்சி. வளம், தொழில், நீதி போன்ற பல்துறைகளில் குறிப்பிடும் படியான பலமுன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்ட போதிலும் அற(தம்மம்)மும், அறிவுத்துறை மட்டும் மந்த கதியிலேயே முன்னோக்கி அசைகின்றது.

அறிவுத்துறையின் மந்தகதிச் செயற்பாடு:-

அன்று நிகழ்வுகளை, வினைத் திட்பங்களை, அறிவு சார்ந்த தகவல்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான, பரப்புரையை செய்வதற்கான கருவிகள் கண்டுபிடிக்கப் படவுமில்லை, மக்கள் மயப்படுத்தப் படவுமில்லை. ஆனால் இன்று நிலைமை முற்றிலுமாக மாறிவிட்டதால் பதிப்புத்துறையின் மிதமிஞ்சிய வளர்ச்சியின் காரணமாய் நாளாந்த

செய்தித் தாள்கள், வார இதழ்கள், மாதிகைகள், சிற்றிதழ்கள், பல துறையும் சார்ந்த நூல்களென பலவித விளம்பல்களை, பரப்புரைகளைத் தாங்கி மக்கள் நடுவில் குவிகின்றன. போதாததிற்கு வானொலி, தொலைக்காட்சி, விதவித தொலை பேசிகள் போன்ற பல்வித பரப்புரைக் கருவிகளால் மனித மூளை சலவை செய்யப் படுகிறது. அறிவுத் துறையானது இன்றும் ஒருசிலரின் கைகளிலேயே சிக்குண்டிருப்பதால் கறுப்புநிறக் காக்கையை இவர்கள் வெள்ளை நிறமெனக் கூறினால் மக்கள் நம்பி விடுகிறார்கள்.

சிலஆண்டுகளுக்கு முன் ஒருவர் மரக்கறி எண்ணையை இறக்குமதி செய்து அதைச் சந்தைப்படுத்த முயற்சிக்கப்பட்டது. இதற்காக பலநூறு ஆண்டுகளாக இலங்கையர் பயன்படுத்தி வந்த தேங்காய் எண்ணையில் கொழுப்புத் தன்மை அதிகம் இருப்பதாகவும் பரப்புரை செய்யப்பட்டது. தேங்காய் எண்ணைக்கு மாற்றீடாக மரக்கறி எண்ணையை பயன்படுத்தக் கோரப்பட்டது. மருத்துவர்களும் நோயாளரிடம் இதை உறுதிப்படுத்தினர். ஆனால் இன்று பழையபடி தேங்காய் எண்ணையைப் பயன்படுத்தலாம் என்கின்றனர். பொதுவாக அரசுத் தலைவர்கள், அரச உயர் அலுவலர்கள், செல்வாக்குள்ள அரசியல் தலைவர்களின் செல்வாக்குடன் தன்னிச்சையான செயற் பாடுகள். இங்கு நடுநிலை தன்மையோ, அறிவு, அறம் சார்ந்தோ முடிவுகள் எடுக்கப்படுவதில்லை.

இலங்கையின் தொல்குடிகள்(aboriginal) தமிழர்களாயிருக்க 2004ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த பிலிப்சின் கலைக் களஞ்சியத்தில் இலங்கைக்குத் தமிழர் வரவு கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டென்கிறது. தமிழரொருவர் முனைவர் பட்டம்பெற இலங்கைக்கு தமிழர் வரவு கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டென்று எழுதி பட்டமும் பெற்றாராம். இவர் தன் தவறை உணர்ந்தபோது இக்கூற்றை மறுத்துச் செய்தியும் வெளியிட்டாராம். ஆனால் பெரும்பான்மையினர் கி.பி.13ஆம் நூ. ஆண்டைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு ஆய்வு நடத்துகின்றனர்.. ஈழவளநாட்டிலும், இந்தியப் பெருநிலப் பரப்பிலும் தமிழ், தமிழர், தமிழர் வரலாறு என்றால் அங்கு புறக்கணிப்பு, இருட்டடிப்பு, திரிப்பு, போன்ற அறிவு முரண்செயற்பாட்டிற்கு அளவேயில்லை. இதற்கு ஓரிரு சான்றுகளை சுட்டுவது பொருத்தம் உடையதாய் இருக்கும்.

11.6. வேதப் பிராமணர் கொடுமையினால் புலம்பெயர்ந்த தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் சிங்களராதல்.

இன்றைய இலங்கையை பழைய வரலாறுகள் சேரன்தீவு (சிரன்தீப), தன்பொருநைநாடு(தாமரபர்ணி—தப்பிரபேன்), குமரிநாடு, ஏழ்பனைநாடு, ஈழம், நாவலந்தீவு, எழுபரதம், குதிரைமலை, சாலியூர், இலங்காபுரம் போன்ற பல பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. சேரநாடுத் தமிழர்கள் நம்பூதிரிப் பிராமணர் உள்நுழைவால், அரசர், அங்கிருந்த நாயர், வெள்ளாளர் அவர்களுடன் கூட்டாகி ஏனைய தமிழர்களை கீழ்நிலைச் சாதியராக்கி சொல்லொணாக்கொடுங்களை அவர்கள் மேல் திணித்தனர். அவர்களின் ஓட்டு மொத்த வளங்களையும் பறித்தெடுத்து அவர்களைத் தமக்கு அடிமையாக்கினர். இவ் வடிமைகளை அவர்கள் விற்கவோ, தண்டிக்கவோ, கொலை செய்யவோ முடியும். இந்நிலை 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம்வரை அங்கு பின்பற்றப்பட்டதாம். கி.பி.1856 வரை கேரள(சேர)த்தின் இரணியம், கொல்லம், அரிப்பாடு ஆகிய இடங்களில் தமிழ் அடிமைகளை விற்கும் சந்தைகளும் காணப் பட்டனவாம். அங்கு வளர்ந்தவர்கள் உருபா 6-8வரையும், சிறுவர்கள் 25 சதத்திற்கும் விற்கப்பட்டனராம் (எனது, மதுரை எரிகிறது, ப.54 - 61). வெள்ளையர் ஆட்சியிலும் பிராமணியத்தின் செல்வாக்கு மேலோங்கியே காணப்பட்டது.

இக் கொடுமைகளுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாது கி.பி.14 - 19ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதில் இலங்கை வந்த சலாகம சாதியைச் சேர்ந்த ஆயிரக் கணக்கான தமிழரான சேரர்கள் பாணந்துறையில் இருந்து காலிவரை குடியேறினர் (இன்றுவரை இப்பெயர்கள் தமிழாகவே உள்ளன). இவர்களே கோட்டை அரசு படையிலும், கறுவாப்பட்டை தொழிலிலும் ஈடுபட்டனர். அதே போல் துறவா என்ற சாதியரும் சேரர்களே. 1815வரை கண்டியை ஆண்ட மதுரை நாயக்க இனமும் தமிழர்களே. சிலாபத்தில் இருந்து வத்தளைவரை இருந்தவர்களும் தமிழர்களே. இவர்கள் அனைவருமே திருமணங்கள் ஊடாக சிங்களவர்கள் ஆனார்கள் (மகாவம்சம், தமிழில் சிங்களர் கதை, எசு.பொ.ப.xxvii.). இப்படியாக பலநாட்டுக் காரரும் கலந்து ஒரு புது இனமாக மாறினர்(சிங்கள இனம்). சிங்களமொழியும் இலக்கிய, இலக்கணம் பெற்று ஒரு மொழிக்கான தகுதியைப் பெற்றது கி.பி.13-15ஆம் நூ.ஆ காலப்பகுதியிலேயாகும். புலம்பெயர்ந்து வந்தவர்களில் பண்டார நாயக்காவின், யெய

வர்த்தனாவின், சிபிடித.சில்வாவின், சிறில் மத்தியுவின் தலை முறையினரும் அடங்குவர்.

11.7. வரலாற்றுப் பறிப்புக்கள்

மொழிவழி மாநிலம் நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு (ஒற்றுமை போலக் காட்டி இருப்பதையும் பறிப்பதற்கு) இடையூறானது என்றும் கூறுகின்றனர். ஒருமொழி நாடுகளே வேறு சிலபல காரணங்களால் இருநாடுகளாய் ஆனதும் உண்டு. ஆட்சி பிடிக்கும் இலக்கு ஒன்றையே வைத்து தம் கருத்தக்களுக்குச் சுவையூட்ட பொய்யும் வழுவும் கலந்து சொல்லவும், எழுதவும் வரிந்து கட்டி நிற்கின்றனர். இதன் காரணமாய் உண்மை ஒதுங்குகின்றது. உறவுக்கும் பகைக்கும் மொழி காரணமாக மாட்டாது. பிரிந்து வாழ்ந்தாலென்ன, சேர்ந்து வாழ்ந்தாலென்ன மொழி வேண்டும். மொழியைப் புறக்கணிக்க முடியாது. மொழி உரிமையை, இருப்புரிமையை அளித்து மக்களாட்சியை காத்துப் பேண வேண்டும் அல்லது மொழியுரிமையை, இருப்பு உரிமையைப் பறித்து படை (இராணுவ) ஆட்சியை தொடங்க வேண்டும். ஆனாலும் இலங்கையில் தமிழர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் நடுவில் கரவாகவும், வெளிப்படையாகவும், திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களை பெரும் பன்மையின அரசு 1940ஆம் ஆண்டுகளிலேயே தொடங்கி விட்டது. கடந்த 80ஆண்டுகளில் கிழக்கு மாகாணத்தில் நிலப்பறிப்பு எந்தவளவிற்கு நிறைவேற்றப் பெற்றுள்ளது என்பதை மேனாள் பொருளியல் விரிவுரையாளர் (பேராதனை பல்கலைக் கழகம்) அமரர் திரு. சி. வரதராசனால் நடத்தப் பெற்ற ஆய்வின் தகவல்களை (அட்டவணை 1) இந்நாட்டின் குடிகள் என்ற அளவில் தெரிந்திருப்பது நன்றே. “வரலாற்றில் இருந்து தமிழினம் பாடங்கள் படிக்கவில்லை (கற்கவில்லை) என்றால் வரலாறு அவர்களை பொறுக்காது (மன்னிக்காது)”.

முன் புதையுண்ட

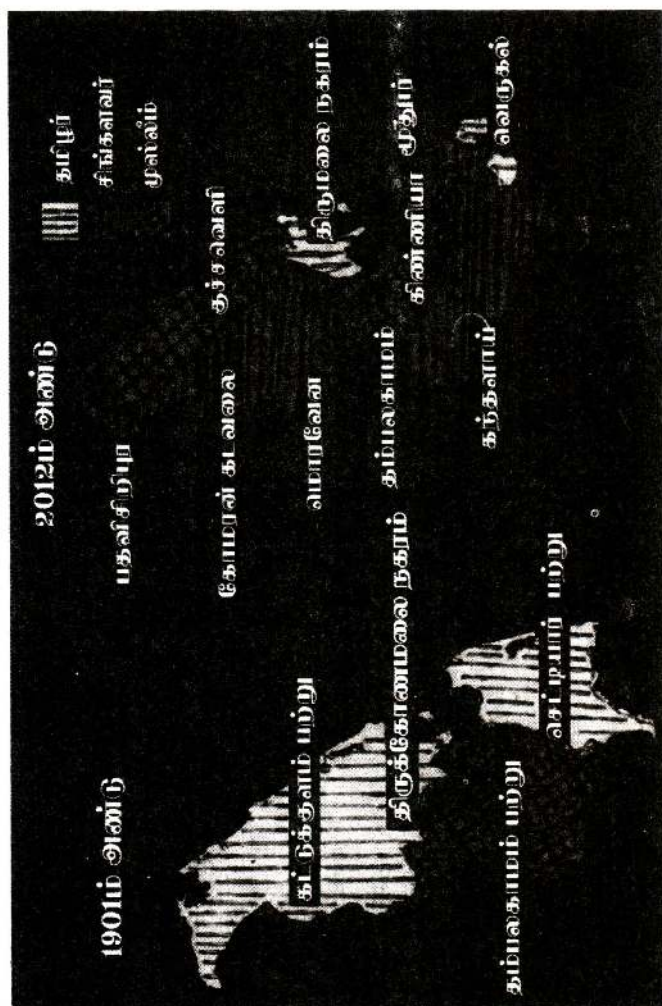
எம் முத்தமிழ்ச் சிறப்பினை

மன்பதைக் குணர்த்தல்

எம் மண்ணுயிர் வாழ்க்கை ----- பாவலரேறு.

கிழக்கில் கல்குடாத் தொடங்கி முல்லைத்தீவு வரையான பல வரலாற்றுத் தடயங்கள் அழிப்பும், நிலப்பறிப்பும், மொழி இன அழிப்பும் தொடர்ந்து செயற்படுத்துவதோடு நின்றுவிடாது அதை எல்லா வகையிலும் பெரும்பான்மையின மயப்படுத்த முனைப்போடு

செயற்படுகின்றனர். குறிப்பாக கிழக்கில் உள்ளடங்கிய மாவட்டங்கள் 20ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலும் (1901), 21ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலும் (2012) மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பில் உள்ள மிகப் பெரிய விரிசலை மாற்றத்தை(இலங்கைப் பெரும்பான்மையின அரசின் செயற்பாட்டினால்)காணமுடியும்.

மாவட்டம்	ஆண்டு	தமிழர்	வீதம்	சிங்களர்	வீதம்	இசுலாமியர்	வீதம்
திருக்கோணமலை	1901	17069	60.0	1203	4.2	8258	29.0
	2012	122080	32.0	101991	27.0	152845	40.0
மட்டக்களப்பு	1901	56363	68.4	1403	1.7	21502	26.1
	2012	382300	72.8	6167	1.2	133844	25.5
அம்பாறை	1901	23494	37.4	6172	9.8	32688	52.4
	2012	112915	17.4	251018	38.7	251018	43.6
பொலநறுவை (புலத்தி, தம்பன் கடவை, தமன்கடுவ)	1901	-	28.0	-	9.0	-	55.0
	1971	-	8.0	-	76.0	-	16.0
	2012	8548	2.0				

வரைபடம், (திருக்கோணமலை அன்றும் இன்றும்) அட்டவணை 1.

பொலநறுவை (புலத்தி—பிராமிக்காலமான கி.மு.300 அளவில் கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்ட பெயர், இராவணனின் பாட்டனாம்.) மாவட்டத்தை எப்படி எழுபது (70) ஆண்டுகளில் தமிழ் இனம் (தமிழர், இசுலாமியர்) துரத்தப்பட்டு, அழிக்கப்பட்டு, பெரும்பான்மையின அரசு கையகப் படுத்தி தன்னினத்திற்கு வழங்கியது என்பதை மேற்குறித்த அட்டவணை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றது.

இச்செயற்பாடானது, கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட இந்தியத் தென் மாநிலங்களான சேர(கேரளம்), சோழ, பாண்டிய நாடுகளில் ஆட்சியாளர்களாய் இருந்த கலப்பின சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள், தொல்குடிகளான எழைத் தமிழர்களின் நிலங்கள், வளங்களைப் பறித்துக்கொண்டு, ஓடஓட விரட்டிவிட்டு அந்நிலங்களை எல்லாம் வடநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட வைதீகவேதப் பிராமணருக்கு பிரமதேயங்கள் என்றும், சதுர்வேதி மங்கலங்கள் என்றும், அக்கிர காரங்கள் என்றும் கூறி பல்லாயிரக் கணக்கான ஊர்களை அவர்களுக்கான குடியிருப்புக்களாக ஆக்கிக்

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

கொடுத்ததற்கு ஒப்பானதாகும் (குருவிக்கரம்பை வேலுவின், சிந்து முதல் குமரி வரை, ப.145—152) இதுவே இலங்கைப் பெரும்பான்மை அரசுகளின் தொடர்ந்த செயற்பாடுகளாகும்.

20ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் (1901) பொலநறுவை மாவட்டம் மூன்று ஆளுகை(நிர்வாக)ப் பகுதிகளாக எகொட (தமிழ்) பற்று, மேட(இசுலாமிய) பற்று, சிங்களப்பற்று எனப் பிரிக்கப்பட்டு இருந்தன. கிட்டத்தட்ட 85 விழுக்காட்டினர் தமிழர்களாக (இசுலாமியர் உட்பட) இருந்தனர். 10விழுக்காட்டினர் மட்டும் சிங்களர். இக்கால கட்டத்திலேயே மறைப்பில் கிடந்த மாமரபின் (மகாவம்சம்) செப்பம் செய்யப்பெற்ற ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு 1912இல் வெளிவந்தது. மாமரபின் முதலாம் பாடத்தில் புத்தரின் இலங்கைக்கான முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் வருகையில் தனக்கான இடங்களாக மகியங்கனை (பொலநறுவை) யையும், மேற்கில் கல்யாணி (களனி) யையும், நடுவகப் பைந்திரமான சிவனொளி (சிறி)பாத மலைப் பகுதியையும், கிழக்கில் அம்பாறை, திகவாவி போன்ற இடங்களையும், அநுராதபுரத்தில் பல இடங்களையும் தனக்குரிய இடங்களாக அடையாளமிட்டுச் சென்றதாகக் கூறப்படுகிறது(ஆனால் இப்புத்தர் வேறு இரோகினி ஆற்று நீர் பங்கீடு காரணமாக தனது அத்தனை சகங்களையும் துறந்து இரப்போடு ஏந்திப் புறப்பட்ட புத்தர் வேறாய் இருக்கவேண்டும்).

இலங்கை வந்த புத்தரின் இச்செயற்பாடு பெரும் பான்மையினருக்கு ஒரு உத்வேகத்தைக் கொடுத்ததால் செயலில் இறங்கினர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் (1940) வரண்ட பைந்திர (பிரதேச) குடியேற்றத் திட்டத்தின் கீழ் பராக்கிரம, மன்னேரிய, கிரிந்தலக் குளங்கள் மீள்கட்டுமானம் (புனரமைப்பு) செய்யப்பட்டு வகை தொகை இன்றி சிங்கள மக்களைக் குடியேற்றினர். இதன் காரணமாய் புலத்தி(பொலநறுவை) மாவட்டத்தின், 7900ஆக இருந்த குடித்தொகை 20,000ஆகப் பெருக்கெடுத்தது(1946). இன்று தமிழர்கள் அங்கு காணாமல் போய்விட்டனர். இத்திட்டம் வெற்றி அளித்ததால் 1950 ஆண்டுவாக்கில் இடி.எசு.செனநாயக்கா அரசினர் தமிழர் நிலவரிமையை கிழக்கு மாகாணத்தில் சிதைத்தழிக்கும் நோக்கோடு கல்லோயா, அல்லை, கந்தளாய் குடியேற்றங்களை உருவாக்கி சிங்கள மக்களைக் குடியேற்றி தமிழ் மக்களின் இருப்பை கேள்விக்குறியாக்கி, காலத்திற்குக் காலம் ஏற்படுத்தப்பட்ட இனவன் செயல்களின் மூலம் அங்கிருந்த தமிழர்களை ஓடஓட விரட்டி துடைத்து எறிந்தனர்.

1960 வரை கிழக்கு மாகாணம் திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இரு மாவட்டங்களையே கெண்டிருந்தது. ஆனால் 1960 சித்திரை திங்களில் மட்டக்களப்பு மாவட்டதின் தென்பகுதியின் 60 விழுக்காடு நிலப்பரப்பு (4318 ச.கிலோ.) பிரிக்கப்பட்டு அம்பாறை மாவட்டமாக்கப் பெற்றது. அத்தோடு புதிய குடியேற்றத் திட்டங்களை உருவாக்கி வெளி மாவட்டங்களில் இருந்து சிங்கள மக்களைக் கொண்டு வந்து சகல வளங்களையும் வழங்கிக் குடியேற்றினர். குறிப்பாக கல்லோயா ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குத் திட்டம் (ஆர்.வி.டி.பி) முழுமையான வெற்றியை கொடுத்தது. 1901ஆம் ஆண்டில் 6172 சிங்கள மக்களை மத்திரம் கொண்டிருந்த பகுதி இன்று 251,018 பேரைக் கொண்டிருக்கிறது (அதாவது 9.8ஆக இருந்த விழுக்காடு இன்று மாவட்ட குடித்தொகையின் 37.8 விழுக்காடாய் உயர்ந்து உள்ளது).

11.8. வரலாற்றுத் திரிப்புக்கள்:-

இந்திய ஒரிசா மாநிலத்தின் புவனேசுவரத்திற்கு அண்மித்த அத்திக்கும்பாக் குகைக் கல்வெட்டில் வட நாட்டரசனான காரவேலன் தமிழ் மூவேந்தர், வேளிரகளுக்கு இடையில் 1300ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருந்த கூட்டு ஒற்றுமை உடன்படிக்கையை உடைத்ததாக கி.மு.165 இல் இக் கல்வெட்டில் பொறித்திருந்தான். இதை கடந்த நூற்றாண்டில் ஆய்வு செய்த இந்திய நடுவணரசின் யே. பி. யெயசுவால், முதுமணி (சட்டவாளர்), முனைவர் ஆர். டி. பெனார்சி, முதுமணி, பெனாரசு இந்து பல்கலைக் கழகம், போன்றோர் இது மிகைப்படுத்தப்பட்ட பொறிப்பென்று கூறி 113 ஆண்டுகளேன திரித்துள்ளனர் (குணாவின் வள்ளுவப் பார்பாரியம், ப.10). கி.மு.300இல் வடநாட்டில் ஆட்சி செய்த மோரிய மன்னன் அசோகனால் கூட தமிழ் நாட்டை கைப்பற்ற முடியவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. சங்ககால ஔவையார் (கி.மு.2 --- கி.பி.2 நூற்றாண்டு) உறையூரில் (தமிழ்நாடு) சேரமான் மாவண்கோவும், பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழதியும், சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற் கிள்ளியும் ஒருசேர இருப்பதறிந்து அங்கு சென்று நேரில் கண்டு நல்லதே செய்து நலமுடன் வாழவும் வாழ்த்திப் பாடி (புறநாநாறு 367) வருகின்றார். இது இம்மூவேந்தரின் கூட்டை உறுதிசெய்யும் சான்றாகும்.

அத்தோடு அண்மையில் தமிழ்நாட்டின் மதுரைக்கு அண்மித்த கீழடி என்ற ஊரில் நடத்தப்பட்ட நிலத்தடி அகழ் ஆய்வில் கி.மு.600

ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நாகரிகச் சான்றுகளை வெளிப்படுத்தும் ஆடைநெய்யப் பயன்படுத்திய கருவிகள், மட்பாண்ட பொருட்கள் வளையப் பயன்படுத்திய கருவிகள், இன்னும் பல தடயங்கள் கண்டெடுக்கப் பட்டன. ஆனால் இந்த ஆண்டுக் கணக்கை தமிழர் வரலாற்றில் காழ்ப்புணர்வு கொண்ட இந்திய நடுவணரசு காலத்தைப் பின்தள்ளி கி.மு.300 என்றது. பூம்புகார் தரங்கபாடி இடைப்பட்ட கடலடி ஆய்வு, போம்பே வளைகுடா கடலடி ஆய்வு போன்றன வெளிப்படுத்திய 11ஆயிரம் ஆண்டுப் பழைமை வாய்ந்த நாகரிகச் சான்றுகளையும் அது புறக்கணித்தது மட்டுமல்லாது இருட்டடிப்பும் செய்தது என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

மகத நாட்டு பாளிமொழிக்காரனான விசயன் இலங்கை வந்தபோது (கி.மு.5ஆம் நூற்றாண்டு) மதுரை கீழடி ஊரில் காணப்பட்ட நாகரிகச் சான்றுகள் இங்கும் காணப்பட்டன என்பதை மாமரபு (மகாவம்சம்) உறுதிசெய்யும். 1956இல் இலங்கை அரசால் வெளியிடப்பெற்ற 25சத அஞ்சல் முத்திரையில், இலங்கைக் கடற்கரையிலிருந்து ஒருபெண் நூல் நூற்பதுபோலவும், ஓடத்தில் வந்த சிலர் நீரில் இறங்கி கரைநோக்கி வருவது போன்ற நிறு படம் பதிக்கப் பட்டிருந்தது. இது குவேனி விசயனைக் குறிப்பதாய் உள்ளது. ஆனால் இம்முத்திரை உடனடியாகவே தடைசெய்யப் பட்டதாம். இலங்கைக் கல்வெட்டியல் ஆய்விலும் பல குளறுபடிகள் நடந்துள்ள தென்பர் ஆய்வாளர்கள். பொலநறுவையில் பராக்கிரம சமுத்திரத்திற்கு அண்மையில் 11அடி உயரமான பாறையொன்றின் மேல் காணப்படும் கற்சிலை, உச்சிக் கொண்டையுடனும், குறுந்தாடியுடனும், கைகளில் ஏட்டைச் சுமந்தபடியும் காணப்படுகின்றது. ஆனால் இச்சிலையை தொல்லியல், கல்வெட்டு ஆய்வாளரான பேரா.பரணவித்தாரண பராக்கிரமபாகுவினது என்கிறார். பொதுவாக ஒரு அரசனுக்குரிய எந்த அடையாளமும் இதில் காணப்படவில்லை என்கின்றனர் ஆய்வாளர்கள்.

இவருக்கு முன்னதாகவே ஆங்கிலேயர்களான வின்சர், அன்ட்ருனெல் ஆகியோர் இச்சிலையை அகத்திய முனிவருடையது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அகத்தியர் குள்ளமான தோற்றமும், கைகளில் கமண்டலமும், தண்டமும் தாங்கியவர் என்பதால் இக்கூற்றும் ஏற்படையதாய் இல்லை. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பேரா.மகிந்த சோமத்திலக இது இராசராச சோழனின் அவைப்புலவர் கருவூர்த் தேவரினது என்பார். ஆனாலும் தொல்பொருள் திணைக்களத்தின் பொறுப்பாளாயிருந்த ஆங்கிலேயரான சி.பி.பெல் கபில முனிவரது என்கிறார். இதை கங்குலி, பேரா.சிநி குணவர்தனா போன்றோர்

ஏற்கின்றனர். அத்தோடு புலத்தி நகரென குறிக்கப்படும் பொலநறுவையில் கபிலமுனியின் நினைவாக பரக்கிரமபாகு ஒருமண்டபம் (பொக்குல் விகாரை) அமைத்ததாக சூளவம்சம் என்ற நூல் குறிப்பிடுவதால், இதன் அருகில் கபில முனியின் சிலையையும் அவன் அமைத் திருக்கலாம் என்கின்றனர். ஆனாலும் பேரா. அநுராதா செனவிரத்ன, குறித்த சிலையின் தலையின் பின்புறமாக நான்கு எழுத்துக்கள் பு. ல, ச, த மேலிருந்து கீழாக பொறிக்கப் பட்டுள்ளதை கண்டு இதை புலத்தி (புலத்தி) என வாசித்துள்ளார். இச்சிலை செதுக்கப் படுவதற்கு பல காலத்திற்கு முன்னரே இவ்வெழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும் எனவும் கூறப்படுகிறது. மகாநாமதேரரால் பாளிமொழியில் கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டளவில் விசயனின் வருகைக்கு ஆயிரம் (1000) ஆண்டுகளின்பின் எழுதப்பட்டு ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டு) கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மாமரபு (மகாவம்சம்) பொலநறுவையை புலத்தி நகரெனக் குறிப்பிடுகின்றதாம். இச்சிலை இராவணனின் பாட்டனான புலத்திய முனிவரினது என உறுதி செய்கின்றனர் ஆய்வாளர்கள்.

இலங்கையின் தென்கிழக்குப் பகுதிகளில் இராவணனின் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட பலபிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் காணப் பட்டதாகக் “தாய்மண்(மவ்பிம்)” சிங்கள செய்தித்தாள் செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. இவை அம்பாறை, பலாங்கொடை போன்ற இடங்களில் காணப்பட்டதாகவும் இதில் 164 பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் பதிவு செய்யப் பெற்று உள்ளதாகவும் கூறப்படுகிறது. இராவணனின் பெயர் பொறித்த கல்வெட்டு குமண பறவைகள் அடைக்கலப் பூங்காப் (சரணாலயம்) பகுதியிலுள்ள பம்பரகசுத்தலாவை எனப்பட்ட நாகமலை (நாகபர்வதம்) பகுதியுள் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட 38 கல்வெட்டுகளில் ஒன்று இராவணனின் பெயரில் இருந்திருக்கிறது. இக்கல் வெட்டில் “பருமக ராவண யிதி சோகிலி லேன சகசு” எனப் பிராமி எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டு உள்ளதாம். இதன் பொருள் “பெருமகன் இராவணனின் மகள் சோகிலியின் குகை” என்பதே. இராவணனுக்கு மண்டோதரி இடத்தில் 6ஆண் மக்களே என சில நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆகையால் சோகிலி இராவணனின் இன்னொரு மனைவியின் பிள்ளையாய் இருக்கலாம். காலப்போக்கில் இவள் மறக்கப்படலாம் என்ற காரணத்தினால் அவளின் பின் வந்தவர்கள் இதை பொறித்திருக்கலாம் என்பர்.

இக்கல்வெட்டு ஆங்கிலேய ஆய்வாளர்களால் கண்டுபிடிக்கப் பட்டு பின் பேரா.பரணவதானவினால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு 1970இல் எழுதப்பெற்ற “இலங்கைக் கல்வெட்டுக்கள் - முதல் பொத்தகம்” என்ற ஆங்கில நூலில் 515ஆவது கல்வெட்டாகப் பதியப்பட்டுள்ளது. இதில் “பருமக வணிச திசக லேன சகச” எனக் குறிப்பிட்டு இதன் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாக “(the cave of the chief tissa the merchant is given to sanka த கேவ் ஒவ் த சீவ் திச த மேர்சன்ற் இசு கிவின் ரு சங்க)” என்றுள்ளதாம். அதாவது “திச என்ற வணிகத் தலைவனால் சங்கத்திற்கு வழங்கப் பெற்ற அவனது குகை” என்பதே இதன் தமிழ் கருத்தாகும். இங்கு இராவணன், சோகிலி இருவரும் இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்ட காரணமென்ன? தமிழன் வரலாறு உலகில் முந்திவிடும் என்பதாலா? அல்லது மாமரபின் நம்பகத் தன்மை கேள்விக் குறியாகிவிடும் என்பதாலா? அல்லது தொல்லியல் கல்வெட்டியல் வாயிலாக இராவணன் விசயனுக்கு பலவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவன் என்பதை உறுதிசெய்துவிடும் என்பதாலா? எப்படியான திரிப்பு? பேரா பரணவிதான இப்படியான உண்மைக்குப் புறம்பான பல தமிழர் முரண் திரிப்புக்களை செய்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் போன்றவர்களின் கூற்றுக்களையும், எழுத்துக்களையும், மாமரபையும் வைத்தே பண்பட்ட பெரும்பான்மைச் சிங்கள மக்கள் முனைச் சலவை செய்யப்படுகின்றனர்.

இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களின் தொன்மை 2300 ஆண்டுகளே. எனவே இராவணனின் காலமான 6000-7000 ஆண்டு கால இடைவெளியைப் பொறிப்பதற்கான எழுத்துக்கள் அன்று உருவாக்கப் பட்டிருக்கவில்லை என்றே கூறலாம். உலக இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள் வாய்வுழி, செவிவழியாக செய்தியாக இழுத்துவரப் பட்டதுபோல் பல்துறை ஆற்றல்கொண்ட மாபெரும் தலைவனை, மீட்பனை வாழையடி வாழையாய் வந்த உறவுகள், பற்றாளர்கள் கட்டாயமாக தொடர்ந்து அவனைத் தெய்வமாகப் போற்றி நினைவு கூர்ந்து வந்ததே இக்கல்வெட்டுக்களின் வெளிப்பாடாகும். பலாங்கொடையிலுள்ள பல கல்வெட்டுக்கள் இராவணனின் தாய். தந்தை, உடன்பிறப்புக்கள், பிள்ளைகள், உயர் அலுவலர்கள் போன்றோரின் பெயர்களைச் சுட்டுவதாகவும் “தாய்மண்(மவ்பிம்)” செய்தித்தாள் மேலும் வெளிப் படுத்துவதாகவும் கூறப்படுகிறது (சிவ ஒளி ஆடி—ஆவணி, 2020, மின்னிதழ் பார்க்க).

11.9. தமிழரின் ஆயர்வேத மருத்துவம் அல்லது இராவண மருத்துவம்.

“சிங்கள” என்னும் இயக்கத்தை தோற்றுவித்த முனிதாச குமாரத்துங்க இராவணனின் மருத்துவ நூல்களான “நாடிப் பரிட்சை, திராவகதீநீர் (அர்க்கப் பிரகாசம்), ஓடியா சிகிட்சா, குமார தந்திரிய, வாடின பிரகாரணய” போன்ற நூல்கள் சிங்கள மொழியில் இயற்றப்பட்டு சமற்கிருத மொழியில் மொழி மாற்றம் செய்யப் பெற்றதாகக் கூறுகின்றார். (பச்சைப்பொய், ஆய்வுக்குரியது) இதை தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த முனைவர் வாசுதேவன் அவர்கள் பின்வருமாறு ஆய்வு செய்துள்ளார். இராவணன் உறுப்பு வெட்டு (வரம்)க்கலை, இசைக்கலை, மருத்துவக்கலை போன்ற 10 கலைகளில் துறை போகியாக இருந்துள்ளான். தமிழர்களின் ஆயர்வேத மருத்துவத்தை இந்தியா, இலங்கையுள் ஊடுருவிய வந்தேறிகள் அவற்றைத் தட்டிப்பறித்து தமதாக்கி, மொழி மாற்றமும் செய்து கொண்டு கொக்கரிக்கின்றனர். இவர்கள் அறிவில், அறிவியலில் மழலையராகவே இந்நாடுகளில் உள்ளிட்டனர்.

ஆயர்வேதமே இராவண மருத்துவக் கலை. இதை இராசவலியா, இராவணவலியா போன்ற சிங்கள நூல்களும் புகழ்து உரைக்கின்றனவாம். ஆயர்வேத மருத்துவ நூல்கள் பல தமிழில் உள்ளன. தமிழர் இன்று இதே மருத்துவத்தை சித்த மருத்துவம் என்கின்றனர். வட(இந்தியத்)தமிழான பாகத மொழியின் கிளை மொழிகளான மாகதி, பிராகிருதம், பாளி போன்ற மொழிகள் பேசுனர்களாகவே மகதநாட்டார் இலங்கைக் கரையில் ஒதுங்கி இருக்கவேண்டும் (இன்றைய கலப்பின மக்களான சிங்களவர்). கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டளவில் புதுமொழி சிங்களத்தை பாளி, சமற்கிருதம், தமிழ் கலந்து உருவாக்கினர், இவர்கள் இந்திய, இலங்கை மண்ணில் காலடி வைக்குமுன் எப்படி ஆயர்வேதம் இந்த மண்ணில் நடமாடி இருக்கமுடியும்?. அதற்குக் காரணம் இந்த மண்ணில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இராவண மருத்துவம் நடமுறையில் இருந்ததேயாகும்.

கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டின் குமரி, திருவிதாங்கூர் போன்ற பகுதிகளில் நடைமுறையில் இருந்த சிந்தாமணி மருத்துவம் சார்ந்த அனைத்து இராவண மருத்துவ நூல்களைத் திரட்டியும், நாலந்தா பல்கலைக் கழகம், ஆயர்வேதப் பல்கலைக் கழகங்கள், ஆயர்வேதக் கல்லூரிகள் போன்ற இடங்களில் இருந்த நூல்களைச் சேகரித்து நெய்யாற்றங் கரையிலிருந்த தமிழ் மருத்துவ ஆய்வு

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

நடுவத்தினர் மலையாள மொழியில் அந்நூல்களை மொழிமாற்றம் செய்தனராம். இங்கு இவை மொழி மாற்றம் செய்யப்படக் காரணம் தமிழ், தமிழர் முரண்வெறி (இந்த முரண்வெறி தமிழர்களுக்குத் தான் இருக்க வேண்டியது ஏனெனில் இவை எல்லாம் அவனிடம் இருந்து வந்தான், வரத்தான் எல்லாம் தட்டிப் பறித்தவையே) கொண்ட நம்புதிரிப் பிராமணியமும், இவர்களின் தொண்டரடிப் பொடியரும், தற்குறித் தமிழ் அறிஞர் பெருமக்களான வள்ளுவக் கணியரும் அங்கு செறிந்திருந்ததே காரணமாய் இருக்கலாம் என்பர். இப்படியாக உருவானதே ஆயுர்வேத மருத்துவம். அதேபோல் 180 ஆண்டுகளுக்கு முன் “திராவகதீநீர் என்றநூல் அர்க்க பிரகாசம்” என்ற பெயரில் மலையாள மொழியில் வெளியாகி உள்ளது. கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பெற்ற “வைத்திய சிந்தாமணி பைசாய்ய சங்கிரகம்” என்ற சிங்கள நூல் “இராவண வைத்திய சிந்தாமணி” என்ற தமிழ் நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்டதாக குறிப்பிடுகின்றார் முனை.வாசுதேவன் அவர்கள்.

இராவண மருத்துவ நூல்களாவன, 1) உடற் கூறு நூல், 2) மலைவாகடம், 3) மாதர் மருத்துவம், 4) இராவணன் 12000, 5)நாடி எண்வகைப் பரிசோதனை நூல், 6) இராவண வைத்திய சிந்தாமணி, 7) இராவணன் மருந்துகள் 12000, 8) இராவணன் கியாழங்கள் 7000, 9) இராவணன் நோய் நிதானம் 72000, 10) இராவணன் வாலை வாகடம் 40000, 11) இராவணன் வர்ம ஆதிநூல், 12) வர்மத் திறவுகோல் நூல்கள், 13) யாழ்ப்பாண மூலிகை அகராதி, 14) யாழ்ப்பாண பொது அகராதி, 15) பெரிய மாட்டு வாகடம், 16) நச்சு மருத்துவம், 17) அகால் மரணநூல், 18) உடல் தொழில் நூல், 19) தத்துவ விளக்க நூல், 20) இராவணன் பொது மருத்துவம், 21) இராவணன் சுகாதார மருத்துவம், 22) இராவணன் திராவகதீநீர் நூல், 23)இராவணன் அறுவை மருத்துவம் 6000, 24) இராவணன் பொருட்பண் நூல், 25) பாண்ட புதையல் முறைகள் 600, 26) இராவணன் வில்லை வாகடம், 27) இராவணன் மெழுகு வாகடம் என்பனவாம். இரசசாத்திரம் கூட இராவணன் நூலகத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட நூலைப் பார்த்தே எழுதப்பட்டதாம். இந்தியில் இராவண சம்கிதா என்ற பெயரில் ஒரு மருத்துவ நூல் 830 பக்கங்களில் இடெல்லியில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. இந்நூல்களில் பல தமிழ்நாடு சங்கரன் கோவில் அருகில் உள்ள கரிவலம்வந்த நல்லூர் என்ற ஊரில் பால்வண்ணநாதன் திருக்கோயிலின் கருவூலமாக உள்ள தென்பர். 5000ஆண்டுகளுக்கு முன்பே

இலங்கையில் இருந்த மருத்துவம் ஆயர்வேதம். இது தமிழ் மருத்துவமே என்பதை சிலப்பதிகாரமும் உறுதி செய்யுமாம் (சிவஒளி, வைகாசி—ஆனி, 2020, மின்னிதழ் பார்க்க).

அரசுகளும், அரசு சார்பு நிறுவனங்களும், அரசு உயர் அலுவலர்களும் தம் கையாலாகத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதோடு

(தமது நீதியற்ற, நடுநிலையற்ற, பக்கச் சார்பான, குள்ளத்தனமான செயற்பாடுகள்), இன்னொரு இனத்தின் அறிவு, அறிவியல் சார்ந்த வரலாற்றுத் தொன்மைகளை இருட்டடிப்பும், சிதைப்பும், திரிப்பும் செய்து விட்டு, சிறிது காலத்தின் பின் தமதென்று உரிமை கோருவதைக் காணும் போது நெஞ்சம் புண்ணாகிறது. அத்தோடு அவர்கள் நின்று விடுவதில்லை, அன்று அறிவுடைச் சான்றோராய், பல்துறை விற்பன்னராய் இருந்த பெருமக்களை, வைதீகவேத மரபார் அரசுடன் இணைந்து, இவர்களுடன் ஒத்துப் போகாது முரண் பட்டவர்களைச் சாதியறிக்கம் செய்தனர். உலக வாழ்வியல் மெய்யியல் தந்த திருவள்ளுவப் பெருந்தகையை புனைகதை மூலம் இழி பிறப்பாக்கினர் (பிராமணனுக்கும், புலைச்சிக்கும் பிறந்த வராம்), இதைவிடக் கொடுமை வேறுண்டா? பல்துறை ஆற்றல் கொண்ட இராவணனை பெண் பித்தனாக்கி இழிவு படுத்த வால்மீகி எத்தகுதியும் இல்லாத இராமனை (ஒழித்திருந்து வாலி கொலையை, ஒருதலைக் காதலுக்காக தாடகையின் முக்கரிந்த, நீதி கேட்ட சம்புகனை கொன்ற ஒருவர்) தலைவனாக்க இட்டுக்கட்டிய புனைவை, பொருளுக்காகத் தன் புலமையை விற்று அதை மெருகூட்டினான் கம்பன். இன்றுவரை இராவணனை இழிவுபடுத்தும் பரப்புரை தொடர்கிறது. இராவணன் இழிவு தமிழினின் இழிவே என்பதை ஏன் இன்னும் தமிழினால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அரையில் துணிதுண்டு இருக்கிறதா? என்பதும் தெரியாமல் வாழ்பவன் தானே தமிழன்!

பொய்யுடை ஒருவன் சொல்வன் மையினால்
மெய்போ லும்மே மெய்போ லும்மே
மெய்யுடை ஒருவன் சொலமாட் டாமையால்
பொய்போ லும்மே பொய்போலும்மே.

என்ற இப்பாடல் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் பாடப்பட்டு இருந்தாலும், இதுவே இன்றைய முளை முற்று முழுதாய் சலவை செய்யப்பட்ட தமிழனுக்குப் பொருந்துவதாய் உள்ளது. இது இவனுக்கு என்றும்

பொருந்துவதாய் இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஏனெனில் அவன் உணர்வற்றவனாய், தன்னினத்தையே காட்டிக் கொடுப்பவனாய் வாழ்வதே காரணமாகும்.

ஒரு தீயகருத்தை, தவறான கருத்தை மறுக்கவோ, எதிர்க்கவோ எண்ணினால் அதைச் சொன்னால் மட்டும் போதாது, அதை பரப்பும் வழியையும், விரைவையும் தேட வேண்டும். மக்களின் கண்முடித் தன்மையை களைய வேண்டிய அறிவுத்துறை அதை வைத்தே வாழ நினைக்கின்றது. இதன் விளைவே இன்று மொழிப்பற்று, இனப்பற்று பற்றி பேசினால் அதைக் குறுகிய நோக்கம் என்றும், இனங்களுக்கு இடையிலான முரண்பாட்டை வளர்க்கும் என்றும் கூறுகின்றனர் தற்குறிகள். இது சிறுபான்மையினரின் உணர்வுகளை மழுங்கடிக்கவும், அதேபோல் பெரும்பான்மையினரிடம் இயல்பாய் உள்ள இனவெறியைத் தூண்டுவதற்கும் வழி சமைப்பதாய் உள்ளது. அமெரிக்கன், ஐரோப்பியன், யப்பானியன், சீனன், வடமொழியாளன் (இந்தியன்), சிங்களவன் எல்லோருமே தம்மொழி பற்றி, தம் மேலாண்மை பற்றிப் பேசலாம், செயற்படலாம் ஆனால் தமிழன் மட்டும் எதற்கும் வாயே திறக்கக்கூடாது என்கின்றனர். திறந்தால் தீவிரவாதி, பயங்கரவாதி எனப் பட்டம் சூட்டுகின்றனர். போதாததற்கு பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம், அவசரகாலத் தடைச் சட்டம் எனக்கூறித் தளைப்படுத்துகின்றனர், காணாமல் ஆக்குகின்றனர். இவை கடந்தகால வரலாறு.

12.0. கல்விக்கொள்கை

தமிழர்களின் தாய்மொழி வழியிலான, கல்வி, தொழில் போன்றனவற்றிலும் பெரும்பான்மையின வல்மேலாண்மை திணிக்கப் படலாம், அடிப்படை பிறப்புரிமைகளும் பறிக்கப் படலாம் என்பதில் ஐயம் கொள்ள வேண்டியதில்லை. இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் போது 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு குடிசனமதிப்பு (உயர்பதவிகளில் இருந்த பிராமணரின் மறைமுகமான அறிவுறுத்தலின் கீழ்) எடுக்கப்பட்ட போது இந்து என்னும் போர்வையுள் வைதீகம், வைணவம், பௌத்தம், சமணம் போன்ற பலமதங்கள் ஒன்றாகவும், கிறித்தவம், இசுலாம் என முப்பெரும் கூறாக மதம் காட்டப் பட்டதாம். எனவே ஒருமொழி, ஒருஇனம், ஒருமதம், ஒருநாடென்ற அலம்பல் புலம்பல்கள் மேற் குறித்தவாறு சட்டமாக்கவும் படலாம். இலங்கைப் பெரும்பான்மை இனம் விடுதலை பெற்ற நாளிலிருந்து (1948) இன்றுவரை தமிழர் முகம்கொடுத்த,

கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கின்ற இடர், இன்னல்களால் “மருண்டவன் கண்ணிற்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்” ஆகத்தானே தோன்றும். வெள்ளம் வருமுன் அணை கட்டவேண்டும். விளிப்பு அடையுங்கள்! விளித்து இருங்கள்!.

இன்னொரு புறம் உலகப் பொதுமொழி ஆங்கிலத்தின்மேல் அளவுகடந்த மோகம். இங்கிலாந்து தேம்சு நதிக்கரைக்காரரின் பற்றைவிட தமிழர் பற்றிற்கு அளவுகோலே இல்லை. தமிழர்கள் இப்படியாக இடர் படுவதைப்போல் ஒரு வங்காளியோ, ஒரு யப்பானியனோ அல்லல் படுவதில்லை. 1913ஆம் ஆண்டின் உலகின் மீஉயர் (நோபிள்- இலக்கியம்) பரிசு பெற்ற, இந்தியா, பங்களதேசம் ஆகிய இருநாடுகளின் தேசிய பாடல்களைப் பாடியவரும், “சிரிப்பை விடு அழுகையை நேசி” என்ற கபிர்தாசின் கூற்றுக்கு செயல் வடிவம் கொடுத்து “சாந்தி நிகேதன், விசுவபாரதி” போன்ற குருகுலங்களை அமைத்து “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற அடிப்படையில் உலகச் சிறார்களுக்கு வாழ்வளித்த வரும் ஆன “கீதாஞ்சலி புகழ் இரவீந்திரநாத் தாகூர்” அவர்கள் ஒருமுறை குறிப்பிடும் போது “உலகின் உச்சியைத் தொடும் காப்பியங்களை, இலக்கியங்களை தமிழினம் கொண்டிருந்தும் அவற்றைப் புறக்கணித்து வேற்றுமொழிக்கு முதன்மை கொடுப்பது போல் உலகில் வேறொரு இனம் இல்லை” என்பார். உலக மக்களெல்லாம் தம்தாய் மொழி ஊடாகவே வெற்றிவாகை சூடியவர்கள். ஒருவன் தன் தாய்மொழியின் ஊடாக சிந்திக்கும் போது நுண்ணறிவு பெறுகின்றான். இதைத்தான் வள்ளுவனார்

என்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறவாய்

நுண்பொருள் காண்ப தறிவு (கு.424) என்பார்.

அதாவது அறிவென்பது, தான் கூறுவனவற்றைப் பிறர் புரிந்கொள்ளும் வகையில் எளியமுறையிற் (அளவையியலில்-- தர்க்க) கூறி, மற்றவர் கூறுவதன் நுண்பொருளை ஆராய்ந்து காண்பதேயாகும். இவற்றைத் தாய்மொழித் திறத்தினால் மட்டுமே கண்டு கொள்ளப்படும். அண்மையில் கிளிநொச்சியின் ஓர் உயர்தரப் பள்ளியிலிருந்து க.பொ.த உயர்தரத்தேர்வில் 3௭ சித்திகளைப் பெற்ற மாணவன்(2017), க.பொ.த. சாதாரணத்தில் ஆங்கிலப் பாடம் சித்தி பெறாத காரணத்தினால் அவனது பல்கலைக்கழக நுழைவு மறுக்கப்பட்டு தடுக்கப்பட்டது. இதனால் அவன் போதைப் பொருளுக்கு அடிமை

யானான். தான் படித்த பள்ளியின் ஆசிரியரின் மேல் வீண்பழி சுமத்தவும் காரணமானான். தன்தவறு உணர்ந்த போது ஓடும் தொடர் வண்டியின் முன் பாய்ந்து தற்கொலை செய்துகொண்டான்.

இப்படியாக, வாழவேண்டிய அகவையில் வாழ்வை முடித்துக் கொள்ள காரணர் யார்? இந்த ஆங்கிலமொழிக் கல்வி இந்நாட்டிற்குத் தேவையான ஒன்றா? யாரை மனநிறைவுசெய்ய அல்லது யாரிடம் தட்டேந்த (பிச்சையெடுக்க) இக்கல்விக் கொள்கை பின்பற்றப் படுகிறது. ஆங்கிலம் எப்படி மாணவரின் அறிவுக் கூர்மையின் அளவுகோலாக இருக்க முடியும். உலகம் உணர்த்துவது தாய்மொழி வழிக் கல்வியே ஒருவரின் அறிவுக் கூர்மையின் அளவுகோல் என்பதைத் தான். எப்போதாவது தேவைப்படும் ஒன்றிற்காக அவனை முதல் ஏறுபடியிலேயே வைத்துக் கொலை செய்திருக்கிறது இந்நாட்டின் கல்விக் கொள்கை (இப்படிப் பலர்). தமிழ் நாட்டில் பிறந்த இராமனுசர் உலகமே போற்றும்படியான கணக்கு வல்லுனர். ஆனால் அவரால் ஆங்கில இடைத்தரத் (கனிசுட்) தேர்வில் சித்திபெற முடியவில்லை, அன்று அங்கு ஆங்கிலர் ஆட்சி நடைபெற்றதால் ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமாய் கொள்ளப்பட்டதால் அவரால் மேற் கொண்டு கல்வியைத் தொடர முடியவில்லை. இது அவருக்கு உளவியல் தக்கத்தை, மனச் சோர்வையும் ஏற்படுத்தி இளம் வயதிலேயே அவரை மரணத்திற்கு இட்டுச் சென்றது.

இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் தாய்மொழி வழிக் கல்வியை விடுத்து ஆங்கில (அந்நிய மொழி)க் கல்வி கொள்கைக்கு முன்னுரிமை வழங்குவதால் மாணவர் சொல்லொணா உளவியல் தாக்கத்திற்கும், மனச்சோர்வுக்கும், நோய்களுக்கும் உள்ளாகி இளவயதிலேயே மரணத்தைத் (தற்கொலை) தழுவுகின்றனர். இதற்கு ஆங்கிலேயரோ, அல்லது ஆங்கில மொழியாக உலகப் பொதுமொழி, அறிவியல் மொழி என்பதோ காரணமல்ல. அரசின், தமிழ்ப் பெற்றோரின் திணிப்புத் தான் காரணம். இதை அரசும், அரசியலாளர்களும் கவனத்தில் கொண்டு ஆக்கவாயிலான நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? எடுக்கவேண்டும்!. இன்னும் பல தமிழ் பெற்றோர் கூறுகின்றனர் பள்ளிகளில் மும்மொழிக் கல்வியை நடைமுறைப் படுத்தவேண்டுமாம், ஐரோப்பிய நாடுகளில் பலரும் பன்மொழிப் புலமை பெற்றவர்களாக உள்ளனர் என்கின்றனர்.

ஆம் அவர்களின் ஒரே விதமான வரிவடிவம், 26எழுத்துக்களில் அடங்கிவிடும், ஒலிப்பு முறையில் சிறுசிறு வேறுபாடுகள் மட்டுமே.

மொழிகளை இலகுவில் கற்றுக் கொள்ள முடியும். ஆனால் தமிழ், ஆங்கில, சிங்கள மொழிகளின் எழுத்து வரிவடிவங்கள் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபாடானவை, அவற்றின் ஒலிப்பு முறை, இலக்கணம் போன்றனவும் வேறுபாடு உடையவை. ஒரு ஐரோப்பிய மாணவன் பலமொழி கற்பதென்பது தவழுதல், நடத்தல், பின் ஓடுதலுக்கு ஒப்பானது. ஆனால் ஒருதமிழ் மாணவன் மேற்குறித்த மும்மொழிகளைக் கற்றல் என்பது ஓடுதல், நீந்துதல், தாவுதலுக்கு ஒப்பானது இவை வரிவடிவில், ஒலிப்புமுறையில், சொல்லமைப்பில், இலக்கணத்தில் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு இல்லாதவை. பள்ளிகளில் மும் மொழிகளும் கற்பிக்கப்படலாம் ஆனால் கற்பிக்கப்படும் ஏனைய பாடங்கள் பள்ளியில் தொடங்கி பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து குறித்த மாணவர் வெளியேறும் வரை அவரின் தாய் மொழியிலேயே இருக்கவேண்டும் என்பதோடு ஏனைய இருமொழிகளின் தகைமைகள் எவ்விதத்திலும் கற்றல் காலப்பகுதியில் நோக்கப்படக்கூடாது. அவர் ஒரு தொழிலில் இணைந்தபின் அவர் பார்க்கும் தொழிலுக்கு ஏற்ற விதமாக குறித்த மொழியில் குறித்த காலப்பகுதியில் தகைமையைக் காட்டக் கோரமுடியும் (கடந்த காலங்களில் இந்நடைமுறை பின்பற்றப்பட்டது). இக்கற்றல் அவருக்கு எந்த விதத்திலும் உடல், உள உளச்சலைத் தரமாட்டாது. இந்த அடிப்படையிலேயே கல்விக் கொள்கை செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

தாய்மொழியில் மட்டுமே ஒருவர் எத்தவறும் இல்லாது பேசவும் எழுதவும் முடியுமென்பதை உளநூல், மொழிநூல் அறிஞர்கள் பலரும் ஏன் எச்.யி.வெல்சு போன்ற ஆங்கிலேயரும் தங்கள் நூல்களின் ஊடாக வெளிப்படுத்தி உள்ளனர். அறிஞர் பெர்நாட்சா, வெல்சு போன்றவர்களும் இருமொழிப் புலமைபெற முயற்சித்தும் இவர்களால் முடியவில்லை. இது மிகமிக குறைந்த ஒருசிலருக்கு மட்டுமே கைகூடியிருக்கிறது. பழம்பெருமை பேசுவதால் யாருக்கும் எந்தப் பயனுமில்லை. அது எந்த நாட்டையும், எந்த மொழியையும் காப்பாற்ற வில்லை. பழம்பெருமை கொண்ட நாடுகள், மொழிகள் அழிந்து பட்டுப் போயுள்ளதுதான் வரலாறு. இக்கேட்டிற்கு யார் பொறுப்பு. இதை வள்ளுவன் வாக்கில்

செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க

செய்யாமை யானும் கெடும் (கு.466) என்பார்

அதாவது செய்யக் கூடாதவற்றை செய்கின்ற போதும், செய்ய வேண்டியதை செய்யாமல் விடும் போதும் கேடு இருவகையில் வருமென்பதை இக்குறள் வெளிப் படுத்துகின்றது. ஒற்றுமையும்,

வலிமையும், தன்மான உணர்வும் குறித்த மக்களுக்கு அற்றுப் போகும் போது அம்மக்கள் மீது பெரும்பான்மையின அரசு எதையும் திணிப்பது இலகுவாகிறது. இன்று அனைத்துமே திறந்த பொருள்வளக் கொள்கை, உலகமயப்படுத்தல் மூலமாய் உலகம் ஒரு சிற்றூறாய் மாறிவிட்டது. எந்தவொரு நாடும் தன்னளவில் இயங்க முடியாத நிலையே காணப்படுகிறது. இதன் வெளிப்பாடே ஒருபொது மொழியின் தேவையை உணர்த்துகின்றது. ஆயினும் அது நாட்டின் மொத்தக் குடித் தொகைக்கும் முதன்மையான, தேவையான ஒன்றல்ல. ஒரு இனத்தின் உரிமையென்பது அவர்களின் கருத்துக்கும் வாழ்வுக்கும் உரிமைபெற்றுத் தருவது. இவற்றிற்கு அடிப்படையாய், உயிராய், அமைவது மொழியேயாகும். அதனாலேயே மொழிப்பற்றும் இனப்பற்றும் இணைந்து செல்வதென்பர். இதையே வள்ளுவனார்,

“நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக்

குலத்தின்கண் ஐயப் படும் (கு.958) என்பார்.

ஆங்கிலம் போல் திறம்பட எழுதும் ஆற்றல் தமிழுக்கு இல்லையென்று சில தமிழ் அறிஞர்களே குறை கூறுவதைக் காணலாம். ஆனால் தமிழ்மொழி சொல்வளமும், சொல்லாக்க வளமும் கொண்ட மொழி என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. அவர்கள் நடுவில் தேடல், ஆய்வு, இவற்றிற்கு மேலாக தாய்மொழி உணர்வும் பற்றும் இல்லாததினாலேயே பாடநூல்கள் வெளிவருவது மந்த கதியாய் உள்ளது. தமிழனின் சோர்வும், அக்கறை இன்மையும் தமிழனில் சவாரி செய்ய நினைக்கும் எதிரிக்கு வலுவளிக்கிறது. இதனாலோ என்னவோ பல்கலைக் கழகக் கல்வி இன்றுவரை ஆங்கில மொழியிலேயே உள்ளது. அது மாத்தரம் அல்லாது ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலமான 148ஆண்டுகளுக்கு மேலாக (1800—1948) வடமொழி, கிரந்தம், சமற்கிருதம், தமிழ் கலந்த மணிப்பிரவாளத் தமிழை, ஆங்கிலமாக மொழி மாற்றம் செய்து தமிழர்கள், தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணத்தை ஆங்கில மொழிவழிக் கல்வியாகக் கற்கவேண்டி ஆனது. இப்படியான குளறு படிகளால் ஏற்பட்ட மரபணுவாயிலான மாற்றமும், வேற்று மொழி, அவற்றின் பண்பாட்டினால் ஏற்பட்ட தற்பெருமையும், இவற்றின் காரணமாய் தமிழ்வாயிலாகக் கற்கும் முயற்சியை தடைப் படுத்துவதாய் இருந்து உள்ளது.

தாய் நாட்டின் விடுதலைக்காய் தமிழன், சிங்களவன் என்ற வேறுபாடின்றி, எவ்வகைத் தாழ்வுணர்வும் கொள்ளாது போராடி அதைப்பெற்றுக் கொண்டவர்கள் கல்லையும், மண்ணையும்

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

ஒருவரிடமிருந்து ஒருவரும், ஒரு இனத்திடமிருந்து இன்னொரு இனமும் பறிக்க முயற்சிக்கின்றனர். அன்று 1915ஆம் ஆண்டளவில் இசுலாமியர்க்கும் சிங்களர்க்கும் இடையில் இன வன்செயலொன்று வெடித்தபோது பல சிங்களத் தலைவர்கள் சிறைப்படுத்தப் பெற்றனர்.

இதை எதிர்த்து சிங்களத் தலைவர்களை மீட்டெடுக்க சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள் இங்கிலாந்து சென்று ஆங்கில அரசோடு வாதிட்டு அத்தலைவர்களை மீட்டார். அவர் திரும்பி வந்தபோது அவரை தேரில் இருத்தி அவர்களே வடம்பிடித்து இழுத்தார்களாம். தமிழ்த் தலைவர்களும் அவர்கள்மேல் கொண்ட அதீத நம்பிக்கையால் (நல்லதே செய்வார்கள்) பேசா மடந்தையராய் இருந்து விட்டனர். தமிழரின் அரசியல் தலைமை ஒருபோதும் தமிழர் தேசியம் பற்றியோ, அவர்களின் அடிப்படை உரிமைகள் பற்றியோ பேசியது கிடையாது. ஆங்கில மொழிப் புலமையுடன் ஆளுகையை (அதிகாரங்கள்) கையாள்வ(சுகிப்ப)திலே தான் குறியாக இருந்து உள்ளனர். சிங்களர் நடுவில் உருவான மாநில ஆட்சி(சமச்சி)க் குரலைக்கூட ஏற்கவில்லை, ஆளுகைப் பகிர்வு பற்றியே பேசினார்கள் எனலாம்.

கிடப்பில் கிடந்த மாமரபு(மகாவம்சம்) கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஆங்கில ஆட்சியாளரால் வெளிக் கொணரப் பெற்றது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் கால் நூற்றாண்டுப் பகுதியில் மாமரபு பௌத்த மதத்தின் பற்றுக் களிப்பா (பத்தி பரவசமா)கியது. இது சிந்துவெளியில் உள்ளிட்ட வேத ஆரியர்களின் தலைவன் சோமபானக் குடிவெறியன் இந்திரனை, சிந்துவெளிக் குடியிருப்புக் களை தீயிட்டு எரித்துச் சாம்பலாக்கிய அக்கினியை மகிழ்வுட்டப் பாடிய இருக்குவேதப் பாடல்களை அடியொற்றியது என்பர். 50ஆண்டுகள் மகதத்தை இரப்போடு ஏந்தி சுற்றித் திரிந்த சமாதானத்தின் தலைவன் அருளாளர் புத்தபெருமான் மீண்டும் ஈழத்தில் பிறக்க (அவதாரம்) வேண்டும். புத்தம், அறம் (தம்மம்), சங்கம் பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியை பரப்புரை செய்யவேண்டும். தந்தை செல்வா இறுதியாக நாடாளுமன்றில் பேசும்போது கடவுள்தான் தமிழர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றார். இது புத்தபெருமானால் மட்டுமே கைகூட முடியும்.

விடுதலை பெற்ற இவ் 70 ஆண்டுகால இடைவெளியில் தம் தாய்மொழி(சிங்களம், தமிழ்)யின் உயர்ச்சிக்காய் இவர்கள் ஆற்றிய பணிதான் என்ன? மதவெறியும், இனவெறியுமே புகட்டப்படுகிறது.

உலகின் பலநாடுகளின் பள்ளிகளில் மதக் கல்வி இடைநிறுத்தப் பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்க செயற்பாடாகும். இந்நடைமுறையை இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளும் பின்பற்றவேண்டும். இனத்தை வளப்படுத்தும் (அறிவியலை, மெய்யியலை, பகுத்தறிவை) மொழியை பாராமுகமாய் விட்டுப் புறக்கணிக்கலாமோ?. உலகம் புத்தர் பெருமானின் தன்னுணர்வுக் கொள்கையை ஏற்றுப் பின்பற்றுமானால் உலகம் உய்வடையும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. இதற்கு தங்களை பௌத்தரெனப் புடம்போடுபவர்களின் செயற் திட்டம் முன்மாதிரி காட்டவேண்டும்.

12.1.0. மனிதநேயமற்ற முதவாளித்துவ கல்விக் கொள்கை.

ஈழவளநாட்டின் கல்விக் கொள்கையில் பலசிறப்புக்கள் காணப் படுவதாக சிலர் கூறுகின்றனர். உண்மைதான். ஏனெனில் அரசு பல ஆயிரம் கோடி உருபாக்களை தொடக்கப் பள்ளியிலிருந்து பல்கலைக் கழக கற்கை முடியும் வரை பள்ளிச் சீருடை, பாடநூல்கள், கற்கைக்கான செலவுகள் அனைத்தையும் இலவசமான கிட்டத்தட்ட 17 ஆண்டுகளுக்கு (6ஆவது அகவை தொடங்கி 22ஆவது அகவை வரை) ஒரு மாணவனுக்கு பல நூறாயிரம் உருபா மக்கள் பணத்தை வாரி வழங்குகின்றது. அதுமாத்திரமா மக்கள் சேவைக்காக இவர்கள் பணிக்கு அமர்த்தப்படும் போது மக்கள் பணம் மீண்டும் மாதக் கொடுப்பனவாக அரசால் வாரி இறைக்கப்படுகிறது. ஆனால் இவர்கள் இவற்றோடு நின்றாவிட மனமில்லாது பகற்கொள்ளையில் இறங்குகின்றனர். பலரும் பணமோசடி, கையூட்டு, ஊழல் என்றும், இன்று அரசு இவர்கள் கற்றதை அரசபணியுடன், வாணிகம் ஆக்கவும் ஒப்புதல் அளித்துள்ளது (மருத்துவம், ஆசிரியம், ஏனைய அரசபணி செய்வோர்). அவர்களும் தம்மிடம் வருபவர்களுக்கு பீதியை ஊட்டி பெருந் தொகையாகப் பணம் பறிக்கின்றனர். அத்தோடு இன்னும் பலர் தமது கல்வித் தகைமை, தொழிலை வைத்து திருமணக் கொடையாக பணமாகவும், பொருளாகவும் வளம் குவிக்கின்றனர். இந்நிலையில் கீழ்த்தட்டு மக்கள் எப்படி இவர்களுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியும்?. தொழில்களும் பொறிமயப் படுத்தப்பட்ட நிலையில் ஏழைத் தொழிலாளியின் கையில் இருப்பதும் இவர்களால் பிடுங்கி எடுக்கப்படுகிறது. 150 ஆண்டுகளுக்கு முன் மரு. கிறீன் அவர்களின் காலத்திலும் இதுவே நிலைப்பாடாய் இருந்துள்ளது. மக்கள் பணத்தில் கற்று மக்கள் பணிக்காக வெளிவந்த இவர்கள், இந்த மக்கள் குமுகாயத்திற்கு “தெருத் தேங்காய் வழிப் பிள்ளையார்” என்றில்லாது ஆற்றிய

தொண்டுதான் என்ன? இவர்கள் தாமாக முன்வந்து செயற்பட வேண்டும். செயற்படுவார்களா? இவற்றிற்கு அரசுதான் மாற்றுவழி காணவேண்டும்.

தொன்று தொட்டு பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக ஒருவன் தலைமையில் ஒருநாட்டின் ஆளுகை நடை முறைப் படுத்தப்பட்டது. அன்று அவன் அரசனென்றும், ஆட்சியாள னென்றும், இறைவனென்றும் போற்றப் பட்டான். மன்னன் எவ்வழி மக்கள் அவ்வழி என்ற நிலைப்பாட்டிலேயே நாடு இயங்கியது. அதாவது ஆட்டுபவர் ஒருவராகவும் ஆட்டு விக்கப்படுவோர் பலவாயிரமாகவும் இருந்தனர். இன்று இலங்கைத் தீவின் ஆட்சி நிலையும், அனைத்து ஆளுகையும் (அதிகாரமும்) ஒருவர் கைக்கு பெரும்பான்மை இனமக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களால் கையளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவரும் நாட்டின் முதல்வராக (சனாதிபதியாக) அரசுக் கட்டில் ஏறியவுடன் அரச ஆளுகைப் பிரிவுகளுக்கு படை உயர் அலுவலர்களையே பணிக்கு அமர்த்தியுள்ளார். இவரும் (கொட்பாய இராசபக்ச), இவரது அண்ணன் இராசபக்ச அவர்கள் நாட்டின் முதல்வராய் (சனாதிபதி) இருந்த போது பாதுகாப்புச் செயலாளராய் இருந்து, பிரபாகரன் தலைமையிலான தமிழ் ஈழவிடுதலைப் புலிகளை 20உலக நாடுகளின் உதவி, ஒத்துழைப்போடு அழித்து ஒழித்தனர்.

12.2.0. தமிழ்த் தேசியம்

1847 ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கைக்கு திருத்தொண்டராக அமெரிக்காவினால் அனுப்பப்பட்ட மருத்துவர் பிச்சு கிறீன் அவர்கள் தென்கிழக்கு ஆசியாவில் இலங்கையின் யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கத் தேய மருத்துவத்திற்காக வட்டுக்கோட்டை (பற்றிக்கோட்டா) யில் முதன் முதல் மருத்துவ கல்வியைத் தொடக்கி வைத்தவர். பின் மானிப்பாயில் மருத்துவமனை, மருந்தகம் அமைத்து, அங்கு மருத்துவ மாணவர்க்கான கற்கையைத் தொடக்கினார். தொடக் கத்தில் 5மாணவர் குழுக்களுக்கு ஆங்கில மொழி வழியில் மருத்துவத்தைக் கற்பித்தார். ஆனால் கற்கையை முடித்துக் கொண்டவர்கள் ஆங்கில அரசில் கூடிய ஊதியத்தில் பணிக்கமர்ந்து கொண்டதால் மனமுடைந்து போனார். இதனால் தமிழை நன்றாகக் கற்றார். தகுதியான ஆங்கில மருத்துவ நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து எழுதினார். சில மருத்துவ தமிழ் நூல்களையும் தானே தனது மருத்துவ மாணவர் உதவியோடு எழுதிப் பதிப்பித்தார். அடுத்துத் தெரிவு செய்யப்பெற்ற 6 மாணவர் குழுக்களுக்கு

தமிழ்மொழி (மணிப்பிரவாள நடை, இதுதான் அன்றைய தமிழ்ப் பண்டிதமொழி) வழிக் கல்வியாக மருத்துவத்தை கற்பித்தார்.

மருத்துவத்தை உள்ளூர் மொழி (தமிழ்)யில் கற்பிக்கத் தொடங்கியதற்கான காரணம், தான் பயிற்றி வெளியேறும் மருத்துவர்கள் அறிவிப்பு அல்லது அழைப்பு வந்தவுடன் தம்நாட்டுச் சீருடையில், கால்நடையாகச் சென்று தமிழ் மக்களுக்கு மருத்துவம் பார்க்கவேண்டும் என்பதும், கூடிய பணவரவை எதிர்பார்க்காதும், குதிரை வண்டி(இன்று மகிழுந்து)யை எதிர்பார்க்காதும் இவ்வேழை மக்களுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்பதுமே கிறீன் அவர்களின் எதிர்பார்ப்பாய் இருந்தது. ஆனாலும் இம் மருத்துவர்கள் ஐரோப்பியர்களை விட விஞ்சி விட்டதைக் கண்டு மனம் நொந்தார். இதன் காரணமாய் இவர்கள் இத்தமிழ் ஏழை மக்களுக்கே தொண்டுசெய்ய வேண்டும் என்பதால் மருத்துவக் கற்கையை தமிழ்மொழி வழிக் கற்கையாக மாற்றினார். இது அன்றிருந்த உயர்சாதி மேற்தட்டுக் காரருக்கு (150 ஆண்டுகளுக்கு முன்) எரிச்சலை ஊட்டியதால் அவர்கள் மரு.கிறீன் அவர்களிடம் சென்று மருத்துவக் கற்கையை ஆங்கில மொழிவழிக் கற்கையாக நடைமுறைப்படுத்தக் கோரினர்.

ஆனால் கிறீன் என்ற தனது பெயரைப் பச்சையப்பன் என தனித்தமிழ்ப் பெயராக மாற்றிக் கொண்ட ஒரு அமெரிக்க ஆங்கிலேயர், மொழி, இனத் தேசியத்தை முழுமையாகப் புரிந்து கொண்டதால் இப்படிச் கூறுகின்றார் “எனக்கு முழுமையான மன நிறைவை அளிக்கக் கூடியது, நான் இப்பணியை முடிக்கும் பொழுது, முதன்மையான இந்தக் கற்கையை இந்தத் தமிழ்த் தேசத்திற்கு அவர்களின் தாய் மொழியிலேயே உறுதியான ஒன்றாக விட்டுச் செல்ல வேண்டும். ஏனெனில் இவ் வேற்றுமொழி காலப் போக்கில் இந்நாட்டிலிருந்து அருகிப் போகும் என்பதால்”. மரு. பச்சையப்பன் எதிர்பார்த்த இத்தேசியம் இன்று வரையில் ஈழத்தில் கைகூடியதா? இங்கு தேசிய மென்பது பொரும பான்மை இனம் சிறுபான்மை - யினரை அடக்கி ஒடுக்கி அவர்களின் அடிப்படைப் பிறப்புரிமைகளைப் பறிப்பதுதான் எனச் செயற்படுகின்றது. தேசியம் என்பது ஒரு மொழியின், அதுசார்ந்த இனத்தின், அதன் பண்பாட்டு விழுமியங்களை மேம்படுத்துவதில் தான் தங்கியுள்ளது. விடுதலை பெற்று 70 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இந்நாட்டின் தேசியமொழிகளான சிங்களமும் தமிழும் பல்கலைக் கழகக் கல்விக்குத் தகுதி பெறவில்லையா? இதற்கான பஸ்துறைசார் பாடநூல்களை தொகுத்து

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

பதிப்பித்து வெளியிடத் தகுதிவாய்ந்த கல்வியாளர்கள் இல்லையா? ஒருநாட்டின் தேசியத்தின் முதற்படி தாய்மொழிக் கல்வியாகத்தானே இருக்க முடியும். இதைத்தானே மரு.கிறீனவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

அன்று இன்னுமொன்றையும் சுட்டிக்காட்டினார். தமிழர்கள் மேற்குலகப் பண்பாட்டையும் கிறீத்தவத்தையும் சரியாக வேறுபடுத்திப் புரிதலோடு பார்க்கவேண்டும். “அரைத்துண்டு (வேட்டி) முழுக்காற் சட்டையாகவும், மேந்துண்டு உடலை மறைக்கும் மேற்சட்டையாகவும், தலைப்பாகை தொப்பியாகவும், மரக்கறி உணவு ஊனுணவாகவும், குடிசை வீடு மாளிகையாகவும் பலர் கிறீத்தவர்களாக மாறாவிட்டாலும் தமது தமிழ் தேசியத்திலிருந்து விலகியவர்களாக மாறிக் கொண்டுள்ளனர். அதாவது இங்கு கிறீத்தவச் சைவர்களை விட ஐரோப்பியரான இந்துக்களையே அதிகம் காண்கின்றேன்” என்கிறார். இவையெல்லாம் தமிழனுக்கு எங்கே புரியப்போகின்றது.

13.இனியதமிழ்ப் பெயர்கள்:-

அ

அகத்தன்	அகத்தியன்	அகத்தினியன்
அகைநகைநம்பி	அகமுடைச்செம்மல்	அகரமுதல்வன்
அகரநம்பி	அகரன்	அகவரசன்
அகவருளன்	அகவழகன்	இகவன்பன்
அகவெழிலரசு	அகவெழிலன்	அகன்
அச்சமிலான்	அச்சமிலி	அஞ்சாநம்பி
அஞ்சாநெஞ்சன்	அஞ்சாமதி	அஞ்சான்
அடல்வேந்து	அடலேறு	அடியார்
அடைக்கலம்	அண்டிரன்	அண்ணல்
அண்ணல்கோ	அண்ணலரசு	அண்ணாத்துரை
அண்ணாமலை	அத்தி	அத்தியப்பன்
அதங்கோட்டரசன்	அதங்கோட்டரசு	அதங்கோட்டாசான்
அதிகமான்	அதிகன்	அதிசூனன்
அதிகைமான்	அதியநம்பி	அதியமான்
அதியவேள்	அதியன்	அதிவிரபாண்டியன்
அந்தணன்	அந்தோணி	அப்பர்
அப்பன்	அப்பாத்துரை	அம்பலத்தரசன்
அம்பலத்தரசு	அம்பலத்தாடி	அம்பலவன்
அம்பலவாணன்	அம்பலவேள்	அம்மையப்பன்

அமிழ்தச்செம்மல்	அமிழ்தமகிழ்நன்	அமிழ்தமதி
அமிழ்தவரசு	அமிழ்தன்	அமுதச்செம்மல்
அமுதநம்பி	அமுதநிலவன்	அமுதமணி
அமுதமதி	அமுதவரசன்	அமுதவாணன்
அமுதவேள்	அமுதன்	அமுதினியன்
அரங்கண்ணல்	அரங்கத்தரசு	அரங்கநம்பி
அரங்கநாயகன்	அரங்கரசன்	அரங்கன்
அரங்கையன்	அரசநாயகன்	அரசப்பன்
அரசமணி	அரசமதி	அரசமலை
அரசமாணிக்கம்	அரசமுத்து	அரசமுகன்
அரசன்	அரசிளங்கோ	அரசிறைவன்
அரசு	அரசெழிலன்	அரசையன்
அரசோவியன்	அரண்	அரண்முறுவல்
அரணன்	அரிசில்கிழார்	அரிமா
அரிமாவளவன்	அரியநாயகம்	அரியபிள்ளை
அரியமுத்து	அரியவன்	அரியன்
அருங்கலைக்கோ	அருங்கலைக்கோவன்	அருங்கலைநம்பி
அருங்கலையரசு	அருங்குணநம்பி	அருங்குணநாயகன்
அருங்குணன்	அருங்குன்றன்	அருஞ்சுடர்
அருஞ்சுடரோன்	அருஞ்செயலன்	அருட்கடல்
அருட்குமரன்	அருட்குவை	அருட்கோ
அருட்சித்தன்	அருட்குடர்	அருட்செல்வன்
அருட்செம்மல்	அருண்மொழி	அருண்மொழியன்
அருணன்	அருந்தமிழன்	அரும்பன்
அருமருதன்	அருமருந்தன்	அருமைநாயகம்
அருமைமணி	அருள்	அருள்நம்பி
அருள்நிலவன்	அருள்நெறியன்	அருள்மணியரசன்
அருள்மழைச்சித்தன்	அருள்மழையரசு	அருள்முரசு
அருள்வேள்	அருள்வேல்	அருளப்பன்
அருளமுதன்	அருளரசு	அருளகன்
அருளமுகு	அருளன்பு	அருளாழி
அருளாளன்	அருளி	அருளினியன்
அருளுணர்வன்	அருளொழிலன்	அருளொளி
அரையன்	அழகண்ணல்	அழகப்பன்
அழகமுதன்	அழகரசன்	அழகன்
அழகியசேரன்	அழகியதமிழ்	அழகு
அழகுச்சித்திரன்	அழகுச்செந்தில்	அழகுச்சோழன்
அழகுத்திறல்	அழகுமணி	அழகுமாறன்
அழகுமொழி	அழகுருவன்	அழகுவேலன்
அழகெழிலன்	அழகையன்	அழகொளி
அழகோவியன்	அழிசி	அறக்கோ
அறக்கோமான்	அறச்சித்தன்	அறத்தமிழன்
அறத்திருமகன்	அறநம்பி	அறநெறி

அறநெறிநம்பி	அறநெறியண்ணல்	அறநெறியன்
அறப்பெருமான்	அறம்	அறம்பூண்டான்
அறமொழியன்	அறவரசன்	அறவாணன்
அறவாழி	அறவரவேன்	அறவுழவன்
அறன்	அறிந்தவன்	அறிவண்ணல்
அறிவரசு	அறிவுழகன்	அறிவன்
அறிவன்பு	அறிவாளி	அறிவாளன்
அறிவு	அறிவுக்கடல்	அறிவுக்கனல்
அறிவுக்கனி	அறிவுச்சுடர்	அறிவுச்செம்மல்
அறிவரன்	அறிவுத்தமிழ்	அறிவுநெறியன்
அறிவுரவோன்	அறிவுருவன்	அறிவொளி
அன்படியான்	அன்பமுதன்	அன்பரசன்
அன்பழகன்	அன்பரசு	அன்பாளன்
அன்பினியன்	அன்பு	அன்புமணி
அன்புரு	அன்புவேள்	அன்புழவன்
அன்புறவன்	அன்றிலின்பன்	அனல்நெஞ்சன்
அனலரசன்	அனலன்	

ஆ

ஆக்கமுடையான்	ஆசான்	ஆசைத்தம்பி
ஆசைமுகன்	ஆசையன்பன்	ஆட்கொண்டநம்பி
ஆட்கொண்டான்	ஆட்டனத்தி	ஆட்டன்
ஆடல்நாயகன்	ஆடலரசன்	ஆடலழகன்
ஆடற்கினியான்	ஆடற்கோ	ஆடியதிருவடி
ஆண்டான்	ஆத்திசூடி	ஆத்தியப்பன்
ஆதன்	ஆதனெழிலன்	ஆத்தத்தமிழன்
ஆதிநம்பி	ஆதிபகவன்	ஆதிமுதல்வன்
ஆதிமூலன்	ஆதியண்ணல்	ஆதியப்பன்
ஆதியன்	ஆதிரையன்	ஆராவமுதன்
ஆருயிரன்	ஆருரன்	ஆலங்காடன்
ஆல்மர்செல்வன்	ஆலன்	ஆவுடையப்பன்
ஆழி	ஆழிக்கையன்	ஆழிச்செம்மல்
ஆழிகுமலகன்	ஆழிமுத்து	ஆழியண்ணல்
ஆழிவாணன்	ஆளவந்தார்	ஆளுடைநம்பி
ஆளுடையரசன்	ஆற்றலரசன்	ஆற்றலரசு ஆற்றப்பன்
ஆறுமுகன்	ஆற்றைவன்	ஆனைமுத்து

இ

இசைக்கலைஞன்	இசைக்குரிசில்	இசைக்கோ
இசைக்கோவன்	இசைச்செம்மல்	இசைத்தமிழ்

இசைநம்பி	இசைப்பண்ணன்	இசைமணி
இசைமாமணி	இசைமாறன்	இசையமுதன்
இசையழகன்	இசையின்பன்	இசையேந்தி
இசைவேந்தன்	இடிமுரசன்	இடிமுழக்கன்
இயக்கன்	இயக்கிமுத்து	இயல்வாணன்
இயலரசன்	இரவுவண்ணன்	இரவி
இரும்பொறை	இலக்கணக்குமரன்	இலக்கணன்
இலக்கியன்	இலக்கையன்	இளங்கதிர்
இளங்கந்தன்	இளங்கம்பன்	இளங்கிள்ளி
இளங்கீரன்	இளங்குமரன்	இளங்கோ
இளங்கோவன்	இளஞ்சேட்சென்னி	இளஞ்சேரல்
இளஞ்சேரலாதன்	இளஞாயிறு	இளந்தத்தன்
இளம்தமிழ்	இளந்தமிழன்	இளந்திரையன்
இளந்தேவன்	இளநம்பி	இளநாகன்
இளம்பரிதி	இளம்பேகன்	இளம்வழுதி
இளமாறன்	இளமுகிலன்	இளவரசன்
இளவல்	இளவழகன்	இளவேனில்
இளைஞரேறு	இளஞன்	இறைக்குரிசில்
இறைக்குருவன்	இறைக்கோ	இறையழகன்
இறையன்	இறைவாணன்	இன்கலைஞன்
இன்நாவன்	இன்பன்	இன்முகன்
இன்மொழியான்	இன்னரசன்	இன்னிசைக்கோ
இன்னிசையன்	இனமாறன்	இனிமை
இனியன்		

ஈ

ஈகச்செம்மல்	ஈகநெஞ்சன்	ஈகமணி
ஈகவேந்தன்	ஈகன்	ஈகைக்கோ
ஈகையன்	ஈரநிலவன்	ஈழக்குரிசில்
ஈழக்கோ	ஈழச்சிற்பி	ஈழநம்பி
ஈழநாடான்	ஈழமணி	ஈழமதி
ஈழமாறன்	ஈழமுரசு	ஈழவரசு
ஈழவாணன்	ஈழவென்றி	ஈழவேந்தன்
ஈழவொளி	ஈழவோன்	ஈழன்

உ

உடையவன்	உடையார்	உண்மைநம்பி
உணர்வழகன்	உதியஞ்சேரலாதன்	உதியன்
உதியனாதன்	உயருளத்தன்	உயிரன்
உரநெஞ்சன்	உரவோன்	உரிமையன்

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

உருவழகன்	உருவெழிலன்	உரைச்சித்தன்
உரைநயவன்	உரைவாணன்	உரைவேந்தர்
உலகச்சிற்பி	உலகநாயகன்	உலகமுரசு
உலகழகன்	உலகாண்டான்	உலகாழி
உலகாளன்	உலகியன்	உலகுடைநம்பி
உலகையா	உவகைநம்பி	உவப்பரசன்
உழவரசன்	உழவன்	உள்ளத்தன்பன்
உள்ளொளி	உள்ளான்	உறையூரன்

ஊ

ஊர்க்குரிசில்	ஊர்முரசு	ஊரன்
ஊராளன்	ஊருணியப்பன்	ஊழ்முறுப்பான்
ஊழ்முறி	ஊழ்வென்றான்	ஊழ்முறுப்பான்
ஊழிச்செல்வன்	ஊழிமுதல்வன்	ஊழியன்

எ

எங்கோன்	எட்டி	எண்குணன்
எண்திசையரசு	எண்திசையான்	எம்பெருமான்
எயினன்	எரிகண்ணன்	எரிகதிர்
எரிசினன்	எரிசுடர்	எரியேந்தி
எல்லப்பன்	எல்லன்	எல்லாளன்
எல்லி	எல்லோன்	எலுவன்
எழில்மலை	எழில்மாறன்	எழில்முகிலன்
எழில்வடிவன்	எழில்வாணன்	எழில்வேந்தன்
எழிலகன்	எழிலரசன்	எழிலன்
எழிலேந்தி	எழிலோன்	எழிற்குரிசில்
எழிற்குன்றன்	எழிற்கோ	எழிற்குடர்
எழினி	எழுகதிர்	எழுச்சி

ஏ

ஏந்தல்	ஏர்சீராளன்	ஏர்முனைவன்
ஏருடைநாயகன்	ஏழிசை	ஏழிசைக்கோ
ஏழிசைச்செம்மல்	ஏழிசைப்பாணன்	ஏழிசையரசன்
ஏழிசையன்	ஏழிசையேந்தி	ஏழிசைவிரும்பி
ஏழிசைவேந்தன்	ஏழிசைவேந்து	ஏறுநடையன்
ஏனாதி		

ஐ

ஐந்தவித்தான்	ஐந்திறலன்	ஐம்பொறியரசு
ஐயப்பன்	ஐயன்	ஐயன்பெருமாள்

ஐயனார்
ஐயாத்துரை
ஐயாற்றன்
ஐவன்

ஐயா
ஐயாமணி
ஐயாறுடையான்

ஐயாக்கண்ணு
ஐயாமுத்து
ஐவண்ணன்

ஒட்பன்
ஒண்டமிழன்
ஒப்பிலான்
ஒப்புரவன்
ஒள்ளியன்
ஒளிரன்பன்
ஒளிவாணன்

ஒன்குணத்தன்
ஒண்மையன்
ஒப்பிலாவழகன்
ஒல்காப்புக்கழன்
ஒளியரசன்
ஒளிர்செங்கோ
ஒளிவென்றி

ஒண்டமிழத்தேவன்
ஒப்பிலாமணி
ஒப்பிலி
ஒள்ளறிவன்
ஒளியழகன்
ஒளிர்நம்பி

ஒங்கரசு
ஒரம்போகியார்
ஒவியச்செம்மல்
ஒவியமணி

ஒங்கறிவன்
ஒரி
ஒவியத்தேவன்
ஒவியர்கோன்

ஒங்குதமிழ்
ஒவியக்கோ
ஒவியநம்பி
ஒவியன்

கங்கைகொண்டான்
கடம்பன்
கடலரசன்
கடலிறையன்
கண்ணகன்
கண்ணியன்
கணக்காயன்
கதிர்க்குன்றன்
கதிர்வேல்
கதிர்முகன்
கந்தப்பன்
கந்தையா
கயமனார்
கரிகால்வளவன்
கரியபெருமாள்
கறுப்பையா
கல்லாடன்
கலித்தொகையன்
கலைக்கோ
கலைஞன்

கங்கையன்
கடல்வாணன்
கடலழகன்
கடற்கோ
கண்ணப்பன்
கண்ணையன்
கணியன்
கதிர்ச்செம்மல்
கதிர்வேள்
கதிரையன்
கந்தவேள்
கபிலன்
கயல்நாடான்
கரிகாலன்
கருங்கோ
கருமணியன்
கல்விக்கரசு
கலைக்கதிர்
கலைக்கோவன்
கலைஞானம்

கட்டழகன்
கடலரசன்
கடலன்
கடுங்கோ
கண்ணன்
கண்ணையா
கணியன்பூங்குன்றன்
கதிர்மதி
கதிரவன்
கதிரொளி
கந்தையன்
கம்பன்
கயலரசன்
கரிகாற்சோழன்
கறுப்பன்
கருமுகிலன்
கல்விநம்பி
கலைக்குரசில்
கலைச்செல்வன்
கலைநிலவன்

கலைப்பித்தன்	கலைமகன்	கலைமதியன்
கலைமணி	கலைமாமணி	கலைமுதல்வன்
கலையண்ணல்	கலையமுதன்	கலையமுகு
கலையுலகன்	கலையெழில்ன்	கலையேந்தல்
கலைவேந்தன்	கலைவேல்	கலைவேலன்
கலைவேள்	கவின்	கவின்கோ
கவினரசு	கவினமுகன்	கவினன்
கவினூரன்	கவினேந்தி	களஞ்சியன்
களவேங்கை	கன்னல்	கனல்
கனல்ஞாயிறு	கனலன்	கனிச்செம்மல்
கனிச்செல்வன்	கனியமுதன்	

கா

காக்கும்கையன்	காக்கும்நம்பி	காஞ்சிக்கிழன்
காஞ்சிக்கோ	காடவர்கோன்	காத்தபெருமாள்
காத்தமுத்து	காத்தான்	காப்பியத்தமிழன்
காய்சினவழுதி	கார்முகில்	கார்முகிலன்
கார்மேனி	கார்வண்ணன்	கார்வேந்தன்
காராளன்	காரி	காரிக்கிழார்
காரெழிலன்	காவலன்	காவற்கதிர்
காவற்குமரன்	காவநேயன்	காவியன்
காவியப்பிரியன்	காவரயமுகன்	காவிரியாளன்
காவிரிச்செம்மல்	காவிரிநேயன்	காளிமுத்து
காளியப்பன்	கானகன்	கானமுகன்
கானக்கதிர்	கானகக்கீரன்	கானகச்சுடர்
கானற்கதிர்	கானற்செழியன்	காட்டமுதன்
காட்டாளன்		

கி

கிள்ளிவளவன்	கிள்ளியமுகன்	கிள்ளைமொழியன்
கிள்ளைமருதன்	கிளியமுகன்	கிளியமுதன்
கிளிமறவன்	கிளியூரான்	கிளித்தேவன்
கிளிவேலன்	கிழவோன்	கிழத்தியன்

கீ

கீர்த்தனன்

கு

குகன்	குமரன்	குட்டிமணி
குடநாகன்	குடவரசன்	குடவழகன்
குடியரசன்	குடியன்பன்	குமணன்
குமரித்தேவன்	குமரித்தேவன்	குமரிபூரன்
குயிலன்	குயிலன்	குமரிமைந்தன்
குயிலூரான்	குயிலியன்	குரிசில்
குழக்கோடன்	குழவரசன்	குழவேலன்
குழவரசன்	குழவேலன்	குளநாடன்
குறட்கதிர்	குறட்கீரன்	குறண்மதி
குறளமுதன்	குறளரசன்	குறளழகன்
குறளாளன்	குறள்வேந்தன்	குறளினியன்
குறளோன்	குறிஞ்சிநாடன்	குறிஞ்சி நாதன்
குறிஞ்சிமாறன்	குறிஞ்சியழகன்	குறிஞ்சிவேந்தன்
குன்றக்கதிர்	குன்றக்குமரன்	குன்றச்சுடர்
குன்றமாறன்		

கூ

கூடல்வாணன்	கூடல்வீரன்	கூடல்மாறன்
கூடலமுதன்	கூடலரசன்	கூடலறிஞன்
கூடலன்	கூடற்புகழன்	கூர்கதிர்
கூர்புகழன்	கூர்விழியன்	கூர்வேல்
கூர்வேள்	கூலவளவன்	கூலன்

கை

கைவண்ணன்	கைவேல்
----------	--------

கொ

கொங்கன்	கொங்குச்சுடர்	கொடையரசன்
கொற்கையன்	கொன்றைவேந்தன்	

கோ

கோமகன்	கோபன்	கோக்கதிர்
கோக்கீரன்	கோமாறன்	கோவரசன்
கோவழகன்	கோடைமதி	கோலமாறன்
கோலவருதி		

ச

சங்கவி	சங்கிலியன்	சங்கொலியன்
சந்தனக்கதிர்	சந்தனச்சுடர்	சமரன்
சற்குணன்		
சமநெறியன்		

சா

சான்றுமதி	சால்பேந்தி	சால்பாளன்
சால்பினியன்	சால்பரசன்	சாரவேந்தி
சாரலன்		

சி

சிங்காரன்	சிரிப்பழகன்	சிலம்பன்
சிலம்பரசன்	சிலம்பொலியன்	சிறைவாசன்
சிறையாளன்	சிட்டு	சின்னமாறன்
சிற்றரசன்		

சீ

சீலன்	சீராளன்	சீர்வேலன்
சீர்நம்பி	சீர்னியன்	சீரசன்
சீரோன்	சீரேந்தி	சீர்வேள்
சீமான்	சீர்மாறன்	சீர்த்திகன்
சீவகன்		

சு

சுடரவன்	சுடரோன்	சுடர்மாறன்
சுடரொளியன்	சுவையவன்	

சூ

சூரியபாலன்	சூரியப்பிரியன்	சூடாமணி
சூதிலான்	சூன்முகிலன்	சூழரசன்
சூள்வாணன்	சூளரசன்	

செ

செந்தமிழன்	செந்தாமரையன்	செந்தூரன்
செந்தில்குமரன்	செந்தில்நாதன்	செந்தாளன்
செந்தேவன்	செம்பரிதி	செம்பியன்
செம்மதி	செம்மறவன்	செஞ்சுடர்
செஞ்சுடரோன்	செஞ்சேரன்	செங்கதிர்

செங்கதிரோன்	செயலவன்	செல்லப்பன்
செல்வச்சுடர்	செல்விழியன்	செல்வமேந்தி
செழுங்கதிர்	செழுங்கீரன்	செம்மகன்
செம்புலியன்	செம்மீனன்	செய்யன்
செவ்வியன்	செவ்வேள்	

		சே	
சேயோன்	சேயூரன்		சேயன்
சேரன்	சேந்தன்		
		சொ	
சொர்ணம்	சொற்கோ		சொற்கதிர்
சொற்குடர்			
		சோ	
சோதி	சோதியன்		சோழியன்

		சௌ	
சௌந்தரன்			
		ஞா	
ஞாலவேல்	ஞாலமதி		ஞாலநிதி
ஞாலமுகன்			
		த	
தங்கவேலன்	தங்கன்		தகுபுகழன்
தண்புகழன்	தணயன்		தமிழசன்
தமிழ்வேந்தன்	தமிழேந்தி		தமிழ்நெஞ்சன்
தமிழுகன்	தமிழன்பன்		தமிழிழவன்
தமிழினியன்	தகவறிவன்		தகவரசன்
தழலரசன்	தழலேந்தி		தழற்கதிர்

		தா	
தாமரைச்செல்வன்	தாமரைத்தேவன்		தாயகன்
		தி	
திகழ்வாணன்	திகழ்கதிர்		திகழன்
திருச்சுடர்	திருமாறன்		

தொடரும்

14. தமிழர் நாட்காட்டி திருவள்ளூர் ஆண்டு ௨0௬௨ (2052), தொல்தமிழர் ஆண்டு 5123(கலி), கி.பி.2021.

திருவள்ளூர் ஆண்டு		தொல் தமிழ் ஆண்டு (கலி)- 5123		ஆங்கில ஆண்டு 2021	
தி.ஆ ௨0௬௨ (2052)		சுறவம்(தை)		தை - மாசி	
ஞாயிறு		4	11	18	25
		ச	கக	கஅ	உரு
		17/01/21	24/01/21	31/01/21	07/02/21
திங்கள்		5	12	19	26
		ரு	கஉ	ககூ	உசா
		18/01/21	25/01/21	01/02/21	08/02/21
செவ்வாய்		6	13	20	27
		சா	கங	உ0	உஎ
		19/01/21	26/01/21	02/02/21	09/02/21
அறிவன் (புதன்)		7	14	21	28
		எ	கச	உக	உஅ
		20/01/21	27/01/21	03/02/21	10/02/21
வியாழன்	1	8	15	22	29
	க	அ	கரு	உஉ	உகூ
	14/01/21	21/01/21	28/01/21	04/02/21	11/02/21
வெள்ளி	2	9	16	23	30
	உ	கூ	கசா	உங	ங0
	15/01/21	22/01/21	29/01/21	05/02/21	12/02/21
காரி(சனி)	3	10	17	24	
	ங	க0	கஎ	உச	
	16/01/21	23/01/21	30/01/21	06/02/21	

த.நா	ஆ.நா	சுறவம்(தை)
1	14	தைப்பொங்கல், தமிழர் புத்தாண்டு (திருவள்ளூர் ஆண்டு 2052முதல் நாள்)
2	15	பட்டிப்பொங்கல்
4	17	ஐ.நா.பாதுகாப்புசபை முதலமர்வு
5	18	மட்டு.கிறித்தவ கோவில் வளாகத்தினுள் 83பேர் வரை கொல்லப்பட்டனர்(1987)
12	25	கிளிநொச்சி தொடர்வண்டி நிலையத்தில் 12பேர் சுட்டுக்கொலை(1987)
14	27	உலகத் தொழுநோயாளர் தினம்
15	28	கொக்கட்டிச்சோலை, மகிழந்தீவில் (இறால்பண்ணை)335பேர் கொலை(1987), வெள்ளுவா(பூரணை) 0
16	29	மன்னார் சின்னப்பண்டிவிரிச்சானில் பேருந்துக் கண்ணிவெடியில் இறப்பு (2006)
17	30	மன்னார் வட்டக்கண்டல அரசபள்ளி, ஊரில் 52பேர் கொலை(1988), ஈகிகள் நாள்
மாசி		
20	2	அறிஞர் அண்ணா நினைவுநாள்
22	4	இலங்கை பிரித்தானியாவிடமிருந்து விடுதலைபெற்ற நாள்(1948)
25	7	உலகத் தமிழ் இணையமகாநாடு(1999)
29	11	மன்னார் அடம்பன் மருத்துவமனை வான்குண்டுவிச்சில் 50 நோயாளர் இறப்பு(1987) திருகோணமலை குமாரபுரத்தில் 24பேர் கொலை (1996), யெ.ஆர் கூட்டிய அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்தில் யீ.பாரத்தசாரதியால் முன்னொழியப்பட்ட பரிந்துரைகளை பின்னிணைப்பு(சி) ஈழத்திற்கான அடிப்படை என்று பேச்சை முறித்துக்கொண்டார்(1984). உலக மகளிர் அறிவியல்நாள், காருவா 0 (அமாவாசை)
அரசவிடுமுறை		
1	14	தைப்பொங்கல்(தமிழர் புத்தாண்டு)
15	28	வெள்ளுவா(பூரணை)0
22	4	இலங்கை விடுதலைபெற்ற நாள்

திருவள்ளூர் ஆண்டு தி.ஆ. உருஉ (2052)		தொல் தமிழ் ஆண்டு (கலி)5123 கும்பம்(மாசி)		ஆங்கில ஆண்டு 2021 மாசி - பங்குனி	
ஞாயிறு		2 உ	9 கூ	16 கசா	23 உங
		14/02/21	21/02/21	28/02/21	07/03/21
திங்கள்		3 ங	10 க0	17 கௌ	24 உச
		15/02/21	22/02/21	01/03/21	08/03/21
செவ்வாய்		4 கூ	11 கக	18 கஅ	25 உரு
		16/02/21	23/02/21	02/03/21	09/03/21
அறிவன் (புதன்)		5 ரு	12 கஉ	19 ககூ	26 உசா
		17/02/21	24/02/21	03/03/21	10/03/21
வியாழன்		6 சா	13 கங	20 உ0	27 உௌ
		18/02/21	25/02/21	04/03/21	11/03/21
வெள்ளி		7 ௌ	14 கச	21 உக	28 உஅ
		19/02/21	26/02/21	05/03/21	12/03/21
காரி(சனி)	1 க	8 அ	15 கரு	22 உஉ	29 உகூ
	13/02/ 21	20/02/21	27/02/21	06/03/21	13/03/21

கும்பம்(மாசி)

த.நா	ஆ.நா	
1	13	முல்லைத்தீவு எதிலியர் முகாமில் 52பேர் கொலை(1985), உலக வானொலிநாள்
2	14	போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் முறிவு இராசபக்ச அரசு போரைத் தொடங்கியது(2008)
3	15	சாக்கிரட்டீசு நினைவுநாள்(கி.மு 399)
4	16	தமிழர் நிலையுணர்ந்த சந்திரிக்காவின் கணவர் வியே குமாரதுங்க சுட்டுக்கொலை(1988)
6	18	சுவேச்ச்கால்வாய் திறப்பு 163ஓ0.3 ச.கி.மீ(1986)
7	19	அம்பாறை உடும்பன் குளத்தில் 103பேர் கொலை(1989)
8	20	குமுக(சமுக) நீதி நாள்
9	21	உலகத்தாய்மொழி நாள்
10	22	இரணில் விக்கிரமசிங்க தலைமை அமைச்சர் ஆனது.(2002)சாரணர் நாள்
14	26	அமெரிக்க முதல் முதல்வர் யோர்ச் வாசிங்டன்(1732)நினைவு, வெள்ளுவா(பூரணை)0 . போயா
15	27	மாசி மகம்
16	28	திருவள்ளுவர் குருபூசை
பங்குனி		
24	8	உலக பெண்கள் நாள்
27	11	மகா சிவன் இரவு
28	12	இனப்படுகொலையாளி செர்பிய முதல்வர் மிலோசெவிக் நெதர்லாந்துச் சிறையில் இறப்பு(2006)
29	13	உலக சிக்கன நாள், காருவா(அமாவாசை)0, சிறுநீரக விழிப்புநாள்
		அரசவிடுமுறை
14	26	வெள்ளுவா(பூரணை)0
27	11	மகா சிவ இரவு

திருவள்ளூர்ஆண்டு தி.ஆ. ௨0௬௨(2052)		தொல் தமிழ் ஆண்டு (கலி)5123 மீனம்(பங்குனி)		ஆங்கில ஆண்டு 2021 பங்குனி - சித்திரை	
ஞாயிறு	1 க	8 அ	15 கரு	22 உஉ	29 உகூ
	14/03/21	21/03/21	28/03/21	04/04/21	11/04/21
திங்கள்	2 உ	9 கூ	16 கசா	23 உங	30 ங0
	15/03/21	22/03/21	29/03/21	05/04/21	12/04/21
செவ்வாய்	3 ங	10 க0	17 கள	24 உச	31 ஙக
	16/03/21	23/03/21	30/03/21	06/04/21	13/04/21
அறிவன் (புதன்)	4 ச	11 கக	18 கஅ	25 உரு	
	17/03/21	24/03/21	31/03/21	07/04/21	
வியாழன்	5 ரு	12 கஉ	19 ககூ	26 உசா	
	18/03/21	25/03/21	01/04/21	08/04/21	
வெள்ளி	6 சா	13 கங	20 உ0	27 உஎ	
	19/03/21	26/03/21	02/04/21	09/04/21	
காரி(சனி)	7 எ	14 கச	21 உக	28 உஅ	
	20/03/21	27/03/21	03/04/21	10/04/21	

மீனம்(பங்குனி)

த.நா	ஆ.நா	
1	14	காள்மார்க் நினைவுநாள், ஜெனீவாவில் புலிகள்-இராசபக்ச அமைதிப்பேச்சு(2006), உலகத் தொர்வண்டி நாள், உலகப் புகைப்படப்பிடிப்பாளர் நாள்
2	15	உலக நுகர்வோர் நாள்
3	16	கிளி.நாச்சிக்குடா வான்குண்டு வீச்சில் குடியிருப்புக்கள் எரிவு, பதினாறு மீனவர் கொல்லப்பட்டனர்(1996), மாற்றுத்திறனாளிகள் நாள்
6	19	உலக வீடமைப்பு நாள்
7	20	நவராத்தினசாமி தமிழன் கால்வாய்(பாக்கு நிறிணை) நீந்திக் கடந்தநாள்(1953), உலக மகிழ்ச்சி நாள்
8	21	அற்புதலிங்கம்(கிளி மருத்துவமனை அலுவலர், சுந்தரமூர்த்தி இன்னும் பலபேரும் எறிகணை வீச்சில் பலி, முல்லை.வலைஞர்மடம்(2009), உலக வனநாள், உலகக் கவிதைநாள்
9	22	உலக தண்ணீர் நாள்
10	23	உலக வானிலை நாள்
11	24	இந்தியப்படை இலங்கையைவிட்டு வெளியேறல்(1990), உலகக் கசநோயாளர் நாள்
15	28	வெள்ளுவா(பூரணை)0
18	31	காரைக்கால் அம்மையார் குருபூசை
சித்திரை		
19	1	முட்டாள்கள் நாள், பெரிய வியாழன்
20	2	உலக சிறுவர்நூல் நாள், பெரியவெள்ளி
22	4	உயிர்த்த ஞாயிறு
25	7	உலக சுகாதார நாள்
29	11	காருவா(அமாவாசை)0
31	13	சிங்கள, இந்துப்புத்தாண்டின் முதல்நாள்
அரசவிடுமுறை		
15	28	வெள்ளுவா(பூரணை)0
20	2	பெரியவெள்ளி
31	13	சிங்கள, இந்துப்புத்தாண்டின் முதல்நாள்

திருவள்ளூர் ஆண்டு தி.ஆ. உ-0ருஉ (2052)		தொல் தமிழ் ஆண்டு (கலி)5123 மேழம்(சித்திரை)		ஆங்கில ஆண்டு 2021 சித்திரை - வைகாசி	
ஞாயிறு		5 ரு	12 கஉ	19 கக	26 உசா
		18/04/21	25/04/21	02/05/21	09/05/21
திங்கள்		6 சா	13 கங	20 உ-0	27 உ-எ
		19/04/21	26/04/21	03/05/21	10/05/21
செவ்வாய்		7 எ	14 கச	21 உ-க	28 உ-அ
		20/04/21	27/04/21	04/05/21	11/05/21
அறிவன் (புதன்)	1 க	8 அ	15 கரு	22 உ-உ	29 உ-கூ
	14/04/21	21/04/21	28/04/21	05/05/21	12/05/21
வியாழன்	2 உ	9 கூ	16 கசா	23 உ-ங	30 ங-0
	15/04/21	22/04/21	29/04/21	06/05/21	13/05/21
வெள்ளி	3 ங	10 க-0	17 கஎ	24 உ-ச	31 ங-க
	16/04/21	23/04/21	30/04/21	07/05/21	14/05/21
காரி(சனி)	4 ச	11 கக	18 கஅ	25 உ-ரு	
	17/04/21	24/04/21	01/05/21	08/05/21	

த.நா	ஆ.நா	மேழம்(சித்திரை)
1	14	இந்து சிங்களப்புத்தாண்டு
2	15	குன்றக்குடி அழகனார்(1992), ஆயிரகாம் லிங்கன்(1865) நினைவுநாள்
5	18	மட்டு.அன்னப்பதி உண்ணாநோன்பு, மறைவுநாள்(1988), உலகப்பண்பாட்டு நாள்
8	21	முல்லை. புதுக்குடியிருப்பு ஐயன் கோவிலடி வான்குண்டு வீச்சில் 30 பேர் மரணம்(1985), புவனேந்திரராசா, அரச விளையாட்டு அலுவலகர் உட்பட பலபேர் எறிகணைவீச்சில் பலி(2009), முல்லை.மாத்தளன்
9	22	உலக புவிநாள்
10	23	இரணிலும் பிரபாகரனும் நேர்வே சொல்கெய்ம் உதவிபுடன் போர்நிறுத்த உடன்பாடும் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையும் ஒப்பந்தம்(2002)
12	25	உலக மலேரியா நாள்
13	26	தந்தை செல்வா(1977), வில்லியம் சேக்சுபியர் (1696) நினைவுநாள், வெள்ளுவா(பூரணை)0
14	27	தென்னாபிரிக்க மக்கள் வாக்குரிமை பெற்று வாக்களித்த முதல் தேர்தல்(1994), உலக விளையாட்டு நாள்,
15	28	ஊடகவியலாளர் சிவராம் நினைவுநாள்
16	29	பொலநறுவை, முதகல், கரப்பொலவில் 87பேர் வெட்டிக்கொலை(1992), உலக நடனநாள்
வைகாசி		
18	1	உலகத் தொழிலாளர் நாள்
19	2	யாழ் உதயன் செய்தி நிறுவனம் உடமைகள் அழிப்பு, இரண்டு பணியாளர்கள் இறப்பு (2006)
20	3	திருகோணமலை மகிந்தபாரம், தெகிவத்தையில் 50 பேர் கொலை(1985), உலக தொய்வு (ஆசம்மா) நாள், உலக ஊடக விடுதலை நாள்
21	4	உலக செஞ்சிலுவை நாள்
23	6	திருநாவுக்கரசு குருபூசை
24	7	சிறி எதிர்ப்புப்போராட்டம், இனவன்முறை கொழும்பில் 100பேருக்கு மேல் கொலை(1985)
25	8	முறுகண்டிப்பிள்ளையார் கோவில் பூசகர் உட்பட 21பேர் கொலை(1985)
26	9	பரு, பொலிகண்டி நூலகத்தின் 50பேரை அடைத்து குண்டு வைத்து தகர்ப்பு (1985)
27	10	பரு, வல்வையில் 50 பேருக்குமேல் கொலை
28	11	வல்வெட்டித்துறையில் 50ற்கு மேற்பட்டோர்களும், கொழும்பு, யாழ் தொடர்வண்டி அந்ராதபுரத்தில் மறிக்கப்பட்டு 100 பேருக்கு மேற்பட்டவர்களும் கொலை செய்யப்பட்டனர்(1985)
29	12	காருவா(அயாவை)0.
29	12	உலக அன்னையர் மருத்துவ தாதிபர் நாள்
30	13	மங்கையர்க்கரசியர் குருபூசை
31	14	வட்டுக்கோட்டை மாநாடு தமிழரசு, தமிழக்காங்கிரசு, இலங்கைத்தொழிலாளர் காங்கிரசு, கூட்டு தமிழ் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி உருவாக்கம் தனிநாட்டு முன்வைப்பு(1986), இறம்ழான் அரசவிடுமுறை
1	14	இந்து சிங்களப்புத்தாண்டு
13	26	வெள்ளுவா(பூரணை)0
18	1	ஊலகத்தொழிலாளர் நாள்
31	14	இறம்ழான் பண்டிகை

திருவள்ளூர் ஆண்டு தி.ஆ. உ0ருஉ (2052)		தொல் தமிழ் ஆண்டு (கலி)5123 விடை(வைகாசி)		ஆங்கில ஆண்டு 2021 வைகாசி - ஆனி	
ஞாயிறு	30 ங0	2 உ	9 கூ	16 கசா	23 உங
	13/06/21	16/05/21	23/05/21	30/05/21	06/06/21
திங்கள்	31 ஙக	3 ங	10 க0	17 கஎ	24 உச
	14/06/21	17/05/21	24/05/21	31/05/21	07/06/21
செவ்வாய்		4 ச	11 கக	18 கஅ	25 உரு
		18/05/21	25/05/21	01/06/21	08/06/21
அறிவன் (புதன்)		5 ரு	12 கஉ	19 ககூ	26 உசா
		19/05/21	26/05/21	02/06/21	09/06/21
வியாழன்		6 சா	13 கங	20 உ0	27 உஎ
		20/05/21	27/05/21	03/06/21	10/06/21
வெள்ளி		7 எ	14 கச	21 உக	28 உஅ
		21/05/21	28/05/21	04/06/21	11/06/21
காரி(சனி)	1 க	8 அ	15 கரு	22 உஉ	29 உகூ
	15/05/21	22/05/21	29/05/21	05/06/21	12/06/21

த.நா	ஆ.நா	விடை(வைகாசி)
1	15	குமுதினிப்பட்டு நெடுந்தீவு-குறிகட்டுவான் கடல்வழி மறித்து அதில் வந்த 48பேர் வெட்டிக்கொலை. 24பேர் படுபுண்(1985).
2	16	அரசு புலிகள் பேச்சு(1989)
3	17	நாலாங்கட்ட ஈழப்போர் முடிவு(2009), பூநகரி, தம்பிராய் சந்தை வாங்குண்டு விச்சால் சிதைவு, 14பேர் இறப்பு(1996)
4	18	முல்லை அம்மன் வற்றாப்பளை அம்மன் கோவிலில் எறிகணைவீச்சில் 10பேர் வரை இறப்பு. 60பேர் படுபுண்(1992)
5	19	பிரேமதாசா அரசு - புலிகள் சமாதானப் பேச்சு தொடர்ச்சி(1989), திருக்கேதீச்சுவர சிவன் கொடியேற்றம்
6	20	அம்பாறை சம்மாந்துறையில் 37பேர் கொலை(1990)
7	21	உலக பண்பாட்டு முன்னேற்ற நாள்
8	22	இலங்கையின் முதலாவது குடியரசு யாப்பு நிறைவேற்றம்(1972)
9	23	இனவன்செயல்களால் பலர் கொலை(1958), மட்டுவந்தாறுமுலை கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் 58பேர் தளையெடுக்கப்பட்டு கொலை(1990)
10	24	மட்டுவந்தாறுமுலை கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் 168பேர் தளையெடுக்கப்பட்டு கொலை(1990), வற்றாப்பளை அம்மன் பொங்கல்
11	25	பெ.ஆர் இறுதிவரைபோர் என்ற படை நடவடிக்கை தொடக்கி வைப்பு(1987),
12	26	வெள்ளுவா(பூரணை) வெசாக்
13	27	வெள்ளுவா அடுத்தநாள்(வெசாக்)
14	28	திருஞானசம்பந்தர் குருபூசை
17	31	இரவு யாழ் நூல்நிலையம், ஈழநாடு செய்தி நிறுவனம், யாழ்சந்தை, போகேசுவரன் பா.உ வீடு, கடைகள் தக்கிரையாக்கப்பட்டது(காமனி திசாநாயக்க சிறில் மத்திய யாழில் நின்றனர்)(1981)
	ஆனி	
19	2	யாழ் நூல்நிலைய எரிப்பை நேரடியாகப் பார்த்ததால் தாவிது அடிகள் இறப்பு(1981)
20	3	திருமுத்தூர் கிளிவெட்டி இடைப்பட்ட ஊர்களில் பல நூறு வீடுகள் எரிப்பு 150பேர் வரை கொலை(1981). திருயோகமலையில் தங்கத்துரை பா.உ முன் 13பேர் கட்டுக்கொலை(1988).
21	4	இந்திய அன்றனோல் வாணர்திகள் யாழில் உணவுப் பொதிகள் இறக்கம்(1987). வைகாசி விசாகம்.
22	5	சிங்களம் மட்டும் சட்டம் நாடாளுமன்றில் முன்மொழிதல்(1956), தமிழர் துக்கநாளாய் காலமுதத்திலில் தந்தை செல்வா தலைமையில் அமைதிப்போராட்டம். தனிநாயகம் அடிகள் கலந்தார்(1956). அம்பாறை சீனித்தொழிற்சாலையில் 150பேர் படுகொலை. உலக சுற்றுச்சூழல்நாள்.
24	7	புதூர் நாகதம்பிரான் பொங்கல்
25	8	1958 ஆவணியில் கொண்டுவரப்பட்ட தமிழ்மொழி சிறப்பு ஏற்பாட்டு விதிகளின் ஒழுங்குவிதிகள் அரசால் நிறைவேற்றப்பட்டது(1966). வற்றாப்பளை கண்ணைக் அம்மன் பொங்கல்.
27	10	குருநகர், மண்டைதீவு மீனவர்களின் கண்கள் தோண்டப்பட்டு கூரிய கத்தியால் குத்தியும், வெட்டியும் 32பேர் கொலை(1986). பொத்துவில் கோமாரியில் எதிலியர் தாங்கலில் 130ற்கு மேற்பட்டோர் கொலைசெய்யப்பட்டு எரிக்கப்பட்டனர்(1990). காருவா(அமாவாசை)0.
29	12	முல்லை சுதந்திரபுரத்தில் எறிகணை வீச்சில் 75பேர் வரை உயிரிழப்பு(1998), திருஞானசம்பந்தர் குருபூசை. உலக குழந்தை தொழிலாளர் ஒழிப்புநாள்.
31	14	சிங்களம் மட்டும் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றம்(1956) சேக்கிழார் குருபூசை. உலக அரத்தக்கொடை நாள்
		அரசவிடுமுறை
12	26	வெள்ளுவா(பூரணை) வெசாக்
13	27	வெள்ளுவா(பூரணை) வெசாக் அடுத்தநாள்

திருவள்ளூர் ஆண்டு தி.ஆ. உருஉ (2052)		தொல் தமிழ் ஆண்டு (கலி)5123 ஆடவை(ஆனி)		ஆங்கில ஆண்டு 2021 ஆனி - ஆடி	
ஞாயிறு		6 சா	13 கங	20 உ0	27 உ௭
		20/06/21	27/06/21	04/07/21	11/07/21
திங்கள்		7 எ	14 கச	21 உக	28 உஅ
		21/06/21	28/06/21	05/07/21	12/07/21
செவ்வாய்	1 க	8 அ	15 கரு	22 உஉ	29 உகூ
	15/06/21	22/06/21	29/06/21	06/07/21	13/07/21
அறிவன் (புதன்)	2 உ	9 கூ	16 கசா	23 உங	30 ங0
	16/06/21	23/06/21	30/06/21	07/07/21	14/07/21
வியாழன்	3 ங	10 க0	17 க௭	24 உச	31 ஙக
	17/06/21	24/06/21	01/07/21	08/07/21	15/07/21
வெள்ளி	4 ச	11 கக	18 கஅ	25 உரு	32 ஙஉ
	18/06/21	25/06/21	02/07/21	09/07/21	16/07/21
காரி(சனி)	5 ரு	12 கஉ	19 ககூ	26 உசா	
	19/06/21	26/06/21	03/07/21	10/07/21	

த.நா	ஆ.நா	ஆய்வை(ஆணி)
1	15	யே.ஆர், இரயீஸ் மீண்டும் பேச்சு(1985)
6	20	அம்பாறை வீரமுனைப் பிள்ளையார் கோவிலடியில் 69 பேர் களையப்பட்டு சம்பாந்துறையில் கொலை(1990), தந்தையார் நாள்
7	21	உலக தந்தையர் நாள்
10	24	வெள்ளுவா(பூரணை) போயா
12	28	ஐக்கிய நாடுகள் கொள்கைகள், நாடுகள் ஒப்பமிடல்(1945), மாணிக்கவாசகர் குருபூசை
ஆடி		
19	03	கிருசாந்தி வழக்கில் 6 பேருக்கு மரணதண்டனை. குற்றவாளிகள் பல மனிதப் புதைகுழிகளைச் சுட்டினர்(1998).
20	04	கா.க.ம. செயற்குழுக்கூட்டம்
25	09	முன்னேறிப் பாய்தல் நடவடிக்கை சந்திரிக்கா அரசால் முன்னெடுப்பு(1995), நவாலி கிறித்தவ கோவில் வான்குண்டு வீச்சால் சிதறுண்டு 150பேர் வரை இறப்பு, 300 பேர் வரை படுபுண். கருவா(அமாவாசை)
27	11	தொடர்ந்து 14 நாட்கள் பொச்சிய இசுலாமியர் பெருந்தொகை படுகொலை(1995)
29	13	யே.ஆர் ஆட்சியைப்பிடித்தல் அமிர்தலிங்கம் எதிர்க்கட்சித்தலைவர் ஆதல்(1977), அமிர்தலிங்கம், யோகேசுவரன் பா.உ..கள் கொழும்பில் சுட்டுக்கொலை(1989), மாணிக்கவாசகர் குருபூசை
30	14	டார்பனில் உள்ள பழங்குடியினரை துடைத்தழிக்க முயன்ற சூடான் முதல்வர் ஓமர் அல் பசீர்மீது பன்னாட்டு குற்றவியல் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல்(2008). தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி நினைவுநாள். ஆடியில் இரிணல்-பிரபாகரன் உடன்படிக்கை செல்லுபடியற்றதென இராசபக்ச அரசு அறிவிப்பு(2006)
2	16	தங்கம்மா குருபூசை
அரசவிடுமுறை		
10	24	வெள்ளுவா(பூரணை)0

திருவள்ளூர் ஆண்டு தி.ஆ. உ0ருஉ (2052)		தொல் தமிழ் ஆண்டு (கலி)5123 கடகம்(ஆடி)		ஆங்கில ஆண்டு 2021 ஆடி-ஆவணி	
ஞாயிறு	30 ங0	2 உ	9 கூ	16 கசா	23 உங
	15/08/21	18/07/21	25/07/21	01/08/21	08/08/21
திங்கள்	31 ங்க	3 ங	10 க0	17 கஎ	24 உச
	16/08/21	19/07/21	26/07/21	02/08/21	09/08/21
செவ்வாய்		4 ச	11 கக	18 கஅ	25 உரு
		20/07/21	27/07/21	03/08/21	10/08/21
அறிவன் (புதன்)		5 ரு	12 கஉ	19 ககூ	26 உசா
		21/07/21	28/07/21	04/08/21	11/08/21
வியாழன்		6 சா	13 கங	20 உ0	27 உஎ
		22/07/21	29/07/21	05/08/21	12/08/21
வெள்ளி		7 எ	14 கச	21 உக	28 உஅ
		23/07/21	30/07/21	06/08/21	13/08/21
காரி(சனி)	1 க	8 அ	15 கரு	22 உஉ	29 உகூ
	17/07/21	24/07/21	31/07/21	07/08/21	14/08/21

த.நா	ஆ.நா	கடகம்(ஆடி)
01	17	ஆடிப்பிறப்பு
04	20	நில் ஆம்சு ரோங் நிலவில் கால் பதித்தது(1969), மட்டு சித்தாண்டியில் பலபேர் கொலை(2019)
05	21	உலகின் முதல் பெண் முதன்மை அமைச்சராக சிறீமாவோ பண்டிதரநாயக்க பதவியேற்பு(1961). நடிகவல்லுநர் சிவாசி கணேசன் நினைவுநாள்(2019). கப்பெருநாள்.
07	23	திருநெல்வேலியில் படையினர் கண்ணிவெடியில் இறப்பு - (1983). வெள்ளுவா(பூரணை)
08	24	முல்லை மல்லாவியில் கிபிர் குண்டுத்தாக்குதலில் 24பேர் இறப்பு(1996). பட்டினத்தார் குருசை
09	25	எனது உடன் பிறப்பு அரியராசா(தொலைத்தொடர்பு பரிசோதகர்)வுடன் 4பேர் பரந்தன் சந்தியில் சுட்டுக்கொலை, வெலிக்கடைச் சிறையில் மருத்துவர் இராசசுந்தரம் உட்பட 53பேர் கொலை(1983)
10	26	தமிழ்நாடு கன்னியாகுமரியில் 133ஆடி வள்ளுவர் சிலை கருணாநிதியால் திறந்து வைப்பு(2000)
11	27	பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தம்(1957), மட்டு சித்தாண்டியில் 20நாளும் சேர்த்து 137பேர் நிரையில் வைத்து சுட்டுக்கொலை(1990)
12	28	தமிழ்முதலியார் தலைமுறையில் வந்த யே.ஆர் ஆடி வன்செயலை(1983)நியாயப்படுத்தி உரை
13	29	இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் யே.ஆர், இரயீன் ஒப்பமிடல். பின் நடந்த படை அணிவகுப்பில் இரசீன் தாக்கப்படல்(1987)
ஆவணி		
16	01	இந்தியப் படை வடகிழக்கில் நுழைவு(1987), சாரணர் நாள்(1831), கப்பெருநாள்
19	04	சாம்பல் தீவில் படுகொலைகள்(1985)
20	07	வல்வெட்டித்துறையில் 100க்கு மேற்பட்டோர் கொலை(1984), அக்சன் மெயின் நிறுவனப்பணியாளர், 17பேர் மூதூரில் படுகொலை(2006)
23	08	அம்பாறை கிரியாயக்கேணியில் 47பேர் படுகொலை(1990), ஆடி காருவா(அமாவாசை).
24	09	மட்டு மயிலந்தனை, புளாணையில் 50ற்கு மேற்பட்டோர் குத்தி வெட்டிக் கொலை(1992).
25	10	கல்லூரி மாணவர்களுக்கும், காவல் துறையினருக்கும் இடையிலான முரண்பாடு நாடு தழுவிய இனவன்செயல்(1977)
26	11	யாழ் ஏ-9 வீதி மூடப்பட்டது(2006).ஆவணியில் 1987ல் மாகாணசபையின் அதிகாரங்கள் விதிகள் வரையறுக்கப்பட்டு, 13ஆம் திருத்தச்சட்டம் அரசால் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆடிப்பூரம்.
27	12	பூட்டான் திம்புவில் அரசு - கூட்டணி போராளிகள் பேச்சு(1985), உலக இளைஞர் நாள்
28	13	நல்லூர்க்குந்தன் கொடியேற்றம்
30	15	முல்லை வவுனிக் குளம் கிறித்தவ கோவில்மீது குண்டு வீச்சு 35பேர் உயிரிழப்பு (1997)
அரசவிடுமுறை		
05	2	கப்பெருநாள்
07	23	வெள்ளுவா(பூரணை)0

திருவள்ளூர் ஆண்டு தி.ஆ. உ0ருஉ (2052)		தொல் தமிழ் ஆண்டு (கலி)5123 மடங்கல் (ஆவணி)		ஆங்கில ஆண்டு 2021 ஆவணி-புரட்டாதி	
ஞாயிறு		6 கா	13 கங	20 உ0	27 உ௭
		22/08/21	29/08/21	05/09/21	12/09/21
திங்கள்		7 எ	14 கச	21 உக	28 உஅ
		23/08/21	30/08/21	06/09/21	13/09/21
செவ்வாய்	1 க	8 அ	15 கரு	22 உஉ	29 உகூ
	17/08/21	24/08/21	31/08/21	07/09/21	14/09/21
அறிவன் (புதன்)	2 உ	9 கூ	16 கசா	23 உங	30 ங0
	18/08/21	25/08/21	01/09/21	08/09/21	15/09/21
வியாழன்	3 ங	10 க0	17 கஎ	24 உச	31 ஙக
	19/08/21	26/08/21	02/09/21	09/09/21	16/09/21
வெள்ளி	4 ச	11 கக	18 கஅ	25 உரு	
	20/08/21	27/08/21	03/09/21	10/09/21	
காரி(சனி)	5 ரு	12 கஉ	19 ககூ	26 உசா	
	21/08/21	28/08/21	04/09/21	11/09/21	

த.நா	ஆ.நா	மடங்கல்(ஆவணி)
02	18	நேதாயி சுபாக சந்திரபோசு நினைவுநாள்(1945)
03	19	மட்டு வாகரையில் 125பேருக்கு மேல் கொலை(2006)
06	22	வெள்ளுவா(பூரணை)
08	24	மட்டு வயலூரைச் சேர்ந்த 40பேர் சுட்டுக்கொலை(2006). ஆவணி ஓணம்.
09	25	இந்திரகாந்தி, வெளியுறவு அமைச்சர் நரசிம்மராவ் கொள்கைத்திட்டமிடல் தலைவர் பார்த்தசாரதி தென்னாசியாவில் நரியென அவரால் கூறப்பட்ட யே.ஆரிடம் அனுப்புதல்(1983)
புரட்டாதி		
17	02	பிரிட்டன் கிரகோரியின் நாட்காட்டி அறிமுகம்(1752), மன்னர் சிலாவத்துறையில் ஒரு கிறித்தவ குருவும் 14பேரும் கண்ணிவெடியில் சிக்கி உயிரிழப்பு(2006), கார்த்திகை நோன்பு
18	03	வைக்கிங் விண்கலம் செவ்வாய்க்கோளில் இறங்கியது(1996).
19	04	யே.ஆர் அரசு தேசியக்கொள்கை அடிப்படையில் மாகாணசபைத் திட்டத்தை முன்வைத்தது(1986).
20	05	மட்டு வந்தாறுமுலை கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் 150பேர் மட்டில் தளைசெய்து கொல்லப்பட்டனர். நல்லூர் கந்தன் தேர்
21	06	காருவா(அமாவாசை) , நல்லூர் கந்தன் தீத்தம்
22	07	கிருசாந்தி சிதைக்கப்பட்டு கொன்று செம்மணியில் புதைப்பு, தேடிச்சென்ற தாய், தம்பி அயலவர்களையும் கொன்று அங்கேயே புதைப்பு(1996)
23	08	மாசேதுங் நினைவுநாள்(1976). இலங்கையில் நிறைவேற்று மேலாண்மையுள்ள சனாதிபதி முறை யாப்பு நாடாளுமன்றில் நிறைவேற்றப்பட்டது(1978). சர்வதேச எழுத்தறிவு நாள்.
24	09	மட்டு சத்துருக்கொண்டானில் 184பேருக்கு மேல் கொலை(1990).
25	10	மட்டு சத்துருக்கொண்டானில் பனிச்சயரடி பிள்ளையார் கோவிலடி ஊரணியில் தளை செய்யப்பட்டவர்களில் பெண்கள் வல்லுறவுக்குட்படுத்தியும் எல்லாமாக 205பேருக்கு மேற்பட்டோர் கொலை(1990).
26	11	அமெரிக்க இரட்டைக்கோபுரம் வானூர்திக் குண்டால் தகர்ப்பு(2001).
29	14	அனைத்துலக பண்பாட்டு ஒற்றுமை நாள்
30	15	முல்வை புதுக்குடியிருப்பு வான் தாக்குதல் 21பேர் இறப்பு(1999), ஆவணியில் மாகாணங்களின் செயற்பாட்டிற்கான விதிமுறைகள் வரையறுக்கப்பட்டு அரசுவையில் நிறைவேற்றம்(1987). 1996 இல் சத்யெய நடவடிக்கை ஆணையிறவில் இருந்து கிளிநொச்சி நோக்கி சந்திரிக்காவால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது (வெற்றி நிச்சயம்).செல்வச் சந்திரி தேர், புரட்டாதியில்(1970) கல்வி அமைச்சர் பதியுதீன் முகமதுவால் கல்வித்தரப்படுத்தல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது.
அரசவிடுமுறை		
06	22	வெள்ளுவா(பூரணை)

திருவள்ளூர் ஆண்டு தி.ஆ. உ0ருஉ (2052)		தொல் தமிழ் ஆண்டு (கலி)5123 கன்னி (புரட்டாதி)		ஆங்கில ஆண்டு 2021 புரட்டாதி - ஐப்பசி	
ஞாயிறு	31 ங்க	3 ங	10 க0	17 கள	24 உச
	17/10/21	19/09/21	26/09/21	03/10/21	10/10/21
திங்கள்		4 ச	11 கக	18 கஅ	25 உரு
		20/09/21	27/09/21	04/10/21	11/10/21
செவ்வாய்		5 ரு	12 கஉ	19 ககூ	26 உசா
		21/09/21	28/09/21	05/10/21	12/10/21
அறிவன் (புதன்)		6 சா	13 கங	20 உ0	27 உஎ
		22/09/21	29/09/21	06/10/21	13/10/21
வியாழன்		7 எ	14 கச	21 உக	28 உஅ
		23/09/21	30/09/21	07/10/21	14/10/21
வெள்ளி	1 க	8 அ	15 கரு	22 உஉ	29 உகூ
	17/09/21	24/09/21	01/10/21	08/10/21	15/10/21
காரி(சனி)	2 உ	9 கூ	16 கசா	23 உங	30 ங0
	18/09/21	25/09/21	02/10/21	09/10/21	16/10/21

த.நா	ஆ.நா	கன்னி(புரட்டாதி)
02	18	முல்லைத்தீவு மாத்தளனில் சமூகநல கட்டட திறப்பு விழாவில் கலந்துகொண்டவர்களில் 53பேர் வான்குண்டு வீச்சில் (1993)இறப்பு.
04	20	பிரேமதாசா இரயீவ் பேச்சுக்களால் இந்தியப்படை தாக்குதல் நிறுத்தம்(1989), வெள்ளுவா(பூரணை)
06	22	யாழ் நாகர்கோவில் தமிழ்க்கலவன்பள்ளியில் வான்குண்டு வீச்சால் மாணவர் உட்பட 39பேர் இறப்பு(1995).
09	25	பண்டாரநாயக்க, சோம ராம தேரரால் சுட்டுக்கொலை(1959).
10	26	மருத்துவ மாணவன் திலீபன் இந்திய அரசிடம் ஐந்து கோரிக்கைகளை முன்வைத்து நீரும் அருந்தாது உண்ணாநோன்பு இருந்து இறப்பு(1987)
11	27	உலக சுற்றுலா நாள்
12	28	சாவகச்சேரி சங்கத்தானை உதயன் மர அரி ஆலைக்குழியில் பதுங்கிய 30பேர் வான்குண்டு வீச்சில் இறப்பு(1993).
ஐப்பசி		
16	01	முத்தோர் நாள், சிறுவர் நாள்
18	03	கா.க.ம செயற்குழுக் கூட்டம்
19	04	பண்டா செல்வா ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து யே.ஆர் கண்டிநோக்கி கால்நடை ஒப்பந்தம் கிழிப்பு(1957), 1944 கல்விமொழி, ஆட்சிமொழியாக சிங்களம் மட்டும் இருக்கவேண்டுமென்று பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலத்திலேயே கொக்கரித்தவர் யே.ஆர்
20	06	கருவா(அமாவாசை). ஆசிரியர் நாள்.
21	07	ஒன்பது இரவுகள் தொடக்கம்
23	09	மட்டு மயிலந்தனையில் 35பேர் கொலை(1992).
24	10	யாழில் போராளிகளுக்கு எதிராக இந்தியப்படை தாக்குதலைத் தொடங்கியது(1987).
27	13	கிரீன்விச் நேரம் உலக நடைமுறைக்கு வந்தது(1884).
28	14	கலைமகள் பூசை
30	16	ஐரோப்பிய(27 நாடுகள்) ஒன்றியத்தின் இலக்சம் பேர்க்கிலுள்ள நீதிமன்றம் புலிகளின் மீது விதித்த தடை தவறானது என தீர்ப்பு வழங்கியது(2014).
அரச விடுமுறை		
04	20	வெள்ளுவா(பூரணை)

திருவள்ளூர் ஆண்டு தி.ஆ. ௨0௬௨ (2052)		தொல் தமிழ் ஆண்டு (கி)5123 துலை(ஐப்பசி)		ஆங்கில ஆண்டு 2021 ஐப்பசி - கார்த்திகை	
ஞாயிறு		7 எ	14 கச	21 உக	28 உஅ
		24/10/21	31/10/21	07/11/21	14/11/21
திங்கள்	1 க	8 அ	15 கரு	22 உஉ	29 உகூ
	18/10/21	25/10/21	01/11/21	08/11/21	15/11/21
செவ்வாய்	2 உ	9 கூ	16 கசா	23 உங	30 ங0
	19/10/21	26/10/21	02/11/21	09/11/21	16/11/21
அறிவன் (புதன்)	3 ங	10 க0	17 கள	24 உச	
	20/10/21	27/10/21	03/11/21	10/11/21	
வியாழன்	4 ச	11 கக	18 கஅ	25 உரு	
	21/10/21	28/10/21	04/11/21	11/11/21	
வெள்ளி	5 ரு	12 கஉ	19 ககூ	26 உசா	
	22/10/21	29/10/21	05/11/21	12/11/21	
காரி(சனி)	6 சா	13 குங	20 உ0	27 உஎ	
	23/10/21	30/10/21	06/11/21	13/11/21	

த.நா	ஆ.நா	துலை(ஐப்பசி)
02	19	நபிகள் நாயகம் பிறந்தநாள்
03	20	வெள்ளுவா(பூரணை)
04	21	திருமூலர் குருபூசை
05	22	யாழ் மருத்துவ மாணவர் கற்கை மருத்துவமனையுள் புகுந்த இந்தியப்படை மருத்துவர்கள் கணேசரத்தினம், சிவபாதசந்தரம், பரிமேலழகர், திருவாட்டி வடிவேலுவையும் இன்னும் 21 பேரையும் படுகொலை செய்தநாள்(1987).
08	24	ஐக்கிய நாடுகள் நாள், கிளி/யெயந்திநகர் குருகுல நிறுவுனர் ஆட்சியர் வே.கதிரவேலு(அப்புவும்), குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஒன்பது பேரும் யாழ் இராசவீதியில் இந்தியப்படை எறிகணை வீச்சில் படுகொலை(1987).
09	25	பிந்துனுவேவா தடுப்பு முகாமில் 30தமிழர்கள் கொலை(2000).
14	30	குறிஞ்சிநில(மலையக) மக்களை நாடுகடத்தும் உடன்படிக்கை சிறிமாவோ, லால்பகதூர் சாத்திரி(1964), பண்டார வன்னியன் நினைவுநாள்.
கார்த்திகை		
17	02	உலக இறந்தோர் நினைவுநாள்(எனது பெற்றோர் வைத்திலிங்கம் நாகமுத்து இணையர் நினைவுநாள்). கிளி திருவையாறு வீட்டில் இருந்த சண்முகரத்தினமும் அவர் குடும்ப உறுப்பினர் ஒன்பது பேரும் வான்குண்டுவிச்சில் உயிரிழப்பு.
18	04	தமிழ்மொழியை செம்மொழியாக இந்திய நடுவன் அரசு ஏற்பு(2004). கருவா(அமாவாசை), தீபாவளி நாள்.
19	05	கௌரி நோன்பு, முருக நோன்பு தொடக்கம்
22	08	மூதூர் கடற்கரை சேனையில் 30பேர் கொலை(1985).
23	09	இனவன்செயலை(1977) உசாவ சண்சோணி ஆணைக்குழு அமர்த்தப்பட்டது. அறிக்கை அரசிடம் கையளிப்பு(1980). அரசு பாராமுகம்.
24	10	மூதூர் கடற்கரைச் சேனையில் நூற்றுக்கணக்கான வீடுகள் எரியூட்டப்பட்டு, கோவிலுள் அடைக்கலம் புகுந்த 70பேர் வரை சுட்டுக் கொலை(1985). முருக நோன்பு முடிவு.
27	13	யாழ் தூய யேம்சு தேவாலய வளாகத்துள் வான்குண்டு வீச்சு. 10 பேர் இறப்பு, 30பேர் வரை படுபுணர்(1993), பெரும்பான்மைத்தமிழர் புறக்கணித்த வடகிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தல் ஈ.பி.ஆர்.எஸ்.எப் வெற்றி(1988).
28	14	உலக நீரிழிவு நாள்
அரசவிடுமுறை		
02	19	நபிகள் நாயகம் பிறந்தநாள்
03	20	வெள்ளுவா(பூரணை)
18	04	தீபாவளிப்பண்டிகை

திருவள்ளூர் ஆண்டு தி.ஆ. உருஉ (2052)		தொல் தமிழ் ஆண்டு (கலி)5123 நளி (கார்த்திகை)		ஆங்கில ஆண்டு 2021 கார்த்திகை - மார்கழி	
ஞாயிறு		5 ரு	12 கஉ	19 ககூ	26 உசா
		21/11/21	28/11/21	05/12/21	12/12/21
திங்கள்		6 சா	13 கங	20 உ0	27 உஎ
		22/11/21	29/11/21	06/12/21	13/12/21
செவ்வாய்		7 எ	14 கச	21 உக	28 உஅ
		23/11/21	30/11/21	07/12/21	14/12/21
அறிவன் (புதன்)	1 க	8 அ	15 கரு	22 உஉ	29 உகூ
	17/11/21	24/11/21	01/12/21	08/12/21	15/12/21
வியாழன்	2 உ	9 கூ	16 கசா	23 உங	
	18/11/21	25/11/21	02/12/21	09/12/21	
வெள்ளி	3 ங	10 க0	17 கஎ	24 உச	
	19/11/21	26/11/21	03/12/21	10/12/21	
காரி(சனி)	4 ச	11 கக	18 கஅ	25 உரு	
	20/11/21	27/11/21	04/12/21	11/12/21	

த.நா	ஆ.நா	நளி(கார்த்திகை)
01	17	உலக மாணவர் நாள்
02	18	வெள்ளுவா(பூரணை) , வீடுகளில் ஒளியேற்றல்(கார்த்திகை விளக்கீடு)
04	20	மன்னார் மடுத்தேவாலயம் எறிகணை வீச்சுக்கு உள்ளானது. 30ஜேர் மரணம்(1999), நபிகள் நாயகம் பிறந்தநாள்.
08	24	டாவினின் உயிர்களின் தோற்றம் நூல்வெளியீடு(1859)
11	27	உலக வல்லுநர்(கின்னேசு) பதிவு நூல் தொடக்கப்பட்டது(1975), ஆறுமுகநாவலர் குருபூசை
13	29	இரவிராசு பா.உ தொலைக்காட்சியில் பேட்டி(2006)
14	30	இரவிராசு பா.உ சுட்டுக்கொலை(2006).
மார்கழி		
15	01	முல்லை ஒதியமலையில் 29இற்கு மேற்பட்டோர் கொலை(1984). உலக எவ்வநோய் நாள்.
16	02	செட்டிசுளம் படைமுகாமில் 52பேர் கொலை(1984)
17	03	உலக ஊனமுற்றோர் நாள்
18	04	தள்ளாடி, மன்னார் மடுவீதி, மன்னார் ஊர் 200ற்கு மேற்பட்டோர் கொல்லப்பட்டனர்(1984). கருவா(அயாவாசை)
19	05	சந்திரிக்கா அரசால் சூரியக்கதிர் நடவடிக்கை யாழ் குடாநாடு முற்றுகையிட்டு 40 நாட்களில் கைப்பற்றியது. ஐந்து இலட்சம் பேர் வன்னிக்கு இடப்பெயர்வு(1995)
24	10	ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைநாள்
25	11	திருவெம்பாவைத் தொடக்கம்
26	12	கா.க.ம செயற்குழுக் கூட்டம்
28	14	1931,1936,1941,1947களில் பிரித்தானியர் ஆட்சியில் வாக்களித்த குறிஞ்சி நில மக்களின் வாக்குரிமை, குடியரிமை டி.எசு சேனநாயக்க அரசால் பறிப்பு(1948), சோமசுந்தர பாரதி நினைவுநாள்(1959)
29	15	முல்லை கொக்குளாய், கொக்குத்தொடுவாய் ஊர்களில் தளை எடுக்கப்பட்ட 130இற்கு மேற்பட்டோர் கொலை(1984).
அரசவிடுமுறை		
02	18	வெள்ளுவா பூரணை

திருவள்ளூர் ஆண்டு தி.ஆ. உ-0ருஉ (2052)		தொல் தமிழ் ஆண்டு (கலி)5123 சிலை - மார்கழி		ஆங்கில ஆண்டு 2021/2022 மார்கழி - தை	
ஞாயிறு	மகிழ்ச்சி (சந்தோசம்)	4 ச	11 கக	18 கள	25 உரு
		19/12/21	26/12/21	02/01/22	09/01/22
திங்கள்	பரப்புரை (விளம்பரம்)	5 ரு	12 கஉ	19 ககூ	26 உசா
		20/12/21	27/12/21	03/01/22	10/01/22
செவ்வாய்	இறும்புது (அதிசயம்)	6 சா	13 கங	20 உ0	27 உஎ
		21/12/21	28/12/21	04/01/22	11/01/22
அறிவன் (புதன்)	கதை (புதினம்)	7 எ	14 கச	21 உக	28 உஅ
		22/12/21	29/12/21	05/01/22	12/01/22
வியாழன்	1 க	8 அ	15 கரு	22 உஉ	29 உகூ
		16/12/21	23/12/21	30/12/21	06/01/22
வெள்ளி	2 உ	9 கூ	16 கசா	23 உங	
		17/12/21	24/12/21	31/12/21	07/01/22
காரி(சனி)	3 ங	10 க0	17 கள	24 உச	
		18/12/21	25/12/21	01/01/22	08/01/22

த.நா	ஆ.நா	சிலை(மார்கழி)
03	18	வெள்ளுவா(பூரணை)
04	19	இந்திய மாநில அதிகாரங்களையும்விடக்குறைந்த டிசம்பர் 19 முன்மொழிவுகள் என்ற தீர்வுத்திட்டம் யே.ஆரார் முன்வைக்கப்பட்டு ஏற்கப்படவில்லை(1986)
09	24	மா.கோ.இ(எம்.யீ.ஆர்)மறைவுநாள்(1987)
10	25	இயேசு பிறப்பு திருநாள்
11	26	ஆழிப்பேரலை குமரிமாவாரியில்(இந்திய மாவாரி) நிலநடுக்கம்(9.3ரிக்டர்-2004)
தை 2022		
17	01	ஆங்கில ஆண்டு 2022
18	02	யாழ் நீரேரி கிளாலிக் கடலில் 35பேருக்கு மேல் கொலை(1993).
19	03	யாழில் தனிநாயக அடிகள் தலைமையில் நான்காவது(உலக தமிழ் ஆராய்ச்சி) மாநாடு(1974) தொடக்கம். உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி முதன்முதலில் மலேசிய தலைநகர் கோலாம்பூரில் நாயகம் 1966இல் தன அடிகளால் தொடக்கி வைப்பு
23	07	மன்னார் வங்காலை மாதாகோவில் வளாகத்துள் மேரி பேச்ட்டன் அடிகளார் சுட்டுக்கொலை(1986).
26	10	பொதுவுடமைவாதி லெனின் நினைவுநாள்(1924). உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டுள் சந்திரசேகர தலைமையில் புகுந்த காவல்படை குழப்பத்தால் 9பேர் இறப்பு, மாநாடு முடிவு(1974).
29	13	சுறவ(தை)ப் பொங்கல் முதல்நாள்(2022).
அரசவிடுமுறை		
03	18	வெள்ளுவா(பூரணை)
10	25	இயேசு பிறப்புப் பண்டிகை

15.0 பின்னிணைப்பு

பின்னிணைப்பு 1.

நாள்மீன்களும், ஓரைகளும், மாதங்களும்

தொடர்	நாள்மீன்	பாதங்கள்	ஓரை	நாயிறு மாதம்	நாயிறு— திங்கள் மாதம்
1	புரவி (அச்சுவினி)	1,2,3,4	மேழம்,	மார்ச்22- ஏப்ரல்20	சித்திரை
2	வேழம் (பரணி)	1,2,3,4	மேழம்		ஆரல் (கார்த்திகை)
3	விடை			ஏப்ரல்21— மே21	வைகாசி
4	சகடு (உரோகினி)	1,2,3,4	விடை		
	மான்றலை (மிருகசீரிடம்)	1,2	ஆடவை	மே22 -- சூன்22	ஆனி
	மூதிரை (திருவாதிரை)	1,2,3,4			
8	கழை (புனர்பூசம்)	1,2,3	கடகம்	சூன்22 -- சூலை23	ஆடி
9	கட்செவி (ஆயில்யம்)	1,2,3,4			
10	கொடுநகம் (மகம்)	1,2,3,4	மடங்கல்	சூலை24— ஆக21	ஆவணி
11	கணை (பூரம்)	1,2,3,4			
12	உத்தரம் (உத்தரம்)	1			
	ஜுவிரல் (அத்தம்)	2,3,4	கன்னி	ஆக.22 -- செப்.21	புரட்டாசி
14	அறுவை (சித்திரை)	1,2,3,4	துலாம்	செப்.22 -- ஒக.23	ஐப்பசி
15	விளக்கு(சோதி)	1,2,3,4			
16	முறம்(விசாகம்)	1,2,3,4	நளி	ஒக.24 -- நவ.21	கார்த்திகை
17	முடப்பனை (அனுடம்)	1,2,3,4			
18	துளங்கொளி (கேட்டை)	1,2,3,4			
19	குருகு (மூலம்)	1,2,3,4	சிலை	நவ.22 -- திசம்.21	மார்கழி
20	உடைகுளம் (பூராடம்)	1,2,3,4			
21	கடைக்குளம் (உத்திராடம்)	1	சுறவம்	திசம்.22— சன.20	தை
22	முக்கோல் (திரிகோணம்)	1,2,3,4			
23	காக்கை (அவிட்டம்)	1,2,3,4	கும்பம்	சன.21 -- பெப்.19	மாசி
24	செக்கு(சதுயம்)	1,2,3,4			
25	நாழி (புரட்டாதி)	1,2,3,4	மீனம்	பெப்.20 -- மார்21	பங்குனி
26	முரசு (உத்தரட்டாதி)	1,2,3,4			
27	தோனி (இரேவதி)	1,2,3,4			

பின்னிணைப்பு 2

நாள்மீன், கணம், விலங்கு, புள், மரம்செடி

தொடர்	நாள்மீன்	கணம்	விலங்கு	புள்	மரம்செடி
1	புரவி (அகவினி)	தேவர்	ஆண் குதிரை	அரசாளி	எட்டி
2	வேழம் (பரணி)	மாந்தன்	ஆண் யானை	காகம்	நெல்லி
3	ஆரம் (கார்திகை)	அரக்கர்	பெண் ஆடு	மயில்	அத்தி
4	சகடு (இரோகினி)	மாந்தன்	ஆண் நாகம்	ஆந்தை	நாவல்
5	மான்றலை (மிருகசீரிடம்)	தேவர்	பெண் சாரை	கோழி	கருங் காலி
6	மூதிரை (திருவா திரை)	மாந்தன்	ஆண் நாய்	அன்றில்	செங்காலி
7	கழை (புணர் பூசம்)	தேவர்	பெண் பூனை	அன்னம்	மூங்கில்
8	காற்குளம் (பூசம்)	தேவர்	ஆண் ஆடு	நீர் காகம்	அரக
9	கட்செவி (ஆயிலியம்)	அரக்கர்	ஆண் பூனை	கிச்சிலி	புன்னை
10	கொடுகம் (மகம்)	அரக்கர்	ஆண் எலி	ஆண் கழுக்கு	ஆல்
11	கண்ண (பூரம்)	மாந்தன்	பெண் எலி	பெண் கழுக்கு	பலா
12	உத்தரம் (உத்தரம்)	மாந்தன்	எருது	கிழுவை	அலரி
13	ஐவிரல் (அத்தம்)	தேவர்	பெண் எருமை	பருந்து	ஆத்தி
14	அறுவை (சித்திரை)	அரக்கர்	ஆண்புலி	மாங்கு	வில்வம்
15	விளக்கு (சோதி)	தேவர்	ஆண் எருமை	தேனீ	மருதம்
16	முறம் (விசாகம்)	அரக்கர்	பெண் புலி	செங்குருவி	விளா
17	முட்ப்பன (அனுடம்)	தேவர்	பெண் மான்	வானம் பாடி	மகிழ்
18	துளங்கொளி (கேட்டை)	அரக்கர்	ஆண் மான்	ஆனைச்சாந்த ன	பராய்
19	குருகு (மூலம்)	அரக்கர்	பெண் நாய்	செம் பருந்து	மரா
20	உடை குளம் (பூரடம்)	மாந்தன்	ஆண் குரங்கு	கவுதாரி	வஞ்சி
21	கடைக் குளம்	மாந்தன்	கீர்மலட்டுஆ	வலியன்	பலா
22	முக்கோல் (திரு கோணம்)	தேவர்	பெண் குரங்கு	நாரை	எருக்கு
23	காக்கை (அவிட்டம்)	அரக்கர்	பெண் அரிமா	பொன் வண்டு	வள்ளி
24	செக்கு (சதயம்)	அரக்கர்	பெண் குதிரை	அண்டங்காக் கை	கடம்பு
25	நாழி (பூரட்டாதி)	மாந்தன்	ஆண் அரிமா	உள்ளான்	தேமா
26	முரக(உத் திரட்டாதி)	மாந்தன்	ஆ(பசு)	கோட்டான்	வேம்பு
27	தோனி (இரேவதி)	தேவர்	பெண் யானை	வல்லூறு	இலுப்பை

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

பின்னிணைப்பு 3

நாள்மீன், தலைத்தெய்வம், தலைமீனாக்கான உடுக்கூட்டம்.

தொடர்	நாள்மீன்	தலைத்தெய்வம்	தலை மீனாக்கான உடுக்கூட்டம்
1	ஆரல் (கார்த்திகை)	திங்கள், அழல், முருகன்	விடை
2	சகடு (உரோகினி)	பிரசாபதி	விடை
3	மான்றலை (மிருக சீரிடம்)	திங்கள்	மற்றிமான்
4	முதிரை (திருவாதிரை)	உருத்திரன்	மற்றிமான்
5	கழை (புனர்பூசம்)	அதிதி	ஆபவை
6	காற்குளம் (பூசம்கொடி)	வியாழன்	கடகம்
7	கட்செவி (அரவம்- ஆயிலியம்)	பாம்பு	அதன்பாம்பு
8	கொடுங்கம் (மகம்)	பிதிர, இந்திரன்	மடங்கல்
9	கண்ணப்பூரம்	பகன்	மடங்கல்
10	உத்தரம்	அரிமா	
11	ஐவிரல் (கை-அத்தம்)	சவிதா இளஞஞாயிறு	காக்கை
12	அறுவை (சித்திரை)	இந்திரன், தச்சன்	கன்னி
13	விளக்கு (சோதி)	வளி	ஆயன்
14	முறம் (விசாகம்)	முருகன்	துலை
15	முடப்பனை (அனுடம்)	மித்திரன்	நளி
16	துளங்கொளி (கேட்டை)	இந்திரன், மித்திரன்	நளி
17	குருகு (மூலம்)	பிதிர, பிரசாபதி	நளி
18	உடைகுளம் (பூரடம், முற்குளம்)	நீர்	சிலை
19	கடைக்குளம் (உத்தி ராடம்)	விழுவதேவன்	சிலை
20	முக்கோல் (திருவோணம்)	விண்டு	கழுகு
21	காக்கை (அவிட்டம்)	வசு	மத்தளம்
22	செக்கு (சதயம்)	இந்திரன், வாரணன்	கும்பம்
23	நாழி (பூரட்டாதி)	ஒற்றைக்காலி	பறக்கும் குதிரை
24	முரசு (உத்தர ட்டாதி)	அகிர்புதினியா	பறக்கும் குதிரை
25	தோனி (இரேவதி)	பூசன்	மீனம்
26	புரவி (அச்சுவினி)	அசுவின்	மேழம்
27	அடுப்புக் கொண்டை (பரணி)	சுற்றுவன்	மேழம்

(வெங்காளர் குணாவின், சக்கிரவாளக்கோட்டம், ப.76,77,78,79
பார்க்க 2005)

பின்னிணைப்பு 4

தம்மை தமிழர் என நினைப்பவர்கள் அனைவரும் கற்க வேண்டிய நூல்கள்,

- 1) தேவநேயப்பாவாணரின் நூல்கள் (தமிழ்நாடு)
- 2) மயிலை சீனி. வெங்கடசாமியின் நூல்கள் (“)
- 3) நா.சி. கந்தையாப்பிள்ளையின் நூல்கள் (இலங்கை)
- 4) இரா. இளங்குமரனாரின் நூல்கள் (தமிழ்நாடு)
- 5) கா. அப்பாத்துரையாரின் நூல்கள் (“)
- 6) கா. நெடுஞ்செழியனின் நூல்கள் (“)
- 7) நா.வை.மகேந்திரராசா(குமரிவேந்தன்)வின் நூல்கள் (இலங்கை)
- 8) வெங்காளுர் குணாவின் நூல்கள் (வெங்காளுர்,கர்நாடகம்)
- 9) தொல்காப்பியம், இணைந்த இலக்கண நூல்கள்.
- 10) திருக்குறள்
- 11) ஔவை நூல்கள்
- 12) காப்பியங்கள்(ஐம்பெரும் காப்பியம்)
- 13) சங்க இலக்கியங்கள்(பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை), பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்
- 14) சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் கவிதைகள் (தமிழ்நாடு)
- 15) பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் கவிதைகள்(“)
- 16) குருவிக்கரம்பைவேலுவின் நூல்கள் (“)

இந்நூல்களெல்லாம் தமிழனின் மொழியை, அதன் இலக்கண இலக்கியத்தை, பண்பாட்டு நாகரிக விழுமியங்களை, பண்பை ஒழுக்கத்தை, ஏன் தமிழனின் சிதைக்கப்பட்ட வரலாற்றைக் கூட உமியில் கலந்து கிடக்கும் அரிசி மணிகளைப்போல அடையாளம் காட்டுவது. தமிழன் தன் தேசியத்தை கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமானால் கட்டாயமாகப் படிக்கவேண்டிய நூல்கள் இவையேயாகும். அத்தோடு தன்மானத்தோடு தம்மை தமிழுக்காய் ஈகியாக்கியவர்களின் குறிப்பாக,மேலே குறித்த நூல்களின் ஆசிரியர்கள் உட்பட, மறைமலை அடிகளார், பொச்சுக்கி என்ற வீரமாமுனிவர் (இத்தாலி), சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, வண.ஞானப்பிரகாச அடிகளார், விபுலானந்த அடிகளார், நாவலர் பெருமான், சுண்ணாகம் குமாரசாமிப் புலவர், கதிரவேற் பிள்ளை (இருவர்), உ.வே. சாமிநாதையர், சூரிய நாராயண சாத்திரியார், உலக தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தை

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

ஆக்கித்தந்த உலகத்தமிழன் தனிநாயக அடிகளார், நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர், ஆபிரகாம் பண்டிதர், மருத்துவர் பிச்சு கிறிஸ்து (அமெரிக்கா), போன்றோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் ஆவர். இவர்களின் வாழ்க்கை சுவடுகளை ஒவ்வொரு தமிழனும் கற்க, அறிந்திருக்க வேண்டும்.

பின்னிணைப்பு 5

நாரதர் கிருட்டிணன் கூட்டால் பெற்ற பிள்ளைகளின் பெயர்கள். தமிழர்களின் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியை இல்லாமல் செய்ய இந்து வைதீகவேத மரபாரால் உருவாக்கப்பட்ட 60 ஆண்டுச் சுழற்சிக்கு, நாரதர் பெண்ணாக மாறி கிருட்டிணபரமாத்வாஷடன் கூடிப்பெற்ற பின்வரும் 60 பிள்ளைகளின் பெயர்கள் ஒவ்வொரு இந்து ஆண்டுப் பிறப்பிற்கும் சுழற்சி முறையில் இடப்பட்டு செயற்படுத்தப்படுகின்றன.

1) பிரபவ	2) விபவ	3) சுக்கில	4) பிரமோதாத
5) பிரசோற்ப	6) ஆங்கீரச	7) ஸ்ரீமுக	8) பவ
9) யுவ	10) தாது	11) ஈசு	12) வெகுதானிய
13) பிரமதி	14) விசுரம	15) விஷ்ணு	16) சித்திரபானு
17) சுபானு	18) தாரண	19) பார்த்திப	20) விய
21) சர்வசித்து	22) சர்வதாரி	23) விரோதி	24) விகிர்த்தி
25) கர	26) நந்தன	27) விஜய	28) ஜய
29) மன்மத	30) துர்முகி	31) ஏவிளம்பி	32) விளம்பி
33) விகாரி	34) சார்வரி	35) பிலவ	36) சுபகிருது
37) சோபகிருது	38) குரோதி	39) விசுவாச	40) பரபவ
41) பிலவங்க	42) கீலக	43) செளமிய	44) சாதாரண
45) விரோதிகிருது	46) பரிதாபி	47) பிரமாதீச	48) ஆனந்த
49) இராக்ஷத	50) நள	51) பிங்கள	52) காலயுத்தி
53) சித்தார்த்தி	54) ரௌத்திரி	55) துர்மதி	56) துந்துபி
57) ருதிரோற்	58) இரத்தாக்ஷி	59) குரோதன	60) அக்ஷய

பின்னினைப்பு 6

நூலாசிரியர் நா.வை.குமரிவேந்தனின் (மகேந்திரராசா)
வாழ்வியற் செலவு

- 14.05.1946: பிறப்பு :- பெருக்கடி, நடுவூர்(நடுக்குறிச்சி), நெடுந்தீவு.
- பெற்றோர்:- தந்தை :- நாகலிங்கம் யோண் வைத்திலிங்கம்,
தாய் :- வைத்திலிங்கம் நாகமுத்து
- இயற்பெயர் :- மகேந்திரராசா(வடமொழி), மொழிமாற்றம்,
குமரிவேந்தன்(தமிழ்)
- சிறப்புப் பெயர்கள் :- குடுமிவேந்தன், செந்தமிழன், தமிழ் ஐயா,
தமிழ் அந்தணர்.
- 1952 — 1957 :- தொடக்கக் கல்வி,அமெரிக்கன்
விடையூழியர்(மிசன்) தமிழ் கலவன்
பள்ளி,நெடுந்தீவு.
- கற்பித்த ஆசிரியர் :- இராமநாதன்,இயாதவராயர், இரத்தினவேல்,
முருகேசு, திருவாட்டிகள். குமாரசாமி,
பண்டிதநாயகி திசராசா, ஞானப்பூ
இராமநாதன்
- 1958 — 1959 :- இடைநிலைக் கல்வி, உயர்நிலைப் பள்ளி,
நெடுந்தீவு
- கற்பித்த ஆசிரியர் :- செல்லையா, இராசரத்தினம், குமரையா,
வேலாயுதம்பிள்ளை, சோமசுந்தரம்,
பாலசுப்பிரமணியம், திருவாட்டி
தி.சேதுப்பிள்ளை. இரா.சின்னத்தம்பி,
செல்வி.நாகப்பர்.
- 1960 — 1967 :- உயர்நிலைக் கல்வி, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி,
வட்டுக்கோட்டை(7இருந்து உயர்தரம் வரை)
- கற்பித்த ஆசிரியர் :- செல்வி.அ.சுறோசினி, இயீவா,எலாயசு,
நவரத்தினராசா, செல்லத்துரை
சச்சிதானந்தம்,அமிர்தநாதன், பவிங்
(கொலன்ட்) விநாயகமூர்த்தி, வில்லியம்,

பாலசிங்கம் இலைமன் குலத்துங்கம்,
பாலச்சந்திரன், இராச்சிங்கம், தேவானந்.

- 1968 – 1971 :- பல்கலைக் கழகக் கல்வி,
மொறட்டுவை(பட்டயக்கல்வி,
மின்பொறியியல்துறை)
- கற்பித்த ஆசிரியர் :- பேரா.சாம் கருணரட்ன,கெட்டியாராச்சி,
இறால்வ்,.....
- 1971-10-07தொழில் :- மின்பொறியியல் கண்காணிப்பாளராக பணி.
இலங்கை மின்சார சபை.
- 1974-02-08திருமணம் :- துணைவி, வேலுப்பிள்ளை புனிதலிலாவதி.
பிள்ளைகள், ஐவர்.
- 1983-07-25 :- உடன்பிறப்பு அரியராசா(தொலைத் தொடர்பு
பரிசோதகர்) பாதுகாப்புப் படையினரின்
துழுக்கிச் சூட்டற்குப் பலி.
- 1987 – 2002 :- தமிழர் பகுதிகளில்(வடகிழக்கு)
போராளிகளுக்கும் இலங்கைப்
பெரும்பான்மை இன அரசு படைகளுக்கு
இடையிலான தொடர்ந்த போர், பல இடப்
பெயர்வுகள்.
- 1993 – 1997 :- குழுகப்பணி, தனிநாயக அடிகளார் சிக்கனக்
கடன் கூட்டுறவுச் சங்கப் பொருளாளர். 2002
இலங்கை மின்சார சபையில் 30ஆண்டுப்
பணியின்பின் ஓய்வு. வன்செயல் காரணமாய்
பிள்ளைகள் மூவரின் கல்வி(பட்டப் படிப்பு)
தடங்கல். இந்தியச் செலவு.
திரு.மி.அகனின்(மதுரைத்தமிழர்) நட்பு.
அவர் வீட்டுப் பாவாணர் நூலகம் தமிழ்க்
கல்விக்குத் தூண்டல்.
- 1994.11.03 :- தந்தை நா.யோ. வைத்திலிங்கம் இயற்கை
எய்தல்
- 2002 தை :- இ.மி.ச பணியில் இருந்து ஓய்வு
- 2003 :- எனது(குமரிவேந்தன்), எனதுதுணைவி(நல்லினி),
பிள்ளைகளின்(நல்லரசன்,எழிலரசன்,தமிழரசன்,

வேந்தினி, வெற்றிச்செல்வி) பெயர்களை
தாயதமிழில் இடல்

2005 – 2007 :- செயலாளர், கிளிநொச்சி மாவட்டத் தமிழ்ச்
சங்கம்.

2006-01-15 :- மகள் வேந்தினி(சுவேந்தினி)க்கு தமிழ்
திருக்குறள்நெறித் திருமணம்.

2006 :- கிளி.மாவ.பண்பாட்டுப் பேரவை நடாத்திய
திரு.இரத்தினசிங்கத்தின் “மண்ணின் வேர்கள்”
நூல் வெளியீட்டில் நன்மதிப்பு (கௌரவிப்பு)

2007 – 2008 :- இணைப்புச் செயலாளர், கிளி.மாவ. தமிழ்ச்
சங்கம்.

2008 – 2010 :- அரசு, புலிகளுக்கிடையில் தொடர்போர்
கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, வன்னி மக்கள்
இடப்பெயர்வுகளும், வவுனியா எதிலி
முகாம்களில் அடைப்பு, போர்நிறுத்தம்

2010-02-08 :- தேவநேயப்பாவாணர் பிறந்தநாள் நினைவு
விழா, பொன்னாடைபோர்த்தி நன்மதிப்பு
(கௌரவிப்பு), பாவாணர் கோட்டம், சீயோன்மலை,
சோழபுரம், விருதுநகர்,தமிழ்நாடு.

2010-08-29 :- மகன் தமிழரசன்(தமிழ்ராச்)க்கு தமிழ்
திருக்குறள்நெறித் திருமணம். எனது முதல் நூல்
“பெய்யெனப் பெய்யும் மழை” வெளியீடு,
இலக்க, கோயம் பேடு, சென்னை.

தலைமை, முனைவர், பேராசிரியர், திரு.கு.திருமாறன்.
சிறப்பு விருந்தினர், முனை.பேரா.

திரு.தமிழகன், திரு.நெடுஞ்சேரலாதன், பொருளாளர்,
உ.த.க., ஆய்வர்.திரு.மி.அகன்.

2011-05-14 :- நூல்கள் “ஒருங்கிருக்கை
(யோகாசன)நெறி”, “பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”

மொழி, பண்பாடு, வரலாறு, மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு

வெளியீடு. தலைமை: திரு.மா.கணபதிப்பிள்ளை,(துணை முதல்வர் இறோயல் கல்லூரி, கொழும்பு), முதன்மை விருந்தினர்: முனை.பேரா.சி.சிவலிங்கராசா, சிறப்பு விருந்தினர், முனை. பண்டிதர்.திரு செ.திருநாவுக்கரசு, .வண.தமிழ்நேசன், திரு.த.குருகுலராசா, (கிளி.வலயக் கல்விப்.பணிப்பாளர்)..திரு.பிரபாகரன்,(பொறியியலாளர்), திருவாட்டி.ம.தேவகௌரி (ஊடகவியலாளர்) திரு.யாக்கோபுசேரம் (யோக நெறியாளர்) தமிழருவி திரு.த.சிவகுமாரன்(ஆசிரியர்).

இடம் :- வவுனியா, சுத்தானந்தா இந்து இளைஞர் மன்றம். வவுனியா (தமிழ்ப் பிரிவு) கல்வி வலய,கிளிநொச்சி கல்வி வலய உயர்நிலை பள்ளி நூலகங்கள் 33இற்கு நூல்கள் 20படிகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அன்பளிப்பு.

2011.11.02 :- அன்னை வைத்திலிங்கம் நாகமுத்து இயற்கை எய்தல்

2012-12-01 :- இலங்கை மின்சார சபையில் 30ஆண்டுகள் பணியாற்றியமைக்கான சேவை நலம் பாராட்டும், பொற்கிளி வழங்கி நன்மதிப்பும், கொழும்பு.

2013-01-27 :- நூல்கள் மதுரை எரிகிறது, தமிழியச் சான்றோர்-1, அகனின் விழிப்புக் கதைகள். தமிழர் நாட்காட்டி திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2044(கி.பி.2013) ஆகியன வெளியீடும், இலங்கைக் குமரித் தமிழ்ப் பணிமன்றம் தோற்றுவிப்பும்.

தலைமை :- தமிழ்மணி,முனைவர் திரு.அகலங்கன்,சிறப்பு விருந்தினர்திரு.நா.நாகேசுவரன் (பிரதேசச் செயலர்), முனை. திரு.செ.திருநாவுக்கரசு, திரு. த.குருகுலராசா (கிளி.கல்வி பணிப்பாளர்), திரு.இலலீசன் (துணைமுதல்வர், ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி) திரு.அ.சத்தியானந்தன் (ஆசிரியர்), கரைச்சியின் மூத்தகுடிகள், கலைஞர்கள் நன்மதிப்பு

இடம் : கரைச்சி பைந்திர (பிரதேச)சபை மண்டபம், அமரர்.திரு.தானியல் நாகலிங்கம் அரங்கு, கிளிநொச்சி, துணுக்காய் கல்வி வலயஉயர்நிலைப் பள்ளி

நூலகங்களுக்கு 15 படிகள் படியும், தமிழர்தி.ஆ.2044
நாட்காட்டியும் அன்பளிப்பு

2014 மாசி : அவுத்திரேலிய மெல்போன் நகரில், வானமுதம் தமிழ்
ஒலிபரப்பில் திரு.கிசோர் அவர்களுடனான
நேர்காணல்.

2015-03-29 நூல்கள், உலக உயர்தனிச் செம்மொழி செந்தமிழ்,
தமிழர் இலக்கிய இலக்கணம், தமிழர் மெய்யியல்
கோட்பாடு (திருக்குறள், ஓளவை நூல்), தமிழர்
நாட்காட்டி தி.ஆ. 2046(கி.பி.2015),

தலைமை : திரு.ச.இலட்சன் (துணைமுதல்வர், ஆசிரிய பயிற்சிக்
கல்லூரி), முதன்மை விருந்தினர் மாண்புமிகு
திரு.ஆறுமுகம் நடராசன், துணைத்தூதர்

யாழ்.இந்திய துணைத் தூதரகம், மாண்புமிகு. திரு.சி.
சிறிதரன், நாடாளுமன்ற உறுப்பி. முனை. பேரா. சி.
சிவலிங்கராசா, முனை. பேரா. த. வேல்நம்பி,
சிறப்புவிருந்தினர்கள் திரு.குருகுலராசா (கல்வியமைச்சர்,
வடமாகாணசபை), திரு.குயின்ரக (திவககல்வி பணிப்)
வண.ச.தாவிது சொலமன் (முதல்வர், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி),
புலவர் திரு.அ.வெ. அரியநாயகம் (மேனாள் நெடுந்தீவு
பைந்திரசபை தலைவர்), திரு.மா.கணபதிப்பிள்ளை.
(மேனாள் துணைமுதல்வர் இறோயல் கல்லூரி, கொழும்பு)
தமிழருவி திரு.த.சிவகுமாரன் (ஆசிரியர்). நூல்களின் முதல்
படிக்களைப் பெற்றோர். திரு.வே.சுப்பிரமணியம்
(பொறியியலாளர்), மருத்துவர் திரு.பொ.மருதையினார்
(இலண்டன்), திரு.ச.கலாநாதன் (உரிமையாளர் சிறி
நிகேதபவான், யாழ்ப்பாணம்). யாழ்.மாவட்ட உயர்நிலைப்
பள்ளி, கல்லூரி நூலகங்கள் 70இற்கு ஒவ்வொன்றிற்கும்
4000 உருபா பெறுமதியான நூல்கள், தமிழர் நாட்காட்டி
தி.ஆ.2046 அன்பளிப்பு.

வரவேற்பு நடனம் சிறுமி.நிரஞ்சலன் தளிரினி.

இடம் :- யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபம், யாழ்ப்பாணம்.

2015 அவுத்திரேலிய சிட்னி தமிழ் ஒலிபரப்பில் (ஏ.ரி.பி.சி)இல் திரு.அலோசியசுடனான நேர்காணல், அவுத்திரேலிய தமிழ் ஒலிபரப்பு(ஏ.ரி.பி.சி) மெல்போன் கிளையில் திருவாட்டி சாந்தினி புவனேந்திரராசாவுடனான நேர்காணல். அவுத்திரேலிய சிட்னி இன்பத் தமிழ் ஓசை ஒலிபரப்பில் திரு.பிரபாகரனுடனான நேர்காணல்.

2015புரட். அவுத்திரேலியாவில் நூல்கள், உலக உயர்தனிச் செம்மொழி செந்தமிழ், தமிழர் இலக்கிய இலக்கணம்,தமிழர் மெய்யியல் கோட்பாடு (திருக்குறள், ஓளவை நூல்கள்), தமிழர் நாட்காட்டி தி.ஆ.2046 வெளியீடு. தலைமை, தமிழறிஞர் மாத்தளை சோமு அவர்கள்,சிறப்பு விருந்தினர்கள் திரு.யனார்த்தன் அனகன் பாபு, திரு.திருநந்தகுமார், திரு.தனபாலசிங்கம், திருவாட்டி.க.சௌந்தரி.

இடம்: யாழ் மண்டபம், பென்டகில், சிட்னி.

2016 பங்கு. கரைளழில் விருது (இலக்கியத்துறை) 2015 ஆண்டிற் கானது. கரைச்சிப பைந்திர (பிரதேச)ச் செயலகமும் பண்பாட்டுப் பேரவையும் வழங்கி நன்மதிப்புச் செய்தது. யாழ்ப்பாணம் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராகத் தெரிவு

2016 யாழ்ப்பாணம் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராகத் தெரிவு.

2016 மார்கழி கலைக்கிளி (தமிழ்ப்பணி) விருது கிளி.மாவ. செயலகமும், பண்பாட்டுப் பேரவையும் இணைந்து வழங்கிய நன்மதிப்பு (கௌரவிப்பு). 2016ஆம் ஆண்டிற்கானது.

2017-02-21 நெடுந்தீவில் ஞாலத் தாய்மொழி நாள் விழா, கிறீத்தவர்களின் தமிழ்கொடை நூல் வெளியீடு, பஸ்தொழில்சார் மூத்த குடிகள்(30பேர்) நன்மதிப்பு, பள்ளி நூலகங்களுக்கு நூல்கள் அன்பளிப்பு, திறந்த கட்டுரைப் போட்டி, பள்ளி மட்டத்திலான கட்டுரைப் போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்கள்,பங்கு பற்றியவர்

களுக்கான நூல்பரிசளிப்பு, பல்கலை கழக புகுமுக மாணவர்களுக்கான (2014-2015, 2015-2016) அன்பளிப்பு,

யாழ்.கரிகணன் பதிப்பகத்தார் வழங்கிய நாவலர் சிலைகள் பள்ளிகளுக்கும், அரசு நிறுவனங்களுக்கும் அன்பளிப்பு, கலை நிகழ்வுகளில் (நடனம், நாட்டுக்கூத்து) பங்கு கொண்ட ஆசிரியர், மாணவர்க்கான நூல்கள் அன்பளிப்பென நிகழ்வுகள் அரங்கேறின. மூத்தோர் நன்மதிப்பிலும், பல்கலைக் கழக மாணவர் நன்மதிப்பிலும் யாழ். இந்தியத்துணைத் தூதரகம் பங்களிப்புச் செய்தமை இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

சிறப்பு விருந்தினராக யாழ்.இந்தியத் துணைத் தூதர் மாண்பு.திரு.ஆ.நடராசன், வட மாகாணசபை உறுப்பினர்களான திரு.த.குருகுலராசா, திரு.வை.தவநாதன், திரு.க.விந்தன், திரு.சு.பசு பதிப்பிள்ளை, வண.தமிழ்நேசன், புலவர்.அ.வெ.அரியநாயகம் திரு.மா. கணபதிப்பிள்ளை, திரு.அ.ச.ம.பீலிக்க (துணைமுதல்வர், நல்.மேரி. பள்ளி.கண்டி) திருவாட்டி.சாரதா கிருச்சணதாசு (கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர், நெடுந்தீவு).

2017 - கிளி மாவட்ட பண்பாட்டு ஆளுகை (அதிகார) சபை துணைத்தலைவராகத் தெரிவு

2017-12-12 அரசுதேசிய கலாபூசண (கலைவல்லார்) விருதும், நன்மதிப்பும். கொழும்பு.

2018-03-03 நூல்கள் தமிழ் எழுச்சி, சமயப்பன்மையியமும் அகசுகமும், கிறீத்தவர்களின் தமிழ் கொடை (மீள்வெளியீடு), திரு.த.நிரஞ்சலனின் வலிய கனவுகள் (கவிதை), இலங்கை குமரித்தமிழ்ப் பணி மன்ற 5ஆண்டு நிறைவு மலர் வெளியீடும், கிளி.மாவ. மூத்தோர் நன்மதிப்பு, திறந்த, பள்ளி மட்ட கட்டுரைப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற, பங்கு பற்றிய அனைவருக்கும் பரிசிகளும், நன்மதிப்பும், கிளி.கல்வி வலய, முல்லைக்

கல்வி வலய உயர்நிலைப் பள்ளி நூலகங்களுக்கான நூல்கள் அன்பளிப்பும் (மிகக் குறைந்த பள்ளிகளே பங்கு கொண்டன. இவை மாணவர் நலன் கருதியதே.) சிறப்பு விருந்தினர்களாக் கலந்துகொண்டோர், யாழ். இந்தியத் துணைத்துவர் திரு. ஆ. நடராசன், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சி. சிறிதரன், வண. சி. யோசுவா அடிகள் திரு.த.குருகுலராசா, திரு. வை. தவநாதன், திரு. எ. அருந்தவசீலன். காவேரிக் கலாமன்றம் மூத்தோர் நன்மதிப்பிற்கும் வரவேற்பிசைக்கும் பங்களிப்புச்செய்தமை இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும். வரவேற்பு நடனம் நி.தளிரனி வழங்கினார்

2018-02-06 நெடுந்தீவு உயர் நிலைப்பள்ளி மாணவர்களின் மெய்வல்லுனர் போட்டியின் முதன்மை விருந்தி னராகக் கலந்து கொண்டமை.

2018-03-25 தமிழ் உரையியலுக்கான வடமாகாண முதலமைச்சர் விருதும் நன்மதிப்பும் 2017ஆம் ஆண்டிற்கானது.

2018-08-27 நடுவக(மத்திய) மாகாண முதலமைச்சர் கலந்து கொண்ட முருகாமலை சிறி முருகன் கோயில் அறங்காவலர் சபை நடத்திய திருவள்ளுவர் விழாவில் சமூகப்பணிக்கான விருது வழங்கி நன்மதிப்பு. கண்டி.

2019.06.12 : உடன்பிறப்பு நா.வை.குமராசா இயற்கை எய்தல்

2019-09-28 கிளி.கரைச்சி பைந்திர (பிரதேச) சபை நடாத்திய பண்பாட்டுப் பெருவிழாவில். கலைத் துறைப் பணிக்கான விருது வழங்கி நன்மதிப்பு

2019-11-14 முழு இலங்கைத் தீவுக்குமான சமாதான நீதவானாகப் பதவி ஏற்பு.

2020-03-07 திருக்கோணமலை, சம்பூர் முத்தமிழ் கலாமன்றம் நடாத்திய முத்தமிழ் விழாவில் முதன்மை விருந்தினராக கலந்துகொண்ட போது விருது வழங்கி நன்மதிப்பு.

மேலதிக பணிகள் :- தமிழ் திருக்குறள் நெறித் திருமணங்கள், யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, வவுனியா, கொழும்பு, கண்டி, கம்பளை போன்ற இடங்களில் தலைமை தாங்கி நடாத்தி வைக்கப்பட்டு உள்ளன.

2021-02-04 பெற்றோர் வைத்திலிங்கம் நாகமுத்து இணையர், உடன்பிறப்புக்கள் நா.வை. குகராசா (மணி), அரியராசா அவர்களின் நினைவு நடுகல் நாட்டல், இடுகாடு திருநகர், கிளிநொச்சி.

2021.04.21 : கிளி மாவட்ட எழுத்தாளர் ஒன்றிய தலைவராக தெரிவு

2021.05 : யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்க துணைத்தலைவராகத் தெரிவு

வெளி வரவுள்ள நூல்கள்:- மொழி, பண்பாடு, வரலாறு (மீட்பு, காப்பு, வளர்ப்பு), ஆசிரியச்சான்றோர் (நெடுந்தீவின் வாழ்வியல் வரலாறு 2)

பின்னிணைப்பு 7

உசாத்துணைநூல்கள்

தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் (இளம்பூரணர்), வாழ்வியல் விளக்கம். இலக்கணச் செம்மல் இரா. இளங்குமரனார்(2003).

தொல்காப்பியம் தெளிவுரை முனைவர் ச.வே.சுப்பிரமணியம் (1999)

இலங்கையில் தமிழர் முனைவர்.கா.இந்திரபாலா(2006)

சிங்களவர் (அரசியல், சமயம், இலக்கியம்) முனைவர். இரா. அறவேந்தன்.

திருக்குறள் வாழ்வியல் உரை முது முனைவர். இரா.

இளங்குமரன்((2003)

மகாவம்ச(சிங்களர் கதை, தமிழில்) எசு.பொ. (2009)

செந்தமிழாகம குடநீராட்டு நன்னூல்மு.பெ.சத்திவேல்முருகனார் (2001)

சிந்து முதல் குமரி வரை, குறிவிக்கரம்பைவேலு (2002)
ஆன்மீகமும் அறிவியலும், திருவாரூர் பஞ்சநத தியாகசுந்தரம் (1998)
சிவஒளி (மின்னிதழ், ஆடி—ஆவணி) பிரான்க நாட்டு வெளியீடு (2020)
சிவ ஒளி (மின்னிதழ், வைகாசி - ஆனி) பிரான்க நாட்டு வெளியீடு (2020)

பெளத்தமும் தமிழும் மயிலை சீனி வேங்கடசாமி(2002)
வள்ளுவப் பாரப்பாரியம், அறிவர்.வெங்காளூர் குணா(2006)
வள்ளுவத்தின் வீழ்ச்சி, அறிவர்.வெங்காளூர் குணா(2006)
தொல்காப்பிய காலம், அறிவர். வெங்காளூர் குணா(2006)
ஒருங்கிருக்கை (யோகாசன) நெறி நா.வை.குமரிவேந்தன்
(மகேந்திரராசா 2011)

தமிழ் ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் முனை. முருகர் குணசிங்கம் (2012)
உலக உயர்தனிச் செம்மொழி செந்தமிழ் நா.வை.குமரிவேந்தன்
(மகேந்திரராசா (2015)

பெய்யெனப் பெய்யும் மழை நா.வை.குமரிவேந்தன் (மகேந்திரராசா
(2012)

மதுரை எரிகிறது நா.வை.குமரிவேந்தன் (மகேந்திரராசா(2013)

புறநாநாறு ஞா.மாணிக்கவாசகன் (1998)

இனிய தமிழ்ப்பெயர்கள் கிருபா செங்கதிர்.(2018)

தனித் தமிழியக்கம் முனைவர் கு.திருமாறன். (மறுபதிப்பு 2003)

கிறித்தவர்களின் தமிழுக்கொடை (தமிழியச்சான்றோர் பகுதி 2, 3)

நா.வை.குமரிவேந்தன் மகேந்திரராசா (2017)

புத்தம் சரணம் அ.மாக்க 3ஆம் பதிப்பு (2017)

சங்கரவாளக் கோட்டம் அறிவர். குணா (2005)

அன்று அம்பாறை இன்று திருகோணமலை - சி.வரதராசன்

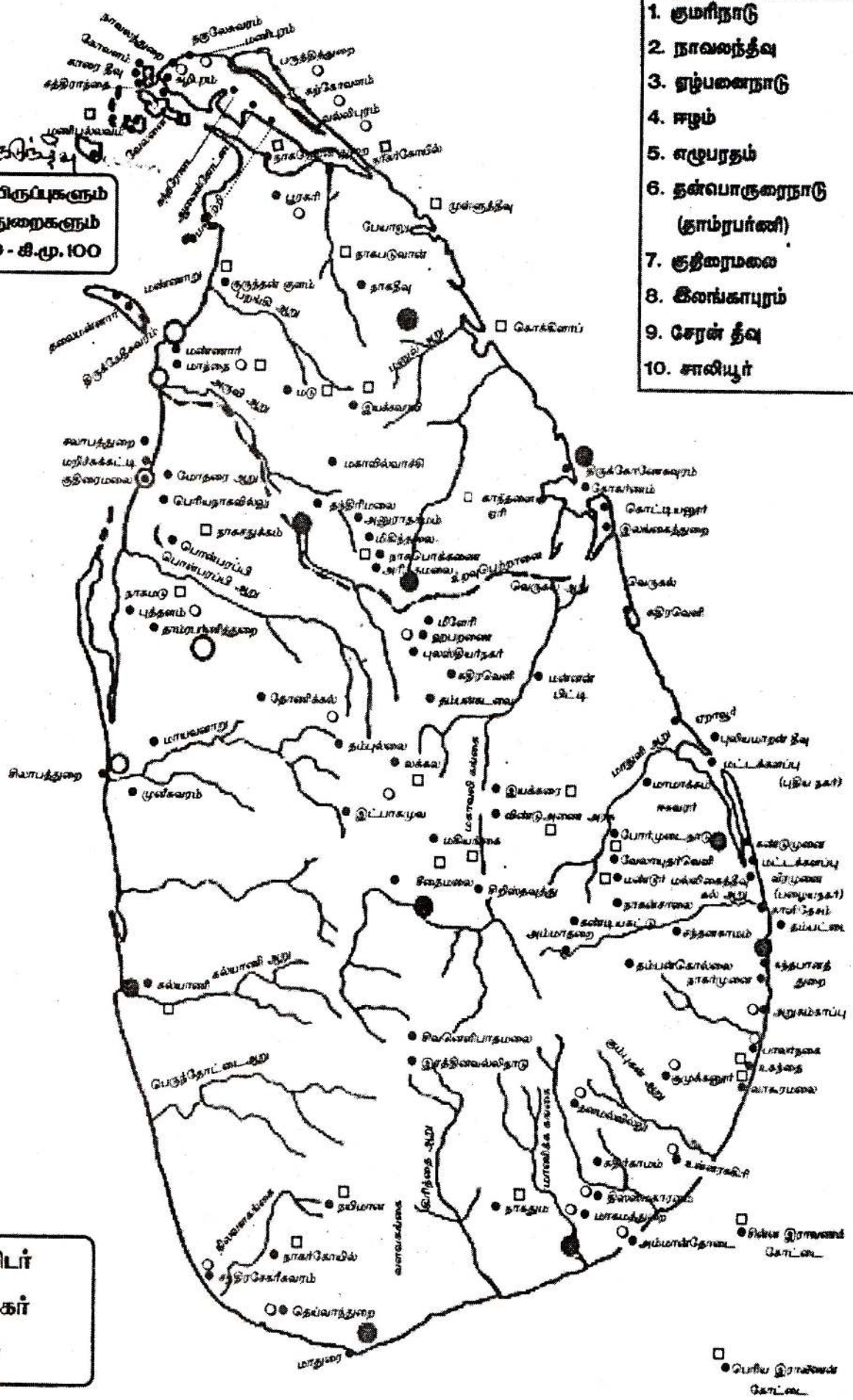
(நினைவுமலர் 2018) (விரிவுரையாளர், பேராதனை பல்.கலை கழகம்)

செம்மொழிச் செம்மல்கள் - 1 (2009)

ஆதிக் குடியிருப்புகளும்
வாணிபத்துறைகளும்
கி.மு. 1000 - கி.மு. 100

1. குமரிநாடு
2. நாவலந்தீவு
3. ஏழ்பனைநாடு
4. ஈழம்
5. எழுபரதம்
6. தன்பொருகரநாடு
(தாம்பரப்ரணி)
7. குதிராமலை
8. கிலங்காயுரம்
9. சேரன் தீவு
10. சாலியூர்

● திராவிடர்
○ இயக்கர்
□ நாகர்

நூல்களும் ஆசிரியரும்

உன்னும் சோறும், பருகும் நீரும், சுவாசிக்கும் காற்றும் எல்லாமே தமிழென்று வாழ்கின்றவர் திரு.குமரிவேந்தன் அவர்கள். தீவிரமான தமிழ் பற்றுக் காரணமாக தன் உடல் நலத்தையும், பொருள் வளத்தையும் தியாகம் செய்பவர். தமிழ்மொழியின் தொன்மை, சிறப்பு, பண்பாடு, வளம் முதலியன பற்றி ஆய்வுரீதியான நூல்கள் பலவற்றை எழுதிய குமரிவேந்தன் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தினால் நன்கு அறியப்பட்டவர். ஆய்வு நெறிமுறை வழுவாது இவ்வெழுதிய நூல்கள் காலம் கடந்தும் பேசப்படும் சிறப்புக்குரியவை. தனித்தமிழ்ப் பற்றுடையோராய்த் தமிழியல் ஆய்விலே இடையறாது ஈடுபட்டிருக்கும் இவரின் தமிழர் நாட்காட்டியைப் பார்த்து வியக்காதவர் இல்லை யெனலாம். பன்மொழிப்பண்டிதர் வண.தனிநாயகம் அடிகளார் பிறந்த மண்ணிலே பிறந்தவர், அவரின் உறவினரும் கூட. நெடுந்தீவு அறிவாற்றலுக்கும், கலை வெளிப் பாட்டிற்கும் பெயர் பெற்ற பூமி. புகழ் பெற்ற அறிஞர்களை மாத்திரமின்றி புகழ்பெற்ற கவிஞர்களையும், கலைஞர் களையும் உலகிற்குத் தந்து நிமிர்ந்த அந்த மண்ணின் மகிமையை நான் குமரிவேந்தனிடம் கண்டேன். குடுமியோடும், உத்தரியத்தோடும் அவரைச் சபைகளில் கானும் போது பலர் தமிழின், தமிழரின் அடையாளத்தைக் காண்பதாகக் கூறியதைக் நான் கேட்டிருக்கின்றேன். தமது குடும்பத்தினரின் உதவி ஒத்தாசையுடன் குமரித் தமிழ்ப் பணிமன்றம் நிறுவிய பணியாற்றுகின்றார். குமரிவேந்தனும் அவரது குடும்பத்தினரும் எல்லா நலனும் பெற்றுவாழ இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோன்.

முனை.பேரா.சி.சிவலிங்கராசா, எம்.எ, பி.எச்.டி.
மேனாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர், யாழ்.பல்.கழகம்.

தாம் வாழும் சமூகத்தின் மீதுள்ள பற்றினால் தமது நல் வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தி சமூகம் தளைத்திடக் கூடிய செயல்களில் வாழும்போதே ஈடுபட்டு உழைப்பவர் ஒருசிலர். அத்தகைய பண்பும், பலமும், மாணிடம் தழுவிய உழைப்பும், பறந்த மனமும் படைத்தவர்தான் நா.வை.மகேந்திரராசா என்ற குமரிவேந்தன் அவர்கள். தூயதமிழ் நடைமுறையைப் பேணத்துழைப்பவர். தனது எழுத்துக்களில் அதனையே கடைப் பிடிப்பவர். இவரது நூல்கள் ஒன்றுக் கொன்று தொடர்புடையவை. இந்நூல்கள் இவரின் உசாத்துணைத் தேடலையும், பிரக்கை பூர்வமான தரிசிப்புக்களையும், தமிழ் ஆர்வத்தையும் உணர்ந்து கொள்ள வழிவகுத்துள்ளது. பாவாணர் வழி நின்று மொழிநூல் அகழாய்வு செய்த திறத்தை அறிய முடிகிறது. மாணவர் சமூகத்தை இலக்கு வைத்தும், இளைஞர் சமுதாய விழிப்புக் கருதியும், தமிழ் ஆர்வலர்களின் விரிவான சிந்தனைக்குரிய திறவுகோலாகவும் இவரின் எழுத்துக்கள் அமைந்துள்ளன. எதுவித பொருளாதார நலன்களையும் எதிர்பாராது திறந்த மனத்துடன் தன்னால் இயன்ற தமிழ்ப்பணி ஆற்றவேண்டும் என்ற தனியாத பேராவலை புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இவரது பணிதொடர்கிறது. தமிழை ஆளவும், தமிழால் நிலைபெற்று வாழவும் முடிகிறது. ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்ற அடிப்படையில் இலங்கைக் குமரித் தமிழ்ப் பணிமன்றம் அமைத்து தன்னலமற்ற தமிழ்ப் பணிக்கு உஉன்று கோலாய் இவரது வாரிசுகளும் உடன் பிறப்புக்களும் அவரது துணைவியாரும் இணைந்து தோள் கொடுப்பது நல்ல குடும்பம் தெய்வீகம் என்பதை உறுதி செய்யும்.

முனை.பண்டிதர்.செ.திருநாவுக்கரசு, பி.எச்.டி.
மேனாள்துணை முதல்வர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி

ISBN :- 978 - 624 - 5026 - 11 - 1
Bar Code :- 9 786245 026111